
**VÄSENTLIGA ORD
FRÅN ALLSMÄKTIGE GUD
DE SISTA DAGARNAS KRISTUS**

Allsmäktige Guds Kyrka

Inledning

Under rikets tidsålder använder Gud ord för att inleda en ny tidsålder, för att ändra sin arbetsmetod och för att utföra hela tidsålders verk. Det är utifrån denna princip som Guds verkar i ordens tidsålder. Han blev kött för att tala ur olika perspektiv, så att människan verkligen skulle kunna se Gud, som är Ordet som framträder i köttet, och skåda hans vishet och förunderlighet. Det här verket utförs för att bättre kunna uppnå målen att erövra människan, fullkomna människan och eliminera människan, vilket är det sanna syftet med att använda ord för att verka under ordens tidsålder. Genom dessa ord lär människan känna Guds verk, Guds sinnelag, människans väsen och vad människan bör träda in i. Genom ord realiseras det verk som Gud vill utföra under ordens tidsålder i dess helhet. Genom dessa ord avslöjas, elimineras och prövas folk. Folk har sett Guds ord, hört dessa ord och blivit medvetna om dessa ords existens. Därför har de kommit att tro på Guds existens, Guds allmakt och Guds vishet, liksom på Guds kärlek till människan och hans önskan att rädda henne. Även om ordet "ord" är enkelt och vardagligt, skakar orden ur den inkarnerade Gudens mun hela universum, förvandlar människans hjärta, förvandlar hennes uppfattningar och gamla sinnelag, och förvandlar hur hela världen brukade framstå. I alla tider är det bara Gud av idag som har verkat på detta sätt, och det är bara han som talar så och kommer för att rädda människan så här. I fortsättningen lever människan under vägledning av Guds ord, vallad och försörjd av hans ord. Folk lever i Guds ords värld, mitt i Guds ords förbannelser och välsignelser, och det finns ännu fler människor som har kommit att leva under hans ords dom och tuktan. Syftet med dessa ord och detta verk är att människan ska bli räddad, att Guds vilja skall fullbordas, att ändra den gamla skapelsens världs ursprungliga utseende. Gud skapade världen med hjälp av ord, han leder människor i hela universum med hjälp av ord, och han erövrar och räddar dem med hjälp av ord. Till sist skall han använda ord för att föra hela den gamla världen till dess slut och därmed fullborda hela sin förvaltningsplan.

Utdrag ur "Rikets tidsålder är ordens tidsålder" i "Ordet framträder i köttet"

Mina ord utgör den evigt oföränderliga sanningen. Jag är människans livförsörjning och mänsklighetens enda vägvisare. Mina ords värde och mening avgörs inte av huruvida de erkänns eller godkänns av mänskligheten, utan av substansen i själva orden. Även om inte en enda människa på denna jord kan ta emot mina ord, är

mina ords värde och deras hjälp till mänskligheten ovärderliga för varje människa. Därför, inför de många människor som gör uppror mot, tillbakavisar eller är fullständigt föraktfulla mot mina ord, är min hållning endast denna: Låt tid och fakta vara mitt vittne och visa att mina ord är sanningen, vägen och livet. Låt dem visa att allt jag har sagt är rätt, och utgör det som människan bör försees med och, dessutom, som människan bör acceptera. Jag kommer att låta alla som följer mig få veta detta faktum: De som inte helt och hållet kan acceptera mina ord, de som inte kan praktisera mina ord, de som inte kan hitta ett syfte i mina ord, och de som inte kan ta emot frälsningen på grund av mina ord, är de som har fördömts av mina ord och som, dessutom, har gått miste om min frälsning, och min käpp skall aldrig avvika från dem.

Utdrag ur "Ni borde överväga era gärningar" i "Ordet framträder i köttet"

Oavsett om de ord som Gud talar, till det yttre, är klara eller djupsinniga, utgör de alla oundgängliga sanningar för människan då hon träder in i livet; de är källan med levande vatten som gör det möjligt för henne att överleva i både ande och kött. De förser människan med det hon behöver för att hålla sig vid liv; lärosatser och bekännelse för att bedriva sitt dagliga liv; vägen, målet och riktning genom vilken hon måste passera för att få frälsning; varje sanning som hon borde besitta som en skapad varelse inför Gud, och varje sanning om hur människan lyder och tillber Gud. De utgör de garantier som säkerställer människans överlevnad, de är människans dagliga bröd, och de är också det robusta stöd som gör det möjligt för människan att vara stark och stå upp. De är rika i verkligheten hos sanningen för den normala mänskligheten, som den levs ut av den skapade mänskligheten, rika på sanningen med vilken mänskligheten bryter sig fri från fördärv och undflyr Satans snaror, rika i den outtröttliga undervisning, uppmaning, uppmuntran och tröst som Skaparen ger till den skapade mänskligheten. De är den fyr som vägleder och upplyser mänskligheten till att förstå allt som är positivt, den garanti som försäkrar att människor kommer att leva ut och komma i besittning av allt som är rättfärdigt och gott, det kriterium utifrån vilket alla människor, händelser och objekt bedöms, och dessutom den navigationspunkt som leder människor till frälsning och ljusets väg.

Utdrag ur "Att känna Gud är vägen till att frukta Gud och undvika det onda" i "Ordet framträder i köttet"

I "Guds ord till hela universum" talar Gud sina ord ur Andens perspektiv. Hans sätt att tala är ouppnåeligt för den skapade mänskligheten. Dessutom är vokabulären och

stilen i hans ord vacker och gripande, och de skulle inte kunna ersättas av någon form av mänsklig litteratur. De ord han blottlägger människan med är träffsäkra, de kan inte vederläggas av någon filosofi och de för alla människor till underkastelse. De ord han dömer människan med hugger som ett skarpt svärd rakt in i djupet av människors själar och ger dem ingenstans att gömma sig. De ord han tröstar människor med rymmer barmhärtighet och godhet, de är varma som en kärleksfull moders famn och får människor att känna sig trygga som aldrig förr. Det största enskilda kännetecknet för dessa uttalanden är att Gud i detta stadium inte använder sig av Jehovas eller Jesu Kristi identitet, och inte heller av de sista dagarnas Kristi identitet, då han talar. I stället använder han sin egen inneboende identitet – Skaparen – då han talar till och undervisar alla dessa som följer honom eller ännu inte börjat följa honom. Man kan med rätta säga att det här var första gången sedan skapelsen som Gud riktade sig till hela mänskligheten. Aldrig tidigare har Gud talat så detaljerat och systematiskt till den skapade mänskligheten. Det här var naturligtvis också första gången han talade så mycket och under så lång tid till hela mänskligheten. Det hade aldrig tidigare hänt. Dessutom var dessa uttalanden de första ord Gud uttryckte bland människorna där han avslöjade dem, vägledde dem, dömde dem och talade med dem hjärta-till-hjärta. Därmed var de också de första uttalanden där Gud lät människor få kunskap om hans steg, den plats där han vistas, Guds sinnelag, vad Gud har och är, Guds tankar och hans omtanke om mänskligheten. Man kan säga att det här var de första uttalanden Gud gjort till mänskligheten från den tredje himlen sedan skapelsen, och den första gången som Gud använt sin inneboende identitet för att framträda och bland ord uttrycka sitt hjärtas röst för mänskligheten.

Utdrag ur introduktionen till "Guds ord till hela universum" i "Ordet framträder i köttet"

Livets väg är inget som vem som helst kan äga och inte heller är den något som vem som helst enkelt kan uppnå. Det beror på att livet endast kan komma från Gud, det vill säga endast Gud själv äger livets essens och endast Gud själv har livets väg. Därmed är endast Gud livets ursprung och den ständigt framspringande källan med livets levande vatten. Alltsedan han skapade världen har Gud utfört mycket verk som inbegriper livskraft, har utfört mycket verk som ger människan liv och har betalat ett högt pris för att människan ska kunna vinna liv, för Gud själv är evigt liv och Gud själv är den väg genom vilken människan uppstår. Gud lämnar aldrig människans hjärta och lever bland

människorna hela tiden. Han har varit den drivande kraften i människans existens, grunden för människans existens och en stor pant för människans existens efter födseln. Han får människan att födas på nytt och gör det möjligt för henne att leva ihärdigt i alla sina roller. Tack vare hans makt och hans aldrig sinande livskraft har människan levt generation efter generation, under vilka makten hos Guds liv har varit stöttepelaren i människans existens, och för vilken Gud har betalat ett pris som ingen vanlig människa någonsin har betalat. Guds livskraft kan förhärskas över all annan makt; den överträffar dessutom all annan makt. Hans liv är evigt, hans makt är enastående och hans livskraft kan inte besegras av någon skapad varelse eller fientlig kraft. Guds livskraft existerar och lyser med sin skinande strålgans, oberoende av tid och plats. Himmel och jord må genomgå stora förändringar, men Guds liv är för evigt detsamma. Allting må försvinna men Guds liv kommer att bestå, för Gud är upphovet till alltings existens och roten till dess existens. Människans liv härstammar från Gud, och himlens existens beror på Gud och jordens existens har sitt ursprung i Guds livs makt. Inget föremål som äger livskraft kan överträffa Guds suveränitet och inget ting med energi kan frigöra sig från Guds auktoritets räckvidd. På det viset måste alla, oavsett vilka de är, underkasta sig Guds herravälde, alla måste leva under Guds befäl och ingen kan undkomma hans kontroll.

Utdrag ur "Endast de sista dagarnas Kristus kan ge människan det eviga livets väg" i "Ordet framträder i köttet"

Kristus av de sista dagarna för med sig liv och för med sig den varaktiga och eviga sanningens väg. Denna sanning är den stig genom vilken människan ska vinna liv och den enda stig på vilken människan ska lära känna Gud och bli godkänd av Gud. Om du inte söker den livets väg som Kristus av de sista dagarna ger ska du aldrig vinna Jesu godkännande och aldrig kvalificera dig för att träda in genom porten till himmelriket, för du är både historiens marionett och fånge. De som kontrolleras av regler, av ord, och är fjättrade av historien kommer aldrig att kunna vinna liv och aldrig att kunna vinna det oändliga livets väg. Det beror på att de endast har grumligt vatten som klibbat sig fast i tusentals år istället för det livets vatten som flödar från tronen. De som inte blir försedda med livets vatten kommer för alltid att förbli lik, Satans leksaker och helvetets söner. Hur kan de då skåda Gud? Om du bara försöker hålla fast vid det förflutna, bara försöker låta allting vara som det är genom att stå still och inte försöker förändra den nuvarande situationen och överge historien, kommer du då inte alltid att vara emot Gud? Stegen i Guds verk är väldiga och mäktiga, som svallande vågor och mullrande åska –

ändå sitter du passivt och väntar på förstörelse, håller fast vid din dårskap och gör ingenting. Hur kan du på det viset bli betraktad som någon som följer Lammets steg? Hur kan du rättfärdiga den Gud du håller fast vid som en Gud som alltid är ny och aldrig gammal? Och hur kan orden i dina gulnade böcker föra dig över till en ny tidsålder? Hur kan de leda dig till att söka stegen i Guds verk? Och hur kan de ta dig upp till himlen? Det du håller i dina händer är de ord som endast kan ge tillfällig lindring, inte de sanningar som kan ge liv. De skrifter du läser är sådana som endast kan berika ditt språk, inte visdomsord som kan hjälpa dig att förstå mänskligt liv, än mindre de vägar som kan leda dig till fullkomlighet. Ger inte den motsägelsen dig anledning att reflektera? Låter den dig inte förstå vilka mysterier som den rymmer? Är du i stånd att överlåta dig själv till himlen för att möta Gud på egen hand? Kan du, utan att Gud kommer, ta dig in i himlen själv för att njuta familjelyckan med Gud? Drömmer du fortfarande? Jag föreslår i sådant fall att du slutar drömma och ser på den som verkar nu, på den som nu uträttar verket med att rädda människan i de sista dagarna. Om du inte gör det ska du aldrig vinna sanningen och ska aldrig vinna liv.

Utdrag ur "Endast de sista dagarnas Kristus kan ge människan det eviga livets väg" i "Ordet framträder i köttet"

Innehåll

- I. Ord om de tre stadierna i Guds verk för att frälsa mänskligheten
 - A. Om Guds uppenbarelse av sitt verk i lagens tidsålder
 - B. Om Guds uppenbarelse av sitt verk i nådens tidsålder
 - C. Om rikets tidsålder – den sista tidsåldern
- II. Ord om Guds domsverk i de sista dagarna
 - A. Ord om att avslöja hur Satan fördärvar mänskligheten
 - B. Ord om att uppenbara den fördärvade mänsklighetens sataniska sinnelag och dess natur och innersta väsen
 - C. Ord om att avslöja den fördärvade mänsklighetens religiösa uppfattningar, irrläror och vanföreställningar
 - D. Ord om att avslöja vad sanningen är
- III. Ord om att vittna om Guds framträdande och verk
- IV. Ord om att avslöja inkarnationens hemligheter
- V. Ord om förhållandet mellan Guds verks olika stadier och Guds namn
- VI. Ord om Bibeln
- VII. Ord om Guds sinnelag och vad han har och är
- VIII. Ord om att ha kunskap om Guds verk
- IX. Ord om att avslöja skillnaden mellan Guds verk och människans arbete
- X. Ord om hur man träder in i sanningens verklighet i sin tro på Gud
 - A. Om att avslöja vad är att förtrösta på Gud
 - B. Om hur man omsätter sanningen i praktiken, förstår sanningen och träder in i verkligheten
 - C. Om hur man lär känna sig själv och uppnå uppriktig ånger
 - D. Om hur man ska genomgå dom och tuktan, prövningar och förädling
 - E. Om hur man är en ärlig person
 - F. Om hur man praktiserar lydnad mot Gud
 - G. Om hur man utför sina plikter på rätt sätt
 - H. Om hur man uppnår att frukta Gud och sky det onda
 - I. Om hur man väljer sin väg i tron
 - J. Om hur man ska sträva efter att älska Gud
 - K. Om hur man når kunskap om Gud

L. Om hur man ska tjäna Gud och vittna om honom

M. Om hur man ska frigöra sig från Satans inflytande och uppnå frälsning

N. Om hur man ska sträva efter att förändra sitt sinnelag och fullkomnas av Gud

XI. Ord om att känna Gud

A. Om Guds auktoritet

B. Om Guds rättfärdiga sinnelag

C. Om Guds helighet

D. Om Gud som alltings livskälla

XII. Ord om rikets tidsålders konstitution, administrativa dekret och befallningar

XIII. Om Guds krav, uppmaningar, tröstande ord och varningar

A. Guds krav på människan

B. Guds uppmaningar och tröstande ord till människan

C. Guds varningar till människan

XIV. Ord om Guds normer för att fastställa utfallet för mänskligheten och slutet för alla typer av individer

XV. Ord om profeterande om rikets skönhet, mänsklighetens slutmål och Guds löften och välsignelser

I. Ord om de tre stadierna i Guds verk för att frälsa mänskligheten

1. Hela min förvaltningsplan, en plan som sträcker sig över sextusen år, består av tre skeden, eller tre åldrar: lagens tidsålder i begynnelsen, nådens tidsålder (vilken också är återlösningens tidsålder) samt rikets tidsålder i de sista dagarna. Mitt verk under dessa tre tidsåldrar varierar i innehåll i enlighet med varje tidsålders natur, men i varje skede stämmer det överens med människans behov – eller, för att vara mer exakt, det görs i enlighet med de trick som Satan använder i kriget jag för mot honom. Syftet med mitt verk är att vinna över Satan, manifestera min visdom och allmakt, avslöja alla Satans trick och därmed rädda hela den mänskliga rasen, vilken lever under hans domän. Det är att visa min visdom och allmakt samtidigt som jag avslöjar Satans outhärdliga ohygglighet. Det är också att lära mina skapelser att skilja mellan gott och ont, att veta att jag är härskaren över alla ting, att se tydligt att Satan är mänsklighetens fiende, den lägsta av de lägsta, den onde, och att med fullkomlig säkerhet skilja mellan gott och ont, sanning och falskhet, helighet och smuts, och mellan vad som är fantastiskt och vad som är skamligt. På det här sättet kommer den okunniga mänskligheten att kunna vittna om mig att det inte är jag som fördärvar mänskligheten och att endast jag – skapelsens Herre – kan rädda mänskligheten, kan ge människan saker för hennes glädje. De kommer att inse att jag är alla tings härskare och att Satan bara är en av de varelser som jag skapade och som sedan vände sig emot mig. Min sextusenåriga förvaltningsplan är uppdelad i tre skeden för att uppnå följande effekt: att göra det möjligt för mina skapelser att bli mina vittnen, att förstå min vilja och att veta att jag är sanningen.

Utdrag ur "Den sanna historien bakom verket under återlösningens tidsålder" i "Ordet framträder i köttet"

2. Verket med att förvalta mänskligheten är uppdelat i tre stadier, vilket innebär att verket med att frälsa mänskligheten är uppdelat i tre stadier. Dessa tre stadier omfattar inte verket med att skapa världen, utan är snarare de tre stadierna av verket under lagens tidsålder, nådens tidsålder och rikets tidsålder. Verket med att skapa världen var verket med att framställa hela mänskligheten. Det var inte verket med att frälsa mänskligheten och har inget samband med verket med att frälsa mänskligheten. När världen skapades hade mänskligheten nämligen inte fördärvats av Satan, så det fanns inget behov av att utföra verket med mänsklighetens frälsning. Verket med att frälsa

mänskligheten började först när mänskligheten hade fördärvats av Satan, och följaktligen inleddes även verket med att förvalta mänskligheten först efter det att mänskligheten hade fördärvats. Guds förvaltning av människan började med andra ord som ett resultat av verket med att frälsa mänskligheten och härrör inte ur verket med att skapa världen. Det var först sedan mänskligheten fått ett fördärvat sinnelag som det förvaltande verket kom till, så verket med att förvalta mänskligheten omfattar tre delar, snarare än fyra stadier eller fyra tidsåldrar. Detta är det enda korrekta sättet att hänvisa till Guds förvaltning av mänskligheten. När den sista tidsåldern når sitt slut kommer verket med att förvalta mänskligheten att ha upphört helt. Det förvaltande verkets avslutning innebär att verket med att frälsa hela mänskligheten har slutförts helt och hållet och att mänskligheten har nått sin resas slut. Verket med att förvalta mänskligheten skulle inte existera utan verket med att frälsa hela mänskligheten och inte heller skulle verket bestå av tre stadier. Det var just på grund av mänsklighetens förfall, och för att mänskligheten var i ett så trängande behov av frälsning, som Jehova avslutade världens skapelse och påbörjade lagens tidsålders verk. Först då påbörjades verket med att förvalta mänskligheten, vilket innebär att verket med att frälsa mänskligheten påbörjades först då. Att "förvalta mänskligheten" betyder inte att vägleda den nyskapade mänsklighetens liv på jorden (alltså en mänsklighet som ännu inte hade fördärvats). Snarare är det mänsklighetens frälsning som fördärvats av Satan; det handlar med andra ord om att förvandla denna fördärvade mänsklighet. Detta är innebörden i att förvalta mänskligheten. Verket med att frälsa mänskligheten omfattar inte verket med att skapa världen, så verket med att förvalta mänskligheten omfattar inte verket med att skapa världen, utan omfattar endast tre stadier av verk som är åtskilda från världens skapelse. För att förstå verket med att förvalta mänskligheten är det nödvändigt att känna till historien med verkets tre stadier – det här är vad alla måste vara medvetna om för att kunna bli frälsta. Som Guds skapade varelser bör ni inse att människan skapades av Gud och ni bör känna igen källan till mänsklighetens fördärv; ni bör dessutom känna igen människans frälsningsprocess. Om ni bara vet hur lärosatsen säger att man ska agera för att vinna Guds ynnest, men inte har någon aning om hur Gud frälser mänskligheten, eller om källan till mänsklighetens fördärv, då är detta vad ni saknar som Guds skapade varelser. Du bör inte bara vara nöjd med att förstå dessa sanningar som kan omsättas i praktiken, och samtidigt förblir okunnig om

den vidare omfattningen av Guds förvaltningsverk. Om så är fallet är du alltför dogmatisk. Verkets tre stadier är insidehistorien om Guds förvaltning av människan, tillkomsten av hela universums evangelium, det största mysteriet i hela mänskligheten, och är också grunden för spridandet av evangeliet. Om du enbart fokuserar på att förstå enkla sanningar som relaterar till ditt liv och inte vet något om detta, det största av alla mysterier och visioner, är då inte ditt liv som en defekt vara, oduglig till allt utom att bli tittad på?

Utdrag ur "Att känna till de tre stadierna i Guds verk är vägen till att känna Gud" i "Ordet framträder i köttet"

3. De 6 000 åren av Guds förvaltande verk är uppdelade i tre skeden: lagens tidsålder, nådens tidsålder och rikets tidsålder. Dessa tre skeden hos verket är alla till för mänsklighetens frälsnings skull, det vill säga de är till för frälsandet av en mänsklighet som har fördärvats allvarligt av Satan. Samtidigt är de emellertid också till för att Gud skall kunna strida med Satan. Precis som frälsningens verk är uppdelat i tre skeden, är därmed också striden med Satan uppdelad i tre skeden, och dessa två aspekter av Guds verk utförs samtidigt. Striden med Satan är i själva verket för mänsklighetens frälsnings skull, och eftersom mänsklighetens frälsningsverk inte är något som kan fulländas framgångsrikt i ett enda skede, så är striden med Satan också uppdelad i faser och perioder, och kriget utkämpas mot Satan i enlighet med människans behov och omfattningen av Satans fördärvande av henne. Kanske tror människan i sin fantasi att Gud i denna strid kommer att ta till vapen mot Satan, på samma sätt som två arméer skulle slåss mot varandra. Detta är bara något som människans intellekt är kapabelt att föreställa sig, och det är en ytterst vag och orealistisk idé, ändå är det vad människan tror. Och eftersom jag säger här att medlen för människans frälsning är genom striden med Satan, så tänker sig människan att det är så striden utförs. I människans frälsningsverk har tre skeden utförts, vilket innebär att striden med Satan har delats upp i tre skeden innan Satan fullständigt besegras. Men den inre sanningen hos hela verket med striden mot Satan är att dess effekter uppnås genom flera steg: genom att skänka nåd till människan, bli ett syndoffer för människan, förlåta människans synder, erövra människan och göra människan fullkomlig. Striden med Satan består faktiskt inte av att ta till vapen mot Satan, utan av människans frälsning, verkandet med människans liv och förändrandet av människans sinnelag så att hon kan bära vittnesbörd om Gud. Det är så Satan besegras. Satan besegras genom

att människans fördärvade sinnelag förändras. När Satan har besegrats, det vill säga när människan har blivit fullständigt frälst, då kommer den utskämde Satan att vara fullständigt bunden, och på så sätt kommer människan att vara fullständigt frälst. Det väsentliga i människans frälsning är alltså striden med Satan, och kriget med Satan återspeglas i första hand i människans frälsning.

Utdrag ur "Att återställa människans normala liv och ta henne till ett underbart slutmål" i "Ordet framträder i köttet"

4. Målsättningen med verkets tre stadier är hela mänsklighetens frälsning, vilket innebär att människan räddas fullständigt undan Satans styre. Även om vart och ett av verkets tre stadier har olika mål och betydelse, är varje stadium en del av verket med att frälsa mänskligheten och utgör olika frälsningsverk som utförs alltefter mänsklighetens behov. När du väl blivit medveten om syftet med dessa tre stadier av verket kommer du att förstå hur man ska uppskatta betydelsen av varje stadium i verket och hur man ska agera för att tillfredsställa Guds önskan. Om du kan nå denna punkt kommer denna den största av alla visioner att bli grunden för din tro på Gud.

Utdrag ur "Att känna till de tre stadierna i Guds verk är vägen till att känna Gud" i "Ordet framträder i köttet"

5. Kärnan i dessa tre stadier av verk är människans frälsning – det vill säga att få hela skapelsen att tillbe skapelsens Herre. Av den anledningen är varje stadium av detta verk väldigt betydelsefullt. Gud kommer absolut inte att göra något som saknar mening eller värde. Å ena sidan består det här stadiet av verket av att inleda en era och avsluta de två föregående tidsåldrarna. Å andra sidan består det av att krossa alla mänskliga uppfattningar och alla gamla sätt hos mänsklig tro och kunskap. Verket under de föregående två tidsåldrarna utfördes i enlighet med olika mänskliga uppfattningar. Det här stadiet eliminerar emellertid mänskliga uppfattningar fullständigt och erövrar därmed mänskligheten fullständigt.

Utdrag ur "Gud är hela skapelsens Herre" i "Ordet framträder i köttet"

6. Från Jehovas verk till Jesu verk, och från Jesu verk till det nuvarande stadiets verk – de här tre stadierna utgör en löpande tråd som omfattar hela skalan av Guds förvaltning, och de är allesamman en enda Andes verk. Sedan världens skapelse har Gud ständigt varit verksam med att förvalta mänskligheten. Han är början och slutet, han är den förste och den siste, och han är den som börjar en tidsålder och den som avslutar tidsåldern. Verkets tre stadier, i olika tider och på olika platser, är omisskännligt en enda Andes verk. Alla dessa som skiljer de här tre stadierna åt är motståndare till Gud.

Nu är det nödvändigt för dig att förstå att hela verket, från det första stadiet fram till i dag, är en enda Guds verk, en enda Andes verk. Om den saken kan det inte råda något tvivel.

Utdrag ur "Visionen av Guds verk (3)" i "Ordet framträder i köttet"

7. Verkets tre stadier gjordes av en enda Gud; detta är den största visionen och den enda vägen till att känna Gud. Verkets tre stadier kunde bara ha genomförts av Gud själv; ingen människa kunde utföra sådant verk för hans räkning. Med andra ord kunde endast Gud själv ha gjort sitt eget verk från begynnelsen fram till idag. Även om de tre stadierna i Guds verk har utförts i olika tidsåldrar och på olika platser, och även om verket är annorlunda i varje stadium, är alltsamman ett verk utfört av en enda Gud. Av alla visionerna är denna den största som människan bör känna till och om hon förstår den helt kommer hon att kunna stå fast.

Utdrag ur "Att känna till de tre stadierna i Guds verk är vägen till att känna Gud" i "Ordet framträder i köttet"

8. Verkets tre stadier utgör kärnan i Guds hela förvaltning och i dem uttrycks Guds sinnelag och vad han är. De som inte känner till de tre stadierna i Guds verk är oförmögna att inse hur Gud uttrycker sitt sinnelag. De känner inte heller visdomen i Guds verk och de förblir okunniga om de många sätt på vilka han frälser mänskligheten och om hans vilja för hela mänskligheten. Verkets tre stadier är det fullständiga uttrycket för verket med att frälsa mänskligheten. De som inte känner till verkets tre stadier kommer att vara okunniga om de olika metoderna och principerna för den helige Andes verk; de som bara strikt håller sig till lärosatser som finns kvar från ett av verkets stadier är människor som begränsar Gud till lärosatser och vilkas tro på Gud är vag och osäker. Sådana människor kommer aldrig att erhålla Guds frälsning. Endast de tre stadierna i Guds verk kan tillfullo uttrycka Guds sinnelag i dess helhet och fullständigt uttrycka Guds avsikt att frälsa hela mänskligheten och hela processen med mänsklighetens frälsning. Detta är bevis på att han har besegrat Satan och vunnit mänskligheten, det är bevis på Guds seger och uttrycket för Guds hela sinnelag. De som endast förstår ett av de tre stadierna i Guds verk känner bara en del av Guds sinnelag. Enligt människans uppfattning är det lätt hänt att detta enda stadium av verket blir en lärosats. Det blir sannolikt att människan kommer att införa regler om Gud och använda denna enda del av Guds sinnelag som en framställning av hela hans sinnelag. Dessutom är mycket av människans fantasi i sig sammanblandad, på så sätt att hon

strikt begränsar Guds sinnelag, vara och visdom, liksom principerna för Guds verk, inom begränsade parametrar och tror att om Gud var sådan en gång, så kommer han att förbli densamme för evigt och aldrig någonsin förändras. Endast de som känner till och förstår verkets tre stadier kan känna Gud fullständigt och korrekt. De kommer åtminstone inte att definiera Gud som israeliternas, eller judarnas, Gud, och de kommer inte heller att betrakta honom som en Gud som för alltid kommer att vara fastspikad vid korset för människans skull. Om du bara lär känna Gud genom ett stadium av hans verk, då är din kunskap alldeles för futtig. Den är bara en droppe i havet. Om det inte vore så, varför skulle då många i det gamla religiösa gardet spika fast Gud vid korset levande? Beror inte det på att människan begränsar Gud inom vissa parametrar?

Utdrag ur "Att känna till de tre stadierna i Guds verk är vägen till att känna Gud" i "Ordet framträder i köttet"

9. Verkets tre stadier är en dokumentation av hela Guds verk, de är en dokumentation av Guds frälsning av mänskligheten och de är inte några fantasier. Om ni verkligen vill söka kunskap om Guds hela sinnelag, då måste ni känna till de tre stadierna av verket som utförts av Gud, och vad mer är, ni får inte utelämnat något stadium. Detta är vad de som strävar efter att lära känna Gud minst måste uppnå. Människan kan inte på egen hand komma fram till en sann kunskap om Gud. Det är inte något som människan själv kan fantisera ihop och inte heller är det konsekvensen av att den helige Ande är särskilt välvilligt inställd till en person. Det är istället en kunskap som kommer när människan har upplevt Guds verk och det är en kunskap om Gud som bara kommer sedan hon upplevt fakta om Guds verk. En sådan kunskap kan inte uppnås genom en nyck och är inte heller något som kan läras ut. Den är helt relaterad till personlig erfarenhet. Guds frälsning av mänskligheten är kärnan i dessa verkets tre stadier, men frälsningsverket omfattar ändå flera sätt att verka och flera sätt som Guds sinnelag kommer till uttryck på. Detta är det som är svårast för människan att identifiera och svårt för människan att förstå. Särskiljandet av tidsåldrarna, förändringar i Guds verk, förändringar i verkets lokalisering, förändringar i detta verks mottagare och så vidare; allt detta innefattas i verkets tre stadier. Särskilt skillnaden i den helige Andes sätt att verka, liksom ändringar i Guds sinnelag, bild, namn, identitet eller andra förändringar, är alltsamman en del av verkets tre stadier. Ett stadium kan endast representera en del och är begränsat till en viss omfattning. Det innefattar inte om särskiljandet av tidsåldrarna eller förändringar i Guds verk, och än mindre andra

aspekter. Detta är ett helt uppenbart faktum. Verkets tre stadier utgör hela Guds verk med att frälsa mänskligheten. Människan måste känna till Guds verk och Guds sinnelag i frälsningsverket, och utan detta faktum är din kunskap om Gud bara tomma ord, inget annat än en skrivbordskonstruktion.

Utdrag ur "Att känna till de tre stadierna i Guds verk är vägen till att känna Gud" i "Ordet framträder i köttet"

10. Under den sextusenåriga förvaltningsplanens förlopp har hela Guds sinnelag uppenbarats. Det uppenbaras inte bara i nådens tidsålder, inte heller bara i lagens tidsålder, och än mindre enbart i denna den yttersta tiden. Det arbete som utförs i de sista dagarna representerar dom, vrede och tuktan. Det arbete som utförs i de sista dagarna kan inte ersätta arbetet i lagens tidsålder eller arbetet i nådens tidsålder. Men sammanlänkade bildar de tre etapperna en enhet och allesamman är de en Guds verk. Naturligtvis är verkställandet av detta verk indelat i separata tidsåldrar. Det arbete som utförs i de sista dagarna för allting till ett avslut; det som gjordes i lagens tidsålder var inledningsverket, och det som gjordes i nådens tidsålder var återlösningensverket. Vad gäller verkets visioner i hela denna sextusenåriga förvaltningsplan är ingen i stånd att vinna insikt eller förståelse utan dessa visioner förblir gåtor. I den yttersta tiden utförs endast ordets verk i syfte att starta rikets tidsålder, men det är inte representativt för alla tidsåldrarna. Den yttersta tiden är inte mer än den yttersta tiden och inte mer än rikets tidsålder, och den representerar inte nådens tidsålder eller lagens tidsålder. Det är bara det att i den yttersta tiden uppenbaras hela verket i den sextusenåriga förvaltningsplanen för er. Detta är avslöjandet av hemligheten.

Utdrag ur "Inkarnationens hemlighet (4)" i "Ordet framträder i köttet"

11. Den sextusenåriga förvaltningsplanen är uppdelad i tre etapper. Ingen enskild etapp kan representera alla tre tidsåldrarnas verk, utan endast en del av en helhet. Namnet Jehova kan inte stå för hela Guds sinnelag. Det faktum att han utförde sitt verk i lagens tidsålder innebär inte att Gud bara kan vara Gud under lagen. Jehova stiftade lagar åt människan, gav henne budord och uppmanade henne att bygga templet och altarna; det verk han utförde representerar endast lagens tidsålder. Detta verk som han utförde visar inte att Gud bara är en Gud som uppmanar människan att följa lagen eller att han är Guden i templet eller att han är Guden framför altaret. Att säga det vore inte sant. Det verk som utfördes under lagen kan bara representera en tidsperiod. Så om Gud hade verkat enbart i lagens tidsålder skulle människan ha kunnat begränsa honom med

följande definition: "Gud är Guden i templet och för att tjäna honom måste vi ta på oss prästerliga dräkter och gå in i templet." Om verket i nådens tidsålder aldrig hade utförts, utan lagens tidsålder hade fortsatt till vår tid, skulle människan inte ha vetat att Gud även är barmhärtig och kärleksfull. Om inte verket i lagens tidsålder hade utförts, utan i stället endast verket i nådens tidsålder, skulle människan inte ha vetat mer än att Gud kan återlösa människan och förlåta hennes synder. Då skulle människan bara ha vetat att Gud är helig och oskyldig, och att han är i stånd att offra sig själv och bli korsfäst för hennes skull. Människan skulle bara känna till de här sakerna men inte förstå någonting mer. Därför står varje tidsålder för en del av Guds sinnelag. När det gäller vilka sidor av Guds sinnelag som är representerade i lagens tidsålder, i nådens tidsålder och i det nuvarande stadiet: först när alla tre stadierna har fogats samman till en helhet kan de uppenbara hela Guds sinnelag. Först när människan har lärt känna alla tre stadierna kan hon förstå det helt och hållet. Inget av de tre stadierna får utelämnas. Du kommer inte att kunna se Guds sinnelag i dess helhet förrän du har lärt känna dessa tre stadier av verket. Det faktum att Gud fullbordade sitt verk i lagens tidsålder är inget bevis för att han bara skulle vara lagens Gud, och det faktum att han fullbordade sitt återlösungsverk betyder inte att han kommer att återlösa mänskligheten i all evighet. Allt det här är slutsatser som människan dragit. Eftersom nådens tidsålder har nått sitt slut kan man inte säga att Gud endast tillhör korset och att korset ensamt representerar Guds frälsning. Att göra det vore att begränsa Gud. I det nuvarande stadiet utför Gud huvudsakligen ordets verk, men det betyder inte att man kan säga att Gud aldrig har varit barmhärtig mot människan och att allt han har kommit med är tuktan och dom. Verket i den yttersta tiden blottlägger Jehovas och Jesu verk, liksom alla de hemligheter som människan inte förstått, för att uppenbara människosläktets slutmål och öde och avsluta hela frälsningsverket bland människorna. Det här stadiet i den yttersta tiden avslutar allting. Alla hemligheter som människan inte förstått måste redas ut så att hon kan tränga djupt ner i dem och få en fullkomligt klar förståelse i sitt hjärta. Först då kan den mänskliga arten klassificeras efter sitt slag. Först när den sextusenåriga förvaltningsplanen är fullbordad kommer människan att förstå Guds sinnelag i dess helhet, för då kommer hans förvaltning att ha nått ett slut.

Utdrag ur "Inkarnationens hemlighet (4)" i "Ordet framträder i köttet"

12. Dagens verk har drivit nådens tidsålders verk framåt; det vill säga, arbetet under hela den sextusenåriga förvaltningsplanen har avancerat. Fastän nådens tidsålder är över har det gjorts framsteg i Guds verk. Varför säger jag om och om igen att verkets nuvarande stadium baserar sig på nådens och lagens tidsålder? Därför att dagens verk är en fortsättning på det verk som utfördes i nådens tidsålder och ett steg framåt jämfört med det som utfördes i lagens tidsålder. De tre etapperna hänger nära samman och varje länk i kedjan är nära sammanfogad med de intilliggande. Varför säger jag också att den här etappen av verket bygger på det som Jesus utförde? Om inte det här stadiet byggde på det verk som Jesus utfört, skulle det krävas en andra korsfästelse i det här stadiet och det föregående stadiets återlösande verk skulle behöva göras om på nytt. Det vore meningslöst. Det är alltså inte så att verket är fullkomligt färdigt, utan att tidsåldern har framskridit och nivån på verket är högre än tidigare. Man kan säga att den här etappen av verket bygger på den grundval som är lagens tidsålder och på den klippa som är Jesu verk. Guds verk byggs upp steg för steg, och det här stadiet är inte någon ny början. Endast kombinationen av de tre verksamhetsstadierna kan anses utgöra den sextusenåriga förvaltningsplanen.

Utdrag ur "De två inkarnationerna fullbordar inkarnationens betydelse" i "Ordet framträder i köttet"

13. Inget enskilt av de tre stadierna kan hållas upp som den enda visionen som hela mänskligheten måste känna till, för frälsningsverkets helhet är de tre stadierna av verket, inte ett enskilt stadium bland dem. Så länge frälsningsverket inte har genomförts kommer inte Guds förvaltning att kunna avslutas helt. Guds vara, sinnelag och visdom uttrycks i frälsningsverkets helhet och avslöjades inte för människan alldeles i början utan har uttryckts gradvis i frälsningsverket. Varje stadium av frälsningsverket uttrycker en del av Guds sinnelag och en del av hans vara; varje stadium av verket kan inte direkt och fullständigt uttrycka hela Guds vara. Följaktligen kan frälsningsverket bara avslutas fullständigt efter att verkets tre stadier har fullbordats, så människans kunskap om Guds helhet är oskiljaktig från de tre stadierna i Guds verk. Vad människan erhåller från ett stadium av verket är enbart det Guds sinnelag som uttrycks i en enda del av hans verk. Det kan inte representera det sinnelag och vara som uttrycks i stadierna före eller efter. Det är för att verket med att frälsa mänskligheten inte kan slutföras omedelbart under en tidsperiod eller på ett ställe, utan gradvis blir djupare i enlighet med människans utvecklingsnivå vid olika tider och på olika platser. Det är verk som utförs i

stadier och inte fullbordas i ett enda stadium. Guds hela visdom kristalliseras därför i tre stadier, snarare än i ett enda stadium. Hela hans vara och visdom framställs i dessa tre stadier, varje stadium omfattar hans vara och är en dokumentation av visdomen i hans verk. Människan bör känna till hela det Guds sinnelag som uttrycks i dessa tre stadier. Allt detta hos Guds vara är av yttersta vikt för hela mänskligheten och om människor inte har denna kunskap när de tillber Gud, då skiljer de inte sig från dem som tillber Buddha. Guds verk bland människor är inte dolt för människan och bör vara känt för dem som tillber Gud. Eftersom Gud har utfört de tre stadierna av frälsningsverket bland människor, bör människan känna till uttrycket för vad han har och är under dessa tre stadier av verket. Detta är vad människan måste göra. Vad Gud döljer för människan är det som människan inte klarar av att uppnå och det som hon inte bör känna till, medan det som Gud visar för människan är det som hon bör känna till och som hon bör besitta. Vart och ett av verkets tre stadier utförs med det föregående stadiet som grundval; det utförs inte självständigt, åtskilt från frälsningsverket. Även om det finns stora skillnader i tidsåldern och typen av verk som utförs, är fortfarande frälsningen av mänskligheten dess kärna och varje stadium av frälsningsverket är djupare än det förra.

Utdrag ur "Att känna till de tre stadierna i Guds verk är vägen till att känna Gud" i "Ordet framträder i köttet"

14. Hela Guds förvaltning är uppdelad i tre stadier, och i varje stadium ställs lämpliga krav på människan. Allteftersom tidsåldrarna passerar och framskrider blir Guds krav på hela mänskligheten allt högre. Steg för steg når så Guds förvaltningsverk sin höjdpunkt tills människan skådar "Ordets framträdande i köttet", och på det här sättet blir kraven på människan ännu högre liksom och kraven på henne att bära vittnesbörd. Ju mer människan verkligen kan samarbeta med Gud, desto mer förhärliigar hon honom. Människans samarbete är det vittnesbörd det krävs att hon ska bära, och det vittnesbörd hon bär är människans trosutövning. Huruvida Guds verk får avsedd effekt och huruvida det kan finnas sant vittnesbörd är följaktligen oupplösligt knutet till människans samarbete och vittnesbörd. När verket är avslutat, alltså när hela Guds förvaltning har nått sitt slut, kommer människan att vara skyldig att bära högre vittnesbörd, och när Guds verk når sitt slut kommer människans trosutövning och inträde att nå sin höjdpunkt. Förr i tiden var människan skyldig att följa lagen och budorden, och hon var skyldig att vara tålmodig och ödmjuk. Idag är människan skyldig

att lyda alla Guds arrangemang och att hysa en oerhörd kärlek till Gud, och slutligen är hon skyldig att fortfarande älska Gud under vedermödan. De här tre stadierna är krav som Gud ställer på människan, steg för steg, under hela sin förvaltning. Varje stadium av Guds verk går djupare än det föregående, och i varje stadium är kraven på människan mer djupgående än i det förra, och på så sätt tar hela Guds förvaltning successivt form. Det är just på grund av att kraven på människan blir allt högre som hennes sinnelag kommer allt närmare de normer som Gud ställer upp, och först då börjar hela mänskligheten successivt lämna Satans inflytande tills hela mänskligheten, när Guds verk upphör helt och hållet, kommer att ha räddats undan Satans påverkan. När den tiden anländer kommer Guds verk att ha nått sitt slut, och människans samarbete med Gud i syfte att åstadkomma förändringar i hennes sinnelag kommer att ha upphört. Hela mänskligheten kommer att leva i Guds ljus och i fortsättningen kommer det inte att finnas någon upproriskhet eller något motstånd mot Gud. Gud kommer inte heller att ställa några krav på människan, och det kommer att råda ett mer harmoniskt samarbete mellan människa och Gud, ett samarbete som innebär att människan och Gud lever tillsammans, det liv som kommer när Guds förvaltning har avslutats helt och Gud har räddat människan helt och hållet ur Satans klor.

Utdrag ur "Guds verk och människans trosutövning" i "Ordet framträder i köttet"

15. Sådan är Guds förvaltning: att överlåta mänskligheten till Satan – en mänsklighet som inte vet vad Gud är, vad Skaparen är, hur man tillber Gud och varför det är nödvändigt att underkasta sig Gud – och ge Satans fördärv fritt spelrum. Steg för steg återvinner Gud sedan människan ur Satans grepp, tills människan tillber Gud helt och avvisar Satan. Det är Guds förvaltning. Det hela låter som en mytisk berättelse och det verkar förvirrande. Människor tycker att det är som en mytisk berättelse och det beror på att de inte har en aning om hur mycket människan har varit med om de senaste flera tusen åren, än mindre vet de hur många historier som har utspelats i kosmos och på himlavalvet. Det beror också på att de inte kan greppa den mer häpnadsväckande, mer skrämmande värld som existerar bortom den materiella världen men som deras dödliga ögon hindrar dem från att se. Den ter sig obegriplig för människan och det beror på att människan saknar insikt i betydelsen av Guds frälsning av mänskligheten och betydelsen av Guds förvaltningsverk och inte förstår hur Gud slutligen vill att människosläktet ska vara. Är det en mänsklighet besläktad med Adam och Eva,

ofördärvad av Satan? Nej! Syftet med Guds förvaltning är att vinna en grupp människor som tillber Gud och underkastar sig honom. Denna mänsklighet har blivit fördärvad av Satan men ser inte längre Satan som sin far. Den känner igen Satans fula tryne och avvisar det och kommer inför Gud för att godta hans dom och tuktan. Den vet vad som är fult och hur det står i kontrast till det som är heligt, och den känner igen Guds storhet och Satans ondska. En sådan mänsklighet kommer inte längre att arbeta för Satan, eller tillbe Satan, eller avguda Satan. Det beror på att det är en grupp människor som verkligen har vunnits av Gud. Detta är innebörden av Guds förvaltning av mänskligheten. Under Guds förvaltningsverk i denna tid är mänskligheten föremål för Satans fördärv och samtidigt föremål för Guds frälsning, liksom föremålet för Guds och Satans kamp. Samtidigt som Gud uträttar sitt verk återvinner han gradvis människan ur Satans grepp och människan kommer därmed ständigt närmre Gud...

Utdrag ur "Människan kan endast bli räddad under Guds pågående förvaltning" i "Ordet framträder i köttet"

16. När hela Guds förvaltning närmar sig sitt slut, kommer Gud att dela in allt efter dess slag. Människan framställdes av Skaparens händer; i slutändan måste han helt återbörda människan under sitt herravälde; detta är avslutningen av verkets tre stadier. Scenen för de sista dagarnas verk, liksom de två föregående stadierna i Israel och Judéen, är Guds förvaltningsplan i hela universum. Det kan ingen förneka och det är Guds verks faktum. Även om folk inte har upplevt eller bevittnat mycket av detta verk, är fakta ändå fakta och detta kan ingen människa bestrida. Alla människor som tror på Gud i världens alla länder kommer att acceptera verkets tre stadier. Om du bara känner till ett visst stadium av verket, inte förstår verkets andra två stadier och inte förstår Guds verk i forna tider, då är du oförmögen att yttra den fullständiga sanningen om Guds hela förvaltningsplan och din kunskap om Gud är ensidig, för i din tro på Gud känner eller förstår du honom inte och därför är du inte lämpad att vittna om Gud. Oavsett om din nuvarande kunskap om dessa saker är djup eller ytlig, måste ni i slutändan ha kunskap och vara grundligt övertygade, och alla människor kommer att se Guds verk i dess helhet och underkasta sig Guds herravälde. I slutet av detta verk kommer alla religioner att bli en, alla skapade varelser kommer att återvända in under Skaparens herravälde, alla skapade varelser kommer att tillbe den ende sanne Guden och alla onda religioner kommer att gå under för att aldrig framträda igen.

Utdrag ur "Att känna till de tre stadierna i Guds verk är vägen till att känna Gud" i "Ordet framträder i köttet"

17. Varför denna ständiga hänvisning till verkets tre stadier? Tidsåldrarnas gång, social utveckling och naturens förändrade skepnad följer alla förändringar i verkets tre stadier. Mänskligheten förändras i takt med Guds verk och utvecklas inte av sig själv. De tre stadierna i Guds verk nämns för att föra in alla varelser och människor i varje religion och samfund under en enda Guds herravälde. Oavsett vilken religion du tillhör kommer alla i slutändan att underkasta sig Guds herravälde. Endast Gud själv kan utföra detta verk; det kan inte göras av något religiöst överhuvud. Det finns flera stora religioner i världen och var och en har sitt eget överhuvud, sin egen ledare, och anhängarna är spridda i olika länder och regioner över hela världen; i varje land, stort eller litet, finns olika religioner. Men oavsett hur många religioner det finns runtom i världen, existerar alla människor i universum i slutändan under en enda Guds styre och deras tillvaro styrs inte av religiösa överhuvuden eller ledare. Mänskligheten styrs med andra ord inte av en viss religiös förgrundsgestalt eller ledare, utan hela mänskligheten leds av Skaparen som skapade himmel och jord och alla ting och också skapade människan – och detta är ett faktum. Även om världen har flera stora religioner, existerar de alla, oavsett hur betydande de är, under Skaparens herravälde, och ingen av dem kan överskrida detta herraväldes omfattning. Mänsklighetens utveckling, social förbättring, utvecklingen av naturvetenskaper – alltsamman är oskiljbart från Skaparens arrangemang och detta verk är inte något som kan utföras av ett visst religiöst överhuvud. Religiösa överhuvuden är bara ledare för en viss religion och kan inte representera Gud eller den som skapade himmel och jord och alla ting. Religiösa överhuvuden kan leda alla dem som tillhör religionen i sin helhet, men inte anföra alla skapade varelser under himlen – det är ett allmänt erkänt faktum. Religiösa överhuvuden är endast ledare och kan inte jämföras med Gud (Skaparen). Allting är i Skaparens händer och i slutändan kommer de alla att återvända till Skaparens händer. Mänskligheten skapades ursprungligen av Gud och oavsett religion kommer varje person att återvända under Guds herravälde – det är oundvikligt. Endast Gud är den Högste bland alla ting och även den högste härskaren bland alla skapade varelser måste återvända under hans herravälde. Oavsett hur hög ställning en människa har så kan hon inte föra mänskligheten till ett lämpligt slutmål, och ingen kan dela in alla ting efter deras slag. Jehova själv skapade mänskligheten och delade in alla efter deras slag och vid tidens slut kommer han fortfarande att själv utföra sitt eget verk och dela in alla ting

efter deras slag – och detta kan ingen annan än Gud göra. Verkets tre stadier, som utfördes från begynnelsen fram till idag, utfördes alla av Gud själv; de utfördes av den ende Guden. Det faktum som verkets tre stadier utgör är det faktum att Gud är ledare för hela mänskligheten, ett faktum som ingen kan förneka. I slutet av verkets tre stadier kommer alla ting att delas in efter deras slag och återvända under Guds herravälde, för i hela universum finns det bara denne ende Gud och det finns inga andra religioner.

Utdrag ur "Att känna till de tre stadierna i Guds verk är vägen till att känna Gud" i "Ordet framträder i köttet"

18. Kanske kommer det, när gåtan med verkets tre stadier kungörs för mänskligheten, att i följd träda fram en grupp av begåvade personer som känner Gud. Jag hoppas att så är fallet och dessutom är jag i färd med att utföra detta verk och jag hoppas få se fler sådana begåvningar träda fram inom den närmsta framtiden. De kommer att bli de som vittnar om existensen av de här tre stadierna i verket och de blir naturligtvis också de första som vittnar om det här tre stadierna i verket. Om det den dag då Guds verk avslutas inte finns några sådana talanger, eller bara en eller två, och de personligen har accepterat att fullkomnas av den inkarnerade Guden, då är ingenting mer smärtsamt och beklagligt än detta – men det är bara värstascenariot. I alla händelser hoppas jag fortfarande att de som verkligen strävar kan vinna denna välsignelse. Sedan tidens begynnelse har det aldrig funnits verk som detta; ett sådant projekt har aldrig förekommit i människans utvecklingshistoria. Om du verkligen kan bli en av de första bland dessa som känner Gud, skulle inte det vara den högsta äran bland alla varelser? Skulle någon mänsklig varelse vara mer lovordad av Gud? Sådant verk är inte lätt att uppnå, men i slutändan kommer det ändå att bära frukt. Alla de som är kapabla att förvärva kunskapen om Gud – oavsett kön eller nationalitet – kommer till sist att motta Guds största ärebetygelse och vara de enda som besitter Guds myndighet. Detta är dagens verk och det är också framtidens verk. Det är det sista och högsta verk som ska genomföras under 6000 år av verksamhet och det är ett sätt att verka som uppenbarar alla mänsklighetens kategorier. Genom verket med att få människan att lära känna Gud, uppenbaras mänsklighetens olika grader: De som känner Gud är kvalificerade att erhålla Guds välsignelser och ta emot hans löften, medan de som inte känner Gud inte är kvalificerade att erhålla Guds välsignelser och ta emot hans löften. De som känner Gud är Guds förtrogna och de som inte känner Gud kan inte kallas Guds förtrogna. Guds förtrogna kan ta emot Guds välsignelser, men de som inte är hans

förtrogna är inte värdiga något av hans verk. Oavsett om det handlar om vedermödor, förfining eller dom så är syftet att människan slutligen ska få uppnå en kunskap om Gud och att hon ska underkasta sig Gud. Detta är det enda effekt som till sist kommer att uppnås.

Utdrag ur "Att känna till de tre stadierna i Guds verk är vägen till att känna Gud" i "Ordet framträder i köttet"

19. När verkets tre stadier avslutas kommer det att bildas en grupp med dem som vittnar om Gud, en grupp med dem som känner Gud. Dessa människor kommer alla att känna Gud och vara i stånd att omsätta sanningen i praktiken. De kommer att besitta mänsklighet och förnuft och alla kommer de att känna till de tre stadierna i Guds frälsningsverk. Detta är det verk som slutligen kommer att genomföras och dessa människor är utkristalliseringen av det 6000-åriga förvaltningsverket och det mäktigaste vittnesbördet om Satans slutgiltiga nederlag. De som kan vittna om Gud kommer att kunna ta emot Guds löfte och välsignelse, och de kommer att utgöra den grupp som blir kvar ända till slutet, den grupp som besitter Guds myndighet och vittnar om Gud.

Utdrag ur "Att känna till de tre stadierna i Guds verk är vägen till att känna Gud" i "Ordet framträder i köttet"

20. Efter att ha utfört sina sex tusen år av verk fram till idag har Gud redan uppenbarat många av sina handlingar, och det främsta syftet har varit att besegra Satan och bringa frälsning till hela mänskligheten. Han använder detta tillfälle för att allting i himlen, allting på jorden, allting i haven, liksom minsta ting i Guds skapelse på jorden ska se hans allmakt och alla hans handlingar. Han tar tillfället i akt att besegra Satan för att uppenbara alla sina gärningar för människorna så att de kan lovprisa honom och upphöja hans visdom då han besegrat Satan. Allting på jorden, i himlen och i haven ärar honom, prisar hans allmakt, prisar alla hans gärningar och ropar ut hans heliga namn. Det här är beviset på hans seger över Satan; det är beviset på att han övervunnit Satan. Vad som är än viktigare är att det är beviset på hans frälsning av mänskligheten. Hela Guds skapelse ger honom ära, prisar honom för att han besegrat sin fiende och återvänt i triumf, och lovprisar honom som den store segerrike kungen. Hans syfte är inte bara att besegra Satan, vilket är skälet till att hans verk har pågått i sextusen år. Han använder Satans nederlag för att rädda mänskligheten; han använder Satans nederlag för att uppenbara alla sina handlingar och all sin härlighet. Han kommer att förhärligas och änglarnas hela härskara kommer att se hela hans härlighet. Budbärarna i himlen,

människorna på jorden och allt skapat på jorden kommer att se Skaparens härlighet. Det här är det verk som han utför. Hela hans skapelse i himlen och på jorden kommer att bevittna hans härlighet och han kommer att återvända i triumf efter att ha besegrat Satan fullständigt och låta mänskligheten lovprisa honom. På så sätt kommer han att ha uppnått dubbel framgång med sitt arbete. I slutändan kommer hela mänskligheten att erövrats av honom och han kommer att utplåna varenda en som gör motstånd eller uppror; han kommer med andra ord att utplåna alla dem som tillhör Satan.

Utdrag ur "Ni bör veta hur hela mänskligheten har utvecklats fram till i dag" i "Ordet framträder i köttet"

A. Om Guds uppenbarelse av sitt verk i lagens tidsålder

21. Vid denna tid var betydelsen, syftet och etapperna med Jehovas verk i Israel att inleda hans verk på hela jorden, vilket med Israel som sitt centrum spreds successivt till de hedniska folken. I hela universum följer hans verksamhet samma princip – han upprättar en förebild och utvidgar den sedan tills alla människor i universum har tagit emot hans evangelium. De första israeliterna var ättlingar till Noa. Dessa personer hade bara försetts med Jehovas livsande och förstod tillräckligt för att kunna tillgodose de grundläggande behoven i livet, men de visste inte vad för slags Gud Jehova var eller vilken hans vilja med människan var, än mindre hur de skulle vörda hela skapelsens Herre. Huruvida det fanns regler och lagar som skulle följas^[a] eller huruvida det fanns någon plikt som skapade varelser hade att göra för Skaparen, visste Adams ättlingar ingenting om. Allt de visste var att mannen skulle svettas och arbeta för att försörja sin familj, och att hustrun skulle underkasta sig sin make och vidmakthålla den ras av människor som Jehova skapat. Detta folk, som endast hade Jehovas andedräkt och hans liv, visste med andra ord ingenting om hur de skulle följa Guds lagar eller hur de skulle tillfredsställa hela skapelsens Herre. De förstod alldeles för lite. Så även om det inte fanns någon ohederlighet eller svekfullhet i deras hjärtan och även om det sällan uppstod avund och stridigheter bland dem, hade de likväl ingen kunskap om eller förståelse av Jehova, hela skapelsens Herre. Dessa mänsklighetens förfäder förstod bara att äta och njuta av det som Jehova gav, men de förstod inte att vörda Jehova. De visste inte att Jehova är den som de borde tillbe på böjda knän. Så hur kunde de kallas hans skapelser? Om så vore fallet, hur är det då med orden ”Jehova är hela skapelsens Herre” och ”han skapade människan för att människan skulle uppenbara honom, prisa honom och representera honom”? Uttalades de då inte förgäves? Hur kunde människor som inte hyser någon vördnad för Jehova bli ett vittnesbörd om hans härlighet? Hur kunde de bli uppenbarelsen av hans härlighet? Skulle inte Jehovas ord ”Jag skapade människan till min avbild” då bli ett vapen i händerna på Satan – den onde? Skulle inte dessa ord då bli en förödmjukande fläck på Jehovas skapelse av människan? För att fullborda denna etapp av sitt verk gav Jehova, sedan han skapat människan, inte mänskligheten några instruktioner eller någon vägledning från Adams till Noas tid. Det var inte förrän efter att floden hade förstört världen som han formellt började vägleda

israeliterna, som var ättlingar till Noa och även till Adam. Hans verk och ord i Israel vägledde hela Israels folk som levde sina liv runtom i Israels land. På detta sätt visade Jehova mänskligheten att han inte bara kunde blåsa liv i människan, att hon kunde få liv från honom och resa sig från stoft till skapad människa, utan att han också kunde förbränna mänskligheten, förbanna mänskligheten och använda sin stav för att styra mänskligheten. De såg också att Jehova kunde vägleda människans liv på jorden och tala och verka bland mänskligheten utifrån dagens och nattens timmar. Han utförde detta verk enbart för att hans skapade varelser skulle veta att människan kom från stoft som han hade plockat upp, och dessutom att människan skapats av honom. Och inte bara det, utan meningen med det arbete han inledde i Israel var att andra folk och nationer (som faktiskt inte var skilda från Israel utan snarare hade förgrenats från israeliterna, men ändå härstammade från Adam och Eva) skulle kunna ta emot evangeliet om Jehova från Israel, så att alla skapade väsen i universum skulle kunna vörda Jehova och anse honom mäktig. Om inte Jehova hade inlett sitt arbete i Israel, utan i stället, sedan han skapat människorna, hade låtit dem leva ett bekymmerslöst liv på jorden, skulle de – med tanke på människans fysiska natur (denna natur innebär att människan aldrig kan veta det hon inte kan se, vilket innebär att hon inte kunde veta att det var Jehova som hade skapat mänskligheten, och än mindre varför han hade gjort det), aldrig kunna veta att det var Jehova som skapat mänskligheten och att han är hela skapelsens Herre. Om Jehova hade skapat människan och placerat henne på jorden och helt enkelt dammat av sina händer och gett sig av, i stället för att stanna bland mänskligheten för att vägleda dem en tid, då skulle hela mänskligheten ha blivit till intet igen. Även himlen och jorden och de myriader ting han skapat skulle, liksom hela mänskligheten, ha blivit till intet igen och skulle dessutom ha trampats ned av Satan. Därmed skulle Jehovas önskan att ”på jorden, det vill säga i hans skapelses mitt, ha en plats att stå på, en helig plats” ha krossats. Så att han, efter att ha skapat mänskligheten, kunde stanna kvar bland dem för att vägleda dem i deras liv och tala till dem från deras mitt, allt detta skedde i syfte att förverkliga hans önskan och fullfölja hans plan.

Utdrag ur ”Verket under lagens tidsålder” i ”Ordet framträder i köttet”

22. Under Lagens Tidsålder gav Jehova många bud, som Mose skulle förmedla till de israeliter som följde honom ut ur Egypten. Dessa befallningar gav Jehova till israeliterna, och de berörde inte egyptierna. De var avsedda att tygla israeliterna. Han

använde buden för att ställa krav på dem. De principer utifrån vilka de bedömdes som syndiga eller rättfärdiga var om de höll sabbaten, om de visade aktning för sina föräldrar, om de tillbad avgudar och så vidare. Bland dem fanns några som drabbades av Jehovas eld, några som stenades till döds och några som fick Jehovas välsignelse. Det avgjordes av huruvida de hörsammade dessa bud eller inte. De som inte höll sabbaten skulle stenas till döds. De präster som inte höll sabbaten skulle drabbas av Jehovas eld. De som inte visade aktning för sina föräldrar skulle också stenas till döds. Allt detta lovordades av Jehova. Jehova fastställde sina bud och lagar, så att folket skulle lyssna till och lyda hans ord och inte göra uppror mot honom medan han ledde dem genom deras liv. Han använde dessa lagar för att hålla den nyfödda mänskligheten under kontroll, för att bättre kunna lägga grunden för sitt framtida verk. Utifrån det arbete som Jehova utförde kallades följaktligen den första tidsåldern för Lagens Tidsålder.

Utdrag ur "Verket under lagens tidsålder" i "Ordet framträder i köttet"

23. Under lagens tidsålder utförde han verket att vägleda mänskligheten under namnet Jehova, och därmed inleddes verkets första skede på jorden. I det skedet bestod verket av att bygga templet och altaret och att med hjälp av lagen vägleda Israels folk och verka i deras mitt. Genom att vägleda Israels folk skapade han en bas för sitt verk på jorden. Från denna bas utvidgade han sitt verk bortom Israel. Det innebär att med Israel som utgångspunkt utökades hans verk så att senare generationer successivt fick klart för sig att Jehova var Gud, att det var Jehova som skapat himlarna och jorden och alla ting och att det var Jehova som skapat alla levande varelser. Han spred sitt verk genom Israels folk utöver dem. Landet Israel var den första heliga platsen för Jehovas verk på jorden, och det var till landet Israel som Gud först kom för att verka på jorden. Detta var lagens tidsålders verk.

Utdrag ur "Visionen av Guds verk (3)" i "Ordet framträder i köttet"

24. När Gud började det officiella verket med sin förvaltningsplan, upprättade han alltså mängder av föreskrifter som människan skulle följa. Syftet med de här föreskrifterna var att låta människan leva människans normala liv på jorden, ett normalt människoliv som är oskiljbart från Gud och hans vägledning. Gud talade först om för människan hur hon skulle tillverka altare och hur hon skulle uppföra altarna. Därefter talade han om för människan hur hon skulle offra och bestämde hur hon skulle leva – vad hon skulle ge akt på i livet, vad hon skulle foga sig efter, vad hon skulle och

inte skulle göra. Vad Gud lade fram för människan var allomfattande och med dessa seder, föreskrifter och principer standardiserade han människors uppträdande, vägledde deras liv, vägledde deras initiering till Guds lagar, vägledde dem att komma inför Guds altare, vägledde dem i att ha ett liv med ordning, regelbundenhet och måttlighet bland alla de ting Gud hade gjort för människan. Gud använde först dessa enkla föreskrifter och principer för att sätta gränser för människan, så att människan på jorden skulle ha ett normalt liv av att tillbe Gud, skulle ha människans normala liv; sådant är det specifika innehållet i inledningen av hans sextusenåriga förvaltningsplan. Föreskrifterna och reglerna täcker ett mycket brett fält, de utgör detaljerna i Guds vägledning av mänskligheten under lagens tidsålder, de måste accepteras och hedras av det folk som kom före lagens tidsålder, de är en dokumentation av det verk Gud utförde under lagens tidsålder, och de är verkligt bevis på Guds ledning och vägledning av hela mänskligheten.

Utdrag ur "Guds verk, Guds sinnelag och Gud själv II" i "Ordet framträder i köttet"

25. Jehova skapade mänsklighetens anfäder, Adam och Eva, men skänkte dem inte något större förstånd eller någon större vishet. Även om de redan levde på jorden förstod de nästan ingenting. Och följaktligen var Jehovas verk att skapa människan bara halvfärdigt, långt ifrån fullbordat. Han hade bara skapat en mänsklig form av jord och blåst in liv i den, men utan att skänka människan tillräcklig villighet att ära honom. I begynnelsen hade människan ingen håg att vare sig ära honom eller frukta honom. Hon visste bara hur man lyssnar på hans ord, men saknade grundläggande kunskaper om livet på jorden och om normala regler för livet som människa. Så trots att Jehova skapat man och kvinna och avslutat detta företag på sju dagar, hade han inte på långa vägar avslutat människans skapelse. Människan var inte mer än ett skal och saknade detta att verkligen vara mänsklig. Hon visste bara att det var Jehova som skapat mänskligheten och hade ingen aning om hur man lever efter Jehovas ord eller lagar. Jehovas verk var alltså långt ifrån över efter det att människan kommit till. Han måste fortfarande visa människorna hur de skulle träda fram inför honom så att de skulle kunna leva tillsammans på jorden och vörda honom, och så att de med hans vägledning skulle kunna träda in på ett normalt mänskligt jordelivs rätta väg. Bara på så sätt skulle det verk som främst utfördes under namnet Jehova fullbordas helt. Det innebär att bara på så sätt skulle Jehovas arbete med att skapa världen bli helt genomfört. Så efter att ha

skapat mänskligheten måste han vägleda dess liv på jorden under flera tusen år, för att människan skulle kunna följa hans påbud och lagar samt delta i alla de aktiviteter ett normalt jordeliv omfattar. Först därefter var Jehovas verk helt genomfört.

Utdrag ur "Visionen av Guds verk (3)" i "Ordet framträder i köttet"

26. Före de två tusen år då Jehova utförde sitt verk visste människan ingenting, och nästan hela mänskligheten hade förfallit i omoral tills de, innan världen förstördes av floden, hamnat i en sådan avgrund av lösaktighet och sedligt fördärv att Jehova inte längre fanns i deras hjärtan, och än mindre hans väg. De förstod aldrig det verk som Jehova skulle utföra. De saknade förnuft, hade ännu mindre kunskap, och liksom en maskin som andas var de fullständigt okunniga om människan, Gud, världen, livet och liknande. På jorden ägnade de sig åt många lockande ting, liksom ormen, och sade mycket som var stötande för Jehova, men eftersom de var okunniga tuktrade eller fostrade han dem inte. Först efter floden, när Noa var 601 år gammal, framträdde Jehova officiellt för Noa och vägledde honom och hans familj – och ledde de fåglar och fyrfotadjur som överlevt floden tillsammans med Noa och hans ättlingar – till slutet av Lagens Tidsålder, sammanlagt 2500 år. Han var verksam i Israel (alltså officiellt verksam) under totalt 2000 år, och under 500 år verkade han samtidigt både i och utanför Israel, alltså sammanlagt 2500 år. Under denna period lärde han israeliterna att de för att kunna tjäna Jehova skulle bygga ett tempel, bära prästerliga dräkter och gå barfota in i templet i gryningen för att inte deras skor skulle besudla templet och eld sändas ner över dem från templets krön och bränna dem till döds. De fullgjorde sina plikter och underkastade sig Jehovas planer. De bad till Jehova i templet och efter att ha mottagit hans uppenbarelse, alltså efter att Jehova hade talat, ledde de folkmassan och lärde dem att visa vördnad för Jehova, deras Gud. Och Jehova sa till dem att de skulle bygga ett tempel och ett altare, och att de vid den tidpunkt som Jehova angav, det vill säga vid påskhögtiden, skulle förbereda nyfödda kalvar och lamm att lägga på altaret som slaktoffer till Jehova, för att tygla dem och lägga vördnad för Jehova i deras hjärtan. Huruvida de hörsammade denna lag blev måttet på deras lojalitet mot Jehova. Jehova påbjöd också att de skulle helga sabbaten, den sjunde dagen av hans skapelse. Dagen efter sabbaten gjorde han till den första dagen, en dag då de skulle prisa honom, offra till honom och musicera för honom. Denna dag kallade Jehova samman alla prästerna för att dela upp offren på altaret åt folket att äta, så att de skulle kunna njuta av offren

på Jehovas altare. Och Jehova sade att de var välsignade, att de delade ett stycke med honom och att de var hans utvalda folk (vilket var Jehovas förbund med israeliterna). Det är därför Israels folk än i dag säger att Jehova är endast deras Gud, och inte andra folks Gud.

Utdrag ur "Verket under lagens tidsålder" i "Ordet framträder i köttet"

27. Fastän Jehova gjorde många uttalanden och utförde mycket arbete, vägledde han bara folket på ett positivt sätt, genom att lära dessa okunniga människor hur en människa ska vara, hur hon ska leva och hur hon ska förstå Jehovas väg. Till största delen bestod det arbete han utförde i att få folket att hålla sig till hans väg och följa hans lagar. Arbetet utfördes på människor som var ytligt fördärvade. Det sträckte sig inte så långt som till att förändra deras sinne eller utveckling i livet. Han fokuserade bara på att med hjälp av lagar avgränsa och kontrollera folket. För den tidens israeliter var Jehova bara en Gud i templet, en Gud i himlen. Han var en molnspelare, en eldspelare. Allt Jehova krävde var att de skulle lyda vad människor idag känner som hans lagar och bud – man skulle till och med kunna kalla dem regler – för vad Jehova gjorde var inte tänkt att omforma dem, utan att ge dem fler saker som människan borde ha och instruera dem med sin egen mun, för efter att ha skapats hade inte människan något av det hon borde ha. Jehova gav folket vad de borde ha för sitt liv på jorden och därmed gjorde han så att det folk som han lett överträffade sina förfäder, Adam och Eva, eftersom det som Jehova gav dem var mer än han gett till Adam och Eva i begynnelsen. Oaktat detta bestod det verk som Jehova utförde i Israel endast av att vägleda mänskligheten och få den att erkänna sin Skapare. Han varken erövrade eller förändrade dem, utan vägledde dem bara. Detta är summan av Jehovas verk i Lagens Tidsålder. Det är bakgrunden, den sanna berättelsen, essensen av hans verk i hela Israels land, samt början på hans sextusenåriga verk – att hålla mänskligheten under kontroll av Jehovas hand. Ur detta föddes ytterligare verk i hans sextusenåriga förvaltningsplan.

Utdrag ur "Verket under lagens tidsålder" i "Ordet framträder i köttet"

Fotnoter:

a. Originaltexten innehåller inte frasen "som skulle följas".

B. Om Guds uppenbarelse av sitt verk i nådens tidsålder

28. Jesus representerar allt verk under nådens tidsålder. Han inkarnerades i köttet och korsfästes på korset, och han inledde också nådens tidsålder. Han korsfästes för att fullända återlösningen verk, för att avsluta lagens tidsålder och påbörja nådens tidsålder. Därför kallades han också för "överbefälhavaren", "syndoffret" och "återlösaren". Även om Jesu verk skilde sig innehållsmässigt från Jehovas verk var de ändå samma vad gäller principer. Jehova påbörjade lagens tidsålder, upprättade grundvalen – utgångspunkten – för sitt verk på jorden och utfärdade lagen och budorden. Det här var de två verk han utförde och de representerar lagens tidsålder. Det verk som Jesus utförde under nådens tidsålder gick inte ut på att utfärda lagar utan att uppfylla dem och därmed införa nådens tidsålder och avsluta lagens tidsålder, som hade varat i tvåtusen år. Han var banbrytaren som kom för att inleda nådens tidsålder, samtidigt som den största delen av hans verk handlade om försoning. Alltså var även hans verk tvåfaldigt: att inleda en ny tidsålder och slutföra återlösningens verk genom sin korsfästelse, varefter han gav sig av. Och därefter var lagens tidsålder slut och nådens tidsålder började.

Utdrag ur "Den sanna historien bakom verket under återlösningens tidsålder" i "Ordet framträder i köttet"

29. När det gäller nådens tidsålders verk var Jesus den Gud som frälste människan. Det han hade och var, var nåd, kärlek, medlidande, overseende, tålmod, ödmjukhet, omsorg och fördragsamhet, och så mycket av det verk han utförde var för människans återlösningens skull. Hans sinnelag bestod av medlidande och kärlek, och eftersom han var medkännande och kärleksfull behövde han spikas upp på ett kors för människans skull, för att visa att Gud älskade människan som sig själv, så mycket att han utgav sig själv helt och hållet. Under nådens tidsålder var Guds namn Jesus, vilket innebär att Gud var en Gud som frälste människan och han var en medkännande och kärleksfull Gud. Gud var med människan. Hans kärlek, hans medlidande och hans frälsning följde med varje enskild person. Endast genom att ta emot Jesu namn och närvaro kunde människan nå frid och glädje. Endast så kunde hon ta emot hans välsignelse, hans väldiga och talrika nådegåvor samt hans frälsning. Genom Jesu korsfästelse erhöll alla de som följde honom frälsning och syndernas förlåtelse. Under nådens tidsålder var Guds namn Jesus. Nådens tidsålders verk utfördes med andra ord främst under namnet

Jesus. Under nådens tidsålder kallades Gud Jesus. Han tog sig an ett skede med nytt verk utöver Gamla testamentet, och hans verksamhet slutade med korsfästelsen. Detta var hans verk i dess helhet.

Utdrag ur "Visionen av Guds verk (3)" i "Ordet framträder i köttet"

30. Det verk Jesus gjorde var i enlighet med människans behov i den tidsåldern. Hans uppgift var att återlösa mänskligheten och förlåta dem deras synder, och därför utgjordes hans sinnelag helt och hållet av ödmjukhet, tålmod, kärlek, fromhet, fördragsamhet, barmhärtighet och kärleksfull vänlighet. Han välsignade mänskligheten rikligt och gav dem nåd i överflöd, och allt de möjligen skulle kunna få glädje av gav han dem för deras förnöjelse: frid och lycka, sin tålmodighet och kärlek, sin nåd och kärleksfulla vänlighet. På den här tiden var allt människan möttes av ett överflöd av saker att glädjas åt: Deras hjärtan var fridfulla och trygga, deras ande hade fått tröst och de stärktes av frälsaren Jesus. Att de kunde få dessa saker berodde på tiden de levde i. Under nådens tidsålder hade människan redan fått utstå Satans fördärv, och därför krävde verket att försona hela mänskligheten ett överflöd av nåd, oändlig fördragsamhet och oändligt tålmod och än mer ett offer som kunde sona för mänsklighetens synder så att det skulle uppfylla sitt syfte. Det som mänskligheten såg under nådens tidsålder var bara mitt försoningsoffer för mänsklighetens synder, det vill säga Jesus. Det enda de visste var att Gud kunde vara barmhärtig och fördragsam, och det enda de såg var Jesu nåd och kärleksfulla vänlighet. Det här berodde helt och hållet på att de föddes i nådens tidsålder. Det innebar att innan de kunde bli återlösta måste de ta del av de många olika typer av nåd som Jesus skänkte dem; endast detta var till fördel för dem. På det här sättet kunde de bli förlåtna för sina synder genom att glädja sig åt nåden, och de fick även chansen att återlösas genom att glädja sig åt Jesu fördragsamhet och tålmod. Enbart genom Jesu fördragsamhet och tålmod vann de rätten att ta emot förlåtelse och njuta av överflödet av nåd som Jesus skänkte – precis som Jesus sade: "Jag har inte kommit för att återlösa rättfärdiga utan syndare, för att låta syndare få förlåtelse för sina synder." Om Jesus hade inkarnerats med ett sinnelag av dömande, förbannelse och intolerans mot människans brott, då skulle människan aldrig ha fått chansen att bli försonad och i stället skulle hon ha förblivit syndig för evigt. Om så hade varit fallet skulle den sextusenåriga förvaltningsplanen ha stannat upp under lagens tidsålder och lagens tidsålder skulle ha förlängts med sextusen år. Människans synder skulle bara ha

blivit fler och allvarligare, och skapandet av mänskligheten skulle inte ha lett till något. Människorna skulle bara ha kunnat tjäna Jehova under lagen, men deras synder skulle ha överstigit dem som begicks av människorna som skapades först. Ju mer Jesus älskade mänskligheten, förlät dem deras synder och gav dem tillräckligt med nåd och kärleksfull vänlighet, desto mer fick människorna möjligheten att bli räddade, att bli kallade de förlorade lammen som Jesus köpte tillbaka till ett högt pris. Satan kunde inte lägga sig i hans verk eftersom Jesus behandlade sina anhängare på samma sätt som en kärleksfull moder behandlar det lilla barnet vid sitt bröst. Han blev inte arg på dem eller föraktade dem, utan var full av tröst. Han fick aldrig ett raseriutbrott mitt ibland dem, utan stod ut med deras synder och såg mellan fingrarna med deras dårskap och okunskap, till den grad att han sa "förlåt andra sjuttio gånger sju gånger". Så hans hjärta förvandlade andra människors hjärtan. Det var på det här sättet som människorna fick förlåtelse för sina synder genom hans fördragsamhet.

Utdrag ur "Den sanna historien bakom verket under återlösningens tidsålder" i "Ordet framträder i köttet"

31. Även om Jesus i sin inkarnation var helt utan känsla, tröstade han alltid sina lärjungar, sörjde för dem, hjälpte dem och stödde dem. Hur mycket verk han än utförde eller hur mycket lidande han än utstod, krävde han aldrig för mycket av människorna, utan var alltid tålmodig och fördragsam med deras synder, så att människor under nådens tidsålder tillgivet kallade honom "den älskvärda frälsaren Jesus". Det som Jesus hade och var för människorna på den tiden – för alla människor – var nåd och kärleksfull vänlighet. Han kom aldrig ihåg folks överträdelser, och hans behandling av dem var inte baserad på deras överträdelser. Eftersom det var en annan tidsålder, gav han ofta folket gott om mat och dryck så att de kunde äta sig mätta. Han behandlade alla som följde honom med nåd, helade de sjuka, drev ut demoner, uppväckte de döda. För att folket skulle tro på honom och se att allt han gjorde var gjort ärligt och uppriktigt, gick han så långt att han återupplivade ett ruttnande lik, och visade dem att i hans händer kunde till och med de döda komma tillbaka till livet. På det här sättet uthärdade han i tystnad och utförde sitt återlösningsverk mitt ibland dem. Redan innan Jesus spikades upp på korset hade han tagit på sig mänsklighetens synder och blivit ett syndoffer för människorna. Till och med innan han blev korsfäst hade han redan öppnat vägen till korset för att försona mänskligheten. Till slut spikades han upp på korset, offrade sig för korsets skull och skänkte all sin nåd, kärleksfulla vänlighet och helighet

till mänskligheten. Mot mänskligheten var han alltid tolerant, aldrig hämndlysten, utan förlät dem deras synder, uppmanade dem att omvända sig och lärde dem att visa tålmod, fördragsamhet och kärlek, att följa i hans fotsteg och offra sig själva för korsets skull. Hans kärlek till bröderna och systrarna överträffade hans kärlek till Maria. Det verk som han utförde hade som princip att hela folket och driva ut demoner, allt för hans återlösningens skull. Vart han än gick behandlade han alla som följde honom med nåd. Han gjorde de fattiga rika, fick de lama att gå, de blinda att se och de döva att höra. Han bjöd till och med in de lägsta, de nödlidande och syndarna att sitta vid samma bord som honom. Han undvek dem aldrig utan var alltid tålmodig, och sade till och med: "Om en herde förlorar ett av hundra får, kommer han att lämna de nittionio för att söka efter det enda förlorade fåret och när han finner det kommer han verkligen att glädja sig." Han älskade sina följare som en tacka älskar sina lamm. Trots att de var dåraktiga och okunniga, och var syndare i hans ögon, och dessutom var de lägsta medlemmarna i samhället, såg han dessa syndare – människor som andra föraktade – som sina ögonstenar. Eftersom han föredrog dem offrade han sitt liv för deras skull, som ett lamm som offrades på altaret. Han rörde sig mitt ibland dem, som om han var deras tjänare, och lät dem använda honom och slakta honom, och underkastade sig dem villkorslöst. För sina följare var han den älskvärda frälsaren Jesus, men för fariseerna, som undervisade människorna från sina höga hästar, visade han inte nåd och kärleksfull vänlighet, utan avsky och förargelse. Han utförde inte mycket verk bland fariseerna, utan undervisade och tillrättavisade dem bara emellanåt. Han rörde sig inte mitt bland dem och utförde återlösningens verk och han gjorde inte heller några tecken eller under. Han skänkte all sin nåd och kärleksfulla vänlighet till sina följare, och härdade ut för dessa syndares skull ända till slutet, när han spikades upp på korset och genomled varje förödmjukelse ända tills han fullständigt hade försonat hela mänskligheten. Det var summan av hans verk.

Utdrag ur "Den sanna historien bakom verket under återlösningens tidsålder" i "Ordet framträder i köttet"

32. Utan Jesu återlösning skulle mänskligheten för evigt ha levt i synd och blivit syndens barn, demoners avkomlingar. Om det hade fortsatt på det här sättet skulle hela världen ha blivit ett hem för Satan, en plats där han slagit sig ner. Men återlösningens verk krävde att han visade nåd och kärleksfull vänlighet mot mänskligheten; bara på detta sätt kunde mänskligheten få förlåtelse och till sist vinna

rätten att göras fullständig och helt och hållet vunnen. Utan detta skede av verket skulle den sextusenåriga förvaltningsplanen inte ha kunnat fortsätta. Om Jesus inte hade blivit korsfäst, om han bara hade helat människor och drivit ut deras demoner, då skulle människorna inte ha kunnat bli helt förlåtna för sina synder. Under de tre och ett halvt år då Jesus utförde sitt verk på jorden slutförde han bara hälften av sitt återlösningsverk. Sedan, genom att spikas upp på korset och bli lik syndigt kött, genom att lämnas över till den onde, fullbordade han korsfästelsens verk och blev herre över mänsklighetens öde. Först efter att han hade överlämnats i Satans händer försonade han mänskligheten. I trettiofyra och ett halvt år led han på jorden och blev förlöjligad, förtalad och övergiven, ända till den punkt där han inte hade någon plats att lägga sitt huvud, ingen viloplats och han korsfästes senare med hela sitt vara – en helig och oskuldsfull kropp – uppspikad på korset. Han uthärdade alla former av lidande som existerar. De som hade makt hånade och plågade honom, och soldaterna spottade honom till och med i ansiktet; trots det förblev han tyst och härdade ut ända till slutet, underkastade sig villkorslöst ända till dödsögonblicket, varefter han försonade hela mänskligheten. Först då fick han tillåtelse att vila. Det verk som Jesus utförde representerar endast nådens tidsålder; det representerar inte lagens tidsålder och är inte heller ett substitut för de sista dagarnas verk. Det här är essensen i Jesu verk under nådens tidsålder, den andra tidsålder som mänskligheten har genomgått – återlösningens tidsålder.

Utdrag ur "Den sanna historien bakom verket under återlösningens tidsålder" i "Ordet framträder i köttet"

C. Om rikets tidsålder – den sista tidsåldern

33. När Jesus kom in i människans värld, inledde han nådens tidsålder och avslutade lagens tidsålder. I de sista dagarna tog Gud kroppslig gestalt än en gång, och med denna inkarnation avslutade han nådens tidsålder och inledde rikets tidsålder. Alla dessa som är i stånd att acceptera Guds andra inkarnation kommer att ledas in i rikets tidsålder och kommer dessutom att bli i stånd att personligen ta emot Guds vägledning. Även om Jesus utförde mycket arbete bland människorna, fullbordade han bara hela mänsklighetens återlösning och blev människans syndoffer; han befriade inte människan från hela hennes fördärvade sinnelag. Att rädda människan helt och hållet från Satans inflytande krävde inte bara att Jesus blev syndoffret och tog på sig människans synder, utan det krävde också att Gud utförde ännu större verk för att befria människan fullständigt från hennes sataniskt fördärvade sinnelag. Därför har Gud nu, när människan fått sina synders förlåtelse, återvänt i köttet för att leda henne in i den nya tidsåldern och påbörjat arbetet med tuktan och dom. Det här arbetet har fört människan in i en högre sfär. Alla dessa som underkastar sig Guds herravälde kommer att få åtnjuta högre sanningar och motta större välsignelser. De kommer verkligen att leva i ljuset och de kommer att vinna sanningen, vägen och livet.

Utdrag ur förordet till "Ordet framträder i köttet"

34. Innan människan blev återlöst hade många av Satans gifter redan lagts i hennes inre, och efter att under tusentals år ha fördärvats av Satan har hon inom sig en djupt rotad natur som gör motstånd mot Gud. Att människan blivit återlöst innebär alltså bara att hon räddats genom att friköpas till ett högt pris, men den giftiga naturen i hennes inre har inte avlägsnats. Människan som är så besudlad måste genomgå en förändring innan hon är värdig att tjäna Gud. Genom detta verk av dom och tuktan kommer hon att lära känna sitt eget smutsiga och fördärvade väsen till fullo, och hon kommer att kunna ändra sig fullständigt och bli ren. Endast på detta sätt kan människan bli värdig att återvända inför Guds tron. Allt det arbete som utförs i dag sker för att människan ska kunna renas och förvandlas; genom ordets dom och tuktan såväl som genom förädling kan människan göra sig av med allt fördärvt och bli renad. Det vore mer träffande att säga att detta stadium i verket är reningens verk än att det är frälsningens stadium. Faktum är att det här stadiet både är erövrans stadium och frälsningsverkets andra stadium. Det är genom ordets dom och tuktan som människan

slutligen blir vunnen av Gud, och det är genom att ordet används till att förädla, döma och avslöja som alla orenheter, uppfattningar, motiv och individuella begär i människans hjärta blir fullständigt uppenbarade. Även om människan må ha blivit återlöst och förlåten sina synder, så innebär det bara att Gud inte längre minns hennes överträdelser och inte behandlar henne i enlighet med hennes överträdelser. Men eftersom människan, som lever i en köttslig kropp, inte har blivit befriad från synd, kan hon bara fortsätta att synda och blotta sitt fördärvade sataniska sinnelag i all oändlighet. Det här är det liv människan lever – en oändlig kretsgång av att synda och bli förlåten. De flesta människor syndar på dagen bara för att sedan bekänna sina synder på kvällen. Så även om syndoffret är evigt verksamt för människan kan det inte rädda henne från synden. Endast halva frälsningsverket har genomförts, för människan har fortfarande ett fördärvat sinnelag. När folk till exempel insåg att de härstammade från Moab började de klaga, slutade att söka efter livet och blev ytterst negativa. Visar inte detta att mänskligheten fortfarande är oförmögen att underkasta sig Guds herravälde helt och hållet? Är inte det här just deras fördärvade sataniska sinnelag? När du inte blev utsatt för tuktan sträckte du upp händerna högre än alla andra, till och med högre än Jesu händer. Och du ropade ut med hög röst: ”Var en Guds älskade son! Var en Guds förtrogne! Hellre dör vi än böjer oss för Satan! Gör uppror mot den gamle Satan! Gör uppror mot den stora röda draken! Må den stora röda draken falla från makten i förnedring! Må Gud göra oss fullkomliga!” Dina rop ljöd högre än alla andras. Men så kom tuktans tid och mänsklighetens fördärvade sinnelag uppenbarades än en gång. Deras rop upphörde och deras beslutsamhet svek. Det här är människans fördärv; det är något som Satan planterat och som är djupt rotat i människan, något som löper djupare än synd. Det är inte lätt för människan att bli medveten om sina synder; hon har ingen möjlighet att upptäcka sin egen djupt rotade natur, utan för att uppnå det resultatet måste hon förlita sig på ordets dom. Endast på så sätt kan människan förändras successivt från denna punkt och framåt.

Utdrag ur ”Inkarnationens hemlighet (4)” i ”Ordet framträder i köttet”

35. Den yttersta tidens verk är att tala ord. Stora förändringar kan åstadkommas i människan med hjälp av ord. De förändringar som nu sker i dessa människor då de tar emot dessa ord är mycket större än de som skedde i människor då de tog emot tecknen och undren i nådens tidsålder. För i nådens tidsålder kastades de onda andarna ut ur

människor med hjälp av handpåläggning och bön, men människans fördärvade sinnelag fanns fortfarande kvar. Människor botades från sina sjukdomar och fick sina synder förlåtna, men när det gällde exakt hur människan skulle renas från det sataniska sinnelaget i sitt inre, så var det ett arbete som återstod. Människan blev bara frälst och förlåten sina synder för sin tros skull, men hennes syndiga natur var inte utplånad utan fanns fortfarande kvar i henne. Människan fick sina synder förlåtna genom den inkarnerade Guden, men det betydde inte att människan inte längre hade synd i sitt inre. Människans synder kunde bli förlåtna genom syndoffer, men när det gäller hur människan ska fås att inte synda mer och hur hennes syndiga natur ska kunna bli totalt utplånad och förvandlad, så är det ett problem hon inte har någon möjlighet att lösa. Människans synder blev förlåtna, och det var tack vare Guds korsfästelseverk, men hon fortsatte att leva med det gamla fördärvade sataniska sinnelaget. Därför måste människan bli fullständigt fri från sitt fördärvade sataniska sinnelag, så att hennes syndiga natur kan utplånas fullständigt för att aldrig mer utvecklas; därmed blir det möjligt för människans sinnelag att förvandlas. Det kräver att människan begriper hur hon ska kunna växa till i livet, begriper livets väg och begriper hur hon ska kunna förändra sitt sinnelag. Dessutom kräver det att hon handlar i överensstämmelse med denna väg så att hennes sinnelag successivt förändras och hon kan leva i skenet från ljuset, så att allt hon gör är i samklang med Guds vilja, så att hon kan göra sig av med sitt fördärvade sataniska sinnelag och så att hon kan bryta sig loss från Satans mörka inflytande och därmed bli helt och hållet fri från synd. Först då kommer hon att motta fullständig frälsning. På den tiden då Jesus var verksam var människans kunskap om honom fortfarande vag och diffus. Hon ansågs honom alltid vara Davids son och proklamerade att han var en stor profet, den välvillige Herren som återlöste människan från synden. Några blev botade tack vare sin starka tro genom att enbart röra vid kanten på hans dräkt; blinda fick synen åter och till och med döda kunde bli levande igen. Men människan var oförmögen att upptäcka det fördärvade sataniska sinnelaget som var rotat djupt i hennes inre, och inte heller visste hon hur hon skulle kunna göra sig fri från det. Hon fick mycket nåd, som exempelvis fred och köttslig glädje, att en persons tro gav välsignelse åt en hel familj, att sjuka blev botade och så vidare. Resten var människans goda gärningar och hennes gudfruktiga framträdande; om någon kunde leva med detta som grund var han godkänd som troende. Endast troende av detta slag kunde träda in i

himlen efter döden, vilket innebar att de var räddade. Men under sin livstid förstod de här människorna inte alls livets väg. Allt de gjorde var att synda och sedan bekänna sina synder i en oavbruten cirkelgång utan någon väg att förändra sitt sinnelag: Sådant var människans tillstånd i nådens tidsålder. Har människan erhållit fullkomlig frälsning? Nej! Därför återstod fortfarande domens och tuktsans verk när det stadiet var avslutat. Det nuvarande stadiet syftar till att med ordets hjälp rena människan och därigenom ge henne en väg att följa. Det här stadiet skulle inte vara fruktbart eller meningsfullt om det fortsatte med utdrivande av onda andar, för det skulle inte utrota människas syndiga natur, och det hela skulle stanna vid förlåtelsen av hennes synder. Genom syndoffer har människan fått sina synder förlåtna, för korsfästelsens verk har redan avslutats och Gud har segrat över Satan. Men eftersom människans fördärvade sinnelag fortfarande finns kvar i henne kan hon fortfarande synda och motsätta sig Gud och Gud har inte vunnit mänskligheten. Det är därför Gud i det här stadiet använder ordet för att blotta människans fördärvade sinnelag och få henne att utöva sin tro i enlighet med den rätta vägen. Det här stadiet är mer meningsfullt än det föregående, och även mer fruktbart, för nu är det ordet som direkt försörjer människans liv och gör det möjligt för hennes sinnelag att förnyas helt och hållet; det är ett mycket mer djupgående skede i verket. Därför har inkarnationen i den yttersta tiden fullbordat betydelsen av Guds inkarnation och fullständigt avslutat Guds förvaltningsplan för människans frälsning.

Utdrag ur "Inkarnationens hemlighet (4)" i "Ordet framträder i köttet"

36. De sista dagarnas verk innebär att separera allting utifrån sitt slag, att fullfölja Guds förvaltningsplan, för tiden är nära och Guds dag har kommit. Gud för alla som har trätt in i hans rike, det vill säga alla de som har varit lojala mot honom till slutet, in i Guds egen tidsålder. Men fram tills dess att Guds egen tidsålder kommer är det verk som Gud ska utföra inte att iaktta människans gärningar eller att undersöka människans liv utan att döma hennes upproriskhet, för Gud ska rena alla dem som kommer inför hans tron. Alla de som har följt Guds fotsteg fram till idag är de som har kommit inför Guds tron, och därför blir varje enskild individ som accepterar Guds verk i dess slutliga skede föremål för Guds rening. Med andra ord: alla som accepterar Guds verk i dess slutliga skede blir föremål för Guds dom.

Utdrag ur "Kristus utför domens verk med sanningen" i "Ordet framträder i köttet"

37. Under de sista dagarna använder Kristus många olika sanningar för att undervisa människan, blotta människans väsen och dissekera hennes ord och gärningar. De orden inkluderar olika sanningar såsom människans plikt, hur människan ska lyda Gud, hur människan ska vara lojal mot Gud, hur människan bör leva ut den vanliga mänskligheten, liksom Guds visdom och sinnelag och så vidare. Alla de orden är riktade mot människans väsen och hennes fördärvade sinnelag. I synnerhet talas de ord som blottar hur människan avvisar Gud om hur människan är ett förkroppsligande av Satan och en fientlig kraft mot Gud. När Gud tar sig an domens verk klarlägger han inte bara människans natur med ett fåtal ord, utan han blottar, åtgärdar och beskär den under en längre tid. Sådana metoder för blottläggande, åtgärd och beskärning kan inte ersättas med vanliga ord, utan med den sanning som människan inte alls besitter. Endast den sortens metoder kan kallas dom, endast genom dom av det slaget kan människan kuvas och grundligt övertygas att underkasta sig under Gud och dessutom vinna sann kunskap om Gud. Vad domens verk ger upphov till är människans förståelse av Guds sanna ansikte och sanningen om sin egen upproriskhet. Domens verk låter människan vinna stor förståelse av Guds vilja, syftet med Guds verk och de hemligheter som är obegripliga för henne. Det låter också människan känna igen och bli medveten om sitt eget fördärvade inre väsen och rötterna till detta fördärv och även upptäcka människans uselhet. Domens verk ger upphov till alla dessa effekter, för substansen i detta verk är i själva verket arbetet med att öppna upp Guds sanning, väg och liv för alla dem som tror på honom. Detta arbete är domens verk som utförs av Gud.

Utdrag ur "Kristus utför domens verk med sanningen" i "Ordet framträder i köttet"

38. Mänskligheten, som blivit så i grunden fördärvad av Satan, vet att det inte finns någon Gud och har slutat att tillbe Gud. I begynnelsen, när Adam och Eva skapades, var Jehovas härlighet och vittnesbörd ständigt närvarande. Men när människan fördärvats förlorade hon härligheten och vittnesbördet, för alla gjorde uppror mot Gud och slutade att dyrka honom helt och hållet. Dagens erövringsverk handlar om att återta allt vittnesbördet och hela härligheten och få alla människor att tillbe Gud, så att det finns vittnesbörd bland det skapade; det här är det verk som ska utförs under det här stadiet. Exakt hur ska mänskligheten erövras? Genom att i det här stadiet använda ordens verk för att göra människan fullkomligt övertygad; genom att använda avslöjande, dömande, tuktan och skoningslös förbannelse för att få henne att underkasta sig helt och hållet;

genom att avslöja människans upproriskhet och döma hennes motstånd så att hon ska inse människosläktets orättfärdighet och orenhet och använda detta som en kontrast till Guds rättfärdiga sinnelag. Det är främst genom dessa ord som människan erövrar och blir fullkomligt övertygad. Ord är de medel som ska erövra mänskligheten slutgiltigt, och alla som accepterar Guds erövring måste acceptera att slås och dömas av hans ord.

Utdrag ur "Den inre sanningen om erövrandets verk (1)" i "Ordet framträder i köttet"

39. Under rikets tidsålder använder Gud ord för att inleda en ny tidsålder, för att ändra sin arbetsmetod och för att utföra hela tidsålders verk. Det är utifrån denna princip som Guds verkar i ordens tidsålder. Han blev kött för att tala ur olika perspektiv, så att människan verkligen skulle kunna se Gud, som är Ordet som framträder i köttet, och skåda hans vishet och förunderlighet. Det här verket utförs för att bättre kunna uppnå målen att erövra människan, fullkomna människan och eliminera människan, vilket är det sanna syftet med att använda ord för att verka under ordens tidsålder. Genom dessa ord lär människan känna Guds verk, Guds sinnelag, människans väsen och vad människan bör träda in i. Genom ord realiseras det verk som Gud vill utföra under ordens tidsålder i dess helhet. Genom dessa ord avslöjas, elimineras och provas folk. Folk har sett Guds ord, hört dessa ord och blivit medvetna om dessa ords existens. Därför har de kommit att tro på Guds existens, Guds allmakt och Guds vishet, liksom på Guds kärlek till människan och hans önskan att rädda henne. Även om ordet "ord" är enkelt och vardagligt, skakar orden ur den inkarnerade Gudens mun hela universum, förvandlar människans hjärta, förvandlar hennes uppfattningar och gamla sinnelag, och förvandlar hur hela världen brukade framstå. I alla tider är det bara Gud av idag som har verkat på detta sätt, och det är bara han som talar så och kommer för att rädda människan så här. I fortsättningen lever människan under vägledning av Guds ord, vallad och försörjd av hans ord. Folk lever i Guds ords värld, mitt i Guds ords förbannelser och välsignelser, och det finns ännu fler människor som har kommit att leva under hans ords dom och tuktan. Syftet med dessa ord och detta verk är att människan ska bli räddad, att Guds vilja skall fullbordas, att ändra den gamla skapelsens världs ursprungliga utseende. Gud skapade världen med hjälp av ord, han leder människor i hela universum med hjälp av ord, och han erövrar och räddar dem med hjälp av ord. Till sist skall han använda ord för att föra hela den gamla världen till dess slut och därmed fullborda hela sin förvaltningsplan.

Utdrag ur "Rikets tidsålder är ordens tidsålder" i "Ordet framträder i köttet"

40. Under rikets tidsålder talar Guds inkarnation ord för att erövra alla dem som tror på honom. Detta är "Ordet som framträder i köttet"; Gud har kommit i den yttersta tiden för att utföra denna verksamhet, han har alltså kommit för att genomföra den faktiska innebörden i att Ordet framträder i köttet. Han talar bara ord, och det är sällan det sker någonting faktiskt. Detta är själva substansen hos Ordet som framträder i köttet, och när Guds inkarnation talar sina ord, är det Ordet som framträder i köttet, Ordet som kommer i köttet. "I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud, och Ordet blev kött." Detta (verket som består i att Ordet framträder i köttet) är den verksamhet som Gud kommer att genomföra i ändens tid. Detta är det sista kapitlet i hela hans förvaltningsplan och därför måste han komma till jorden och uttrycka sitt ord i köttet. Det som görs idag, det som kommer att göras i framtiden, det som kommer att genomföras av Gud, människans slutliga destination, vilka som kommer att räddas, vilka som kommer att förgöras och så vidare – allt detta som ska uppnås i slutet har uttryckts tydligt och klart och syftar allt till att åstadkomma den faktiska innebörden i att Ordet framträder i köttet. De administrativa förordningarna och författningen som tidigare utfärdades, vilka som kommer att förgöras och vilka som kommer att träda in i vila – alla dessa ord måste gå i fullbordan. Detta är det verk som huvudsakligen genomförs av den inkarnerade Guden i den yttersta tiden. Han får människor att förstå var de som är förutbestämda av Gud hör hemma och var de som inte är förutbestämda av Gud hör hemma, hur hans folk och söner kommer att klassificeras, vad som kommer att hända med Israel och vad som kommer att hända med Egypten – i framtiden kommer vartenda ett av dessa ord att bli verklighet. Guds verk går allt snabbare framåt. Gud använder ordet för att uppenbara för människan vad som ska ske i varje tidsålder, vad den inkarnerade Guden ska göra i den sista tiden och hans verksamhet som skall utföras, och alla dessa ord syftar till att åstadkomma den faktiska meningen med att Ordet framträder i köttet.

Utdrag ur "Allt uppnås genom Guds ord" i "Ordet framträder i köttet"

41. Idag har Gud blivit människa framför allt i syfte att fullborda det verk som innebär att "Ordet framträder i köttet", att använda ordet för att fullkomna människan och få henne att acceptera ordets åtgärder och ordets förädling. Genom sina ord får han dig att vinna försörjning och vinna liv; i hans ord ser du hans verk och gärningar. Gud

använder ordet för att tukta och förädla dig, så om du drabbas av umbäranden beror det också på Guds ord. Idag arbetar inte Gud med fakta utan med ord. Först efter det att hans ord har kommit över dig kan den helige Ande verka i ditt inre och få dig att lida smärta eller känna ljuvhet. Det är bara Guds ord som kan föra dig in i verkligheten, och endast Guds ord kan göra dig fullkomlig. Därför måste du åtminstone förstå detta: Det verk som Gud utför i den yttersta tiden består främst i att han använder sitt ord för att göra varje individ fullkomlig och för att vägleda människan. Allt arbete han utför sker genom ordet; han använder sig inte av fakta för att tukta dig. Det finns tillfällen när en del människor gör motstånd mot Gud. Gud orsakar inte något stort obehag, han tuktar inte ditt kött och du drabbas inte heller av några umbäranden, men så snart hans ord kommer över dig och förädlar dig så är det outhärdligt för dig. Är det inte så? På tjänstgörarnas tid sade Gud att människan skulle kastas i den bottenlösa avgrunden. Hamnade hon verkligen i den bottenlösa avgrunden? Helt enkelt genom användningen av ord för att förädla människan, hamnade människan i den bottenlösa avgrunden. Därför använder Gud, när han blir kött i den yttersta tiden, huvudsakligen ordet för att åstadkomma allt och tydliggöra allt. Det är bara i hans ord du kan se vad han är; det är bara i hans ord du kan se att han är Gud själv. När Gud inkarneras på jorden utför han inget annat verk än att uttala ord – det finns alltså inget behov av konkreta handlingar; ord räcker. Det beror på att han framför allt har kommit för att utföra detta verk, för att låta människan skåda hans makt och överhöghet i hans ord, för att i hans ord låta människan se hur han ödmjukt döljer sig själv, och för att i hans ord låta människan lära känna honom i hans helhet. Allt som han har och är finns i hans ord; hans vishet och förunderlighet finns i hans ord. Därigenom låter han dig se de många sätt på vilka Gud talar sina ord. Det mesta av Guds verk under hela denna tid har bestått av försörjning, uppenbarelse och åtgärdande av människan. Han förbannar inte en människa lättvindigt, och även när han gör det är det genom ordet. Så hoppas inte på att få se Gud bota sjuka och driva ut onda andar igen då han i denna tidsålder blivit kött, och sluta att ständigt titta efter tecken – det är ingen idé! De här tecknen kan inte göra människan fullkomlig! För att tala klarspråk: Idag agerar inte den verkliga inkarnerade Guden; han talar bara. Detta är sanningen! Han använder ord för att fullkomna dig och han använder ord för att förse dig med föda och vatten. Han använder också ord för att verka, och han använder ord i stället för fakta för att få dig att lära känna hans realitet.

Om du är i stånd att uppfatta denna aspekt av Guds verk är det svårt att vara negativ. Istället för att fokusera på sådant som är negativt ska du fokusera enbart på det som är positivt – det vill säga, oavsett om Guds ord har gått i uppfyllelse eller ej, oavsett om det har skett någonting faktiskt eller ej, så gör Gud så att hans ord ger människan liv och det är det största av alla tecken, och dessutom är det ett ovedersägligt faktum. Detta är det bästa beviset genom vilket du kan lära känna om Gud, och det är ett ännu större tecken än tecken. Endast dessa ord göra människan fullkomlig.

Utdrag ur "Allt uppnås genom Guds ord" i "Ordet framträder i köttet"

42. I den yttersta tiden använder Gud i första hand ordet för att fullkomna människan. Han använder inte tecken och under för att förtrycka människan eller övertyga henne; sådant kan inte tydliggöra Guds kraft. Om Gud bara visade tecken och under skulle det vara omöjligt att tydliggöra Guds verklighet och därmed omöjligt att fullända människan. Gud fullkomnar inte människan med hjälp av tecken och under, utan använder ord för att vattna och valla människan, och därefter uppnås människans fullständiga lydnad och människans kunskap om Gud. Det här är målsättningen med det verk han utför och de ord han talar. Gud använder inte metoden att visa tecken och under för att fullkomna människan – han använder ord och många olika arbetsmetoder för att fullkomna människan. Oavsett om det handlar om förädling, hantering, beskärning eller tillhandahållande av ord, talar Gud ur många olika perspektiv för att fullkomna människan och ge henne större kunskap om Guds verk, vishet och förunderlighet. ... Jag har tidigare sagt att en skara segrare har vunnits i Östern, segrare som kommit ut ur den stora vedermödan. Vad innebär detta? Det innebär att dessa personer som har vunnits inte började lyda på allvar förrän de genomgått dom och tuktan, hantering och beskärning och alla slags förädling. De här människornas tro är inte vag och abstrakt, utan konkret. De har inte sett några tecken och under, eller några mirakel; de talar inte om svårtolkade bibelord och dogmer eller om djupa insikter; istället har de verkligheten, Guds ord och en sann kunskap om Guds realitet. Är inte en sådan skara mer kapabel att tydliggöra Guds makt?

Utdrag ur "Allt uppnås genom Guds ord" i "Ordet framträder i köttet"

43. Under de sista dagarna har den inkarnerade Guden kommit till jorden främst för att tala. När Jesus kom spred han evangeliet om himmelriket och fullbordade korsfästelsens försoningsverk. Han satte punkt för Lagens Tidsålder och avskaffade allt

det gamla. Jesu ankomst avslutade Lagens Tidsålder och inledde Nådens Tidsålder. Ankomsten av de sista dagarnas inkarnerade Gud har satt punkt för Nådens Tidsålder. Han har kommit främst för att tala sina ord, använda ord för att göra människan fullkomlig, upplysa och kasta ljus över människan och undanröja den vaga Gudens plats i människans hjärta. Det är inte det stadium av verket som Jesus utförde när han kom. När Jesus kom gjorde han många mirakel, han helade sjuka och drev ut demoner och utförde korsfästelsens försoningsverk. Som en konsekvens tror människan i sina föreställningar att det är sådan Gud bör vara. När Jesus kom utförde han nämligen inte verket med att ta bort avbilden av den vaga Guden ur människans hjärta. När han kom blev han korsfäst, han helade de sjuka och drev ut demoner och han spred evangeliet om himmelriket. I ett avseende tar Guds inkarnation under de sista dagarna bort den plats som den vaga Guden har i människans föreställningar, så att det inte längre finns en avbild av den vaga Guden i människans hjärta. Gud får människan att lära känna hans verklighet och avlägsnar den vaga Gudens plats i människans hjärta genom sina faktiska ord och sitt faktiska verk, sina förflyttningar över alla riken och det osedvanligt verkliga och normala verk som han utför bland människor. I ett annat avseende använder Gud de ord som talas av hans kött till att göra människan fullständig och till att fullborda allt. Det är det verk som Gud kommer att fullborda under de sista dagarna.

Utdrag ur "Att känna Guds verk idag" i "Ordet framträder i köttet"

44. Under de sista dagarna har Gud kommit främst för att tala sina ord. Han talar ur Andens perspektiv, ur människans perspektiv och ur en tredje persons perspektiv. Han talar på olika sätt och använder ett visst sätt för en viss tidsperiod och använder sätten att tala till att förändra människans föreställningar och undanröja avbilden av den vaga Guden ur människans hjärta. Det är det huvudsakliga verk som utförs av Gud. Eftersom människan tror att Gud har kommit för att hela sjuka, driva ut demoner, göra mirakel och skänka materiella välsignelser till människan, genomför Gud detta stadium av verket – tuktans och domens verk – i syfte att undanröja sådant ur människans föreställningar, så att människan kan känna Guds verklighet och normalitet, och så att avbilden av Jesus kan undanröjas ur hennes hjärta och ersättas med en ny avbild av Gud. Så snart avbilden av Gud inom människan blir gammal blir den en avgud. När Jesus kom och genomförde det stadiet av verket representerade han inte Gud i sin helhet. Han utförde tecken och under, talade några ord och blev slutligen korsfäst, och han

representerade en del av Gud. Han kunde inte representera allt som finns av Gud, men representerade Gud genom att göra en del av Guds verk. Det beror på att Gud är så stor och så underbar och outgrundlig och på att Gud endast uträttar en del av sitt verk i varje tidsålder. Det verk som Gud uträttar i den här tidsåldern innebär främst att förse människans liv med ord, blotta människans fördärvade sinnelag och substansen i hennes natur, eliminera religiösa föreställningar, feodalt tänkande, föråldrat tänkande, såväl som människans kunskap och kultur. Allt detta måste blottläggas och rensas bort genom Guds ord. Under de sista dagarna använder Gud ord, inte tecken och under, för att göra människan fullkomlig. Han använder sina ord till att blotta människan, döma människan, tukta människan och göra henne fullkomlig, så att människan i Guds ord börjar se Guds vishet och ljuvlighet och börjar förstå Guds sinnelag, så att människan skådar Guds gärningar genom hans ord. I Lagens Tidsålder ledde Jehova Mose ut ur Egypten med sina ord och talade några ord till israeliterna. Den gången manifesterades delar av Guds gärningar, men då människans kaliber var begränsad och inget kunde göra hennes kunskap fullständig, fortsatte Gud att tala och verka. I Nådens Tidsålder fick människan än en gång se delar av Guds gärningar. Jesus hade förmågan att göra tecken och under, hela sjuka och driva ut demoner och bli korsfäst och uppstå tre dagar senare och framträda i köttet för människan. Om Gud visste människan inte mer än så. Människan vet så mycket som visas för henne av Gud och om Gud inte skulle visa något mer för henne skulle människans begränsning av Gud bli av samma omfattning. Därför fortsätter Gud att verka, så att människans kunskap om honom fördjupas och så att hon successivt lär känna Guds substans. Under de sista dagarna använder Gud sina ord till att göra människan fullkomlig. Ditt fördärvade sinnelag avslöjas av Guds ord och dina religiösa föreställningar byts ut mot verkligheten om Gud. De sista dagarnas inkarnerade Gud har kommit främst för att uppfylla orden att "Ordet blir kött, Ordet kommer in i köttet och Ordet framträder i köttet", och om du inte har en grundlig kunskap om detta kommer du fortfarande att sakna förmåga att stå stadigt. Under de sista dagarna avser Gud i första hand att genomföra ett stadium av verk där ordet framträder i köttet, och det är en del av Guds förvaltningsplan.

Utdrag ur "Att känna Guds verk idag" i "Ordet framträder i köttet"

45. I den yttersta tidens verk är ordet mäktigare än manifestationen av tecken och under, och ordets myndighet är större än teckens och unders myndighet. Ordet

blottlägger alla de fördärvade sinnelag som är begravda djupt i människans hjärta. Du har ingen möjlighet att upptäcka dem på egen hand. När de läggs blottade framför dig genom ordet kommer du helt naturligt att upptäcka dem; du kommer inte att kunna förneka dem och du kommer att bli fullständigt övertygad. Är inte det ordets makt? Det här är det resultat som uppnås genom ordets verk i dag. Därför är det inte genom botande av sjuka och ande utdrivning som människan kan bli fullkomligt frälst från sina synder, och inte heller kan hon göras fullständig genom att det visas tecken och under. Makten att bota sjuka och driva ut onda andar ger bara människan nåd, men hennes kött tillhör fortfarande Satan och det fördärvade sataniska sinnelaget finns fortfarande kvar i henne. Det som inte har gjorts rent är med andra ord fortfarande behäftat med synd och smuts. Det är först efter det att människan renats med hjälp av ordet som hon kan vinnas av Gud och bli helgad.

Utdrag ur "Inkarnationens hemlighet (4)" i "Ordet framträder i köttet"

46. Den här etappen av verket kommer att klargöra Jehovas lag och Jesu återlösning för dig, och det är främst för att du ska kunna förstå hela verket med Guds sextusenåriga förvaltningsplan, inse denna sextusenåriga förvaltningsplans hela betydelse och innebörd, och förstå syftet med hela det verk som Jesus utförde och de ord han talade, och även förstå din blinda tro på och tillbedjan av Bibeln. Allt detta kommer det att låta dig förstå till fullo. Du kommer att förstå både det verk som utfördes av Jesus och Guds verk idag; du kommer att förstå och skåda hela sanningen, livet och vägen. Varför lämnade Jesus jorden utan att utföra det avslutande verket i den etapp av verket som han utförde? Därför att Jesu verk inte var det avslutande skedets verk. När han spikades upp på korset innebar det också slutet för hans ord; efter korsfästelsen var hans verk fullständigt avslutat. Den pågående etappen är annorlunda: Först när orden har talats till sitt slut och hela Guds verk har genomförts kommer hans verk att vara avslutat. Under Jesu skede av verket var det många ord som förblev osagda eller inte uttrycktes till fullo. Men Jesus brydde sig inte om vad han sa eller inte sa, för hans verksamhet handlade inte om ord, så efter att ha spikats upp på korset lämnade han jorden. Den etappen av verket utgjordes främst av korsfästelsen och skilde sig från dagens etapp. Den nuvarande etappen består främst av att slutföra, klara upp och föra hela verket till sin fullbordan. Om orden inte talas till sitt yttersta slut kommer detta verk inte att kunna fullbordas, för i det här skedet slutförs hela verket och det sker med

hjälp av ord. Mycket av det verk Jesus utförde på sin tid var obegripligt för människan. Han gav sig av i tystnad och än idag är det många som inte förstår hans ord, som missförstår dem men likväl tror att de har förstått dem rätt och inte är medvetna om att de har fel. Det nuvarande skedet kommer till sist att föra Guds verk till ett fullständigt slut, och det kommer att innebära dess fullbordan. Alla kommer att förstå och känna till Guds förvaltningsplan. Människans föreställningar, hennes avsikter, felaktiga förståelse, föreställningar om Jehovas och Jesu verk, hennes syn på de icke troende och hennes övriga avvikelser och fel kommer att rättas till. Människan kommer att förstå alla livets rätta vägar, hela det verk som utförts av Gud och den fullständiga sanningen. När det händer kommer detta skede av verket att avslutas.

Utdrag ur "Visionen av Guds verk (2)" i "Ordet framträder i köttet"

47. Om folk förblir fast i nådens tidsålder kommer de aldrig att bli fria från sitt fördärvade sinnelag, än mindre lära känna Guds inneboende sinnelag. Om folk alltid lever mitt i ett överflöd av nåd, men inte känner till den livsväg som låter dem lära känna Gud eller behaga honom, kommer de aldrig att verkligen vinna honom i sin tro på honom. Den sortens tro är sannerligen beklagansvärd. När du har läst ut den här boken, när du har erfarit alla steg i den inkarnerade Gudens verk i rikets tidsålder, kommer du att känna att den längtan du burit på i många år äntligen har förverkligats. Du kommer att känna att du först nu verkligen har skådat Gud ansikte mot ansikte; först nu har du sett hans anlete, hört hans personliga uttalanden, insett visheten i hans verk och på allvar känt hur verklig och allsmäktig han är. Du kommer att känna att du har fått mycket som folk i gångna tider aldrig sett eller ägt. Nu kommer du att veta precis vad det är att tro på Gud och vad det är att följa Guds vilja. Om du klamrar dig fast vid gamla föreställningar och avvisar eller förnekar Guds andra inkarnations realitet, kommer du naturligtvis att förbli tomhänt, du kommer inte att uppnå någonting och i sista änden kommer du att förklaras skyldig till att ha satt dig upp emot Gud. De som är i stånd att lyda sanningen och underkasta sig Guds verk kommer att inforas i Guds andra inkarnations namn – den Allsmäktige. De kommer att kunna ta emot Guds personliga vägledning, vinna fler och högre sanningar såväl som verkligt liv. De kommer att skåda den vision som gångna tidens människor aldrig sett: "Jag vände mig om för att se den röst som talade med mig och när jag vände mig såg jag sju gyllene lamphållare, och mitt bland de sju lamphållarna en som liknade en människoson, klädd i en fotsid klädnad

och omgjordad kring bröstet med ett gyllene bälte. Hans huvud och hår var vitt som vit ull, som snö, hans ögon var som eldslågor och hans fötter liknade skinande brons, som om det glödgades i en smältugn, och hans röst var som dånet av stora vatten. I sin högra hand hade han sju stjärnor, från hans mun kom ett skarpt tveeggat svärd och hans ansikte var som solen, när den skiner med all sin kraft” (Upp 1:12–16). Denna vision är uttrycket för Guds hela sinnelag, och uttrycket för hela hans sinnelag är också uttrycket för Guds verk i hans nuvarande inkarnation. I strömmarna av tuktan och domar ger Människosonen uttryck för sitt inneboende sinnelag med hjälp av yttranden, och han låter alla dessa som accepterar hans tuktan och domar se Människosonens sanna ansikte som är en trogen framställning av det Människosonens ansikte som Johannes såg. (Allt detta kommer naturligtvis att vara osynligt för dem som inte accepterar Guds verk i rikets tidsålder.) Guds sanna ansikte kan inte beskrivas fullt ut med mänskligt språk, och därför visar han sitt sanna ansikte för människan genom att använda de metoder han uttrycker sitt inneboende sinnelag med. Alla dessa som har förstått Människosonens inneboende sinnelag har alltså sett hans sanna ansikte, för Gud är alltför stor och kan inte beskrivas helt och hållet med hjälp av människans språk. När människan väl har upplevt alla steg i Guds verk i rikets tidsålder kommer hon att förstå den sanna innebörden i Johannes ord då han talade om Människosonen bland lamphållarna: ”Hans huvud och hår var vitt som vit ull, som snö, hans ögon var som eldslågor och hans fötter liknade skinande brons, som om det glödgades i en smältugn, och hans röst var som dånet av stora vatten. I sin högra hand hade han sju stjärnor, från hans mun kom ett skarpt tveeggat svärd och hans ansikte var som solen, när den skiner med all sin kraft.”

Utdrag ur förordet till ”Ordet framträder i köttet”

48. Varför är erövringsverket det slutliga stadiet? Är det inte just för att visa vilken sorts slut varje klass av människor kommer att möta? Är det inte för att låta var och en visa sina sanna färger under erövringsverkets tuktan och dom och därefter bli klassificerad enligt sitt slag? I stället för att säga att detta är att erövra människosläktet, är det kanske bättre att säga att det här handlar om att visa vad för slags slut som väntar varje klass av person. Det handlar om att bedöma folks synder och sedan avslöja de olika klasserna av individer och därmed slå fast huruvida de är onda eller rättfärdiga. Efter erövringsverket följer arbetet med att belöna de goda och bestraffa de onda.

Människor som lyder fullkomligt – alltså de som blivit alltigenom erövrade – kommer att placeras i nästa steg av spridningen av Guds verk till hela universum; de som inte erövrats kommer att placeras i mörker och kommer att möta olycka. På så sätt kommer människorna att delas in i klasser efter sitt slag, missdådarna grupperas med det onda och får aldrig mer se solens ljus, medan de rättfärdiga grupperas med det goda och får ta emot ljus och leva för evigt i ljuset. Slutet är nära för allting; människans slut har förevisats klart inför hennes ögon och allting kommer att klassificeras efter sitt slag. Hur kan då människor undfly den vända det innebär då var och en klassificeras efter sitt slag? De olika sluten för respektive människoklass avslöjas när slutet är nära för allting, och detta sker under arbetet med att erövra hela universum (inklusive hela erövringsverket som inleds med den nuvarande verksamheten). Avslöjandet av hela människosläktets slutliga öde äger rum framför domarsätet under de sista dagarnas erövringsverk, under pågående tuktan. ...

De sista dagarna är när alla ting kommer att klassificeras efter sitt slag genom erövring. Erövring är de sista dagarnas verk; att bedöma varje individs synder är med andra ord de sista dagarnas verk. Hur skulle folk annars kunna klassificeras? Klassificeringsverket som sker bland er är inledningen till en sådan verksamhet i hela universum. När det är genomfört kommer människorna i alla länder och av alla folk att bli föremål för erövringens verk. Det innebär att varje individ i skapelsen kommer att klassificeras efter sitt slag och ställas inför domstolen för att dömas. Ingen människa och inget ting kan undgå att drabbas av denna tuktan och dom, och inte heller finns det någon människa eller något ting som inte kommer att klassificeras efter sitt slag; varenda människa kommer att klassificeras, för alltings slut närmar sig och allt som finns i himlarna och på jorden har nått sin avslutning. Hur skulle människan kunna undkomma den mänskliga tillvarons sista dagar?

Utdrag ur "Den inre sanningen om erövrandets verk (1)" i "Ordet framträder i köttet"

49. De sista dagarnas skede, då människan skall erövrats, är det sista skedet i striden med Satan, och även verket med människans fullständiga frälsning från Satans domän. Den inre meningen hos erövringen av människan är att förkroppsligandet av Satan, människan som har fördärvats av Satan, återvänder till Skaparen efter dennes erövring, genom vilket hon kommer att överge Satan och helt återvända till Gud. På det sättet kommer människan att ha blivit fullständigt frälst. Erövrandets verk är alltså det

sista verket i striden mot Satan, och det slutgiltiga skedet i Guds förvaltning för Satans nederlags skull. Utan detta verk skulle människans fulla frälsning i slutändan vara omöjlig, Satans fullständiga nederlag skulle också vara omöjligt, och mänskligheten skulle aldrig kunna träda in i det underbara slutmålet, eller bli fri från Satans inflytande. Följaktligen kan inte människans frälsningsverk slutföras innan striden med Satan är slutförd, för kärnan i Guds förvaltande verk är till för människans frälsnings skull. Den tidigaste mänskligheten var i Guds händer, men på grund av Satans frestelse och fördärv, blev människan bunden av Satan och råkade i händerna på den onde. På så sätt blev Satan objektet som skulle besegras i Guds förvaltande verk. Eftersom Satan tog människan i besittning, och eftersom människan är underlaget i Guds hela förvaltning, måste människan, om hon skall kunna frälsas, ryckas tillbaka från Satans händer, det vill säga människan måste tas tillbaka efter att ha hållits fången av Satan. Satan måste således besegras genom förändringar i människans gamla sinnelag, förändringar som återställer hennes ursprungliga förnuft. På så sätt kan människan, som har tagits till fånga, ryckas tillbaka ur Satans händer. Om människan befrias från Satans inflytande och bojor, kommer Satan att stå med skammen, människan kommer till slut att tas tillbaka, och Satan kommer att besegras. Och eftersom människan har befriats från Satans mörka inflytande, kommer människan att bli krigsbytet från hela denna strid, och Satan kommer att bli det objekt som bestraffas så snart denna strid har avslutats, varefter hela människans frälsningsverk kommer att ha fulländats.

Utdrag ur "Att återställa människans normala liv och ta henne till ett underbart slutmål" i "Ordet framträder i köttet"

50. De som kan stå stadigt under Guds verk av dom och tuktan de sista dagarna – det vill säga under det slutliga renande verket – är de som kommer att träda in i den slutliga vilan med Gud. Därför kommer alla de som träder in i vila att ha brutit sig loss från Satans inflytande och blivit vunna av Gud efter att först ha genomgått hans slutliga renande verk. De människor som slutligen har blivit vunna av Gud kommer att träda in i den slutliga vilan. Essensen av Guds verk av tuktan och dom är att rena mänskligheten, och det är inför dagen för den slutliga vilan. I annat fall kommer inte mänskligheten i sin helhet att kunna följa sina egna gelikar eller träda in i vila. Detta verk är mänsklighetens enda väg till att träda in i vila. Endast Guds renande verk kommer att rena mänskligheten från orättfärdighet, och endast hans verk av tuktan och dom kommer att föra fram mänsklighetens olydnad i ljuset och därmed skilja dem som kan

bli frälsta från dem som inte kan det och dem som kommer att bli kvar från de som inte blir det. När detta verk avslutas kommer alla de människor som tillåts stanna kvar att renas och träda in i ett högre mänskligt tillstånd där de kommer att njuta av ett mer underbart andra liv som människor på jorden; de kommer med andra ord att inleda sin mänskliga vilodag och existera tillsammans med Gud. När de som inte kan bli kvar har genomgått tuktan och dom kommer deras ursprungliga form av blottas helt, sedan kommer de alla att tillintetgöras och, som Satan, inte längre ha rätt att finnas kvar på jorden. Framtidens mänsklighet kommer inte längre att omfatta några människor av det slaget; dessa människor är inte redo att träda in i landet för den slutgiltiga vilan, inte heller är de redo att träda in i den dag av vila som Gud och människan kommer att dela, för de är föremål för bestraffning och de är onda, inte rättfärdiga människor. De hade en gång blivit friköpta och de hade också blivit dömda och tuktade; de hade en gång även tjänat Gud, men när den sista dagen kommer ska de ändå bli utplånade och tillintetgjorda på grund av sin egen ondska och på grund av sin egen olydnad och oförbättring. De kommer inte längre att existera i framtidens värld, och de kommer inte längre att existera i framtidens människosläkte. Varenda ogärningsman och varenda en som inte har blivit frälst kommer att tillintetgöras när de heliga bland mänskligheten träder in i vila, oberoende av om de är de dödas andar eller de som fortfarande lever i köttet. Oberoende av vilken tidsepok dessa syndiga andar och syndiga människor tillhör, eller andarna hos rättfärdiga människor samt de människor som handlar rättfärdigt, så kommer alla ogärningsmän att tillintetgöras och alla rättfärdiga människor att överleva. Om en individ eller ande mottar frälsning avgörs inte helt på grundval av den sista tidsålderns verk, utan bestäms snarare på grundval av om de har motsatt sig eller varit olydiga mot Gud. Om människor i den föregående tidsepoken begick onda handlingar och inte kunde bli frälsta, skulle de utan tvekan bli föremål för bestraffning. Om människor i den här tidsepoken begår onda handlingar och inte kan bli frälsta, blir de säkert också föremål för bestraffning. Människor skiljs åt på grundval av gott och ont, inte på grundval av tidsepoker. När de väl har blivit åtskilda på grundval av gott och ont blir de inte genast bestraffade eller belönade; Gud kommer istället att utföra sitt verk med att bestraffa det onda och belöna det goda först när han avslutat sitt erövringsverk de sista dagarna. Faktum är att han har använt sig av gott och ont för att särskilja mänskligheten ända sedan han började verka bland mänskligheten. Han

kommer först att belöna de rättfärdiga och straffa de onda när han har fullbordat sitt verk, istället för att skilja de onda och de rättfärdiga åt medan han fullbordar sitt verk i slutet och sedan genast ta sig an sitt verk med att bestraffa det onda och belöna det goda. Han slutgiltiga verk med att bestraffa det onda och belöna det goda utförs enbart för att rena mänskligheten helt, så att han kan föra en allt igenom helig mänsklighet till evig vila. Detta stadium av hans verk är hans mest avgörande verk. Det är det slutliga stadiet i hela hans förvaltningsverk.

Utdrag ur "Gud och människan ska träda in i vila tillsammans" i "Ordet framträder i köttet"

II. Ord om Guds domsverk i de sista dagarna

51. I hans sista verk som avslutar tidsåldern kommer Guds sinnelag att präglas av tuktan och dom. Där kommer han att avslöja allt som är orättfärdigt, för att offentligt döma alla folk och fullkomna dem som älskar honom med ett uppriktigt hjärta. Bara ett sådant sinnelag kan föra tidsåldern till dess slut. De sista dagarna är redan inne. Allt skapat kommer att klassas efter sin sort och delas in i olika kategorier beroende på sin natur. Det här är stunden då Gud uppenbarar vad utfallet och det slutliga målet för människan blir. Om hon inte genomgår tuktan och dom så finns det inget sätt att blotta hennes olydnad och orättfärdighet. Det är enbart genom tuktan och dom som utfallet för hela skapelsen kan uppenbaras. Människan visar sitt verkliga jag enbart när hon tuktas och döms. Ont ska föras till ont, gott till gott, och alla människor ska föras till sin sort. Genom tuktan och dom ska utfallet för hela skapelsen uppenbaras, så att de onda kan straffas och de goda belönas och alla människor underkastas Guds herravälde. Hela detta verk måste uppnås genom rättfärdig tuktan och dom. Eftersom människans fördärv har nått sin kulmen och hennes olydnad blivit oöverstigligt svår, är det bara Guds rättfärdiga sinnelag – som främst består av tuktan och dom och uppenbaras i de sista dagarna – som helt kan förvandla och fullända människan. Bara detta sinnelag kan avslöja det onda och så straffa alla de orättfärdiga strängt. Därför är ett sådant sinnelag fyllt av tidsålderns innebörd, och hur hans sinnelag uppenbarar sig och visar sig blir tydligt för hans verks skull i varje ny tidsålder. Gud uppenbarar inte sitt sinnelag godtyckligt och utan betydelse. Om Gud, då han i de sista dagarna uppenbarar människans slutmål, fortfarande skulle skänka människan gränslös medkänsla och kärlek och fortsätta att vara kärleksfull mot henne, om han inte skulle underkasta henne en rättfärdig dom utan snarare visa fördragsamhet, tålmod och överseende samt förlåta henne hur svåra hennes synder än är, utan ett uns av rättfärdig dom – hur skulle då all Guds förvaltning någonsin kunna slutföras? När skulle ett sådant sinnelag kunna leda människor till mänsklighetens tillbörliga slutmål? Ta till exempel en domare som alltid är kärleksfull, en domare med vänligt ansikte och milt hjärta. Han älskar människor oavsett vad de må ha begått för brott, och är kärleksfull och fördragsam mot dem oavsett vilka de är. När skulle han någonsin kunna fälla en rättvis dom? I de sista dagarna kan enbart en rättfärdig dom dela upp människorna alltefter deras sort och föra

in människan i en ny värld. På det här sättet slutförs hela tidsåldern genom Guds rättfärdiga sinnelag av dom och tuktan.

Utdrag ur "Visionen av Guds verk (3)" i "Ordet framträder i köttet"

52. Innan människan blev återlöst hade många av Satans gifter redan lagts i hennes inre, och efter att under tusentals år ha fördärvats av Satan har hon inom sig en djupt rotad natur som gör motstånd mot Gud. Att människan blivit återlöst innebär alltså bara att hon räddats genom att friköpas till ett högt pris, men den giftiga naturen i hennes inre har inte avlägsnats. Människan som är så besudlad måste genomgå en förändring innan hon är värdig att tjäna Gud. Genom detta verk av dom och tuktan kommer hon att lära känna sitt eget smutsiga och fördärvade väsen till fullo, och hon kommer att kunna ändra sig fullständigt och bli ren. Endast på detta sätt kan människan bli värdig att återvända inför Guds tron. Allt det arbete som utförs i dag sker för att människan ska kunna renas och förvandlas; genom ordets dom och tuktan såväl som genom förädling kan människan göra sig av med allt fördärvligt och bli renad. Det vore mer träffande att säga att detta stadium i verket är reningens verk än att det är frälsningens stadium. Faktum är att det här stadiet både är erövrans stadium och frälsningsverkets andra stadium. Det är genom ordets dom och tuktan som människan slutligen blir vunnen av Gud, och det är genom att ordet används till att förädla, döma och avslöja som alla orenheter, uppfattningar, motiv och individuella begär i människans hjärta blir fullständigt uppenbarade. Även om människan må ha blivit återlöst och förlåten sina synder, så innebär det bara att Gud inte längre minns hennes överträdelser och inte behandlar henne i enlighet med hennes överträdelser. Men eftersom människan, som lever i en köttlig kropp, inte har blivit befriad från synd, kan hon bara fortsätta att synda och blotta sitt fördärvade satanska sinnelag i all oändlighet. Det här är det liv människan lever – en oändlig kretsgång av att synda och bli förlåten. De flesta människor syndar på dagen bara för att sedan bekänna sina synder på kvällen. Så även om syndoffret är evigt verksamt för människan kan det inte rädda henne från synden. Endast halva frälsningsverket har genomförts, för människan har fortfarande ett fördärvat sinnelag. När folk till exempel insåg att de härstammade från Moab började de klaga, slutade att söka efter livet och blev ytterst negativa. Visar inte detta att mänskligheten fortfarande är oförmögen att underkasta sig Guds herravälde helt och hållet? Är inte det här just deras fördärvade satanska sinnelag? När du inte blev utsatt

för tuktan sträckte du upp händerna högre än alla andra, till och med högre än Jesu händer. Och du ropade ut med hög röst: ”Var en Guds älskade son! Var en Guds förtrogne! Hellre dör vi än böjer oss för Satan! Gör uppror mot den gamle Satan! Gör uppror mot den stora röda draken! Må den stora röda draken falla från makten i förnedring! Må Gud göra oss fullkomliga!” Dina rop ljöd högre än alla andras. Men så kom tuktans tid och mänsklighetens fördärvade sinnelag uppenbarades än en gång. Deras rop upphörde och deras beslutsamhet svek. Det här är människans fördärv; det är något som Satan planterat och som är djupt rotat i människan, något som löper djupare än synd. Det är inte lätt för människan att bli medveten om sina synder; hon har ingen möjlighet att upptäcka sin egen djupt rotade natur, utan för att uppnå det resultatet måste hon förlita sig på ordets dom. Endast på så sätt kan människan förändras successivt från denna punkt och framåt.

Utdrag ur ”Inkarnationens hemlighet (4)” i ”Ordet framträder i köttet”

53. Gud dömer er idag, han tuktar er och fördömer er, men du måste vara medveten om att syftet med fördömandet är att du ska lära känna dig själv. Han fördömer, förbannar, dömer och tuktar dig så att du ska lära känna dig själv, så att ditt sinnelag ska kunna förändras. Han gör det för att du ska inse ditt värde och förstå att alla hans handlingar är rättfärdiga och i överensstämmelse med hans sinnelag och de krav hans verk ställer, att han verkar i överensstämmelse med sin plan för människans frälsning och att han är den rättfärdige Guden som älskar, frälser, dömer och tuktar människan. Om du bara vet att din status är oansenlig, att du är fördärvad och olydig, men inte vet att Gud önskar klargöra sin frälsning genom den dom och tuktan han utför i dig i dag, då finns det ingen möjlighet för dig att få erfarenhet, och än mindre är du kapabel att fortsätta framåt. Gud har inte kommit för att döda eller förstöra utan för att döma, förbanna, tukta och frälsa. Fram till dess att hans sextusenåriga förvaltningsplan når sitt slut – och han uppenbarar utfallet för varje kategori av människor – kommer målet med Guds verk på jorden att vara frälsning; dess enda syfte är att i grunden fullända dem som älskar honom och föra in dem i underkastelse under hans herravälde. Oavsett hur Gud frälser människor sker alltsamman genom att han får dem att göra sig fria från sin gamla sataniska natur; det vill säga, han räddar dem genom att få dem att söka livet. Om de inte gör det, kommer det inte att finnas något sätt för dem att ta emot Guds frälsning. Frälsningen är Guds eget verk, och att söka efter liv är något som människan måste åta

sig för att kunna ta emot frälsningen. I människans ögon är frälsning lika med Guds kärlek, och Guds kärlek kan inte vara tuktan, dom och förbannelser; frälsning måste rymma kärlek, medkänsla och dessutom trösterika ord och gränslösa välsignelser. Folk tror att när Gud frälser människor så gör han det genom att beröra dem med sina välsignelser och sin nåd så att de kan ge sitt hjärta till Gud. Han frälser alltså människor genom att röra vid dem. Den sortens frälsning innebär att man ingår ett avtal. Inte förrän Gud lovar människorna hundrafalt tillbaka underkastar de sig hans namn och strävar efter att för hans skull göra det som är gott och förhårliga honom. Det är inte vad Gud har tänkt sig för människan. Gud har kommit för att verka på jorden för att rädda den fördärvade mänskligheten; det är absolut sant. Om det inte vore så, skulle han definitivt inte ha kommit för att utföra sitt verk personligen. Förr innefattade hans frälsningsmetod att han visade den största kärlek och medkänsla, i så hög grad att han gav sitt allt till Satan i utbyte mot hela mänskligheten. Vår tid är inte alls som gångna tider: Den frälsning som skänks er i dag äger rum i de sista dagarna, samtidigt som alla klassificeras efter sin sort; de medel som används för er frälsning är inte kärlek eller medkänsla utan tuktan och dom så att människan ska bli mer grundligt frälst. Det enda ni får ta emot är följaktligen tuktan, dom och obarmhärtiga slag, men ni ska veta att det inte finns ett uns av bestraffning i dessa hjärtlösa slag. Oavsett hur stränga mina ord må vara, så är det enda som drabbar er några få ord som ni kanske uppfattar som extremt hjärtlösa, och oavsett hur arg jag må vara är det fortfarande ord av undervisning som regnar över er och jag har inte för avsikt att skada eller döda er. Är inte allt detta fakta? Ni ska veta att idag syftar allt till er frälsning, oavsett om det handlar om rättfärdigt dömande eller hjärtlös förädling och tuktan. Oavsett om var och en idag klassificeras efter sitt slag eller människans kategorier blottläggs, så är syftet med alla Guds ord och allt han gör att rädda dem som verkligen älskar honom. Den rättfärdiga domen syftar till att luttra människan, och den hjärtlösa förädlingen syftar till att rena henne; de stränga orden och tuktan syftar båda till att luttra henne och sker för frälsningens skull.

Utdrag ur "Du bör lägga bort statusens välsignelser och förstå Guds vilja att skänka människan frälsning" i "Ordet framträder i köttet"

54. Gud gör sitt verk med tuktan och dom för att människan ska få kunskap om honom och för hans vittnesbörds skull. Utan hans fördömande av människans fördärvade sinnelag skulle människan omöjligt känna till hans rättfärdiga sinnelag som

inte tål några överträdelser, inte heller skulle hon kunna omvandla sin gamla kunskap om Gud till ny. För sitt vittnesbörds skull och för sin förvaltnings skull visar han sin helhet offentligt, så att människans genom hans offentliga framträdande får möjlighet att nå kunskap om Gud, bli förvandlad till sitt sinnelag och bära ett genljudande vittnesbörd om Gud. Förvandlingen av människans sinnelag uppnås genom Guds verk av allehanda slag; utan sådana förändringar av sitt sinnelag skulle människan inte kunna vittna om Gud och vara i enlighet med Guds hjärta. Förvandlingen av människans sinnelag innebär att hon befriar sig själv från Satans tvång och mörkrets inflytande och i sanning blir en förebild och ett exempel på Guds verk, ett vittne om Gud, och en som är i enlighet med Guds hjärta. Idag har den inkarnerade Guden kommit för att uträtta sitt verk på jorden, och av människan begär han kunskap om honom, lydnad mot honom, vittnesbörd om honom – att hon känner till hans praktiska och ordinära arbete, lyder alla hans ord och verk som inte stämmer överens med människans föreställningar och vittnar om allt det arbete han uträttar för att frälsa människan så väl som alla de gärningar han åstadkommer för att erövra människan. De som vittnar om Gud måste ha kunskap om Gud; endast ett sådant vittnesbörd är korrekt och verkligt, och endast ett sådant vittnesbörd kan få Satan att skämmas. Gud använder de som har lärt känna honom genom att utstå hans tuktan och dom, hantering och beskärning, till att vittna om honom. Han använder de som har blivit fördärvade av Satan till att vittna om honom, och han använder också dem som har ett förändrat sinnelag och därmed har fått hans välsignelser, till att vittna om honom. Han har inget behov av att människan prisar honom med sina läppar, inte heller lovprisning och vittnesbörd från folk av Satans slag som inte har blivit frälsta av honom. Endast de som känner Gud är meriterade att vittna om honom, och endast de som har blivit förvandlade till sitt sinnelag är meriterade att vittna om honom. Gud kommer inte att tillåta människan att avsiktligt bringa skam över hans namn.

Utdrag ur "Endast de som känner Gud kan vittna om Gud" i "Ordet framträder i köttet"

55. Under de sista dagarna använder Kristus många olika sanningar för att undervisa människan, blotta människans väsen och dissekera hennes ord och gärningar. De orden inkluderar olika sanningar såsom människans plikt, hur människan ska lyda Gud, hur människan ska vara lojal mot Gud, hur människan bör leva ut den vanliga mänskligheten, liksom Guds visdom och sinnelag och så vidare. Alla de orden är riktade

mot människans väsen och hennes fördärvade sinnelag. I synnerhet talas de ord som blottar hur människan avvisar Gud om hur människan är ett förkroppsligande av Satan och en fientlig kraft mot Gud. När Gud tar sig an domens verk klarlägger han inte bara människans natur med ett fåtal ord, utan han blottar, åtgärdar och beskär den under en längre tid. Sådana metoder för blottläggande, åtgärd och beskärning kan inte ersättas med vanliga ord, utan med den sanning som människan inte alls besitter. Endast den sortens metoder kan kallas dom, endast genom dom av det slaget kan människan kuvas och grundligt övertygas att underkasta sig under Gud och dessutom vinna sann kunskap om Gud. Vad domens verk ger upphov till är människans förståelse av Guds sanna ansikte och sanningen om sin egen upproriskhet. Domens verk låter människan vinna stor förståelse av Guds vilja, syftet med Guds verk och de hemligheter som är obegripliga för henne. Det låter också människan känna igen och bli medveten om sitt eget fördärvade inre väsen och rötterna till detta fördärv och även upptäcka människans uselhet. Domens verk ger upphov till alla dessa effekter, för substansen i detta verk är i själva verket arbetet med att öppna upp Guds sanning, väg och liv för alla dem som tror på honom. Detta arbete är domens verk som utförs av Gud. Om du inte betraktar dessa sanningar som viktiga utan ständigt tänker på att undvika dem eller hitta en ny väg ut, vid sidan av dem, då säger jag att du är en bedräglig syndare. Om du tror på Gud men varken söker sanningen eller Guds vilja och inte heller älskar den väg som för dig närmare Gud, då säger jag att du är en som vill försöka undvika domen och att du är en marionett och förrädare som flyr från den stora vita tronen. Gud kommer inte att skona några av de upproriska som undviker hans blick. Sådana människor ska få ett ännu strängare straff. De som kommer inför Gud för att bli dömda och dessutom har blivit renade ska leva för alltid i Guds rike. Detta är givetvis något som hör framtiden till.

Utdrag ur "Kristus utför domens verk med sanningen" i "Ordet framträder i köttet"

56. Domens verk är Guds eget verk, så det bör naturligtvis utföras av Gud själv; det kan inte utföras av människan i hans ställe. Eftersom domen är erövrandet av människosläktet med hjälp av sanningen, är det utan tvekan så att Gud fortfarande framträder som den inkarnerade avbilden för att utföra sitt verk bland människor. Det innebär att Kristus i de sista dagarna ska använda sanningen till att undervisa människor runt om på jorden och göra alla sanningar kända för dem. Det är domens verk av Gud. Många känner en oro inför den andra inkarnationen av Gud, för

människan har svårt att tro att Gud skulle bli kött för att utföra domens verk. Jag måste ändå berätta för er att Guds verk ofta vida överskrider människans förväntningar och är svårt att acceptera för människans sinnen. För människor är endast maskar på jorden, medan Gud är den Allrahögste som uppfyller universum. Människans sinne är likt ett hål med stinkande vatten som bara ger upphov till maskar, medan varje stadium av verket som styrs av Guds tankar är ett destillat av Guds visdom. Människan vill ständigt strida med Gud, om vilket jag säger att det är självklart vem som kommer att lida en förlust i slutändan. Jag uppmanar er alla att inte betrakta er själva som värda mer än guld. Om andra kan acceptera Guds dom, varför kan då inte du göra det? Hur mycket högre står du än andra? Om andra kan böja sina huvuden inför sanningen, varför kan inte du också göra det? Guds verk har en inneboende drivkraft som inte går att hejda. Han kommer inte att upprepa domens verk än en gång enbart på grund av den ”insats” du har gjort, och du kommer att bli överväldigad av ånger över att du låtit en sådan bra möjlighet gå dig förbi. Om du inte tror på mina ord, vänta då bara tills den stora vita tronen i skyn faller dom över dig! Du måste känna till att alla israeliter försmådde och förnekade Jesus, och ändå fortsätter faktumet med Jesu försoning av mänskligheten att spridas till universums gräns. Är inte detta en verklighet som Gud skapade för länge sedan? Om du fortfarande väntar på att Jesus ska ta dig upp till himlen, då säger jag att du är en trotsig bit dött trä.^[a] Jesus kommer inte att erkänna en falsk troende som du, som är illojal mot sanningen och endast söker välsignelser. Tvärtom kommer han, utan barmhärtighet, att kasta dig i eldsjön för att du ska brinna i tiotusentals år.

Utdrag ur ”Kristus utför domens verk med sanningen” i ”Ordet framträder i köttet”

57. Gud dömer inte människorna en och en, och prövar inte människorna en och en; det vore inte domens verk att göra så. Är inte hela mänsklighetens fördärv av samma slag? Är inte alla människors väsen likadana? Vad som döms är mänsklighetens fördärvade väsen – människans väsen som fördärvats av Satan – och alla människans synder. Gud dömer inte människans futtiga och obetydliga fel. Domens verk är representativt och utförs inte särskilt för en viss person. Snarare är det ett verk som innebär att en grupp människor döms i syfte att representera domen över hela mänskligheten. Genom att personligen utföra sitt verk på en grupp människor använder den inkarnerade Guden sitt verk för att representera verket med hela mänskligheten, varefter det gradvis sprider sig. Det är likadant med domens verk. Gud dömer inte en

viss sorts individ eller en viss grupp människor, utan han dömer hela mänsklighetens orättfärdighet, exempelvis människans motstånd mot Gud, hennes vanvördnad mot honom eller störande av hans verk och så vidare. Vad som döms är mänsklighetens väsen av motstånd mot Gud och det här verket är de sista dagarnas erövrande verk. Det verk och det ord av den inkarnerade Guden som människan bevittnar är domens verk inför den stora vita tronen under de sista dagarna, något som människan förr i tiden begrep. Det verk som i dag utförs av den inkarnerade Guden är just domen inför den stora vita tronen. Den inkarnerade Guden av idag är den Gud som dömer hela mänskligheten under de sista dagarna. Detta kött och hans verk, ord och hela sinnelag utgör Gud i hans helhet. Trots att hans verks har begränsad omfattning och inte direkt berör hela universum, är kärnan i domsverket den direkta domen av hela mänskligheten – inte bara för Kinas utvalda folks skull eller för ett litet antal människors skull.

Utdrag ur "Den fördärvade mänskligheten är i större behov av den inkarnerade Gudens frälsning" i "Ordet framträder i köttet"

58. De ord jag talar i dag är ämnade att döma människans synder, döma hennes orättfärdighet och förbanna hennes olydnad. Människans oärlighet och svekfullhet, hennes ord och gärningar – allt som strider mot Guds vilja måste dömas och människans olydnad måste fördömas som synd. Hans ord kretsar kring domens principer; han använder domen över människans orättfärdighet, förbannandet av människans upproriskhet och avslöjandet av människans fula ansikten till att visa sitt eget rättfärdiga sinnelag. Helighet är en symbol för Guds rättfärdiga sinnelag, och hans helighet är faktiskt hans rättfärdiga sinnelag. Era fördärvade sinnelag är vad dagens ord handlar om – jag använder dem för att tala och döma och utföra erövrands verk. Endast detta är det verkliga arbetet, och endast detta får Guds helighet att stråla helt och fullt. Om det inte finns ett spår av fördärvat sinnelag hos dig kommer Gud inte att döma dig och han kommer inte heller att visa dig sitt rättfärdiga sinnelag. Eftersom du har ett fördärvat sinnelag kommer Gud inte att låta dig slippa undan, och det är därigenom som hans helighet visas. Om Gud skulle se att människans orenhet och upproriskhet var för stora men att han varken talade eller dömde dig, eller tuktrade dig för din orättfärdighet, skulle det bevisa att han inte är Gud, för han skulle inte hata synden; han skulle vara lika smutsig som människan. I dag är det på grund av din smuts som jag dömer dig och på grund av ditt fördärv och din upproriskhet som jag tuktar dig.

Jag visar inte upp min makt för er eller förtrycker er avsiktligt; jag gör de här sakerna därför att ni, som har blivit födda i detta smutsens land, har blivit så kraftigt förorenade av smuts. Ni har helt enkelt förlorat er integritet och mänsklighet och har blivit som grisar, födda i världens smutsigaste avkrok, och det är därför som ni blir dömda och som jag släpper lös min vrede över er. Det är just på grund av den här domen som ni har kunnat se att Gud är den rättfärdige Guden, och att Gud är den helige Guden; det är just på grund av sin helighet och rättfärdighet som han dömer er och släpper lös sin vrede över er. Eftersom han kan uppenbara sitt rättfärdiga sinnelag när han ser människans upproriskhet och eftersom han kan uppenbara sin helighet när han ser människans smuts, är detta tillräckligt för att visa att han är Gud själv som är helig och ofördärvad fastän han bor i smutsens land. Om en person vältrar sig i gytjan tillsammans med andra och det inte finns något heligt över honom och han inte har något rättfärdigt sinnelag, då är han inte kvalificerad att döma människans orättfärdighet och kan inte heller utföra domen över människan. Om en person skulle döma en annan, vore inte det som att ge sig själv en örfil? Hur skulle människor som är lika smutsiga kunna vara kvalificerade att döma dem som är dem själva lika? Endast den helige Gud själv kan döma hela den smutsiga mänskligheten. Hur skulle människan kunna döma människans synder? Hur skulle människan kunna se människans synder och hur skulle hon kunna vara kvalificerad nog att fördöma dessa synder? Om inte Gud var kvalificerad att döma människans synder, hur skulle han då kunna vara den rättfärdige Guden själv? När folks fördärvade sinnelag avslöjas talar Gud i syfte att döma dem, och först då inser de att han är helig.

Utdrag ur "Hur effekterna av det andra steget i erövringsverket uppnås" i "Ordet framträder i köttet"

59. På vilket sätt gör Gud människan fullkomlig? Genom sitt rättfärdiga sinnelag. Guds sinnelag består främst av rättfärdighet, vrede, majestät, dom och förbannelse, och hans fullkomnande av människan sker främst genom dom. En del människor förstår inte och frågar varför det endast är genom dom och förbannelse som Gud kan göra människan fullkomlig. De säger: "Om Gud förbannade människan, skulle hon inte dö då? Om Gud dömde människan, skulle hon inte bli fördömd då? Hur skulle hon då kunna bli fullkomlig?" Så talar människor som inte känner till Guds verk. Vad Gud förbannar är människans olydnad, och vad han dömer är människans synder. Fastän han talar skarpt, och utan minsta finkänslighet, uppenbarar han allt det som finns i människan,

och genom dessa stränga ord uppenbarar han det som är grundläggande i människan. Men genom en sådan dom ger han också människan en djup kunskap om köttets innersta väsen, och på så sätt underkastar sig människan i lydnad inför Gud. Människans kött är av synd och av Satan, det är ohörsamt och föremålet för Guds tuktan. Så för att låta människan lära känna sig själv måste Guds fördömande ord drabba henne och varje form av förädling användas. Endast då kan Guds verk ge resultat.

Utdrag ur "Endast genom att uppleva smärtsamma prövningar kan ni lära känna Guds skönhet" i "Ordet framträder i köttet"

60. Gud använder sin dom för att fullända människan. Han har älskat människan och räddat människan – men hur mycket ryms i hans kärlek? Där finns dom, majestät, vrede och förbannelse. Även om Gud tidigare har förbannat människan så kastade han inte ner henne helt och hållet i den bottenlösa avgrunden utan använde den metoden för att förfina människans tro. Han dödade inte människan utan agerade för att fullkomna henne. Köttets sanna natur är det som kommer från Satan – Gud sa det helt korrekt – men de fakta som utförs av Gud fullbordas inte i enlighet med hans ord. Han förbannar dig så att du kan älska honom och så att du kan förstå köttets sanna natur. Han tuktar dig så att du kan bli väckt och så att du kan inse dina egna inre brister och människans totala ovärdighet. Således är Guds förbannelser, hans dom och hans majestät och vrede, alla till för att göra människan fullkomlig. Allt som Gud gör idag, och det rättfärdiga sinnelag som han gör tydligt i ert inre – allt är till för att fullkomna människan. Sådan är Guds kärlek.

Utdrag ur "Endast genom att uppleva smärtsamma prövningar kan ni lära känna Guds skönhet" i "Ordet framträder i köttet"

61. Oavsett om Gud dömer eller förbannar människan, gör det henne fullkomlig. Båda delarna syftar till att fullkomna det som är orent i människan. På detta sätt förädlas människan, och det som saknas i henne fullkomnas genom Guds ord och verk. Vartenda steg i Guds verk – oavsett om det är hårda ord, domar eller tuktan – fullkomnar människan och är absolut ändamålsenligt. Aldrig i någon tidigare tidsålder har Gud utfört ett verk som detta; idag är han verksam i ert inre och därför har ni insett hans visdom. Även om ni har lidit en del smärta inombords, känns ert hjärta orubbligt och fridfullt; det är en välsignelse för er att kunna njuta av det här stadiet av Guds verk. Oavsett vad ni kan vinna i framtiden är allt som ni ser av Guds verk i er idag kärlek. Om

inte människan genomgår Guds dom och förädling kommer hennes handlande och engagemang att förbli obetydligt, och hennes sinnelag kommer att förbli oförändrat för alltid. Räknas det som att ha vunnits av Gud? Även om det fortfarande finns mycket arrogans och högmod i människan, är hennes sinnelag mycket stabilare i dag än tidigare. Guds åtgärder med dig syftar till att frälsa dig, och även om du må känna lite smärta just när det sker kommer det en dag då ditt sinnelag förändras. Då kommer du att blicka tillbaka och inse hur vist Guds verk är, och då kommer du att förstå Guds vilja tillfullo.

Utdrag ur "Endast genom att uppleva smärtsamma prövningar kan ni lära känna Guds skönhet" i "Ordet framträder i köttet"

62. Syftet med det verk som utförs nu är att få människor att överge Satan, överge sin gamla förfader. Alla domar efter ordet syftar till att avslöja mänsklighetens fördärvade sinnelag och göra det möjligt för folk att förstå livets väsen. Dessa upprepade domar genomtränger folks hjärtan. Varje dom påverkar deras öde direkt och är menad att sära deras hjärtan så att de kan släppa taget om alla dessa saker och på så vis lära känna livet, lära känna denna smutsiga värld och även lära känna Guds visdom och allmakt samt lära känna denna av Satan fördärvade mänsklighet. Ju mer av den här sortens tuktan och dom, desto mer kan människans hjärta såras och desto mer kan hennes ande väckas till liv. Att väcka andarna hos dessa extremt fördärvade och allra djupast bedragna människor till liv är målet med den här sortens dom. Människan har ingen ande, hennes ande dog för länge sedan och hon vet inte att det finns en himmel, vet inte att det finns en Gud och vet absolut inte att hon kämpar i dödens avgrund. Hur skulle det då vara möjligt för henne att veta att hon lever i det här onda helvetet på jorden? Hur skulle hon möjligtvis kunna veta att hennes ruttna lik, genom Satans fördärv, har fallit ner till dödens Hades? Hur skulle hon möjligtvis kunna veta att allt på jorden sedan länge förstörs av mänskligheten bortom all räddning? Och hur skulle hon möjligtvis kunna veta att Skaparen har kommit till jorden i dag och letar efter en grupp fördärvade människor som han kan rädda? Till och med när människan har upplevt varje möjlig förfining och dom är hennes slöa medvetande fortfarande knappt vaket och praktiskt taget likgiltigt. Mänskligheten är så förfallen! Även om den här sortens dom är som det grymma haglet som faller ner från himlen, är den av största nytta för människan. Om människor inte dömdes på det här sättet skulle inga resultat uppnås och det skulle vara fullständigt omöjligt att rädda människor från misärens avgrund.

Om det inte vore för det här verket skulle det vara väldigt svårt för folk att stiga upp ur Hades eftersom deras hjärtan har varit döda länge och deras andar har trampats ner av Satan för länge sedan. Det som krävs för att rädda er som har sjunkit ner till förfallets bottenlösa djup är att ihärdigt ropa till er och ihärdigt döma er, och först då kommer era iskalla hjärtan att väckas till liv.

Utdrag ur "Endast de som fullkomnats kan leva ett meningsfullt liv" i "Ordet framträder i köttet"

63. Du bör veta att när Gud gjort människorna fullkomliga och fullständiga och vunnit dem, har detta inte medfört något annat än svärd och hugg för deras kött och bringat oändligt lidande, brännande eld, skoningslös dom, tuktan och förbannelse samt gränslösa prövningar. Sådan är historien från insidan och sanningen om arbetet med att förvalta människan. Men allt detta är riktat mot människans kött, och alla fientliga spjutspetsar riktas skoningslöst mot människans kött (för ursprungligen var människan oskyldig). Allt detta är för Guds äras och vittnesbörds skull, och för hans förvaltning. Skälet är att hans verk inte enbart är till för mänsklighetens skull utan för hela planen och för att fullborda det som var hans ursprungliga vilja när han skapade mänskligheten. Därför utgörs kanske nittio procent av människans upplevelser av lidanden och eldprov, och de ljuva och lyckliga dagar som hennes kött har längtat efter är väldigt få eller inga alls. Än mindre kan hon njuta av lyckliga stunder i köttet eller av att tillbringa underbara stunder med Gud. Köttet är smutsigt, så vad människans kött ser eller njuter av är inget annat än Guds tuktan som människan inte uppskattar och som tycks sakna normalt förnuft. Det beror på att han kommer att visa sitt rättfärdiga sinnelag som inte gillas av människan, inte tolererar människans överträdelser och avskyr fiender. Gud uppenbarar öppet hela sitt sinnelag med alla nödvändiga medel och avslutar därmed verket som är hans sextusenåriga kamp mot Satan – det verk som syftar till hela mänsklighetens frälsning och den gamle Satans förintelse.

Utdrag ur "Syftet med att förvalta mänskligheten" i "Ordet framträder i köttet"

64. Förstår du nu vad som är dom och vad som är sanning? Om du har förstått uppmanar jag dig att lydigt underkasta dig att bli dömd, annars ska du aldrig få möjlighet att bli prisad av Gud eller förd av honom in i hans rike. De som bara accepterar domen men aldrig kan bli renade, det vill säga de som flyr mitt under domens verk, ska för alltid bli avskydda och förkastade av Gud. Deras synder är fler och svårare än fariseernas, för de har förrått Gud och är upproriska mot Gud. Sådana

människor som inte ens är värdiga att tjänstgöra ska få strängare straff, ett straff som dessutom är evigt. Gud ska inte skona någon förrädare som en gång visade lojalitet med orden men sedan förrådade honom. Sådana människor ska få vedergällning genom bestraffning av anden, själen och kroppen. Är det inte just en uppenbarelse av Guds rättfärdiga sinnelag? Är inte det Guds syfte med att döma människan och blotta henne? Gud sänder alla dem som utför alla slags onda gärningar under domens tid till en plats som hemsöks av onda andar och låter dessa onda andar förgöra deras köttsliga kroppar efter behag. Deras kroppar stinker som lik och sådan är deras lämpliga vedergällning. I dessa illojala falska troende, falska apostlar och falska arbetares loggböcker skriver Gud ner varenda en av deras synder. Sedan, när tiden är inne, kastar han in dem bland de orena andarna och låter dessa orena andar besmitta deras kroppar efter behag, så att de aldrig kan bli återfödda och aldrig får se ljuset igen. Dessa hycklare som en gång tjänstgjorde men inte kan förbli lojala till slutet räknas av Gud till de onda, så de följer de ondas råd och får ingå i deras oregerliga patrask. I slutändan ska Gud förinta dem. Gud kastar dem åt sidan och tar ingen notis om dem som aldrig har varit lojala mot Kristus eller har gjort någon ansträngning och skall förinta dem alla vid övergången mellan tidsåldrar. De kommer inte längre att finnas på jorden, än mindre vinna inträde i Guds rike. De som aldrig har varit uppriktiga mot Gud men av omständigheterna tvingas att ha med honom att göra på ett oengagerat sätt räknas till dem som tjänstgör för hans folk. Endast ett mindre antal sådana människor kan överleva, medan majoriteten ska förgås tillsammans med dem som inte ens är kvalificerade nog att tjänstgöra. Slutligen ska Gud föra in alla dem är av samma sinne som Gud i sitt rike, Guds folk och Guds söner liksom de som är förutbestämda av Gud att bli präster. Sådant är det destillat som Gud har fått genom sitt verk. Vad gäller de som inte kan hamna i någon av de kategorier som Gud har ställt upp, ska de räknas till de icke-troende. Och ni kan säkert föreställa er vad resultatet blir för dem. Jag har redan sagt allt jag skulle säga till er. Det är ni som beslutar vilken väg ni ska ta. Det ni bör förstå är följande: Guds verk väntar aldrig på någon som inte håller jämna steg med honom, och Guds rättfärdiga sinnelag visar inget förbarmande med någon människa.

Utdrag ur "Kristus utför domens verk med sanningen" i "Ordet framträder i köttet"

Fotnoter:

a. En bit dött trä: ett kinesiskt talesätt som betyder "bortom all hjälp".

A. Ord om att avslöja hur Satan fördärvar mänskligheten

65. Adam och Eva som skapades av Gud i begynnelsen var heliga människor, det vill säga de var heliga medan de var i Edens lustgård, obefläckade av smuts. De var också trogna mot Jehova, och visste ingenting om förräderiet mot Jehova. Detta är för att de var utan Satans störande inflytande, var utan Satans gift, och var de renaste i hela mänskligheten. De levde i Edens lustgård, obefläckade av all smuts, ointagna av köttet, och i vördnad för Jehova. Senare, när de frestades av Satan, fick de ormens gift, och längtan efter att förråda Jehova, och de levde under Satans inflytande. I begynnelsen var de heliga och vördade Jehova; endast så var de mänskliga. Senare, efter att de frestats av Satan, åt de frukten från kunskapens träd på gott och ont, och levde under Satans inflytande. De fördärvades gradvis av Satan, och förlorade den människans ursprungliga avbild. I begynnelsen hade människan Jehovas andedräkt, och var inte det minsta olydig, och hade ingen ondska i sitt hjärta. På den tiden var människan verkligen mänsklig. Efter att ha fördärvats av Satan blev människan ett få. Hennes tankar fylldes med ondska och smuts, utan godhet eller helighet. Är inte detta Satan?

Utdrag ur "Petrus upplevelser: hans kunskap om tuktan och dom" i "Ordet framträder i köttet"

66. Från det att människan upptäckte samhällsvetenskaperna upptogs människans sinne av vetenskap och kunskap. Sedan blev vetenskapen och kunskapen verktyg för att styra över människorna och det fanns inte längre tillräckligt med plats för människan att tillbe Gud eller några fördelaktiga villkor för tillbedjan av Gud. Guds position sjönk ännu lägre i människans hjärta. En värld i människans hjärta utan plats för Gud är mörk och tom utan hopp. Och därmed dök det upp många samhällsvetare, historiker och politiker för att ge uttryck åt samhällsvetenskapliga teorier, teorin om människans evolution och andra teorier som går emot sanningen att Gud skapade människan, för att fylla människans hjärta och sinne. På det här sättet blev de som tror att Gud skapade allt ännu färre och de som tror på evolutionsteorin blir allt fler. En allt större grupp människor behandlar återgivningar av Guds verk och hans ord under Gamla testamentets tid som myter och legender. I sina hjärtan blir människorna likgiltiga för Guds värdighet och storhet, för principen att Gud existerar och har herraväldet över alla ting. Människosläktets överlevnad och länders och nationers öde har inte längre någon betydelse för dem. Människan lever i en tom värld där allt går ut på att äta, dricka och

söka njutning ... Få människor ägnar sig åt att ta reda på var Gud utför sitt verk i dag, eller att försöka se hur han leder och tar hand om människans slutmål. På det här sättet blir mänsklig civilisation, trots att människorna är ovetande om det, allt mindre förmögen att följa människans önskemål och det finns till och med många människor som känner att de, när de lever i en sådan här värld, är olyckligare än människorna som fanns före dem. Även folk från länder som brukade vara ytterst civiliserade uttrycker sådana klagomål. Utan Guds vägledning spelar det nämligen ingen roll hur mycket ledarna och sociologerna funderar på hur de ska bevara den mänskliga civilisationen. Ingen kan fylla tomheten i människans hjärta, för ingen kan vara människans liv och ingen social teori kan befria människan från tomheten som ansätter henne. Vetenskap, kunskap, frihet, demokrati, fritid, bekvämlighet, dessa utgör bara en tillfällig respit. Även med dessa saker kommer människan oundvikligen att synda och begråta samhällets orättvisor. Dessa ting kan inte begränsa människans längtan efter och önskan om att få utforska. Eftersom människan skapades av Gud och människans oförnuftiga uppoftningar och undersökningar kan bara leda till mer smärta, kommer människan att existera i ett konstant tillstånd av rädsla och inte veta hur hon ska hantera mänsklighetens framtid eller vägen framför sig. Människan kommer till och med att börja frukta vetenskap och kunskap, och framför allt bli rädd för känslan av tomhet inombords. I den här världen, oberoende av om du lever i ett fritt land eller ett land utan mänskliga rättigheter är du fullständigt oförmögen att komma undan mänsklighetens öde. Vare sig du är den som styr eller den som blir styrd är du fullständigt oförmögen att komma undan önskan att utforska mänsklighetens öde, mysterier och slutmål. Du är än mindre förmögen att komma undan den förvirrande känslan av tomhet. Sådana fenomen, som är gemensamma för hela mänskligheten, kallas av sociologer för sociala fenomen. Det finns dock ingen stor man som kan träda fram och lösa sådana problem.

Utdrag ur "Gud styr över hela mänsklighetens öde" i "Ordet framträder i köttet"

67. Det här har varit ett orenhetens land i tusentals år. Det är outhärdligt smutsigt, fullt av nöd och elände, skoningslösa och ondskefulla spöken härjar hejdlöst överallt, luras och bedrar, kommer med grundlösa anklagelser,¹ förtrampar denna spökstad och lämnar den beströdd med döda kroppar; stanken av förruttnelse täcker landet och fyller luften och det är hårt bevakat.² Vem kan se världen bortom skyarna? Djävulen surrar

hårt hela människans kropp, sticker ut hennes ögon och förseglar hennes läppar bestämt. Djävlarne kung har härjat i flera tusen år, ända fram till i dag då han håller noggrann uppsikt över spökstaden som om den vore ett igenomträngligt palats med demoner; samtidigt stirrar denna vakthundsflock med ilsket blängande ögon, livrädda att Gud ska överraska dem, svepa bort dem allesamman och lämna dem utan någon plats av frid och glädje. Hur skulle befolkningen i en spökstad som denna någonsin ha kunnat se Gud? Har de någonsin åtnjutit Guds kostbarhet och ljuvlighet? Vad förstår de av sådant som rör mänsklighetens värld? Vem av dem kan förstå Guds otåliga vilja? Inte undra på då att den inkarnerade Guden förblir fullständigt dold; hur skulle djävlarne kung, som dödar människor utan att blinka, kunna tolerera existensen av en Gud som är ljuvlig, god och till och med helig i ett mörkt samhälle som detta där demonerna är skoningslösa och omänskliga? Hur skulle han kunna applådera och jubla över Guds ankomst? Dessa lakejer! De återgäldar godhet med hat, de har för länge sedan föraktat Gud, de smäddar Gud, de är grymma till ytterlighet, de bryr sig inte om Gud det minsta, de plundrar och skövlar, de har inget samvete längre, de går emot allt samvete och frestar de oskyldiga tills de förlorar sansen. Fortidens förfäder? De älskade ledarna? De motsätter sig Gud allesamman! Deras inblandning har lämnat allt under himlen i ett tillstånd av mörker och kaos! Religiös frihet? Medborgarnas legitima rättigheter och intressen? Alltihop är knep för att skyla över synd! Vem har anammat Guds verk? Vem har gett sitt liv eller gjutit sitt blod för Guds verk? Generation efter generation, från föräldrar till barn, har den förslavade människan hänsynslöst förslavat Gud – hur kan detta annat än väcka raseri? Tusentals år av hat har koncentrerats i hjärtat, årtusenden av syndfullhet är inristade på hjärtat – hur kan detta annat än väcka avsky? Hämnas Gud, kväv hans fiende fullständigt, låt den inte längre härja hejdlöst och låt den inte längre skapa så mycket bekymmer som den önskar! Det är dags nu: Människan har för länge sedan samlat alla sina krafter, lagt ner all sin möda och betalat varje pris för detta, för att slita bort denna demons vedervärdiga ansikte och låta folk, som varit förblindade och som utstått alla sorters lidanden och umbäranden, resa sig upp ur sin smärta och vända ryggen åt denna onda gamla djävul. Varför sätta upp ett sådant ogenomträngligt hinder för Guds verk? Varför använda olika knep för att bedra Guds folk? Var finns den sanna friheten och de legitima rättigheterna och intressena? Var finns rättvisan? Var finns trivseln? Var finns värmen? Varför använda bedrägliga intriger för att lura Guds

folk? Varför använda makt för att tysta ner Guds ankomst? Varför inte låta Gud ströva fritt på den jord han skapade? Varför jaga Gud tills han inte har någon plats att vila sitt huvud? Var finns värmen bland människorna? Varför skapa en sådan förtvivlad längtan hos Gud? Varför få Gud att ropa gång på gång? Varför tvinga Gud att oroa sig för sin älskade Son? Varför låter inte de bedrövade vakthundarna i detta mörka samhälle Gud få komma och gå fritt i den värld han skapade? Varför förstår inte människorna som lever omgivna av smärta och lidande? Gud har uthärdat väldiga plågor för er skull, med stor smärta har han skänkt er sin älskade Son, sitt kött och blod – så varför låtsas ni fortfarande inte se? Ni avvisar Guds ankomst och avböjer Guds vänskap i allas åsyn. Varför är ni så dåraktiga? Är ni villiga att uthärda orättvisorna i ett mörkt samhälle som detta? Varför proppar ni i er djävulskungen "skit" i stället för att fylla magen med årtusenden av hat?

Utdrag ur "Arbete och inträde (8)" i "Ordet framträder i köttet"

70. I människans så kallade kunskap har Satan ingjutit en hel del av sin livsfilosofi och sitt tänkande. Och när Satan gör detta, låter han människan anta hans tänkande, filosofi och ståndpunkt, så att människan får förneka Guds existens och förneka Guds herravälde över alla ting och människans öde. Så när människans studier framskrider och hon tillägnar sig mer kunskap, känner hon att Guds existens blir oklar och hon kan till och med känna att Gud inte finns. När Satan har tillfört synpunkter, föreställningar och tankar i människans sinne, är hon då inte fördärvad av detta när Satan ingjuter dessa tankar hos henne? (Jo.) Vad grundar människan sitt liv på nu? Är hon verkligen beroende av denna kunskap? Nej; människan grundar sitt liv på de tankar, synpunkter och filosofier från Satan som finns dolda i denna kunskap. Det är här som kärnan i Satans fördärv av människan inträffar, detta är Satans mål och hans metod för att fördärva människan.

Utdrag ur "Gud själv, den unike V" i "Ordet framträder i köttet"

71. Under processen med människans inläring av kunskap kommer Satan att tillämpa varje metod, antingen det är att förklara berättelser, bara ge henne ett stycke kunskap eller låta henne uppfylla sina önskningar eller sina ideal. Vilken väg vill Satan leda in dig på? Folk tycker att det inte är något fel med att lära sig kunskap, att det är den naturliga gången. Att ha höga ideal eller framåtanda är att ha ambitioner, minst sagt, och det bör vara den rätta vägen i livet. Om människor kan förverkliga sina ideal

eller gå in för en karriär i sina liv – är det inte underbarare att leva på det sättet? Att inte bara hedra sina förfäder på det sättet utan kanske även göra ett avtryck i historien – är inte det något bra? Det är något bra i världsliga människors ögon och för dem är det riktigt och positivt. Men leder Satan, med sina lömska motiv, bara människor till den här sortens väg och beslutar sedan att det är nog? Absolut inte. I själva verket är det så att oavsett hur upphöjda en människas ideal är, hur realistiska en människas önskningar är eller hur riktiga de är, så är allt som människan vill uppnå, allt som människan söker, oupplösligt förenat med två ord. Dessa båda ord är livsavgörande för varje människas liv och det är sådant som Satan har för avsikt att ingjuta i henne. Vilka är de två orden? De är ”berömmelse” och ”vinning”. Satan använder ett mycket subtilt sätt, ett sätt som stämmer väl överens med människors föreställningar; det är inget radikalt sätt alls. Mitt i sin omedvetenhet börjar människor acceptera Satans sätt att leva, hans levnadsregler, och upprättar sina livsmål och sin inriktning i livet, och när de gör det börjar de även ovetande få ideal i livet. Oavsett hur höga dessa ideal i livet tycks vara så är de bara en förevändning som är oupplösligt förenad med berömmelse och vinning. Det enda som varje stor eller berömd person, faktiskt alla människor, följer i livet är förknippat enbart med dessa två ord: ”berömmelse” och ”vinning”. Människor tror att när de väl har nått berömmelse och vinning kan de dra nytta av det för att skaffa sig hög status och stor förmögenhet och njuta livet. När de väl har nått berömmelse och vinning kan de dra nytta av det i sitt sökande efter nöjen och samvetslös köttslig njutning. Människor tar villigt, om än ovetande, sina kroppar, sinnen och allt de har, sin framtid och sina öden, och överlämnar dem till Satan i syfte att uppnå den berömmelse och vinning som de längtar efter. Detta gör folk faktiskt utan ett ögonblicks tvekan, alltid okunniga om behovet av att återta alltihop. Kan människor fortfarande ha någon kontroll över sig själva när de väl har tagit sin tillflykt till Satan och blivit lojala mot honom på det här sättet? Absolut inte. De är helt och fullt kontrollerade av Satan. De har också helt och fullt sjunkit ner i ett gungfly och kan inte rädda sig själva. När någon väl sitter fast i dyn av berömmelse och vinning söker han eller hon inte längre det som är ljust, det som är rättfärdigt eller sådant som är vackert och gott. Det beror på att den förföriska makt som berömmelse och vinning har över människor är för stor och detta blir något som människor strävar efter hela livet och till och med i all evighet utan slut. Är det inte sant? Vissa människor kommer att säga att inläring av kunskap bara

handlar om att läsa böcker eller lära sig någonting som de inte redan kan, för att inte vara efter sin tid eller hamna på efterkälken. Kunskapen lärs bara in för att de ska få mat på bordet, för deras egen framtid eller för de grundläggande behoven. Finns det någon som uthärdar ett decennium av hårda studier enbart för de grundläggande behoven, enbart för att lösa matfrågan? Sådana människor finns inte. Så varför utstår hon dessa vedermödor och lider i alla dessa år? Det är för berömmelse och vinning: Berömmelse och vinning väntar på henne därframme, kallar på henne, och hon tror att det bara är genom egen flit, vedermödor och kamp som hon kan följa den vägen och därigenom nå berömmelse och vinning. Hon måste utstå dessa vedermödor för sin egen framtida väg, för sin framtida glädje och ett bättre liv. Vad i all världen är det för kunskap – kan ni säga mig det? Är det inte levnadsregler som har ingjutits i människor av Satan, som Satan har lärt dem under tiden som de har lärt sig kunskap? Är det inte livets upphöjda ideal som ingjutits i människan av Satan? Ta som exempel stora människors idéer, de berömdas integritet, hjältefigurers modiga anda eller ridderligheten och godheten hos kampsportsromanernas huvudpersoner och fäktmästare. (Jo, det är det.) Sådana idéer påverkar den ena generationen efter den andra, och människor i varje generation förmås att acceptera dessa idéer, leva för dessa idéer och sträva efter dem i det oändliga. Det är på det här sättet, via denna kanal, som Satan använder sig av kunskap för att fördärva människan. Är det fortfarande möjligt för människor att tillbe Gud efter att Satan har lett dem till den vägen? Innehåller den kunskap och de tankar som ingjutits i människan av Satan något av gudsdyrkan? Rymmer de något som hör till sanningen? Innehåller de något om att frukta Gud och sky det onda? (Nej, det gör de inte.)

Utdrag ur "Gud själv, den unike VI" i "Ordet framträder i köttet"

72. Satan använder berömmelse och vinning för att kontrollera människors tankar tills det enda de kan tänka på är berömmelse och vinning. De kämpar för berömmelse och vinning, uthärdar vedermödor för berömmelse och vinning, utstår förödmjukelse för berömmelse och vinning, offrar allt de har för berömmelse och vinning och kommer att göra vilka bedömningar eller fatta vilket beslut som helst för berömmelse och vinning. På det sättet fjättrar Satan människan med osynliga bojor. Dessa bojor tynger människor och de har varken kraft eller mod att kasta av sig dem. Så de stretar ständigt vidare med stora svårigheter, ovetande om att de bär dessa bojor. För berömmelse och vinning skyr mänskligheten Gud och sviker honom och blir allt mer ond. På det viset

förstörs den ena generationen efter den andra på grund av Satans berömmelse och vinning. Om man nu betraktar Satans handlingar, är hans lömska motiv avskyvärda? Ni kan kanske fortfarande inte se igenom Satans lömska motiv därför att ni tänker att det inte finns något liv utan berömmelse och vinning. Ni tror att om människor lämnar berömmelse och vinning bakom sig kommer de inte längre att kunna se vägen framför sig; de kommer inte längre att kunna se sina mål och deras framtid blir mörk, diffus och dyster. Sakta men säkert kommer ni emellertid alla en dag att inse att berömmelse och vinning är ohyggliga bojor som Satan använder för att fjättra människan. Fram till den dag då du inser detta kommer du att helt stå emot Satans kontroll och helt stå emot de bojor som Satan kommer med för att fjättra dig. När tiden är inne för dig att vilja kasta av dig allt som Satan har ingjutit i dig, då kommer du att bryta totalt med Satan och även verkligen avsky allt som Satan har gett dig. Först då kommer du att ha en uppriktig kärlek till och längtan efter Gud.

Utdrag ur "Gud själv, den unike VI" i "Ordet framträder i köttet"

73. Vad vetenskapen gör, är att den bara låter människor se tingen i den fysiska världen och endast tillfredsställer människans nyfikenhet; den låter inte människan se de lagar genom vilka Gud har herraväldet över alla ting. Människan tycks finna svar i vetenskapen, men dessa svar är förbryllande och ger endast tillfällig tillfredsställelse, en tillfredsställelse som endast tjänar till att begränsa människans hjärta till den fysiska världen. Människorna känner att de har fått svaren från vetenskapen, så vilka frågor som än uppstår försöker de bevisa eller acceptera dem på grundval av sina vetenskapliga ståndpunkter. Människans hjärta blir besatt av vetenskapen och förfört av den så till den grad att hon inte längre har förstånd att känna Gud, att tillbe Gud och tro att allt kommer från Gud och att hon borde se mot honom för att få svar. Är inte detta sant? Ju mer människor tror på vetenskapen, desto absurdare blir de när de tror att allt har en vetenskaplig lösning, att forskning kan lösa allt. De söker inte Gud och de tror inte att han finns; det händer till och med att en del människor som har följt Gud i många år kan få ett infall och börja utforska bakterier eller slå upp information för att hitta svaret på en fråga. En sådan människa betraktar inte frågorna från sanningens perspektiv och i de flesta fall vill de lita på vetenskapliga synpunkter och kunskaper eller vetenskapliga svar för att lösa problem; men de litar inte på Gud och de söker inte Gud. Har sådana människor Gud i sina hjärtan? (Nej.) Det finns till och med en del människor som vill

utforska Gud på samma sätt som de studerar vetenskap. Det finns till exempel många religiösa experter som har rest till den plats där arken kom till vila efter syndafloden. De har sett arken, men vid anblicken av arken ser de inte Guds existens. De tror bara på berättelserna och historien och detta är resultatet av deras vetenskapliga forskning och studium av den fysiska världen. Om du utforskar materiella ting, vare sig det rör sig om mikrobiologi, astronomi eller geografi, kommer du aldrig att finna ett resultat som säger att Gud finns eller att han har herraväldet över alla ting. Så vad gör vetenskapen för människan? Distanserar den inte människan från Gud? Är inte detta att tillåta människor att studera Gud? Får inte detta människor att tvivla mer på Guds existens? (Jo.) Så hur vill Satan använda vetenskapen för att fördärva människan? Vill inte Satan använda vetenskapliga slutledningar för att bedra och förlama människor och använda de tvetydiga svaren för att hålla sig kvar i människors hjärtan så att de inte ska söka efter eller tro på Guds existens? (Jo.) Det är alltså på grund av detta som vi säger att detta är ett av Satans sätt att fördärva människor.

Utdrag ur "Gud själv, den unike V" i "Ordet framträder i köttet"

74. Satan har konstruerat och hittat på många folksagor eller berättelser i historieböcker som har fått människor att ta djupt intryck av traditionella kulturella eller vidskepliga gestalter. Ta som exempel Kinas De åtta odödliga som korsar havet, Resan till Västern, Jadekejsaren, Nezha-erövrarna, Drakkungen och Berättelsen om Gudarnas Skapelse. Har inte dessa blivit djupt rotade i människans medvetande? Även om vissa av er inte känner till alla detaljerna känner ni ändå till berättelserna rent allmänt och det är detta allmänna innehåll som fastnar i ditt hjärta och fastnar i ditt sinne och som du inte kan glömma. Det här är olika idéer och berättelser som Satan förberedde för människan för länge sedan och som har spridits vid olika tidpunkter. Dessa ting skadar och fräter direkt på människors själar och förtrollar människor gång på gång. Det betyder att när du väl har accepterat denna traditionella kultur, dessa berättelser eller vidskepligheter, när dessa ting har rotat sig i ditt sinne, när de väl har fastnat i ditt hjärta, så är det som om du vore förtrollad – du blir snärjd och påverkad av dessa kulturella fällor, dessa idéer och traditionella historier. De påverkar ditt liv, ditt sätt att se på livet och de påverkar även ditt omdöme om saker och ting. Dessutom påverkar de din strävan mot den sanna vägen i livet: Det är sannerligen en förtrollning. Du försöker men du kan inte skaka dem av dig; du hugger mot dem men du kan inte

hugga ner dem; du slår mot dem men du kan inte slå ner dem. Vidare börjar människor, efter att omedvetet ha blivit föremål för denna förtrollning, att ovetande tillbe Satan och nära bilden av Satan i sina hjärtan. De ställer med andra ord upp Satan som sin avgud, ett föremål som de kan tillbe och se upp till, och går till och med så långt att de betraktar honom som Gud. Utan att de vet om det finns dessa ting i människornas hjärtan och kontrollerar deras ord och handlingar. Dessutom betraktar du först dessa berättelser och legender som falska och sedan erkänner du ovetande förekomsten av dessa berättelser och gör verkliga gestalter av dem och förvandlar dem till verkligt existerande ting. I din omedvetenhet mottar du undermedvetet dessa idéer och existensen av dessa ting. Du tar också undermedvetet emot djävlar, Satan och avgudar i ditt eget hem och i ditt eget hjärta – det är sannerligen en förtrollning.

Utdrag ur "Gud själv, den unike VI" i "Ordet framträder i köttet"

75. Vad Gud avskyr mest är de vidskepliga aktiviteter som folk ägnar sig åt, men många kan ändå inte låta bli dem eftersom de tror att de här vidskepliga aktiviteterna är något som Gud har påbjudit, och än idag har de inte gjort sig av med dem helt och hållet. Det handlar om sådana saker som de arrangemang unga människors ställer till när det gäller bröllopfester och brudutstyrslar; penninggåvor, middagar och liknande sätt att fira glada händelser på; urgamla riter som har gått i arv; alla de meningslösa vidskepliga aktiviteterna som utförs för avlidna och vid begravningshögtidligheter: det här är något som Gud avskyr ännu mer. Till och med gudstjänstdagen (inklusive sabbaten, så som den firas av den religiösa världen) är förhatlig för honom; och de sociala relationerna och det världsliga samspelet människor emellan föraktar och förkastar Gud ännu mer. Inte ens nyårsfirandet och julfirandet, som alla känner till, är något som Gud har påbjudit, än mindre allt man roar sig med vid dessa festliga helger som till exempel sånger, smällare, lyktor, nattvard, julklappar och julfester – är inte det här avgudar i folks sinnen? Brödsbrytelsen på sabbaten, vinet och det fina linnet är ännu mer påtagliga avgudar. Alla de traditionella helgdagar som är populära i Kina, till exempel drakfestivalen, drakbåtsfestivalen, månfesten, labafestivalen, nyårsdagen och högtiderna i den religiösa världen som till exempel påsken, dopdagen och juldagen – alla dessa oförsvarliga högtider har arrangerats och gått i arv från gamla tider till idag av mängder av människor. Det är mänsklighetens rika fantasi och påhittighet som har fått dem att leva kvar ända till idag. Det verkar helt oskyldiga, men i själva verket är det

Satan som spelar människorna ett spratt. Ju fler djävlar som trängs på ett ställe och ju mer gammalmodig och underutvecklad denna plats är, desto djupare rotade är platsens feodala sedvänjor. De här sakerna knyter samman människorna och lämnar absolut ingen rörelsefrihet. Många av högtiderna i den religiösa världen visar prov på stor originalitet och tycks skapa en bro till Guds verk, men i själva verket är de osynliga band som Satan binder folk med för att hindra dem från att lära känna Gud – allihop är alla Satans listiga knep. Faktum är att när en etapp i Guds verk är avslutad, har Gud redan förstört den tidens verktyg och metod utan att de lämnat några spår. Men "hängivna troende" fortsätter att dyrka dessa påtagliga materiella föremål; samtidigt glömmen de vad Gud har och studerar det inte längre, till synes uppfyllda av kärleken till Gud fastän de i själva verket föste ut honom ur huset för länge sedan och placerade Satan på bordet för att dyrka honom. Bilder av Jesus, korset, Maria, Jesu dop och nattvarden – folk vördar de här bilderna som himlens Herre alltmedan de gång på gång ropar: "Herre, himmelske Fader". Är inte allt det här rena skämtet? Än idag avskyr Gud många liknande fraser och sedvänjor som har gått i arv bland människorna; de utgör ett allvarligt hinder för Guds väg framåt och dessutom åstadkommer de väldiga bakslag när det gäller mänsklighetens inträde. Bortsett från hur mycket Satan har fördärvat mänskligheten, är människornas inre helt uppfyllt av sådana saker som Witness Lees lag, Lawrences upplevelser, Watchman Nees översikter och Paulus verk. Det finns helt enkelt inget sätt för Gud att påverka människor eftersom de har alltför mycket individualism, lagar, regler, föreskrifter, system och liknande i sig; detta i kombination med människornas feodala vidskepliga tendenser har fångat och slukat mänskligheten. Det är som om folks tankar är en intressant film som berättar en färggrann saga med fantastiska varelser som far omkring på molnen, varelser som är så fantasifulla att människor blir förbluffade, förvirrade och mållösa. Sanningen är att det verk som Gud kommer för att utföra idag framför allt går ut på att ta itu med och skingra människornas vidskepligheter och förändra deras tänkande helt och hållet. Att Guds verk har bestått ända till idag beror inte på det arv som mänskligheten har fört vidare genom generationerna; det är verk som har initierats av Gud och fullbordats av honom utan något behov av att överta arvet från någon viss stor andlig gestalt eller ärva något typiskt verk som Gud har utfört i någon tidigare era. Människorna behöver inte befatta sig med något av detta. Idag har Gud ett annat sätt att tala och verka, så varför ska

människorna besvära sig? Om folk vandrardagens väg i den nuvarande strömmen och samtidigt bevarar arvet från sina "förfäder", kommer de inte att nå sitt mål. Gud känner djup motvilja mot just detta slags mänskliga beteende, på samma sätt som han avskyr den mänskliga världens år, månader och dagar.

Utdrag ur "Arbete och inträde (3)" i "Ordet framträder i köttet"

76. Satan drar fördel av samhällstrender för att fördärva människan. Dessa samhällstrender inbegriper många ting. Vissa säger: "Handlar det om vilka kläder vi har på oss? Handlar det om det senaste modet, kosmetika, frisyrrer och gourmetmat?" Handlar det om dessa ting? De ingår i trenderna men det är inte dem vi vill tala om här. Vi vill bara tala om de idéer som samhällstrender för med sig till människor, hur de får människor att bete sig i världen, de livsmål och åskådningar som de ger upphov till i människor. Dessa är mycket viktiga; de kan kontrollera och påverka människans sinnestillstånd. En efter en för dessa trender med sig ett ont inflytande som oupphörligen får människor att förfalla och oupphörligen får dem att mista samvete, mänsklighet och förnuft och sänker deras moral och försämrar deras karaktär till den grad att vi till och med kan säga att majoriteten av människor nu saknar integritet, saknar mänsklighet och inte heller har något samvete, än mindre något förnuft. Vilka är då dessa trender? Du kan inte se de trenderna med blotta ögat. När vinden från en trend sveper fram är det kanske bara ett mindre antal personer som blir trendsättare. De börjar göra någonting, accepterar någon idé eller något perspektiv. Majoriteten av människor kommer dock mitt i sin omedvetenhet att ständigt smittas, införlivas och lockas av denna trend, tills de alla ovetande och ofrivilligt accepterar den och alla är uppslukade och kontrollerade av den. En efter en får dessa trender människor, som inte är sunda till kropp och själ, som aldrig vet vad som är sant och inte kan skilja mellan positiva och negativa ting, att glatt acceptera dem liksom den livssyn och de värderingar som kommer från Satan. De accepterar vad Satan säger om hur man ska nalkas livet och det sätt att leva som Satan "skänker" dem, och de har varken styrkan eller förmågan, och än mindre medvetenheten, att stå emot. ...

... Satan använder dessa samhällstrender till att steg för steg locka människor in i ett näste av djävlar, så att människor som är fångade av samhällstrender utan att veta om det förespråkar pengar och materiella önskningar liksom de förespråkar elakhet och våld. När sådant väl har tagit sig in i människans hjärta, vad blir människan då?

Människan blir djävulen Satan! Vilken psykologisk tendens i människans hjärta är förklaringen till det? Vad förespråkar människor? Människor börjar uppskatta ondska och våld. De uppskattar inte skönhet och godhet, än mindre fred. Människor är inte villiga att leva den normala mänsklighetens enkla tillvaro utan vill istället åtnjuta hög status och stor rikedom, frossa i köttets njutningar, inte spara någon möda för att tillfredsställa sitt eget kött, utan restriktioner, utan band som håller dem tillbaka, med andra ord göra allt som de önskar. Så när du som människa har blivit uppslukad av sådana trender, kan då den kunskap du har lärt dig hjälpa dig loss? Kan den traditionella kultur och den vidskepelse du känner till att hjälpa dig att överge denna hemska situation? Kan den traditionella moral och traditionella ceremoni som människan uppfattar hjälpa henne att utöva återhållsamhet? Ta treteckensklassikern som exempel. Kan den hjälpa människor att dra upp fötterna ur dessa trenders gungfly? (Nej, det kan den inte.) På det viset blir människan allt mer ond, arrogant, nedlåtande, självisk och illvillig. Det finns inte längre någon ömhet mellan människor, inte längre någon förståelse mellan släktingar och vänner; mänskliga relationer har blivit präglade av våld. Varenda person vill använda våldsamma metoder för att bo tillsammans med en medmänniska; de förtjänar sitt uppehälle genom att bruka våld; de uppnår sin position och gör sina förtjänster med hjälp av våld och de gör allt de vill på våldsamma och ondskefulla sätt. Är inte en sådan mänsklighet skrämmande? (Jo.)

Utdrag ur "Gud själv, den unike VI" i "Ordet framträder i köttet"

77. "Pengar får världen att gå runt" är Satans filosofi och den är utbredd i hela människosläktet, i alla mänskliga samhällen. Man kan säga att den är en trend eftersom den har ingjutits i varenda människas hjärta. I allra första början accepterade människorna inte det här talesättet, men undan för undan gav de sitt tysta godkännande när de kom i kontakt med verkliga livet och började känna att de här orden faktiskt var sanna. Är inte detta en process där Satan fördärvar människan? Kanske förstår inte människor detta talesätt i samma grad, men alla har olika grader av hur de tolkar och erkänner det på grundval av sådant som har hänt omkring dem och deras egna personliga erfarenheter, eller hur? Oberoende av hur mycket erfarenhet en människa har av detta talesätt, vilken är den negativa inverkan som det kan ha på hennes hjärta? Något uppenbaras genom det sinnelag som människorna har i denna värld, och det gäller även var och en av er. Hur tolkas detta? Det är dyrkan av pengar. Är det svårt att

få bort detta ur någons hjärta? Det är mycket svårt! Det verkar som Satans fördärv av människan verkligen är grundligt! Så hur manifesteras denna trend i människorna sedan Satan har använt den för att fördärva dem? Känner ni inte att ni inte skulle kunna överleva i den här världen utan pengar, att bara en enda dag utan pengar skulle vara omöjlig? Människors status, liksom den respekt de åtnjuter, baseras på hur mycket pengar de har. De fattigas ryggar kröks av skam, medan de rika njuter av sin höga status. De för sig högburet och stolt, talar högt och lever högmodigt. Vad gör detta talesätt och denna trend med människorna? Tycker inte många människor att det är värt att betala vilket pris som helst för att få pengar? Offrar inte många människor sin värdighet och integritet i sin jakt efter mera pengar? Förlorar inte många människor möjligheten att göra sin plikt och följa Gud på grund av pengar? Är inte detta en förlust för människor? (Jo.) Är inte Satan lömsk som använder denna metod och detta talesätt för att fördärva människan så till den grad? Är inte detta ett ondskefullt knep? När du går vidare från att protestera mot detta populära talesätt till att slutligen acceptera det som sanning, hamnar ditt hjärta helt i Satans våld, och därför kommer du omedvetet att leva efter det. I vilken grad har detta talesätt påverkat dig? Du må känna till den sanna vägen och du må känna till sanningen, men du saknar kraft att eftersträva den. Du må veta mycket väl att Guds ord är sanningen, men du är ovillig att betala priset eller att lida för att vinna sanningen. I stället skulle du hellre offra din egen framtid och ditt öde för att gå emot Gud ända till slutet. Oavsett vad Gud säger, oavsett vad Gud gör, oavsett hur mycket du inser att Guds kärlek till dig är djup och stor så skulle du ändå hårdnackat fortsätta på den inslagna vägen och betala priset för detta talesätt. Det betyder att detta talesätt redan kontrollerar ditt beteende och dina tankar, och du skulle hellre låta ditt öde kontrolleras av detta talesätt än att ge upp allt detta. Människor gör så, de kontrolleras av detta talesätt och manipuleras av det. Är inte detta följden av att Satan fördärvar människan? Är inte detta Satans filosofi och fördärvade sinnelag som slår rot i ditt hjärta? Om du gör detta, har inte Satan nått sitt mål då? (Jo.) Ser du hur Satan har fördärvat människan på detta sätt? Kan du känna det? (Nej.) Du såg det inte och kände det inte. Ser du Satans ondska här? Satan fördärvar människan vid alla tillfällen och på alla platser. Satan gör det omöjligt för människan att försvara sig mot detta fördärv och gör människan hjälplös inför det. Satan får dig att acceptera hans tankar, hans synpunkter och de onda ting som kommer från honom i situationer där du är aningslös

och när du inte inser vad som händer med dig. Människor accepterar dessa ting helt och fullt och har inga invändningar mot dem. De vårdar och håller dessa ting som en skatt, de låter dessa ting manipulera och leka med dem, och på detta sätt blir Satans fördärv av människan allt djupare.

Utdrag ur "Gud själv, den unike V" i "Ordet framträder i köttet"

78. Det finns huvudsakligen sex metoder som Satan använder för att fördärva människan.

Den första är kontroll och tvång. Det innebär att Satan kommer att göra allt han kan för att ta kontroll över ditt hjärta. Vad innebär då "tvång"? Det innebär att använda hotfulla och kraftfulla taktiker för att få dig att lyssna på honom och tänka på konsekvenserna om du inte lyder. Du är rädd och törs inte trotsa honom, så då underkastar du dig honom.

Den andra är att lura och vilseleda. Vad innebär att "lura och vilseleda"? Satan hittar på historier och ljuger och vilseleder dig till att tro på dem. Han säger aldrig att människan skapades av Gud, men han säger inte heller direkt att du inte gjordes av Gud. Han använder inte ordet "Gud" överhuvudtaget utan använder något annat som ersättning för det och använder detta något till att bedra dig så att du i grunden inte har en aning om Guds existens. Ett sådant vilseledande inbegriper givetvis många aspekter, inte bara denna.

Den tredje är kraftfull indoktrinering. Kraftfull indoktrinering av vad? Sker en kraftfull indoktrinering till följd av människans eget val? Sker den med människans samtycke? (Nej.) Det spelar ingen roll om du inte samtycker till den. Utan att du är medveten om det flödar den in i dig, ingjuter Satans tänkande, levnadsregler och väsen i dig.

Den fjärde är hot och incitament. Det innebär att Satan använder olika metoder för att få dig att acceptera honom, följa honom och verka i hans tjänst; han försöker uppnå sina mål med alla medel som krävs. Ibland gör han dig små tjänster men han lockar dig ändå att begå synder. Om du inte följer honom kommer han att få dig att lida och straffa dig och han kommer att använda olika sätt att angripa och snärja dig.

Den femte är bedrägeri och vanmakt. "Bedrägeri och vanmakt" innebär att Satan hittar på några vackert klingande påståenden och idéer som överensstämmer med människors föreställningar för att få det att verka som att han beaktar människors kött

och tänker på deras liv och framtid, när det i själva verket bara är för att lura dig. Han fyller dig sedan med vanmakt så att du inte vet vad som är rätt och vad som är fel, så att du omedvetet blir vilseledd och därigenom hamnar under hans kontroll.

Den sjätte är förstörelsen av kropp och medvetande. Vad är det hos människan som Satan förstör? (Hennes medvetande, hela hennes varelse.) Satan förstör ditt medvetande, lämnar dig utan kraft att göra motstånd, vilket innebär att ditt hjärta ytterst långsamt vänds till Satan, mot din vilja. Han ingjuter dessa ting i dig dagligen och använder dagligen dessa idéer och kulturer för att påverka och nära dig, ödelägger ytterst långsamt din vilja, gör att du inte längre vill vara en god människa, gör att du inte längre vill stå upp för det du kallar rättfärdighet. Utan att veta om det har du inte längre viljestyrkan att simma uppströms, mot strömmen, utan flyter istället ner längs den. "Förstörelse" innebär att Satan plågar människor så svårt att de blir som skuggor av sig själva och inte längre är mänskliga. Det är då Satan slår till, griper dem och slukar dem.

Alla dessa metoder som Satan använder till att fördärva människan kan göra människan maktlös att göra motstånd; vilken som helst av dem kan bli ödesdiger för människor. Med andra ord så kan allt som Satan gör och alla metoder han använder få dig att degenerera, föra dig under Satans kontroll och få dig att fastna i ett trask av ondska. Dessa är de metoder som Satan använder för att fördärva människan.

Utdrag ur "Gud själv, den unike VI" i "Ordet framträder i köttet"

79. Människan är född i ett oanständigt land och har blivit allvarligt skadad av samhället, hon har påverkats av feodal etik och hon har undervisats vid "institutioner för högre lärande". Den bakåtsträvan, fördärvade moral, eländiga livssyn, föraktliga filosofi, fullkomligt värdelösa tillvaro och förödande livsstil och vanor – allt detta har allvarligt inkräktat på människans hjärta och allvarligt försvagat och attackerat hennes samvete. Resultatet är att människan är längre bort från Gud och mer emot honom än någonsin. Människans sinnelag blir elakare allt eftersom dagarna går och det finns inte en enda människa som villigt ger upp någonting för Gud, inte en enda människa som villigt lyder Gud, vidare inte en enda människa som villigt söker Guds framträdande. Istället gör människan, i Satans domän, inget annat än att sträva efter tillfredsställelse och överlåter sig till köttets fördärv i gytjans land. Inte ens när de hör sanningen har de som lever i mörkret en tanke på att tillämpa den i praktiken och de är inte heller

benägna att söka Gud ens om de har skådat hans framträdande. Hur kan en så fördärvad mänsklighet ha någon möjlighet till frälsning? Hur kan en så dekadent mänsklighet leva i ljuset?

Utdrag ur "Att ha ett oförändrat sinnelag är att vara i fiendskap med Gud" i "Ordet framträder i köttet"

80. Satan vinner sin berömmelse genom att bedra allmänheten. Han etablerar sig ofta som någon som går i spetsen och är förebild för rättfärdigheten. Samtidigt som han flaggar för att han slår vakt om rättfärdigheten skadar han människorna, förtär deras själar och använder alla slags metoder för att förlama, bedra och reta upp människan. Hans mål är att få människan att godta och följa med i hans onda uppförande, att få människan att ansluta sig till honom i motståndet mot Guds auktoritet och suveränitet. Men när man blir klar över hans ränker, komplotter och tarvliga drag och inte vill fortsätta att bli trampad på och lurad av honom eller fortsätta slava för honom, eller bestraffas och förgöras tillsammans med honom, då förändrar Satan sina tidigare helgonlika drag och sliter av sin falska mask så att han avslöjar sitt sanna onda, illvilliga, fula och vildsinta ansikte. Han skulle inte vilja något hellre än att utrota alla dem som vägrar följa honom och dem som motsätter sig hans onda krafter. På det här stadiet kan Satan inte längre anta ett pålitligt, gentlemannalikt framträdande; istället avslöjas hans sanna elaka och djävulska drag under fårakläderna. När väl Satans ränker har förts fram i ljuset, när hans sanna drag är blottlagda, kommer han att bryta ut i raseri och blottlägga sin barbariskhet; hans begär att skada och förtära människor blir bara intensivare. Detta är för att han rasar över människans uppvaknande; han utvecklar en stark hämndlystnad mot människan för hennes ambition att eftertrakta frihet och ljus och bryta sig ur hans fängelse. Hans raseri är avsett att försvara hans ondska, och det är också en sann uppenbarelse av hans vildsinta natur.

På alla områden blottlägger Satans beteende hans onda natur. Av alla de onda gärningar som Satan har utfört mot människan – från hans tidiga insatser för att förleda människan att följa honom, till hans utnyttjande av människan, där han drar med människan in i sina onda gärningar, och Satans hämndlystnad mot människan efter att hans sanna drag har blottlagts och människan har känt igen och övergett honom – är det ingen som inte lyckas blottlägga Satans onda substans; ingen som inte lyckas bevisa det faktum att Satan inte har någon relation till positiva ting; ingen som inte lyckas bevisa att Satan är upphovet till alla onda ting. Var och en av hans handlingar slår vakt

om hans ondska, upprätthåller hans fortsatta onda gärningar, går emot rättvisa och positiva ting, förstör lagarna och ordningen i mänsklighetens normala existens. De är fientliga mot Gud, och är det som Guds vrede kommer att förstöra. Fastän Satan har sitt eget raseri, är hans raseri ett sätt att få utlopp för sin onda natur. Anledningen till att Satan är förbittrad och ursinnig är denna: Hans onämnbare ränker har blottlagts; hans komplotter är inte lätta att komma undan med; hans vilda ambition och begär att ersätta Gud och agera som Gud har slagits till och blockerats; hans mål att kontrollera hela mänskligheten har nu blivit till intet och kan aldrig uppnås. Det är Guds upprepade frammaning av sin vrede som har hindrat Satans komplotter från att bära frukt och avbrutit Satans onskas spridning och omfattning; därför både hatar och fruktar Satan Guds vrede. Varje tillämpning av Guds vrede demaskerar inte bara Satans sanna tarvliga framträdande; det drar också fram Satans onda begär i ljuset. Samtidigt blottläggs helt och hållet anledningarna till Satans raseri mot mänskligheten. Satans raseriutbrott är en sann uppenbarelse av hans onda natur, en blottläggning av hans ränker. Varje gång Satan rasar förebådar det naturligtvis förstörelsen av onda ting; det förebådar skyddet av och fortlevnaden för positiva ting, och det förebådar Guds vredes natur – som inte får kränkas!

Utdrag ur "Gud själv, den unike II" i "Ordet framträder i köttet"

Fotnoter:

1. "Kommer med grundlösa anklagelser" syftar på djävulens metoder att skada människor.
2. "Hårt bevakat" antyder att de metoder djävulen använder för att plåga folk är synnerligen brutala och reglerar folk så hårt att de inte har något utrymme att röra sig.

B. Ord om att uppenbara den fördärvade mänsklighetens sataniska sinnelag och dess natur och innersta väsen

81. Upphovet till människans motstånd och upproriskhet mot Gud är att hon är fördärvad av Satan. Eftersom människan har blivit fördärvad av Satan har hennes samvete trubbats av, hon är omoralisk, hennes tankar är vanartade och hon har en bakåtsträvande mental inställning. Innan människan blev fördärvad av Satan följde hon naturligt Gud och lydde hans ord. Hon hade av naturen ett stabilt vett och samvete och normal mänsklighet. Sedan hon blivit fördärvad av Satan blev hennes ursprungliga vett, samvete och mänsklighet tröga och skadade av Satan. Således har hon mist sin lydnad mot och kärlek till Gud. Människans vett har blivit snedvridet, hennes sinnelag har blivit detsamma som ett djurs, och hennes upproriskhet mot Gud ännu mer frekvent och bitter. Ändå varken vet eller erkänner människan detta och är bara blint motsatt och upprorisk. Det som avslöjar människans sinnelag är uttrycket för hennes vett, insikt och samvete, och eftersom hennes vett och insikt är bristfälliga och hennes samvete har blivit extremt trögt är hennes sinnelag upproriskt mot Gud. Om inte människans vett och insikt kan förändras, kan det inte bli tal om förändringar av hennes sinnelag, som att vara efter Guds hjärta. Om människans förnuft är bristfälligt kan hon inte tjäna Gud och är olämplig att användas av Gud. "Sunt förnuft" betyder att lyda och vara trogen Gud, att längta efter Gud, att vara absolut mot Gud och ha ett samvete gentemot Gud. Det betyder att vara av ett hjärta och sinne gentemot Gud och inte medvetet motsätta sig Gud. De som har ett snedvridet vett är inte sådana. Sedan människan fördärvades av Satan har hon skapat sig föreställningar om Gud och hon har inte haft någon lojalitet till eller längtan efter Gud, än mindre ett samvete gentemot Gud. Människan motsätter sig medvetet Gud och fäller dom över honom och kastar dessutom smädelser mot honom bakom hans rygg. Människan är klart medveten om att han är Gud men fäller ändå dom över honom bakom hans rygg, har inga avsikter att lyda honom och kommer bara med omdömeslösa krav och uppmaningar till honom. Sådana personer – personer med ett snedvridet vett – saknar förmåga att förstå sitt eget föraktliga beteende eller att ångra sin upproriskhet. Om människor har förmåga att förstå sig själva, då har de fått tillbaka lite av sitt vett. Ju mer upproriska människor är mot Gud utan att förstå sig själva, desto bristfälligare är deras vett.

Utdrag ur "Att ha ett oförändrat sinnelag är att vara i fiendskap med Gud" i "Ordet framträder i köttet"

82. Efter tusentals år av fördärv har människan blivit avtrubbad och trög, en demon som motsätter sig Gud till den grad att människans upproriskhet mot Gud har nedtecknats i historieböckerna och inte ens människan själv kan redogöra helt för sitt upproriska beteende – för människan har blivit grundligt fördärvad av Satan och förd på sådana avvägar av Satan att hon inte vet vart hon ska ta vägen. Än idag förråder människan Gud: När människan ser Gud förråder hon honom och när hon inte kan se Gud förråder hon honom också. Det finns till och med de som har blivit vittne till Guds förbannelser och Guds vrede och ändå förråder honom. Och därför säger jag att människans vett har mist sin ursprungliga funktion och att människans samvete också har mist sin ursprungliga funktion. Den människa jag ser på är ett odjur i mänsklig skepnad, hon är en giftig orm och oavsett hur ömklig hon vill framstå inför min blick, kommer jag aldrig att vara barmhärtig mot henne, för människan har inget grepp om skillnaden mellan svart och vitt, om skillnaden mellan sanning och icke-sanning. Människans vett är avtrubbat, ändå vill hon fortfarande få välsignelser. Hon är så usel i sin mänsklighet men vill ändå besitta en kungs suveränitet. Vem kunde hon vara kung över med ett sådant vett? Hur skulle hon med en sådan mänsklighet kunna sitta på en tron? Människan känner sannerligen ingen skam! Hon är ett inbilskt kräk! Jag rekommenderar dem av er som vill få välsignelser att först uppsöka en spegel och titta på er egen fula spegelbild – har du vad som krävs för att bli kung? Har du ansiktet hos en som skulle kunna bli välsignad? Det har inte skett den minsta förändring av ditt sinnelag och du har inte omvandlat något av sanningen i praktiken, ändå hoppas du på en underbar morgondag. Du vilseleder dig själv! Människan är född i ett oanständigt land och har blivit allvarligt skadad av samhället, hon har påverkats av feodal etik och hon har undervisats vid "institutioner för högre lärande". Den bakåtsträvan, fördärvade moral, eländiga livssyn, föraktliga filosofi, fullkomligt värdelösa tillvaro och förödande livsstil och vanor – allt detta har allvarligt inkräktat på människans hjärta och allvarligt försvagat och attackerat hennes samvete. Resultatet är att människan är längre bort från Gud och mer emot honom än någonsin. Människans sinnelag blir elakare allt eftersom dagarna går och det finns inte en enda människa som villigt ger upp någonting för Gud, inte en enda människa som villigt lyder Gud, vidare inte en enda människa som villigt söker Guds framträdande. Istället gör människan, i Satans domän, inget annat än att

sträva efter tillfredsställelse och överlåter sig till köttets fördärv i gytjans land. Inte ens när de hör sanningen har de som lever i mörkret en tanke på att tillämpa den i praktiken och de är inte heller benägna att söka Gud ens om de har skådat hans framträdande. Hur kan en så fördärvad mänsklighet ha någon möjlighet till frälsning? Hur kan en så dekadent mänsklighet leva i ljuset?

Utdrag ur "Att ha ett oförändrat sinnelag är att vara i fiendskap med Gud" i "Ordet framträder i köttet"

83. Upphovet till avslöjandet av människans fördärvade sinnelag är inget annat än hennes tröga samvete, hennes illvilliga natur och bristfälliga vett; om människans samvete och vett kan bli normala igen kommer hon att bli användbar inför Gud. Det är helt enkelt för att människans samvete alltid har varit avtrubbat, människans vett aldrig har varit stabilt och blir allt trögare, som människan blir allt mer upprorisk mot Gud, så att hon till och med spikade fast Jesus vid korset och har vägrat de sista dagarnas inkarnerade Gud tillträde till hennes hem och fördömer Guds kött och betraktar Guds kött som ringa. Om människan hade den minsta mänsklighet skulle hon inte vara så grym i sin behandling av Guds inkarnerade kött. Om hon hade det minsta vett skulle hon inte vara så elak i sin behandling av den inkarnerade Gudens kött; om hon hade det minsta samvete skulle hon inte vara så "tacksam" mot den inkarnerade Guden som hon är. Människan lever i den tidsålder då Gud blir kött men hon saknar ändå förmåga att tacka Gud för denna goda möjlighet och förbannar istället Guds ankomst eller fullkomligt ignorerar Guds inkarnation som ett faktum och är till synes emot det och trött på det. Oberoende av hur människan hanterar Guds ankomst har Gud, i korta ordalag, alltid tålmodigt fortsatt med sitt verk – även om människan inte har varit det minsta välkomnande mot honom och blint ställer krav på honom. Människans sinnelag har blivit extremt elakt, hennes vett har blivit extremt trögt och hennes samvete har blivit helt nertrampat av den onde och har för länge sedan upphört att vara människans ursprungliga samvete. Människan är inte bara otacksam mot den inkarnerade Guden för att han har skänkt så mycket liv och nåd till mänskligheten, utan har även blivit bitter på Gud för att han ger henne sanningen. Det är för att människan inte har det minsta intresse av sanningen som hon är bitter på Gud. Människan är inte bara oförmögen att ge upp sitt liv för den inkarnerade Guden, hon försöker också utvinna favörer från honom och gör anspråk på ett intresse som är dussintals gånger större än det som människan har visat Gud. Människor med ett sådant samvete och förnuft tycker inte att

det här är någon stor sak och tror fortfarande att de har offrat så mycket för Gud och att Gud har gett dem för lite. Det finns de som efter att ha gett mig en skål vatten sträcker fram sina händer och kräver att jag betalar dem för två skålar mjölk, eller som har gett mig logi för en natt och sedan kräver att jag ska betala för flera nätter. Hur skulle ni fortfarande kunna vilja vinna livet, med en sådan mänsklighet och ett sådant samvete? Vilka föraktliga kräk ni är!

Utdrag ur "Att ha ett oförändrat sinne är att vara i fiendskap med Gud" i "Ordet framträder i köttet"

84. Om jag inte gräver upp den fulhet som finns djupt inne i era hjärtan, så kommer ni var och en att sätta en krona på huvudet och ge er själva all ära. Er högmodiga och arroganta natur driver er att förråda ert eget samvete, att göra uppror mot och motstå Kristus, och avslöja er fulhet, så att era avsikter, föreställningar, överdrivna begär och lystnadsfulla blickar kommer fram i ljuset. Och ändå fortsätter ni påstå att ni kommer att hänge ert liv åt Kristi verk, och ni upprepar om och om igen de sanningar som Kristus uttalade för länge sedan. Detta är er "tro". Detta är er "tro utan orenhet". Jag har hela tiden tillämpat en mycket sträng norm för människan. Om din lojalitet åtföljs av avsikter och villkor, då skulle jag hellre vara utan din så kallade lojalitet, för jag avskyr dem som bedrar mig genom sina avsikter och pressar mig med villkor. Jag vill bara att människan skall vara fullständigt lojal mot mig, och jag vill att hon skall göra allt för trons skull och för att bevisa ett enda ord: tro. Jag föraktar när ni använder sötsliskiga ord för att glädja mig. För jag behandlar alltid er med fullständig uppriktighet, och därför önskar jag att ni också handlar gentemot mig med en sann tro. När det gäller tro är det många som tror att de följer Gud därför att de har tro, annars skulle de inte kunna uthärda ett sådant lidande. Då frågar jag dig detta: Hur kommer det sig att du aldrig vördar Gud trots att du tror att han finns? Varför fruktar du inte Gud i ditt hjärta om du tror att han finns? Du godtar att Kristus är Guds inkarnation, så varför hyser du då ett sådant förakt mot honom? Varför agerar du så vanvördigt mot honom? Varför dömer du honom öppet? Varför spionerar du alltid på hans rörelser? Varför underkastar du dig inte hans ordning? Varför handlar du inte efter hans ord? Varför pressar och rånar du honom på hans gåvor? Varför talar du i Kristi ställe? Varför dömer du över om hans verk och hans ord är korrekta eller inte? Varför törs du häda mot honom bakom hans rygg? Är det de här sakerna och andra som utgör er tro?

Utdrag ur "Är du en sann Gudstroende?" i "Ordet framträder i köttet"

85. Om ni använder er av era egna uppfattningar för att bedöma och begränsa Gud, som om han var en oföränderlig staty av lera, och om ni begränsar Gud helt och hållet till Bibelns parametrar och håller honom inom begränsade handlingsramar, då visar det att ni har fördömt Gud. Eftersom judarna gjorde Gud till en avgud med fast form som de höll i sina hjärtan, som om Gud endast kunde heta Messias och bara han som hette Messias kunde vara Gud, och eftersom mänskligheten tjänade och tillbad Gud som om han var en (livlös) lerstaty, spikade de fast den tidens Jesus på korset och dömde honom till döden – den oskyldige Jesus dömdes därför till döden. Gud hade inte begått något brott, men människan vägrade ändå skona honom och insisterade på att döma honom till döden, och så korsfästes Jesus. Människan tror alltid att Gud är oföränderlig och definierar honom på basis av en enda bok, Bibeln, som om människan har en perfekt förståelse av Guds förvaltning, som om hon håller allt Gud gör i sin hand. Folk är extremt absurda, extremt arroganta, och de har alla en svaghet för överdrifter. Oavsett hur stor din kunskap om Gud är, så hävdar jag ändå att du inte känner honom, att du är en person som motsätter sig Gud i högsta grad och att du har fördömt Gud, för du är fullständigt oförmögen att lyda Guds verk och följa den väg som leder till att du fullkomnas av Gud. Varför är Gud aldrig nöjd med människans handlingar? Därför att människan inte känner Gud, därför att hon har alltför många uppfattningar och därför att hennes kunskap om Gud inte överensstämmer med verkligheten, utan tvärtom monotont upprepar samma tema utan variation och nalkas alla situationer på samma sätt. Så efter att ha kommit till jorden i dag, spikas Gud än en gång upp på korset av människan. Grymma mänsklighet! Ni sammansvär er och intrigerar, rycker och sliter från varandra, ni jagar berömmelse och rikedom, ni slaktar varandra – när skall det någonsin ta slut? Trots de hundratusentals ord som Gud har talat har ingen kommit till sans. Folk handlar med tanke på sina familjer, sina söner och döttrar, sin karriär, sina framtidsutsikter, sin ställning, sin fåfänga och sina pengar, maten, kläderna och köttet. Men finns det någon som verkligen gör något för Guds skull? Även bland dem som gör saker för Guds skull är det bara ett fåtal som känner Gud. Hur många människor handlar inte utifrån sina egna intressen? Hur många förtrycker eller utesluter inte andra för att skydda sin egen position? Och därför har Gud med våld blivit dömd till döden otaliga gånger och otaliga barbariska domare har dömt Gud och än en gång spikat fast

honom på korset. Hur många kan kallas för rättfärdiga för att de verkligen handlar för Guds skull?

Utdrag ur "De onda måste bli bestraffade" i "Ordet framträder i köttet"

86. Är det inte så att många motsätter sig Gud och hindrar den helige Andes verk för att de inte känner till Guds omväxlande och skiftande verk, och dessutom för att de bara besitter en smula kunskap och lärosatser som de använder för att bedöma den helige Andes verk? Fastän sådana personers erfarenheter är ytliga, är de arroganta och eftergivna till sin natur och betraktar den helige Andes verk med förakt, ignorerar den helige Andes fostran och använder dessutom sina värdelösa gamla argument för att bekräfta den helige Andes verk. De förställer sig också och är helt övertygade om sin egen kunskap och bildning och att de kan resa över hela världen. Är det inte sådana personer som den helige Ande föraktar och förkastar? Kommer de inte att elimineras av den nya tidsåldern? Är inte de som kommer inför Gud och öppet motarbetar honom okunniga och oupplysta människor som enbart försöker visa hur begåvade de är? Utan mer än torftig kunskap om Bibeln försöker de sätta sig över den akademiska världen; med enbart ytliga lärosatser att undervisa människor försöker de vrida tillbaka den helige Andes verk och få det att kretsa kring deras egen tankeprocess, och kortsynta som de är försöker de att med en blick skåda 6000 år av Guds verk. Dessa människor har inte något förnuft att tala om! Faktum är att ju mer människor vet om Gud, desto senare är de att döma hans verk. Dessutom talar de bara lite om sin kunskap om Guds verk idag, men de är inte förhastade i sina bedömningar. Ju mindre människor vet om Gud, desto mer arroganta och övermodiga är de och desto mer lättfärdigt förkunnar de Guds vara, men de pratar bara teori och kommer inte med något verkligt bevis. Sådana människor har inget värde över huvud taget. De som betraktar den helige Andes verk som en lek är lättsinniga! De som inte är varsamma när de möter den helige Andes nya verk, som låter munnen gå, är snabba att döma, ger fria tyglar åt sin naturliga instinkt att förneka riktigheten i den helige Andes verk och dessutom förolämpar och hädar den – är inte sådana respektlösa människor okunniga om den helige Andes verk? Är de inte dessutom arroganta, stolta till sin natur och oregerliga? Även om det kommer en dag när sådana människor accepterar den helige Andes nya verk, kommer Gud likväl inte att tolerera dem. Inte nog med att de ser ned på dem som arbetar för Gud, utan dessutom hädar de Gud själv. Sådana dumdristiga människor kommer inte att bli förlåtna, varken

i denna eller i den kommande tidsåldern och de kommer att förgås för evigt i helvetet! Sådana respektlösa, slapphänta människor låtsas att de tror på Gud och ju mer de gör det desto troligare är det att de kränker Guds administrativa förordningar. Vandrar inte alla dessa arroganta personer, som är tygellösa av naturen och aldrig har lytt någon, på denna väg? Motsätter de sig inte Gud dag efter dag – han som alltid är ny och aldrig gammal?

Utdrag ur "Att känna till de tre stadierna i Guds verk är vägen till att känna Gud" i "Ordet framträder i köttet"

87. Vet att ni motsätter er Guds verk eller använder era egna uppfattningar för att bedöma dagens verk, eftersom ni inte känner till principerna för Guds verk och inte heller tar den helige Andes verk på tillräckligt stort allvar. Ert motstånd mot Gud och förhindrande av den helige Andes verk orsakas av era uppfattningar och er medfödda arrogans. Det beror inte på att Guds verk är fel, utan på att ni är av naturen alltför olydiga. Efter att ha funnit sin tro på Gud kan vissa människor inte ens säga med säkerhet varifrån människan kom, men de vågar ändå uttala sig offentligt och värdera rätt och fel i den helige Andes verk. Och de tillrättavisar till och med apostlarna som har den helige Andes nya verk, de kommenterar och avbryter; deras mänskliga natur är alltför ringa och det finns inte det minsta vett i dem. Ska inte den dagen komma då sådana människor förkastas av den helige Andes verk och bränns av helvetets eldar? De känner inte Guds verk, utan i stället kritiserar de det och försöker också lära Gud hur han ska verka. Hur kan sådana oförnuftiga människor känna Gud? Människan lär känna Gud under processen att söka och uppleva honom; det är inte genom att godtyckligt kritisera honom som människan lär känna Gud genom den helige Andes upplysning. Ju mer korrekt människors kunskap om Gud är, desto mindre motsätter de sig honom. Å andra sidan, ju mindre människor vet om Gud, desto mer sannolikt är det att de motsätter sig honom. Dina uppfattningar, din gamla natur och din mänsklighet, karaktär och moraliska inställning är det "kapital" med vilket du motstår Gud, och ju mer fördärvad, förfallen och usel du är, desto mer fiende är du till Gud. De som är besatta av sorgliga uppfattningar och har ett självrättfärdigt sinne är ännu mer fientligt inställda till den inkarnerade Guden och sådana människor är antikristerna. Om dina uppfattningar inte rättas till kommer de alltid att vara emot Gud; du kommer aldrig att vara förenlig med Gud och du förblir åtskild från honom för alltid.

Utdrag ur "Att känna till de tre stadierna i Guds verk är vägen till att känna Gud" i "Ordet framträder i köttet"

88. De som inte förstår syftet med Guds verk är de som tar ställning mot honom, och de som har förstått syftet med Guds verk men ändå inte försöker behaga honom ska i än högre grad betraktas som hans motståndare. Det finns de som läser Bibeln i ståtliga kyrkor och reciterar den dagarna i ända, men likväl förstår ingen av dem syftet med Guds verk. Inte en enda en av dem är kapabel att lära känna Gud; än mindre är någon av dem vara i samklang med Guds vilja. De är värdelösa, hemska människor allesamman som upphöjer sig själva och läxar upp Gud. Samtidigt som de bär Guds banér sätter de sig medvetet upp emot honom. De påstår sig tro på Gud men äter likväl människans kött och dricker hennes blod. Alla dessa individer är djävlar som förtär människans själ, huvuddemoner som avsiktligt hindrar dem som försöker slå in på den rätta vägen, och stötestenar som blockerar vägen för dem som söker Gud. De må ge intryck av att ha "sund fysik", så hur ska deras anhängare kunna veta att de är antikrister som leder människan till att sätta sig upp mot Gud? Hur ska deras efterföljare kunna veta att de är levande djävlar som är fast beslutna att sluka mänskliga själar? De som högaktar sig själva i Guds närvaro är de mest obetydliga bland människorna, medan de som ödmjukar sig är de mest hedervärda. Och de som tror sig känna till Guds verk och som dessutom kan förkunna Guds verk för andra med pompa och ståt samtidigt som de tittar trotsigt på honom – de är de mest okunniga bland människorna. Sådana individer saknar Guds vittnesbörd och är arroganta och inbilska. De som tror att de har för lite kunskap om Gud, trots att de har verklig erfarenhet och praktisk kunskap om honom, är de han älskar mest. Det är endast dessa personer som verkligen vittnar om Gud och verkligen kan bli fullkomnade av honom. De som inte förstår Guds vilja är hans motståndare; de som förstår Guds vilja men inte utövar sanningen är hans motståndare; de som äter och dricker Guds ord men ändå går emot Guds ords innersta väsen är hans motståndare; de som har egna föreställningar om den inkarnerade Guden och dessutom vill göra uppror är hans motståndare; de som dömer Gud är hans motståndare; och var och en som inte är i stånd att lära känna Gud och vittna om honom är hans motståndare. Så jag uppmanar er: Om ni verkligen tror att ni kan vandra denna väg, fortsätt då att följa den. Men om ni inte kan låta bli att sätta er upp mot Gud, då är det bäst att ni ger er av innan det är för sent. Annars är risken synnerligen stor att det kommer att gå illa för er, för er natur är helt enkelt alltför fördärvad. Ni hyser inte ett uns lojalitet eller lydnad, ni har inte ett hjärta som törstar

efter rättfärdighet och sanning, och ni har inte heller den minsta kärlek till Gud. Man kan säga att ert tillstånd inför Gud är fullkomligt i spillror. Ni kan inte hålla fast vid vad ni borde hålla fast vid och ni kan inte säga vad som borde sägas. Ni har underlåtit att omsätta i praktiken vad ni ska omsätta i praktiken, och den funktion ni borde fylla har ni inte klarat av att fylla. Ni har inte den lojalitet, det samvete, den lydnad eller viljekraft som ni borde ha. Ni har inte utstått det lidande som ni borde ha, och ni har inte den tro som ni borde ha. Ni saknar helt enkelt alla förtjänster; skäms ni inte över att leva? Jag ska säga er att det vore bättre för er att sluta ögonen till evig vila, och på så sätt låta Gud slippa bekymra sig över er och lida för er skull. Ni tror på Gud men ändå känner ni inte hans vilja; ni äter och dricker Guds ord och ändå kan ni inte leva upp till Guds krav på människan. Ni tror på Gud men ni känner honom likväl inte, och ni lever utan något mål att sträva mot, utan några värden, utan någon mening. Ni lever som mänskliga varelser men har varken samvete, integritet eller den minsta trovärdighet – hur kan ni kalla er människor? Ni tror på Gud, men bedrar honom. Dessutom tar ni Guds pengar och äter upp offergåvorna som getts till honom. Och i slutändan tar ni ändå inte minsta hänsyn till Guds känslor och känner inte minsta samvetskval. Ni kan inte ens uppfylla de mest triviala av Guds krav. Hur kan ni kalla er människor? Ni äter maten Gud ger er och andas luften han ger er, ni åtnjuter hans nåd, men i slutändan har ni inte den minsta kunskap om Gud. Tvärtom har ni blivit oduglingar som sätter sig upp mot Gud. Är ni då inte djur, inte bättre än hundar? Finns det något djur som är mer illvilligt än ni?

Utdrag ur "Alla som inte känner Gud är Guds motståndare" i "Ordet framträder i köttet"

89. Det största problemet med människan är att hon bara älskar ting som hon inte kan se eller röra vid, ting som är i högsta grad mystiska och förunderliga, och som är omöjliga för människan att föreställa sig och ouppnåeliga för vanliga dödliga. Ju mer orealistiska dessa ting är, desto mer analyseras de av människan, som till och med strävar efter dem, utan att tänka på något annat, och försöker vinna dem. Ju mer orealistiska de är, desto noggrannare rannsakar och analyserar människan dem, och går till och med så långt att hon gör sina egna uttömmande idéer om dem. Ju mer realistiska saker och ting är, däremot, desto lättare avfärdar människan dem; hon ser helt enkelt ner på dem och visar till och med förakt mot dem. Är inte det här precis er attityd gentemot det realistiska verk jag gör i dag? Ju mer realistiska sådana saker och ting är, desto mer fördomsfulla är ni mot dem. Ni undvarar ingen tid för att undersöka

dem utan ignorerar dem bara; ni ser ner på dessa realistiska, låga krav och hyser till och med flera föreställningar om denna Gud som är i högsta grad verklig, och är helt enkelt oförmögna att acceptera att han är verklig och normal. Tror du på så sätt inte mitt i oklarhet? Du har en orubblig tro på förflutna tiders vaga Gud och inget intresse för dagens verkliga Gud. Beror inte detta på att gårdagens Gud och dagens Gud är från två olika eror? Beror det inte också på att gårdagens Gud är himlens upphöjda Gud, medan dagens Gud är en pytteliten man på jorden? Är det inte, dessutom, för att den Gud som tillbes av människan är det som skapats av hennes uppfattningar, medan dagens Gud är ett verkligt kött skapat på jorden? När allt är sagt och gjort, är det inte för att dagens Gud är för verklig som människan inte strävar efter honom? För det som dagens Gud kräver av människan är just det som människan är mest ovillig att göra, och som får henne att skämmas. Gör inte detta saker och ting svåra för människan? Blottlägger inte detta hennes ärr? På det här sättet blir många av dem som inte följer verkligheten den inkarnerade Gudens fiender, antikrister. Är inte det här ett uppenbart faktum? Tidigare, när Gud ännu inte hade blivit kött, kan du ha varit en religiös figur eller en gudfruktig troende. När Gud sedan blev kött blev många sådana gudfruktiga troende oavsiktligt antikrist. Vet du vad som pågår här? I din tro på Gud koncentrerar du dig inte på verkligheten och strävar du inte efter sanningen, utan i stället hänger du upp dig på lögnen – är inte detta den tydligaste källan till din fiendskap gentemot den inkarnerade Guden?

Utdrag ur "Endast de som känner Gud och hans verk kan tillfredsställa Gud" i "Ordet framträder i köttet"

90. Innan du möter Kristus kan du tro att ditt sinnelag har blivit helt förvandlat, att du är en lojal efterföljare till Kristus och att du är den mest värdiga person att ta emot Kristi välsignelser. Också att du, som har färdats på så många vägar, utträttat så mycket arbete och burit fram så mycket frukt säkert blir en som får kronan på slutet. Men det finns en sanning som du kanske inte känner till: Människans fördärvade sinnelag och hennes uppror och motstånd blottläggs när hon ser Kristus och det uppror och motstånd som blottläggs vid detta tillfälle blottläggs mer ovillkorligt och fullständigt än någon annan gång. Det är för att Kristus är Människosonen – en Människoson som besitter en normal mänsklighet – som människan varken hedrar eller respekterar honom. Det är för att Gud lever i köttet som människans upproriskhet förs fram i ljuset så fullständigt och med så levande detaljer. Därför säger jag att Kristi ankomst har grävt

fram all upproriskhet hos mänskligheten och återgett mänsklighetens natur med tydlig skärpa. Det kallas att "locka en tiger nerför berget" eller att "locka en varg ur dess lya". Törs du ta dig friheten att säga att du är lojal mot Gud? Törs du ta dig friheten att säga att du visar total lydnad mot Gud? Törs du ta dig friheten att säga att du inte är upprorisk? Somliga kommer att säga: När än Gud placerar mig i en ny miljö underkastar jag mig alltid utan att klaga och dessutom har jag inga föreställningar om Gud. Andra kommer att säga: Vad än Gud ger mig i uppgift gör jag det bästa utifrån min förmåga och är aldrig försumlig. I så fall ställer jag följande fråga till er: Kan ni vara förenliga med Kristus när ni lever jämte honom? Och hur länge kommer ni att vara förenliga med honom? En dag? Två dagar? En timme? Två timmar? Er tro är möjligen lovvärd men ni har inte mycket till orubblighet. När du verkligen lever med Kristus kommer din självrättfärdighet och självgodhet att blottläggas undan för undan genom dina ord och handlingar, och även dina övermodiga önskningar, din olydiga inställning och ditt missnöje kommer givetvis att avslöjas. Till sist kommer ditt högmod att växa tills du står i strid med Kristus som vatten med eld och då kommer din natur att blottläggas helt. Vid det laget kan dina föreställningar inte längre döljas, dina klagomål kommer också att få ett spontant uttryck och din usla mänsklighet kommer att blottläggas helt. Men även då fortsätter du att förneka ditt eget uppror och tror istället att en Kristus som denna inte är lätt för människan att acceptera, att han är för krävande mot människan och att du bara skulle underkasta dig helt om han vore en vänligare Kristus. Ni anser att det alltid finns ett berättigat skäl till ert uppror och att ni bara gör uppror mot Kristus efter att han har drivit er bortom en viss gräns. Inte en enda gång har ni övervägt att ni har underlåtit att betrakta Kristus som Gud och brustit i er avsikt att lyda honom. Snarare envisas du med att Kristus ska verka i enlighet med dina önskningar, och så snart det händer att han inte gör det tror du att han inte är Gud utan människa. Är det inte många av er som har stridit med honom på det sättet? Vem är det egentligen ni tror på? Och på vilket sätt söker ni?

Utdrag ur "De som är oförenliga med Kristus är garanterat motståndare till Gud" i "Ordet framträder i köttet"

91. Ni önskar alltid att få se Kristus, men jag uppmanar er att inte ha så höga tankar om er själva; alla kan se Kristus, men jag säger att ingen är redo att se Kristus. Eftersom människans natur är fylld med ondska, arrogans och uppror kommer din natur, i samma ögonblick som du ser Kristus, att förgöra dig och döma dig till döden. Din

förbindelse med en broder (eller en syster) kanske inte visar mycket om dig, men så enkelt är det inte när du förbinder dig med Kristus. När som helst kan dina föreställningar slå rot, din arrogans börja gro och ditt uppror bära fikon. Hur kan du med en sådan mänsklighet vara redo att förbinda dig med Kristus? Är du verkligen förmögen att behandla honom som Gud i varje stund under varje dag? Kommer du på allvar att ha den verklighet där du underkastar dig Gud? Ni tillber den upphöjda Guden i era hjärtan som Jehova samtidigt som ni betraktar den synliga Kristus som en människa. Ert vett är för ringa och er mänsklighet för usel! Ni är inte i stånd att för alltid betrakta Kristus som Gud; bara ibland, när ni får lust, griper ni tag i honom och tillber honom som Gud. Det är därför jag säger att ni inte tror på Gud utan bara är en hop medbrottslingar som strider mot Kristus. Till och med människor som visar andra vänlighet får något tillbaka och ändå har Kristus, som har gjort sådant verk bland er, varken fått människans kärlek eller gottgörelse och underkastelse. Är det inte något hjärtslitande?

Utdrag ur "De som är oförenliga med Kristus är garanterat motståndare till Gud" i "Ordet framträder i köttet"

92. Det är möjligt att du under alla dina år av tro på Gud aldrig har förbannat någon eller gjort en ond gärning, men i din förbindelse med Kristus kan du inte tala sanning, handla ärligt eller lyda Kristi ord. I det avseendet säger jag att du är den mest lömska och elaka personen i världen. Kanske är du ovanligt hjärtlig och hängiven mot dina släktingar, vänner, hustru (eller man), söner och döttrar och föräldrar och utnyttjar aldrig andra, men om du inte kan vara förenlig och i harmoni med Kristus skulle jag säga att du fortfarande är ogudaktig och dessutom full av lömska knep, även om du ger allt för att hjälpa din nästa och tar noggrant hand om din far, mor och andra i ditt hushåll. Tro inte att du är förenlig med Kristus bara för att du kommer väl överens med andra eller gör några få goda gärningar. Tror du att din välvilliga avsikt kan lura till sig välsignelserna från himlen? Tror du att din lydnad kan ersättas med att du gör några få goda gärningar? Ingen av er kan acceptera att bli åtgärdad och beskuren, och alla finner ni det svårt att godta Kristi normala mänsklighet, inte desto mindre framhåller ni ständigt er lydnad mot Gud. En sådan tro som er kommer att orsaka en passande vedergällning. Sluta hänge er åt fantasifulla illusioner och en önskan om att få se Kristus, för ni är alldeles för små till mognaden, så små att ni inte ens är värdiga att se honom. I den stund då du är helt renad från ditt uppror och kan vara i harmoni med Kristus

kommer Gud naturligtvis att visa sig för dig. Om du går för att se Gud utan att ha genomgått beskärning eller dom ska du garanterat bli en motståndare till Gud och är ämnad för förstörelse. Människan inneboende natur är fientlig mot Gud, för alla människor har blivit föremål för Satans mest grundliga fördärv. Om människan försöker förbinda sig med Gud, mitt i sitt eget fördärv, är det säkert att inget gott kan komma ur det. Hennes handlingar och ord kommer garanterat att hela tiden blottlägga hennes fördärv och i förbindelsen med Gud kommer hennes upproriskhet avslöjas i alla avseenden. Utan att vara medveten om det kommer människan att motsätta sig Kristus, svika Kristus och överge Kristus. När det sker kommer människan att befinna sig i en ännu mer prekär situation och, om det fortsätter, kommer hon att bli föremål för bestraffning.

Vissa kanske tror att det kan vara klokare att hålla Gud på avstånd, om förbindelsen med honom är så farlig. Vad kan sådana människor över huvud taget vinna? Kan de vara lojala mot Gud? Förbindelse med Gud är utan tvekan mycket svårt, men det beror helt och hållet på att människan är fördärvad och inte på att Gud saknar förmåga att förbinda sig med henne. Det bästa för er skulle vara att ägna större möda åt sanningen i att känna sig själv. Varför har ni inte funnit nåd inför Gud? Varför finner han ert sinnelag motbjudande? Varför väcker ert tal hans avsky? Så snart ni har visat en viss lojalitet berömmar ni er själva och kräver en belöning för ett litet bidrag. Ni ser ner på andra när ni har visat en smula lydnad och blir föraktfulla mot Gud efter att utfört en obetydlig uppgift. För att ta emot Gud ber du om pengar, gåvor och komplimanger. Det svider i ditt hjärta när du ger ett mynt eller två; när du ger tio vill du ha välsignelser och bli särbehandlad. En mänsklighet som er är verkligen anstötlig att höra eller tala om. Finns det något lovvärt i era ord och handlingar? De som utför sin plikt och de som inte gör det; de som leder och de som följer; de som tar emot Gud och de som inte gör det; de som skänker och de som inte gör det; de som predikar och de som tar emot ordet och så vidare: alla sådana personer berömmar sig själva. Finner ni inte det skrattretande? I full vetskap om att ni tror på Gud kan ni ändå inte vara förenliga med Gud. I full vetskap om att ni är helt och hållet ovärdiga envisas ni likafullt med att skryta. Känner ni inte att ert vett har försämrats till den grad att ni inte längre har någon självkontroll? Hur kan ni, med ett sådant vett, vara redo att förbinda er med Gud? Är ni inte rädda för er själva i den situationen? Ert sinnelag har redan försämrats till den grad att ni inte kan vara

förenliga med Gud. Nu när det är så, är inte er tro skrattretande? Är inte er tro befängd? Hur ska du ta dig an din framtid? Hur ska du välja vilken väg du ska vandra?

Utdrag ur "De som är oförenliga med Kristus är garanterat motståndare till Gud" i "Ordet framträder i köttet"

93. En del människor gläder sig inte över sanningen, än mindre över domen. Istället gläder de sig över makt och rikedom; sådana människor kallas maktsökare. De söker bara efter de samfund i världen som har inflytande och de söker bara efter pastorer och lärare som kommer från seminarier. Fastän de har godtagit sanningens väg, förblir de skeptiska och kan inte hänge sig helt och hållet. De talar om att spendera för Gud, men deras blickar är inriktade på de stora pastorerna och lärarna, och Kristus viftas åt sidan. Deras hjärtan är fyllda med berömmelse, förmögenhet och ära. De tror inte alls att en så ynkelig man har förmågan att erövra så många, att någon så obetydlig har förmågan att fullkomna människor. De tror inte alls att de där obetydliga människorna i dammet och på sophögarna är det folk som Gud valt ut. De tror att om sådana människor var föremål för Guds frälsning, så skulle himmel och jord vändas upp och ner och alla människor skulle skratta sig fördärvade. De tror att om Gud valde så obetydliga personer att bli fullkomnade, så skulle de där andra, stora männen bli Gud själv. Deras perspektiv är befläckade av otro, och mycket värre än otro: de är befängda odjur. För de värdesätter enbart ställning, prestige och makt; det de håller högt är stora grupper och samfund. De bryr sig över huvud taget inte om dem som leds av Kristus; de är helt enkelt förrädare som har vänt ryggen mot Kristus, mot sanningen och mot livet.

Det du beundrar är inte Kristi ödmjukhet, utan de där högt uppsatta falska herdarna. Du älskar inte Kristi ljuvlighet eller vishet, utan de där lättsinniga som ansluter sig till den tarvliga världen. Du skrattar åt Kristi smärta när han inte har någonstans att vila sitt huvud, men beundrar dessa döda kroppar som grabbar åt sig gåvor och lever i utsvävningar. Du är inte villig att lida vid Kristi sida, men går glatt rätt in i famnen på dessa lättsinniga antikrister fastän de inte förser dig med mer än kött, bokstav och kontroll. Till och med nu vänds ditt hjärta till dem, till deras rykte, till deras status och till deras inflytande. Och ändå fortsätter du att ha inställningen att du finner Kristi verk svårt att svälja och att du vägrar godta det. Det är därför jag säger att du saknar tron att erkänna Kristus. Anledningen till att du har följt honom till denna dag är bara att du inte hade något annat val. I ditt hjärta tornar för alltid en rad ståtliga bilder upp sig; du kan inte glömma alla deras ord och gärningar, inte deras inflytelserika ord

och händer. I ditt hjärta är de för alltid högstående och för alltid hjältar. Men så är det inte med Kristus idag. Han är för alltid obetydlig i ditt hjärta och för alltid ovärdig att vördas. För han är alltför vanlig, har alltför lite inflytande, och är allt annat än upphöjd.

I vilket fall som helst säger jag att alla de som inte värdesätter sanningen är icke-troende och förrädare mot sanningen. Sådana människor ska aldrig få Kristi godkännande. Har du nu lagt märke till hur mycket otro som finns inom dig? Och hur mycket förräderi mot Kristus? Jag ger dig då den här uppmaningen: Eftersom du har valt sanningens väg, så bör du hänge dig helhjärtat; var inte tvehågsen eller halvhjärtad. Du borde veta att Gud inte tillhör världen eller någon enskild person, utan alla dem som verkligen tror på honom, alla dem som tillber honom, och alla dem som är hängivna och trogna mot honom.

Utdrag ur "Är du en sann Gudstroende?" i "Ordet framträder i köttet"

94. Många av dem som följer Gud bryr sig bara om hur de ska få välsignelser eller undvika olyckor. När det talas om Guds verk och förvaltning tystnar de och tappar intresset. De tror inte att kunskapen om sådana tröttsamma frågor kommer att berika deras liv eller vara till någon fördel, så även om de hört talas om Guds förvaltning bryr de sig inte mycket om det. De betraktar den inte som något värdefullt att acceptera, och än mindre tar de emot den som en del av sitt liv. De här människorna har bara en enda enkel målsättning med att följa Gud, och den målsättningen är att bli välsignade. Dessa människor orkar inte bry sig om något som inte direkt inbegriper den målsättningen. Att tro på Gud för att få välsignelser är det mest legitima målet för dem och själva värdet av deras tro. De är oberörda av allt som inte uppfyller det syftet. Så är fallet med de flesta som tror på Gud idag. Deras mål och motivation ter sig legitima, för samtidigt som de tror på Gud offrar de sig för Gud, hänger sig åt Gud och utför sin plikt. De ger avkall på sin ungdom, försakar familj och karriär och är till och med fullt engagerade långt hemifrån i flera år. På grund av sitt slutliga mål byter de intressen, förändrar sin livssyn och ändrar till och med riktning för sitt sökande, men syftet med sin tro på Gud kan de inte förändra. De skyndar omkring för att förvalta sina egna ideal. Det spelar ingen roll hur lång vägen är och hur många umbäranden och hinder de stöter på, de håller ändå fast vid sina avsikter och är aldrig rädda för döden. Vad är det för kraft som gör att de fortsätter vara så hängivna på det här sättet? Är det deras samvete? Är det deras stora och ädla personlighet? Är det deras fasta beslutsamhet att kämpa mot ondskans krafter

ända till slutet? Är det deras tro att vittna om Gud utan att vänta sig någon lön? Är det deras lojalitet som de är beredda att ge upp allting för i syfte att utföra Guds vilja? Eller är det deras anda av hängivenhet med vilken de alltid har försakat personliga slösaktiga krav? Att människor som aldrig har känt till Guds förvaltningsverk ger så mycket är helt enkelt ett förunderligt mirakel! Låt oss för ögonblicket inte resonera om hur mycket dessa människor har gett. Deras beteende är däremot väl värt en närmare analys. Kan det, förutom de fördelar som är så tätt förknippade med dem, finnas andra anledningar till att dessa människor som aldrig förstår Gud ger så mycket till honom? Här upptäcker vi ett hittills oidentifierat problem: Människans relation till Gud är av rent och skärt egenintresse. Det är en relation mellan en som tar emot och en som ger välsignelser. Det är kort sagt som relationen mellan anställd och arbetsgivare. Den anställde arbetar endast för att få den ersättning som arbetsgivaren ger. I en sådan relation finns ingen tillgivenhet, bara en överenskommelse. Där finns ingen som älskar och blir älskad, endast välgörenhet och nåd, där finns ingen förståelse, endast kvävd resignation och bedrägeri. Där finns ingen förtrolighet, endast en avgrund som inte kan överbryggas. När det går så långt, vem har förmågan att vända en sådan trend? Och hur många människor kan verkligen förstå hur hopplös den relationen har blivit? Jag tror att när människor fördjupar sig i glädjen över att vara välsignade kan ingen föreställa sig hur pinsam och obehaglig en sådan relation till Gud är.

Utdrag ur "Människan kan endast bli räddad under Guds pågående förvaltning" i "Ordet framträder i köttet"

95. Det sorgligaste med människans tro på Gud är att hon står för sin egen förvaltning mitt i Guds verk och är obekymrad om Guds förvaltning. Människans största misslyckande består i hur hon, samtidigt som hon försöker underkasta sig Gud och tillbe honom, bygger upp sitt eget ideala slutmål och räknar ut hur hon ska erhålla den största välsignelsen och det bästa slutmålet. Även om människor inser hur beklagansvärda, avskyvärda och patetiska de är, hur många finns det som beredvilligt att överge sina ideal och förhoppningar? Och vem har förmåga att hejda sig och sluta att bara tänka på sig själv? Gud behöver dem som kommer att samverka nära med honom och fullborda hans förvaltning. Han behöver dem som tänker ägna kropp och själ åt hans förvaltningsverk, i syfte att underkasta sig honom. Han har inget behov av människor som sträcker ut handen och tigger av honom varje dag, än mindre behöver han dem som skänker lite och sedan väntar på att bli återgäldade. Gud föraktar dem som ger ett litet

bidrag och sedan vilar på lagrarna. Han hatar de kallt beräknande personer som ogillar hans förvaltningsverk och bara vill prata om att komma till himlen och få välsignelser. Han hyser en ännu större avsky för dem som drar nytta av den möjlighet som kommer ur hans verk med att frälsa mänskligheten. Det beror på att dessa människor aldrig har brytt sig om vad Gud vill åstadkomma och vinna med sitt förvaltningsverk. De är bara engagerade i hur de kan använda den möjlighet som kommer av Guds verk för att få välsignelser. De är likgiltiga för Guds hjärta och helt upptagna av sin egen framtid och sitt eget öde. De som ogillar Guds förvaltningsverk och inte har det minsta intresse av hur Gud frälser mänskligheten och hans vilja gör alla som de behagar, oberoende av Guds förvaltningsverk. Gud varken minns eller godkänner deras beteende – än mindre ser han det med blida ögon.

Utdrag ur "Människan kan endast bli räddad under Guds pågående förvaltning" i "Ordet framträder i köttet"

96. Mina gärningar är fler än sandkornen på stränderna, och min visdom är större än den hos Salomos alla söner, men människor tänker bara på mig som en läkare av ringa betydelse och som en okänd lärare för människan! Många tror alltså på mig bara för att jag ska bota dem. Många tror på mig bara för att jag ska använda mina krafter för att driva ut orena andar ur deras kroppar, och många tror på mig enbart för att få frid och glädje av mig. Många tror på mig bara för att kräva mer materiell rikedom från mig. Många tror på mig bara för att kunna tillbringa detta liv i trygghet och vara välbehållna i den kommande världen. Hur många tror på mig bara för att kunna undvika lidande i helvetet och för att få himlens välsignelser? Hur många tror på mig bara för tillfälligt välbefinnande, utan att försöka vinna något i den kommande världen? När jag lät min vrede falla över människan och ryckte bort all den glädje och frid hon ursprungligen hade haft, började hon tveka. När jag lät helvetets kval komma över människan och tog tillbaka himlens välsignelser, förvandlades hennes skam till vrede. När människan bad mig att bota henne, brydde jag mig inte om henne utan kände avsky för henne; människan lämnade mig för att istället söka den väg som består av ondskefull läkekonst och häxkonster. När jag tog bort allt som människan hade krävt av mig, försvann alla spårlöst. Därför säger jag att människan tror på mig på grund av att jag ger för mycket nåd, och för att det finns alltför mycket att vinna.

Utdrag ur "Vad vet du om tro?" i "Ordet framträder i köttet"

97. Du hoppas att din tro på Gud inte skall föra med sig några utmaningar eller vedermödor, eller det minsta besvär. Du eftersträvar alltid de ting som är värdelösa, och du fäster inget värde vid livet, utan sätter istället dina egna överdådiga tankar framför sanningen. Du är så värdelös! Du lever som en gris – vad är det för skillnad mellan dig och grisar och hundar? Är de som inte eftersträvar sanningen, och istället älskar köttet, inte alla fän? Är de där döda utan andar inte alla de vandrande liken? Hur många ord har talats bland er? Har bara lite verk gjorts bland er? Hur mycket har jag försörjt er med? Och varför har du då inte vunnit det? Vad har du att klaga på? Ligger det inte till så att du inte har vunnit något därför att du är alltför förälskad i köttet? Och är det inte för att dina tankar är alltför överdådiga? Är det inte för att du är alltför dum? Om du är oförmögen att vinna dessa välsignelser, kan du skylla på Gud för att han inte frälser dig? Det du eftersträvar är att kunna vinna frid efter att tro på Gud – att dina barn skall vara fria från sjukdom, att din man skall ha ett bra jobb, att din son skall hitta en bra hustru, att din dotter skall hitta en bra make, att dina oxar och hästar skall plöja marken bra, att det skall bli ett år med bra väder för dina grödor. Det är vad du söker. Din strävan är bara att leva i bekvämlighet, att inga olyckor skall drabba din familj, att vindarna skall blåsa förbi dig, att ditt ansikte skall vara oberört av sand, att din familjs grödor inte skall översvämmas, att du skall vara opåverkad av alla katastrofer, att leva i Guds omfamning, att leva i ett gemytligt bo. En ynkrygg som du, som alltid eftersträvar köttet – har du inget hjärta, har du ingen ande? Är du inte ett få? Jag ger dig den sanna vägen utan att be om något i gengäld, men ändå strävar du inte. Är du en av dem som tror på Gud? Jag skänker det verkliga mänskliga livet till dig, ändå strävar du inte. Är du inte likadan som en gris eller en hund? Grisar eftersträvar inte människolivet, de strävar inte efter att bli rena, och de förstår inte vad livet är. Varje dag, efter att ha ätit sig mätta, sover de bara. Jag har gett dig den sanna vägen, ändå har du inte vunnit den: Du är tomhänt. Är du villig att fortsätta med detta liv, livet för en gris? Vad är det för mening med att sådana människor lever? Ditt liv är föraktligt och tarvligt, du lever i smuts och lössläpphet, och du eftersträvar inte några mål; är inte ditt liv det mest tarvliga av alla? Har du fräckheten att se på Gud? Om du fortsätter att erfara på detta sätt, kommer du då inte att uppnå ingenting? Den sanna vägen har getts åt dig, men om du till slut kan vinna den eller inte beror på din egen personliga strävan.

Utdrag ur "Petrus upplevelser: hans kunskap om tuktan och dom" i "Ordet framträder i köttet"

98. Människors tänker ofta angående sina erfarenheter: Jag har gett upp min familj och min karriär för Guds skull, och vad har han gett mig? Jag måste räkna samman det och få det bekräftat – har jag fått några välsignelser nyligen? Jag har gett en massa under den här tiden, jag har sprungit och sprungit mitt lopp och jag har lidit mycket – men har Gud gett mig några löften i gengäld? Har han kommit ihåg mina goda gärningar? Vad ska mitt slut bli? Kan jag ta emot Guds välsignelser? ... Alla människor gör ständigt och ofta sådana beräkningar i sitt hjärta och ställer krav på Gud som rymmer deras motivationer och ambitioner och kompromisser. Det vill säga, i sitt hjärta sätter människan oavbrutet Gud på prov, tänker oavbrutet ut planer om Gud, pläderar oupphörligt för sitt slutliga öde och försöker pressa fram ett uttalande från Gud för att se om Gud kan ge henne vad hon vill ha eller inte. Människan strävar efter Gud men samtidigt behandlar hon honom inte som Gud. Hon har alltid försökt att köpslå med Gud, oupphörligt ställt krav på honom och även pressat honom för varje steg och när hon fått ett finger har hon försökt ta hela handen. Samtidigt som människan försöker kohandla med Gud grälar hon också med honom, och det finns till och med människor som ofta, när de drabbas av prövningar eller hamnar i vissa situationer, blir veka, passiva och slappa i sitt arbete och fulla av klagomål över Gud. Ända sedan människan först började tro på Gud har hon betraktat Gud som ett ymnighetshorn, en schweizisk armékniv, och hon har betraktat sig själv som Guds största fordringsägare, som om det var hennes medfödda rätt och skyldighet att försöka få välsignelser och löften av Gud, medan det var Guds skyldighet att skydda och vårda människan och dra försorg om henne. Sådan är den grundläggande förståelsen av ”tro på Gud” hos alla dessa som tror på Gud, och deras djupaste förståelse av begreppet att tro på Gud. Från essensen i människans natur till hennes subjektiva strävan finns det ingenting som relaterar till gudsfruktan. Människans målsättning med att tro på Gud kunde omöjligt ha något att göra med tillbedjan av Gud. Det vill säga, människan har aldrig reflekterat över eller förstått att tro på Gud kräver gudsfruktan och tillbedjan av Gud. I ljuset av sådana förutsättningar är människans essens uppenbar. Och vad är denna essens? Den är att människans hjärta är illvilligt, det hyser svek och falskhet, det älskar inte rättvisa och rättfärdighet eller det som är positivt, och det är uselt och girigt. Människans hjärta kunde inte vara mer tillslutet för Gud; hon har inte gett det till Gud över huvud taget. Gud har aldrig sett människans verkliga hjärta och han har heller aldrig dyrkats av

människan. Oavsett hur högt pris Gud betalar eller hur mycket arbete han utför eller hur mycket han drar försorg om människan, förblir hon blind för det och ytterst likgiltig. Människan har aldrig gett sitt hjärta till Gud, hon vill ta hand om sitt hjärta själv och fatta sina egna beslut – innebörden av det är att människan inte vill följa vägen av att frukta Gud och sky det onda eller att lyda Guds suveränitet och arrangemang, och inte heller vill hon tillbe Gud som Gud. Sådant är människans tillstånd i dag.

Utdrag ur "Guds verk, Guds sinne och Gud själv II" i "Ordet framträder i köttet"

99. Närhelst slutmål nämns, behandlar ni det med särskilt allvar; ni är alla särskilt känsliga när det gäller denna fråga. Vissa människor kan inte vänta med att knäböja inför Gud för att få ett bra slutmål. Jag kan förstå er iver, som inte behöver uttryckas i ord. Ni vill absolut inte att ert kött ska drabbas av katastrof, och än mindre vill ni nedstiga till långvarigt straff i framtiden. Ni hoppas bara på att leva friare och lättare. Därför känner ni er särskilt upprörda när slutmål nämns, och ni är djupt oroad att ni kan förolämpa Gud och därför bli föremål för den vedergällning som ni förtjänar, om ni inte är tillräckligt uppmärksamma. Ni har inte tvekat att kompromissa med tanke på ert slutmål, och många av er som en gång var falska och nonchalanta har till och med plötsligt blivit särskilt milda och uppriktiga; er uppriktighet är rentav skrämmande. Hursomhelst har ni alla "ärliga" hjärtan, och från början till slut har ni öppnat er för mig utan att dölja några av hemligheterna i ert hjärta, vare sig klander, svek eller hängivenhet. Allt som allt har ni mycket uppriktigt "bekänt" dessa väsentliga ting i era djupaste vrår för mig. Naturligtvis har jag aldrig undvikit sådana ting, eftersom de har blivit vardagliga för mig. Ni vill hellre hamna i eldhavet som ert slutmål än förlora ett enda hårstrå för att vinna Guds godkännande. Det är inte det att jag är alltför dogmatisk med er; det är att ert hängivna hjärta är särskilt bristfälligt i fråga om att hantera allt jag gör. Ni kanske inte förstår vad jag menar, så låt mig ge er en enkel förklaring: Vad ni behöver är inte sanningen och livet; det är inte principerna för hur ni ska uppföra er och det är framför allt inte mitt noggranna verk. Vad ni behöver är allt ni besitter i köttet: rikedom, status, familj, äktenskap och så vidare. Ni avfärdar fullständigt mina ord och mitt verk, så jag kan sammanfatta er tro med ett enda ord: halvhjärtad. Ni kommer att ta till alla medel för att uppnå de saker som ni är fullständigt hängivna, men jag har upptäckt att ni inte struntar i allt för frågor som rör er tro på Gud. Snarare är ni bara relativt lojala och relativt allvarliga. Det är därför som jag säger att de som saknar ett

ytterst uppriktigt hjärta är misslyckade i sin tro på Gud. Tänk noga efter – finns det många misslyckanden hos er?

Ni borde veta att framgång i tron på Gud uppnås på grund av människors egna handlingar; när människor inte lyckas utan istället misslyckas, är det på grund av deras egna handlingar, inte på grund av inverkan av andra faktorer. Jag tror att ni skulle göra vad som helst för att få något gjort som är svårare och innebär mer lidande än att tro på Gud, och att ni skulle ta det på mycket stort allvar. Ni skulle till och med vara ovilliga att göra några fel; dessa är de slags outtröttliga ansträngningar ni alla har infört i era egna liv. Ni är till och med kapabla att bedra mig i köttet under omständigheter i vilka ni inte skulle bedra någon i er egen familj. Det här är ert konsekventa beteende och den princip ni tillämpar i era liv. Odlar ni inte fortfarande en falsk bild för att bedra mig för ert slutmåls skull, och för att få ett vackert och lyckligt slutmål? Jag är medveten om att er hängivenhet och er uppriktighet bara är tillfälliga; är inte era ambitioner och det pris ni betalar endast till för nuet och inte för framtiden? Ni vill bara göra en sista ansträngning för att säkra ett vackert slutmål. Ert syfte är bara att idka byteshandel; det är inte för att ni inte ska stå i skuld till sanningen och det är verkligen inte för att återgälda mig för det pris jag har betalat. Kort sagt, ni vill bara använda er begåvning, men ni vill inte kämpa för det. Är inte detta er uppriktiga önskan? Ni får inte förklä er eller, än mindre, grubbla över ert slutmål till den grad att ni inte kan äta eller sova. Är det inte sant att ert resultat redan kommer att ha bestämts till slut?

Utdrag ur "Om slutmål" i "Ordet framträder i köttet"

100. Ni har följt mig under alla dessa år, men ni har inte gett mig ett uns lojalitet. Ni har snarast kretsat omkring de människor ni älskar och de ting som behagar er, till en sådan grad att ni håller dem nära era hjärtan och aldrig någonsin, någonstans, överger dem. När ni är angelägna eller passionerade över någon enda sak som ni älskar, sker det alltid vid ett tillfälle då ni följer mig eller till och med när lyssnar till mina ord. Därför säger jag er, ni använder den lojalitet som jag kräver av er till att istället vara lojala mot och värna om föremålen för er tillgivenhet. Fastän ni kan offra ett eller annat för mig, motsvarar det inte ert allt och det visar inte att det är mig ni verkligen är lojala mot. Ni engagerar er i de förbindelser som ni är passionerade över. Några är lojala mot söner och döttrar, andra mot makar, fruar, rikedomar, arbete, överordnade, status eller kvinnor. Det som ni är lojala mot har ni aldrig känt er trötta eller irriterade på; ni har

snarare alltmer längtat efter att ha större kvantitet och kvalitet av de ting som ni är lojala mot, och ni har aldrig förtvivlat. Mig och mina ord knuffar ni alltid ned på sista plats när de gäller de ting som ni är passionerade över. Och ni har inget annat val än att placera dem sist; några lämnar till och med sistaplatsen tom för något som de kan vara lojala mot som de ännu inte har upptäckt. De har aldrig haft något av mig i sina hjärtan. Ni kanske tycker att jag begär för mycket av er eller anklagar er felaktigt, men har ni någonsin tänkt på att ni inte vid något tillfälle har varit lojala mot mig när ni glatt tillbringar tid med er familj? Smärtar det inte er, i tider som dessa? När era hjärtan är fulla av glädje och tar emot lönen för era ansträngningar, känner ni inte er nedslagna över att ni inte har försett er med tillräcklig sanning? När har ni gråtit över att ni inte har fått mitt godkännande? Ni grubblar över och gör stora kraftansträngningar för era söner och döttrar, men är ändå inte nöjda, ni tror att ni inte har varit tillräckligt ihärdiga gentemot dem, att ni inte har lagt ner all er kraft. Men gentemot mig har ni alltid varit försumliga och oengagerade, och bara hållit fast vid mig i minnet och inte varit uthålliga i era hjärtan. Min tillgivenhet och mina ansträngningar passerar alltid er omärkt förbi och ni har aldrig ens försökt förstå. Ni ägnar er åt en stunds eftertanke och tror att det skall räcka. Den här sortens ”lojalitet” är inte den jag har längtat efter, utan den som länge har varit en styggelse för mig.

Utdrag ur ”Mot vem är du lojal?” i ”Ordet framträder i köttet”

101. Om jag nu skulle placera olika sorters skatter framför er och be er att välja fritt, skulle de flesta av er – om ni visste att^a jag inte skulle fördöma er – välja rikedomarna och överge sanningen. De bättre bland er skulle avstå från rikedomarna och motvilligt välja sanningen, medan de i mitten skulle ta rikedomarna i ena handen och sanningen i den andra. Skulle då inte ert rätta ansikte bli uppenbart? I valet mellan sanningen och vadhelst ni är lojala mot, kommer ni alla att göra ett sådan val och er inställning kommer att bestå. Är det inte så? Finns det inte många bland er som pendlar mellan rätt och fel? I kampen mellan positivt och negativt, svart och vitt, är ni säkert medvetna om de val ni gjorde mellan familj och Gud, barn och Gud, fred och splittring, rikedom och fattigdom, status och vanlighet, mellan att bli stöttad och övergiven, och så vidare. I valet mellan en fridfull och en brusten familj väljer ni den förra, och det utan tvekan; mellan rikedomar och plikt väljer ni också det förra, då ni till och med saknar viljan att lämna ondskans väg^b; mellan överflöd och fattigdom väljer ni det förra; mellan söner,

döttrar, fruar, makar och mig väljer ni de förra; och mellan föreställning och sanning väljer ni åter igen det förra. Inför alla slags onda gärningar från er sida har jag bokstavligen förlorat mitt förtroende för er. Jag är alldeles förbluffad över att era hjärtan är så motvilliga mot att mjukas upp. Många års engagemang och ansträngning har uppenbarligen bara lett till min uppgivenhet och er misströstan om mig. Trots det växer mitt hopp om er för varje dag som går, för min dag har redan utförligt framställts för var och en. Trots det fortsätter ni att söka efter det som hör till mörkret och ondskan, och ni vägrar att släppa greppet. Vad kommer så att bli resultatet för er? Har ni noga övervägt detta någon gång? Om ni ombads att välja igen, vilken ståndpunkt skulle ni då ha? Skulle det fortfarande vara det förra? Skulle det som ni ger mig fortfarande vara besvikelse och hopplös sorg? Skulle era hjärtan fortfarande utgöra er enda rest av värme? Skulle ni fortfarande vara ovetande om vad ni skall göra för att trösta mitt hjärta?

Utdrag ur "Mot vem är du lojal?" i "Ordet framträder i köttet"

102. Varje dag betraktas allas gärningar och tankar av honom och samtidigt förbereder de sin egen morgondag. Detta är en väg som alla levande måste vandra och som jag har förutbestämt åt alla. Ingen kan undgå detta och det görs inte några undantag för någon. Jag har talat oräkneliga ord, och dessutom har jag utfört en åtskillig mängd verk. Varje dag ser jag på när varje människa naturligt utför allt hon skall göra i enlighet med sin inneboende natur och hur det utvecklas. Omedvetet har många redan slagit in på "rätt spår", som jag har inrättat för alla slags människors uppenbarelse. Jag har redan placerat varje slags människa i olika miljöer, och på sin plats har var och en av dem uttryckt sina inneboende egenskaper. Det finns ingen som fjättrar dem, ingen som förför dem. De är fullständigt fria och det som de uttrycker kommer naturligt. Det finns bara en sak som håller dem i schack: mina ord. Därför läser ett antal personer mina ord motvilligt och omsätter dem aldrig i praktiken, utan gör det enbart för att undgå döden; samtidigt har andra svårt att uthärda dagarna utan mina ord som vägledning och försörjning, och därför håller de begripligt nog alltid fast vid mina ord. Allteftersom tiden går, upptäcker de sedan människolivets hemlighet, mänsklighetens slutmål, och värdet av att vara människa. Mänskligheten är inte mer än så i mitt ords närvaro, och jag låter bara saker och ting ha sin gång. Jag gör ingenting som tvingar människor att leva med mina ord som grunden i deras tillvaro. Och de som ständigt saknar samvete eller värde i sin tillvaro iakttar så i stillhet vad som händer och

kastar sedan djärvt undan mina ord och gör som de vill. De börjar trötta på sanningen och allt som kommer från mig. Dessutom är de trötta på att bo i mitt hus. Dessa personer vistas tillfälligt i mitt hus för sitt slutmåls skull och för att undkomma straff, även om de gör sin tjänst. Men deras avsikter förändras aldrig, inte heller deras handlingar. Detta sporrar än mer deras längtan efter välsignelser, efter en enda väg in i det rike där de sedan kan stanna kvar i all evighet, och till och med efter en väg in i den eviga himlen. Ju mer de längtar efter att min dag snart skall komma, desto mer anser de att sanningen har blivit ett hinder, en stötesten i deras väg. De kan knappt vänta på att få kliva in i riket för att för alltid njuta av himmelrikets välsignelser, utan att behöva sträva efter sanningen eller acceptera domen och tuktan, och framför allt, utan att behöva vistas på ett underdånigt sätt i mitt hus och göra som jag befäller. Dessa människor kommer inte in i mitt hus för att uppfylla ett hjärta som söker sanningen eller för att samarbeta med min förvaltning. De strävar bara efter att tillhöra dem som inte kommer att förgöras i nästa tidsålder. Därför har deras hjärtan aldrig lärt känna vad sanningen är eller hur man accepterar sanningen. Detta är orsaken till att sådana personer aldrig har praktiserat sanningen eller insett hur oerhört djupt deras fördärv är, och trots det har de vistats i mitt hus som "tjänare" ända till slutet. De väntar "tålmodigt" på min dags ankomst, och är outtröttliga medan de kastas hit och dit av det sätt mitt verk utförs. Oavsett hur stor deras ansträngningar är och vilket pris de har betalat, kommer ingen att inse att de har lidit för sanningen eller offrats för mig. I sina hjärtan längtar de efter att få se den dag då jag sätter punkt för den gamla tidsåldern, och de är dessutom angelägna att få veta hur stor min makt och auktoritet är. Det som de aldrig har skyndat sig att göra är att ändra sig och att sträva efter sanningen. De älskar det jag är trött på och de är trötta på det jag älskar. De längtar efter det jag hatar, men är samtidigt rädd att mista det jag avskyr. De lever i denna onda värld, men utan att någonsin hata den, och de är verkligen oroliga för att jag skall förstöra den. Deras avsikter är motstridiga: De är nöjda med den här världen som jag avskyr, men samtidigt längtar de efter att jag snart skall förstöra världen. På så sätt kommer de, innan de har avvikit från den sanna vägen, att besparas lidandet vid förstörelsen och förvandlas till herrar i nästa tidsålder. Detta beror på att de inte älskar sanningen och är trötta på alla som kommer från mig. De kanske kommer att bli "lydiga människor" för en kort tid för att inte gå miste om välsignelserna, men deras mentalitet av att vara angelägna om

välsignelse och deras rädsla för att förgöras och hamna i sjön som brinner av eld kan de aldrig dölja. Medan min dag närmar sig växer deras begär allt mer. Och ju större katastrof, desto mer hjälplösa gör den dem, då de inte vet var man skall börja för att glädja mig och undvika att gå miste om de välsignelser som de länge har efterlängtat. När min hand väl börjar sitt verk, är dessa personer ivriga att agera så att de kan fungera som förtrupp. De tänker bara på att välla fram till truppersnas frontlinje, verkligt oroade över att jag inte kommer att se dem. De gör och säger vad de tror är rätt, utan att någonsin förstå att deras gärningar och handlingar aldrig har varit relevanta för sanningen, och de avbryter bara och stör mina planer. Fastän de kanske har gjort en stor ansträngning och kanske är uppriktiga i sin önskan och avsikt att uthärda vedermödor, har inte någonting av vad de gör med mig att göra, för jag har aldrig sett att deras gärningar har sitt ursprung i goda avsikter, än mindre har jag sett dem placera något på mitt altare. Sådana är deras gärningar inför mig under dessa många år.

Utdrag ur "Ni borde överväga era gärningar" i "Ordet framträder i köttet"

103. Många människor håller upp Guds ord för att läsa dem varje dag, också till den grad att de noggrant memorerar alla klassiska stycken som sina käraste ägodelar, och dessutom predikar Guds ord överallt, och försörjer och bistår andra genom hans ord. De menar att göra detta är att vittna om Gud, att vittna om hans ord; att göra detta är att följa Guds väg; de anser att göra detta är att leva efter Guds ord, att göra detta är att ha med hans ord i deras faktiska liv, att när de gör detta kommer de att kunna ta emot Guds lovord, och bli räddade och fulländade. Men inte ens när de predikar Guds ord, följer de någonsin Guds ord i praktiken, eller försöker anpassa sig själva till det som avslöjas i Guds ord. Istället använder de Guds ord för att med knep vinna andras beundran och förtroende, för att träda in i sin egen förvaltning, och för att förskingra och stjäla Guds ära. De hoppas förgäves kunna utnyttja möjligheten som spridandet av Guds ord erbjuder för att tilldelas Guds verkande och hans lovord. Så många år har gått, men dessa människor har inte bara varit oförmögna att förtjäna Guds lovord i processen att predika Guds ord, och de har inte bara varit oförmögna att upptäcka vilken väg de bör följa när de bära vittnesbörd om Guds ord, och de har inte bara låtit bli att hjälpa eller förse sig själva när de förser och hjälper andra genom Guds ord, och de har inte bara varit oförmögna att lära känna Gud eller att väcka äkta vördnad för Gud inom sig när de göra alla dessa saker; utan deras missuppfattningar om Gud har tvärtom växt sig

allt djupare, deras misstro mot honom allt allvarligare, och deras fantasier om honom än mer överdrivna. Försedda och vägleda av sina teorier om Guds ord, verkar de vara helt i sitt element, som om de tillämpar sina färdigheter med obesvärad lätthet, som om de har hittat sin mening med livet, sitt uppdrag, och som om de har fått nytt liv och räddats, som om de, med Guds ord läckert rullande från tungan i recitation, har fått tillgång till sanningen, har greppat Guds avsikter, och upptäckt vägen till att känna Gud, som om de ofta hamnar ansikte mot ansikte med Gud när de predikar Guds ord. Dessutom blir de ofta "rörda" till gråtanfall, och, ofta ledda av "Gud" i Guds ord, verkar oavbrutet greppa efter hans uppriktiga omtänksamhet och vänliga avsikt, och samtidigt verkar de ha greppat Guds frälsning av människan och hans förvaltning, ha lärt känna hans väsen, och ha förstått hans rättfärdiga sinne. Baserat på denna grundval, tycks de tro på Guds existens i ännu högre grad, bli än mer medvetna om Hans upphöjdhed, och än djupare känna hans storhet och överjordiskhet. Stöpt i ytliga kunskaper om Guds ord, verkar det som om deras tro har vuxit, deras beslutsamhet att uthärda lidande har stärkts och deras kunskap om Gud har fördjupats. De vet inte att, tills de faktiskt upplever Guds ord, kommer all deras kunskap om Gud och deras idéer om honom från deras egen ivriga fantasi och förmodan. Deras tro skulle inte bestå någon form av prov från Gud, deras så kallade andlighet och mognad skulle helt enkelt inte bestå Guds prövning eller granskning, deras beslutsamhet är bara ett slott byggt på lös sand och deras så kallade kunskap om Gud är inte mer än ett fantasifoster. Faktum är att dessa människor, som har lagt ner stor ansträngning på Guds ord, aldrig ens har förstått vad verklig tro är, vad verklig underkastelse är, vad verklig omsorg är, eller vad verklig kunskap om Gud är. De tar teori, fantasi, kunskap, gåva, traditioner, vidskepelse och till och med människans moraliska värden, och gör dem till "investeringskapital" och "militära vapen" med syftet att tro på Gud och sträva efter honom, och gör dem till och med till grundvalen för deras tro på Gud och deras strävan efter honom. På samma gång tar de också detta kapital och denna arsenal och gör dem till en magisk talisman med syftet att lära känna Gud, och att möta upp och kämpa mot Guds granskning, prövning, tuktan och dom. I slutändan består det de samlar fortfarande inte av något annat än slutsatser om Gud som är genomsyrade av religiösa konnotationer, av feodal vidskepelse och av allt som är romantiskt, groteskt och gåtfullt, och deras sätt att känna och definiera Gud är gjutet i samma form som det hos människor som bara tror på

himlen där ovan eller på den gamle mannen i himlen, medan Guds verklighet, hans väsen, hans sinnelag, hans ägodelar och så vidare – allt som har att göra med Gud själv – är saker som deras vetskap har misslyckats att greppa, är helt irrelevant för och till och med är motpol till. Även om de lever under Guds ords försörjning och näring, är de på så vis ändå inte förmögna att verkligen beträda vägen att frukta Gud och undvika det onda. Den verkliga orsaken till detta är att de aldrig har bekantat sig med Gud, och inte heller någonsin har haft äkta kontakt eller gemenskap med honom, och det är omöjligt för dem att nå fram till ömsesidig förståelse med Gud, eller att inom sig väcka äkta tro på, följande och tillbedjan av Gud. Att de skulle betrakta Guds ord så, att de skulle betrakta Gud så – detta perspektiv och denna attityd har dömt dem att återvända tomhänta från sina ansträngningar, har dömt dem att aldrig i all evighet kunna beträda den väg som innebär att frukta Gud och undvika det onda. Det mål de strävar efter, och den riktning de går, är ett uttryck för att de är Guds fiender i all evighet, och att de i all evighet aldrig kommer att kunna ta emot frälsning.

Utdrag ur "Att känna Gud är vägen till att frukta Gud och undvika det onda" i "Ordet framträder i köttet"

104. Under alla år av mitt verk har människan fått mycket och gett upp mycket, men jag kan fortfarande fastslå att människan inte tror på mig fullt ut. Det beror på att människan endast erkänner att jag är Gud med sina läppar samtidigt som hon inte håller med om sanningen jag yttrar och, än mindre, utövar den sanning som jag kräver av dem. Detta betyder att människan endast erkänner Guds existens, men inte sanningens, att människan endast erkänner Guds existens, men inte livets, att människan endast erkänner Guds namn, men inte hans substans. På grund av sin iver har människan blivit motbjudande för mig. Människan använder endast ord som är behagliga att höra för att lura mig, och ingen tillber mig med ett rent hjärta. Ert tal innehåller ormens frestelse; det är extremt arrogant, en ren proklamation av ärkeängeln. Dessutom är era gärningar trasiga och splittrade i en skamlig utsträckning, era omåttliga begär och giriga avsikter är kränkande att höra. Ni har alla förvandlats till malar i mitt hus, ting som ska förkastas med avsky. Ty ingen av er älskar sanningen, utan ni är snarare människor som önskar välsignelser, vill stiga upp till himlen och vill se den storslagna visionen av Kristus när han utövar sin makt på jorden. Men har ni någon gång tänkt på hur några som ni, som är så djupt fördärvade och som inte alls vet vad Gud är, skulle kunna vara värdiga att följa Gud? Hur skulle ni kunna få komma till

himlen? Hur skulle ni kunna vara värda att få se storheten, som saknar motstycke i all sin prakt? Era munnar är fyllda av svekfulla och smutsiga ord, av förräderi och arrogans. Jag har aldrig hört er tala uppriktiga ord till mig, inga heliga ord, inga ord av underkastelse efter att ni har upplevt mitt ord. Hur blir då er tro i slutändan? Era hjärtan är fyllda av begär och rikedom, era sinnen av materiella ting. Varje dag funderar ni på hur ni kan få något från mig, hur mycket rikedom och hur mycket materiella ting ni har fått från mig. Varje dag förväntar ni er att allt fler välsignelser skall regna över er, så att ni kan njuta ännu mer och ännu intensivare av de saker som får avnjutas. Det är inte jag som finns i era tankar i varje ögonblick, och inte heller sanningen som kommer från mig, utan snarare er make (fru), söner, döttrar eller vad ni äter och har på er, eller hur er njutning kan bli ännu starkare och bättre. Även när ni äter er proppmätta, är ni inte något mer än ett lik? Även när ni pryder ert yttre på ett praktfullt sätt, är ni inte fortfarande ett vandrande lik som saknar liv? Ni sliter för er mages skull tills ert hår skiftar i grått, men inte någon av er offrar ett enda hårstrå för mitt verk. Ni är ständigt i farten, anstränger er kropp och plågar er hjärna för ert köts skull, och för era söner och döttrar, men inte någon av er visar något intresse för min vilja. Var är det ni fortfarande hoppas få av mig?

Utdrag ur "Många är kallade men få utvalda" i "Ordet framträder i köttet"

105. Jag har uttryckt så många ord och även gett uttryck för min vilja och mitt sinne, och ändå är människor fortfarande oförmögna att känna mig och tro på mig. Eller man kan säga att folk fortfarande är oförmögna att lyda mig. De som lever i Bibeln, de som lever i lagen, de som lever på korset, de som lever enligt dogmer, de som lever mitt i det verk jag uträttar idag – vem bland dem är förenlig med mig? Ni tänker bara på att få välsignelser och belöningar och har aldrig ägnat en tanke åt hur ni verkligen ska kunna vara förenliga med mig eller hur ni ska kunna hindra er själva från att vara emot mig. Jag är så besviken på er, för jag har gett er så mycket och likväl har jag fått så lite tillbaka. Ert bedrägeri, er arrogans, ert begär, era extravaganta önskningar, ert förräderi, er olydnad – skulle jag kunna undgå att lägga märke till något av det? Ni är slarviga gentemot mig, ni bedrar mig, ni förolämpar mig, ni försöker påverka mig, ni kräver av mig och ni pressar mig på offer – hur skulle sådan ondska kunna undgå mitt straff? Alla dessa onda handlingar är bevis på er fiendskap mot mig och bevis på er oförenlighet med mig. Ni tror alla att ni är så förenliga med mig, men för vem gäller i så fall dessa

oemotsägliga bevis? Ni tror er själva om att vara ytterst seriösa och trogna mot mig. Ni tror att ni är så godhjärtade, så medlidsamma och har varit mig så hängivna. Ni tror att ni har gjort tillräckligt för mig. Men har ni någonsin jämfört dessa uppfattningar med era handlingar? Jag säger att ni är väldigt arroganta, väldigt giriga och väldigt likgiltiga. De knep ni använder för att lura mig är väldigt smarta och ni har väldigt många föraktliga avsikter och föraktliga metoder. Er trohet är för ynkelig, er uppriktighet för usel och ert samvete är ännu skralare. Ni har alltför mycket illvilja i era hjärtan och ingen slipper undan er ondska, inte ens jag. Ni stänger ute mig på grund av era barn eller er man eller er självbevarelsedrift. Istället för att bry er om mig, bryr ni er om er familj, era barn, er status, er framtid och er egen njutning. När har ni någonsin tänkt på mig när ni har talat eller agerat? Riktigt kalla dagar går era tankar till era barn, er man, er fru eller era föräldrar. Inte heller stekheta dagar har jag någon plats i era tankar. När du uträttar dina plikter tänker du på dina egna intressen, din egen personliga säkerhet, medlemmarna i din familj. Vad har du någonsin gjort som har varit för mig? När har du någonsin tänkt på mig? När har du någonsin ägnat dig helhjärtat åt mig och mitt verk? Var finns beviset på din förenlighet med mig? Var syns i verkligheten din trohet mot mig? Var syns i verkligheten din lydnad mot mig? När har dina avsikter inte varit att få mina välsignelser? Ni bedrar och vilseleder mig, ni leker med sanningen och ni döljer förekomsten av sanningen och sviker sanningens kärna. Vad väntar er i framtiden när ni går emot mig på det här viset? Ni söker bara förenlighet med en vag Gud och söker bara en vag tro, men ni är inte förenliga med Kristus. Kommer inte er ondska att åstadkomma samma vedergällning som de illvilliga förtjänar? När det sker kommer ni att inse att ingen som är oförenlig med Kristus kan undkomma vredens dag och ni kommer att upptäcka vilken slags vedergällning som ska drabba dem som är emot Kristus.

Utdrag ur "Du måste söka vägen som innebär förenlighet med Kristus" i "Ordet framträder i köttet"

106. Ert sökande innehåller alltför många personliga åsikter, förhoppningar och framtider. Det nuvarande arbetet syftar till att åtgärda er längtan efter status och era omåttliga begär. Förhoppningar, status och åsikter – alltihop är klassiska symboler för ett sataniskt sinnelag. Att dessa ting existerar i folks hjärtan beror helt och hållet att Satans gift alltid fräter på folks tankar, och folk är alltid ur stånd att skaka av sig dessa Satans frestelser. De lever omgivna av synd men tror inte att det är synd, och de tänker

fortfarande: "Vi tror på Gud, så han måste skänka oss välsignelser och ordna allt för oss på lämpligt vis. Vi tror på Gud, så vi måste vara överlägsna andra, och vi måste ha mer status och mer av en framtid än någon annan. Eftersom vi tror på Gud måste han ge oss gränslösa välsignelser. I annat fall skulle det inte kallas att tro på Gud." I många år har de tankar, som människor förlitat sig på för sin överlevnad, fränt så mycket på deras hjärtan att de har blivit opålitliga, fega och föraktliga. Inte nog med att de saknar viljestyrka och beslutsamhet, utan de har även blivit giriga, övermodiga och egensinniga. De saknar totalt all beslutsamhet som går utöver jaget, och det värsta är att de inte har en gnutta mod att skaka av sig de inskränkningar som dessa mörka inflytanden innebär. Folks tankar och liv är så ruttna att deras syn på vad gudstro innebär fortfarande är outhärdligt gräslig, och till och med när folk pratar om sitt perspektiv på att tro på Gud är det helt enkelt outhärdligt att höra. Alla människor är fega, odugliga, föraktliga och bräckliga. De känner ingen avsky för mörkrets makter och ingen kärlek till ljuset och sanningen; tvärtom gör de sitt yttersta för att stänga ute båda delarna. Är inte era tankar och perspektiv i dag precis sådana? "Eftersom jag tror på Gud borde jag bli överöst med välsignelser och jag borde försäkras om att min status aldrig försämras utan förblir högre än de icke-troendes." Ni har inte hyst den sortens perspektiv enbart i ett eller ett par år, utan i många år. Ert affärsmässiga sätt att tänka är överutvecklat. Fastän ni har nått fram till det här steget i dag har ni fortfarande inte släppt taget om status utan kämpar ständigt för att undersöka det, ni håller dagligen ett öga på det, livrädda för att ni en dag ska förlora er ställning och att ert rykte ska vara förstört. Folk har aldrig lagt sig av med sin längtan efter välbefinnande.

Utdrag ur "Varför är ni ovilliga att vara en kontrast?" i "Ordet framträder i köttet"

107. Människan lever omgiven av ljuset och likväl är hon omedveten om hur dyrbart ljuset är. Hon är okunnig om ljusets väsen, dess källa och vem ljuset tillhör. När jag sänder ljuset bland människorna granskar jag genast förhållandena bland människorna: Ljuset gör att alla människor förändras och växer, och de har lämnat mörkret. Jag ser på universums alla hörn och ser att bergen är höljdade i dimma och att vattnen har frusit i kylan. Ljusets ankomst får folk att rikta blicken mot Öst i hopp om att de kanske ska upptäcka någonting dyrbarare – men människan är oförmögen att urskilja en klar riktning i diset. Eftersom hela världen är täckt av dimma upptäcker människan aldrig min existens när jag ser på uppifrån molnen. Människan söker på

jorden efter något; hon verkar leta; det verkar som om hon tänker invänta min ankomst – men hon vet inte min dag och kan bara titta ofta på det skimrande ljuset i öster. Jag söker bland alla folk efter dem som verkligen harmonierar med mitt eget hjärta. Jag vandrar bland alla folk och lever bland alla folk, men människan på jorden är frisk och trygg och därför finns det ingen som verkligen harmonierar med mitt eget hjärta. Folk vet inte hur de ska ta hänsyn till min vilja, de kan inte se mina handlingar och de kan inte röra sig i ljuset och bli belysta av ljuset. Även om människan alltid värdesätter mina ord är hon oförmögen att genomskåda Satans bedrägliga intriger; eftersom människan är alltför omogen kan hon inte att göra vad hennes hjärta önskar. Människan har aldrig älskat mig på allvar. När jag upphöjer henne känner hon sig ovärdig, men det får henne inte att försöka behaga mig. Hon bara håller den ”status” jag har gett henne i sina händer och granskar den; okänslig för min ljuvlighet envisas hon i stället med att frossa i de välsignelser hennes status innebär. Är inte detta människans ofullkomlighet? När bergen rör sig, skulle de kunna göra en omväg för din status skull? När vattnen strömmar, skulle de kunna upphöra inför människans status? Skulle människans status kunna kasta om himlarna och jorden? En gång i tiden var jag barmhärtig mot människan, om och om igen – likväl är det ingen som uppskattar eller värdesätter detta. De bara lyssnade på det som en berättelse eller läste det som en roman. Berör mina ord verkligen inte människans hjärta? Har mina yttranden verkligen ingen effekt? Kan det vara så att ingen tror på min existens? Människan älskar inte sig själv; i stället gör hon gemensam sak med Satan för att angripa mig och använder Satan som en ”tillgång” att tjäna mig med. Jag kommer att tränga genom alla Satans bedrägliga intriger och stoppa jordens folk från att acceptera Satans bedrägerier så att de inte hans existens får dem att sätta sig upp mot mig.

Utdrag ur ”Kapitel 22” i ”Guds ord till hela universum” i ”Ordet framträder i köttet”

108. Många bakom mig eftertraktar den välsignelse som hög status ger, de frossar i mat, de älskar att sova och tillfredsställa köttet, alltid rädda att det inte ska finnas någon väg ut ur köttet. De utför inte sina avsedda uppgifter i kyrkan utan parasiterar på den, eller så förmanar de sina bröder och systrar med mina ord och använder sina maktpositioner för att spela herrar över andra. De säger hela tiden att de utför Guds vilja, de säger alltid att de står Gud nära – är det inte befängt? Om du har rätt drivkrafter men inte klarar av att tjäna Guds vilja, då är du dåraktig – men om dina

drivkrafter inte är rätt och du ändå påstår dig tjäna Gud, då är du en person som går emot Gud, och du borde få Guds straff! Jag hyser ingen sympati för sådana människor! I Guds hus parasiterar de och traktar ständigt efter köttets bekvämligheter utan att tänka det minsta på Guds intressen. De söker alltid det som är bra för dem själva och bryr sig inte om Guds vilja. De accepterar inte Guds Andes granskning av något de gör. De manövrerar och bedrar ständigt sina bröder och systrar, de är falska, som en räv i en vingård, som alltid stjälar vindruvor och trampar ner plantor. Kan sådana människor stå Gud nära? Är du värdig att ta emot Guds välsignelser? Du tar inte ansvar för ditt liv eller för kyrkan – är du redo att ta emot Guds uppdrag? Vem skulle våga lita på någon som dig? När du tjänar så här, skulle Gud våga anförtro dig en större uppgift? Försenar du inte saker och ting?

Utdrag ur "Hur man tjänar Gud i harmoni med hans vilja" i "Ordet framträder i köttet"

109. De flesta talar till och med om villkor i sin tjänst för Gud: De bryr sig inte om ifall han är Gud eller en människa och de talar bara om sina egna villkor och strävar bara efter att tillfredsställa sina egna begär. När ni lagar mat till mig kräver ni en serviceavgift, när ni springer ärenden åt mig ber ni om budkostnader, när ni arbetar åt mig kräver ni lön för arbetet, när ni tvättar mina kläder kräver ni tvättavgifter, när ni försörjer kyrkan kräver ni återställandekostnader, när ni talar kräver ni talaravgifter, när ni ger ut böcker kräver ni distributionsavgifter och när ni skriver kräver ni författararvode. De jag har hanterat begär till och med ersättning från mig, medan de som har blivit hemskickade kräver kompensation för sitt skadade anseende. De som är ogifta kräver en hemgift eller ersättning för sin förlorade ungdom, de som dödar en kyckling kräver en slaktares lön, de som steker mat kräver stekavgifter och de som lagar soppa kräver betalt för det också ... Sådan är er högdragna och mäktiga mänsklighet och sådana är de handlingar som ert vänliga samvete dikterar. Var är ert vett? Var är er mänsklighet? Det ska jag tala om för er! Om ni fortsätter så här kommer jag att sluta verka bland er. Jag inte verka bland en flock odjur i mänsklig skepnad, jag tänker inte lida så för en grupp människor vars fagra ansikten döljer ett vilt hjärta, jag tänker inte hårda ut för en sådan djurflock som inte har den minsta chans till frälsning. Den dag jag vänder er ryggen är dagen då ni dör, det är den dag då mörkret faller över er och den dag då ni överges av ljuset! Det ska jag tala om för er! Jag kommer aldrig att vara välvillig till en grupp som er, en grupp som till och med står lägre än djuren! Det finns

gränser för mina ord och handlingar och så som er mänsklighet och ert samvete är kommer jag inte att uträtta mer verk, för ni saknar samvete i sådan utsträckning, ni har vållat mig för stor smärta och ert föraktfulla beteende väcker för stor avsky hos mig! Människor som saknar mänsklighet och samvete i sådan utsträckning kommer aldrig att ha chansen att bli frälsta; jag skulle aldrig rädda sådana hjärtlösa och otacksamma personer. När min dag kommer ska jag låta mina svidande flammor regna ner i all evighet över de olydnadens barn som en gång framkallade min häftiga vrede, jag ska ålägga de djur som en gång kastade smädelser mot mig och övergav mig mitt eviga straff, med elden av mitt raseri ska jag för alltid bränna de olydnadens söner som en gång åt och levde tillsammans med mig men inte trodde på mig utan förolämpade och förrådde mig. Jag ska låta alla de som har framkallat min ilska bli föremål för min bestraffning, jag ska låta all min vrede regna ner över dessa odjur som en gång ville stå bredvid mig som mina jämlingar men varken tillbad eller lydde mig; den stav som jag slår människan med ska falla över dessa djur som en gång njöt av min omsorg och de mysterier jag uttalade och som ville ta materiella njutningar från mig. Jag kommer inte att vara förlåtande mot någon som försöker ta min plats, jag ska inte skona några av dem som försöker avtvinga mig mat och kläder.

Utdrag ur "Att ha ett oförändrat sinnelag är att vara i fiendskap med Gud" i "Ordet framträder i köttet"

110. Det ni ser i dag är bara min muns vassa svärd. Ni har inte sett staven i min hand eller lågan med vilken jag bränner människan, och det där därför ni fortfarande är högfärdiga och hårda i min närvaro. Det är därför ni fortfarande kämpar med mig i mitt hem och med den mänskliga tungan invänder mot det som jag har talat med min mun. Människan fruktar mig inte och trots att hon har fortsatt vara min fiende ända fram till i dag, fruktar hon mig inte över huvud taget. Ni har de orättfärdigas tungor och tänder i era munnar. Era ord och gärningar påminner om ormen som lockade Eva att synda. Av varandra begär ni öga för öga och tand för tand, och i min närvaro kämpar ni för att få ställning, berömmelse och vinst för er själva, samtidigt som ni inte vet att jag i hemlighet ser era ord och gärningar. Innan ni ens kommer inför mig har jag lodat era hjärtans djup. Människan vill alltid komma undan min hands grepp och undvika mina ögons betraktelse, men jag har aldrig flytt undan hennes ord eller gärningar. I stället låter jag medvetet de orden och gärningarna nå mina ögon så att jag kan tukta människan för hennes orättfärdighet och verkställa en dom över hennes uppror.

Människans hemliga ord och gärningar förblir alltså alltid inför mitt domarsäte, och mitt domarsäte har aldrig lämnat människan eftersom hennes uppror är för mycket. Mitt verk är att bränna och rena alla människans ord och gärningar som yttrades och utfördes i närvaro av min Ande. På så vis kommer människor förbli lojala mot mig när jag lämnar jorden och fortsätta tjäna mig som mina heliga tjänare gör i mitt verk och låta mitt verk på jorden fortsätta ända till den dag då det är slutfört.

Utdrag ur "Arbetet med att sprida evangeliet är också arbetet med att frälsa människorna" i "Ordet framträder i köttet"

111. Jag uppskattar väldigt mycket dem som inte hyser misstankar mot andra, och jag gillar också mycket dem som beredvilligt accepterar sanningen; dessa två typer av människor visar jag stor omsorg med, för i mina ögon är de ärliga människor. Om du är väldigt svekfull, kommer du att ha ett bevakat hjärta och misstankar mot alla frågor och alla människor. Av denna anledning är din tro på mig byggd på misstankens grund. Ett sådant slags tro kommer jag aldrig att kännas vid. Om man saknar genuin tro, kommer man att hamna ännu längre bort från verklig kärlek. Och om du kan tvivla på Gud och spekulera om honom, då är du utan tvekan den mest svekfulla av människor. Du spekulerar i huruvida Gud kan vara lik människan: oförlåtligt syndfull, med ringa karaktär, utan ärlighet och förnuft, sakna rättskänsla, hemfallen åt illvilliga knep, förrädisk och slug, glad åt ondska och mörker och så vidare. Är inte anledningen till att människan har sådana tankar, att hon inte har minsta kunskap om Gud? Detta slags tro är inget annat än synd! Dessutom finns det till och med vissa som tror att de som behagar mig inte är annat än lismare och smickrare, och att de som brister i dessa färdigheter inte kommer att vara välkomna, utan förlora sin plats i Guds hus. Är detta all den kunskap ni har snappat upp under dessa många år? Är detta vad ni har vunnit? Och er kunskap om mig slutar inte med dessa missförstånd; än värre är er hädelse mot Guds Ande och ert smädande av himlen. Det är därför jag säger att en sådan tro som er endast kommer att få er att förirra er ännu längre bort från mig och opponera ännu mer mot mig. Under många års arbete har ni sett många sanningar, men vet ni vad mina öron har hört? Hur många av er är villiga att acceptera sanningen? Ni tror alla att ni är villiga att betala priset för sanningen, men hur många har verkligen lidit för sanningen? Allt som finns i era hjärtan är orättvisa, och därför anser ni att någon, oavsett vem hon än är, är bedräglig och förvrängd. Ni tror till och med att Gud inkarnerad, precis som en

vanlig människa, skulle sakna ett vänligt hjärta eller en välvillig kärlek. Än mer tror ni att en ädel karaktär och en barmhärtig, välvillig natur bara existerar hos Gud i himlen. Och ni anser att ett sådant helgon inte existerar, och att bara mörkret och ondskan regerar på jorden, medan Gud är någonting som människan lämnar in sin längtan efter det goda och vackra till, en legendarisk figur påhittad av människan. I era sinnen är Gud i himlen väldigt rak, rättfärdig och stor, värdig tillbedjan och vördnad, men denna Gud på jorden är bara ett substitut och ett redskap för Gud i himlen. Ni tror att denna Gud inte kan vara likvärdig Gud i himlen, än mindre kan han nämnas i samma andetag som honom. Vad det gäller Guds storhet och ära, tillhör de härligheten hos Gud i himlen, men vad det gäller människans natur och fördärv, är de egenskaper som Gud på jorden har en del i. Gud i himlen är alltid upphöjd, medan Gud på jorden för evigt är obetydlig, svag och inkompetent. Gud i himlen är inte hemfallen åt känslor, bara rättfärdighet, medan Gud på jorden bara har själviska motiv och saknar all rättvisa och förnuft. Gud i himlen har inte minsta förvrängdhet och är för evigt trofast, medan Gud på jorden alltid har en oärlig sida. Gud i himlen har en varm kärlek till människan, medan Gud på jorden inte tar tillräckligt hand om människan, och till och med försummar henne helt och hållet. Denna felaktiga kunskap har länge funnits i era hjärtan och kan även föras vidare in i framtiden. Ni betraktar alla Kristi gärningar utifrån de orättfärdigas synvinkel och ni utvärderar alla hans verk, liksom hans identitet och substans, utifrån de ondskefullas perspektiv. Ni har begått ett stort misstag och gjort det som aldrig har gjorts av dem som fanns före er. Det vill säga, ni tjänar bara den upphöjda Gud i himlen med en krona på sitt huvud och ni betjänar aldrig den Gud ni betraktar som så obetydlig att han är osynlig för er. Är inte detta er synd? Är inte detta ett klassiskt exempel på ert brott mot Guds sinnelag? Ni tillber Gud i himlen. Ni vördar upphöjda bilder och sätter värde på dem som utmärker sig med sin vältalighet. Du tar gärna emot befallningar från den Gud som fyller dina händer med rikedomar och du trånar storligen efter den Gud som kan uppfylla varje önskan du har. Den enda som du inte tillber är den Gud som inte är upphöjd; det enda du hatar är förbindelse med denna Gud som inte någon människa kan ta mycket notis om. Det enda du är ovillig att göra är att tjäna denna Gud som aldrig har gett dig ett enda öre, och den enda som inte kan få dig att längta efter honom är denna oangenäma Gud. Denna typ av Gud kan inte få dig att vidga dina vyer, att känna dig som om du har funnit en skatt, än mindre uppfylla dina önskningar. Varför vill du då

följa honom? Har du tänkt på sådana här frågor? Vad du gör förnärmar inte bara denne Kristus; än viktigare, det förnärmar Gud i himlen. Detta tycker jag inte är syftet med er tro på Gud!

Utdrag ur "Hur man lär känna Gud på jorden" i "Ordet framträder i köttet"

112. Många blir hellre förvisade till helvetet än talar och handlar ärligt. Det är inte så konstigt att jag har en annan behandling på lager för dem som är oärliga. Jag begriper förstås mycket väl vilka svårigheter ni möter när ni försöker vara ärliga. Ni är mycket intelligenta allihop, och ni är duktiga på att ta måttet på en gentleman med er egen futtiga lilla tumstock – på grund av det blir mitt arbete mycket enklare. Och eftersom ni alla bär era hemligheter nära bröstet ska jag skicka er, en efter en, in i katastrof för att "skolas" av eld, så att ni hädanefter blir fullständigt orubbliga i er tro på mina ord. Till sist ska jag rycka orden "Gud är en trofast Gud" från era läppar, varpå ni ska slå er för bröstet och klaga: "Bedrägligt är människans hjärta." Vad kommer er sinnesstämning vid denna kritiska punkt att vara? Jag föreställer mig att ni inte längre kommer att vara lika uppfyllda av er egen viktighet som ni är nu. Och än mindre kommer ni att vara "alltför djupsinniga för att kunna förstås", som ni är nu. En del betar sig propert och dygdigt och framstår som särskilt "väluppfostrade" i Guds närvaro, men de blir upproriska och tappar självbehärskningen i Andens närvaro. Skulle ni räkna en sådan person till de ärliga? Om du är en hycklare och skicklig på att ha med andra att göra, så säger jag att du definitivt är en som trilskas med Gud. Om dina ord är fulla av ursäkter och värdelösa rättfärdiganden, då säger jag att du är en person som är starkt motvillig till att omsätta sanningen i praktiken. Om du har många förtroenden som du inte vill berätta om, och om du är ovillig att blotta dina hemligheter – det vill säga, dina svårigheter – för andra så att du kan söka ljusets väg, då säger jag att du är en som inte med lätthet kommer att få ta emot frälsningen eller träda fram ur mörkret.

Utdrag ur "Tre förmaningar" i "Ordet framträder i köttet"

113. Jag är väl medveten om den svekfullhet som bor i era hjärtan; de flesta av er följer mig av nyfikenhet och har kommit att söka mig på grund av sin tomhet. När er tredje önskan går om intet – er önskan om ett fridfullt och lyckligt liv – upplöses också er nyfikenhet. Den svekfullhet som finns i allas era hjärtan avslöjas i era ord och gärningar. För att säga det rent ut, ni är bara nyfikna på mig, ni fruktar mig inte. Ni ger inte akt på era tungor och än mindre tyglar ni ert beteende. Hurdan är då er tro

egentligen? Är den äkta? Ni använder bara mina ord för att skingra er oro och lindra er tristess, för att fylla ut de återstående tomrummen i ert liv. Vem bland er har omsatt orden i praktisk handling? Vem har äkta tro? Ni fortsätter att ropa ut att Gud är en Gud som ser djupt in i människors hjärtan, men hur förenlig med mig är den Gud ni ropar om i era hjärtan? När ni nu ropar på detta sätt, varför handlar ni då på ett annat sätt? Kan det vara så att det här är den kärlek ni vill återgälda mig med? Det råder ingen brist på hängivenhet på era läppar, men var är era offer och era goda gärningar? Hur skulle jag kunna hata er så mycket om det inte vore för att era ord når mina öron? Om ni verkligen trodde på mig, hur kunde ni då hamna i ett sådant tillstånd av bedrävelse? Ni ser så dystra ut som om ni stod inför rätta i dödsriket. Ni har ingen livskraft och ni pratar halvhjärtat om er inre röst – ni är till och med fulla av klagomål och förbannelser. Det är länge sedan ni tappade förtroendet för vad jag gör och till och med er ursprungliga tillit är borta, så hur i all världen ska ni kunna följa mig till slutet? Hur ska ni kunna bli frälsta på det här viset?

Utdrag ur "Ord till de unga och de gamla" i "Ordet framträder i köttet"

114. Även om människan tror på Gud finns inte Gud i hennes hjärta, och hon vet inte hur man ska älska Gud och vill inte heller älska Gud, för hennes hjärta kommer aldrig nära Gud och hon undviker honom ständigt. Som resultat är människans hjärta långt bort från Gud. Var är då hennes hjärta? Faktum är att människans hjärta inte har begett sig någonstans: I stället för att ge det till Gud eller uppenbara det för Gud så att han kan se det, har hon behållit det för sig själv. Detta trots det faktum att somliga ofta ber till Gud och säger: "O, Gud, se på mitt hjärta — du vet allt jag tänker", och en del till och med svär att de ska låta Gud se på dem så att de ska bli straffade om de bryter sin ed. Även om människan låter Gud blicka in i hennes hjärta, betyder inte det att hon är i stånd att lyda Guds orkestreringar och arrangemang, och inte heller att hon har lämnat sitt öde, sina framtidsutsikter och sitt allt i Guds kontroll. Så oavsett vilka edsvurna löften du ger till Gud eller vad du betygar honom, är ditt hjärta i hans ögon fortfarande tillslutet för honom, för du låter bara Gud se på ditt hjärta men du tillåter honom inte att kontrollera det. Med andra ord har du inte gett ditt hjärta till Gud över huvud taget utan talar bara välklingande ord som Gud ska höra; dina olika svekfulla avsikter döljer du samtidigt för Gud tillsammans med dina ränker, ditt intrigerande och dina planer, och du håller dina framtidsutsikter och ditt öde hårt i dina händer, livrädd att Gud ska

ta dem ifrån dig. Därför ser Gud aldrig människans uppriktighet mot honom. Även om Gud blickar in i människohjärtats djup och kan se vad människan tänker och vill göra i sitt hjärta, tillhör inte hennes hjärta Gud — hon har inte lämnat över det i Guds kontroll. Gud har alltså rätten att iaktta, men han har inte rätten att kontrollera. I människans subjektiva medvetande varken vill eller tänker hon överlämna sig själv åt att orkestreras av Gud. Inte nog med att människan har stängt till sig själv för Gud, utan det finns till och med människor som tänker ut hur de ska linda in sina hjärtan i inställsamt prat och smicker för att skapa ett falskt intryck och vinna Guds förtroende och dölja sitt sanna ansikte utom synhåll för Gud. Deras syfte med att inte låta Gud se är att inte låta Gud inse hur de verkligen är. De vill inte ge sitt hjärta till Gud utan behålla det för sig själv. Den underliggande innebörden i detta är att allt människan gör och vill har hon själv planerat, beräknat och beslutat; hon har inget behov av Guds deltagande eller ingripande, och än mindre behöver hon Guds orkestrering och arrangemang. Så vare sig det gäller Guds befallningar, hans uppdrag eller de krav som Gud ställer på människan, baserar hon sina beslut på sina egna avsikter och intressen, på sin egen situation och de rådande omständigheterna. Människan använder alltid kunskap och insikter som hon är bekant med, liksom sitt eget intellekt, för att bedöma och välja vilken väg hon bör ta, och hon tillåter inte Guds inblandning eller styrning. Det här är det människohjärta som Gud ser.

Utdrag ur "Guds verk, Guds sinnelag och Gud själv II" i "Ordet framträder i köttet"

115. Många människor vill älska mig uppriktigt, men eftersom deras hjärta inte är deras eget har de ingen kontroll över sig själva; många människor älskar mig uppriktigt under de provningar jag ger dem, men de är oförmögna att begripa att jag verkligen existerar, och de älskar mig bara i tomhet och inte på grund av min faktiska existens. Många människor bryr sig inte om sitt hjärta efter att ha lagt det framför mig, och därför rycker Satan bort deras hjärta närhelst han får en chans och sedan lämnar de mig. Många människor älskar mig uppriktigt när jag skänker dem mina ord, men de bevarar inte mina ord i sin ande utan i stället använder de dem nonchalant som allmän egendom och kastar tillbaka dem varifrån de kom närhelst de känner för det. Människan söker efter mig mitt i smärtan och hon vänder sig till mig under provningar. Under tider av frid gläds hon åt mig, när hon är hotad förnekar hon mig, när hon är upptagen glömmer hon mig och när hon är sysslolös ägnar hon sig oengagerat åt mig — men ingen har

någonsin älskat mig hela sitt liv. Jag vill att människan ska vara uppriktig mot mig: Jag begär inte att hon ska ge mig någonting, utan bara att alla människor ska ta mig på allvar, att de inte ska lura mig utan i stället låta mig föra tillbaka människans ärlighet. Min upplysning, mitt ljus och kostnaden för mina ansträngningar genomsyrar alla människor, men även det sanna faktum av människans varje handling genomsyrar alla människor, och det gör även deras svekfullhet mot mig. Det är som om ingredienserna till människans svek har funnits hos henne sedan hon låg i livmodern, som om hon kunnat konsten att bluffa och bedra sedan födseln. Vad mer är – hon har aldrig avslöjat sig; ingen har någonsin genomskådat källan till dessa svekfulla färdigheter. Följden har blivit att människan lever i bedrägeri utan att inse det, och det är som om hon förlåter sig själv, som om det är Guds arrangemang snarare än hennes avsiktliga svek mot mig. Är inte detta själva källan till människans svek mot mig? Är inte detta hennes listiga plan? Jag har aldrig blivit duperad av människans inställsamhet och knep, för jag kom underfund med hennes väsen för länge sedan. Vem vet hur mycket orenhet det finns i hennes blod och hur mycket av Satans gift det finns i hennes mäg? Människan blir mer och mer van vid det för varje dag som går, så hon är okänslig för Satans plåga och har följaktligen inte något intresse av att ta reda på "en hälsosam tillvaros konst".

Utdrag ur "Kapitel 21" i "Guds ord till hela universum" i "Ordet framträder i köttet"

116. Alla människor är varelser som saknar självkänedom, och de är inte i stånd att lära känna sig själva. Trots det känner de alla andra – det är något som de kan på sina fem fingrar – som om allting alla har gjort och sagt först har "inspekterats" av dem, precis framför dem, och fått deras godkännande innan det görs. Följaktligen är det som om de har genomskådat alla andra, till och med när det gäller deras psykiska tillstånd. Alla människor är sådana. Även om de idag har inträtt i rikets tidsålder, förblir deras natur oförändrad. De gör fortfarande vad jag gör när de befinner sig framför mig, men bakom min rygg börjar de ägna sig åt sina egna unika "sysslor". Men efteråt, när de kommer inför mig, är de som helt andra människor, till synes lugna och oförskräckta, med samlat ansiktsuttryck och stadig puls. Är det inte just detta som gör människor så ömkliga? Så många människor har två helt olika ansikten – ett när de står framför mig och ett annat när de är bakom min rygg. Så många av dem beter sig som nyfödda lamm när de står inför mig, men när de är bakom min rygg, förvandlas de till vilda tigrar och senare uppför de sig som små fåglar som glatt flyger omkring över kullarna. Så många

visar målmedvetenhet och goda föresatser inför mitt ansikte. Så många kommer inför mig och söker mina ord med törst och längtan, men när de är bakom min rygg, tröttnar de på dem och tar avstånd från dem, som om det jag säger vore en belastning. Så många gånger när jag har sett hur människorna har fördärvats av min fiende, har jag slutat sätta mitt hopp till dem. Så många gånger när jag har sett dem komma inför mig och med tårar i ögonen be om förlåtelse, har jag ändå på grund av deras brist på självaktning och deras envisa oförbätterlighet med vrede blundat för deras handlingar, till och med när deras hjärtan är äkta och deras avsikter ärliga. Så många gånger har jag sett människor trygga nog för att samarbeta med mig, människor som när de står inför mig verkar vara i min famn och njuta av dess värme. Så många gånger har jag bevittnat mitt utvalda folks oskuldsfullhet, livlighet och älskvärdhet; hur skulle jag kunna annat än känna stor glädje över detta? Människorna vet inte hur de ska njuta av sina förutbestämda välsignelser i min hand, för de förstår inte exakt vad som menas med vare sig "välsignelser" eller "lidande". Av den anledningen är människorna långt ifrån uppriktiga i sitt sökande efter mig. Om morgondagen inte existerade, vilka av er som står inför mig skulle då vara lika rena som nyfallen snö och lika fläckfria som jade? Kan det tänkas att er kärlek till mig bara är någonting som kan bytas ut mot en läcker måltid, stiliga kläder eller en hög tjänst med frikostiga löneförmåner? Kan den bytas ut mot den kärlek andra hyser till er? Skulle det i själva verket kunna vara så att de prövningar människor utsätts för driver dem till att överge sin kärlek till mig? Kommer lidande och vedermödor att leda till att de klagar på mina åtgärder? Ingen har någonsin fullt ut förstått det skarpa svärd som finns i min mun: De vet bara dess ytliga betydelse utan att verkligen fatta vad det innebär. Om människorna verkligen kunde se hur skarpt mitt svärd är skulle de få bråttom, likt råttor som rusar in i sina hålor. På grund av sin känslolöshet förstår människorna ingenting av den sanna innebörden i mina ord, och därför kan de inte heller förstå hur fruktansvärda mina ord är och precis hur mycket de avslöjar om den mänskliga naturen och hur mycket av deras eget fördärv som har dömts av dessa ord. Som en följd av sina omogna tankar om mina ord har de flesta människor lagt sig till med en ljum inställning. Inom riket är det inte bara ord som kommer från min mun, utan det är också så att mina fötter högtidligt beträder marken överallt i alla länder. På detta sätt har jag triumferat över alla orena och smutsiga platser, så att inte

bara himlen förändras, utan också så att även jorden är i en omvandlingsprocess och sedan förnyas.

Utdrag ur "Kapitel 15" i "Guds ord till hela universum" i "Ordet framträder i köttet"

117. Genom tiderna har många lämnat denna värld motvilligt och besvikna, och många har kommit till den med hopp och förtröstan. Jag har ordnat så att många har kommit, och jag har skickat bort många. Otaliga människor har passerat genom mina händer. Många andar har kastats ner i Hades, många har levt i köttet, och många har dött och återfötts på jorden. Men ingen av dem någonsin fått möjligheten att åtnjuta rikets välsignelser idag. Jag har gett människan så mycket och ändå har hon vunnit väldigt lite, för Satans krafter angrepp har gjort henne oförmögen att njuta av alla mina rikedomar. Hon har bara haft turen att se på men aldrig kunnat njuta till fullo. Människan har aldrig upptäckt skattkammaren i sin kropp så att hon kunnat ta emot himlens rikedomar, och därför har hon förlorat de välsignelser jag skänkt henne. Är inte människans ande just det verktyg som ansluter henne till min ande? Varför har människan aldrig låtit sin ande ta kontakt med mig? Varför närmar hon sig mig i köttet men är oförmögen att göra det i anden? Är mitt sanna ansikte köttsligt? Varför känner inte människan mitt väsen? Har det verkligen aldrig funnits något spår av mig i människans ande? Har jag försvunnit helt från människans ande? Hur ska människan kunna fatta mina avsikter om hon inte träder in i den andliga världen? Många gånger har jag ropat till människan med min ande, men människan betar sig som om hon blivit knivhuggen av mig. Hon betraktar mig på avstånd, livrädd för att jag ska leda in henne i en annan värld. Många gånger har jag hänvänt mig till människans ande, men hon förblir fullkomligt omedveten, skräckslagen att jag ska komma in i hennes hem och passa på att ta ifrån henne allt hon äger. Så hon stänger mig ute, och allt jag möts av är en kall, tillbommad dörr. Många gånger har människan fallit och jag har räddat henne, men när hon vaknat lämnar hon mig omedelbart och ger mig en vaksam blick, oberörd av min kärlek; aldrig har jag varmt människans hjärta. Människan är ett känslolöst, kallblodigt djur. Trots att hon värms av min omfamning har hon aldrig blivit djupt berörd av den. Människan är som en bergsvilde. Aldrig har hon uppskattat hur dyr jag håller mänskligheten. Hon är ovillig att komma till mig och föredrar att hålla till i bergen, där hon är utsatt för hotet från vilda djur – men ändå är hon ovillig att ta sin tillflykt till mig. Jag tvingar ingen människa – jag gör bara mitt verk. Den dag ska

komma då människan simmar till min sida från det väldiga havets mitt, så att hon ska kunna njuta alla jordens rikedomar och inte längre riskera att slukas av havet.

Utdrag ur "Kapitel 20" i "Guds ord till hela universum" i "Ordet framträder i köttet"

118. Er tro är mycket vacker; ni säger att ni är villiga att offra hela ert liv för mitt verk och att ni är villiga att dö för det, men era sinnelag har inte förändrats mycket. Ni pratar arrogant trots att ert uppträdande i själva verket är synnerligen bedrövligt. Det är som om folks tungor och läppar är i himlen medan deras fötter är långt nere på jorden, och därför är deras ord och gärningar liksom deras rykten fortfarande i trasor och spillror. Era rykten är förstörda, ert beteende är depraverat, ert språk är fattigt och ert liv är uselt; till och med hela er mänsklighet har sjunkit till usel bottennivå. Ni är trångsynta mot andra och ni tjafsar om varenda småsak. Ni grälar över era egna rykten och er status, så till den grad att ni är villiga att fara ner i helvetet och i eldsjön. Era ord och gärningar idag räcker för att jag ska slå fast att ni är syndiga. Era attityder gentemot mitt verk är nog för att jag ska slå fast att ni är orättfärdiga, och alla era sinnelag visar tillräckligt att ni är orena själar som är fulla av styggelser. Det ni visar prov på och det ni avslöjar är tillräckligt för att säga att ni är människor som har druckit så mycket ni förmått av orena andars blod. Ni avslöjar inte vad ni känner när inträde i riket kommer på tal. Tror ni att det räcker att vara som ni är idag för att ni ska kunna gå in genom porten till mitt himmelrike? Tror ni att ni kan få komma in i mitt verks och mina ords heliga land utan att era ord och gärningar först provas av mig? Vem kan slå blå dunster i ögonen på mig? Hur skulle ert avskyvärda, lumpna beteende och prat kunna undgå min syn? Jag har konstaterat att era liv är liv som går ut på att dricka dessa orena andars blod och äta deras kött eftersom ni efterapar dem framför mig varje dag. Ert uppförande inför mig har varit synnerligen dåligt, så hur skulle jag kunna tycka annat än att ni är vidriga? Era ord innehåller orena andars orenheter: Ni lirkar, döljer och smickrar precis som de som sysslar med svartkonst och de som är falska och dricker de orättfärdigas blod. Alla människans uttryck är extremt orättfärdiga, så hur skulle alla människor kunna placeras i det heliga landet där de rättfärdiga är? Tror du att ditt avskyvärda beteende kan utmärka dig som helig jämfört med dessa orättfärdiga? Din ormlika tunga kommer till slut att förgöra ditt kött, detta kött som åstadkommer förödelse och utför vedervärdiga ting, och dina händer som är täckta med orena andars blod kommer till slut att dra ner din själ i helvetet. Varför nappar du då inte på denna chans att två dina

smutsiga händer? Och varför tar du då inte vara på möjligheten att skära av dig denna tunga som talar orättfärdiga ord? Är du verkligen villig att lida i helvetets lågor för händernas, tungans och läpparnas skull? Jag vakar över allas hjärtan med båda ögonen, för långt innan jag skapade mänskligheten hade jag greppat deras hjärtan i mina händer. Jag hade för länge sedan genomskådat människors hjärtan, så hur skulle deras tankar kunna undfly min blick? Måste det inte vara för sent för dem att undgå att brännas av min ande?

Utdrag ur "Ni har allesamman så usel karaktär!" i "Ordet framträder i köttet"

119. Dina läppar är mer älskvärda än duvor, men ditt hjärta är ondskefullare än den där gamle ormen. Dina läppar är till och med lika vackra som libanesiska kvinnor, men ditt hjärta är inte vänligare än deras och det kan absolut inte jämföras med kanaanéernas skönhet. Ditt hjärta är så falskt! Det enda jag avskyr är de orättfärdigas läppar och deras hjärtan, och jag fordrar inte alls mer av folk än vad jag förväntar mig av de heliga; det är bara det att jag känner vämjelse över de orättfärdigas onda gärningar, och jag hoppas att de ska kunna göra sig av med sin orenhet och fly från sin nuvarande belägenhet, så att de kan skilja sig från dessa orättfärdiga och leva bland och vara heliga tillsammans med dessa som är rättfärdiga. Ni befinner er i samma omständigheter som jag, men ändå är ni täckta med smuts och har inte ens den minsta gnutta likhet med de människor som skapades i begynnelsen. Och eftersom ni dessutom varje dag härmar dessa orena andar, gör vad de gör och säger vad de säger, är ni så genomdränkta av deras lortiga vatten – även era tungor och läppar – att ni är helt täckta med smutsfläckar. Inte en enda del av er kan användas i mitt verk. Det är så hjärtslitande! Ni lever i en sådan värld av hästar och kreatur, och ändå känner ni er faktiskt inte bekymrade; ni är fulla av glädje och lever fritt och ledigt. Ni simmar omkring i det där lortiga vattnet men inser faktiskt inte att ni har hamnat i en så eländig belägenhet. Ni umgås dagligen med orena andar och interagerar med "exkrementer". Din tillvaro är synnerligen vulgär och likväl är du inte medveten om att du absolut inte existerar i den mänskliga världen och att du inte råder över dig själv. Vet du inte om att ditt liv för länge sedan förtrampades av dessa orena andar eller att din karaktär för länge sedan besudlades av smutsvatten? Anser du att du lever i ett jordiskt paradiset och att du är omsluten av lycka? Vet du inte att du har levt ett liv jämsides med orena andar och att du har existerat tillsammans med allt som de har förberett för dig? Hur skulle ditt sätt

att leva kunna ha någon mening? Hur skulle ditt liv kunna ha något värde? Du har sprungit omkring för dina föräldrar, föräldrar besatta av orena andar, och likväl har du inte en aning om att de som förleder dig är just dessa besatta föräldrar som födde dig och fostrade dig. Du är inte heller medveten om att det faktiskt var de som gav dig all smuts; det enda du vet är att de kan ge dig "glädje", de tuktar dig inte, de dömer dig inte heller och i synnerhet förbannar de dig inte. De har aldrig blivit ursinniga på dig utan behandlar dig med kärlek och mildhet. Deras ord ger ditt hjärta näring och är så fängslande att du blir förvirrad och – utan att inse det – sugts in och är villig att stå till deras förfogande, att bli deras språkrör och tjänare. Du klagat inte över någonting utan arbetar lika villigt för dem som hundar och hästar; de bedrar dig. Därför reagerar du inte över huvud taget på det verk jag utför. Inte undra på att du alltid försöker slinka mellan mina fingrar i hemlighet, och inte undra på att du alltid försöker använda vackra ord för att lura till dig favörer av mig. Nu visar det sig att du redan hade en annan plan, ett annat upplägg. Du kan se lite av mina aktiviteter som den Allsmäktige, men du har inte den minsta kunskap om min dom och tuktan. Du har ingen aning om när min tuktan började; du vet bara hur du ska göra för att lura mig – men du vet inte att jag inte kommer att tolerera några överträdelser från människans sida. Eftersom du redan har lovat att tjäna mig tänker jag inte låta dig gå. Jag är en Gud som hatar ondska och jag är en Gud som är avundsjuk på mänskligheten. Eftersom du redan har lagt dina ord på altaret kommer jag inte att tolerera att du springer iväg mitt framför mina ögon, och inte heller kommer jag att tolerera att du tjänar två herrar. Trodde du att du skulle kunna ha en andra kärlek efter att ha lagt dina ord på mitt altare inför mina ögon? Hur skulle jag kunna låta folk göra narr av mig på det viset? Trodde du att du lättsamt skulle kunna låta din tunga avlägga löften och eder till mig utan att det hade någon djupare innebörd? Hur kunde du svära vid min tron, min tron, jag som är den allra Högste? Trodde du att dina eder redan hade försvunnit? Jag ska säga er en sak: Ert kött må dö och försvinna, men era eder kan inte göras om intet. Till sist kommer jag att döma er på basis av de eder ni svurit. Men ni tror att ni kan hantera mig genom att lägga era ord framför mig samtidigt som era hjärtan kan tjäna orena andar och onda andar. Hur skulle min vrede kunna tolerera dessa hundlika, grislika människor som bedrar mig? Jag måste verkställa mina administrativa dekret och rycka tillbaka all dessa inskränkta "fromma" som förtröstar på mig från orena andars händer, så att de

må "uppvakta" mig på ett disciplinerat sätt, vara mina oxar, vara mina hästar, och vara utlämnade på nåd och onåd åt mitt slaktande. Jag ska se till att ni plockar fram er dyrbara beslutsamhet och tjänar mig igen. Jag tänker inte tolerera att någon skapelse bedrar mig. Trodde du att du utan några hämningar skulle kunna be om saker och ljuga mitt framför mig? Trodde du att jag inte hade hört eller sett dina ord och gärningar? Hur skulle dina ord och gärningar kunnat vara utom synhåll för mig? Skulle jag någonsin kunna låta människor bedra mig på det viset?

Utdrag ur "Ni har allesamman så usel karaktär!" i "Ordet framträder i köttet"

120. Jag har varit bland er, umgåtts med er åtskilliga vårar och höstar; jag har levt länge bland er och jag har levt tillsammans med er. Hur mycket av ert avskyvärda beteende har försvunnit mitt framför mina ögon? Era innerliga ord genljuder ständigt i mina öron: miljoner på miljoner av era önskningar har lagts på mitt altare – alltför många för att ens kunna räknas. Men när det gäller hängivenhet och uppoffringar ger ni inte ett dyft. Ni lägger inte minsta uns av uppriktighet på mitt altare. Var är frukterna av er tro på mig? Ni har tagit emot ändlös nåd från mig och ni har skådat ändlösa hemligheter från himlen; jag har till och med visat er himlens lågor, men jag har inte haft hjärta att bränna er. Trots det, hur mycket har ni gett mig i gengäld? Hur mycket är ni villiga att ge mig? Du vänder dig om med den föda jag gett dig i handen och erbjuder mig den, och du går till och med så långt att du säger att det var något du fick i utbyte mot svetten för ditt eget hårda arbete och att du erbjuder mig allt du äger. Inte kan du vara okunnig om att alla dina "bidrag" till mig bara är sådant som stulits från mitt altare? Och en sak till – nu när du erbjuder mig dem, är inte det att bedra mig? Inte kan du vara okunnig om att det jag åtnjuter i dag är alla offren på mitt altare, inte vad du har tjänat på ditt hårda arbete och sedan burit fram som offer till mig? Hur skulle jag kunna förlåta er när ni har mage att bedra mig på det här viset? Hur kan ni förvänta er att jag ska stå ut med det här längre? Jag har gett er allting. Jag har öppnat upp allting för er, gett er allt ni behöver och öppnat era ögon, och likväl bedrar ni mig på det här viset och struntar i era samveten. Jag har osjälviskt skänkt er allt, så även om ni lider har ni ändå fått allt av mig som jag har tagit med från himlen. Trots detta har ni ingen entusiasm alls och även om ni har gett ett litet bidrag försöker ni göra upp räkningen med mig efteråt. Betyder då inte ditt bidrag någonting? Vad du har gett till mig är ett ynka sandkorn, men vad du har begärt av mig är ett ton guld. Är det inte rent ut sagt absurt?

Jag är verksam bland er. Här finns absolut inte ett spår av de tio procent jag borde få, än mindre några extra offergåvor. Dessutom lägger de onda beslag på de där tio procenten som de uppriktigt troende ger. Är ni inte alla skingrade från mig? Är ni inte fientliga mot mig allihop? Raserar ni inte allesamman mitt altare? Hur skulle mina ögon kunna se sådana människor som dyrbara klenoder? Är de inte sådana svin och hundar som jag avskyr? Hur skulle jag kunna tala om era missdåd som en skatt?

Utdrag ur "Ni har allesamman så usel karaktär!" i "Ordet framträder i köttet"

121. Det finns många vägar bortom din förståelse, många saker du inte förstår. Du är så okunnig. Jag är väl medveten om din mognad och dina tillkortakommanden. Av den anledningen, trots att det finns många ord som du inte kommer att kunna absorbera, vill jag fortfarande berätta alla dessa sanningar för dig som du aldrig har tagit in tidigare – eftersom jag fortsätter oroa mig för om du, med din aktuella mognad, kommer att kunna vittna om mig. Det är inte så att jag förminskar er. Ni är alla vilddjur som inte har genomgått min formella utbildning och det är verkligen diskutabelt hur mycket ära som finns inom er. Trots att jag har lagt ner otroligt mycket energi på att verka på er, tycks det som att de positiva delarna i er är praktiskt taget obefintliga, medan däremot de negativa delarna kan räknas på ena handens fingrar och bara tjänstgör som vittnesbörd som skämmer ut Satan. I stort sett allt annat i er är Satans gift. För mig ser ni ut som om ni är bortom räddning. Så med tanke på hur saker och ting är nu, tittar jag på era olika beteenden och jag känner äntligen till er sanna mognad. Det är därför jag fortsätter oroa mig för er: Om människan lämnas att leva livet på egen hand, kommer hon då verkligen att klara sig bättre än eller lika bra som hur hon klarar sig i dag? Oroar ni er inte över er barnsliga mognad? Kan ni verkligen vara som Israels utvalda folk, lojala mot mig och endast mig under alla omständigheter? Det som uppenbaras i er är inte busigheten hos barn som har irrat bort från sina föräldrar, utan den råhet som bryter fram ur djur som är utom räckhåll för sina ägares piskor. Ni borde känna till er natur, vilken också är den svaghet som ni alla delar, er gemensamma krämpan. Min enda uppmaning till er i dag är alltså att vittna om mig. Låt inte under några omständigheter den gamla krämpan flamma upp igen. Det viktigaste är att avge vittnesbörd. Det är hjärtat av mitt verk. Ni bör acceptera mina ord precis som Maria accepterade Jehovas uppenbarelse som kom till henne i en dröm, att tro och sedan lyda. Endast detta anses som att vara kysk. För det är ni som hör mina ord mest, de som är

mest välsignade av mig. Jag ger er alla mina värdefulla ägodelar och skänker er precis allt. Er status och Israels folks status skiljer sig emellertid så mycket, det är hela världar mellan dem. I jämförelse med dem får ni emellertid så mycket mer. Medan de väntar desperat på mitt framträdande ägnar ni trevliga dagar med mig och tar del av mina rikedomar. I jämförelse, vad ger er rätten att klaga högljutt och bråka med mig och kräva delar av mina ägodelar? Får ni inte tillräckligt? Jag ger er så mycket, men det som ni ger mig i gengäld är hjärtskärande sorg och ångest, och hejdlöst agg och missnöje. Ni är så motbjudande – men samtidigt är ni också beklagansvärda, så jag har inget annat val än att svälja all min förbittring och protestera mot er om och om igen. Under dessa flera tusen år av verk hade jag aldrig tidigare kommit med några invändningar mot mänskligheten eftersom jag har upptäckt att i den mänskliga historiens utveckling är bara sveken bland er de mest välkända. De är som värdefulla arv som lämnats över till er av antikens berömda förfäder. Som jag hatar de där omänskliga svinen och hundarna. Ni är alltför samvetslösa! Er karaktär är alltför usel! Era hjärtan är alltför förhärdade! Om jag tog mina ord och mitt verk till israeliterna skulle jag ha vunnit ära för länge sedan. Men bland er är det annorlunda. Bland er finns det bara grym underlåtenhet, kalla handen från er och era ursäkter. Ni är alltför likgiltiga och alltför värdelösa!

Utdrag ur "Vad förstår du när det gäller Gud?" i "Ordet framträder i köttet"

122. Tänk tillbaka på gångna tider: När har min blick varit arg och min röst sträng mot er? När har jag ägnat mig åt hårklyveri med er? När har jag tillrättaviserat er på ett orimligt sätt? När har jag tillrättaviserat er öppet? Är det inte för mitt verks skull som jag vädjar till min Fader att skydda er från alla frestelser? Varför behandlar ni mig så här? Har jag någonsin använt min auktoritet för att slå ert kött till marken? Varför återgäldar ni mig så här? Efter att ha velat hit och dit gentemot mig är ni varken varma eller kalla och dessutom försöker ni lura mig och döljer saker för mig, och era munnar är fulla av de orättfärdigas spott. Tror ni att era tungor kan lura min Ande? Tror ni att era tungor kan undkomma min vrede? Tror ni att era tungor kan kritisera mina, Jehovas, handlingar hur de vill? Är jag den Gud som människan kritiserar? Skulle jag låta en liten mask häda mig på det viset? Hur skulle jag kunna placera dessa olydnadens söner bland mina eviga välsignelser? Era ord och handlingar har för länge sedan avslöjat och fördömt er. När jag spände ut himlen och skapade alla ting, lät jag inte någon skapad varelse delta efter behag, än mindre lät jag något ting störa mitt verk och min

förvaltning hur det ville. Jag tolererade vare sig människa eller ting; hur skulle jag kunna skona dem som är grymma och omänskliga mot mig? Hur skulle jag kunna förlåta dem som gör uppror mot mina ord? Hur skulle jag kunna skona dem som inte lyder mig? Är inte människans öde i mina, den Allsmäktiges, händer? Hur skulle jag kunna betrakta er orättfärdighet och olydnad som helig? Hur skulle era synder kunna få besudla min helighet? Jag vanhelgas inte av de orättfärdigas orenhet, och jag gläds inte heller åt de orättfärdigas offergåvor. Om ni var trogna mot mig, Jehova, skulle ni då kunna ta offergåvorna på mitt altare för eget bruk? Skulle ni kunna använda era giftiga tungor till att häda mitt heliga namn? Skulle ni kunna göra uppror mot mina ord på detta sätt? Skulle ni kunna behandla min härlighet och mitt heliga namn som ett redskap för att tjäna Satan, den onde? Mitt liv är berett för de heligas njutning. Hur skulle jag kunna låta er leka hur ni vill med mitt liv och använda det som ett redskap för konflikter mellan er? Hur kunde ni vara så hjärtlösa och brista så i godhet i ert sätt mot mig? Vet ni inte att jag redan har skrivit era onda gärningar i dessa livets ord? Hur skulle ni kunna undkomma den vredens dag då jag tuktar Egypten? Hur skulle jag kunna låta er sätta er upp mot mig och trotsa mig på detta vis gång på gång? Jag säger det till er klart och tydligt, att när den dagen kommer då kommer er tuktan att vara mer outhärdlig än den som drabbade Egypten! Hur ska ni kunna undkomma min vredes dag?

Utdrag ur "Ingen som är av köttet kan undkomma vredens dag" i "Ordet framträder i köttet"

123. Människan misslyckas med att nå fram till Gud, inte för att Gud är känslös eller för att Gud är ovillig att vinnas av människan, utan för att människan inte vill vinna Gud och för att hon inte ivrigt söker Gud. Hur skulle en av dem som uppriktigt söker Gud kunna bli förbannad av Gud? Hur skulle någon med stabilt vett och lyhört samvete kunna bli förbannad av Gud? Hur skulle någon som uppriktigt tillber och tjänar Gud kunna förtäras av lågorna av hans vrede? Hur skulle någon som gärna lyder Gud kunna bli fördriven från hans hus? Hur skulle någon som inte kan älska Gud nog kunna leva under Guds bestraffning? Hur skulle någon som gärna avstår från allt för Gud kunna bli lämnad utan någonting? Människan är ovillig att sträva efter Gud, ovillig att vara spendera sina ägodelar för Gud och ovillig att göra en insats på livstid för Gud och säger istället att Gud har gått för långt, att alltför mycket hos Gud strider mot människans föreställningar. Med en sådan mänsklighet, även om ni var frikostiga i era bemödanden, skulle ni inte kunna vinna Guds erkännande, för att inte tala om det

faktum att ni inte söker Gud. Vet ni inte att ni är defekta produkter av människosläktet? Vet ni inte att ingen mänsklighet står lägre än er? Vet ni inte vilken er "hederstitel" är? De som uppriktigt älskar Gud kallar er vargens far, vargens mor, vargens son och vargens barnbarn. Ni är ättlingar till vargen, vargens folk, och bör känna till er identitet och aldrig glömma den. Tro inte att ni är någon överlägsen figur: Ni är den elakaste gruppen av icke-människor i människosläktet. Vet ni inte något av det här? Förstår ni vilken risk jag har tagit genom att verka bland er? Om inte ert vett kan bli normalt igen och ert samvete fungera normalt, kommer ni aldrig att bli av med benämningen "varg", ni kommer aldrig att undkomma förbannelsens dag, aldrig undkomma dagen för er bestraffning. Ni föddes som undermåliga, ett ting utan värde. Ni är av naturen en flock hungriga vargar, en hög med bråte och skräp och till skillnad från er så verkar jag inte på er för att vinna favörer utan för att det verket behövs. Om ni fortsätter att vara såhär upproriska kommer jag att avbryta mitt verk och aldrig verka på er igen. Tvärtom kommer jag att föra över mitt verk till en annan grupp som gör mig nöjd och på så sätt kommer jag att lämna er för alltid, för jag vill inte gärna se på dem som är i fiendskap med mig. Önskar ni således att vara förenliga med mig eller i fiendskap med mig?

Utdrag ur "Att ha ett oförändrat sinne är att vara i fiendskap med Gud" i "Ordet framträder i köttet"

127. Människor är värdelösa stackare eftersom de inte värdesätter sig själva. Om de inte ens älskar sig själva, utan trampar på sig själva, visar inte det att de är värdelösa? Mänskligheten är som en omoralisk kvinna som leker lekar med sig själv och som villigt ger sig till andra för att bli skändad. Men trots det vet de fortfarande inte hur usla de är. De finner nöje i att arbeta för andra eller i att prata med andra, i att låta andra kontrollera dem; är inte detta i sanning mänsklighetens smuts? Trots att jag inte har genomlevt ett liv bland människor och inte verkligen har upplevt mänskligt liv, har jag en mycket tydlig förståelse av människans varje rörelse, handling, ord och gärning. Jag kan till och med utsätta mänskligheten för dess djupaste skam, till den grad att den inte längre vågar visa sina egna knep och inte längre vågar ge vika för sin lust. Som en snigel som drar sig tillbaka i sitt skal, vågar den inte längre visa upp sitt eget fula tillstånd. Eftersom mänskligheten inte känner sig själv, är dess största brist att den villigt visar upp sina behag för andra, visar upp sitt fula anlete; det är något som Gud avskyr mest. Relationerna mellan människor är onormala och det existerar inte några normala mellanmänskliga relationer, än mindre någon normal relation mellan dem och Gud.

Utdrag ur "Kapitel 14" i "Tolkningar av hemligheterna i Guds ord till hela universum" i "Ordet framträder i köttet"

129. Människans natur är helt olik mitt väsen, eftersom människans fördärvade natur helt och hållet kommer från Satan och människans natur har bearbetats och fördärvats av Satan. Det vill säga, människan överlever under inflytande av hans ondska och fulhet. Människan växer inte upp i en sanningens värld eller en helig miljö, och inte heller lever hon i ljuset. Därför är det omöjligt för sanningen att finnas i varje människas natur från födseln, och inte heller kan hon födas med ett väsen som fruktar Gud och lyder Gud. Tvärtom äger människorna en natur som motsätter sig Gud, vägrar lyda Gud och inte har någon kärlek till sanningen. Denna natur är det problem jag vill tala om – svekfullheten.

Utdrag ur "Ett mycket allvarligt problem: Svek (2)" i "Ordet framträder i köttet"

130. Ett beteende som inte innebär absolut lydnad mot mig är svek. Ett beteende som inte kan vara lojalt mot mig är svek. Att lura mig och använda lögnen för att bedra mig är svek. Att ha mängder av uppfattningar och sprida dem överallt är svek. Att inte kunna hålla fast vid det som vittnar om mig och mina intressen är svek. Att visa upp falska leenden medan man innerst inne är långt ifrån mig är svek. Allt det här är svekfulla handlingar som ni alltid har varit kapabla till och som är vanliga bland er. Ingen av er kanske tycker att det här är något problem, men så ser inte jag det. Jag kan inte behandla en människas svek mot mig som något oväsentligt, och jag kan absolut inte ignorera det. Om ni beter er på det här viset nu när jag är verksam bland er, kommer ni då inte att vara som skurkar som förklarat sig själva kungar om den dagen kommer då det inte finns någon som vakar över er. När det händer och ni orsakar en katastrof, vem kommer då att finnas där och städa upp efter er? Ni kanske tycker att en del svekfulla handlingar bara är tillfälligheter och inte så som ni brukar bete er, och därför förtjänar det inte att diskuteras på så stort allvar, på ett sätt som sårar er stolthet. Om det faktiskt är så ni resonerar, då saknar ni förnuft. Om man tänker på det viset så är man ett exempel på, och urtypen för, upproriskhet. Människans natur är hennes liv; det är en princip som hon förlitar sig på för att överleva och hon kan inte ändra den. Det är samma sak med svekfullheten – om du kan göra något som innebär att du sviker en släkting eller vän, så visar det att det är en del av ditt liv och en natur som du föddes med. Det här är något som ingen kan förneka.

Utdrag ur "Ett mycket allvarligt problem: Svek (1)" i "Ordet framträder i köttet"

131. Vem som helst kan använda sina egna ord och handlingar så att de representerar hans rätta ansikte. Detta rätta ansikte är naturligtvis hans natur. Om du är en person som pratar på ett omständligt sätt, då har du en omständlig natur. Om du är listig till din, då agerar du på ett slugt sätt som gör att folk lätt låter sig luras av dig. Om du är elak till din natur, kanske dina ord är behagliga att lyssna till, men dina handlingar kan inte dölja dina elakheter. Om du är lat till naturen, så är allt du säger inriktat på att smita undan ansvar för din försumlighet och lathet, och du kommer att handla långsamt och oengagerat och vara riktigt bra på att dölja sanningen. Om du är empatisk till din natur, kommer dina ord att vara förnuftiga och dina handlingar kommer också att stämma väl med sanningen. Om du är lojal till naturen är dina ord utan tvekan uppriktiga och dina handlingar välmotiverade, fria från allt som kan göra din herre orolig. Om du är vällustig till din natur eller girig efter pengar, då kommer ditt hjärta ofta att vara uppfyllt av detta och du kommer omedvetet att göra avvikande, omoraliska saker som folk inte glömmer så lätt och det kommer att väcka deras avsky. Precis som jag har sagt, om du har en svekfull natur kan du knappast själv göra dig fri från den. Inbilla dig inte att du har sådan tur att du inte är svekfull till naturen bara för att du inte har handlat orätt mot någon. Om det är vad du tror är du sannerligen motbjudande. Alla mina ord, varje gång jag talar, riktar sig till alla människor och inte bara en person eller en viss typ av människa. Att du inte har svikit mig i ett avseende bevisar inte att du inte kan svika mig i något annat avseende. Somliga människor som söker sanningen tappar självförtroendet när de råkar ut för motgångar i sitt äktenskap. Somliga överger sin skyldighet att vara lojal mot mig när familjen rasar samman. Somliga överger mig för att söka en stunds glädje och spänning. Somliga skulle hellre falla ner i en mörk ravin än leva i ljuset och få njuta av den helige Andes verk. Somliga människor struntar i sina vänners råd och väljer att tillfredsställa sin lust efter rikedom, och ändå kan de inte erkänna sina misstag och vända om. Somliga människor lever bara tillfälligt under mitt namn för att få mitt beskydd, medan andra bara ägnar sig lite åt mig under tvång därför att de klamrar sig fast vid livet och är rädda för döden. Är inte de här och andra omoraliska och dessutom ovärdiga handlingar bara beteenden som människor sedan länge har svikit mig med innerst i sitt hjärta? Jag vet givetvis att folk inte planerar i förväg att svika mig; deras svek är ett naturligt uttryck för deras natur. Ingen vill svika mig, och ingen är glad över att ha gjort något som inneburit att de har

svikit mig. Tvärtom darrar de av rädsla, eller hur? Så tänker ni nu på hur ni ska kunna gottgöra dessa svek och förändra den nuvarande situationen?

Utdrag ur "Ett mycket allvarligt problem: Svek (1)" i "Ordet framträder i köttet"

132. Ni separerades från gyttja och hur man än ser det var ni av samma slag som det där som plockades upp ur sörjan på botten, smutsiga och avskydda av Gud. Ni tillhörde Satan och hade en gång trampats ner och orenats av honom. Det är därför det sägs att ni separerades från gyttja och ni är allt annat än heliga – tvärtom är ni ickemänskliga ting som länge varit föremål för Satans knep. Det här är den mest träffande bedömningen av er. Ni behöver känna till att ni ursprungligen var som föroreningar man hittar i stillastående vatten och slam, motsatsen till eftertraktade fångster som fisk och räkor, för det går inte att få ut något av er som man har någon glädje av. Rent ut sagt är ni de sämsta kräken i ett uselt samhälle, värre än svin och hundar. Att tilltala er med sådana ord är ärligt talat varken att gå för långt eller att överdriva, utan tvärtom förenklar det saken. Att tilltala er med sådana ord skulle till och med kunna sägas vara ett sätt att visa er aktning. Era insikter, ert sätt att prata, ert beteende som människor och varenda sida av ert liv, inklusive er status i gyttjan, räcker för att bevisa att er identitet är "bortom det vanliga".

Ur "Människans medfödda identitet och hennes värde: Hur är de egentligen?" i "Ordet framträder i köttet"

133. Människligheten är inget annat än min fiende. Människligheten är den onde som sätter sig upp mot mig och inte lyder mig. Människligheten är inget annat än avkomman till den onde som jag förbannat. Människligheten är inget annat än ättlingarna till ärkeängeln som bedrog mig. Människligheten är inget annat än arvet efter djävulen som jag avvisade för länge sedan och som sedan dess har varit min oförsonliga fiende. Ovanför den mänskliga rasen är himlen dunkel och dyster utan minsta skymt av klarhet, och människans värld är höljd i becksvalt mörker så att den som lever där inte ens kan se sin egen utsträckta hand framför ansiktet eller solen när han höjer blicken. Vägen under hans fötter slingrar sig fram, krokig, lerig och full av gropar; hela landskapet är fyllt med lik. De mörka hörnen är fyllda med de dödas kvarlevor, och i de kalla och skuggiga hörnen har massor av demoner slagit sig ner. Demoner kommer och går i horder överallt i människornas värld. Avkommorna av alla slags vilddjur, täckta av smuts, är inbegripna i skriande strider och ljudet sätter skräck i hjärtat. I dessa tider, i denna värld, detta "jordiska paradiset" – vart skall man ta vägen för att söka livets

lyckoämnen? Vart kan man ta vägen för att finna sitt livs slutmål? Mänskligheten, som för länge sedan trampats ner under Satans fötter, har från första stund varit en skådespelare som tagit på sig Satans skepnad – och inte bara det, utan människan är Satan förkroppsligad och tjänar som det bevis som klart och tydligt vittnar om Satan. Hur kan denna mänskliga ras, denna hop av degenererat avskum, denna fördärvade mänskliga familjs avkomma, vittna om Gud? Hur kommer min härlighet fram? Var kan man börja tala om mitt vittnesbörd? Den fiende som, efter att ha fördärvat mänskligheten, står emot mig, har redan tagit mänskligheten – den mänsklighet som jag skapade för länge sedan och som var full av min härlighet och mitt utlevande – och solkat ned den. Han har ryckt bort min härlighet, och allt han har genomsyrat människan med är gift kraftigt spetsat med Satans fulhet och saft av frukten från trädet som gav kunskap om gott och ont.

Utdrag ur "Vad det innebär att vara en verklig människa" i "Ordet framträder i köttet"

134. Era många år av handlingar före mig har gett mig det svar jag tidigare aldrig har fått. Och frågan till detta svar är: "Vilken är människans inställning till sanningen och den sanne Guden?" De ansträngningar jag har utgjutit över människan visar på min substans att älska människan, och människans handlingar och gärningar i min närvaro har också visat på människans substans, att hon avskyr sanningen och motsätter sig mig. Jag är ständigt orolig för alla som har följt mig, men de som följer mig kan inte i något läge ta emot mina ord; de är helt oförmögna att acceptera ens de förslag som kommer från mig. Detta är det som gör mig mest ledsen. Ingen kan någonsin förstå mig och dessutom kan ingen acceptera mig, trots att min inställning är uppriktig och mina ord är vänliga. Alla försöker göra det arbete jag har anförtrott dem utifrån sina egna uppfattningar; de söker inte efter mina avsikter och än mindre frågar de efter vad jag begär av dem. De hävdar fortfarande att de tjänar mig lojalt, medan de gör uppror mot mig. Många tror att sanningar som är oacceptabla för dem, eller som de inte praktisera, inte är sanningar. För sådana människor blir mina sanningar något att förneka och kasta åt sidan. Då blir jag, på en och samma gång, någon som av människan erkänns som Gud enbart i ord, och dessutom någon som betraktas som en främling, som inte är sanningen, vägen eller livet. Ingen känner till den här sanningen: Mina ord utgör den evigt oföränderliga sanningen. Jag är människans livförsörjning och mänsklighetens enda vägvisare. Mina ords värde och mening avgörs inte av huruvida de erkänns eller

godkänns av mänskligheten, utan av substansen i själva orden. Även om inte en enda människa på denna jord kan ta emot mina ord, är mina ords värde och deras hjälp till mänskligheten ovärderliga för varje människa. Därför, inför de många människor som gör uppror mot, tillbakavisar eller är fullständigt föraktfulla mot mina ord, är min hållning endast denna: Låt tid och fakta vara mitt vittne och visa att mina ord är sanningen, vägen och livet. Låt dem visa att allt jag har sagt är rätt, och utgör det som människan bör försees med och, dessutom, som människan bör acceptera. Jag kommer att låta alla som följer mig få veta detta faktum: De som inte helt och hållet kan acceptera mina ord, de som inte kan praktisera mina ord, de som inte kan hitta ett syfte i mina ord, och de som inte kan ta emot frälsningen på grund av mina ord, är de som har fördömts av mina ord och som, dessutom, har gått miste om min frälsning, och min käpp skall aldrig avvika från dem.

Utdrag ur "Ni borde överväga era gärningar" i "Ordet framträder i köttet"

Fotnoter:

- a. I originaltexten utelämnas "om ni visste".
- b. "Lämna ondskans väg": i originalet "återvända till stranden", ett kinesiskt uttryck med denna betydelse.
- c. Ursprungstexten innehåller inte frasen "på så vis".

C. Ord om att avslöja den fördärvade mänsklighetens religiösa uppfattningar, irrläror och vanföreställningar

135. I sin tro på Gud, hur bör man lära känna Gud? Man bör lära känna Gud baserat på Guds ord och verk i dag, utan avvikelse eller villfarelse, och före allt annat bör man känna Guds verk. Detta är grundvalen för att känna Gud. Alla dessa olika villfarelser som saknar ett verkligt erkännande av Guds ord är religiösa föreställningar; de är ett erkännande som är avvikande och felaktigt. Religiösa figurers största skicklighet ligger i att ta Guds ord som accepterades i det förflutna och granska Guds ord i dag mot dem. Om man, när man tjänar Gud i dag, håller fast vid de saker som den Helige Ande upplyste i det förflutna, då kommer ens tjänst att orsaka ett avbrott, och ens utövande kommer att vara föråldrat och ingenting annat än religiös ceremoni. Om du tror att de som tjänar Gud utåt sett måste vara ödmjuka och tålmodiga ..., och om du idag omsätter denna typ av kunskap i praktiken, då utgör sådan kunskap religiös föreställning, och sådant utövande har blivit ett hycklande framförande. "Religiösa föreställningar" refererar till saker som är otidsenliga och föråldrade (inklusive erkännandet av ord som tidigare talats av Gud och av ljus som direkt uppenbarades av den Helige Ande), och om de omsätts i praktiken idag, då utgör de ett avbrott i Guds verk, och de är inte av någon nytta för människan. Om människan inte kan rensa ut de saker inom henne som hör till religiösa föreställningar, då kommer de att bli ett stort hinder för människans tjänst inför Gud. Människor med religiösa föreställningar har inget sätt att hålla jämna steg med den Helige Andes verk; de hamnar ett steg bakom, sedan två, för dessa religiösa föreställningar gör människan utomordentligt självsäker och arrogant. Gud känner ingen nostalgi för vad han talade och gjorde i det förflutna; om det är föråldrat, då eliminerar han det. Visst kan väl du släppa taget om dina föreställningar? Om du håller fast vid de ord som Gud talade i det förflutna, bevisar det att du känner Guds verk? Om du inte kan acceptera den Helige Andes ljus i dag, och i stället håller fast vid det förflutnas ljus, kan det bevisa att du följer i Guds fotspår? Kan du fortfarande inte släppa taget om religiösa föreställningar? Om så är fallet, då kommer du att bli en person som motsätter sig Gud.

Utdrag ur "Endast de som känner till Guds verk i dag kan tjäna Gud" i "Ordet framträder i köttet"

136. Eftersom det alltid sker nya framsteg i Guds verk, finns det verk som blir föråldrat och gammalt när nytt verk uppstår. De här olika typerna av verk, gamla och nya, står inte i strid mot varandra utan kompletterar varandra; varje steg följer på det förra. Eftersom det finns nytt verk, måste de gamla sakerna förstås elimineras. Till exempel har en del av människans sedan länge etablerade sedvänjor och vanemässiga ordspråk, i kombination med människans mångåriga erfarenhet och läror, bildat en rad olika föreställningar i människans sinne. Ännu mer gynnsam för människans bildande av sådana uppfattningar är att Gud ännu inte har fullständigt avslöjat sitt sanna ansikte och inneboende sinnelag för människan, tillsammans med den mångåriga spridningen av forna tiders traditionella teorier. Man kan säga att under loppet av människans tro på Gud har olika föreställningars påverkan lett till det ständiga bildandet och utvecklandet av alla sorters föreställningar om Gud hos folk, vilket har fått många religiösa människor som tjänar Gud att bli hans fiender. Ju starkare folkets religiösa föreställningar är, desto mer motsätter de sig därför Gud, och desto mer är de fiender till Gud. Guds verk är alltid nytt och aldrig gammalt, och det bildar aldrig dogmer utan förändras och förnyas istället ständigt i större eller mindre utsträckning. Detta verk är ett uttryck för det inneboende sinnelaget hos Gud själv. Det är också den inneboende principen för Guds verk, och ett av de medel med vilka Gud åstadkommer sin förvaltning. Om Gud inte verkade på det här sättet, skulle människan inte förändras eller kunna känna Gud och Satan skulle inte besegras. I hans verk sker det därför ständigt förändringar som framstår som oregelbundna, men som faktiskt är återkommande. Det sätt på vilket människan tror på Gud är däremot helt annorlunda. Hon klamrar sig fast vid gamla välbekanta dogmer och system, och ju äldre de är desto mer tilltalande är de för henne. Hur kan människans dåraktiga sinne, ett sinne som är lika omedgörligt som sten, acceptera så många ofattbara nya verk och ord från Gud? Människan avskyr den Gud som alltid är ny och aldrig gammal; hon tycker bara om den gamle Guden som är skröplig, vithårig och fast på ett ställe. Eftersom Gud och människan har sina egna preferenser har människan därmed blivit Guds fiende. Många av dessa motsägelser existerar ännu i dag, i en tid då Gud har gjort nya verk i nästan sex tusen år. Därför är de bortom räddning. Kanske beror det på människans envishet, eller på att Guds administrativa förordningar är okränkbara för varje människa, men dessa präster klamrar sig fortfarande fast vid möjliga gamla böcker och papper, medan Gud

fortsätter med sitt ofullbordade förvaltningsverk som om han inte hade någon vid sin sida. Trots att dessa motsägelser gör Gud och människa till fiender, och till och med är oförsonliga, tar Gud ingen hänsyn till dem, som om de existerade – och ändå inte. Människan håller däremot fortfarande fast vid sina åsikter och föreställningar, och släpper aldrig taget om dem. Men en sak är uppenbar: Trots att människan inte avviker från sin ståndpunkt, är Guds fötter hela tiden i rörelse och han ändrar hela tiden sin ståndpunkt utifrån situationen, och i slutändan är det människan som kommer att besegras utan strid. Under tiden är Gud den största fienden till de motståndare som har besegrats, och han är också en förkämpe för de människor som har besegrats och de som ännu inte har besegrats. Vem kan tävla med Gud och segra? Människans föreställningar verkar komma från Gud, eftersom många av dem uppstod i kölvattnet av Guds verk. Men Gud förlåter inte människan på grund av detta, och inte heller överöser han människan med beröm för att hon i kölvattnet av hans verk producerar parti efter parti med produkter ”för Gud” som är utanför hans verk. Tvärtom känner han en oerhörd vämjelse inför människans uppfattningar och gamla fromma trosåskådningar, och han har inte ens lust att erkänna vilken dag de här uppfattningarna först dök upp. Han accepterar över huvud taget inte att dessa föreställningar skulle ha orsakats av hans verk, för människans föreställningar sprids av människan; deras källa är människans tankar och sinne, och den är inte Gud, utan Satan. Guds avsikt har hela tiden varit att hans verk ska vara nytt och levande, inte gammalt och dött, och det han får människan att hålla fast vid varierar med tidsåldern och skedet, och det är inte evigt och oföränderligt. Det beror på att han är en Gud som får människan att leva och vara ny, snarare än en djävul som får människor att dö och bli gamla. Förstår ni fortfarande inte detta? Du har föreställningar om Gud och är oförmögen att släppa taget om dem eftersom du är trångsynt. Det beror inte på att det är för lite förnuft i Guds verk eller att Guds verk avviker från människans önskningar, och det beror inte heller på att Gud hela tiden är försumlig med sina plikter. Att du inte kan släppa taget om dina föreställningar beror på att du brister för mycket i lydnad, och på att du inte har den minsta likhet med en av Gud skapad varelse, och det beror inte på att Gud gör det svårt för dig. Allt detta har orsakats av dig, och har inget samband med Gud; allt lidande och all motgång orsakas av människan. Guds avsikter är alltid goda! Han vill inte få dig att fabricera föreställningar, utan önskar att du förändras och förnyas vartefter tidsåldrarna går. Men

du kan inte skilja krita från ost och sysslar ständigt med att inspektera eller analysera. Det är inte så att Gud gör det svårt för dig, utan du saknar vördnad för Gud, och din olydnad är alltför stor. En liten skapad varelse som vågar ta en obetydlig del av det som tidigare gavs av Gud och sedan vänder sig om och använde den för att angripa Gud – är inte det människans olydnad? Man kan med rätta säga att människorna är ytterst okvalificerade att uttrycka sina åsikter inför Gud, och än mindre är de kvalificerade att paradera omkring med sitt värdelösa, stinkande, ruttna och blomrika språk som de behagar – för att inte tala om de där möjliga uppfattningarna. Är de inte ännu mer värdelösa?

Utdrag ur "Endast de som känner till Guds verk i dag kan tjäna Gud" i "Ordet framträder i köttet"

137. Guds verk fortsätter att framskrida, och fastän syftet med hans verk är oföränderligt, förändras hela tiden de sätt han verkar på, och därmed också de som följer Gud. Ju mer Guds verk, desto mer grundligt kommer människan att känna Gud, och människans sinnelag förändras därmed tillsammans med hans verk. Men det är på grund av att Guds verk ständigt förändras som de som inte känner till den Helige Andes verk och de befängda personer som inte känner sanningen har blivit motståndare till Gud. Guds verk överensstämmer aldrig med människans föreställningar, för hans verk är alltid nytt och aldrig gammalt. Han upprepar aldrig ett gammalt verk utan skyndar snarare vidare med verk som aldrig tidigare utförts. Eftersom Gud inte upprepar sitt verk och människan undantagslöst bedömer Guds verk av idag utifrån hans verk i det förflutna, är det ytterst svårt för Gud att utföra varje steg i den nya tidsålderns verk. Människan lägger ut alltför många hinder! Människans tänkande är alltför inskränkt! Ingen människa känner Guds verk, men alla definierar de sådant verk. Långt från Gud förlorar människan liv, sanning och Guds välsignelser, men människan accepterar varken liv eller sanning, än mindre de större välsignelser som Gud skänker till mänskligheten. Alla människor vill vinna Gud men kan ändå inte tolerera några förändringar i Guds verk. De som inte accepterar Guds nya verk tror att Gud är oföränderlig, och att Guds verk för alltid står stilla. Enligt deras övertygelse är allt som behövs för att få evig frälsning från Gud att hålla lagen, och så länge de ångrar sig och bekänner sina synder kommer Guds hjärta alltid att vara tillfredsställt. De är av åsikten att Gud bara kan vara Guden enligt lagen och Guden som spikades fast på korset för människan; de anser också att Gud inte borde och inte kan gå utöver Bibeln. Det är just

dessas åsikter som har fjättrat dem ordentligt vid den gamla lagen och hållit dem fångna genom hårda regler. Ännu fler anser att oavsett vilket nytt verk Gud utför, måste det styrkas av profetior, och att i varje skede av ett sådant verk måste också alla de som följer honom med ett sant hjärta få se uppenbarelser, annars kan inte detta verk komma från Gud. Det är redan svårt för människan att lära känna Gud. När detta läggs till människans absurda hjärta och hennes upproriska natur, självhärlighet och inbilskhet, då är det desto svårare för människan att acceptera Guds nya verk. Människan varken studerar Guds nya verk med omsorg eller accepterar det med ödmjukhet; människan antar istället en föraktfull attityd och inväntar Guds uppenbarelser och vägledning. Är inte detta beteendet hos en människa som gör uppror mot och motsätter sig Gud? Hur kan sådana personer få Guds godkännande?

Utdrag ur "Hur kan människan som har begränsat Gud i sina uppfattningar få Guds uppenbarelser?" i "Ordet framträder i köttet"

138. Om människan tror på Gud måste hon följa honom tätt i spåren, steg för steg; hon måste "följa Lammet varthelst det går". De människorna är de enda som söker den sanna vägen, de enda som känner till den helige Andes verk. Människor som är slaviskt bokstavstroende och slaviskt följer trossatser har eliminerats av den helige Andes verk. I varje tidsperiod kommer Gud att starta nytt verk, och i varje tidsperiod kommer det att bli en ny början bland människorna. Om det enda människan gör är att hålla fast vid sanningarna att "Jehova är Gud" och "Jesus är Kristus", vilket är sanningar som endast gäller i sina respektive tidsåldrar, då kommer hon aldrig att hålla jämna steg den heliga Andes verk och kommer aldrig att kunna få den helige Andes verk. Oavsett hur Gud arbetar följer människan honom utan minsta tvekan, och hon följer tätt efter. Hur skulle människan då kunna elimineras av den helige Ande? Oavsett vad Gud gör, om bara människan är säker på att det är den helige Andes verk, och utan att tvivla samarbetar i den helige Andes verk och försöker uppfylla Guds krav, hur skulle hon då kunna straffas? Guds verk har aldrig upphört, hans fotsteg har aldrig stannat upp, och ända tills hans förvaltningsverk fullbordas kommer han alltid att vara verksam och aldrig stanna upp. Men människan är annorlunda: Redan efter att ha fått en aning av den helige Andes verk behandlar hon det som om det aldrig kommer att förändras; när hon har fått lite kunskap går hon inte vidare och följer spåren av Guds nya verk; redan efter att ha sett en smula av Guds verk bestämmer hon omedelbart att Gud är som en viss träfigur och

tror att Gud alltid kommer att förbli i den form som hon ser framför sig, att det var på det viset förr och att det alltid kommer att vara så i framtiden. Redan efter att ha fått en yttlig kunskap är människan så stolt att hon glömmer sig själv och godtyckligt börjar förkunna ett Guds sinnelag och existens som helt enkelt inte existerar; och efter att ha blivit förvissade om ett stadium av den helige Andes verk accepterar hon inte Guds nya verk, oavsett vilken slags person det är som förkunnar det. Det här är människor som inte kan acceptera den helige Andes nya verk; de är alltför konservativa och oförmögna att acceptera nya saker. Det här är människor som tror på Gud men också förkastar honom. Människan anser att israeliterna gjorde fel som "endast trodde på Jehova och inte trodde på Jesus", men de flesta människor spelar en roll som innebär att de "bara tror på Jehova och förkastar Jesus" och "längtar efter Messias återkomst, men motsätter sig den Messias som heter Jesus." Inte underligt att människor fortfarande lever under Satans styre efter att ha accepterat ett stadium av den helige Andes verk och ändå inte får ta emot Guds välsignelser. Är inte det här resultatet av människans upproriskhet? Kristna över hela världen som inte har hållit jämna steg med dagens nya verk klamrar sig fast vid hoppet att de ska bli lyckliga och utgår från att Gud kommer att uppfylla alla deras önskningar. Likväl kan de inte säga med säkerhet säga varför Gud kommer att ta dem upp till den tredje himlen, inte heller är de säkra på hur Jesus ska komma på ett vitt moln för att ta emot dem, och än mindre kan de med absolut säkerhet säga om Jesus verkligen kommer att anlända på ett vitt moln den dagen de föreställer sig. De är ängsliga och villrådiga allihop; de vet inte ens själva om Gud kommer att ta upp var och en av dem, dessa skiftande små grupper av människor som kommer från alla olika samfund. Det verk som Gud utför idag, den nuvarande tidsåldern och Guds vilja; de vet inget om något av detta och kan inte göra något annat än att räkna dagarna på sina fingrar. De enda som kan få den slutgiltiga välsignelsen är de som följer i Lammets fotspår ända till slutet, medan dessa "smarta människor", som är oförmögna att följa till det yttersta slutet och likväl tror att de har fått allt, är oförmögna att skåda Guds framträdande. De tror allesamman att de är den smartaste individen på jorden, och utan anledning stoppar de Guds verks fortsatta utveckling och verkar helt förvissade om att Gud kommer att ta upp dem till himlen, dessa som "är fullkomligt lojala mot Gud, följer Gud och håller Guds ord." Även om de är "fullkomligt lojala" mot de ord som Gud talar, är deras ord och handlingar så motbjudande därför att de motarbetar den helige Andes

verk och begår svek och ondska. De som inte följer till det yttersta slutet, de som inte håller jämna steg med den heliga Andes verk utan bara klamrar sig fast vid det gamla verket, har inte bara misslyckats med att vara lojala mot Gud, utan de har blivit sådana som motarbetar Gud, avvisas av den nya tidsåldern och kommer att straffas. Finns det några mer beklagansvärda än de? Många tror till och med att alla som förkastar den gamla lagen och acceptera det nya verket saknar samvete. Dessa människor, som bara talar om "samvete" och inte känner till den helige Andes verk, kommer till slut att få sina framtidsutsikter omintetgjorda av sina egna samveten. Guds verk följer inga trossatser och Gud klamrar sig inte fast vid det fastän det är hans eget verk. Det som ska förnekas, förnekas, och det som ska elimineras, elimineras. Men människan gör sig till Guds fiende genom att hålla fast enbart vid en liten del av Guds förvaltningsverk. Är inte detta människans orimlighet? Är inte detta människans okunnighet? Ju mer ängsliga och överdrivet försiktiga folk är av rädsla för att inte vinna Guds välsignelser, desto mer oförmögna är de att vinna större välsignelser och att få ta emot den slutgiltiga välsignelsen. Alla de där människorna som slaviskt följer lagen visar alla den ytterst lojalitet gentemot lagen, och ju mer de visar denna lojalitet mot lagen, desto mer är de upprorsmän som motarbetar Gud. För det är nu rikets tidsålder och inte lagens tidsålder, och man kan inte nämna dagens verk och gårdagens verk i samma andetag, och inte heller kan gårdagens verk jämföras med dagens verk. Guds verk har förändrats och människans trosutövning har också förändrats; det handlar inte om att hålla fast vid lagen eller att ta på sig korset, så därför kommer inte folks lojalitet mot lagen och korset att vinna Guds gillande.

Utdrag ur "Guds verk och människans trosutövning" i "Ordet framträder i köttet"

139. Människan har blivit fördärvad och lever i Satans fälla. Alla människor lever i köttet, lever med själviska begär, och det finns inte en enda en som är förenlig med mig. Det finns de som säger att de är förenliga med mig, men de tillber vaga avgudar allesamman. Trots att de erkänner mitt namn som heligt följer de en stig som leder bort från mig och deras ord är fulla av arrogans och självsäkerhet. Det beror på att de alla i grund och botten är motståndare till mig och oförenliga med mig. Varje dag söker de spår av mig i Bibeln och hittar slumpmässigt "lämpliga" avsnitt som de läser i det oändliga och läser högt som heliga skrifter. De vet inte hur de ska vara förenliga med mig eller vad det innebär att vara emot mig. De läser bara skrifterna i blindo. Mellan

Bibelns pärmar stänger de in en vag Gud som de aldrig har sett och inte kan se, och tar fram honom och tittar på honom när det passar. De tror på min existens enbart inom Bibelns ramar och de jämställer mig med Bibeln; utan Bibeln finns jag inte och utan mig finns ingen Bibel. De bryr sig inte om min existens eller mina handlingar, utan ägnar istället extrem och särskild uppmärksamhet åt vartenda ord i Skriften. Ännu fler tror till och med att jag inte skulle göra något jag vill göra utan att det finns förutsagt i Skriften. De lägger alltför stor vikt vid Skriften. Man kan säga att de betraktar ord och uttryck som alltför viktiga, i så hög grad att de använder verser ur Bibeln för att bedöma vartenda ord jag säger och för att fördöma mig. Vad de söker är inte den väg som innebär förenlighet med mig eller förenlighet med sanningen, utan förenlighet med Bibelns ord, och de tror att allt utan undantag som inte stämmer med Bibeln inte är mitt verk. Är inte dessa människor fariséernas plikttrogna ättlingar? De judiska fariséerna använde Mose lag till att döma Jesus. De sökte inte förenlighet med Jesus den gången, utan följde lagens bokstav till punkt och pricka, så till den grad att de efter att ha anklagat honom för att inte följa lagen i Gamla testamentet och inte vara Messias slutligen spikade upp den oskyldige Jesus på korset. Vad var deras innersta väsen? Var det inte att de inte sökte vägen som innebär förenlighet med sanningen? De var helt besatta av vartenda ord i Skriften, samtidigt som de inte brydde sig om vare sig min vilja eller stegen och metoderna i mitt verk. De var inte människor som sökte sanningen, utan människor som stelbent klamrade sig fast vid ord; de var inte människor som trodde på Gud, utan människor som trodde på Bibeln. I själva verket var de Bibelns vakthundar. För att värna om Bibelns intressen, bevara Bibelns värdighet och försvara Bibelns rykte gick de så långt att de spikade upp den barmhärtige Jesus på korset. Detta gjorde de enbart i syfte att försvara Bibeln och i syfte att bevara ställningen för varje enskilt ord i Bibeln i människors hjärtan. Så de föredrog att ge upp sin framtid och syndoffret för att döma Jesus, som inte rättade sig efter skriftens dogmer, till döden. Var de inte allesamman lakejer åt vartenda ord i skriften?

Och hur är det med människorna idag? Kristus har kommit för att sprida sanningen, men de skulle hellre driva bort honom från den här världen för att själva kunna vinna inträde i himlen och få nåd. De skulle hellre förneka sanningens ankomst helt och hållet för att skydda Bibelns intressen, och de skulle hellre spika fast den Kristus som återkommit i köttet på korset igen för att säkra Bibelns eviga existens. Hur kan

människan ta emot min frälsning när hennes hjärta är så ont och hennes natur är så fientligt inställd mig? Jag lever bland människorna, men människan vet inte om min existens. Även när jag låter mitt ljus skina över människan fortsätter hon att vara ovetande om min existens. När jag släpper lös min vrede över människan förnekar hon ännu mer nitiskt min existens. Människan söker efter förenlighet med ord och förenlighet med Bibeln, men inte en enda individ kommer till mig för att söka den väg som innebär förenlighet med sanningen. Människan blickar upp mot mig i himlen och engagerar sig särskilt i min existens i himlen, men ingen bryr sig om mig i köttet, för jag som lever bland människorna är helt enkelt alltför oansenlig. De som endast söker förenlighet med orden i Bibeln och med en vag Gud är en bedrövlig syn för mig. Det de tillber är nämligen döda ord och en Gud som kan ge dem oräkneliga skatter; vad de dyrkar är en Gud som skulle överlämna sig i människans våld – en Gud som inte finns. Vad kan då dessa människor vinna från mig? Människan är helt enkelt så usel att det saknas ord. De som är emot mig, som ställer gränslösa krav på mig, som inte älskar sanningen och som är rebelliska mot mig – hur skulle de kunna vara förenliga med mig?

Utdrag ur "Du måste söka vägen som innebär förenlighet med Kristus" i "Ordet framträder i köttet"

140. Om ni använder er av era egna uppfattningar för att bedöma och begränsa Gud, som om han var en oföränderlig staty av lera, och om ni begränsar Gud helt och hållet till Bibelns parametrar och håller honom inom begränsade handlingsramar, då visar det att ni har fördömt Gud. Eftersom judarna gjorde Gud till en avgud med fast form som de höll i sina hjärtan, som om Gud endast kunde heta Messias och bara han som hette Messias kunde vara Gud, och eftersom mänskligheten tjänade och tillbad Gud som om han var en (livlös) lerstaty, spikade de fast den tidens Jesus på korset och dömde honom till döden – den oskyldige Jesus dömdes därför till döden. Gud hade inte begått något brott, men människan vägrade ändå skona honom och insisterade på att döma honom till döden, och så korsfästes Jesus. Människan tror alltid att Gud är oföränderlig och definierar honom på basis av en enda bok, Bibeln, som om människan har en perfekt förståelse av Guds förvaltning, som om hon håller allt Gud gör i sin hand. Folk är extremt absurda, extremt arroganta, och de har alla en svaghet för överdrifter. Oavsett hur stor din kunskap om Gud är, så hävdar jag ändå att du inte känner honom, att du är en person som motsätter sig Gud i högsta grad och att du har fördömt Gud, för du är fullständigt oförmögen att lyda Guds verk och följa den väg som leder till att du

fullkomnas av Gud. Varför är Gud aldrig nöjd med människans handlingar? Därför att människan inte känner Gud, därför att hon har alltför många uppfattningar och därför att hennes kunskap om Gud inte överensstämmer med verkligheten, utan tvärtom monotont upprepar samma tema utan variation och nalkas alla situationer på samma sätt. Så efter att ha kommit till jorden i dag, spikas Gud än en gång upp på korset av människan.

Utdrag ur "De onda måste bli bestraffade" i "Ordet framträder i köttet"

141. I flera millennier har människan längtat efter att få bevittna Frälsarens ankomst. Hon har längtat efter att få skåda Frälsaren Jesus komma på ett vitt moln när han personligen stiger ner bland dem som har längtat och väntat på honom i tusentals år. Människan har också längtat efter att Frälsaren ska återvända och återförenas med dem; det vill säga, längtat efter att Frälsaren Jesus, som varit skild från människorna i tusentals år, ska komma tillbaka och än en gång utföra det återlösningsverk som han gjorde bland judarna, vara medkännande och kärleksfull mot människan, förlåta människans synder, bära hennes synder och även bära alla hennes överträdelser och befria henne från synd. Vad människan längtar efter är att Frälsaren Jesus ska vara den samme som förr – en Frälsare som är älskvärd, god och vörnadsfull, som aldrig är vred på människan och aldrig klandrar henne utan förlåter och tar på sig alla människans synder och till och med, liksom tidigare, kommer att dö på korset för människans skull. Sedan Jesus gav sig av har de lärjungar som följde honom, liksom alla de heliga som blev frälsta i hans namn, längtat förtvivlat efter honom och väntat på honom. Alla de som blev frälsta av Jesus Kristi nåd under nådens tidsålder har längtat efter den triumfens dag i ändens tid då Frälsaren Jesus stiger ner på ett vitt moln för att framträda inför alla människor. Det är naturligtvis också den gemensamma önskan hos alla dem som accepterar Frälsaren Jesu namn idag. Alla i universum som känner till Frälsaren Jesu frälsning har längtat förtvivlat efter att Jesus Kristus plötsligt ska komma för att fullborda vad Jesus sa när han var på jorden: "Jag ska komma på samma sätt som jag gav mig av". Människan tror att Jesus, efter korsfästelsen och uppståndelsen, återvände till himlen på ett vitt moln för att inta sin plats på den Högstes högra sida. På samma sätt ska Jesus stiga ner, återigen på ett vitt moln (det molnet syftar på det moln som Jesus färdades på när han återvände till himlen), bland dem som i tusentals år har längtat förtvivlat efter honom, och han ska se ut och vara klädd som en jude. Efter att ha

framträtt för människorna ska han skänka dem mat, göra så att levande vatten strömmar fram åt dem och leva bland människorna, full av nåd och full av kärlek, livfull och verklig. Alla det här är vad folk tror. Men Frälsaren Jesus gjorde inte det. Han gjorde motsatsen till det som människan föreställde sig. Han kom inte till dem som hade längtat efter hans återkomst och han framträdde inte för alla människor när han färdades på det vita molnet. Han har redan kommit, men människan känner honom inte och är fortfarande ovetande om honom. Människan väntar bara planlöst på honom, omedveten om att han redan har nedstigit på ett "vitt moln" (det moln som är hans ande, hans ord, hela hans sinnelag och allt han är) och nu finns hos en skara övervinnare som han kommer att skapa i de sista dagarna. Människan vet inte följande: Hur ska den helige Frälsaren Jesus, trots all den tillgivenhet och kärlek han hyser för människan, kunna verka i dessa "tempel" som bebos av smuts och orena andar? Fastän människan har väntat på hans ankomst – hur skulle han kunna visa sig för dem som äter de orättfärdigas kött, dricker de orättfärdigas blod och bär de orättfärdigas kläder, som tror på honom men inte känner honom och som ständigt utpressar honom? Människan vet bara att Frälsaren Jesus är full av kärlek och överfull av medkänsla och att han är syndoffret, fyllt av återlösning. Hon har ingen aning om att han är Gud själv som flödar över av rättfärdighet, majestät, vrede och dom, äger auktoritet och är full av värdighet. Så även om människan ivrigt väntar på och längtar efter Återlösarens återkomst, och även om himlen grips av hennes böner, framträder inte Frälsaren Jesus för dem som tror på honom men inte känner honom.

Utdrag ur "Frälsaren har redan återvänt på ett 'vitt moln'" i "Ordet framträder i köttet"

142. Om Jesus, som människan inbillar sig det, skulle komma tillbaka i de sista dagarna och fortfarande heta Jesus, fortfarande komma på ett vitt moln och stiga ned bland människor i Jesu gestalt, skulle inte det vara en upprepning av hans verk? Är den helige Ande i stånd att klamra sig fast vid det gamla? Allt som människan tror på är uppfattningar, och allt som människan förstår är enligt bokstavstolkning och även enligt hennes fantasi. Detta strider mot principerna för den helige Andes verk och överensstämmer inte med Guds avsikter. Gud skulle inte verka på det sättet. Så dåraktig och enfaldig är inte Gud, och hans verk är inte så banalt som du inbillar dig. Baserat på allt vad människan inbillar sig så ska Jesus komma på ett moln och stiga ned mitt ibland er. Ni ska få se honom som från sitt moln berättar för er att han är Jesus. Ni ska få se

sårmärkena i hans händer, och ni ska känna igen honom som Jesus. Och han ska frälsa er igen, och han ska vare er väldige Gud. Han ska frälsa er, skänka er ett nytt namn och ge var och en av er en vit sten. Därefter ska ni få träda in i himmelriket och mottas i paradiset. Är inte dessa trosåskådningar mänskliga uppfattningar? Verkar Gud enligt människans uppfattningar, eller verkar han tvärtemot människans uppfattningar? Härrör inte alla mänskliga föreställningar från Satan? Har inte hela mänskligheten fördärvats av Satan? Om Gud utförde sitt verk enligt mänskliga uppfattningar, skulle han då inte bli Satan? Skulle han då inte vara av samma slag som sina skapelser? När nu hans skapelser har fördärvats så mycket av Satan att människan har blivit Satan förkroppsligad, skulle då inte Gud vara i förbund med Satan om han verkade i enlighet med det som hör Satan till? Hur kan människan fatta Guds verk? Därför skulle Gud aldrig verka enligt mänskliga uppfattningar och han skulle aldrig verka på de sätt du inbillar dig. Det finns de som säger att Gud själv sagt att han ska komma på ett moln. Det är sant att Gud själv sagt så, men vet du inte att ingen människa kan fatta Guds hemligheter? Vet du inte att ingen människa kan förklara Guds ord? Är du säker, utan skuggan av ett tvivel, att du fått insikt och upplysning av den helige Ande? Det var säkerligen inte så att den helige Ande visade dig detta så direkt. Var det den helige Ande som undervisade dig, eller fick dina egna uppfattningar dig att tänka så? Du sade: "Detta har Gud själv sagt." Men vi kan inte använda våra egna uppfattningar och tankar för att mäta Guds ord. Vad gäller de ord Jesaja talat, kan du med fullständig visshet förklara hans ord? Vågar du förklara hans ord? När du inte vågar förklara Jesajas ord, varför vågar du förklara de ord Jesus talade? Vem är mest upphöjd, Jesus eller Jesaja? Eftersom svaret är Jesus, varför förklarar du de ord Jesus talat? Skulle Gud berätta för dig om sitt verk i förväg? Inte någon enda skapad varelse känner till det, inte ens budbärarna i himlen, inte ens Människosonen, så hur skulle du kunna känna till det?

Utdrag ur "Visionen av Guds verk (3)" i "Ordet framträder i köttet"

143. Vill ni veta roten till att fariséerna motsatte sig Jesus? Vill ni veta fariséernas väsen? De var fulla av fantasier om Messias. Dessutom trodde de bara att Messias skulle komma men de sökte ändå inte livets sanning. Och därför väntar de än idag på Messias, för de har ingen kunskap om livets väg och vet inte vad sanningens väg är. Hur skulle ni säga att sådana dåraktiga, envisa och okunniga människor kan vinna Guds välsignelse? Hur skulle de kunna se Messias? De motsatte sig Jesus för att de inte kände riktningen

för den Helige Andes verk, för att de inte kände sanningens väg som Jesus talade om och dessutom för att de inte förstod Messias. Och eftersom de aldrig hade sett Messias och aldrig hade varit i Messias sällskap gjorde de misstaget att fåfängt klamra sig fast vid namnet Messias samtidigt som de motsatte sig Messias väsen med alla tillgängliga medel. Dessa fariséer var till sitt väsen envisa och arroganta och hörsammade inte sanningen. Principen för deras tro på Gud är: Oavsett hur djup din förkunnelse är, oavsett hur hög din auktoritet är så är du inte Kristus om du inte kallas för Messias. Är det inte absurda och löjliga synpunkter? Jag frågar er igen: Är det inte extremt lätt för er att begå de första fariséernas misstag, med tanke på att ni inte har den ringaste förståelse av Jesus? Kan du urskilja sanningens väg? Kan du uppriktigt garantera att du inte kommer att motsätta dig Kristus? Har du förmåga att följa den Helige Andes verk? Om du inte vet om du kommer att motsätta dig Kristus så säger jag att du redan lever på dödens rand. De som inte kände Messias kunde alla motsätta sig Jesus, avvisa Jesus och baktala honom. Människor som inte förstår Jesus kan alla förneka honom och skymfa honom. Dessutom kan de se Jesu återkomst som Satans bedrägeri och fler människor ska fördöma Jesus som har återvänt till köttet. Blir ni inte rädda av allt det här? Det ni möter ska vara en hädelse av den Helige Ande, ödeläggelse av den Helige Andes ord till kyrkorna och avvisandet av allt som uttrycks av Jesus. Vad kan ni vinna från Jesus om ni är så förvirrade? Hur kan ni förstå Jesu verk när han återvänder till köttet på ett vitt moln, om ni envist vägrar inse era fel? Jag säger följande: Människor som inte accepterar sanningen utan blint väntar på Jesu ankomst på vita moln kommer säkert att häda den Helige Ande och de är den kategori som ska förgöras. Ni vill bara ha Jesu nåd och bara njuta av den lycksaliga himmelska världen men har aldrig hörsammat de ord som Jesus har talat och aldrig tagit emot den sanning som uttrycks av Jesus när han återvänder till köttet. Vad kommer ni att lyfta fram i utbyte mot Jesu återkomst på ett vitt moln? Är det er uppriktighet med vilken ni gång på gång begår synder och sedan bekänner dem, om och om igen? Vad kommer ni att erbjuda som offer till Jesus som återvänder på ett vitt moln? Är det åren av arbete som ni berömmar er av? Vad kommer ni att lyfta fram för att få den Jesus som återvänt att lita på er? Är det er arroganta natur som inte hörsammar någon sanning?

Utdrag ur "När du skådar Jesu andliga kropp har Gud förnyat himmel och jord" i "Ordet framträder i köttet"

144. Er lojalitet är bara ord, er kunskap är endast intellektuell och begreppsmässig, ert arbete sker i syfte att vinna himlens välsignelser, så hurdan må er tro då vara? Än idag vägrar ni fortfarande lyssna till varje enskilt ord av sanning. Ni vet inte vad Gud är, ni vet inte vad Kristus är, ni vet inte hur ni ska vörda Jehova, ni vet inte hur ni ska träda in i den Helige Andes verk och ni vet inte hur ni ska skilja mellan verket av Gud själv och människans bedrägerier. Du vet bara att fördöma varje sant ord som uttalas av Gud som inte överensstämmer med dina tankar. Var finns din ödmjukhet? Var finns din lydnad? Var finns din lojalitet? Var finns din önskan att söka sanningen? Var finns din vörndad till Gud? Jag säger er att de som tror på Gud på grund av tecknen säkert är den kategori som ska drabbas av förstörelse. De som är oförmögna att acceptera orden från Jesus som har återvänt till köttet är säkert helvetets avkommor, ärkeängelns ättlingar, den kategori som ska bli föremål för evig förstörelse. Många kanske inte bryr sig om vad jag säger, men jag vill ändå säga till alla så kallade helgon som följer Jesus att när ni med egna ögon ser Jesus stiga ner från himlen på ett vitt moln kommer det att vara det offentliga framträdandet av rättfärdighetens sol. Det kanske ska komma en tid av stark upprymdhet för dig, men då ska du veta att den tid då du bevittnar hur Jesus stiger ner från himlen också är den tid när du går ner till helvetet för att bli straffad. Det kommer att vara slutet på Guds förvaltningsplan och det är då Gud kommer att belöna de goda och straffa de onda. För Guds dom kommer att ha upphört innan människan ser tecken, då sanningens uttryck är allt som finns. De som accepterar sanningen och inte söker tecken och följaktligen har blivit renade ska ha kommit tillbaka inför Guds tron och låtit sig omfamnas av Skaparen. Endast de som framhärdar i tron att "den Jesus som inte rider på ett vitt moln är en falsk Kristus" ska bli föremål för evig bestraffning, för de tror bara på den Jesus som visar tecken men erkänner inte den Jesus som förkunnar allvarlig dom och kungör livets sanna väg. Och därmed kan det bara vara så att Jesus tar itu med dem när han öppet återvänder på ett vitt moln. De är för envisa, för självsäkra, för arroganta. Hur kan sådana vanartade personer belönas av Jesus? Jesu återkomst är en stor frälsning för dem som har förmåga att acceptera sanningen, men för dem som är oförmögna att acceptera sanningen är den ett tecken på fördömdelse. Ni ska söka er egen väg och inte häda den Helige Ande och förkasta sanningen. Ni ska inte vara okunniga och arroganta utan sådana som följer den Helige Andes ledning och längtar efter och söker sanningen; endast på det sättet kommer ni att dra nytta. Jag råder er att vandra

på Gudstrons väg med omsorg. Dra inga förhastade slutsatser; och var inte heller flyktiga och tanklösa i er tro på Gud. Ni ska veta att de som tror på Gud åtminstone ska vara ödmjuka och vördnadsfulla. De som har hört sanningen och ändå rynkar på näsan åt den är dåraktiga och okunniga. De som har hört sanningen och ändå sorglöst drar förhastade slutsatser eller fördömer den är överöst med arrogans. Ingen som tror på Jesus är kvalificerad att förbanna eller fördöma andra. Ni ska alla vara personer som är rationella och accepterar sanningen. Kanske tror du, efter att ha hört sanningens väg och läst livets ord, att bara ett av 10 000 av dessa ord stämmer överens med dina övertygelser och Bibeln och då bör du fortsätta söka i det tiotusende ordet av dessa. Jag råder dig ändå att vara ödmjuk, att inte vara för självsäker och inte upphöja dig själv för mycket. Om du har en så ringa vördnad för Gud i ditt hjärta kommer du att vinna större upplysning. Om du ingående granskar och upprepade gånger begrundar dessa ord ska du förstå om de är sanningen eller inte, och om de är liv eller inte. Kanske kommer vissa människor blint att fördöma dessa ord efter bara att ha läst några få meningar och säga: "Det här är inget annat än någon slags upplysning från den Helige Ande" eller "Det här är en falsk Kristus som har kommit för att bedra människor". De som säger sådana saker är förblindade av okunskap! Du förstår för lite av Guds verk och visdom och jag råder dig att börja om från början! Ni får inte blint fördöma de ord som uttalas av Gud på grund av framträdandet av några falska Kristusfigurer i de sista dagarna, och ni får inte bli sådana som hädar den Helige Ande för att ni fruktar bedrägeri. Skulle inte det vara mycket beklagligt? Om du efter omfattande granskning fortfarande tror att dessa ord inte är sanningen, inte är vägen, inte är uttryckta av Gud, ska du slutligen bli straffad och utan välsignelser.

Utdrag ur "När du skådar Jesu andliga kropp har Gud förnyat himmel och jord" i "Ordet framträder i köttet"

146. Endast genom att lägga undan dina gamla uppfattningar kan du vinna ny kunskap, men gammal kunskap är inte nödvändigtvis gamla uppfattningar. "Uppfattningar" syftar på de saker människor föreställer sig som står i motsats till verkligheten. Om den gamla kunskapen redan var föråldrad i den gamla tidsåldern och det hindrade människan från att träda in i det nya verket, då är sådan kunskap också en uppfattning. Om människan förmår ha rätt inställning till sådan kunskap och kan lära känna Gud från flera olika infallsvinklar, genom att kombinera det gamla och det nya, då blir den gamla kunskapen till ett stöd för människan och den

förutsättning med vilken hon träder in i den nya tidsåldern. Lärdomen av att känna Gud kräver att du behärskar många principer: hur du ska slå in på vägen till att känna Gud, vilka sanningar du måste förstå för att känna Gud och hur du ska göra dig av med dina gamla uppfattningar och din gamla natur så att du kan underkasta dig Guds nya verks alla åtgärder. Om du använder dessa principer som grundvalen för att träda in i lärdomen av att känna Gud, då kommer dina kunskaper att bli djupare och djupare. Om du har en tydlig kunskap om verkets tre stadier – det vill säga om Guds hela förvaltningsplan – och om du fullständigt kan sätta de två föregående stadierna i Guds verk i relation till det nuvarande stadiet och se att det är verk som gjorts av en enda Gud, då har du den fastaste grund du kan ha. ... Om människan kan se i verkets tre stadier att de utfördes av Gud själv vid olika tidpunkter, på olika platser och i olika människor, om de kan se att även om verket är annorlunda så utförs alltsamman av en enda Gud, att eftersom det är ett verk utfört av en enda Gud så måste det vara rätt och utan fel, och att det inte går att förneka att det är en enda Guds verk trots att det strider mot människans uppfattningar – om människan med säkerhet kan säga att det är en enda Guds verk, då blir hennes uppfattningar bara petitesseer som inte värda att nämnas. Eftersom människans visioner är oklara och människan bara känner Jehova som Gud och Jesus som Herren och är kluven när det gäller den inkarnerade Guden av idag, förblir många människor hängivna Jehovas och Jesu verk och är ansatta av uppfattningar om dagens verk. De flesta människor är alltid villrådiga och tar inte dagens verk på allvar. Människan har inga uppfattningar om verkets två senaste stadier som var osynliga. Det beror på att människan inte förstår verkligheten hos verkets två senaste stadier och inte personligen bevittnade dem. Det är för att de inte kan ses som människan fantiserar som hon vill; oavsett vad hon hittar på, finns det inga fakta som bevisar det och ingen som korrigerar det. Människan ger sin naturliga instinkt fria tyglar, kastar försiktigheten överbord och låter fantasin få löpa fritt, för det finns inga fakta som kan bekräfta den, så människans fantasier blir ”fakta” oavsett om det finns några bevis för dem eller inte. Därför tror människan på sin egen inbillade Gud i sitt sinne och söker inte verklighetens Gud. Om en person har en sorts tro, så finns det hundra sorters tro bland hundra människor. Människan hyser sådana övertygelser eftersom hon inte har sett verkligheten i Guds verk, eftersom hon bara har hört det med sina öron och inte skådat det med sina ögon. Människan har hört legender och historier, men sällan har

hon lyssnat till kunskapen om fakta i Guds verk. Det är alltså genom sina egna uppfattningar som personer som bara har varit troende i ett år tror på Gud, och detsamma gäller för dem som har trott på Gud hela sitt liv. De som inte kan se fakta kommer aldrig att kunna fly från en tro där de har uppfattningar om Gud. Människan tror att hon har befriat sig från sina gamla uppfattningars bojor och trätt in på nytt territorium. Vet hon inte att kunskapen hos dem som inte kan se Guds sanna ansikte inte är något annat än uppfattningar och hörsägen? Människan tror att hennes uppfattningar är riktiga och felfria och att dessa uppfattningar kommer från Gud. När människan idag bevittnar Guds verk, släpper hon lös uppfattningar som har byggts upp under många år. Gångna tiders fantasier och idéer blev ett hinder för detta stadiums verk och det blir svårt för människan att släppa taget om sådana uppfattningar och vederlägga sådana idéer. Hos många av dem som har följt Gud fram till idag har uppfattningarna om detta stegvisa verk blivit allt mer sorgliga och dessa människor har successivt utvecklat en envis fientlighet mot den inkarnerade Guden och källan till detta hat är människans uppfattningar och fantasier. Det är just för att fakta inte låter människan ge fria tyglar åt sin fantasi och dessutom inte med lätthet kan vederläggas av människan, för att människans uppfattningar och fantasier inte tål förekomsten av fakta och dessutom för att människan inte reflekterar över riktigheten och sanningshalten hos fakta utan bara hängivet släpper lös sina föreställningar och använder sin egen fantasi, som människans uppfattningar och fantasier har blivit en fiende till dagens verk, ett verk som står i strid med människans föreställningar. Detta kan endast skyllas på människans uppfattningar och inte på Guds verk.

Utdrag ur "Att känna till de tre stadierna i Guds verk är vägen till att känna Gud" i "Ordet framträder i köttet"

147. Folk säger att Gud är en rättfärdig Gud, och att så länge människan följer honom ända till slutet, kommer han helt säkert att vara opartisk mot människan, för han är ytterst rättfärdig. Om människan följer honom ända till slutet, kunde han då kasta människan åt sidan? Jag är opartisk mot alla människor, och dömer alla människor med mitt rättfärdiga sinnelag, ändå finns det lämpliga villkor för de krav jag ställer på människan, och det jag kräver måste alla människor åstadkomma, oavsett vilka de är. Jag bryr mig inte om hur omfattande eller vördnadsvärda dina kvalifikationer är; jag bryr mig bara om huruvida du vandrar min väg, och huruvida du älskar och törstar efter sanningen eller inte. Om du saknar sanningen, och istället drar

skam över mitt namn, och inte handlar efter min väg, utan bara följer utan omsorg eller omtanke, då kommer jag vid den tiden att slå ner dig och straffa dig för din ondska, och vad kommer du att ha att säga då? Kommer du att kunna säga att Gud inte är rättfärdig? Om du har rättat dig efter de ord jag har talat, då är du idag den sorts person som jag godkänner. Du säger att du alltid har lidit medan du följt Gud, att du har följt honom i vått och torrt, och har delat de goda tiderna och de dåliga med honom, men du har inte levt ut de ord som Gud har talat; du önskar bara att ränna omkring för Gud och utge dig själv för Gud varje dag, och har aldrig tänkt på att leva ut ett meningsfullt liv. Du säger också: "Jag tror i varje fall att Gud är rättfärdig. Jag har lidit för honom, flängt omkring för honom, och hängivit mig själv åt honom, och jag har arbetat hårt trots att jag inte fått något erkännande; han kommer säkerligen att minnas mig." Det är sant att Gud är rättfärdig, men denna rättfärdighet är obefläckad av alla orenheter: Den innehåller ingen mänsklig vilja, och den är inte befläckad av köttet, eller mänskliga transaktioner. Alla som är upproriska och motsatta, och inte följer hans väg, kommer att straffas; ingen blir förlåten och ingen skonas! Vissa människor säger: "Idag flänger jag omkring för dig; när slutet kommer, kan du då ge mig en liten välsignelse?" Så jag frågar dig: "Har du rättat dig efter mina ord?" Den rättfärdighet du talar om bygger på en transaktion. Du tror bara att jag är rättfärdig, och opartisk mot alla människor, och att alla de som följer mig ända till slutet helt säkert blir räddade och vinner mina välsignelser. Det finns en inre mening med mina ord att "alla de som följer mig ända till slutet skall helt säkert bli räddade": De som följer mig ända till slutet är de som kommer att vinnas helt och hållet av mig, de är de som efter att ha erövrats av mig söker sanningen och görs fullkomliga. Vilka villkor har du uppnått? Du har bara uppnått att följa mig ända till slutet, men vad mer? Har du rättat dig efter mina ord? Du har åstadkommit ett av mina fem krav, ändå har du ingen avsikt att åstadkomma de återstående fyra. Du har helt enkelt funnit den enklaste, lättaste vägen, och följt den med inställningen att du förhoppningsvis ska ha tur. Mot en sådan person som du är mitt rättfärdiga sinnelag ett sinnelag av tuktan och dom, det är ett sinnelag av rättfärdig vedergällning, och det är det rättfärdiga straffet för alla missdådare; alla de som inte vandrar min väg kommer helt säkert att straffas, även om de följer ända till slutet. Detta är Guds rättfärdighet. När detta rättfärdiga sinnelag uttrycks i straffet av människan, kommer människan att bli mållös, och ångra att hon medan hon följde Gud inte vandrade hans väg. "Vid den tiden led jag bara lite medan jag

följde Gud, men jag vandrade inte Guds väg. Vad finns det för ursäkter? Det finns inget annat val än att bli tuktrad!” Ändå tänker hon i sitt sinne: ”Jag har i alla fall följt ända till slutet, så även om du tuktar mig, kan det inte vara en alltför svår tuktan, och efter att ha utkrävt denna tuktan kommer du fortfarande att vilja ha mig. Jag vet att du är rättfärdig, och inte kommer att behandla mig på det sättet för alltid. Trots allt är jag inte som dem som kommer att utplånas; de som utplånas kommer att få en svår tuktan, medan min tuktan blir lättare.” Guds rättfärdiga sinnelag är inte som du säger. Det stämmer inte att de som är bra på att bekänna sina synder hanteras mildt. Rättfärdighet är helighet, och det är ett sinnelag som är intolerant mot människans brott, och allt som är smutsigt och inte har förändrats är mål för Guds vämjelse. Guds rättfärdiga sinnelag är inte lag, utan administrativ förordning: Det är administrativ förordning inom riket, och denna administrativa förordning är det rättfärdiga straffet för var och en som inte besitter sanningen och inte har förändrats, och det finns ingen marginal för frälsning. För när varje människa delas upp efter sitt slag, kommer de goda att belönas och de onda kommer att straffas. Det är när människans slutmål kommer att göras klart, det är den tid då frälsningens verk kommer att nå sitt slut, varefter verket att frälsa människan inte längre kommer att utföras och vedergällning kommer att komma över alla dem som utträttat ont. Vissa människor säger: ”Gud kommer ihåg alla dem som ofta är vid hans sida. Han kommer inte glömma någon av oss. Vi är garanterade att göras fullkomliga av Gud. Han kommer inte komma ihåg någon av dem nedanför, de bland dem som kommer att göras fullkomliga är garanterat mindre än vi, som ofta möter Gud; bland oss har ingen blivit glömd av Gud, vi har alla blivit godkända av Gud, och är garanterade att göras fullkomliga av Gud.” Ni har alla sådana föreställningar. Är detta rättfärdighet? Har ni omsatt sanningen i praktiken eller inte? Du spred faktiskt sådana här rykten – du har ingen skam i kroppen!

Utdrag ur ”Petrus upplevelser: hans kunskap om tuktan och dom” i ”Ordet framträder i köttet”

148. Vet att ni motsätter er Guds verk eller använder era egna uppfattningar för att bedöma dagens verk, eftersom ni inte känner till principerna för Guds verk och inte heller tar den helige Andes verk på tillräckligt stort allvar. Ert motstånd mot Gud och förhindrande av den helige Andes verk orsakas av era uppfattningar och er medfödda arrogans. Det beror inte på att Guds verk är fel, utan på att ni är av naturen alltför olydiga. Efter att ha funnit sin tro på Gud kan vissa människor inte ens säga med

säkerhet varifrån människan kom, men de vågar ändå uttala sig offentligt och värdera rätt och fel i den helige Andes verk. Och de tillrättavisar till och med apostlarna som har den helige Andes nya verk, de kommenterar och avbryter; deras mänskliga natur är alltför ringa och det finns inte det minsta vett i dem. Ska inte den dagen komma då sådana människor förkastas av den helige Andes verk och bränns av helvetets eldar? De känner inte Guds verk, utan i stället kritiserar de det och försöker också lära Gud hur han ska verka. Hur kan sådana oförnuftiga människor känna Gud? Människan lär känna Gud under processen att söka och uppleva honom; det är inte genom att godtyckligt kritisera honom som människan lär känna Gud genom den helige Andes upplysning. Ju mer korrekt människors kunskap om Gud är, desto mindre motsätter de sig honom. Å andra sidan, ju mindre människor vet om Gud, desto mer sannolikt är det att de motsätter sig honom. Dina uppfattningar, din gamla natur och din mänsklighet, karaktär och moraliska inställning är det "kapital" med vilket du motstår Gud, och ju mer fördärvad, förfallen och usel du är, desto mer fiende är du till Gud. De som är besatta av sorgliga uppfattningar och har ett självrättfärdigt sinne är ännu mer fientligt inställda till den inkarnerade Guden och sådana människor är antikristerna. Om dina uppfattningar inte rättas till kommer de alltid att vara emot Gud; du kommer aldrig att vara förenlig med Gud och du förblir åtskild från honom för alltid.

Utdrag ur "Att känna till de tre stadierna i Guds verk är vägen till att känna Gud" i "Ordet framträder i köttet"

149. Efter det att Jesus hade blivit kött trodde människan sålunda: Det är inte bara Fadern som finns i himlen, utan också Sonen och Anden. Det här är människans konventionella uppfattning, att det finns en Gud av följande slag i himlen: en treenig Gud som består av Fadern, Sonen och den helige Ande. Hela mänskligheten har den här åsikten: Gud är en Gud men består av tre delar, som alla dessa svårt inrotade i konventionella uppfattningar som säger att de är Fadern, Sonen och den helige Ande. Endast dessa tre delar tillsammans är hela Gud. Utan den heliga Fadern skulle Gud inte vara komplett. Likaså skulle Gud inte vara komplett utan Sonen eller den helige Ande. De menar att varken Fadern ensam eller Sonen ensam kunna sägas vara Gud. Endast Fadern, Sonen och den helige Ande tillsammans kan sägas vara Gud själv. Alla religiösa troende, och även alla följare bland er, hyser denna tro. Men vad som säger att denna tro är korrekt kan ingen förklara, för ni befinner er alltid i en dimma av förvirring när det gäller sådant som berör Gud själv. Även om det är era åsikter vet ni inte huruvida de

är rätt eller fel, för ni har blivit alltför svårt smittade av religiösa föreställningar. Ni har tagit till er dessa konventionella religiösa uppfattningar alltför grundligt, och detta gift har trängt in alltför djupt i er. Därför har ni även i denna fråga gett efter för deras skadliga påverkan, för den treeniga Guden existerar helt enkelt inte. Allt det här är människans konventionella uppfattningar och falska mänskliga trosföreställningar. Under många århundraden har människan trott på denna treenighet, som trollades fram i människans sinne, konstruerades av människan och aldrig tidigare har skådats av människan. Under alla dessa år har många andliga giganter förklarat treenighetens ”sanna innebörd”, men dessa förklaringar av den treeniga Guden som tre distinkta personer med samma substans har varit vaga och oklara, och alla människor är förvirrade när det gäller Guds uppbyggnad. Ingen stor tänkare har någonsin kunnat erbjuda en ordentlig förklaring; de flesta förklaringar presenteras i form av resonemang och på papper, men inte en enda människa har en fullständigt klar förståelse av dess innebörd. Det beror på att denna väldiga treenighet som människan hyser i sitt hjärta helt enkelt inte finns. ...

Om man analyserar de tre arbetsetapperna utifrån detta treenighetsbegrepp, då måste det finnas tre Gudar eftersom det arbete som var och en utför inte är detsamma. Om någon bland er säger att treenigheten faktiskt existerar, förklara då vad exakt denna Gud i tre personer är. Vad är den helige Fadern? Vad är Sonen? Vad är den helige Ande? Är Jehova den heliga Fadern? Är Jesus Sonen? Hur är det då med den helige Ande? Är inte Fadern en ande? Är inte Sonens väsen också en ande? Var inte Jesu gärning den helige Andes verk Utfördes inte Jehovas verk på den tiden av en ande som var samma som Jesu ande? Hur många andar kan Gud ha? Enligt din förklaring är de tre personerna – Fadern, Sonen och den helige Ande – ett; om det är på det viset finns det alltså tre andar, men det finns tre andar så innebär det att det finns tre Gudar. Det innebär att det inte finns någon sann Gud; hur skulle denna typ av Gud fortfarande kunna ha Guds naturliga substans? Om du accepterar att det bara finns en Gud, hur kan han då ha en son och vara en far? Är inte allt det här bara dina åsikter? Det finns bara en Gud, endast en person i denna Gud och endast en Guds ande, precis som det står i Bibeln: ”Det finns bara en helig Ande och bara en Gud.” Oavsett om Fadern och Sonen som ni pratar om existerar, finns det trots allt bara en Gud, och substansen i Fadern, Sonen och den helige Ande som ni tror på är den helige Andes substans. Gud är med

andra ord en ande, men han kan bli kött och både leva bland människor och vara över allting. Hans ande är allomfattande och närvarande överallt. Han kan samtidigt vara i köttet och i och över universum på en och samma gång. Eftersom alla människor säger att Gud är den enda sanna Guden, finns det en enda Gud som ingen kan dela upp efter behag! Gud är bara en enda ande och bara en enda person; och det är Guds ande. Om det är som du säger, är då inte Fadern, Sonen och den helige Ande tre Gudar? Den helige Ande är en sak, Sonen en annan och Fadern ytterligare en annan. Deras personer är olika och deras substanser är olika, så hur skulle de var och en kunna vara delar av en enda Gud? Den helige Ande är en enda ande; det är lätt för människan att förstå. Om det är så, då är Fadern i ännu högre grad en ande. Han har aldrig stigit ner på jorden och har aldrig blivit kött; han är Jehova Gud i människans hjärta, och han är förvisso även en ande. Vad är då förhållandet mellan honom och den helige Ande? Är det förhållandet mellan Fader och Son? Eller är det förhållandet mellan den helige Ande och Faderns ande? Är alla andarnas substans densamma? Eller är den helige Ande ett Faderns redskap? Hur kan man förklara detta? Och vad är då förhållandet mellan Sonen och den helige Ande? Är det ett förhållande mellan två andar eller ett förhållande mellan en människa och en ande? Allt det här är frågor som ingen kan svara på! Om de allesamma är en ande, då kan det inte vara något tal om tre personer eftersom de har en enda ande. Om de var distinkta personer skulle deras andar variera i styrka och de skulle helt enkelt inte kunna vara en enda ande. Denna uppfattning om Fadern, Sonen och den helige Ande är fullkomligt absurd! Det här delar upp Gud och splittrar honom i tre personer, var och en med en ställning och en ande; hur kan han då fortfarande vara en ande och en Gud? Säg mig, skapades himlarna och jorden och allt liv av Fadern, Sonen eller den helige Ande? Somliga säger att de skapade alltihop tillsammans. Vem var det då som återlöste mänskligheten? Var det den helige Ande, Sonen eller Fadern? Somliga säger att det var Sonen som återlöste mänskligheten. Vem är då Sonen i fråga om substans? Är han inte inkarnationen av Guds ande? Inkarnationen kallar Gud i himlen för Fader utifrån en skapad människas perspektiv. Vet du inte att Jesus föddes genom den helige Andes avlelse? Inom honom finns den helige Ande; vad du än säger är han fortfarande ett med Gud i himlen eftersom han är inkarnationen av Guds ande. Den här idén rörande Sonen är helt enkelt inte sann. Det är en ande som utför allt arbete; endast Gud själv, det vill säga den helige Ande, utför sitt arbete. Vem är Guds ande? Är

det inte den helige Ande? Är det inte den helige Ande som är verksam i Jesus? Kunde Jesu verksamhet ha representerat Gud om inte arbetet hade utförts av den helige Ande (alltså Guds ande)? När Jesus bad och kallade Gud i himlen för Fader gjorde han det bara ur den skapade människans perspektiv, enbart därför att Guds ande hade iklätt sig ett vanligt och normalt kött och hade en skapade varelses yttre. Även om han hade Guds ande inom sig var han fortfarande en vanlig människa till det yttre; han hade med andra ord blivit "Människosonen" som alla människor, inklusive Jesus själv, talade om. Eftersom han kallades Människosonen är han en individ (antingen man eller kvinna, i vilket fall en individ med ett yttre skal av en mänsklig varelse) född i en normal familj av vanliga människor. Att Jesus kallade Gud i himlen för Fader var alltså samma sak som att ni till en början kallade honom Fader; han gjorde det utifrån den skapade människans perspektiv. Kommer ni fortfarande ihåg Herrens bön som Jesus uppmanade er att lägga på minnet? "Fader vår som är i himlen ..." Han uppmanade alla människor att kalla Gud i himlen för Fader. Och eftersom han också själv kallade honom Fader, gjorde han det utifrån perspektivet hos en person som står på jämlik fot med er alla. Eftersom ni kallade Gud i himlen Fader, visar det att Jesus såg sig själv som er jämlike och som en människa på jorden som utvalts av Gud (alltså Guds son). Om ni kallar Gud Fader, beror inte det på att ni är skapade varelser? Hur mycket makt Jesus än hade på jorden före korsfästelsen var han bara en Människoson, styrd av den helige Ande (alltså Gud), och en av jordens skapade varelser, för han hade ännu inte fullbordat sitt verk. Att han kallade Gud i himlen Fader var således enbart ett uttryck för ödmjukhet och lydnad. Men att han tilltalade Gud (alltså Anden i himlen) på detta sätt innebär inte att han var Son till Guds ande i himlen. I stället innebär det helt enkelt att hans perspektiv var annorlunda, inte att han var en annorlunda person. Att det skulle existera distinkta personer är en villfarelse! Innan Jesus korsfästes var han en Människoson som var bunden av köttets begränsningar och han ägde inte Andens makt fullt ut. Det var därför han bara kunde söka Gud Faderns vilja ur en skapad varelses perspektiv. Det är så som han bad tre gånger i Getsemane: "Inte som jag vill, utan som du vill." Innan han lades på korset var han bara judarnas konung; han var Kristus, Människosonen och inte en härlighetskropp. Det var därför som han, ur en skapad varelses utgångspunkt, kallade Gud Fader. Nu kan man inte säga att alla som kallar Gud Fader är Sonen. I så fall skulle ni ha blivit Sonen allihop så snart Jesus lärt er Herrens

bön, eller hur? Om ni fortfarande inte är övertygade, säg mig då vem den är som ni kallar Fader? Om ni syftar på Jesus, vem är då Jesu Fader för er? När Jesus gett sig av fanns inte den här idén om Fadern och Sonen längre. Denna idé var bara passande under de år då Jesus var kött; under alla andra omständigheter handlar det om förhållandet mellan skapelsens Herre och en skapad varelse när ni kallar Gud Fader. Det finns ingen tid då denna idé om en treenighet bestående av Fader, Son och helig Ande är hållbar; den är en villfarelse som sällan skådats genom tiderna och den existerar inte.

Utdrag ur "Existerar treenigheten?" i "Ordet framträder i köttet"

150. I Gamla testamentet i Bibeln nämns inte Fadern, Sonen och den helige Ande, utan bara den ende sanne Guden, Jehova som var verksam i Israel. Han kallas vid olika namn under olika tidsåldrar, men det kan inte tolkas som bevis för att namnen syftar på olika personer. Skulle det inte i så fall finnas oräkneliga personer i Gud? Det som berättas i Gamla testamentet är Jehovas verk, ett steg i arbetet som Gud själv utförde för att inleda lagens tidsålder. Det var Guds verk och när han sade, då blev det, och som han befallde, så skedde det. Aldrig någonsin sa Jehova att han var Fadern som kommit för att verka, och inte heller profeterade han någonsin om att Sonen skulle komma för att återlösa mänskligheten. När Jesu tid var inne sas det bara att Gud hade blivit kött för att återlösa hela mänskligheten, inte att det var Sonen som hade kommit. Eftersom tidsåldrarna inte är likadana och även Guds egen verksamhet skiljer sig åt, måste han utföra sitt arbete i olika världar. På så sätt skiljer sig också den identitet han representerar åt. Människan tror att Jehova är Jesu Fader, men det bekräftades faktiskt inte av Jesus som sa: "Vi var aldrig uppdelade som Fader och Son; jag och Fadern i himlen är ett. Fadern är i mig och jag är i Fadern; när människan ser mig ser hon den himmelske Fadern." När allt har sagts, det må vara Fadern eller Sonen, så är de en ande, inte uppdelade i separata personer. När människan försöker förklara detta kompliceras saken av idén om distinkta personer, liksom av förhållandet mellan Fader, Son och Ande. Materialiserar inte människan Gud när hon talar om separata personer? Hon rankar till och med dessa personer som första, andra och tredje; allt det här är bara människans fantasier som inte är värda att nämna och dessutom ytterst orealistiska! Om du frågade honom: "Hur många Gudar finns det?" skulle han säga att Gud är treenigheten som består av Fadern, Sonen och den helige Ande: den ende sanne Guden. Om du frågade

igen: "Vem är Fadern?" skulle han säga: "Fadern är Guds ande i himlen; han är herre över allt och är himlens herre." "Då är Jehova Anden?" Han skulle säga: "Ja!" Om du sedan frågade honom: "Vem är Sonen?" skulle han säga att Jesus självklart är Sonen. "Vad är då Jesu bakgrundshistoria? Varifrån kom han?" Han skulle säga: "Jesus föddes av Maria och avlades av den helige Ande." Är då inte hans substans Anden också? Är inte hans verk också representativt för den helige Ande? Jehova är Anden och det är även Jesu substans. Det behöver knappast sägas att Anden fortfarande är i verksamhet nu i den yttersta tiden; hur kan de vara olika personer? Är det inte helt enkelt Guds ande som utför Andens verk ur olika perspektiv? Då är det ingen distinktion mellan personer. Jesus avlades av den helige Ande och hans verksamhet var otvivelaktigt just den helige Andes verksamhet. I den första arbetsetappen som Jehova utförde blev Gud varken kött eller visade sig för människan, så hon såg aldrig hans skepnad. Det spelar ingen roll hur stor och hög han var så var han ändå Anden, Gud själv, som skapade människan. Han var alltså Guds ande. När han talade till människan ur molnen var han bara en ande. Ingen såg hans gestalt; det var först i nådens tidsålder när Guds ande kom i köttet och inkarnerades i Judéen som människan för första gången såg inkarnationen som en jude. Någon känsla av Jehova kunde man inte ana. Men han avlades av den helige Ande, alltså avlades av Jehovas ande, och Jesus föddes som förkroppsligandet av Guds ande. Vad människor först såg var hur den helige Ande sänkte sig ner som en duva över Jesus; det var inte Jesu exklusiva ande utan den helige Ande. Kan då Jesu ande vara separat från den helige Ande? Om Jesus är Jesus Sonen och den helige Ande är den helige Ande, hur kan de då vara ett? Arbetet skulle inte kunna utföras om det var så. Anden i Jesus, Anden i himlen och Jehovas ande är alla ett. Den kan kallas den helige Ande, Guds ande, den sjufaldigt intensifierade Anden och den allomfattande Anden. Guds ande kan åstadkomma mycket. Han kan skapa världen och förstöra den genom att översvämma jorden; han kan återlösa hela mänskligheten och han kan även erövra och förgöra hela mänskligheten. Allt arbetet utförs av Gud själv och kan inte ha utförts av någon annan av personerna i Gud i hans ställe. Hans ande kan benämnas Jehova och Jesus såväl som den Allsmäktige. Han är Herren och Kristus. Han kan också bli Människosonen. Han finns i himlarna och även på jorden; han är högt ovan universum och mitt ibland människorna. Han är den ende Herren över himlarna och jorden! Sedan skapelsen och fram till idag har detta arbete utförts av Guds egen ande. Oavsett om det är verk i

himlarna eller på jorden, så utförs allt av hans egen ande. Alla levande varelser, vare sig de är i himlen eller på jorden, finns i hans allsmåttiga hand; allt detta är Guds eget verk och kan inte göras av någon annan i hans ställe. I himlarna är han Anden men också Gud själv; bland människorna är han kött men förblir Gud själv. Även om han må benämnas med hundratusen namn är han fortfarande sig själv, och allt arbetet är det direkta uttrycket för hans ande. Alla människors återlösning genom hans korsfästelse var det direkta verket av hans ande, och det gäller även förkunnelsen till alla folk och länder i den yttersta tiden. Gud kan alltid bara kallas den allsmåttige och enda sanna Guden, den allomfattande Gud själv. De distinkta personerna existerar inte, än mindre idén med Fader, Son och helig Ande. Det finns bara en Gud i himlen och på jorden.

Utdrag ur "Existerar treenigheten?" i "Ordet framträder i köttet"

151. Likväl kanske somliga säger: "Fadern är Fadern, Sonen är Sonen och den helige Ande är den helige Ande, och till slut kommer de att bli ett." Hur ska man då kunna göra dem till ett? Hur kan Fadern och den helige Ande bli ett? Om de var två till sin natur så spelar det ingen roll hur de fogas samman, de skulle väl ändå förbli två delar? När man pratar om att göra dem till ett, är det inte bara att förena två separata delar så att de bildar en helhet? Men var de inte två delar innan de gjordes till en helhet? Varje ande har en distinkt substans och två andar kan inte förenas till en enda. Anden är inget materiellt objekt och är olik allt i den materiella världen. Enligt folks uppfattning är Fadern en ande, Sonen en ande och den helige Ande ytterligare en, och sedan blandas de här tre andarna likt tre glas vatten till en helhet. Innebär då inte det att de tre blivit en? Det här är en totalt felaktig förklaring! Det här är väl att dela upp Gud? Hur kan Fadern, Sonen och den helige Ande göras till en? Är de inte tre delar med olika naturer? Det finns fortfarande de som säger: "Sa inte Gud uttryckligen att Jesus var hans älskade Son?" Jesus är Guds älskade Son som han finner stort behag i – detta sa mycket riktigt Gud själv. Det var Gud som vittnade om sig själv men bara ur ett annat perspektiv, det var Anden i himlen som vittnade om sin egen inkarnation. Jesus är hans inkarnation, inte hans Son i himlen. Förstår du? Tyder inte Jesu ord – "Jag är i Fadern, och Fadern i mig" – på att de är en enda ande? Och är det inte på grund av inkarnationen som de skildes mellan himlen och jorden? I verkligheten är de fortfarande ett; oavsett allt är det helt enkelt Gud som vittnar om sig själv. På grund av tidsåldrarnas växling, hans arbetes krav och de olika stegen i hans förvaltningsplan, varierar också de namn som

människorna benämner honom med. När han kom för att utföra den första arbetsetappen kunde han bara kallas Jehova, israeliternas herde. I det andra steget kunde den inkarnerade Guden bara kallas Herren och Kristus. Men vad Anden i himlen sa var bara att han var Guds älskade son och han nämnde ingenting om att han var Guds ende son. Det var helt enkelt inte så. Hur skulle Gud kunna ha ett barn? Skulle då inte Gud ha blivit människa? Eftersom han var inkarnationen kallades han Guds älskade son och av detta kom relationen mellan Fader och Son. Det var helt enkelt på grund av separationen mellan himmel och jord. Jesus bad ur köttets perspektiv. Eftersom han hade iklätt sig köttet av denna normala människa var det ur köttets perspektiv som han sa: "Mitt yttre skal är en skapad varelses. Eftersom jag tog på ett kött för att komma till denna jord är jag nu långt, långt bort från himlen." Därför kunde han bara be till Gud Fadern ur köttets perspektiv. Detta var hans plikt, och det var det som den inkarnerade Guds ande skulle utrustas med. Man kan inte säga att han inte var Gud bara därför att han bad till Fadern ur köttets perspektiv. Fastän han kallades Guds älskade son var han fortfarande Gud själv, för han var bara Andens inkarnation och hans substans var fortfarande Anden.

Utdrag ur "Existerar treenigheten?" i "Ordet framträder i köttet"

D. Ord om att avslöja vad sanningen är

152. Kristus av de sista dagarna för med sig liv och för med sig den varaktiga och eviga sanningens väg. Denna sanning är den stig genom vilken människan ska vinna liv och den enda stig på vilken människan ska lära känna Gud och bli godkänd av Gud. Om du inte söker den livets väg som Kristus av de sista dagarna ger ska du aldrig vinna Jesu godkännande och aldrig kvalificera dig för att träda in genom porten till himmelriket, för du är både historiens marionett och fånge. De som kontrolleras av regler, av ord, och är fjättrade av historien kommer aldrig att kunna vinna liv och aldrig att kunna vinna det oändliga livets väg. Det beror på att de endast har grumligt vatten som klibbat sig fast i tusentals år istället för det livets vatten som flödar från tronen. De som inte blir försedda med livets vatten kommer för alltid att förbli lik, Satans leksaker och helvetets söner. Hur kan de då skåda Gud? Om du bara försöker hålla fast vid det förflutna, bara försöker låta allting vara som det är genom att stå still och inte försöker förändra den nuvarande situationen och överge historien, kommer du då inte alltid att vara emot Gud? Stegen i Guds verk är väldiga och mäktiga, som svallande vågor och mullrande åska – ändå sitter du passivt och väntar på förstörelse, håller fast vid din dårskap och gör ingenting. Hur kan du på det viset bli betraktad som någon som följer Lammets steg? Hur kan du rättfärdiga den Gud du håller fast vid som en Gud som alltid är ny och aldrig gammal? Och hur kan orden i dina gulnade böcker föra dig över till en ny tidsålder? Hur kan de leda dig till att söka stegen i Guds verk? Och hur kan de ta dig upp till himlen? Det du håller i dina händer är de ord som endast kan ge tillfällig lindring, inte de sanningar som kan ge liv. De skrifter du läser är sådana som endast kan berika ditt språk, inte visdomsord som kan hjälpa dig att förstå mänskligt liv, än mindre de vägar som kan leda dig till fullkomlighet. Ger inte den motsägelsen dig anledning att reflektera? Låter den dig inte förstå vilka mysterier som den rymmer? Är du i stånd att överlåta dig själv till himlen för att möta Gud på egen hand? Kan du, utan att Gud kommer, ta dig in i himlen själv för att njuta familjelyckan med Gud? Drömmer du fortfarande? Jag föreslår i sådant fall att du slutar drömma och ser på den som verkar nu, på den som nu uträttar verket med att rädda människan i de sista dagarna. Om du inte gör det ska du aldrig vinna sanningen och ska aldrig vinna liv.

Utdrag ur "Endast de sista dagarnas Kristus kan ge människan det eviga livets väg" i "Ordet framträder i köttet"

153. Mina ord utgör den evigt oföränderliga sanningen. Jag är människans livförsörjning och mänsklighetens enda vägvisare. Mina ords värde och mening avgörs inte av huruvida de erkänns eller godkänns av mänskligheten, utan av substansen i själva orden. Även om inte en enda människa på denna jord kan ta emot mina ord, är mina ords värde och deras hjälp till mänskligheten ovärderliga för varje människa. Därför, inför de många människor som gör uppror mot, tillbakavisar eller är fullständigt föraktfulla mot mina ord, är min hållning endast denna: Låt tid och fakta vara mitt vittne och visa att mina ord är sanningen, vägen och livet. Låt dem visa att allt jag har sagt är rätt, och utgör det som människan bör försees med och, dessutom, som människan bör acceptera. Jag kommer att låta alla som följer mig få veta detta faktum: De som inte helt och hållet kan acceptera mina ord, de som inte kan praktisera mina ord, de som inte kan hitta ett syfte i mina ord, och de som inte kan ta emot frälsningen på grund av mina ord, är de som har fördömts av mina ord och som, dessutom, har gått miste om min frälsning, och min käpp skall aldrig avvika från dem.

Utdrag ur "Ni borde överväga era gärningar" i "Ordet framträder i köttet"

154. Gud själv är livet och sanningen, och hans liv och sanning samexisterar. De som saknar förmåga att vinna sanningen ska aldrig vinna liv. Utan sanningens vägledning, stöd och försörjning ska du bara vinna ord, lärosatser och dessutom död. Guds liv är ständigt närvarande och hans sanning och liv samexisterar. Om du inte kan finna sanningens källa kommer du inte att vinna livets näring; om du inte kan vinna livets försörjning har du garanterat ingen sanning, så bortsett från fantasier och föreställningar ska din kropp i sin helhet inte att vara annat än kött, ditt stinkande kött. Du ska veta att böckers ord inte räknas som liv, historieskrivningar kan inte hyllas som sanningen och lärosatser från det förflutna kan inte tjäna som en redogörelse för ord som talas idag av Gud. Endast det som uttrycks av Gud när han kommer till jorden och lever bland människorna är sanningen, livet, Guds vilja och hans nuvarande sätt att verka.

Utdrag ur "Endast de sista dagarnas Kristus kan ge människan det eviga livets väg" i "Ordet framträder i köttet"

155. Sanningen är den verkligaste av livets aforismer, och den högsta av sådana aforismer bland hela mänskligheten. Eftersom det är kravet som Gud ställer på människan, och verket som görs av Gud personligen, kallas det livets aforism. Det är inte en aforism som är sammanfattad från något och det är inte heller ett berömt citat

från någon stor figur, i stället är det yttrandet till mänskligheten från himmelens och jordens och alltings Herre, och inte några ord sammanfattade av människan, utan Guds inneboende liv. Och därmed kallas det för den högsta av livets alla aforismer.

Utdrag ur "Endast de som känner Gud och hans verk kan tillfredsställa Gud" i "Ordet framträder i köttet"

156. Sanningen kommer från människans värld, men sanningen bland människorna förs vidare av Kristus. Den har sitt ursprung i Kristus, alltså i Gud själv, och detta är något som människan inte är kapabel till. Men Kristus skänker bara sanningen; han kommer inte för att besluta om människan ska nå framgång i sin strävan efter sanningen. Därav följer alltså att framgång eller misslyckande i sanningen beror helt och hållet på människans strävan. Huruvida hon lyckas eller misslyckas i sanningen har aldrig haft något med Kristus att göra utan avgörs tvärtom av hennes strävan. Man kan inte lasta Gud för människans slutliga öde och hennes framgång eller misslyckande, så att det bli Gud själv som bär skulden för det, för det här är inte något som berör Gud själv utan det är direkt relaterat till den plikt som Guds skapelser har att göra.

Utdrag ur "Framgång eller misslyckande beror på vilken vägmänniskan går" i "Ordet framträder i köttet"

157. Sanningen är inte någon formel och inte heller någon lag. Den är inte död – den är själva livet, den är ett levande ting, och den är det rättesnöre en skapad varelse måste följa i livet och det rättesnöre en människa måste ha i livet. Det här är någonting som du så långt det är möjligt måste förstå genom erfarenhet. Oavsett vilket stadium du har uppnått i din erfarenhet är du oskiljbar från Guds ord eller sanningen, och allt du förstår av Guds sinnelag och känner till om vad Gud har och är uttrycks i Guds ord; de är oupplösligt sammanlänkade med sanningen. Guds sinnelag och vad han har och är, är i sig självt sanningen; sanningen är en äkta manifestation av Guds sinnelag och vad han har och är. Sanningen konkretiserar vad han har och är och den uttalar sig klart om vad han har och är; den säger dig mer rättframt vad Gud tycker om, vad han inte tycker om, vad han vill att du ska göra och vad han inte tillåter dig att göra, vilka människor han avskyr och vilka människor han gläder sig åt. Bakom de sanningar som Gud uttrycker kan folk se hans välbehag, vrede, sorg och glädje liksom hans väsen – detta är hans sinnelag som uppenbaras.

Utdrag ur "Guds verk, Guds sinnelag och Gud själv III" i "Ordet framträder i köttet"

158. Oavsett om de ord som Gud talar, till det yttre, är klara eller djupsinniga, utgör de alla oundgängliga sanningar för människan då hon träder in i livet; de är källan med levande vatten som gör det möjligt för henne att överleva i både ande och kött. De förser människan med det hon behöver för att hålla sig vid liv; lärosatser och bekännelse för att bedriva sitt dagliga liv; vägen, målet och riktning genom vilken hon måste passera för att få frälsning; varje sanning som hon borde besitta som en skapad varelse inför Gud, och varje sanning om hur människan lyder och tillber Gud. De utgör de garantier som säkerställer människans överlevnad, de är människans dagliga bröd, och de är också det robusta stöd som gör det möjligt för människan att vara stark och stå upp. De är rika i verkligheten hos sanningen för den normala mänskligheten, som den levs ut av den skapade mänskligheten, rika på sanningen med vilken mänskligheten bryter sig fri från fördärv och undflyr Satans snaror, rika i den outtröttliga undervisning, uppmaning, uppmuntran och tröst som Skaparen ger till den skapade mänskligheten. De är den fyr som vägleder och upplyser mänskligheten till att förstå allt som är positivt, den garanti som försäkrar att människor kommer att leva ut och komma i besittning av allt som är rättfärdigt och gott, det kriterium utifrån vilket alla människor, händelser och objekt bedöms, och dessutom den navigationspunkt som leder människor till frälsning och ljusets väg.

Utdrag ur "Att känna Gud är vägen till att frukta Gud och undvika det onda" i "Ordet framträder i köttet"

159. Guds ord kan inte göras till människans ord, och än mindre kan man göra människans ord till Guds ord. En människa som används av Gud är inte den inkarnerade Guden, och den inkarnerade Guden är inte en människa som används av Gud. Det är en väsentlig skillnad. Efter att ha läst dessa ord kanske du inte accepterar dem som Guds ord utan bara som den upplysning som människan har vunnit. I så fall är du förblindad av okunnighet. Hur skulle Guds ord kunna vara desamma som upplysning som människan har vunnit? Den inkarnerade Gudens ord inleder en ny tidsålder, vägleder hela mänskligheten, uppenbarar hemligheter och visar människan den riktning hon ska gå i den nya tidsåldern. Den upplysning människan fått är inget mer än enkla praktiska instruktioner eller kunskaper. De kan inte vägleda hela mänskligheten in i en ny tidsålder eller uppenbara Guds egna hemligheter. Till syvende och sist är Gud Gud och människan människa. Gud har Guds väsen och människan har människans väsen.

Om människan betraktar de ord Gud talar som enkla upplysningar från den helige Ande och tar apostlarnas och profeternas ord som om de vore Guds egna, så misstar hon sig.

Utdrag ur förordet till "Ordet framträder i köttet"

III. Ord om att vittna om Guds framträdande och verk

165. Lovprisningar har kommit till Sion och Guds boning har visat sig. Det härliga heliga namnet, som prisas av alla folk, sprider sig. Åh, Allsmäktige Gud! Universums högste, de sista dagarnas Kristus – han är den strålande solen som har stigit upp på Sions berg som tornar upp sig i majestät och prakt över hela universum ...

Allsmäktige Gud! Vi ropar till dig i segerjubel; vi dansar och sjunger! Du är i sanning vår förlössare, universums store konung! Du har skapat en grupp av segrare och fullbordat Guds förvaltningsplan. Alla folk ska strömma till detta berg. Alla folk ska falla på knä inför tronen! Du är den ende sanne Guden och du förtjänar ära och vördnad. All ära, pris och makt åt tronen! Livets källa strömmar ut från tronen och vattnar och ger näring åt Guds folk väldiga hop. Förändringar uppstår dagligen i livet; nytt ljus och nya uppenbarelser följer oss och skänker ständigt nya insikter om Gud. Genom erfarenhet når man visshet om Gud. Hans ord manifesteras ständigt, manifesteras i dem som har rätt. Vi är verkligen alltför välsignade som dagligen får möta Gud ansikte mot ansikte, samtala med Gud om allt och ge Gud överhöghet över allt! Vi begrundar noga Guds ord, våra hjärtan blir lugna i Gud och på detta sätt kommer vi in i Guds närvaro där vi tar emot hans ljus. Varje dag i vårt liv, i handlingar, ord, tankar och åsikter, lever vi i Guds ord och har alltid omdömesförmåga. Guds ord leder tråden genom nålen; de ting som varit dolda i vårt inre kommer oväntat fram i ljuset, det ena efter det andra. Gemenskap med Gud tål inget velande. Gud blottlägger våra tankar och åsikter. I varje ögonblick lever vi inför Kristi domarsäte där vi blir bedömda. Fortfarande besitter Satan varenda del av vår kropp. I dag måste Guds tempel renas så att Gud kan återställa sin suveränitet. För att bli fullständigt ägda av Gud måste vi ge oss in i en kamp på liv och död. Först när vårt gamla jag har blivit korsfäst kan Kristi uppståndna liv härska oinskränkt.

Nu inleder den Helige Ande ett stormanfall in i varenda vrå av oss för att kämpa för vår återerövring! Så länge vi är redo att förneka oss själva och villiga att samarbeta med Gud, kommer Gud helt visst alltid att upplysa och rena oss inifrån och återerövra det som Satan tagit i besittning, så att vi ska kunna fulländas av Gud så snart som möjligt. Ödsla ingen tid, utan lev varje ögonblick i Guds ord. Låt er uppbyggas tillsammans med de heliga, låt er föras in i riket och träd in i härlighet tillsammans med Gud.

Ur "Kapitel 1" i "Kristi yttranden i begynnelsen" i "Ordet framträder i köttet"

166. Denna filadelfiakyrka har tagit form, vilket är helt och hållet tack vare Guds nåd och barmhärtighet. Kärlek till Gud uppstår i hjärtat hos de otaliga heliga som inte vacklar på sin andliga resa. De håller fast vid sin trosuppfattning att den ende sanne Guden har blivit kött, att han är universums överhuvud som är herre över allt skapat: Det här bekräftas av den helige Ande, det är lika orubbligt som bergen! Och det ska aldrig förändras!

O, Allsmäktige Gud! I dag är det du som har öppnat våra andliga ögon, låtit de blinda se, de lama gå och de spetälska bli botade. Det är du som har öppnat himlens fönster, låtit oss förnimma den andliga sfärens hemligheter, bli genomsyrade av dina heliga ord och räddade från vår mänsklighet, som fördärvades av Satan – detta är ditt oändligt stora verk och din oändligt stora nåd. Vi är dina vittnen!

Länge har du varit dold, i ödmjukhet och stillhet. Du har gått igenom uppståndelsen från döden, lidandet på korset, människolivets glädje och sorg liksom förföljelse och motgång; du har upplevt och smakat människovärldens smärta och du har övergetts av generationer. Den inkarnerade Guden är Gud själv. För Guds viljas skull har du räddat oss från gödselstacken, hållit oss upprätta med din högra hand och frikostigt gett oss din nåd. Utan att bespara dig någon möda har du ingjutit ditt liv i oss; priset som du har betalat med ditt blod, din svett och dina tårar utkristalliserar sig i de heliga. Vi är resultatet av dina omsorgsfulla ansträngningar; vi är det pris du har betalat.

O, Allsmäktige Gud! Det är tack vare din underbara nåd och barmhärtighet, din rättfärdighet och ditt majestät, din helighet och ödmjukhet som alla folk ska böja knä för dig och dyrka dig i all evighet.

I dag har du fullkomnat alla kyrkor – filadelfiakyrkan – och därmed uppfyllt din sextusenåriga förvaltningsplan. De heliga kan komma till dig i ödmjuk underkastelse och förenade i ande följa dig i kärlek, anslutna till springbrunnens källa. Livets levande vatten strömmar fram utan uppehåll, tvättar bort och rensar bort all gyttja och allt smutsvatten ur kyrkan och renar återigen ditt tempel. Vi har lärt känna den sanne praktiske Guden, vandrat i hans ord, insett våra egna uppgifter och plikter och gjort allt vi kan för att uppoffra oss för kyrkans skull. Vi måste hörsamma den helige Andes verk i ständig stillhet inför dig, så att inte din Ande blir blockerad i oss. Bland de heliga finns ömsesidig kärlek och styrkan hos en del kommer att kompensera bristerna hos andra. De kan alltid vandra i anden, upplysta och belysta av den helige Ande. De omsätter

genast sin tro i praktiken när de förstår den. De håller jämna steg med det nya ljuset och följer Guds fotspår.

Samarbeta aktivt med Gud; att låta honom ta kontrollen är att vandra med honom. Alla våra egna idéer, uppfattningar, åsikter och världsliga förvecklingar går upp i rök. Vi låter Gud härska allena rådande i vår ande, vandrar med honom och uppnår på så vis transcendens, vi övervinner världen och vår ande flyger fritt och uppnår befrielse: Det här blir utfallet när Allsmäktige Gud blir kung. Hur kan vi låta bli att dansa och sjunga lovsånger, uppsända vårt pris och sjunga nya psalmer?

Det finns verkligen många sätt att prisa Gud: ropa hans namn, närma sig honom, tänka på honom, läsa böner, engagera sig i gemenskap, betrakta och begrunda, bedja och lovsjunga. I de här formerna för lovpris finns glädje och smörjelse; det finns kraft i lovprisning och det finns också en börda. Det finns tro i lovprisning och det finns ny insikt.

Samarbeta aktivt med Gud, samverka i tjänande och bli ett, uppfyll Allsmäktige Guds avsikter, skynda att bli en helig, andlig kropp, trampa Satan under fötterna och gör slut på Satans öde. Filadelfiakyrkan har ryckts upp till Guds närhet och manifesteras i hans härlighet.

Ur "Kapitel 2" i "Kristi yttranden i begynnelsen" i "Ordet framträder i köttet"

167. Den segerrike kungen sitter på sin härlighets tron. Han har fullbordat återlösningen och lett allt sitt folk till att träda fram i härlighet. Han håller universum i sina händer och med sin gudomliga visdom och makt har han byggt och befast Sion. Med sitt majestät dömer han den onda världen; han dömer alla nationer och alla folk, marken och haven och allt levande som finns där, liksom dem som är berusade av lösaktighetens vin. Gud ska sannerligen döma dem och han ska sannerligen vredgas på dem och däri ska Guds majestät bli uppenbarad. Denna dom ska vara ögonblicklig och verkställas utan dröjsmål. Guds vredes eld ska förbränna deras avskyvärda brott och när som helst ska de drabbas av katastrof; de ska inte veta av någon flyktväg och inte ha någonstans att gömma sig, de ska gråta och gnissla tänder och de ska dra förstörelse över sig själva.

Guds älskade segerrika söner kommer helt visst att stanna i Sion för att aldrig lämna berget. Massorna ska lyssna uppmärksamt till Guds röst, de ska beakta hans handlingar noggrant och deras lovsång till honom ska aldrig upphöra. Den ende sanne

Guden har framträtt! Vi kommer att vara säkra på honom i anden, följa honom noga och göra vårt bästa för att skynda framåt utan att tveka. Världens undergång utspelas inför våra ögon; ett riktigt kyrkligt liv liksom människorna, angelägenheterna och tingen runt omkring oss förstärker vår träning. Låt oss skynda oss att ta tillbaka våra hjärtan som älskar världen så! Låt oss skynda oss att ta tillbaka vår syn som är så dunkel! Vi ska inte vandra vidare så att vi inte överträder gränserna, vi ska tåga så att vi kan leva efter Guds ord, och vi ska inte längre käbbla om våra vinster och förluster. Gör dig av med din förkärlek för den sekulära världen och rikedomar! Ack, frigör er från detta – era hårt fästa band till make och döttrar och söner! Ta avstånd från dina åsikter och fördomar! Vakna, för tiden är kort! Låt din ande blicka upp, blicka upp och låt Gud ta kontroll. Låt dig inte bli som Lots hustru. Det är så ömkligt att bli förkastad! Ja, verkligen ömkligt! Vakna!

Ur "Kapitel 3" i "Kristi yttranden i begynnelsen" i "Ordet framträder i köttet"

168. Berg och floder förändras, strömmande vatten följer sitt lopp och människans liv är långt ifrån att kunna bestå så som jorden och himlen gör. Endast Allsmäktige Gud är det evigt uppståndna livet som fortsätter generation efter generation i all evighet! Alla ting och händelser är i hans händer och Satan är under hans fot.

I dag är det tack vare Guds förutbestämda urval som han har räddat oss ur Satans grepp. Han är verkligen vår återlösare. Kristi eviga, uppståndna liv har verkligen åstadkommit inom oss, ämnat oss att förenas med Guds liv så att vi verkligen kan möta honom ansikte mot ansikte, äta honom, dricka honom och åtnjuta honom. Det här är den osjälviska offergåva som Gud har burit fram genom att betala priset med sitt hjärtas blod.

Allteftersom årstiderna kommer och går, passerar genom vind och frost, förminskas varken Guds tro eller beslutsamhet oavsett hur mycket lidande i livet, förföljelse, prövning, förkastande och förtal i världen eller hur många falska anklagelser från regeringar han möter. Gud sätter sitt eget liv åt sidan, helhjärtat hängiven sin vilja, sin förvaltning och sin plan, för att dessa ska kunna utföras. Han besparar sig ingen möda när han omsorgsfullt livnär och vattnar sitt folks väldiga hop. Det spelar ingen roll hur oupplysta eller besvärliga vi är – vi behöver bara böja oss inför honom så kommer Kristi uppståndna liv att förändra vår gamla natur. ... Han arbetar outtröttligt och försakar

mat och vila för alla dessa förstfödda söner. Han vakar helhjärtat i Sion under otaliga dagar och nätter, i brännande hetta och isande kyla.

Världen, hemmet, arbetet och allt annat försakar han helt och hållet, glatt och villigt; och världsliga nöjen berör honom inte. ... Orden från hans mun borrar sig in i oss och blottlägger sådant som är gömt djupt i våra hjärtan. Hur kan vi undgå att övertygas? Varenda mening som kommer ur hans mun kan besannas i oss när som helst. Vad vi än gör, i hans närvaro eller dolt för honom, finns det ändå inget som han inte vet, inget som han inte förstår, utan allt kommer i själva verket att vara synligt för honom, trots våra egna planer och arrangemang.

Att sitta framför honom, njuta i vår ande, obesvärade och lugna, men med en ständig tomhetskänsla inombords och verklig tacksamhetsskuld till Gud: Detta är ett under som är ofattbart och omöjligt att uppnå. Den helige Ande är bevis nog på att Allsmäktige Gud är den ende sanne Guden! Det är obestridligt bevisat! Vår grupp är obeskrivligt välsignad! Om det inte vore för Guds nåd och barmhärtighet skulle vi bara kunna bli förtappade och följa Satan. Endast Allsmäktige Gud kan frälsa oss!

O! Allsmäktige Gud, den praktiske Guden! Det är du som har öppnat våra andliga ögon och låtit oss skåda den andliga världens hemligheter. Rikets framtidsutsikter är gränslösa. Låt oss vara vaksamma medan vi väntar. Dagen kan inte vara alltför långt borta.

Krigets lågor virvlar omkring, röken från kanoneld fyller luften, vädret blir varmt, klimatet växlar, en farsot kommer att sprida sig och människorna kan bara dö utan hopp om att kunna överleva.

O! Allsmäktige Gud, den praktiske Guden! Du är vår ointagliga borg. Du är vår tillflykt. Vi kurar ihop oss under dina vingar och olyckorna kan inte nå oss. Sådant är ditt gudomliga beskydd och din gudomliga omvårdnad.

Vi höjer alla våra röster i sång, vi lovprisar med sång och ljudet av vår lovsång skallar genom hela Sion! Allsmäktige Gud, den praktiske Guden, har berett detta underbara slutmål åt oss. Var vaksamma – o, var vaksamma! Ty timmen är ännu inte alltför sen.

Ur "Kapitel 5" i "Kristi yttranden i begynnelsen" i "Ordet framträder i köttet"

169. Alltsedan tiden då Allsmäktige Gud – rikets kung – bevittnades har omfattningen av hans förvaltning utvecklats i sin fullhet genom hela universum. Inte

nog med att Guds framträdande omvittnats i Kina, utan namnet Allsmäktige Gud har omvittnats i alla länder och på alla platser. De ropar alla hans heliga namn, söker gemenskap med honom på alla sätt, förstår Allsmäktige Guds vilja och hjälps åt att tjäna honom i kyrkan. Det här är det förunderliga sättet varpå den helige Ande fungerar.

Språken i olika länder skiljer sig från varandra, men det finns bara en Ande. Den här Anden förenar kyrkor i hela universum och är fullständigt ett med Gud, utan minsta avvikelse. Det här är något som står utom all tvekan. Nu kallar den helige Ande på dem och hans röst väcker dem. Det är Guds barmhärtighets röst. De ropar alla Allsmäktige Guds heliga namn! De lovprisar och sjunger också. Det får aldrig finnas någon avvikelse i den helige Andes verk; de här personerna gör vad som helst för att gå framåt på den rätta vägen, de backar inte ur – underverk hopas på underverk. Det här är något som folk tycker är svårt att föreställa sig och omöjligt att spekulera om.

Allsmäktige Gud är kung över livet i universum! Han sitter på sin härlighets tron och dömer världen, härskar över allt och regerar över alla länder; alla folk böjer knä inför honom, tillber honom, närmar sig honom och kommunicerar med honom. Oavsett hur länge ni har trott på Gud, hur hög status eller tjänsteålder ni har, om ni går emot Gud i era hjärtan måste ni bli dömda och lägga er raklånga på marken inför honom och utstöta ljud av smärtsam, enträgen bön; det här är sannerligen att skörda frukterna av sina egna gärningar. Det här klagoljudet är ljudet av pina i sjön av eld och svavel och det är skriket när man tuktas av Guds järnspira: det här är domen inför Kristi domarsäte.

Utdrag ur "Kapitel 8" i "Kristi yttranden i begynnelsen" i "Ordet framträder i köttet"

173. När blixten ljungar från Östern, vilket också är exakt det ögonblick då jag börjar yttra mina ord – när blixten ljungar lysas hela himlavalvet upp och alla stjärnorna förvandlas. Det är som om hela människosläktet hade blivit uppsorterad. I skenet från denna ljusstråle från Östern blottas hela mänskligheten i sin ursprungliga form, förblindad och hämmad av förvirring; än mindre är de i stånd att dölja sina fula anletsdrag. Än en gång är de som djur som flyr bort från mitt ljus för att ta sin tillflykt i bergsgrottor; men inte en enda bland dem kan undkomma mitt ljus. Alla människor är förbluffade, alla väntar, alla iakttar; vid mitt ljus ankomst fröjdar sig alla över den dag de föddes, och likaså förbannar alla den dag de föddes. Motstridiga känslor är omöjliga att uttrycka i ord; tårar av självkritik bildar floder som förs bort med den svepande forsen och försvinner på ett ögonblick utan spår. Än en gång tränger sig min dag på

människosläktet, väcker det på nytt och ger det en punkt att göra en nystart från. Mitt hjärta bultar och bergen hoppar och vattnen dansar av glädje i takt med mitt hjärtas slag, och vågorna håller takten där slår mot de steniga reven. Det är svårt att uttrycka vad som finns i mitt hjärta. Jag vill att allt orent ska brinna upp och bli till aska under min blick, jag vill att alla olydnadens söner ska försvinna ur min åsyn för att inte längre fortleva. Jag har inte bara skapat en ny början i den stora röda drakens boning, utan jag har även påbörjat nytt verk i universum. Snart kommer jordens riken att bli mitt rike; snart kommer jordens riken att för evigt upphöra att existera på grund av mitt rike, på grund av att jag redan har segrat, på grund av att jag har återvänt i triumf. Den stora röda draken har uttömt alla upptänkliga metoder för att rubba min plan i hopp om att radera ut mitt verk på jorden, men kan dess bedrägliga lister få mig att tappa modet? Kan dess hot skrämma mig att förlora min tillförsikt? Det har aldrig funnits en enda varelse varken i himlen eller på jorden som jag inte håller i min hand; hur mycket mer gäller inte detta den stora röda draken, denna figur som tjänar som kontrast till mig? Är den inte också ett föremål som ska hanteras av mina händer?

Vid tiden för min inkarnation i mänsklighetens värld, nådde människan ovetande fram till denna dag med hjälp av min vägledande hand och kom omedvetet att lära känna mig. Men när det gäller hur hon ska gå den väg som ligger framför henne har ingen någon aning, ingen vet, och än mindre har någon ett hum om i vilken riktning vägen kommer att föra henne. Endast med den Allsmäktige vakande över sig kommer någon att kunna vandra vägen till slutet; endast vägleda av blixten i Östern kommer någon att kunna stiga över tröskeln som leder till mitt rike. Bland människor har det aldrig funnits någon som har sett mitt ansikte, sett blixten i Östern; än mindre finns det väl då någon som har hört den röst som utgår från min tron? Faktum är att sedan forna tider har inte en enda människa kommit i direkt kontakt med min person; först i dag när jag har kommit in i världen har människor möjlighet att se mig. Men de känner mig fortfarande inte; de ser bara mitt ansikte och hör bara min röst, men utan att förstå vad jag menar. Alla människor är på det viset. Som en av mitt folk – känner du inte djup stolthet när du ser mitt ansikte? Och känner du inte eländig skam över att du inte känner mig? Jag vandrar bland människor och jag lever bland människor, för jag har blivit kött och jag har kommit in i människans värld. Mitt mål är inte bara att göra det möjligt för mänskligheten att se på mitt kött, utan att göra det möjligt för mänskligheten

att känna mig, vilket är viktigare. Genom mitt inkarnerade kött kommer jag dessutom att döma mänskligheten för dess synder; genom mitt inkarnerade kött kommer jag att besegra den stora röda draken och förinta dess håla.

Utdrag ur "Kapitel 12" i "Guds ord till hela universum" i "Ordet framträder i köttet"

174. När jag vänder mitt ansikte mot universum för att tala, hör hela mänskligheten min röst, och ser därefter alla de verk som jag har format i hela universum. De som går emot min vilja, det vill säga som motsätter sig mig med mänskliga gärningar, kommer att falla under min tuktan. Jag kommer att ta de talrika stjärnorna på himlen och skapa dem på nytt, och tack vare mig kommer solen och månen att förnyas – skyarna är inte längre som de var; jordens otaliga ting kommer att förnyas. Alla kommer att bli fullkomnade genom mina ord. Universums många nationer kommer att delas upp på nytt och ersättas av min nation, så att nationerna på jorden försvinner för evigt och blir till en nation som tillber mig; alla jordens nationer kommer att förstöras, och upphöra att existera. Av människorna i universum kommer alla de som tillhör djävulen att utrotas; alla som tillber Satan kommer att slås ned av min brinnande eld, det vill säga alla förutom de som nu befinner sig i strömmen, resten kommer att förvandlas till aska. När jag tuktar de många folken, kommer de i den religiösa världen i varierande utsträckning att återvända till mitt rike, erövrade av mina verk, eftersom de kommer att ha sett ankomsten av den Helige som kommer på ett vitt moln. Hela mänskligheten kommer att följa sin egen sort, och kommer att tuktas utifrån vad de har gjort. De som har tagit ställning mot mig kommer alla att förgås; vad gäller de vars gärningar på jorden inte har involverat mig, kommer de, på grund av hur de har klarat sig, att fortsätta existera på jorden under mina söners och mitt folks styre. Jag kommer att uppenbara mig för de otaliga folken och de otaliga nationerna, låta min egen röst ljuda ut över jorden för att tillkännage fullbordandet av mitt fantastiska verk, så att hela mänskligheten kan se det med egna ögon.

Medan min röst fördjupas i intensitet, iakttar jag samtidigt universums tillstånd. Genom mina ord görs skapelsens otaliga saker på nytt. Himlen förändras och även jorden förändras. Mänskligheten är utsatt i sin ursprungliga form och, långsamt, var och en enligt sitt slag, hittar människor omedvetet sin väg tillbaka in i sina familjers famn. Jag kommer att vara mycket nöjd med detta. Jag är fri från avbrott, och helt omärkligt fullbordas mitt stora verk, och skapelsens otaliga ting förvandlas helt omedvetet. När jag

skapade världen, formade jag allt efter vart och ens slag, och placerade allt med former tillsammans med sitt slag. Medan slutet på min förvaltningsplan närmar sig, kommer jag att återställa skapelsens tidigare tillstånd; jag kommer att återställa allt som det ursprungligen var, genom att förändra allt på djupet, så att allt kommer att återvända till min plans famn. Tiden har kommit! Det sista skedet av min plan håller på att uppfyllas. Å, orena gamla värld! Du skall helt säkert falla ihop under mitt ord! Du skall helt säkert brytas ned till intet av min plan! Å, skapelsens otaliga ting! Ni kommer alla att få nytt liv genom mina ord, ni ska få er enväldige Herre! Å, rena och fläckfria nya värld! Du skall helt säkert återupplivas genom min härlighet! Å, berget Sion! Tig inte längre. Jag har återvänt i triumf! Jag granskar hela jorden från skapelsens mittpunkt. Människan har börjat ett nytt liv på jorden, har fått nytt hopp. Å, mitt folk! Hur kan du inte återvända till livet i mitt ljus? Hur kan du inte hoppa av glädje under min vägledning? Länderna ropar i glädjeyra, vattnen bullrar av förtjusta skratt! Å, det uppståndna Israel! Hur kan du inte känna stolthet över min förutbestämmelse? Vem har gråtit? Vem har jämrat sig? Det gamla Israel har upphört att existera, och dagens Israel har rest sig i världen, upprätt och reslig, har rätat upp sig i hela mänsklighetens hjärta. Dagens Israel skall helt säkert nå existensens källa genom mitt folk! Å, hatiska Egypten! Ni tar väl inte fortfarande ställning mot mig? Hur kan ni utnyttja min nåd och försöka undfly min tuktan? Hur kan ni inte existera inom min tuktan? Alla de som jag älskar kommer helt säkert att leva för evigt, och alla de som tar ställning mot mig kommer helt säkert att tuktas av mig i evighet. Jag är en nitälskande Gud, jag kommer inte lättvindigt att skona människor för allt de har gjort. Jag kommer att vaka över hela jorden, och när jag framträder i de östra delarna av världen med rättfärdighet, majestät, vrede och tuktan, kommer jag att uppenbara mig själv för mänskligheten otaliga härskaror!

Utdrag ur "Kapitel 26" i "Guds ord till hela universum" i "Ordet framträder i köttet"

175. Människorna hyllar mig, människorna prisar mig. Allas munnar uttalar den ende sanne Gudens namn, alla människor lyfter blicken för att skåda mina gärningar. Riket sänker sig ned över världen; min person är rik och överflödande. Vem skulle inte jubla över detta? Vem skulle inte dansa av glädje över detta? O Sion! Höj ditt segerbanér för att hylla mig! Sjung din triumferande segersång och sprid mitt heliga namn! Alla ting på jorden! Rena nu er själva som offer till mig! Stjärnor i skyn! Skynda tillbaka till era

platser och visa min väldiga makt på himlafästet! Jag lyssnar till rösterna från människorna på jorden som utgjuter oändlig kärlek och vördnad för mig i sång! Denna dag, när hela skapelsen får liv igen, kommer jag ner i människornas värld. I denna stund slår blommorna ut, fåglarna sjunger och alla ting är fyllda av jubel! Till ljudet av rikets salut störtar Satans rike samman, förintat till den genljudande refrängen i rikets hymn. Och det kommer aldrig mer att uppstå!

Vem på jorden vågar stå upp och göra motstånd? När jag stiger ned till jorden kommer jag med brand, med vrede, med alla katastrofer. Nu är de jordiska rikena mitt rike! Uppe på himlen störtar och väller molnen fram; under himlen svallar sjöar och floder och piskar fram en gripande melodi. Vilande djur kommer fram ur sina hålor och alla folk som sover väcks av mig. Den dag alla folk har väntat på är äntligen här! De sänder upp de vackraste sånger till mig!

Utdrag ur "Rikets hymn" i "Guds ord till hela universum" i "Ordet framträder i köttet"

176. När fanfaren för riket ljuder – vilket också är när de sju åskorna mullrar – skakar detta ljud om himmel och jord, skakar om himlavalvet och sätter varje människas innersta strängar i dallring. Hymnen till riket ljuder högtidligt i den stora röda drakens land och visar att jag har tillintetgjort den nationen och upprättat mitt rike. Ännu viktigare är att mitt rike har upprättats på jorden. I detta ögonblick börjar jag sända ut mina änglar till varenda en av världens nationer så att de kan leda mina söner, mitt folk; detta sker också för att uppylla kraven i nästa steg av mitt verk. Själv beger jag mig emellertid till den plats där den stora röda draken ligger hopringlad och tar upp kampen med den. När väl hela mänskligheten lär känna mig i köttet och kan se mina gärningar i köttet kommer den stora röda drakens håla att förvandlas till aska och försvinna utan minsta spår. ...

I dag stiger jag inte bara ner till den stora drakens nation, utan jag vänder mig också om för att möta hela universum och får hela universum att skaka. Finns det en enda plats någonstans som inte är föremål för min dom? Finns det en enda plats som inte träffas av olyckor som jag låter regna ner över den? Vart jag än begett mig har jag spridit ut alla slags "frön till katastrofer". Detta är ett av de sätt jag arbetar på, och det är utan tvivel en frälsningshandling för mänskligheten och vad jag ger dem är ändå en slags kärlek. Jag vill låta ännu fler människor lära känna mig och kunna se mig och på

detta sätt komma att vörda en Gud som de inte har kunnat se under så många år, men som just nu är verklig.

Utdrag ur "Kapitel 10" i "Guds ord till hela universum" i "Ordet framträder i köttet"

177. I flera millennier har människan längtat efter att få bevittna Frälsarens ankomst. Hon har längtat efter att få skåda Frälsaren Jesus komma på ett vitt moln när han personligen stiger ner bland dem som har längtat och väntat på honom i tusentals år. Människan har också längtat efter att Frälsaren ska återvända och återförenas med dem; det vill säga, längtat efter att Frälsaren Jesus, som varit skild från människorna i tusentals år, ska komma tillbaka och än en gång utföra det återlösningsverk som han gjorde bland judarna, vara medkännande och kärleksfull mot människan, förlåta människans synder, bära hennes synder och även bära alla hennes överträdelser och befria henne från synd. Vad människan längtar efter är att Frälsaren Jesus ska vara den samme som förr – en Frälsare som är älskvärd, god och vördnadsfull, som aldrig är vred på människan och aldrig klandrar henne utan förlåter och tar på sig alla människans synder och till och med, liksom tidigare, kommer att dö på korset för människans skull. Sedan Jesus gav sig av har de lärjungar som följde honom, liksom alla de heliga som blev frälsta i hans namn, längtat förtvivlat efter honom och väntat på honom. Alla de som blev frälsta av Jesus Kristi nåd under nådens tidsålder har längtat efter den triumfens dag i ändens tid då Frälsaren Jesus stiger ner på ett vitt moln för att framträda inför alla människor. Det är naturligtvis också den gemensamma önskan hos alla dem som accepterar Frälsaren Jesu namn idag. Alla i universum som känner till Frälsaren Jesu frälsning har längtat förtvivlat efter att Jesus Kristus plötsligt ska komma för att fullborda vad Jesus sa när han var på jorden: "Jag ska komma på samma sätt som jag gav mig av". Människan tror att Jesus, efter korsfästelsen och uppståndelsen, återvände till himlen på ett vitt moln för att inta sin plats på den Högstes högra sida. På samma sätt ska Jesus stiga ner, återigen på ett vitt moln (det molnet syftar på det moln som Jesus färdades på när han återvände till himlen), bland dem som i tusentals år har längtat förtvivlat efter honom, och han ska se ut och vara klädd som en jude. Efter att ha framträtt för människorna ska han skänka dem mat, göra så att levande vatten strömmar fram åt dem och leva bland människorna, full av nåd och full av kärlek, livfull och verklig. Alla det här är vad folk tror. Men Frälsaren Jesus gjorde inte det. Han gjorde motsatsen till det som människan föreställde sig. Han kom inte till dem som

hade längtat efter hans återkomst och han framträdde inte för alla människor när han färdades på det vita molnet. Han har redan kommit, men människan känner honom inte och är fortfarande ovetande om honom. Människan väntar bara planlöst på honom, omedveten om att han redan har nedstigit på ett "vitt moln" (det moln som är hans ande, hans ord, hela hans sinnelag och allt han är) och nu finns hos en skara övervinnare som han kommer att skapa i de sista dagarna. Människan vet inte följande: Hur ska den helige Frälsaren Jesus, trots all den tillgivenhet och kärlek han hyser för människan, kunna verka i dessa "tempel" som bebos av smuts och orena andar? Fastän människan har väntat på hans ankomst – hur skulle han kunna visa sig för dem som äter de orättfärdigas kött, dricker de orättfärdigas blod och bär de orättfärdigas kläder, som tror på honom men inte känner honom och som ständigt utpressar honom? Människan vet bara att Frälsaren Jesus är full av kärlek och överfull av medkänsla och att han är syndoffret, fyllt av återlösning. Hon har ingen aning om att han är Gud själv som flödar över av rättfärdighet, majestät, vrede och dom, äger auktoritet och är full av värdighet. Så även om människan ivrigt väntar på och längtar efter Återlösarens återkomst, och även om himlen grips av hennes böner, framträder inte Frälsaren Jesus för dem som tror på honom men inte känner honom.

Utdrag ur "Frälsaren har redan återvänt på ett 'vitt moln'" i "Ordet framträder i köttet"

178. Jag gav min härlighet till Israel och tog sedan bort den, och därefter förde jag israeliterna till östern, och hela mänskligheten till östern. Jag har fört dem alla till ljuset så att de kan återförenas med det och vara förbundna med det, och inte längre behöva söka efter det. Jag skall låta alla som söker se ljuset igen och se den härlighet som jag hade i Israel; jag skall låta dem se att jag för länge sedan kom ned på ett vitt moln till mänsklighetens mitt, låta dem se otaliga vita moln och frukter i överflödande klasar, och, än mer, låta dem se Jehova, Israels Gud. Jag skall låta dem skåda judarnas Herre, den länge efterlängtrade Messias, och det fulla framträdandet av mig, som har förföljts av kungar genom tiderna. Jag skall verka över hela universum och jag skall utföra ett stort verk, uppenbara all min härlighet och alla mina gärningar för människan under de sista dagarna. Jag skall visa mitt strålande ansikte i sin fullhet för dem som har väntat i många år på mig, för dem som har längtat efter att jag skall komma på ett vitt moln, för Israel som har längtat efter att jag än en gång skall framträda, och för hela den mänsklighet som förföljer mig, så att alla skall veta att jag för länge sedan tagit bort min

härlighet och fört den till östern, så att den inte längre finns i Judeen. För de sista dagarna har redan kommit!

Över hela universum utför jag mitt verk, och i öster väller dundrande skrällar oavbrutet fram, som ruskar om alla nationer och samfund. Det är min röst som har lett alla människor in i nuet. Jag skall låta alla människor erövrats av min röst, falla in i denna ström och underkasta sig mig, för jag har sedan länge återtagit min härlighet från hela jorden och sänt ut den på nytt i öster. Vem längtar inte efter att se min härlighet? Vem väntar inte spänt på min återkomst? Vem törstar inte efter att jag ska visa mig igen? Vem längtar inte efter min ljuvlighet? Vem skulle inte vilja komma till ljuset? Vem skulle inte vilja skåda Kanaans rikedomar? Vem längtar inte efter Försonarens återkomst? Vem dyrkar inte den store Allsmäktige? Min röst skall spridas över hela jorden; jag vill, vänd mot mitt utvalda folk, tala fler ord till dem. Likt de mäktiga åskor som skakar berg och floder, säger jag mina ord till hela universum och till mänskligheten. Därför har orden i min mun blivit människans skatt, och alla människor vårdar mina ord. Blixten far från östern hela vägen till väst. Mina ord är sådana att människan ogärna vill ge upp dem och samtidigt tycker hon att de är obegripliga, men gläds desto mer åt dem alla. Alla människor är glada och upprymda och firar min ankomst, som om ett litet barn just har fötts. Genom min röst skall jag föra alla människor till mig. Därefter skall jag formellt träda in i människoraset, så att de kommer att tillbe mig. Med den härlighet som jag utstrålar och orden i min mun, skall jag göra så att alla människor kommer inför mig och ser att blixten far från öster och att jag också har nedstigit till "Olivberget" i öster. De kommer att se att jag redan har varit på jorden under en lång tid, inte längre som judarnas Son utan som österns blix. Jag har för länge sedan uppstått, lämnat mänsklighetens mitt och sedan framträtt igen med ära bland människorna. Jag är den som tillbads under otaliga tidsåldrar före denna, och jag är också det spädbarn som övergavs av israeliterna för otaliga tidsåldrar sedan. Jag är dessutom denna tidsålders Allsmäktige Gud, full av härlighet! Låt alla komma inför min tron och se mitt härliga ansikte, höra min röst, och skåda mina gärningar. Det här är hela min vilja; det är slutet och höjdpunkten i min plan, liksom syftet med min förvaltning. Låt varje nation tillbe mig, varje tunga erkänna mig, varje människa sätta sin tro till mig, och varje folk underkasta sig mig!

Utdrag ur ”De sju åskorna multrar – profeterar att evangeliet om riket skall spridas över hela universum” i ”Ordet framträder i köttet”

179. En gång var jag känd som Jehova. Jag kallades även Messias, och en gång kallade människorna mig med kärlek och aktning för Frälsaren Jesus. Idag är jag emellertid inte längre den Jehova eller Jesus som människor kände i gångna tider – jag är den Gud som har återvänt i de sista dagarna, den Gud som ska föra tidsåldern till ett slut. Jag är Gud själv som reser mig från världens ände, fylld av hela mitt sinnelag och full av auktoritet, ära och härlighet. Människor har aldrig engagerat sig i mig, aldrig känt mig och alltid varit ovetande om mitt sinnelag. Från världens skapelse fram till idag har inte en enda människa sett mig. Detta är den Gud som framträder för människan i de sista dagarna men är dold bland människor. Han uppehåller sig bland människorna, sann och verklig, som den brinnande solen och den flammande lågan, fylld med makt och överflödande av auktoritet. Det finns inte en enda person eller sak som inte ska dömas av mina ord och inte en enda person eller sak som inte ska renas med brinnande eld. Till sist ska alla nationer välsignas på grund av mina ord och även slås i stycken på grund av mina ord. På det viset ska alla folk i de sista dagarna se att jag är Frälsaren som har återvänt, och att jag är den Allsmäktige Guden som erövrar hela mänskligheten. Och alla ska se att jag en gång var syndoffret för människan, men att jag i de sista dagarna också blir solens lågor som förbränner allt, liksom rättfärdighetens sol som avslöjar alla ting. Detta är mitt verk i de sista dagarna. Jag tog det här namnet och äger det här sinnelaget för att alla människor ska se att jag är en rättfärdig Gud, den brännande solen, den flammande lågan, och för att alla ska tillbe mig, den ende sanne Guden, och så att de ska kunna se mitt sanna ansikte: Jag är inte bara israeliternas Gud och jag är inte bara Återlösaren – jag är Gud över alla skapade varelser i himlen och på jorden och i haven.

Utdrag ur ”Frälsaren har redan återvänt på ett ’vitt moln’” i ”Ordet framträder i köttet”

180. Guds sextusenåriga förvaltningsplan lider mot sitt slut, och porten till riket har redan öppnats för alla som söker hans framträdande. Kära bröder och systrar, vad väntar ni på? Vad är det ni söker? Väntar ni på att Gud ska framträda? Söker ni efter hans fotspår? Hur man längtar efter Guds framträdande! Och hur svårt det är att finna Guds fotspår! Vad måste vi göra i en tidsålder som denna, i en värld som denna, för att få bevittna den dag då Gud visar sig? Vad behöver vi göra för att hålla jämna steg med

Gud? Den sortens frågor möter alla dem som väntar på att Gud ska framträda. Ni har alla funderat på dem mer än en gång – men med vilket resultat? Var framträder Gud? Var är Guds fotspår? Har ni fått svaren? Många människor skulle svara på det här viset: Gud framträder bland alla dem som följer honom och hans fotspår finns mitt ibland oss; så enkelt är det! Vem som helst kan ge ett standardsvar, men förstår ni vad som menas med Guds framträdande och hans fotspår? Guds framträdande syftar på hans ankomst till jorden för att personligen utföra sitt verk. Med sin egen identitet, med sitt eget sinne och på det sätt som är inneboende i honom stiger han ner bland människorna för att börja en tidsålder och avsluta en tidsålder. Ett sådant framträdande är inte någon form av ceremoni. Det är inte ett tecken, en bild, ett mirakel eller någon sorts storslagen vision, och än mindre är det någon form av religiös process. Det är ett verkligt och påtagligt faktum som vem som helst kan se och ta på. Den här sortens framträdande äger inte rum bara för att det ska äga rum eller som ett tillfälligt åtagande; nej, det är tvärtom ett av stadierna i hans förvaltningsplan. Guds framträdande är alltid betydelsefullt och har alltid något samband med hans förvaltningsplan. Det som här kallas "framträdande" skiljer sig helt från det "framträdande" då Guds vägleder, leder och upplyser människan. Gud genomför ett stadium i sitt stora verk varje gång han uppenbarar sig. Det här verket skiljer sig från det som skett i alla andra tidsåldrar. Människan kan inte föreställa sig det och hon har aldrig upplevt det. Det är ett verk som påbörjar en ny tidsålder och avslutar den gamla, och det är ett nytt och bättre slags verk för mänsklighetens frälsning; dessutom är det ett verk som för in mänskligheten i den nya tidsåldern. Detta är vad Guds framträdande innebär.

Utdrag ur "Guds framträdande har inlett en ny tidsålder" i "Ordet framträder i köttet"

181. Hur ska ni då söka Guds fotspår när ni väl har förstått vad Guds framträdande innebär? Den frågan är inte svår att svara på: Varhelst Gud framträder kommer ni att finna hans fotspår. Den här förklaringen låter väldigt enkel, men den är inte så enkel i praktiken eftersom många människor inte vet var Gud framträder, än mindre var han vill eller bör framträda. Somliga tror impulsivt att varhelst den helige Ande är verksam, där framträder Gud. Eller också tror de att där det finns andliga människor, där framträder Gud. Eller också tror de att varhelst det finns människor med högt anseende, där framträder Gud. Låt oss för ögonblicket bortse från om den sortens uppfattningar är rätt eller fel. För att finna svaret på vår fråga måste vi först ha en klar målsättning: Vi

söker efter Guds fotspår. Vi söker inte efter andliga gestalter och än mindre letar vi efter berömda personer; vi letar efter Guds fotspår. Eftersom vi söker efter Guds fotspår måste vi söka efter Guds vilja, efter Guds ord, efter Guds yttranden – för där Gud uttalar nya ord, där finns Guds röst, och där Guds fotspår finns, där finns Guds gärningar. Där Guds uttryck finns, där framträder Gud, och där Gud framträder, där finns sanningen, vägen och livet. När ni har sökt efter Guds fotspår har ni ignorerat orden: ”Gud är sanningen, vägen och livet.” Och därför tror många människor inte att de har funnit Guds fotspår ens när de tar emot sanningen, och ännu mindre erkänner de Guds framträdande. Vilket allvarligt misstag! Guds framträdande kan inte fås att gå ihop med människans föreställningar, och än mindre kan Gud framträda på människans begäran. Gud gör sina egna val och har sina egna planer när han utför sitt verk; därtill har han sina egna syften och sina egna metoder. Oavsett vilket verk han utför har han inget behov av att diskutera det med människan eller söka hennes råd, än mindre behöver han underrätta varenda människa om sitt verk. Detta är Guds sinne, något som dessutom alla måste inse. Om ni vill bevittna Guds framträdande, om ni vill följa Guds fotspår, då måste ni först lämna era egna föreställningar bakom er. Ni kan inte kräva att Gud ska göra si eller så, och än mindre kan ni sätta upp era egna ramar för honom och anpassa honom efter era egna föreställningar. Istället ska ni fråga hur ni ska söka efter Guds fotspår, hur ni skall ta emot Guds framträdande och hur ni skall underkasta er Guds nya verk: Det här är vad människan ska göra. Eftersom människan inte är sanningen och inte äger sanningen, måste hon söka, acceptera och lyda.

Utdrag ur ”Guds framträdande har inlett en ny tidsålder” i ”Ordet framträder i köttet”

182. Idag har Gud utfört nytt verk. Du kanske inte kan acceptera dessa ord, och de kanske verkar underliga, men jag skulle råda dig att inte blotta din naturlighet, för det är bara de som verkligen hungrar och törstar efter rättfärdighet inför Gud som kan vinna sanningen, och det är bara de som är verkligt gudfruktiga som kan bli upplysta och vägleda av honom. Resultat når man genom att söka sanningen med allvarsamt lugn, inte genom gräl och strider. När jag säger att ”idag har Gud gjort nytt verk” syftar jag på att Gud har återvänt till köttet. De här orden kanske inte bekymrar dig, du kanske avskyr dem eller också är de kanske av stort intresse för dig. Oavsett vilket hoppas jag att alla dessa som verkligen längtar efter att Gud ska framträda kan ta emot detta

faktum och inte drar förhastade slutsatser om det utan ägnar det sin omsorgsfulla granskning. Det är vad en vis människa bör göra.

Det är inte svårt att undersöka en sådan sak, men det kräver att var och en av oss är medveten om denna enda sanning: Han som är Gud inkarnerad måste besitta Guds väsen, och han som är Gud inkarnerad måste besitta Guds uttryck. Eftersom Gud blir kött måste han frambringa det verk han avser att frambringa, och eftersom Gud blir kött måste han uttrycka vad han är och kunna skänka människan sanningen, ge henne liv och visa henne vägen. Kött som inte har Guds väsen är absolut inte den inkarnerade Guden; den saken råder det inget tvivel om. Om människan har för avsikt att undersöka huruvida någon är Guds inkarnerade kött måste hon avgöra detta utifrån det sinnelag han uttrycker och de ord han talar. För att avgöra huruvida det är Guds inkarnerade kött eller inte, och huruvida det är den sanna vägen eller inte, måste man alltså göra bedömningen med utgångspunkt från hans väsen. När man ska fastställa huruvida det är den inkarnerade Gudens kött, ligger således nyckeln i hans väsen (hans verk, hans uttalanden, hans sinnelag och många andra aspekter) snarare än hans yttre skepnad. Om människan bara granskar hans yttre och därmed förbiser hans väsen, visar det att hon är oupplyst och okunnig. Den yttre skepnaden kan inte säga något om någons väsen, och vad mer är — Guds verk kan aldrig anpassa sig efter människans föreställningar. Stred inte Jesu yttre helt mot människans föreställningar? Gav hans ansikte och kläder några som helst ledtrådar angående hans verkliga identitet? Opponerade sig inte de tidigaste fariséerna mot Jesus just därför att de bara såg till hans yttre och inte tog hans ord till sitt hjärta? Det är min förhoppning att varje broder och syster som söker Guds framträdande inte ska upprepa historiens tragedi. Ni får inte bli den moderna tidens fariséer och spika upp Gud på korset igen. Ni måste noga begrunda hur ni ska välkomna Guds återkomst och ni ska vara helt på det klara med hur man blir någon som underkastar sig sanningen. Det här är något som alla som väntar på att Jesus ska återvända på ett moln måste göra. Vi måste gnugga våra andliga ögon så vi ser klart och inte fastnar i överdrivna fantasier. Vi ska tänka på Guds praktiska arbete och ta en titt på Guds praktiska sida. Låt er inte ryckas med eller förlora er själva i dagdrömmar och ständigt längta efter den dag då Herren Jesus plötsligt kommer på ett moln, stiger ner bland er och tar till sig er som aldrig känt eller sett honom och som inte vet hur ni ska göra hans vilja. Det är bättre att tänka på mer praktiska saker!

183. Den här gången kommer Gud för att verka, inte i en andlig kropp utan i en helt vanlig sådan. Det är inte bara kroppen för Guds andra inkarnation utan även den kropp som Gud återvänder i. Det är ett helt vanligt kött. I honom kan du inte se något som skiljer sig från andra, men från honom kan du få de sanningar du aldrig har hört tidigare. Detta obetydliga kött är vad som förkroppsligar alla sanningens ord från Gud, företar sig Guds verk i de sista dagarna och uttrycker hela Guds sinnelag så att människan ska förstå det. Längtar du inte verkligen efter att få se Gud i himlen? Längtar du inte verkligen efter att förstå Gud i himlen? Längtar du inte verkligen efter att få se mänsklighetens slutmål? Han kommer att berätta alla dessa hemligheter för dig – hemligheter som ingen människa har kunnat berätta och han kommer även att berätta för dig om de sanningar du inte förstår. Han är din port in i riket och din vägvisare in i den nya tidsåldern. Ett sådant vanligt kött innefattar många outgrundliga mysterier. Hans gärningar kan vara ofattbara för dig, men målet med hela det verk som han uträttat är tillräckligt för att du ska se att han inte är simpelt kött som människan tror. För han representerar Guds vilja liksom den omsorg som Gud visar mänskligheten i de sista dagarna. Även om du inte kan höra de ord han talar som tycks skaka himmel och jord eller se hans ögon som blossande flammor, och även om du inte kan känna tuktan av hans järnstav, kan du av hans ord höra ilskan hos Gud och veta att Gud visar medlidande med mänskligheten; du kan se Guds rättfärdiga sinnelag och hans visdom, och dessutom inse vilka bekymmer och vilken omsorg Gud har om hela mänskligheten. Guds verk de sista dagarna är att låta människan se Guden i himlen leva bland människor på jorden samt göra det möjligt för människan att lära känna, lyda, vörda och älska Gud. Det är därför han har återvänt till köttet en andra gång. Även om det människan ser idag är en Gud som är densamma som människan, en Gud med näsa och två ögon, och en obetydlig Gud, ska Gud i slutänden visa er att utan denne mans existens kommer himmel och jord att genomgå en kolossal förändring, utan denne mans existens kommer himlen att fördunklas, jorden att bli kaos och hela mänskligheten att leva i hungersnöd och plågor. Han kommer att visa er att Gud, utan frälsningen från de sista dagarnas inkarnerade Gud, skulle ha tillintetgjort hela mänskligheten i helvetet för länge sedan; utan detta kötts existens skulle ni för alltid vara de främsta av syndare och lik evinnerligen. Ni ska veta att utan detta kötts existens skulle hela mänskligheten möta

en oundviklig katastrof och finna det svårt att undkomma Guds mer allvarliga bestraffning av mänskligheten de sista dagarna. Utan detta vanliga kötts födelse skulle ni alla befinna er i ett tillstånd där varken liv eller död kommer, oavsett hur ni söker det. Utan detta kötts existens skulle ni idag inte kunna ta emot sanningen och komma inför Guds tron. Ni skulle snarare bli straffade av Gud för era svåra synder. Vet ni? Om det inte vore för Guds återgång till köttet skulle ingen ha möjlighet till frälsning, och om det inte vore för att det köttet kom skulle Gud för länge sedan ha avslutat den gamla tidsåldern. Kan du i sådana fall fortfarande avvisa den andra inkarnationen av Gud? När du kan dra så stor nytta av denne vanlige man, varför skulle du då inte villigt acceptera honom?

Utdrag ur "Visste du? Gud har uträttat något stort bland människorna" i "Ordet framträder i köttet"

184. Guds verk är det som du inte kan begripa. Om du varken kan fatta om ditt beslut är riktigt eller veta om Guds verk kan ha framgång, varför inte pröva din lycka och se om denne vanlige man är till stor hjälp för dig och om Gud har utfört ett stort verk. Men jag måste berätta för dig att människorna på Noas tid hade ätit och druckit, gift sig och gift bort i en sådan omfattning att det blev outhärdligt för Gud att bevittna, så han sände en väldig översvämning för att förstöra mänskligheten och lämnade bara Noas familj på åtta kvar samt fåglar och djur av alla slag. Men i de sista dagarna är de som Gud behåller alla de som har varit lojala mot honom fram till slutet. Även om båda var tider av stort fördärv som var outhärdligt för Gud att bevittna, och mänskligheten i båda tidsåldrarna var så fördärvad att den förnekade Gud som Herre, blev alla människor på Noas tid tillintetgjorda av Gud. Mänskligheten i båda tidsåldrarna har bedrivit Gud väldigt, men Gud har fortsatt vara tålmodig med människorna de sista dagarna fram till nu. Hur kommer det sig? Har ni aldrig funderat över det? Om ni verkligen inte vet, så låt mig berätta det för er. Anledningen till att Gud kan behandla människorna nådigt de sista dagarna är inte att de är mindre fördärvade än människorna på Noas tid eller att de har visat ånger inför Gud, än mindre är det för att Gud inte står ut med att tillintetgöra människorna i de sista dagarna då tekniken har avancerat. Snarare beror det på att Gud har ett verk att utföra i en grupp människor de sista dagarna och det kommer att göras av den inkarnerade Guden själv. Dessutom ska Gud välja en del av den gruppen som föremål för sin frälsning, frukten av hans förvaltningsplan, och föra dessa människor med sig in i nästa tidsålder. Därför har det

pris som betalats av Gud, oavsett vad, helt och hållet varit en förberedelse för hans inkarnationsverk de sista dagarna. Att ni har kommit fram till idag är tack vare köttet. Det är för att Gud lever i köttet som ni har möjlighet att leva. All lycka har vunnits på grund av denne vanlige man. Inte bara det, utan i slutänden kommer alla folk att tillbe denne vanlige man och även tacka och lyda denne obetydlige man, för det är den sanning, det liv och den väg han kom med som har räddat hela mänskligheten, lindrat konflikten mellan människan och Gud, minskat avståndet mellan dem och öppnat upp en förbindelse mellan Guds och människans tankar. Det är också han som har kommit med ännu större ära till Gud. Är inte en vanlig man som denne värd din tillit och beundran? Är inte ett sådant vanligt kött redo att kallas Kristus? Kan inte en sådan vanlig man vara uttrycket för Gud bland människor? Är inte en sådan man, som hjälper mänskligheten att slippa katastrofer, värd din kärlek och värd att hålla fast vid? Om du avvisar de sanningar som hans mun yttrar och även avskyr att han finns ibland er, vilket blir ditt öde då?

Hela Guds verk de sista dagarna utförs av denne vanlige man. Han kommer att skänka dig allt och vidare kan han bestämma allt över dig. Kan en sådan man vara som du tror: en man så enkel att han inte förtjänar att nämnas? Är hans sanning inte nog för att övertyga dig helt? Är vittnesbördet om hans gärningar inte tillräckligt för att övertyga dig helt? Eller är det så att vägen han leder dig på inte är värd för dig att följa? Vad är det som får dig att känna illvilja mot honom och avvisa honom och dra dig undan honom? Det är han som uttrycker sanningen, det är han som erbjuder sanningen och det är han som gör att du kan ha en väg att färdas på. Kan det vara så att du fortfarande inte kan finna spåren av Guds verk i dessa sanningar? Utan Jesu verk kunde mänskligheten inte ha kommit ner från korset, men utan inkarnationen idag kunde de som kom ner från korset aldrig bli anbefallna av Gud eller träda in i den nya tidsåldern. Utan denne vanlige mans ankomst skulle ni aldrig ha möjlighet eller vara berättigade att se Guds sanna ansikte, för ni är alla sådana som för länge sedan borde ha blivit tillintetgjorda. Genom ankomsten av den andra inkarnationen av Gud har Gud förlåtit er och visat er barmhärtighet. Oberoende av det är de ord jag måste lämna er med i slutänden dessa: Denne vanlige man, som är den inkarnerade Guden, är livsavgörande för er. Detta är det stora som Gud redan har uträttat bland människor.

Utdrag ur "Visste du? Gud har uträttat något stort bland människorna" i "Ordet framträder i köttet"

185. Om Frälsaren skulle komma i de sista dagarna och fortfarande kallades Jesus, än en gång föddes i och utförde bedrev sin verksamhet där, skulle det bevisa att jag bara skapade Israels folk och bara återlöste Israels folk och att jag inte har något med hedningarna att göra. Skulle inte det motsäga mina ord att ”Jag är Herren som skapade himlarna och jorden och alla ting”? Jag lämnade Judéen och utför mitt verk bland hedningarna därför att jag inte bara är det israelitiska folkets Gud utan alla skapade varelsers Gud. Jag framträder bland hedningarna i de sista dagarna därför att jag inte bara är Jehova, det israelitiska folkets Gud, utan därför att jag dessutom är Skaparen av alla mina utvalda bland hedningarna. Jag skapade inte bara Israel, Egypten och Libanon utan alla hedniska länder utanför Israel. Därför är jag alla skapade varelsers Herre. Jag använde bara Israel som utgångspunkt för mitt verk, nyttjade Judéen och Galiléen som fästen för mitt återlösungsverk, och nu använder jag de hedniska länderna som den bas varifrån jag kommer att föra hela tidsåldern till ett slut. Jag utförde två stadier av verket i Israel (de här två stadierna av verket var lagens tidsålder och nådens tidsålder) och jag har genomfört ytterligare två stadier av verket (nådens tidsålder och rikets tidsålder) överallt i länderna utanför Israel. Jag kommer att utföra erövrandets verk bland hedningarna och därmed avsluta tidsåldern. Om människan alltid kallar mig Jesus Kristus men inte vet att jag har inlett en ny tidsålder i de sista dagarna och påbörjat ett nytt verk, och om människan fortsätter att tvångsmässigt vänta på Frälsaren Jesu ankomst, då ska jag kalla människor som dessa för människor som inte tror på mig; de är människor som inte känner mig och deras tro på mig är falsk. Skulle sådana människor kunna få bevittna Frälsaren Jesu ankomst från himlen? Vad de väntar på är inte att jag ska komma utan att judarnas konung ska komma. De längtar inte efter att jag ska förinta denna orena gamla värld, utan tvärtom längtar de efter Jesu återkomst då de ska bli återlösta. De ser fram emot att Jesus än en gång ska återlösa hela mänskligheten från detta besudlade och orättfärdiga land. Hur skulle dessa människor kunna vara de som fullbordar mitt verk under de sista dagarna? Människans begär kan inte uppfylla mina önskningar eller uträtta mitt verk, för människan beundrar eller uppskattar bara det verk som jag har uträttat tidigare och har ingen aning om att jag är Gud själv som alltid är ny och aldrig gammal. Människan vet endast att jag är Jehova och Jesus och har ingen aning om att jag är den siste, den som ska föra mänskligheten till ett slut. Allt som människan längtar efter och känner till kommer från hennes egna

uppfattningar, och det är endast det som hon kan se med sina egna ögon. Det är inte i linje med det verk jag utför utan i disharmoni med detta. När skulle mitt verk sluta om det utfördes i enlighet med människans åsikter? När skulle mänskligheten träda in i vila? Och hur skulle jag kunna träda in i sabbaten, den sjunde dagen? Jag verkar enligt min plan, enligt mitt syfte och inte enligt människans avsikter.

Utdrag ur "Frälsaren har redan återvänt på ett 'vitt moln'" i "Ordet framträder i köttet"

186. Oavsett om du är amerikan, britt eller av någon annan nationalitet, måste du gå utanför nationalitetens begränsningar, överträffa dig själv och se på Guds verk ur en skapad varelses perspektiv. På så sätt kommer du inte att begränsa Guds fotspår. I dag ser nämligen många människor det som omöjligt att Gud kommer att framträda i ett visst land eller bland ett visst folk. Hur oerhörd är inte betydelsen av Guds verk och hur viktigt är inte Guds framträdande! Hur skulle det över huvud taget kunna bedömas med människans föreställningar och tankar som måttstock? Därför säger jag att du måste bryta igenom dina uppfattningar om nationalitet och etnicitet för att kunna söka Guds framträdande. Endast på det viset blir du inte begränsad av dina egna uppfattningar; endast då kommer du att vara kvalificerad att välkomna Guds framträdande. I annat fall kommer du att förbli i mörkret och aldrig vinna Guds gillande.

Gud är hela människosläktets Gud. Han betraktar sig inte som något lands eller folks privata egendom, utan utför sitt verk så som han planerat utan att begränsas av någon form, något land eller något folk. Kanske har du aldrig föreställt dig denna form, kanske har du en förnekande inställning till den, eller kanske är det bara så att det land där Gud uppenbarar sig och det folk han uppenbarar sig bland bara är diskriminerat av alla och bara råkar vara det mest efterblivna på jorden. Men Gud har sin visdom. Med sin makt och genom sin sanning och sitt sinne har han verkligen vunnit en skara människor som är av samma sinne som han, och en skara människor som han ville göra fulltalig: en grupp som han erövrat och som efter att ha uthärdat alla sorters prövningar och förföljelser kan följa honom ända till slutet. Målsättningen med Guds framträdande är att gör det möjligt för honom att fullborda sitt verk så som han planerat, utan några begränsningar på grund av form eller nation. Det är precis som när Gud blev kött i Judéen: Hans syfte var att genomföra korsfästelsens verk för att återlösa hela människosläktet. Judarna trodde emellertid att det var omöjligt för Gud att göra detta, och de trodde att det var omöjligt att Gud skulle kunna bli kött och anta Herren Jesu

gestalt. Deras "omöjligt" var grunden till att de fördömde Gud och gjorde uppror mot honom, vilket i slutänden ledde till Israels förstörelse. Idag har många människor begått ett liknande misstag. De förkunnar med all sin kraft att Gud skall framträda inom kort, samtidigt som de fördömer hans framträdande; deras "omöjligt" begränsar återigen Guds framträdande till ramarna för vad de själva kan föreställa sig. Därför har jag sett många människor brista ut i gapskratt när de har träffat på Guds ord. Men är det någon skillnad mellan detta skratt och judarnas fördömande och hädande? Ni visar ingen vördnad i sanningens närvaro, än mindre har ni en längtande attityd. Ni bara studerar utan urskillning och väntar med bekymmerslös ligkiltighet. Vad kan ni vinna med att studera och vänta på det viset? Tror ni att ni kommer att få personlig vägledning från Gud? Hur skulle ni kunna vara kvalificerade att bevittna Guds framträdande om ni inte kan urskilja vad som är Guds yttranden? Varhelst Gud framträder kommer sanningen till uttryck, och där kommer Guds röst att vara. Endast de som kan godta sanningen kommer att kunna höra Guds röst, och endast dessa människor är kvalificerade att bevittna Guds framträdande. Släpp taget om era uppfattningar! Tysta dig själv och läs dessa ord noggrant. Om ni längtar efter sanningen kommer Gud att upplysa er och ni kommer att förstå hans vilja och hans ord. Släpp taget om era åsikter om vad som är "omöjligt"! Ju mer folk tror att något är omöjligt, desto troligare är det att det händer, för Guds visdom når högre än himlarna, Guds tankar är högre än människors tankar, och Guds verk övergår gränserna för människans tankar och föreställningar. Ju mer omöjligt något är, desto mer rymmer det sanning som kan sökas; ju mer något går bortom människans uppfattningar och föreställningar, desto mer rymmer det Guds vilja. Det beror på att oavsett var Gud uppenbarar sig så är han fortfarande Gud, och hans väsen kommer aldrig att förändras beroende på var eller hur han framträder. Guds sinnelag förblir detsamma oavsett var hans fotspår är, och oavsett var Guds fotspår är så är han hela mänsklighetens Gud, precis som Herren Jesus inte bara är israeliternas Gud utan också Gud för alla folk i Asien, Europa och Amerika, och mer ändå, han är den ende Guden i hela universum. Så låt oss söka Guds vilja, upptäcka hans framträdande i hans yttranden och hålla jämna steg med honom! Gud är sanningen, vägen och livet. Hans ord och hans framträdande existerar samtidigt, och hans sinnelag och fotspår är alltid öppna för mänskligheten. Kära bröder och systrar, jag hoppas att ni kan se Guds framträdande i dessa ord, börja följa hans fotspår då ni vandrar framåt in i en ny

tidsålder och träder in i den underbara nya himmel och jord som Gud har förberett för dem som väntar på hans framträdande.

Utdrag ur "Guds framträdande har inlett en ny tidsålder" i "Ordet framträder i köttet"

Fotnoter:

a. Den ursprungliga texten innehåller inte orden "resultatet av".

IV. Ord om att avslöja inkarnationens hemligheter

187. Den första inkarnationen syftade till att återlösa människan från synden, att återlösa henne med hjälp av Jesu fysiska kropp; han räddade alltså människan från korset, men det fördärvade sataniska sinnelaget förblev inuti henne. Den andra inkarnationen ska inte längre tjäna som syndoffer utan syftar snarare till att frälsa dem som blev återlösta från synden helt och hållet. Detta sker för att de som har blivit förlåtna ska kunna bli räddade från sina synder och bli fullkomligt rena och genom att uppnå ett förändrat sinnelag kunna bryta sig fria från Satans mörka inflytande och återvända inför Guds tron. Endast på detta sätt kan människan bli till fullo helgad. Efter det att lagens tidsålder nått sitt slut och med början i nådens tidsålder inledde Gud det frälsningsverk som fortsätter fram till den yttersta tiden, då han genom att döma och tukta människosläktet för dess upproriskhet kommer att rena mänskligheten helt och hållet. Först då kommer Gud att avsluta sitt frälsningsverk och träda in i vila. Därför har Gud, i verkets tre stadier, bara kommit i köttet två gånger för att själv utföra sitt verk bland människorna. Det beror på att bara ett av verkets tre stadier syftar till att visa människor hur de ska leva sitt liv, medan de andra två består av frälsningens verk. Endast genom att bli kött kan Gud leva sida vid sida med människan, uppleva världens lidande och leva i en vanlig kropp av kött. Endast på detta sätt kan han förse människorna med den praktiska väg de behöver som skapade varelser. Det är genom Guds inkarnation som människan får full frälsning från Gud och inte direkt från himlen som svar på sina böner. Eftersom människan är av kött har hon nämligen ingen möjlighet att se Guds ande, än mindre kan hon nalkas hans ande. Allt hon kan komma i kontakt med är den inkarnerade Gudens kött och det är bara med hjälp av det som hon kan förstå alla vägarna och alla sanningarna och motta fullständig frälsning. Den andra inkarnationen kommer att räcka för att rensa bort människans synder och rena henne fullständigt. Med den andra inkarnationen kommer följaktligen hela Guds verk i köttet att slutföras och betydelsen av Guds inkarnation att fulländas. Från den stunden kommer Guds verk i köttet att vara helt avslutat. Efter den andra inkarnationen kommer han inte att bli kött en tredje gång för sitt verk. Hela hans förvaltning kommer nämligen att ha nått sitt slut. Inkarnationen i den yttersta tiden kommer att till fullo ha vunnit hans utvalda folk, och hela mänskligheten som lever i den yttersta tiden kommer att ha

inordnats efter sina slag. Han kommer inte längre att utföra frälsningsverket och inte heller kommer han att återvända till köttet för att bedriva någon verksamhet.

Utdrag ur "Inkarnationens hemlighet (4)" i "Ordet framträder i köttet"

188. Efter Jehovas verk blev Jesus kött för att utföra sitt verk bland människorna. Han utförde inte sitt verk som någonting isolerat utan det baserade sig på Jehovas verk. Det var ett verk för en ny tidsålder som Gud utförde sedan han avslutat lagens tidsålder. När Jesu verk avslutats fortsatte Gud på samma sätt med sitt verk för den följande tidsåldern, eftersom hela Guds förvaltning alltid fortskrider framåt. När den gamla tidsåldern är förbi ersätts den av en ny tidsålder, och så snart det gamla verket är fullbordat följer nytt verk som fortsätter Guds förvaltning. Den här inkarnationen är Guds andra inkarnation och den följer på Jesu verk. Naturligtvis är inte denna inkarnation helt fristående; den utgör verkets tredje etapp som följer på lagens tidsålder och nådens tidsålder. Varje gång Gud initierar en ny etapp av sitt verk måste det bli en ny början och den måste alltid föra med sig en ny tidsålder. Likaså finns det motsvarande förändringar i Guds sinnelag, i hans sätt att arbeta, i platsen för hans verk och i hans namn. Det är alltså inte undra på att det är svårt för människan att acceptera Guds verk i den nya tidsåldern. Men oavsett människans motstånd utför Gud alltid sitt verk och leder alltid hela mänskligheten framåt. När Jesus kom in i människans värld, inledde han nådens tidsålder och avslutade lagens tidsålder. I de sista dagarna tog Gud kroppslig gestalt än en gång, och med denna inkarnation avslutade han nådens tidsålder och inledde rikets tidsålder. Alla dessa som är i stånd att acceptera Guds andra inkarnation kommer att ledas in i rikets tidsålder och kommer dessutom att bli i stånd att personligen ta emot Guds vägledning. Även om Jesus utförde mycket arbete bland människorna, fullbordade han bara hela mänsklighetens återlösning och blev människans syndoffer; han befriade inte människan från hela hennes fördärvade sinnelag. Att rädda människan helt och hållet från Satans inflytande krävde inte bara att Jesus blev syndoffret och tog på sig människans synder, utan det krävde också att Gud utförde ännu större verk för att befria människan fullständigt från hennes sataniskt fördärvade sinnelag. Därför har Gud nu, när människan fått sina synders förlåtelse, återvänt i köttet för att leda henne in i den nya tidsåldern och påbörjat arbetet med tuktan och dom. Det här arbetet har fört människan in i en högre sfär. Alla dessa som underkastar sig Guds herravälde kommer att få åtnjuta högre sanningar och motta

större välsignelser. De kommer verkligen att leva i ljuset och de kommer att vinna sanningen, vägen och livet.

Utdrag ur förordet till "Ordet framträder i köttet"

189. Inkarnationens innebörd är att Gud framträder i köttet och han kommer för att i ett kött avbild verka bland människor som han skapat. För att Gud ska inkarneras måste han därför först bli kött, kött med en normal mänsklig natur; detta är den mest grundläggande förutsättningen. Konsekvensen av Guds inkarnation är faktiskt att Gud lever och verkar i köttet; Gud blir till sitt väsen kött, han blir en människa.

Utdrag ur "Köttets inre väsen bebos av Gud" i "Ordet framträder i köttet"

190. Inkarnation innebär att Guds Ande blir ett kött, det vill säga att Gud blir kött; det verk han utför i köttet är Andens verk som förverkligas i köttet, uttrycks av köttet. Ingen utom Guds kött kan utföra den inkarnerade Gudens verksamhet, det vill säga, endast Guds inkarnerade kött, denna normala mänsklighet – och ingen annan – kan uttrycka det gudomliga verket. Om Gud under sin första ankomst inte hade haft den normala mänskligheten före tjugonio års ålder – om han kunnat göra under så snart han var född, om han kunnat tala himlens språk så snart han lärde sig att tala, om han kunnat begripa alla världsliga ämnen och urskilja varje individs tankar och avsikter i samma ögonblick som han först satte sin fot på jorden – skulle en sådan person inte ha kallats för en normal människa och sådant kött kunde inte ha kallats för mänskligt kött. Om detta vore fallet med Kristus, då skulle betydelsen med och kärnan i Guds inkarnation vara förlorad. Att han äger normal mänsklighet bevisar att han är Gud inkarnerad i köttet; det faktum att han genomgår en normal mänsklig tillväxtprocess visar ännu tydligare att han är normalt kött; dessutom är hans verk tillräckligt bevis för att han är Guds ord, Guds Ande, som blivit kött.

Utdrag ur "Köttets inre väsen bebos av Gud" i "Ordet framträder i köttet"

191. Den inkarnerade Guden kallas Kristus, och Kristus är det kött som Guds Ande iklätt sig. Detta kött liknar inte någon annan människa som är av köttet. Skillnaden beror på att Kristus inte är av kött och blod utan är en inkarnation av Anden. Han har både en normal mänsklighet och en fullständig gudomlighet. Ingen människa äger hans gudomlighet. Med sin normala mänsklighet fullföljer han alla sina normala aktiviteter i köttet, medan han med sin gudomlighet utför Guds eget verk. Både hans mänsklighet och gudomlighet är underordnade den himmelske Faderns vilja. Kristi substans utgörs

av Anden, det vill säga gudomligheten. Av den anledningen är hans substans Guds egen substans. Denna substans kommer inte att avbryta hans eget verk och han skulle aldrig kunna göra något som förstör hans eget verk. Inte heller skulle han någonsin yttra några ord som går emot hans egen vilja. Därför skulle den inkarnerade Guden aldrig någonsin göra något som avbryter hans egen förvaltning. Det här är något som alla människor bör förstå. Syftet med den Helige Andes verk är att rädda människan och detta sker med hänsyn till Guds egen förvaltning. På samma sätt består Kristi verk av att rädda människan för att det är Guds vilja. Eftersom Gud blir kött förverkligar han sin substans i sitt kött så att hans kött är tillräckligt för att utföra hans verk. Därför ersätts hela Guds Andes verk av Kristi verk under inkarnationens tid och i centrum för allt verk under inkarnationens tid står Kristi verk. Det kan inte blandas ihop med verk från någon annan tid. Och eftersom Gud blir kött verkar han i sitt köts identitet. Eftersom han kommer i köttet avslutar han sedan i köttet det arbete som han ska göra. Både Guds Ande och Kristus är Gud själv och han utför det verk som han bör utföra och fullgör det ämbete som han bör fullgöra.

Utdrag ur "Kristi substans utgörs av lydnad mot den himmelske Faderns vilja" i "Ordet framträder i köttet"

192. Han som är Gud inkarnerad måste besitta Guds väsen, och han som är Gud inkarnerad måste besitta Guds uttryck. Eftersom Gud blir kött måste han frambringa det verk han avser att frambringa, och eftersom Gud blir kött måste han uttrycka vad han är och kunna skänka människan sanningen, ge henne liv och visa henne vägen. Kött som inte har Guds väsen är absolut inte den inkarnerade Guden; den saken råder det inget tvivel om. Om människan har för avsikt att undersöka huruvida någon är Guds inkarnerade kött måste hon avgöra detta utifrån det sinnelag han uttrycker och de ord han talar. För att avgöra huruvida det är Guds inkarnerade kött eller inte, och huruvida det är den sanna vägen eller inte, måste man alltså göra bedömningen med utgångspunkt från hans väsen. När man ska fastställa huruvida det är den inkarnerade Gudens kött, ligger således nyckeln i hans väsen (hans verk, hans uttalanden, hans sinnelag och många andra aspekter) snarare än hans yttre skepnad. Om människan bara granskar hans yttre och därmed förbiser hans väsen, visar det att hon är oupplyst och okunnig.

Utdrag ur förordet till "Ordet framträder i köttet"

193. Konsekvensen av Guds inkarnation är att Gud lever och verkar i köttet; Gud blir till sitt väsen kött, han blir en människa. Hans inkarnerade liv och verk kan delas in i två stadier. Först kommer det liv han lever innan han börjar bedriva sin verksamhet. Han lever i en vanlig mänsklig familj, i en ytterst normal mänsklighet och följer gängse moral och lagar för mänskligt liv, med normala mänskliga behov (mat, kläder, husrum och sömn), normala mänskliga svagheter och normala mänskliga känslor. Under det första stadiet lever han med andra ord i en icke-gudomlig, helt normal mänsklighet och engagerar sig i alla normala mänskliga aktiviteter. Det andra stadiet är det liv han lever efter att han börjat bedriva sin verksamhet. Han bor fortfarande i den vanliga mänskligheten med ett normal mänskligt skal och utåt sett visar han inga tecken på något övernaturligt. Men han lever enbart för sin verksamhet och under denna tid existerar hans normala mänsklighet helt för att tjäna hans gudomlighets normala verk, för vid det laget har hans normala mänsklighet mognat så mycket att han kan bedriva sin verksamhet. Det andra stadiet av hans liv består alltså av att bedriva sin verksamhet i sin normala mänsklighet, ett liv av både normal mänsklighet och fullständig gudomlighet. Anledningen till att han lever i en fullständigt normal mänsklighet under det första stadiet av sitt liv är att hans mänsklighet ännu inte motsvarar hela det gudomliga verket; den är fortfarande inte mogen. Först när hans mänsklighet mognar och blir kapabel att axla hans verksamhet kan han börja utöva sin verksamhet. Eftersom han, som kött, behöver växa och mogna, utgörs det första stadiet av hans liv av normal mänsklighet, medan det liv den inkarnerade Guden lever under sin verksamhet i det andra stadiet karaktäriseras av både mänsklighet och fullständig gudomlighet, eftersom hans mänsklighet då är kapabel att företa sig hans verk och utöva hans ämbete. Om den inkarnerade Guden på allvar påbörjade sitt ämbete i den stund då han föddes och gjort övernaturliga tecken och under, då skulle han inte ha haft något fysiskt väsen. Därför existerar hans mänsklighet för hans fysiska väsens skull; det kan inte finnas något kött utan mänsklighet och en person utan mänsklighet är inte en människa. På detta sätt är mänskligheten hos Guds kött en inneboende egenskap hos Guds inkarnerade kött. Att säga "när Gud blir kött är han helt gudomlig och inte mänsklig över huvud taget" är hädelse, för detta påstående existerar helt enkelt inte och det strider mot inkarnationens princip. Även efter det att han börjar utöva sitt verksamhet, lever han i sin gudomlighet med ett mänskligt yttre skal när han utför sitt verk; det är bara det att just då tjänar

hans mänsklighet enbart syftet att låta hans gudomlighet utföra verket i det normala köttet. Den som ligger bakom verket är alltså den gudomlighet som bebor hans mänsklighet. Det är hans gudomlighet, inte hans mänsklighet, som är verksam, men det är en gudomlighet som är dold i hans mänsklighet; hans verk utförs i huvudsak av hans fullständiga gudomlighet, inte av hans mänsklighet. Men det som utåt sett utför verket är hans kött. Man skulle kunna säga att han är en människa och också Gud, för Gud blir en Gud som lever i köttet, med ett mänskligt skal och ett mänskligt väsen men också med Guds väsen. Eftersom han är en människa med Guds väsen, står han över alla skapade människor, över varje människa som kan utföra Guds verk. Bland alla dem som har ett mänskligt skal som hans, bland alla dem som besitter mänsklighet, är det därför bara han som är den inkarnerade Guden själv – alla andra är skapade människor. Trots att de alla har mänsklighet, har skapade människor ingenting mer än mänsklighet, medan den inkarnerade Guden är annorlunda: i hans kött har han inte bara mänsklighet utan, än viktigare, gudomlighet. Hans mänsklighet kan ses i hans kötts yttre utseende och i hans vardagsliv, men hans gudomlighet är svår att uppfatta. Eftersom hans gudomlighet endast uttrycks när han har mänsklighet och inte är så övernaturlig som folk föreställer sig, är det oerhört svårt för människor att se den. Till och med idag har människor ytterst svårt att begripa den inkarnerade Gudens sanna väsen. Jag väntar mig att det fortfarande, även efter att jag talat om det så länge, är ett mysterium för de flesta av er. Faktum är att den här frågan är väldigt enkel: Eftersom Gud blir kött är hans väsen en förening av mänsklighet och gudomlighet. Denna förening kallas för Gud själv, Gud själv på jorden.

Utdrag ur "Köttets inre väsen bebos av Gud" i "Ordet framträder i köttet"

194. Den inkarnerade Gudens mänsklighet existerar för att upprätthålla det normala gudomliga verket i köttet; hans normala mänskliga tänkande upprätthåller hans normala mänsklighet och alla hans normala fysiska aktiviteter. Man kan säga att hans normala mänskliga tänkande existerar i syfte att stödja allt verk av Gud i köttet. Om detta kött inte hade ett normalt mänskligt sinne, så skulle inte Gud kunna verka i köttet och det han behöver göra i köttet skulle aldrig kunna åstadkommas. Trots att den inkarnerade Guden äger ett normalt mänskligt sinne, förvanskas inte hans verk av mänskligt tänkande; han tar sig an verket i mänskligheten med ett normalt sinne, under förutsättning att han besitter mänskligheten med ett sinne, inte genom utövandet av

normalt mänskligt tänkande. Oavsett hur upphöjda hans kötts tankar är, präglas inte hans verk av logik eller tänkande. Hans verk är med andra ord inte uttänkt av sinnet i hans kött, utan är ett direkt uttryck för det gudomliga verket i hans mänsklighet. Alla hans verk utgör den verksamhet han behöver fullborda och inget av det är uttänkt av hans hjärna. Botandet av sjuka, utdrivandet av demoner och korsfästelsen var till exempel inte produkter av hans mänskliga sinne, kunde inte ha åstadkommits av någon människa med ett mänskligt sinne. Likaså är dagens erövrande verk en verksamhet som måste utövas av den inkarnerade Guden, men det är inte verket av en människas vilja; det är det verk hans gudomlighet måste utföra, verk som inte någon köttlig människa är kapabel till. Därför måste den inkarnerade Guden äga ett normalt mänskligt sinne, måste ha normal mänsklighet, eftersom han måste utföra sitt verk i mänskligheten med ett normalt sinne. Detta är kärnan i den inkarnerade Gudens verk, den inkarnerade Gudens innersta väsen.

Innan Jesus utförde verket, levde han enbart i sin normala mänsklighet. Ingen visste att han var Gud, ingen upptäckte att han var den inkarnerade Guden; folk kände honom bara som en helt vanlig människa. Hans fullständigt vanliga, normala mänsklighet var ett bevis på att Gud var inkarnerad i köttet och att nådens tidsålder var tidsåldern för den inkarnerade Gudens verk, inte för Andens verk. Det var ett bevis på att Guds Ande förverkligats helt i köttet, att hans kött skulle utföra allt Andens verk under Guds inkarnations tidsålder. Kristus med normal mänsklighet är ett kött i vilket Anden är förverkligad och äger normal mänsklighet, normalt sinne och mänskligt tänkande. "Att förverkligas" innebär att Gud blir människa, Anden blir kött; för att uttrycka det klart, det är när Gud själv bebor ett kött med normal mänsklighet och genom det uttrycker sitt gudomliga verk – det är vad det innebär att vara förverkligad eller inkarnerad.

Utdrag ur "Köttets inre väsen bebos av Gud" i "Ordet framträder i köttet"

195. Kristi mänsklighet styrs av hans gudomlighet. Även om han är i köttet är hans mänsklighet inte helt och hållet likadan som hos en människa av kött. Han har sin egen unika karaktär och även denna styrs av hans gudomlighet. Hans gudomlighet har ingen svaghet, Kristi svaghet har med hans mänsklighet att göra. I viss utsträckning begränsar denna svaghet hans gudomlighet, men sådana begränsningar ligger inom en viss ram och en viss tid och är inte obegränsade. När det gäller att utföra hans gudomliga verk

sker detta oberoende av hans mänsklighet. Kristi mänsklighet riktas helt av hans gudomlighet. Vid sidan av hans normala mänskliga liv influeras, påverkas och styrs alla hans övriga mänskliga handlingar av hans gudomlighet. Även om Kristus är en människa hindrar detta inte hans gudomliga verk. Det här beror just på att Kristi mänsklighet styrs av hans gudomlighet. Även om hans mänsklighet inte är mogen i hans uppträdande gentemot andra, påverkar inte det hans gudomlighets normala arbete. När jag säger att hans mänsklighet inte har fördärvats, menar jag att Kristi mänsklighet kan styras direkt av hans gudomlighet och att han är fylld av en högre vett än en vanlig människa. Hans mänsklighet är högst lämpad att styras av gudomligheten i hans verk, hans mänsklighet är allra mest förmögen att uttrycka gudomlighetens verk, samt mest förmögen att underkasta sig sådant verk. När Gud verkar i köttet förlorar han aldrig ur sikte plikten som en människa i köttet måste uppfylla. Han klarar av att prisa Gud i himlen med ett sant hjärta. Han innehar Guds substans och hans identitet är Guds egen. Det är bara det att han har kommit till jorden och blivit en skapad varelse, med en skapad varelses yttre skal, och att han nu innehar en mänsklighet som han inte hade tidigare. Han kan tillbe Gud i himlen. Det här är själva Guds vara som inte kan imiteras av människan. Hans identitet är Guds egen. Det är från köttets perspektiv som han tillber Gud och därför är orden "Kristus tillber Gud i himlen" inte felaktiga. Det han kräver av människan är precis hans eget väsen. Han har redan uppnått allt som han ber människan om innan han ber henne om detta. Han skulle aldrig ställa krav på mänskligheten medan han själv slipper undan dem, för allt detta utgör hans vara. Oberoende av hur han utför sitt verk skulle han inte uppträda på ett sätt som trotsar Gud. Vad han än kräver av människan, är inget krav omöjligt för människan att uppnå. Allt han gör är Guds vilja och för hans förvaltnings skull. Kristi gudomlighet står över alla andra människor och därför är han den högsta auktoriteten över alla skapade varelser. Denna auktoritet är hans gudomlighet, det vill säga Guds eget sinne och vara, vilka avgör hans identitet. Därför går det inte att förneka att han har Guds egen identitet, hur normal hans mänsklighet än är. Vilken ståndpunkt han än talar från och hur han än lyder Guds vilja, kan det inte hävdas att han inte är Gud själv.

Utdrag ur "Kristi substans utgörs av lydnad mot den himmelske Faderns vilja" i "Ordet framträder i köttet"

196. Den inkarnerade Människosonen uttryckte Guds gudomlighet genom sin mänsklighet och förmedlade Guds vilja till mänskligheten. Och genom att uttrycka Guds

vilja och sinnelag uppenbarade han också den Gud, som inte kan ses eller beröras och som lever i den andliga världen, för människorna. Vad folk såg var Gud själv i påtaglig form, gjord av kött och blod. Den inkarnerade Människosonen gjorde alltså sådant som Guds egen identitet, Guds status, avbild, sinnelag och vad han har och är, konkret och förmänskligat. Även om Människosonens yttre utseende hade en del begränsningar vad avser Guds avbild, var hans väsen och vad han har och är fullkomligt i stånd att representera Guds egen identitet och status – det var bara några skillnader i uttrycksformen. Vi kan inte förneka att Människosonen representerade Guds identitet och status både i form av sin mänsklighet och i sin gudomlighet. Men under denna tid verkade Gud genom köttet, talade ur köttets perspektiv och stod inför mänskligheten med Människosonens identitet och status, och det här gav folk tillfälle att möta och uppleva Guds sanna ord och verk bland människorna. Det lät också människor få insikt i hans gudomlighet och storhet mitt i ödmjukheten, och även få en preliminär förståelse och definition av Guds äkthet och verklighet. Även om det verk som Herren Jesus genomförde, hans sätt att arbeta och det perspektiv som han talade ur skilde sig från Guds verkliga person i den andliga världen, representerade allt hos honom verkligen Gud själv, som människan aldrig tidigare sett – detta kan inte förnekas! Oavsett i vilken form Gud framträder, oavsett ur vilken perspektiv han talar eller i vilken skepnad han möter människan, representerar Gud alltså aldrig något annat än sig själv. Han kan varken representera någon enskild människa eller någon av den fördärvade mänskligheten. Gud är Gud själv och detta kan inte förnekas.

Utdrag ur "Guds verk, Guds sinnelag och Gud själv III" i "Ordet framträder i köttet"

197. Den praktiske Guden själv som det talas om i dag är verksam både i det mänskliga och i det gudomliga. Genom den praktiske Gudens framträdande, uppnås hans normala mänskliga arbete och liv, liksom hans alltigenom gudomliga verk. Hans mänsklighet och gudomlighet är förenade till ett, och båda verkar genom ord. Oavsett om han verkar i det mänskliga eller det gudomliga, yttrar han ord. När Gud verkar i det mänskliga talar han mänsklighetens språk så att människor kan kommunicera och förstå. Hans ord talas tydligt, och de är lätta att förstå, så att de kan skänkas till alla människor. Oavsett om de besitter kunskap eller är dåligt utbildade kan de alla ta emot Guds ord. Guds verk i det gudomliga utförs också genom ord, men det är fullt av försörjning, det är fullt av liv, det är obefläckat av mänskliga idéer, det handlar inte om

vad människor föredrar och det saknar mänskliga begränsningar – det ligger utanför varje normal mänsklighets gränser. Även det utförs i köttet, men det är Andens direkta uttryck. Om folk endast accepterar Guds verk i mänskligheten kommer de att begränsa sig till en viss omfattning, och därmed kommer de att behöva ständiga åtgärder, beskärning och fostran för att de ska förändras det minsta. Men utan den Helige Andes verk eller närvaro kommer de alltid att återgå till sina gamla vanor; det är endast genom gudomlighetens verk som dessa sjukdomar och brister kan åtgärdas, och endast då kan människor bli fulländade. I stället för konstanta åtgärder och beskärning krävs det positiv försörjning, som använder ord för att kompensera för alla brister, som använder ord för att avslöja människors varje tillstånd, som använder ord för att styra deras liv, deras varje yttrande, deras varje handling, för att blottlägga deras avsikter och motiv. Detta är den praktiske Gudens riktiga verk. Och därmed bör du i din inställning till den praktiske Guden underkasta dig hans mänsklighet, känna igen och erkänna honom, och dessutom bör du också acceptera och lyda det gudomliga verket och orden. Guds framträdande i köttet innebär att allt verk och alla ord av Guds Ande utförs genom hans normala mänskliga natur och genom hans inkarnerade kött. Med andra ord, Guds Ande både leder hans mänskliga verk och utför gudomlighetens verk i köttet, och i den inkarnerade Guden kan du se både Guds verk i mänsklighet och hans alltigenom gudomliga verk. Detta är den verkliga betydelsen av den praktiske Gudens framträdande i köttet. Om du kan se detta klart, kommer du att kunna förena alla Guds olika delar, sluta sätta alltför stort värde på hans verk i det gudomliga och vara alltför avvisande mot hans verk i det mänskliga, och du kommer inte att gå till ytterligheter eller ta några omvägar. På det hela taget är betydelsen hos den praktiske Guden att hans mänskliga och gudomliga naturs verk, så som det leds av Anden, kommer till uttryck genom hans kött så att folk kan se att han lever och är verklig och äkta.

Utdrag ur "Du bör veta att den praktiske Guden är Gud själv" i "Ordet framträder i köttet"

198. Guds Ande är hela skapelsens auktoritet. Köttet med Guds substans besitter också auktoritet, men Gud i köttet kan göra allt det verk som är i enlighet med den himmelske Faderns vilja. Det här kan inte uppnås eller begripas av någon människa. Gud själv är en auktoritet, men hans kött kan underkasta sig hans auktoritet. Det här är den inre betydelsen av orden: "Kristus lyder Gud Faderns vilja." Gud är en Ande och kan utföra frälsningens verk, så som Gud som har blivit människa kan. Hur som helst, Gud

utför sitt eget verk. Han varken avbryter eller stör och han utför absolut inte arbeten som står i konflikt med varandra. Substansen i det arbete som utförs av Anden och köttet är nämligen densamma. Både Anden och köttet verkar för att uppfylla samma vilja och förvalta samma verk. Även om Anden och köttet har två olika kvaliteter, är deras substanser desamma. Båda besitter Guds egen substans och identitet. I Gud själv finns inga inslag av olydnad, hans substans utgörs av godhet. Han är all skönhets och godhets, samt kärlekens, uttryck. Inte ens i köttet gör Gud något som inte lyder Fadern. Till och med när han var tvungen att offra sitt liv gjorde han det helhjärtat och fattade inget annat beslut. Gud har inga självtröstande eller självtröstande drag och inte heller drag av högmod eller arrogans. Han är inte på något sätt ohederlig. Allt som inte lyder Gud kommer från Satan. Satan är källan till allt som är fult och ondskefullt. Anledningen till att människan har egenskaper som liknar Satans är att människan har fördärvats och bearbetats av Satan. Kristus har inte fördärvats av Satan och följaktligen besitter han enbart Guds egenskaper och inga av Satans. Det spelar ingen roll hur ansträngande hans verk är eller hur svagt köttet är, medan Gud lever i köttet kommer han aldrig att göra något som avbryter Guds eget verk, och aldrig någonsin vara olydig mot Gud Fadern och överge hans vilja. Han skulle hellre utstå köttets smärtor än svika Gud Faders vilja. Det är precis som Jesus sa i bönen: "Min Fader, om det är möjligt, låt denna kalk gå ifrån mig. Men inte som jag vill utan som du vill." Människan väljer, men det gjorde inte Kristus. Trots att han har Guds egen identitet söker han fortfarande Gud Faders vilja och fullföljer det som Gud Fadern har anförtrott honom, ur köttets perspektiv. Det här något som är ouppnåeligt för människan. Det som kommer från Satan kan inte ha Guds substans, bara en olydig substans som kämpar emot Gud. Den kan inte lyda Gud fullständigt, än mindre frivilligt lyda Guds vilja. Alla människor förutom Kristus kan göra motstånd mot Gud, och inte en enda kan direkt ta sig an arbetet som Gud anförtrott honom. Ingen kan se Guds förvaltning som sin egen plikt som de måste utföra. Att underkasta sig Gud Faders vilja är Kristi substans och olydnad mot Gud är Satans kännetecken. Dessa två egenskaper är oförenliga och den som innehar Satans egenskaper kan inte kallas Kristus. Anledningen till att människan inte kan utföra Guds verk i hans ställe är att människan inte har någonting av Guds substans. Människan arbetar för Gud av eget intresse och för sina egna framtidsplaners skull, men Kristus verkar för att göra Gud Faders vilja.

Utdrag ur "Kristi substans utgöres av lydnad mot den himmelske Faderns vilja" i "Ordet framträder i köttet"

199. Även om den inkarnerade Guden till det yttre är precis som en människa, och även om han skaffar sig mänskliga kunskaper och talar mänskliga språk och ibland till och med uttrycker sina tankar med mänsklighetens egna metoder eller sätt att tala, så är hans sätt att se på människor och se tingens innersta väsen absolut inte detsamma som fördärvade människors sätt att se mänskligheten och tingens innersta väsen. Hans perspektiv och upphöjda ställning är något som är ouppnåeligt för en fördärvad individ. Det beror på att Gud är sanningen, det beror på att köttet han bär också besitter Guds väsen, och hans tankar och det som hans mänsklighet uttrycker är också sanningen. För fördärvade människor är det som han uttrycker i köttet tillskott av sanningen och av liv. Dessa tillskott är inte avsedda enbart för en person utan för hela mänskligheten. I en fördärvad människas hjärta finns bara ett fåtal människor som har nära anknytning till henne. Denna handfull människor är de enda hon bryr sig om och bekymrar sig för. När katastrofen syns vid horisonten tänker hon först på sina egna barn, sin make eller maka eller sina föräldrar. En mer medkännande person ägnar som mest en liten tanke åt någon släkting eller god vän, men sträcker sig ens en sådan medkännande persons tankar längre än så? Nej, aldrig! Människor är nämligen trots allt människor och de kan bara betrakta allting från en människas nivå och ur en människas perspektiv. Men den inkarnerade Guden skiljer sig helt från en fördärvad människa. Oavsett hur vanligt, normalt och oansenligt Guds inkarnerade kött är, och oavsett med vilket förakt folk ser ner på honom, är hans tankar och hans inställning till mänskligheten av ett slag som ingen människa kan besitta eller efterlikna. Han kommer alltid att betrakta mänskligheten ur gudomlighetens perspektiv, från sin upphöjda position som Skaparen. Han kommer alltid att se mänskligheten genom Guds väsen och sätt att tänka. Han kan absolut inte se mänskligheten från en vanlig persons låga nivå eller ur en fördärvad persons perspektiv. När människor betraktar mänskligheten gör de det med mänskliga ögon och de använder sådant som mänsklig kunskap och mänskliga regler och teorier som måttstock. Det här är inom ramen för vad människor kan se med sina ögon och vad som är uppnåeligt för fördärvade människor. När Gud ser på mänskligheten ser han med gudomliga ögon och han använder sitt innersta väsen och vad han har och är som måttstock. Hans synfält inbegriper sådant som människan inte kan se och det är här den inkarnerade Guden och de fördärvade människorna är helt olika. Denna skillnad beror

på människors och Guds olika väsen – det är dessa olika väsen som bestämmer deras identiteter och positioner såväl som det perspektiv och den nivå varifrån de ser saker.

Utdrag ur "Guds verk, Guds sinnelag och Gud själv III" i "Ordet framträder i köttet"

200. Huruvida du har sociala erfarenheter och hur du faktiskt lever och upplever i din familj kan ses i vad du uttrycker, medan du inte kan se på den inkarnerade Gudens verk huruvida han har sociala erfarenheter eller inte. Han är väl medveten om människans innersta väsen och han kan avslöja alla sorters människors olika vanor. Han är ännu bättre på att avslöja människors fördärvade sinnelag och upproriska beteende. Han lever inte bland de världsliga människorna, men han är medveten om de dödligas natur och de världsliga människornas fördärv. Detta är vad han är. Även om han inte hanterar världen vet han hur världen ska hanteras, eftersom han förstår den mänskliga naturen till fullo. Han känner till Andens verk både i dag och i det förflutna, det verk som människans ögon inte kan se och människans öron inte kan höra. Detta inbegriper visdom som inte är en levnadsfilosofi och under som är svåra för människor att fatta. Det här är vad han är, tillgänglig för människor men även dold för människor. Vad han uttrycker är inte vad en enastående person är, utan Andens inneboende egenskaper och väsen. Han reser inte jorden runt, men han vet allt om världen. Han kontakter "antropoiderna" som varken har någon kunskap eller insikt, men han uttrycker ord som är högre än kunskap och bortom stora män. Han lever hos en grupp tröga och avtrubbade människor som inte är mänskliga och inte förstår de mänskliga konventionerna och livet, men han kan uppmana människorna att leva ut normal mänsklighet och samtidigt avslöja människosläktets usla och låga mänsklighet. Allt detta är vad han är, högre än någon person av kött och blod. För honom är det onödigt att uppleva ett komplicerat, omständligt och sjaskigt samhällsliv för att utföra det verk som han behöver utföra och för att grundligt avslöja den fördärvade mänsklighetens innersta väsen. Det sjaskiga samhällslivet uppbygger inte hans kött. Hans verk och ord uppenbarar endast människans olydnad och förser inte människan med erfarenheten och lärdomarna för att hantera världen. Han behöver inte undersöka samhället eller människans familj när han förser människan med liv. Att blotta och döma människan är inte ett uttryck för hans kötts upplevelser; det sker för att uppenbara människans orättfärdighet efter att länge ha känt till människas olydnad och avskytt mänsklighetens fördärv. Det verk han utför är enbart till för att uppenbara hans sinnelag för människan

och uttrycka hans väsen. Det är bara han som kan utföra detta verk; det är inte något som en person av kött och blod kan åstadkomma.

Utdrag ur "Guds verk och människans verk" i "Ordet framträder i köttet"

201. Kristi verk och uttryck avgör hans substans. Han klarar av att med ett rent hjärta slutföra det som han har anförtrotts med. Han kan tillbe Gud i himlen med ett rent hjärta och med ett rent hjärta söka Gud Faderns vilja. Allt detta avgörs av hans substans. Och på samma sätt avgörs hans naturliga uppenbarelse av hans substans. Anledningen till att hans naturliga uppenbarelse kallas för det är för att hans uttryck inte är en imitation eller resultatet av människans utbildning eller resultatet av många års bearbetning av människan. Han lärde sig inte det eller utsmyckade sig själv med det. I stället är det en naturlig del av honom. Människan kan förneka hans verk, hans uttryck, hans mänsklighet och hela hans normala mänsklighets liv, men ingen kan förneka att han tillber Gud i himlen med ett rent hjärta. Ingen kan förneka att han har kommit för att uppfylla den himmelske Faderns vilja och ingen kan förneka uppriktigheten med vilken han söker Gud Fadern. Även om hans avbild inte är behagligt för sinnena, hans tal inte är fyllt av något enastående och hans arbete inte är lika omskakande på jorden eller i himlen som människan tänker sig, är han dock Kristus som uppfyller den himmelske Faderns vilja med ett rent hjärta, fullständigt underställer sig den himmelske Fadern och är lydig ända till döden. Det beror på att hans substans är Kristi substans. Sanningen är svår för människan att tro, men den existerar verkligen. När Kristus har slutfört sitt ämbete helt och hållet kommer människan att kunna se i hans verk att hans sinnelag och hans väsen representerar den himmelske Gudens sinnelag och väsen. I den stunden kan allt hans verk sammantaget bekräfta att han verkligen är Ordet som har blivit kött och inte som en människa av kött och blod.

Utdrag ur "Kristi substans utgörs av lydnad mot den himmelske Faderns vilja" i "Ordet framträder i köttet"

202. Gud som blivit kött kallas Kristus och därför kallas den Kristus som kan ge människor sanningen för Gud. Det finns inget överdrivet i det, för han äger Guds substans och äger Guds sinnelag och visdom i sitt verk, ting som är ouppnåeliga för människan. De som kallar sig Kristus, men inte kan utföra Guds verk, är bedragare. Kristus är inte bara manifestationen av Gud på jorden, utan också det särskilda kött som Gud antar då han utför och fullbordar sitt verk bland människorna. Detta kött kan inte bytas ut mot vilken människa som helst, utan det är ett kött som på ett lämpligt sätt kan

uppbära Guds verk på jorden, uttrycka Guds sinnelag, representera Gud väl och förse människan med liv. Förr eller senare kommer alla dessa som uppträder som Kristus att falla, för även om de påstår sig vara Kristus äger de inget av Kristi substans. Och därför säger jag att Kristi äkthet inte kan definieras av människan, utan besvaras och avgörs av Gud själv.

Utdrag ur "Endast de sista dagarnas Kristus kan ge människan det eviga livets väg" i "Ordet framträder i köttet"

203. Köttet som Guds ande ikläder sig är Guds eget kött. Guds ande står över allt; han är allsmäktig, helig och rättfärdig. Likaså är även hans kropp suverän, allsmäktig, helig och rättfärdig. Detta kött kan bara göra det som är rättfärdigt och gynnsamt för mänskligheten, det som är heligt, härligt och mäktigt, och är oförmöget att göra något som strider mot sanningen eller moral och rättvisa, för att inte tala om något som sviker Guds ande. Guds ande är helig och därmed är det omöjligt för Satan att fördärva hans kropp; hans kött är av annat väsen än människans kött. Det är nämligen människan, inte Gud, som är fördärvad av Satan; Satan kan omöjligt fördärva Guds kött. Trots att människan och Kristus vistas i samma sfär är det följaktligen bara människan som domineras, utnyttjas och snärjs av Satan. Kristus är däremot evigt oemottaglig för Satans fördärv, eftersom Satan aldrig kommer att kunna stiga upp till den högstes plats och aldrig kommer att kunna nalkas Gud. Idag bör ni alla förstå att det bara är den av Satan fördärvade mänskligheten som sviker mig, och att detta problem alltid kommer att vara irrelevant för Kristus.

Utdrag ur "Ett mycket allvarligt problem: Svek (2)" i "Ordet framträder i köttet"

204. Gud blev kött för att föremålet för hans verk inte är Satans ande eller någonting okroppsligt utan människan, som är av köttet och har fördärvats av Satan. Det är just på grund av att människans kött har fördärvats som Gud har gjort den köttsliga människan till föremålet för sitt verk; eftersom människan är föremålet för fördärv, har han dessutom gjort människan till det enda föremålet för sitt verk genom alla stadierna av sitt frälsningsverk. Människan är en dödlig varelse av kött och blod, och Gud är den ende som kan frälsa henne. Därför måste Gud bli kött med samma egenskaper som människan för att utföra sitt verk, så att hans verk kan uppnå bättre effekter. Gud måste bli kött för att utföra sitt verk, just på grund av att människan är köttslig och oförmögen att övervinna synden eller frigöra sig från köttet. Trots att den inkarnerade Gudens väsen och identitet skiljer sig mycket från människans väsen och

identitet, är hans utseende ändå identiskt med människans. Han ser ut som en normal person och lever som en normal person, och de som ser honom kan inte se någon skillnad mot en normal person. Detta normala utseende och denna normala mänsklighet är tillräckligt för att han ska kunna utföra sitt gudomliga verk i normal mänsklighet. Hans kött låter honom utföra sitt verk i normal mänsklighet och hjälper honom att utföra sitt verk bland människor; hans normala mänsklighet hjälper honom dessutom att utföra frälsningens verk bland människor. Trots att hans normala mänsklighet har orsakat mycket tumult bland människor, har inte detta tumult påverkat de normala effekterna av hans verk. Kort sagt är det verk hans normala kött utför av största nytta för människan. Trots att de flesta människor inte accepterar hans normala mänsklighet, kan hans verk ändå vara effektivt och de här effekterna uppnås tack vare hans normala mänsklighet. Den saken råder det inget tvivel om. Hans verk i köttet ger människan tio eller tolv gånger mer än de uppfattningar som människor har om hans normala mänsklighet, och alla sådana uppfattningar kommer till sist att uppslukas av hans verk. Och den effekt som hans verk har uppnått, alltså den kunskap som människan har om honom, övergår vida människans uppfattningar om honom. Det finns ingen möjlighet att föreställa sig eller mäta det verk han utför i köttet, för hans kött är olikt varje köttlig människas; även om det yttre skalet är identiskt är inte innehållet detsamma. Hans kött ger upphov till många uppfattningar om Gud bland människor, men hans kött kan också låta människan erhålla mycket kunskap och kan även erövra varje människa som har ett liknande yttre skal. För han är inte bara en människa, utan Gud med en människas yttre skal och ingen kan helt utgrunda eller förstå honom.

Utdrag ur "Den fördärvade mänskligheten är i större behov av den inkarnerade Gudens frälsning" i "Ordet framträder i köttet"

205. Människan har fördärvats av Satan och hon är den högste av alla Guds skapade varelser, så människan behöver Guds frälsning. Det är människan, inte Satan, som är föremålet för Guds frälsning, och det som skall frälsas är människans kött och människans själ, inte djävulen. Satan är föremålet för Guds förintelse, människan är föremålet för Guds frälsning och människans kött har fördärvats av Satan, så det första som ska frälsas måste vara människans kött. Människans kött har blivit grundligt fördärvat och det har blivit något som sätter sig upp mot Gud och till och med öppet motsätter sig och förnekar Guds existens. Detta fördärvade kött är helt enkelt alltför

hårdnackat och det finns inget som är svårare att åtgärda eller förändra än köttets fördärvade sinnelag. Satan kommer in i människans kött för att ställa till oreda och han använder människans kött för att störa Guds verk och skada Guds plan, och på så sätt har människan blivit Satan och fiende till Gud. För att människan ska bli frälst måste hon först erövrast. Det är därför Gud antar utmaningen och kommer i köttet för att utföra det verk han har för avsikt att göra och för att strida mot Satan. Hans mål är att rädda den fördärvade mänskligheten och att besegra och förintä Satan, som gör uppror mot honom. Han besegrar Satan genom sitt verk med att erövra människan medan han samtidigt räddar den fördärvade mänskligheten. På så sätt är det ett verk som löser två problem på en gång. Han verkar i köttet, talar i köttet och företar sig allt verk i köttet för att få bättre kontakt med människan och bättre kunna erövra henne. Den sista gången Gud blir kött kommer hans verk under de sista dagarna att avslutas i köttet. Han kommer att dela in alla människor efter deras slag, avsluta hela sin förvaltning och även avsluta hela sitt verk i köttet. När hela hans verk på jorden når sitt slut, kommer han att ha vunnit en total seger. Genom att verka i köttet kommer Gud att ha erövrast och vunnit mänskligheten helt och hållet. Innebär inte det att hela hans förvaltning kommer att ha nått sitt slut? När Gud avslutar sitt verk i köttet efter att fullständigt ha övervunnit Satan och segrat, kommer Satan inte längre att ha någon ytterligare möjlighet att fördärva människan. Det verk som Gud utförde i sin första inkarnation var att återlösa och förlåta människans synder. I dag utgörs verket av att erövra och vinna mänskligheten helt och hållet så att Satan inte längre kommer att ha någon möjlighet att utföra sitt värv utan har förlorat fullständigt och Gud kommer att vara fullkomligt segerrik. Detta är köttets verk och det verk som Gud själv utför.

Utdrag ur "Den fördärvade mänskligheten är i större behov av den inkarnerade Gudens frälsning" i "Ordet framträder i köttet"

206. Människans kött har fördärvats av Satan och blivit kraftigt förblindat och skadat i grunden. Den främsta orsaken till att Gud verkar personligen i köttet är att föremålet för hans frälsning är människan som är köttslig, och att Satan också använder sig av människans kött för att störa Guds verk. Striden med Satan är egentligen verket med att erövra människan och samtidigt är människan föremålet för Guds frälsning. På så sätt är den inkarnerade Gudens verk en nödvändighet. Satan fördärvade människans kött och människan blev Satan förkroppsligad och det som Gud ska besegra. Därför äger

verket med att strida mot Satan och rädda mänskligheten rum på jorden, och för att strida mot Satan måste Gud bli människa. Det här är ett ytterst praktiskt verk. När Gud verkar i köttet, strider han egentligen mot Satan i köttet. När han verkar i köttet, utför han sitt verk i den andliga världen och gör hela sitt verk i den andliga världen verkligt på jorden. Den som erövrar är människan som är olydig mot honom, den som besegras är förkroppsligandet av Satan (det är naturligtvis också människan) som är hans fiende, och den som i slutändan blir frälst är också människan. Därför är det ännu mer nödvändigt för honom att bli en människa som har det yttre skalet av en skapad varelse, så att han verkligen kan strida mot Satan, erövra människan, som är olydig mot honom och har samma yttre skal som han, och frälsa människan som har samma yttre skal som han och har skadats av Satan. Hans fiende är människan, föremålet för hans erövring är människan och föremålet för hans frälsning är människan, som skapades av honom. Därför måste han bli människa, och därmed blir hans verk mycket lättare. Han kan besegra Satan och erövra mänskligheten, och dessutom kan han frälsa mänskligheten.

Utdrag ur "Den fördärvade mänskligheten är i större behov av den inkarnerade Gudens frälsning" i "Ordet framträder i köttet"

207. Guds frälsning av människan genomförs inte direkt med Andens metod och Andens identitet, för människan kan varken röra eller se Guds ande och inte heller kan hon komma nära den. Om Gud försökte frälsa människan direkt på Andens vis skulle hon inte kunna ta emot hans frälsning. Om inte Gud antog en skapad människas yttre gestalt skulle människan inte ha någon möjlighet att ta emot denna frälsning. Människan har nämligen ingen möjlighet att nalkas honom, ungefär som ingen kunde gå nära Jehovas moln. Endast genom att bli en skapad varelse, alltså endast genom att lägga sitt ord i den köttsliga kropp som han ska bli, kan Gud personligen arbeta in ordet i alla som följer honom. Endast då kan människan personligen se och höra hans ord och dessutom komma i besittning av hans ord och på så sätt bli fullständigt frälst. Om inte Gud blev kött skulle ingen människa av kött och blod kunna ta emot denna stora frälsning och då skulle inte heller en enda människa bli räddad. Om Guds ande verkade direkt i mänsklighetens mitt skulle alla människor slås till marken, eller också skulle de alla – utan någon möjlighet att komma i kontakt med Gud – föras bort helt och hållet fjätrat av Satan.

Utdrag ur "Inkarnationens hemlighet (4)" i "Ordet framträder i köttet"

208. Den enda anledningen till att den inkarnerade Guden har kommit i köttet är på grund av den fördärvade människans behov. Det är på grund av människans behov, inte Guds, och alla hans uppoffringar och lidanden sker för mänsklighetens skull, inte till förmån för Gud själv. Det finns inga fördelar och nackdelar eller belöningar för Gud; han ska inte bärga någon framtida skörd, förutom den han ursprungligen hade att fordra. Inget han gör och uppoffrar för mänskligheten är till för att han ska få stora belöningar, utan det är enbart till för mänsklighetens skull. Guds verk i köttet innefattar många ofattbara svårigheter, men de effekter som verket i slutändan åstadkommer överstiger vida effekterna av det verk som utförs direkt av Anden. Köttets verk medför mycket umbäranden och köttet kan inte besitta samma väldiga identitet som Anden och utföra samma övernaturliga gärningar som Anden; än mindre kan Gud i köttet ha samma myndighet som Anden. Men innehållet i det verk som utförs av detta oansenliga kött är vida överlägset innehållet i det verk som utförs direkt av Anden och själva detta kött är svaret på alla människans behov. För dem som ska bli frälsta, är värdet av att använda Anden långt sämre än av att använda köttet. Andens verk kan täcka hela universum, alla berg, floder, sjöar och hav, men köttets verk knyter an mer effektivt till varje person som han har kontakt med. Dessutom kan människan bättre förstå och lita på Guds kött som har påtaglig form och det kan fördjupa människans kunskap om Gud och göra att hans faktiska gärningar gör ett djupare intryck på människan. Andens verk är höljt i dunkel, det är svårt för dödliga varelser att begripa och ännu svårare för dem att se, så därför kan de bara förlita sig på ihåliga föreställningar. Köttets verk är däremot normalt och baserat på verkligheten, äger en rik visdom och är ett faktum som kan beskådas av människans fysiska öga; människan kan personligen uppleva visdomen i Guds verk och har inget behov av att använda sin rikliga fantasi. Detta är riktigheten hos och det verkliga värdet av det verk som Gud i köttet utför. Anden kan bara göra sådant som är osynligt för människan och svårt för henne att föreställa sig, exempelvis Andens upplysning, Andens beröring och Andens vägledning, och för människan som har ett intellekt har inte dessa någon tydlig innebörd. De ger bara en flyktig eller övergripande mening och kan inte instruera med ord. Det verk som utförs av Gud i köttet är däremot helt annorlunda: det har ord som ger noggrann vägledning, en tydlig vilja och tydliga krävda mål. Därför behöver människan inte famla runt eller använda sin fantasi, än mindre gissa sig fram. Detta är tydligheten hos köttets verk och vad som skiljer det så

mycket från Andens verk. Andens verk lämpar sig bara för en begränsad omfattning och kan inte ersätta köttets verk. Köttets verk ger människan mycket mer exakta och nödvändiga mål och långt mer verklig, värdefull kunskap än Andens verk. Det verk som är av störst värde för den fördärvade människan är det som förser henne med precisa ord, tydliga mål att eftersträva och som kan ses och röras. Realistiskt verk och läglig vägledning är det enda som är anpassat till människans smaker, och endast riktigt verk kan frälsa människan från hennes fördärvade och depraverade sinnelag. Detta kan endast den inkarnerade Guden åstadkomma; den inkarnerade Guden är den ende som kan frälsa människan från hennes fördärvade och depraverade sinnelag. Även om Anden är Guds naturliga väsen kan den här sortens verk bara utföras av hans kött. Om Anden verkade på egen hand skulle inte hans verk kunna få någon effekt – det är den enkla sanningen. Fastän de flesta människor har blivit Guds fiender på grund av detta kött, kommer de som är emot honom inte bara att sluta vara hans fiender när han avslutar sitt verk, utan de kommer till och med att bli hans vittnen. De kommer att bli de vittnen som har erövrats av honom, vittnen som är förenliga med honom och oskiljbara från honom. Han ska låta människan inse hur mycket hans verk i köttet betyder för henne och människan ska inse hur mycket detta kött betyder för syftet med hennes existens. Hon ska inse Guds verkliga värde för hennes tillväxt i livet och dessutom inse att detta kött kommer att bli en levande källa till liv som människan inte kan stå ut med att skiljas från.

Utdrag ur "Den fördärvade mänskligheten är i större behov av den inkarnerade Gudens frälsning" i "Ordet framträder i köttet"

209. Fastän Guds inkarnerade kött inte på långt när går upp mot Guds identitet och position, och i människans ögon är oförenligt med hans verkliga status, kan det här köttet som varken äger Guds sanna avbild eller hans verkliga identitet utföra det verk som Guds Ande inte kan utföra direkt. Sådan är den verkliga betydelsen och det verkliga värdet av Guds inkarnation, och det är denna betydelse och detta värde som människan är oförmögen att förstå och erkänna. Alla människor ser upp till Guds Ande och ser ned på Guds kött, men oavsett hur de ser eller tänker överstiger köttets verkliga betydelse och värde vida Andens. Detta gäller naturligtvis bara den fördärvade mänskligheten. För alla som söker sanningen och längtar efter Guds framträdande kan Andens verk endast skänka påverkan eller inspiration, en känsla av förundran som är oförklarlig och

ofattbar, och en känsla av att det är storartat, transcendent och beundransvärt men samtidigt ouppnåeligt och oåtkomligt för alla. Människan och Guds Ande kan bara betrakta varandra på avstånd, som om det är långt mellan dem, och de kan aldrig vara likadana, som om människan och Gud skiljs åt av ett osynligt gap. Detta är i själva verket en illusion som Anden gett människan och därför att Anden och människan inte är av samma slag, därför att Anden och människan aldrig ska existera i samma värld och därför att Anden inte besitter något av människan. Människan har alltså inget behov av Anden, för Anden kan inte direkt utföra det verk som människan är i störst behov av. Köttets verk erbjuder människan konkreta mål att sträva efter, tydliga ord och en känsla av att Gud är verklig och normal, att han är ödmjuk och vanlig. Även om människan må frukta honom har de flesta lätt att relatera till honom. Människan kan skåda hans ansikte och höra hans röst, och behöver inte se på honom på avstånd. Detta kött känns åtkomligt för människan, inte avlägset eller ofattbart utan synligt och påtagligt, för detta kött finns i samma värld som människan.

Utdrag ur "Den fördärvade mänskligheten är i större behov av den inkarnerade Gudens frälsning" i "Ordet framträder i köttet"

210. Nu inser människan att den inkarnerade Gudens verk verkligen är enastående och att det är mycket i det som hon inte kan uppnå och som är hemligheter och under. Därför har många fogat sig. En del har aldrig underordnat sig någon människa sedan den dag de föddes, men när de i dag ser Guds ord fogar de sig fullständigt utan att ens märka att de har gjort det, och de dristar sig inte att undersöka eller säga något annat. Mänskligheten har fallit under ordet och ligger slagen till marken under ordets dom. Om Guds ande talade direkt till människan skulle hela mänskligheten underordna sig rösten och falla ner utan uppenbarande ord, ungefär på samma sätt som Paulus föll till marken i ljusskenet på vägen till Damaskus. Men om Gud fortsatte att arbeta på det här sättet skulle människan aldrig kunna komma till insikt om sitt eget fördärv genom ordets dom och därigenom vinna frälsning. Endast genom att bli kött kan Gud personligen tala sina ord i öronen på varenda människa så att alla som har öron kan höra hans ord och ta emot hans domsverk genom ordet. Det är bara det att det här resultatet uppnås av hans ord, hellre än att Anden ska manifestera sig för att skrämman människan till underkastelse. Det är enbart genom detta praktiska och ändå enastående verk som människans gamla sinnelag – som legat dolt djupt inom henne i många år –

kan avslöjas till fullo så att människan kan se det och förändra det. Allt detta är den inkarnerade Gudens praktiska verk i vilket han genom att tala och verkställa dom på ett praktiskt sätt uppnår resultaten av dom över människan med hjälp av ordet. Detta är den inkarnerade Gudens makt och betydelsen av Guds inkarnation. Den sker för att tillkännage den inkarnerade Gudens myndighet, för att tillkännage de resultat som uppnås genom ordets verk, och för att tillkännage att Anden har kommit i köttet och demonstrerar sin myndighet genom att döma människan med ordet. Även om hans kött utåt sett är en vanlig och normal människa, är det de resultat hans ord uppnår som visar att han är full av makt, att han är Gud själv och att hans ord är uttrycket för Gud själv. På det här sättet får hela mänskligheten se att han är Gud själv, att han är Gud själv som blev kött, att han inte får kränkas av någon, att ingen kan sätta sig över hans dom genom ordet och att ingen mörkrets kraft kan besegra hans makt. Människan underkastar sig honom helt och hållet på grund av att han är Ordet som blivit människa, på grund av hans auktoritet och på grund av hans dom genom ordet. Det verk som hans inkarnerade kött fört med sig är den auktoritet han besitter. Att han blir kött beror på att köttet också kan äga auktoritet och att han kan verka på ett praktiskt sätt bland människorna, på ett sådant sätt att det är synligt och påtagligt för människan. Detta verk är mycket mer realistiskt än det verk som utförs direkt av Guds ande, som besitter all makt, och dess resultat är också uppenbara. Det beror på att Guds inkarnerade kött kan tala och verka på ett praktiskt sätt. Hans kötts yttre form har ingen makt och kan nalkas av människan, medan däremot hans väsen har makt men denna makt är inte synlig för någon. När han talar och verkar är människan oförmögen att märka hans makts existens; detta underlättar för honom när han utför arbete av praktisk natur. All denna praktiska verksamhet kan ge resultat. Även om ingen människa inser att han har makt, förstår att man inte får kränka honom och inte ser hans vrede, uppnår han de avsedda resultaten med sina ord genom sin förtäckta auktoritet, sin dolda vrede och de ord han talar öppet. Med andra ord blir människan fullständigt övertygad av hans tonfall, hans stränga röst och all visdom i hans ord. På så sätt underkastar hon sig orden från den inkarnerade Guden, som till synes inte har någon auktoritet, och därmed uppfylls Guds mål att rädda människan. Detta är en annan sida av betydelsen av hans inkarnation: att tala mer realistiskt och låta hans ords verklighet få effekt på människan så att hon kan bevittna kraften i Guds ord. Så om inte detta verk utfördes med hjälp av inkarnationen skulle det

följaktligen inte uppnå minsta resultat och skulle inte kunna frälsa syndare helt och hållet. Om inte Gud blev kött skulle han förbli Anden som är både osynlig och ogripbar för människan. Eftersom människan är en köttslig varelse tillhör hon och Gud två olika världar och besitter olika naturer. Guds ande är oförenlig med människan, som är av kött, och det finns helt enkelt inget sätt att upprätta relationer mellan dem, för att inte tala om att människan är oförmögen att förvandlas till en ande. Eftersom det är på det viset måste Guds ande bli en skapad varelse för att kunna utföra sitt ursprungliga verk. Gud kan både stiga upp till den högsta plats och ödmjuka sig själv för att bli en mänsklig varelse, verka bland människorna och leva mitt ibland dem, men människan kan inte stiga upp till den högsta plats och bli en ande, och än mindre kan hon sänka sig ner till den lägsta platsen. Det är därför Gud måste bli kött för att utföra sitt verk. Under den första inkarnationen kunde likaså endast den inkarnerade Gudens kött återlösa människan genom sin korsfästelse, eftersom det inte skulle ha funnits någon möjlighet för Guds ande att bli korsfäst som syndoffer för människan. Gud skulle genast kunna bli kött för att tjänstgöra som ett syndoffer för människan, men människan kunde inte genast stiga upp till himlen för att ta det syndoffer som Gud berett åt henne. Eftersom det är på det viset skulle det enda möjliga vara att be Gud fara fram och tillbaka några gånger mellan himmel och jord, inte att få människan att stiga upp till himlen för att ta emot sin frälsning, för människan hade fallit och dessutom kunde hon helt enkelt inte stiga upp till himlen, än mindre få tag på syndoffer. Därför var det nödvändigt för Jesus att komma bland människorna och personligen utföra det verk som människan helt enkelt inte kunde genomföra. Varje gång Gud blir kött är det för att det är absolut nödvändigt. Om något av stadierna kunde ha utförts direkt av Guds ande skulle han inte ha fogat sig i förödmjukelsen att bli inkarnerad.

Utdrag ur "Inkarnationens hemlighet (4)" i "Ordet framträder i köttet"

211. Ingen är mer lämpad och kvalificerad för verket att döma fördärvet av människans kött än den inkarnerade Guden. Om domen verkställdes direkt av Guds Ande skulle den inte vara allomfattande. Dessutom skulle ett sådant verk vara svårt för människor att acceptera eftersom Anden inte kan komma ansikte mot ansikte med människan och på grund av det skulle inte effekterna vara omedelbara, än mindre skulle människan kunna skåda Guds oantastliga sinnelag mer klart. Satan kan bara besegras helt om Gud i köttet dömer mänsklighetens fördärv. Eftersom Gud i köttet är likadan

som människan som äger en normal mänsklighet, kan han direkt döma människans orättfärdighet; detta är tecknet på hans inneboende helighet och hans utomordentlighet. Gud är den ende som är kvalificerad och i stånd att döma människan, för han besitter sanningen och rättfärdigheten och därmed kan han döma henne. De som saknar sanningen och rättfärdigheten är inte lämpade att döma andra. Om det här verket utfördes av Guds Ande skulle det inte vara en seger över Satan. Anden är till sin natur mer upphöjd än dödliga varelser och Guds Ande är av naturen helig och segrar över köttet. Om Anden utförde detta verk direkt, skulle han inte kunna döma all människans olydnad och avslöja all människans orättfärdighet. Domens verk utförs nämligen också genom människans föreställningar om Gud och människan har aldrig haft några föreställningar om Anden, så därför kan inte Anden uppenbara människans orättfärdighet bättre, än mindre avslöja denna orättfärdighet fullständigt. Den inkarnerade Guden är fienden för alla dem som inte känner honom. Genom att döma människans föreställningar och motstånd mot honom blottar han all mänsklighetens olydnad. Effekterna av hans verk i köttet är mer uppenbara än effekterna av Andens verk. Därför verkställs inte domen över hela mänskligheten direkt av Anden utan är den inkarnerade Gudens verk. Gud i köttet kan ses och beröras av människan och Gud i köttet kan erövra henne helt och hållet. I sitt förhållande till den inkarnerade Guden går människan från motstånd till lydnad, från förföljelse till acceptans, från uppfattning till kunskap och från avvisande till kärlek. Det här är effekterna av den inkarnerade Gudens verk. Människan kan bara bli frälst genom att acceptera hans dom, lär bara gradvis känna honom genom orden från hans mun, erövrar av honom medan hon motsätter sig honom och tar emot livsförsörjningen från honom under det att hon accepterar hans tuktan. Allt detta är den inkarnerade Gudens verk och inte verk av Gud under hans identitet som Anden.

Utdrag ur "Den fördärvade mänskligheten är i större behov av den inkarnerade Gudens frälsning" i "Ordet framträder i köttet"

212. Innan Gud blev kött förstod folk inte mycket av vad han sa, eftersom hans ord kom ur fullständig gudomlighet. Perspektivet och kontexten av vad han sa var osynlig och ouppnåelig för mänskligheten; den uttrycktes från en andlig värld som folk inte kunde se. Människor som levde i köttet kunde nämligen inte passera genom den andliga sfären. Men när Gud hade blivit kött talade han till mänskligheten ur ett mänskligt

perspektiv, och han kom ut ur och överskred den andliga världens ramar. Han kunde uttrycka sitt gudomliga sinnelag, sin vilja och inställning med hjälp av sådant som människorna kunde föreställa sig, sådant de såg och mötte i livet, och använda metoder som människorna kunde acceptera, på ett språk de kunde förstå och med kunskap de kunde fatta, för att låta mänskligheten förstå och lära känna Gud, för att begripa hans avsikt och de normer han krävde inom ramen för deras kapacitet och till den grad som de var kapabla. Det här var den metod och den princip Gud använde i sitt verk i mänsklighet. Även om Guds sätt och principerna för hans arbete i köttet främst uppnåddes med mänskliga medel eller genom mänskligheten, åstadkom det verkligen resultat som inte kunde uppnås genom att verka direkt i gudomlighet. Guds verk i mänsklighet var mer konkreta, autentiska och målinriktade, metoderna var mycket mer flexibla och till sin form överträffade det den verksamhet som utfördes i lagens tidsålder.

Utdrag ur "Guds verk, Guds sinnelag och Gud själv III" i "Ordet framträder i köttet"

213. Syftet med Guds ankomst i köttet är främst att göra det möjligt för människor att se Guds verkliga gärningar, att uppenbara den formlösa Anden i köttet och låta människor se och röra vid honom. På detta sätt kommer de som fulländas av honom att leva ut honom, de kommer att vinnas av honom och de kommer att vara efter hans hjärta. Om Gud enbart talade i himlen och inte faktiskt kom till jorden, då skulle människorna fortfarande vara oförmögna att känna Gud. De skulle bara kunna predika Guds gärningar med hjälp av tom teori och Guds ord skulle inte vara verklighet för dem. Gud har kommit till jorden främst för att utgöra ett exempel och en förebild för dem som ska vinnas av Gud. Endast på detta sätt kan människor verkligen känna Gud, röra vid Gud och se honom, och först då kan de verkligen vinnas av Gud.

Utdrag ur "Du bör veta att den praktiske Guden är Gud själv" i "Ordet framträder i köttet"

214. Det är bara när Gud ödmjukar sig till en viss punkt, det vill säga bara när Gud blir kött, som människan kan bli hans förtrogna och förtroliga vän. Gud är av Anden: Hur är människan kvalificerad att bli en förtrogen till denna Ande, som är upphöjd och ofattbar? Det är bara när Guds Ande stiger ner i köttet, och blir en varelse med samma utsida som människan, som människan kan förstå hans vilja och faktiskt vinnas av honom. Han talar och verkar i köttet, delar människans glädjeämnen, sorger och vedermödor, lever i samma värld som människan, skyddar människan och vägleder henne, och genom detta renar han människan och låter människan vinna hans frälsning

och hans välsignelse. När människan har vunnit dessa ting förstår hon verkligen Guds vilja och först då kan hon bli Guds förtrogna. Endast det här är praktiskt. Om Gud vore osynlig och ogripbar för människan, hur skulle människan då kunna vara hans förtrogna? Är inte detta tomma dogmer?

Utdrag ur "Endast de som känner Gud och hans verk kan tillfredsställa Gud" i "Ordet framträder i köttet"

215. Alla de som lever i köttet måste ha mål att sträva mot för att förändra sitt sinnelag, och för att kunna lära känna Gud måste de bevittna Guds verkliga gärningar och verkliga ansikte. Båda kan bara uppnås genom Guds inkarnerade kött och båda kan bara åstadkommas av det normala och verkliga köttet. Det är därför inkarnationen är nödvändig och det är därför hela den fördärvade mänskligheten behöver den. Eftersom människor är skyldiga att känna Gud, måste bilderna av de vaga och övernaturliga gudarna förjagas från deras hjärtan, och eftersom de är skyldiga att göra sig av med sitt fördärvade sinnelag måste de först bli medvetna om sitt fördärvade sinnelag. Om människan enbart arbetar med att få bort bilderna av de vaga gudarna ur folks hjärtan, kommer hon inte att uppnå rätt effekt. Bilderna av de vaga gudarna i människors hjärtan kan inte blottas, kastas bort eller fördrivas helt och hållet enbart med hjälp av ord. Om man gör så, skulle det i slutändan ändå inte vara möjligt att röja bort dessa djupt rotade företeelser ur människorna. Endast genom att ersätta dessa vaga och övernaturliga företeelser med den praktiske Guden och den sanna bilden av Gud och få människor att gradvis lära känna dem kan den avsedda effekten uppnås. Människan inser att den Gud hon sökte i gångna tider är vag och övernaturlig. Det som kan åstadkomma denna effekt är inte Andens direkta ledarskap, än mindre en viss individs undervisning, utan den inkarnerade Guden. Människans föreställningar blottläggs när den inkarnerade Guden officiellt utför sitt verk, eftersom den inkarnerade Gudens normalitet och verklighet är motsatsen till den vaga och övernaturliga Guden i människans fantasi. Människans ursprungliga uppfattningar kan bara avslöjas genom att kontrasteras mot den inkarnerade Guden. Utan jämförelsen med den inkarnerade Guden skulle inte människans uppfattningar kunna avslöjas; utan verkligheten som kontrast skulle med andra ord inte de vaga företeelserna kunna avslöjas. Ingen är kapabel att utföra detta verk med hjälp av ord, och ingen är kapabel att uttrycka detta verk med hjälp av ord. Endast Gud själv kan utföra sitt eget verk och ingen annan kan utföra detta verk å hans vägnar. Oavsett hur rikt människan språk än må vara, är hon

oförmögen att uttrycka Guds normalitet och verklighet i ord. Endast om Gud personligen verkar bland människor och visar fram sin gestalt och sitt väsen helt och hållet kan människan lära känna honom mer praktiskt och se honom tydligare. Denna effekt kan ingen köttslig människa åstadkomma. Guds Ande kan naturligtvis inte heller åstadkomma denna effekt. Gud kan rädda den fördärvade människan från Satans inflytande, men det verket kan inte åstadkommas direkt av Guds Ande, utan bara av det kött som Guds Ande bär, av Guds inkarnerade kött. Detta kött är både människa och Gud; en människa som äger normal mänsklighet och samtidigt Gud som äger full gudomlighet. Så fastän detta kött inte är Guds Ande och skiljer sig mycket från Anden, är det ändå den inkarnerade Guden själv – som är Anden och även köttet – som räddar människan. Oavsett vad han kallas är det i slutänden ändå Gud själv som frälser mänskligheten. För Guds Ande är oskiljaktig från köttet och köttets verk är också Guds Andes verk; det är bara det att detta verk inte utförs med hjälp av Andens identitet, utan görs i köttets identitet. Verk som måste utföras direkt av Anden kräver ingen inkarnation och verk som måste utföras av köttet kan inte utföras direkt av Anden, utan kan endast göras av den inkarnerade Guden. Detta är vad som krävs för detta verk och det är vad den fördärvade mänskligheten kräver. I de tre stadierna av Guds verk utfördes bara ett stadium direkt av Anden och de två återstående stadierna utförs av den inkarnerade Guden och inte direkt av Anden. Det verk som utfördes av Anden under lagens tidsålder inbegrep inte att förändra människans fördärvade sinnelag och det hade inte heller något med människans kunskap om Gud att göra. Guds köttets verk under nådens tidsålder och rikets tidsålder innefattar däremot människans fördärvade sinnelag och hennes kunskap om Gud och är en viktig och avgörande del i frälsningsverket. Därför är den fördärvade mänskligheten i större behov av den inkarnerade Gudens frälsning och i större behov av den inkarnerade Gudens direkta verk. Mänskligheten behöver den inkarnerade Guden till att vara en herde för henne, stötta henne, ge henne vatten och föda, döma och tukta henne, och hon behöver mer nåd och större försoning från den inkarnerade Guden. Endast Gud i köttet kan vara människans förtrogne, människans herde, människans ständigt närvarande hjälp – och därför är inkarnationen en nödvändighet idag liksom i gångna tider.

Utdrag ur "Den fördärvade mänskligheten är i större behov av den inkarnerade Gudens frälsning" i "Ordet framträder i köttet"

216. Gud har kommit till jorden för att utföra sitt verk bland människorna, för att personligen uppenbara sig för människan och låta människan skåda honom; är det något litet? Det är verkligen någonting! Det är inte så som människan föreställer sig, att Gud har kommit så att människan kan titta på honom, så att människan kan förstå att Gud är verklig och inte vag eller ihålig, och att Gud är upphöjd men också ödmjuk. Kan det vara så enkelt? Det är precis just för att Satan har fördärvat människans kött, och människan är den som Gud avser att frälsa, som Gud måste ta på sig köttet för att strida med Satan och personligen vara en herde för människan. Endast detta är till gagn för hans verk. Guds två inkarnerade kött har funnits för att besegra Satan, och har också funnits för att bättre frälsa människan. Detta är för att den som strider med Satan bara kan vara Gud, vare sig det är Guds Ande eller Guds inkarnerade kött. Kort sagt kan det inte vara änglarna som strider med Satan, än mindre kan det vara människan som har fördärvats av Satan. Änglarna har ingen makt att utkämpa denna strid och människan är ännu mer kraftlös. Så om Gud önskar påverka människans liv, om han vill komma personligen till jorden för att frälsa människan, då måste han personligen bli kött – det vill säga, han måste personligen ta på sig köttet och med sin inneboende identitet och det verk han måste utföra komma bland människorna och personligen frälsa människan. Om inte, om det var Guds Ande eller människan som utförde detta verk, då skulle denna strid för alltid misslyckas med att åstadkomma sin effekt, och skulle aldrig upphöra. Först när Gud blir kött för att personligen gå i krig mot Satan bland människorna har människan en chans till frälsning. Dessutom är det först då som Satan står med skammen, och lämnas utan några möjligheter att utnyttja eller några planer att verkställa. Det verk som utförs av den inkarnerade Guden är ouppnåeligt för Guds Ande, och ännu mer omöjligt för någon köttslig människa att utföras på Guds vägnar, för det verk Gud utför är för människans livs skull, och för att förändra människans fördärvade sinnelag. Om människan skulle delta i denna strid, skulle hon bara fly i eländig oreda, och skulle helt enkelt vara oförmögen att ändra på sitt fördärvade sinnelag. Hon skulle vara oförmögen att rädda människan från korset, eller att erövra hela den upproriska mänskligheten, utan skulle bara kunna utföra lite gammalt verk som inte går utöver principer eller något annat verk som inte har med Satans nederlag att göra. Så varför bry sig? Vad är meningen med ett verk som inte kan vinna mänskligheten, än mindre besegra Satan? Alltså kan striden med Satan bara utkämpas av Gud själv, och det skulle

helt vara omöjligt för människan att göra det. Människans plikt är att lyda och att följa, för människan är oförmögen att göra sådana verk som att skapa himlarna och jorden, och inte heller kan hon utföra verket att strida mot Satan. Människan kan bara tillfredsställa Skaparen under Guds eget ledarskap, genom vilket Satan besegras; detta är det enda människan kan göra. Och varje gång en ny strid tar sin början, det vill säga varje gång den nya tidsålderns verk börjar, utförs alltså detta verk personligen av Gud själv, och genom det leder han hela tidsåldern och öppnar en ny väg för hela mänskligheten. Varje ny tidsålders gryning är en ny början i striden med Satan, genom vilken människan träder in i ett nyare, vackrare rike och en ny tidsålder som leds personligen av Gud själv.

Utdrag ur "Att återställa människans normala liv och ta henne till ett underbart slutmål" i "Ordet framträder i köttet"

217. Varför säger jag att inkarnationens mening inte fullbordades i Jesu verk? Därför att Ordet inte blev helt och hållet kött. Vad Jesus gjorde var bara en del av Guds verk i köttet; han utförde bara det friköpande verket och inte verket med att vinna människan fullständigt. Därför har Gud blivit kött igen i de sista dagarna. Detta stadium av verket utförs också i ett vanligt kött, utförs av en ytterst normal människa vars mänsklighet inte är det minsta transcendent. Gud har med andra ord blivit en alltigenom mänsklig varelse och det är en person vars identitet är Guds identitet, en fullständig människa, ett fullständigt kött, som utför verket. För det mänskliga ögat är han bara ett kött som inte är transcendent över huvud taget, en väldigt vanlig person som kan tala himlens språk, som inte gör några mirakulösa tecken, inte gör några under, än mindre uppenbarar den inre sanningen om religion i stora mötessalar. I folks ögon är det andra inkarnerade köttets verk helt olikt det förstas, i så hög grad att de två inte verkar ha något gemensamt, och man kan inte se något ingenting av det förstas verk den här gången. Även om det andra inkarnerade köttets verk skiljer sig från det förstas, är det inget bevis för att deras källa inte är en och samma. Huruvida källan är densamma beror på karaktären hos det verk som utförts av kötten och inte på deras yttre skal. Under sitt verks tre stadier har Gud inkarnerats två gånger och båda gångerna inviger den inkarnerade Gudens verk en ny tidsålder, inleder ett nytt verk; inkarnationerna kompletterar varandra. Det är omöjligt för det mänskliga ögat att se att de två kötten faktiskt kommer från samma källa. Det ligger naturligtvis inte inom det mänskliga ögats eller det mänskliga sinnets förmåga. Men till sitt väsen är båda likadana, för deras verk

har sitt ursprung i samma Ande. Huruvida de två inkarnerade kötten kommer från samma källa kan inte avgöras utifrån i vilken era och på vilken plats de föddes, eller utifrån liknande faktorer, utan utifrån det gudomliga verk som uttrycks av dem. Det andra inkarnerade köttet utför inte något av det verk som Jesus utförde, för Guds verk följer inga konventioner, utan varje gång öppnar det upp en ny väg. Det andra inkarnerade köttet har inte som målsättning att fördjupa eller befästa det första köttets avtryck i människors medvetande, utan att komplettera det och fullkomna det, att fördjupa människans kunskap om Gud, att bryta alla regler som finns i människors hjärtan och utplåna de felaktiga bilderna av Gud i deras hjärtan. Man kan säga att inget enskilt stadium av Guds eget verk kan ge människan fullständig kunskap om honom; varje stadium ger bara en del, inte helheten. Trots att Gud har uttryckt sitt sinne i sin helhet, förblir människans kunskap om Gud ändå ofullständig på grund av hennes begränsade förmåga att förstå. Det är omöjligt att med mänskligt språk förmedla hela Guds sinne; hur mycket mindre kan då ett enda stadium av hans verk fullständigt uttrycka Gud? Han verkar i köttet med sin normala mänsklighet som täckmantel och man kan bara känna honom genom hans gudomlighets uttryck, inte genom hans kroppsliga skal. Gud kommer i köttet för att göra det möjligt för människan att lära känna honom genom hans olika verk, och det finns inte två stadier av hans verk som är likadana. Endast på detta sätt kan människan ha en fullständig kunskap om Guds verk i köttet, en kunskap som inte begränsar sig till en enda aspekt. Trots att de två inkarnerade köttens verk är olika, är köttens väsen och källan till deras verk identiska; det är bara att de existerar för att utföra två olika stadier av verket och uppträda i två olika tidsåldrar. Oavsett allt delar Guds båda inkarnerade kött samma väsen och samma ursprung – det är en sanning ingen kan förneka.

Utdrag ur "Köttets inre väsen bebos av Gud" i "Ordet framträder i köttet"

218. I sin första inkarnation slutförde inte Gud inkarnationens verk; han slutförde bara det första steget i det verk som det var nödvändigt för Gud att utföra i köttet. För att avsluta inkarnationens verk har Gud därför återvänt till köttet än en gång och lever ut köttets hela normalitet och verklighet, det vill säga han uppenbarar Guds ord i ett helt vanligt och normalt kött och därmed avslutar han det verk han lämnade ogjort i köttet. Det andra inkarnerade köttet är till sitt väsen likt det första, men det är ännu mer verkligt, till och med mer normalt än det första. Som en följd därav är det lidande det

andra inkarnerade köttet tål större än det första, men detta lidande är ett resultat av hans verksamhet i köttet och det skiljer sig från den fördärvade människans lidande. Det härrör dessutom från hans kötts normalitet och verklighet. Eftersom han utövar sitt ämbete i ett ytterst normalt och verkligt kött, måste köttet utstå en hel del umbäranden. Ju mer normalt och verkligt detta kött är, desto mer kommer han att lida i utövandet av sitt ämbete. Guds verk uttrycks i ett mycket alldagligt kött, ett som inte alls är övernaturligt. Eftersom hans kött är normalt och även måste axla verket med att frälsa människan, lider han i ännu högre grad än ett övernaturligt kött skulle ha gjort – allt detta lidande härstammar från hans kötts verklighet och normalitet. Från det lidande som de två inkarnerade kötten har genomgått när de bedrivit sin verksamhet kan man se det inkarnerade köttets väsen. Ju mer normalt köttet är, desto större umbäranden måste han utstå medan han utför verket; ju verkligare det kött är som tar sig an verket, desto hårdare är de uppfattningar som människor får och desto fler faror kommer troligen att drabba honom. Och ändå, ju verkligare köttet är och ju mer köttet besitter en normal människas behov och fullständiga förnuft, desto mer kapabel är han att ta på sig Guds verk i köttet. Det var Jesu kött som spikades fast på korset, sitt kött som han överlämnade som ett syndoffer; det var genom ett kött med normal mänsklighet som han besegrade Satan och fullständigt frälste människan från korset. Och det är som fullständigt kött som Gud i sin andra inkarnation utför erövringsverket och besegrar Satan. Endast ett kött som är fullständigt normalt och verkligt kan utföra det erövrande verket i sin helhet och utgöra ett kraftfullt vittnesbörd. Det vill säga, erövrandet av människan blir effektivt genom den inkarnerade Gudens verklighet och normalitet, inte genom övernaturliga under och uppenbarelser. Denna inkarnerade Guds uppgift är att tala och därigenom att erövra och fullkomna människan; med andra ord, Andens verk förverkligas i köttet och köttets plikt är att tala och därigenom att erövra, uppenbara, fullkomna och eliminera människan helt. Därför är det i det erövrande verket som Guds verk i köttet till fullo ska genomföras. Det inledande friköpande verket utgjorde bara början på inkarnationens verk; det kött som utför det erövrande verket kommer att slutföra hela inkarnationens verk. I fråga om kön är en inkarnation manlig och den andra kvinnlig; på så sätt har innebörden i Guds inkarnation fullbordats. Det undanröjer människans missuppfattningar om Gud: Gud kan bli både manlig och kvinnlig, och till sitt väsen är den inkarnerade Guden könlös. Han skapade både man

och kvinna och för honom finns det ingen könsskillnad. I detta stadium av verket gör Gud inte tecken och under, utan verket uppnår sina resultat genom ord. Anledningen till detta är dessutom att den inkarnerade Gudens verk denna gång inte är att bota sjuka och driva ut demoner, utan att erövra människan genom att tala; den medfödda förmåga som detta Guds inkarnerade kött besitter är alltså att tala och att erövra människan, inte att bota sjuka och driva ut demoner. Hans verk i normal mänsklighet är inte att göra under, inte att hela de sjuka och driva ut demoner, utan att tala, så för människor verkar det andra inkarnerade köttet mycket mer normalt än det första. Människor ser att Guds inkarnation inte är någon lögn, men denna inkarnerade Gud är annorlunda än den inkarnerade Jesus och fastän båda är Gud förkroppsligad är de inte helt och hållet de samma. Jesus ägde normal mänsklighet, vanlig mänsklighet, men han åtföljdes av många tecken och under. I denna inkarnerade Gud kommer mänskliga ögon inte att se några tecken eller under, varken botande sjuka eller utdrivande av demoner, vandring på vatten eller fasta i fyrtio dagar ... Han utför inte samma verk som Jesus gjorde, inte för att hans kött i grunden är annorlunda än Jesu kött, utan för att det inte är hans ämbetsuppgift att bota sjuka och driva ut demoner. Han river inte ner sitt eget verk, stör inte sitt eget verk. Eftersom han erövrar människan med sina verkliga ord, finns det inget behov av att betvinga henne med hjälp av under, utan detta stadium består av att slutföra inkarnationens verk.

Utdrag ur "Köttets inre väsen bebos av Gud" i "Ordet framträder i köttet"

219. Varje stadium av verk som Gud utför har sin egen praktiska betydelse. På den tiden, när Jesus kom, var han en man och när Gud kommer den här gången är han en kvinna. Av detta kan du se att Gud skapade både man och kvinna för sitt verks skull, och han gör inte skillnad mellan könen. När hans Ande kommer kan han iklä sig det kött han behagar och det köttet kan representera honom. Så länge det är hans inkarnerade kött kan det representera Gud, vare sig det är manligt eller kvinnligt. Om Jesus hade framträtt som en kvinna när han kom, det vill säga om den Helige Ande hade avlat en liten flicka och inte en pojke, skulle det stadiet av verket ändå ha fullbordats. I så fall skulle verkets nuvarande stadium ha fullbordats av en man istället, men verket skulle likväl ha fullbordats. Båda stadiernas verk är lika viktiga och ingetdera av stadierna upprepas eller står i strid med det andra. När Jesus vid den tiden utförde sitt verk kallades han den ende Sonen, och "Son" förutsätter manligt kön. Varför nämns inte den

ende Sonen i det nuvarande stadiet? Därför att verkets krav har gjort det nödvändigt med ett annat kön än det som Jesus hade. Gud gör ingen skillnad mellan könen. Han utför sitt verk som han behagar och när han gör det är han inte underkastad några begränsningar, utan är helt fri. Likväl har alla verkets stadier sin egen praktiska betydelse.

Utdrag ur "De två inkarnationerna fullbordar inkarnationens betydelse" i "Ordet framträder i köttet"

220. Det skede av verket som Jesus utförde uppfyllde bara andemeningen av "Ordet var hos Gud": Guds sanning var hos Gud och Guds ande var hos köttet och var oskiljaktigt från detta kött. Det vill säga, den inkarnerade gudens kött kom med Guds ande, vilket är ett större bevis för att Guds första inkarnation var att Jesus blev människa. Detta stadium av verket uppfyller exakt den inre betydelsen av "Ordet blir kött", ger en djupare mening till "Ordet var hos Gud och ordet var Gud" och låter dig stadfast tro på orden "I begynnelsen var ordet". Vilket vill säga att vid tiden för skapelsen var Gud uppfylld av ord, hans ord var med honom och oskiljaktiga från honom, och i den sista tidsåldern visar han kraften och auktoriteten i sina ord ännu tydligare och låter människan se alla hans vägar – höra alla hans ord. Sådant är verket i den sista tidsåldern. Du måste få en grundlig förståelse av alla dessa saker. Det är inte fråga om att känna köttet, utan om hur du förstår köttet och ordet. Det här det vittnesbörd du måste bära, det som alla måste få veta. Eftersom detta är den andra inkarnationens verk – och den sista gången som Gud blir kött – fullbordar den inkarnationens betydelse, utfärdar och grundligen genomför Guds verk i köttet och avslutar eran av Guds tillvaro i köttet.

Utdrag ur "Trosutövning (4)" i "Ordet framträder i köttet"

221. Gud har kommit till jorden i första hand för att uppnå det faktum att "Ordet blir kött", det vill säga, han har kommit för att hans ord ska kunna utgå ur köttet (och inte som på Mose tid i Gamla testamentet då Guds röst talade direkt från skyn). Därefter kommer alla hans ord att gå i uppfyllelse under tusenårsrikets tidsålder, de kommer att bli till synliga realiteter inför människans ögon, och folk kommer att se dem med egna ögon, klart och tydligt. Detta är den främsta meningen med Guds inkarnation. Nämligen att Andens verk utförs genom köttet och med hjälp av ord. Detta är den sanna innebörden i "Ordet blir kött" och "Ordets framträdande i köttet". Endast Gud kan uttrycka Andens vilja, och endast den inkarnerade Guden kan tala å Andens vägnar;

Guds ord tydliggörs i den inkarnerade Guden och alla andra får vägledning av dem. Ingen är undantagen, alla existerar inom dessa ramar. Endast genom dessa yttranden kan människor bli medvetna; de som inte vinner något på detta sätt dagdrömmer om de tror att de kan vinna yttrandena från himlen. Detta är den auktoritet som demonstreras i Guds inkarnerade kött och får alla att tro på den med absolut övertygelse. Inte ens de mest ärevördiga experter och religiösa pastorer kan yttra dessa ord. Allesamman måste de underkasta sig dem, och ingen kommer att kunna börja från början igen. Gud kommer att använda ord för att erövra universum. Han kommer inte att göra det genom sitt inkarnerade kött, utan genom att använda yttrandena från den inkarnerade Gudens mun för att erövra alla människor i hela universum; endast detta är Ordet som blivit kött, och endast detta är Ordets framträdande i köttet. I människans ögon kanske det verkar som om Gud inte har gjort mycket – men Gud behöver bara yttra sina ord så kommer de att bli fullkomligt övertygade och fyllda av vördnad. Utan fakta gapar och skriker folk; med Guds ord tystnar de. Gud kommer garanterat att genomföra detta faktum, för det är Guds plan sedan länge: att förverkliga Ordets ankomst till jorden.

Utdrag ur "Tusenårsriket har anlänt" i "Ordet framträder i köttet"

222. Den inkarnerade Guden visar sig bara för ett litet antal av de människor som följer honom under denna period då han personligen utför sitt verk, och inte för alla skapade varelser. Han blev kött enbart för att fullborda en etapp av sitt verk och inte för att visa människan sin gestalt. Hans verk måste emellertid utföras av honom själv och följaktligen är det nödvändigt för honom att göra det i köttet. När det här arbetet avslutas kommer han att lämna människans värld; han kan inte stanna kvar på lång sikt bland människorna för att inte riskera att stå i vägen för det kommande arbetet. Vad han manifesterar för massan är endast sitt rättfärdiga sinnelag och alla sina gärningar, men inte bilden av sin kropp då han två gånger blev kött, för Guds gestalt kan bara visas genom hans sinnelag och kan inte ersättas av hans inkarnerade kötts gestalt. Hans kötts gestalt visas bara för ett begränsat antal människor, dessa som följer honom medan han är verksam i köttet. Det är därför det arbete som utförs nu sker i hemlighet. På samma sätt visade Jesus sig bara för judarna när han bedrev sin verksamhet, och han visade sig aldrig offentligt för något annat folk. Så snart han hade avslutat sin gärning lämnade han sålunda omgående människans värld och stannade inte kvar; efteråt var det inte han, denna mänskliga gestalt, som visade sig för människorna, utan den helige Ande

som utförde arbetet direkt. Så snart den inkarnerade Gudens arbete är helt avslutat, kommer han att lämna den fysiska världen och kommer aldrig mer att göra något arbete liknande det han gjorde under sin tid i köttet. I fortsättningen kommer all verksamhet att bedrivas direkt av den helige Ande. Under denna period kan människan knappast se hans köttsliga kropps gestalt; han visar sig inte för människan över huvud taget, utan förblir dold för evigt. Tiden för den inkarnerade Gudens verk är begränsad. Det utförs i en specifik tidsålder, period, nation och bland specifika personer. Detta arbete representerar endast verket under den tid Gud är inkarnerad och är specifikt för tidsåldern; det representerar den helige Andes arbete i en viss tidsålder och inte hans verk i dess helhet. Därför kommer inte bilden av den inkarnerade Guden att visas för alla folk. Vad som visas för massan är Guds rättfärdighet och sinnelag i dess helhet, och inte hans skepnad de två gånger han blev kött. Det är varken en av hans köttsliga gestalter eller en kombination av de två gestalterna som visas för människan. Därför är det en absolut nödvändighet att Guds inkarnerade kött lämnar jorden när han avslutat det verk som han har att utföra, för han kommer bara hit för att göra det verk han måste göra, inte för att visa folk sin gestalt. Även om syftet med inkarnationen redan har fullgjorts genom att Gud två gånger har blivit kött, kommer han likväl inte att manifesteras sig för något folk som aldrig tidigare sett honom. Jesus kommer aldrig mer att visa sig för judarna som rättfärdighetens sol, och inte heller kommer han att gå upp på Olivberget och visa sig för alla folk; allt judarna har sett är bilden av Jesus under hans tid i Judéen. Det beror på att Jesu verksamhet i köttet avslutades för tvåtusen år sedan; han kommer inte att återvända till Judéen i en judes gestalt och än mindre visa sig för något av de hedniska folken i den gestalt han bar under sin tid i Judéen, för Jesu inkarnerade gestalt är bara en judes gestalt och inte den Människosönens gestalt som Johannes såg. Även om Jesus lovade sina efterföljare att han skulle komma tillbaka, kommer han inte att rätt och slätt visa sig i en judes skepnad för alla i de hedniska länderna. Ni måste veta att den inkarnerade Gudens arbete innebär att öppna upp en tidsålder. Detta arbete är begränsat till några få år och han kan inte fullborda Guds andes hela verk. Likaså kan Jesu gestalt som jude endast representera Guds gestalt då han var verksam i Judéen, och han kunde bara utföra korsfästelseverket. Under den period då Jesus var i köttet kunde han inte genomföra uppgiften att föra tidsåldern till ett slut eller att förgöra mänskligheten. Efter att ha blivit korsfäst och avslutat sin

gärning steg han därför upp i höjden och dolde sig för alltid för människan. Från den stunden kunde de trofasta troende från de hedniska länderna inte se Herren Jesu uppenbarelse, utan bara en bild av honom som de hade klistrat upp på väggen. Det här porträttet är bara ett som människan tecknat och inte den gestalt som Gud själv visade för människorna. Gud kommer inte att visa sig öppet för massorna i samma gestalt som de två gånger han blev kött. Avsikten med det arbete han gör bland människorna är att låta dem förstå hans sinnelag. Allt detta visas för människan genom verksamheten i olika tidsåldrar; det genomförs genom det sinnelag han har gjort bekant och det arbete han utfört, snarare än genom Jesu manifestation. Guds gestalt gjordes alltså inte känd för människan med hjälp av den inkarnerade gestalten utan genom det verk som utförs av den inkarnerade Guden som har både gestalt och form; och genom hans arbete visas hans gestalt och hans sinnelag görs bekant. Detta är betydelsen av det arbete han önskar göra i köttet.

Utdrag ur "Inkarnationens hemlighet (2)" i "Ordet framträder i köttet"

223. Skulle Gud, som är störst i hela universum och i sfären ovan, fullt ut kunna förklara sig själv i köttslig gestalt? Gud klär sig själv i kött för att utföra ett skede av sitt verk. Det finns ingen särskild betydelse i denna köttsliga avbild – den saknar koppling till tidernas gång och har heller inget att göra med Guds sinnelag. Varför lät då inte Jesus sin bild finnas kvar? Varför lät han inte människor måla av honom så att bilden kunde föras vidare till senare generationer? Varför lät han inte människor erkänna hans bild som Guds avbild? Även om den mänskliga gestalten skapats till Guds avbild, skulle det inte ha varit möjligt för ett mänskligt utseende att representera Guds upphöjda avbild? När Gud blir kött kommer han helt enkelt ned från himlen till en viss kropp. Det är hans Ande som stiger ned i ett kött, genom vilket han utför Andens verk. Det är Anden som uttrycks i köttet, och det är Anden som utför sitt verk i köttet. Det verk som utförs i köttet återger Anden fullständigt, och kroppen är till för verket. Men det innebär inte att den köttsliga avbilden är en ersättning för den sanna bilden av Gud själv – det är varken syftet eller meningen med att Gud blir människa. Han blir människa enbart för att Anden ska finna en plats att vistas som passar hans verk, för att bättre kunna utföra sitt verk i köttet så att folk kan se hans gärningar, förstå hans sinnelag, höra hans ord och känna till hans verks underverk. Hans namn representerar hans sinnelag och hans ord representerar hans identitet. Men han har aldrig sagt att hans köttsliga utseende

representerar hans avbild; det där är bara en mänsklig föreställning. De väsentliga aspekterna av Guds inkarnation är hans namn, hans verk, hans sinnelag och hans kön. De används för att representera hans förvaltning i den här tidsåldern. Hans köttsliga utseende har inget samband med hans förvaltning utan fanns bara till för hans verk vid den tidpunkten. Ändå är det omöjligt för den inkarnerade Guden att inte ha något visst utseende, och därför valde han en lämplig familj som skulle avgöra hans utseende. Om Guds utseende hade någon representativ betydelse, så skulle även alla med liknande drag representera Gud. Skulle inte det vara en flagrant missuppfattning? Jesu bild målades av människor för att människor skulle kunna dyrka honom. Vid den tiden gav inte den helige Ande några särskilda instruktioner, och människan förde så vidare det fantasiporträttet till vår tid. I enlighet med Guds ursprungliga avsikt borde människan sannerligen inte ha gjort så. Det är bara människans iver som har fått porträttet att finnas kvar till vår tid. Gud är ande, och vad hans avbild är kommer människan i någon slutlig undersökning aldrig att kunna ringa in. Hans avbild kan enbart representeras av hans sinnelag.

Utdrag ur "Visionen av Guds verk (3)" i "Ordet framträder i köttet"

224. Gud blir inte kött med intentionen att låta människan lära känna hans kött eller avgöra skillnaderna mellan den inkarnerade Gudens kött och människans; inte heller blir Gud kött för att träna hennes omdömesförmåga och än mindre gör han det i avsikt att låta henne dyrka Guds inkarnerade kött och därigenom bli storligen förhärjad. Inget av detta är Guds ursprungliga avsikt med att bli kött. Inte heller blir Gud kött för att fördöma människan, för att medvetet avslöja henne eller för att försvåra saker för henne. Inget av det här är Guds ursprungliga intention. Varje gång Gud blir kött är det en typ av uppgift som är oundviklig. Det är för sitt större verks och sin större förvaltnings skull som han agerar som han gör, inte av de skäl som människan föreställer sig. Gud kommer till jorden enbart då hans verk kräver det och endast då det är nödvändigt. Han kommer inte till jorden med intentionen att bara titta sig omkring, utan för att utföra den uppgift han har att utföra. Varför skulle han annars ta på sig en så tung börda och ta sådana risker för att göra detta arbete? Gud blir kött enbart när han måste och alltid med ett unikt syfte. Om syftet bara vore att låta människor få ta en titt på honom och vidga sina vyer skulle han med största säkerhet aldrig komma så försiktigt bland folk. Han kommer till jorden för sin förvaltnings och sitt större verks

skull, och för att han ska kunna vinna mer av mänskligheten. Han kommer för att representera tidsåldern, han kommer för att besegra Satan och han klär sig i kött i syfte att besegra Satan. Dessutom kommer han för att lära hela människosläktet att leva sitt liv. Allt det här berör hans förvaltning och det berör arbetet med hela universum. Om Gud blev kött enbart för att låta människan lära känna hans kött och för att öppna folks ögon, varför färdades han då inte till vartenda land? Vore det inte en oerhört enkel sak? Men det gjorde han inte, utan i stället valde han en lämplig plats att slå sig ner på och inleda det arbete han hade att utföra. Enbart detta kött har avsevärd betydelse. Han representerar en hel tidsålder och utför också en hel tidsålders verksamhet; han både avslutar den tidigare tidsåldern och startar den nya. Allt det här är en viktig sak som berör Guds förvaltning, och allt det här är betydelsen av en viss etapp i arbetet som Gud kommer till jorden för att utföra.

Utdrag ur "Inkarnationens hemlighet (3)" i "Ordet framträder i köttet"

225. Även om Kristus på jorden kan utföra arbete åt Gud själv kommer han inte med syftet att visa alla människor sin avbild i köttet. Han kommer inte för att alla människor ska se honom, han kommer för att låta människan ledas av hans hand och på så vis träda in i den nya tiden. Kristi kött fungerar för Guds räkning, det vill säga för Guds verk i köttet och inte för att göra det möjligt för människan att helt och hållet förstå substansen av hans kött. Hur han än verkar, överskrider det inte vad som är möjligt för köttet att uppnå. Hur han än verkar, gör han det i köttet med en normal mänsklighet och avslöjar inte helt och hållet Guds sanna ansikte för människan. Dessutom är hans verk i köttet aldrig lika övernaturligt eller ovärderligt som människan tänker sig det. Även om Kristus representerar Gud själv i köttet och personligen utför det verk som Gud själv bör göra, förnekar han inte att Gud i himlen existerar. Inte heller framhäver han med stor iver sina egna gärningar. I stället förblir han ödmjukt gömd inuti sitt kött. Till skillnad från Kristus har de som påstår att de är Kristus inte dessa egenskaper. När dessa falska kristus med sina arroganta och självupphöjande sinnelag ställs sida vid sida med Kristus blir det uppenbart vilket slags kött som verkligen tillhör Kristus. Ju falskare de är, desto fler sådana falska kristus dyker upp och desto mer förmögna är de att göra tecken och under för att förleda människor. Falska kristus har inte Guds egenskaper, Kristus är inte befläkad av något drag som tillhör dessa falska kristus. Gud blir enbart kött för att slutföra sitt verk i köttet, inte bara för att alla

människor ska få se honom. I stället låter han sitt verk bekräfta hans identitet och tillåter att det som han avslöjar får vittna om hans substans. Hans substans är inte ogrundad, hans identitet greppades inte av hans hand utan den avgörs av hans verk och hans substans.

Utdrag ur "Kristi substans utgörs av lydnad mot den himmelske Faderns vilja" i "Ordet framträder i köttet"

226. Det bästa med hans verk i köttet är att han kan lämna exakta ord och uppmaningar liksom sin precisa vilja för mänskligheten till dem som följer honom, så att hans anhängare efteråt mer noggrant och konkret kan förmedla hela hans verk i köttet och hans vilja för hela mänskligheten till dem som accepterar denna väg. Det är bara det verk Gud i köttet utför bland människor som verkligen åstadkommer det faktum att Gud är och lever tillsammans med människan. Det är bara detta verk som uppfyller människans önskan att skåda Guds ansikte, bevittna Guds verk och höra Guds personliga ord. Den inkarnerade Guden avslutar den tidsålder då endast Jehovas ryggtavla var synlig för mänskligheten och han avslutar också den tidsålder då mänskligheten trodde på den vaga Guden. Framför allt för Guds verk i hans sista inkarnation hela mänskligheten in i en tidsålder som är mer realistisk, mer praktisk och mer behaglig. Han inte bara avslutar lagens och dogmernas tidsålder, utan vad som är viktigare är att han låter mänskligheten se en Gud som är verklig och normal, som är rättfärdig och helig, som öppnar upp förvaltningsplanens verk och förevisar mänsklighetens hemligheter och slutmål, som skapade mänskligheten och slutför det förvaltande verket – och som har varit gömd i tusentals år. Han för vaghetens tidsålder till ett fullständigt slut, han avslutar den tidsålder då hela mänskligheten ville söka Guds ansikte men inte kunde, han avslutar den tidsålder då hela mänskligheten tjänade Satan och leder hela mänskligheten ända in i en fullkomligt ny era. Allt detta är resultatet av det verk som den inkarnerade Guden utför istället för Guds Ande. När Gud verkar i sitt kött, söker och famlar inte längre de som följer honom efter dessa ting som både tycks existera och inte existera, och de upphör att gissa vad den vaga Guden vill. När Gud sprider sitt verk i köttet, kommer de som följer honom att vidarebefordra det verk han har utfört i köttet till alla religioner och samfund, och de kommer att förmedla alla hans ord till hela mänsklighetens öron. Allt de som tar emot hans evangelium hör kommer att vara hans verks fakta, sådant som människan personligen sett och hört, och det kommer att vara fakta och inte hörsägen. Dessa fakta är de bevis som han sprider verket med och

samtidigt de verktyg han använder för att sprida verket. Om inte fakta existerade skulle hans evangelium inte spridas över alla länder och till alla platser; utan fakta och med enbart människans fantasier skulle han aldrig kunna utföra verket med att erövra hela universum. Anden är ogripbar och osynlig för människan och Andens verk kan inte ge människan några ytterligare bevis eller fakta om Guds verk. Människan kommer aldrig att skåda Guds verkliga ansikte och kommer alltid att tro på en vag Gud som inte existerar. Människan kommer aldrig att skåda Guds ansikte och kommer heller aldrig att höra ord uttalas personligen av Gud. Människans föreställningar är trots allt tomma och kan inte ersätta Guds verkliga ansikte; Guds inneboende sinnelag och Guds eget verk kan inte imiteras av människan. Den osynlige Guden i himlen och hans verk kan bara föras till jorden av den inkarnerade Guden som personligen utför sitt verk bland människor. Det här är det mest perfekta sättet som Gud framträder för människan på – människan ser Gud och lär känna hans verkliga ansikte, och det kan inte åstadkommas av en Gud som inte inkarnerats. När Gud nu har utfört sitt verk till detta stadium har det redan uppnått optimal effekt och varit en fullständig framgång. Den inkarnerade Gudens personliga verk har redan fullbordat nittio procent av hela hans förvaltningsverk. Detta kött har gett hela hans verk en bättre början och sammanfattat hela hans verk, och det har offentligtgjort hela hans verk och gett hela detta verk en sista grundlig påfyllning. Hädanefter kommer det inte att finnas någon annan inkarnerad Gud som utför det fjärde stadiet av Guds verk och den tredje inkarnationen av Gud kommer inte att utföra något ytterligare underbart verk.

Utdrag ur "Den fördärvade mänskligheten är i större behov av den inkarnerade Gudens frälsning" i "Ordet framträder i köttet"

227. Trots att det här köttet är normalt och verkligt, är han inget vanligt kött: Han är inte kött som bara är mänskligt, utan kött som är både mänskligt och gudomligt. Det är så han skiljer sig från människan och det är detta som är tecknet på Guds identitet. Endast kött som detta kan utföra det verk han avser att göra, fullgöra den inkarnerade Gudens verksamhet och fullborda hans verk bland människorna. Om det inte vore på det viset skulle hans verk bland människorna alltid vara tomt och bristfälligt. Även om Gud kan kämpa mot Satans ande och komma segrande ur striden, kan den fördärvade människans gamla natur aldrig lösas upp, och de som är olydiga mot Gud och motsätter sig honom kan aldrig verkligen komma under hans herravälde. Han kan alltså aldrig

erövra mänskligheten och aldrig vinna hela mänskligheten. Om inte hans verk på jorden kan lösas, kommer hans förvaltning aldrig att ta slut och hela mänskligheten kommer inte att kunna träda in i vilan. Om Gud inte kan träda in i vilan tillsammans med alla sina skapade varelser kommer detta förvaltningsverk aldrig att nå någon framgång och följden blir att Guds härlighet försvinner. Trots att hans kött inte har någon auktoritet, kommer det verk han utför att ha åstadkommit sin effekt. Detta är hans verks oundvikliga riktning. Oavsett om hans kött besitter auktoritet eller inte, är han Gud själv så länge som han är kapabel att utföra Guds eget verk. Oavsett hur normalt och vanligt detta kött är, kan han utföra det verk han har att göra, för detta kött är Gud och inte bara en människa. Anledningen till att detta kött kan utföra det verk som inte människan kan utföra är att hans inre väsen är olikt alla människors, och anledningen till att han kan frälsa människan är att hans identitet skiljer sig från alla människors. Detta kött är så viktigt för mänskligheten, därför att han är människa och i ännu högre grad Gud, därför att han kan utföra det verk som ingen vanlig köttslig människa kan utföra och därför att han kan frälsa den fördärvade människan som lever tillsammans med honom på jorden. Trots att den inkarnerade Guden är identisk med människan, är han viktigare för mänskligheten än någon aktad person för han kan utföra det verk som inte Guds Ande kan utföra, han är mer kapabel än Guds Ande att vittna om Gud själv och han är mer kapabel än Guds Ande att vinna mänskligheten helt och hållet. Även om detta kött är normalt och vanligt gör hans bidrag till mänskligheten och hans betydelse för mänsklighetens existens honom synnerligen värdefull, och detta kötts verkliga värde och betydelse är omätligt för varje människa. Även om det här köttet inte kan förgöra Satan direkt, kan han använda sitt verk till att erövra mänskligheten och besegra Satan och få honom att helt underkasta sig hans herravälde. Det är tack vare att Gud är inkarnerad som han kan besegra Satan och rädda mänskligheten. Han förgör inte Satan direkt, utan blir kött för att utföra verket med att erövra mänskligheten som har fördärvats av Satan. På så sätt är han bättre i stånd att vittna om sig själv bland de skapade varelserna och bättre i stånd att rädda den fördärvade människan. Den inkarnerade Gudens seger över Satan bär starkare vittnesbörd och är mer övertygande än om Guds Ande förintat Satan direkt. Gud i köttet är bättre i stånd att hjälpa människan lära känna Skaparen och bättre i stånd att vittna om sig själv bland de skapade varelserna.

Utdrag ur "Den fördärvade mänskligheten är i större behov av den inkarnerade Gudens frälsning" i "Ordet framträder i köttet"

228. Den här gången kommer Gud för att verka, inte i en andlig kropp utan i en helt vanlig sådan. Det är inte bara kroppen för Guds andra inkarnation utan även den kropp som Gud återvänder i. Det är ett helt vanligt kött. I honom kan du inte se något som skiljer sig från andra, men från honom kan du få de sanningar du aldrig har hört tidigare. Detta obetydliga kött är vad som förkroppsligar alla sanningens ord från Gud, företar sig Guds verk i de sista dagarna och uttrycker hela Guds sinnelag så att människan ska förstå det. Längtar du inte verkligen efter att få se Gud i himlen? Längtar du inte verkligen efter att förstå Gud i himlen? Längtar du inte verkligen efter att få se mänsklighetens slutmål? Han kommer att berätta alla dessa hemligheter för dig – hemligheter som ingen människa har kunnat berätta och han kommer även att berätta för dig om de sanningar du inte förstår. Han är din port in i riket och din vägvisare in i den nya tidsåldern. Ett sådant vanligt kött innefattar många outgrundliga mysterier. Hans gärningar kan vara ofattbara för dig, men målet med hela det verk som han uträttat är tillräckligt för att du ska se att han inte är simpelt kött som människan tror. För han representerar Guds vilja liksom den omsorg som Gud visar mänskligheten i de sista dagarna. Även om du inte kan höra de ord han talar som tycks skaka himmel och jord eller se hans ögon som blossande flammor, och även om du inte kan känna tuktan av hans järnstav, kan du av hans ord höra ilskan hos Gud och veta att Gud visar medlidande med mänskligheten; du kan se Guds rättfärdiga sinnelag och hans visdom, och dessutom inse vilka bekymmer och vilken omsorg Gud har om hela mänskligheten. Guds verk de sista dagarna är att låta människan se Guden i himlen leva bland människor på jorden samt göra det möjligt för människan att lära känna, lyda, vörda och älska Gud. Det är därför han har återvänt till köttet en andra gång. Även om det människan ser idag är en Gud som är densamma som människan, en Gud med näsa och två ögon, och en obetydlig Gud, ska Gud i slutänden visa er att utan denne mans existens kommer himmel och jord att genomgå en kolossal förändring, utan denne mans existens kommer himlen att fördunklas, jorden att bli kaos och hela mänskligheten att leva i hungersnöd och plågor. Han kommer att visa er att Gud, utan frälsningen från de sista dagarnas inkarnerade Gud, skulle ha tillintetgjort hela mänskligheten i helvetet för länge sedan; utan detta kötts existens skulle ni för alltid vara de främsta av syndare och

lik evinnerligen. Ni ska veta att utan detta kötts existens skulle hela mänskligheten möta en oundviklig katastrof och finna det svårt att undkomma Guds mer allvarliga bestraffning av mänskligheten de sista dagarna. Utan detta vanliga kötts födelse skulle ni alla befinna er i ett tillstånd där varken liv eller död kommer, oavsett hur ni söker det. Utan detta kötts existens skulle ni idag inte kunna ta emot sanningen och komma inför Guds tron. Ni skulle snarare bli straffade av Gud för era svåra synder. Vet ni? Om det inte vore för Guds återgång till köttet skulle ingen ha möjlighet till frälsning, och om det inte vore för att det köttet kom skulle Gud för länge sedan ha avslutat den gamla tidsåldern. Kan du i sådana fall fortfarande avvisa den andra inkarnationen av Gud? När du kan dra så stor nytta av denne vanlige man, varför skulle du då inte villigt acceptera honom?

Guds verk är det som du inte kan begripa. Om du varken kan fatta om ditt beslut är riktigt eller veta om Guds verk kan ha framgång, varför inte pröva din lycka och se om denne vanlige man är till stor hjälp för dig och om Gud har utfört ett stort verk. Men jag måste berätta för dig att människorna på Noas tid hade ätit och druckit, gift sig och gift bort i en sådan omfattning att det blev outhärdligt för Gud att bevittna, så han sände en väldig översvämning för att förstöra mänskligheten och lämnade bara Noas familj på åtta kvar samt fåglar och djur av alla slag. Men i de sista dagarna är de som Gud behåller alla de som har varit lojala mot honom fram till slutet. Även om båda var tider av stort fördärv som var outhärdligt för Gud att bevittna, och mänskligheten i båda tidsåldrarna var så fördärvad att den förnekade Gud som Herre, blev alla människor på Noas tid tillintetgjorda av Gud. Mänskligheten i båda tidsåldrarna har bedrivit Gud väldigt, men Gud har fortsatt vara tålmodig med människorna de sista dagarna fram till nu. Hur kommer det sig? Har ni aldrig funderat över det? Om ni verkligen inte vet, så låt mig berätta det för er. Anledningen till att Gud kan behandla människorna nådigt de sista dagarna är inte att de är mindre fördärvade än människorna på Noas tid eller att de har visat ånger inför Gud, än mindre är det för att Gud inte står ut med att tillintetgöra människorna i de sista dagarna då tekniken har avancerat. Snarare beror det på att Gud har ett verk att utföra i en grupp människor de sista dagarna och det kommer att göras av den inkarnerade Guden själv. Dessutom ska Gud välja en del av den gruppen som föremål för sin frälsning, frukten av hans förvaltningsplan, och föra dessa människor med sig in i nästa tidsålder. Därför har det pris som betalats av Gud, oavsett vad, helt

och hållet varit en förberedelse för hans inkarnationsverk de sista dagarna. Att ni har kommit fram till idag är tack vare köttet. Det är för att Gud lever i köttet som ni har möjlighet att leva. All lycka har vunnits på grund av denne vanlige man. Inte bara det, utan i slutänden kommer alla folk att tillbe denne vanlige man och även tacka och lyda denne obetydliga man, för det är den sanning, det liv och den väg han kom med som har räddat hela mänskligheten, lindrat konflikten mellan människan och Gud, minskat avståndet mellan dem och öppnat upp en förbindelse mellan Guds och människans tankar. Det är också han som har kommit med ännu större ära till Gud. Är inte en vanlig man som denne värd din tillit och beundran? Är inte ett sådant vanligt kött redo att kallas Kristus? Kan inte en sådan vanlig man vara uttrycket för Gud bland människor? Är inte en sådan man, som hjälper mänskligheten att slippa katastrofer, värd din kärlek och värd att hålla fast vid? Om du avvisar de sanningar som hans mun yttrar och även avskyr att han finns ibland er, vilket blir ditt öde då?

Utdrag ur "Visste du? Gud har uträttat något stort bland människorna" i "Ordet framträder i köttet"

229. Hela Guds verk de sista dagarna utförs av denne vanlige man. Han kommer att skänka dig allt och vidare kan han bestämma allt över dig. Kan en sådan man vara som du tror: en man så enkel att han inte förtjänar att nämnas? Är hans sanning inte nog för att övertyga dig helt? Är vittnesbördet om hans gärningar inte tillräckligt för att övertyga dig helt? Eller är det så att vägen han leder dig på inte är värd för dig att följa? Vad är det som får dig att känna illvilja mot honom och avvisa honom och dra dig undan honom? Det är han som uttrycker sanningen, det är han som erbjuder sanningen och det är han som gör att du kan ha en väg att färdas på. Kan det vara så att du fortfarande inte kan finna spåren av Guds verk i dessa sanningar? Utan Jesu verk kunde mänskligheten inte ha kommit ner från korset, men utan inkarnationen idag kunde de som kom ner från korset aldrig bli anbefallna av Gud eller träda in i den nya tidsåldern. Utan denne vanlige mans ankomst skulle ni aldrig ha möjlighet eller vara berättigade att se Guds sanna ansikte, för ni är alla sådana som för länge sedan borde ha blivit tillintetgjorda. Genom ankomsten av den andra inkarnationen av Gud har Gud förlåtit er och visat er barmhärtighet. Oberoende av det är de ord jag måste lämna er med i slutänden dessa: Denne vanlige man, som är den inkarnerade Guden, är livsavgörande för er. Detta är det stora som Gud redan har uträttat bland människor.

Utdrag ur "Visste du? Gud har uträttat något stort bland människorna" i "Ordet framträder i köttet"

230. De som vill vinna liv utan att förlita sig på den sanning som talas av Kristus är de mest löjeväckande människorna på jorden, och de som inte accepterar livets väg som Kristus för med sig har förlorat sig i fantasier. Och därför säger jag att de som inte accepterar Kristus av de sista dagarna ska för alltid föraktas av Gud. Kristus är människans ingång till riket under de sista dagarna, som ingen kan kringgå. Ingen kan bli fullkomnad av Gud utom genom Kristus. Du tror på Gud och därmed måste du acceptera hans ord och lyda hans väg. Du får inte bara tänka på att vinna välsignelser utan att ta emot sanningen eller acceptera livets försörjning. Kristus kommer under de sista dagarna, så att alla de som uppriktigt tror på honom kan förse med liv. Hans verk är till för att avsluta den gamla tidsåldern och träda in i den nya och utgör den väg som måste följas av alla de som vill träda in i den nya tidsåldern. Om du inte är i stånd att erkänna honom utan istället fördömer, hädar eller till och med förföljer honom ska du nödvändigt brinna i all evighet och kommer aldrig att träda in i Guds rike. För denne Kristus är själv den Helige Andes uttryck, Guds uttryck, den ende som Gud har anförtrott att uträtta hans verk på jorden. Och därför säger jag, att om du inte kan acceptera allt som Kristus av de sista dagarna gör, då hädar du mot den Helige Ande. Den vedergällning som ska drabba den som hädar mot den Helige Ande är uppenbar för alla. Jag säger också till dig att om du motsätter dig Kristus av de sista dagarna och förnekar honom, finns det ingen som kan bära konsekvenserna åt dig. Vidare kommer du från och med den dagen inte att få en ny möjlighet att vinna Guds godkännande; även om du försöker friköpa dig själv kommer du aldrig mer att skåda Guds ansikte. För det du motsätter dig är inte en människa, det du förnekar är inte någon ynkelig varelse, utan Kristus. Är du medveten om denna konsekvens? Du har inte gjort ett litet misstag, utan begått ett avskyvärt brott. Och därför råder jag alla att inte visa tänderna inför sanningen eller komma med omdömeslös kritik, för endast sanningen kan ge dig liv och inget annat än sanningen kan låta dig födas på nytt och skåda Guds ansikte.

Utdrag ur "Endast de sista dagarnas Kristus kan ge människan det eviga livets väg" i "Ordet framträder i köttet"

V. Ord om förhållandet mellan Guds verks olika stadier och Guds namn

231. Guds verk genom all hans förvaltning står fullständigt klart: Nådens tidsålder är nådens tidsålder, och de sista dagarna är de sista dagarna. Det finns klara skillnader mellan de olika tidsåldrarna, för i varje tidsålder utför Gud sådant verk som utmärker den tidsåldern. För att utföra de sista dagarnas verk och föra tidsåldern till dess slut behövs det lågor, dom, tuktan, vrede och ödeläggelse. Med ”de sista dagarna” avses den avslutande tidsåldern. Kommer Gud inte att föra tidsåldern till dess slut i den avslutande tidsåldern? För att slutföra tidsåldern måste Gud föra med sig tuktan och dom. Endast på det sättet kan han avsluta tidsåldern. Jesu syfte var att göra det möjligt för människan att fortsätta överleva, leva vidare och nå en bättre tillvaro. Han räddade människan från synden för att hon skulle sluta sjunka ned i moraliskt förfall och inte längre leva i Hades och helvetet, och genom att rädda människan från Hades och helvetet lät han henne fortsätta leva. Nu är de sista dagarna inne. Han ska tillintetgöra människan och helt utplåna mänskligheten – han ska med andra ord omvandla människosläktets uppror. Därför vore det omöjligt för Gud att avsluta tidsåldern eller förverkliga sin sextusenåriga förvaltningsplan med gångna tiders medkännande och kärleksfulla sinnelag. Varje tidsålder utmärks av att Guds sinnelag uppenbaras på ett visst sätt, och varje tidsålder innehåller något verk för Gud att utföra. Det verk Gud själv utför i varje enskild tidsålder rymmer därmed hans sanna sinnelags uttryck, och både hans namn och det verk han utför förändras för varje tidsålder – de är ständigt nya. Under lagens tidsålder utförde han verket att vägleda mänskligheten under namnet Jehova, och därmed inleddes verkets första skede på jorden. I det skedet bestod verket av att bygga templet och altaret och att med hjälp av lagen vägleda Israels folk och verka i deras mitt. Genom att vägleda Israels folk skapade han en bas för sitt verk på jorden. Från denna bas utvidgade han sitt verk bortom Israel. Det innebär att med Israel som utgångspunkt utökades hans verk så att senare generationer successivt fick klart för sig att Jehova var Gud, att det var Jehova som skapat himlarna och jorden och alla ting och att det var Jehova som skapat alla levande varelser. Han spred sitt verk genom Israels folk utöver dem. Landet Israel var den första heliga platsen för Jehovas verk på jorden, och det var till landet Israel som Gud först kom för att verka på jorden. Detta var lagens tidsålders verk. När det gäller nådens tidsålders verk var Jesus den Gud som frälste

människan. Det han hade och var, var nåd, kärlek, medlidande, overseende, tålmod, ödmjukhet, omsorg och fördragsamhet, och så mycket av det verk han utförde var för människans återlösnings skull. Hans sinnelag bestod av medlidande och kärlek, och eftersom han var medkännande och kärleksfull behövde han spikas upp på ett kors för människans skull, för att visa att Gud älskade människan som sig själv, så mycket att han utgav sig själv helt och hållet. Under nådens tidsålder var Guds namn Jesus, vilket innebär att Gud var en Gud som frälste människan och han var en medkännande och kärleksfull Gud. Gud var med människan. Hans kärlek, hans medlidande och hans frälsning följde med varje enskild person. Endast genom att ta emot Jesu namn och närvaro kunde människan nå frid och glädje. Endast så kunde hon ta emot hans välsignelse, hans väldiga och talrika nådegåvor samt hans frälsning. Genom Jesu korsfästelse erhöll alla de som följde honom frälsning och syndernas förlåtelse. Under nådens tidsålder var Guds namn Jesus. Nådens tidsålders verk utfördes med andra ord främst under namnet Jesus. Under nådens tidsålder kallades Gud Jesus. Han tog sig an ett skede med nytt verk utöver Gamla testamentet, och hans verksamhet slutade med korsfästelsen. Detta var hans verk i dess helhet. Under lagens tidsålder var Guds namn alltså Jehova, och under nådens tidsålder var det Jesu namn som stod för Gud. Under de sista dagarna är hans namn Allsmäktige Gud – den Allsmäktige som brukar sin kraft till att vägleda människan, erövra människan och vinna människan, och till att slutligen föra tidsåldern till dess ände. I varje tidsålder, i varje skede av hans verk, är Guds sinnelag uppenbart.

Utdrag ur "Visionen av Guds verk (3)" i "Ordet framträder i köttet"

232. "Jehova" är det namn jag tog under mitt verk i Israel och det betyder israeliternas (Guds utvalda folk) Gud som kan ha medlidande med människan, förbanna människan och vägleda människans liv; den Gud som äger stor makt och är full av visdom. "Jesus" är Immanuel, alltså syndoffret som är fullt av kärlek och fullt av medkänsla och som återlöser människan. Han uträttade nådens tidsålders verk och representerar nådens tidsålder och kan endast representera en del av förvaltningsplanens verk. Det vill säga endast Jehova är det utvalda israelitiska folkets Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud, Jakobs Gud, Moses Gud och hela Israels folks Gud. I den nuvarande tidsåldern tillber följaktligen alla israeliter utom det judiska folket Jehova. De offrar till honom på altaret och tjänar honom i templet, klädda i prästerliga

dräkter. Det de hoppas på är att Jehova ska framträda igen. Jesus är mänsklighetens ende återlösare och han är syndoffret som återlöste människan från synden. Namnet Jesus kom alltså från nådens tidsålder och uppstod på grund av återlösungsverket i nådens tidsålder. Namnet Jesus kom till för att människor i nådens tidsålder skulle kunna födas på nytt och bli frälsta, och det är ett särskilt namn för hela mänsklighetens återlösning. Därför representerar namnet Jesus återlösungsverket och betecknar nådens tidsålder. Namnet Jehova är ett särskilt namn för Israels folk som levde under lagen. I varje tidsålder och varje stadium av verk är mitt namn inte ogrundat utan har en representativ innebörd: Varje namn representerar en tidsålder. "Jehova" representerar lagens tidsålder och är hedersbenämningen på den Gud som tillbads av folket i Israel. "Jesus" representerar nådens tidsålder och är namnet på Guden för alla dem som återlöstes under nådens tidsålder.

Utdrag ur "Frälsaren har redan återvänt på ett 'vitt moln'" i "Ordet framträder i köttet"

233. Nådens tidsålder inleddes med Jesu namn. När Jesus inledde sin verksamhet började den helige Ande vittna om namnet Jesus, och namnet Jehova nämndes inte längre. I stället började den helige Ande genomföra det nya verket främst under namnet Jesus. De som trodde på honom vittnade om Jesus Kristus, och det verk de utförde var också för Jesus Kristus. Avslutningen av den gammaltestamentliga lagens tidsålder innebar att det verk som utförts främst under namnet Jehova hade nått sin slutpunkt. Därefter var Guds namn inte längre Jehova. I stället kallades han Jesus, och härmed inledde den helige Ande verket främst under namnet Jesus. Så du som idag fortfarande äter och dricker Jehovas ord och fortfarande gör allt i enlighet med lagens tidsålders verk – följer du inte regler blint? Har du inte då fastnat i det förgångna? Nu vet ni att de sista dagarna är inne. Är det säkert att Jesus fortfarande heter Jesus när han kommer? Jehova berättade för Israels folk att det skulle komma en messias, men när han kom kallades han inte Messias utan Jesus. Jesus sade att han skulle återkomma, och att han skulle komma tillbaka på samma sätt som han farit. Det var vad Jesus sade, men såg du på vilket sätt han for? Jesus for upp på ett vitt moln, men innebär det att han kommer att återvända personligen till människorna på ett vitt moln? Och om han gör det, kommer han i så fall fortfarande att kallas Jesus? När Jesus kommer tillbaka har en ny era redan börjat, så kan han då fortfarande kallas Jesus? Är det så att Gud enbart kan heta Jesus? Kan han inte gå under ett nytt namn i en ny tidsålder? Kan föreställningen

om en enda person och ett specifikt namn återspegla Gud i hans helhet? I varje tidsålder utför Gud nytt verk och benämns med ett nytt namn; hur skulle han kunna utföra samma verk i olika tidsåldrar? Inte kan han väl klamra sig fast vid det gamla? Namnet Jesus tog han för återlösningens verkets skull. Skulle han då fortfarande ha samma namn när han återvänder i de sista dagarna? Skulle han fortfarande utföra återlösningens verk? Hur kommer det sig att Jehova och Jesus är ett och ändå har olika namn i olika tidsåldrar? Beror inte det på att de tidsåldrar då de utför sina verk är olika? Kan ett enda namn verkligen representera Gud i hans helhet? Gud måste alltså kallas vid ett annat namn i en annan tidsålder, och han måste använda det namnet för att förändra tidsåldern och representera tidsåldern. Inget namn kan nämligen tillfullo representera Gud själv, utan varje namn kan bara representera den tillfälliga aspekten av Guds sinnelag i en given tidsålder; allt det behöver göra är att representera hans verk. Därför kan Gud välja vilket namn som helst som passar hans sinnelag för att representera hela tidsåldern. Oavsett om det är Jehovas tidsålder eller Jesu tidsålder så representeras varje tidsålder av ett namn.

Utdrag ur "Visionen av Guds verk (3)" i "Ordet framträder i köttet"

234. När Jesus kom för att utföra sitt verk var det under den helige Andes ledning. Han gjorde som den helige Ande ville, och handlade inte i enlighet med den gammaltestamentliga lagens tidsålder eller i enlighet med Jehovas verk. Även om det verk Jesus kom att utföra inte var att följa Jehovas lagar eller Jehovas bud, var deras källa densamma. Det verk Jesus utförde representerade namnet Jesus och det representerade nådens tidsålder. Vad gäller det verk Jehova utförde så representerade det Jehova och det representerade lagens tidsålder. Deras verk var en och samme Andes verk i två olika tidsåldrar. Det verk Jesus utförde kunde bara representera nådens tidsålder, och det verk Jehova utförde kunde bara representera den gammaltestamentliga lagens tidsålder. Jehova bara vägledde Israels och Egyptens folk och alla folk bortom Israel. Jesu verk i den nytestamentliga nådens tidsålder var Guds verk under namnet Jesus då han vägledde tidsåldern. ... Det kunde bara finnas en ny tidsålder när Jesus kom för att utföra ett nytt verk, för att sätta i gång en ny tidsålder, för att bryta igenom det verk som tidigare utförts i Israel och för att utföra sitt verk, inte enligt det verk Jehova utfört i Israel eller enligt hans gamla regler eller underkastat några regler alls, utan snarare för att utföra det nya verk han skulle utföra. Gud själv

kommer för att inleda tidsåldern, och Gud själv kommer för att föra tidsåldern till dess slut. Människan är oförmögen att utföra verket att sätta i gång tidsåldern och avsluta tidsåldern. Om Jesus inte satt punkt för Jehovas verk efter sin ankomst, då hade det varit belägget för att han endast var en människa och inte förmådde att representera Gud. Just för att Jesus kom och avslutade Jehovas verk, fortsatte Jehovas verk och dessutom utförde sitt eget verk, ett nytt verk, visar det att det här var en ny tidsålder och att Jesus var Gud själv. De utförde två utpräglade olika skeden av verket. Det ena skedet utfördes i templet, och det andra utfördes utanför templet. Det ena skedet var att vägleda människans liv i enlighet med lagen, och det andra var att bära fram ett syndoffer. Dessa två skeden av verket var påfallande olika, det här skiljer den nya tidsåldern från den gamla och det är fullständigt riktigt att säga att de är två olika tidsåldrar. Platsen för deras verk var olika, verkets innehåll var olika och verkets mål var olika. Som sådana kan de dels in i två tidsåldrar: den nytestamentliga och den gammaltestamentliga, alltså den nya tidsåldern och den gamla. När Jesus kom gick han inte in i templet, vilket visar att Jehovas tidsålder hade tagit slut. Han trädde inte in i templet, eftersom Jehovas verk i templet var slut och inte behövde utföras mer, och att göra det igen vore att upprepa det. Bara genom att lämna templet därhän, inleda ett nytt verk och öppna en ny väg utanför templet kunde han föra Guds verk till dess höjdpunkt. Om han inte hade gått utanför templet för att utföra sitt verk så hade Guds verk stagnerat på templets grundvalar, och då skulle det aldrig ha skett några nya förändringar. Jesus trädde därför inte in i templet när han kom, och utförde inte heller sitt verk i templet. Han utförde sitt verk utanför templet och tog sig fritt an sitt verk när han ledde lärjungarna. Guds uppbrott från templet för att utföra sitt verk betydde att Gud hade en ny plan. Hans verk skulle utföras utanför templet, och det skulle komma att bli ett nytt verk, utan begränsningar i genomförandet. Så snart Jesus kommit förde han Jehovas verk under den gammaltestamentliga tidsåldern till dess slut. Fastän de hade två olika namn var det samme Ande som utförde verkets båda skeden, och verket utfördes kontinuerligt. Liksom namnet var ett annat och verkets innehåll ett annat var tidsåldern en annan. När Jehova kom rådde Jehovas tidsålder, och när Jesus kom rådde Jesu tidsålder. Vid varje ankomst kallas Gud alltså vid ett visst namn, representerar en viss tidsålder och startar en ny väg. På varje ny väg antar han ett nytt namn vilket visar att Gud är ständigt ny och aldrig gammal samt att hans verk aldrig slutar fortskrida

framåt. Historien rör sig alltid vidare och Guds verk rör sig alltid framåt. Om hans sextusenåriga förvaltningsplan ska nå sin slutpunkt måste den fortsätta fortskrida i riktning framåt. Varje dag måste han utföra nytt verk, varje år måste han utföra nytt verk. Han måste starta nya vägar, starta nya epoker, sätta i gång ett nytt och väldigare verk, och jämsides med dem måste han föra med sig nya namn och nya verk.

Utdrag ur "Visionen av Guds verk (3)" i "Ordet framträder i köttet"

235. Om Guds verk alltid vore detsamma i varje tidsålder och han alltid hade samma namn, hur skulle då människan kunna känna honom? Gud måste kallas Jehova, och utöver en gud med namnet Jehova är ingen med något annat namn Gud. Eller så kan Gud bara vara Jesus, och utöver namnet Jesus kan han inte ha något annat namn; utöver Jesus är inte Jehova Gud, och Allsmäktige Gud är inte heller Gud. Människan tror att det är sant att Gud är allsmäktig, men Gud är en gud som finns hos människorna, och han måste heta Jesus, eftersom Gud finns hos människorna. Att resonera så här är att rätta sig efter dogmer och att begränsa Gud till vissa ramar. För varje tidsålder gäller att det verk Gud utför, det namn han bär och den gestalt han antar – det verk han utför i varje skede ända fram till idag – inte följer någon enskild regel och inte är underkastade några som helst begränsningar. Han är Jehova, men han är även Jesus likväl som Messias och Allsmäktige Gud. Hans verk kan genomgå en gradvis omvandling, med motsvarande förändring i fråga om hans namn. Inget enskilt namn kan till fullo representera honom, men alla de namn han kallas kan representera honom, och det verk han utför i varje tidsålder representerar hans sinnelag.

Utdrag ur "Visionen av Guds verk (3)" i "Ordet framträder i köttet"

236. Vissa säger att Guds namn inte ändras, men varför blev då Jehovas namn Jesus? Det profeterades om Messias ankomst, så varför kom då en människa vid namn Jesus? Varför ändrades Guds namn? Utfördes inte sådant verk för länge sedan? Kan inte Gud utföra ett nytt verk i dag? Gårdagens verk kan ändras, och Jesu verk kan följa upp Jehovas verk. Kan då inte Jesu verk efterträdas av ett annat verk? Om Jehovas namn kan ändras till Jesus, kan då inte Jesu namn också ändras? Det är inte ovanligt, och folk tänker så^a enbart på grund av sin enfald. Gud kommer alltid att vara Gud. Oavsett förändringar av hans verk och hans namn, förblir hans sinnelag och vishet för evigt oförändrade. Om du tror att Gud endast kan åkallas med Jesu namn, då vet du för lite. Vågar du hävda att Guds namn för alltid är Jesus, att Gud alltid och för evigt kommer

att använda namnet Jesus, och att detta aldrig kommer att förändras? Vågar du påstå med säkerhet att det är Jesu namn som avslutade Lagens Tidsålder och som dessutom avslutar den sista tidsåldern? Vem kan säga att Jesu nåd kan avsluta en tidsålder?

Utdrag ur "Hur kan människan som har begränsat Gud i sina uppfattningar få Guds uppenbarelser?" i "Ordet framträder i köttet"

237. Skulle Jesu namn – "Gud med oss" – kunna representera Guds fullständiga sinnelag? Skulle det kunna ge fullständigt uttryck åt Gud? Om människan säger att Gud endast kan heta Jesus och inte ha något annat namn, på grund av att Gud inte kan ändra sitt sinnelag, då är de orden i sanning hädelse! Tror du att namnet Jesus, Gud med oss, ensamt kan representera Guds fullständiga väsen? Gud kan ges många namn, men bland dessa många namn finns inget enskilt som förmår att sammanfatta Guds allt, inte något enda som helt kan representera honom. Därmed har Gud många namn, men dessa många namn kan inte ge fullständigt uttryck åt Guds sinnelag, eftersom Guds sinnelag är så rikt att det helt enkelt överskrider människans förmåga att känna honom. Det finns inget sätt för människan att sammanfatta Gud på mänskligt språk fullt ut. Mänskligheten har endast ett begränsat ordförråd att använda för att sammanfatta allt de känner till om Guds sinnelag: väldigt, ärat, underbart, ofattbart, enastående, heligt, rättfärdigt, vist och så vidare. Så många ord! Det här begränsade ordförrådet förmår inte att beskriva det lilla som människan bevittnat av Guds sinnelag. Med tiden har många andra lagt till ord som de tyckte skulle kunna beskriva glöden i deras hjärtan bättre: Gud är så stor! Gud är så helig! Gud är alltför härlig! Numera har sådana mänskliga påståenden nått sin kulmen, men ändå är människan fortfarande oförmögen att uttrycka sig klart. För människan har Gud alltså många namn. Ändå har han inget namn, och det är för att Guds väsen är så ymnigt och mänskligt språk så fattigt. Ett visst ord eller namn förmår inte representera Guds fullständiga väsen, så tror du att hans namn skulle kunna slås fast? Gud är så väldig och så helig – ändå skall du inte låta honom byta namn i varje ny tidsålder? I varje tidsålder där Gud personligen utför sitt eget verk använder han därför ett namn som anstår den tidsåldern för att sammanfatta det verk han ämnar utföra. Han använder detta särskilda namn, ett som har en tidsbestämd innebörd, för att representera hans sinnelag i den tidsåldern. På så sätt använder Gud mänskligt språk för att uttrycka sitt sinnelag. Ändå känner många människor som har haft andliga upplevelser och som själva sett Gud att detta särskilda

namn inte lyckas återge Guds fullhet – det kan tyvärr inte hjälpas. Därför tilltalar människan inte längre Gud med något namn alls, utan bara kallar honom "Gud". Det är som att människans hjärta är fyllt av kärlek men också anfäktas av motsägelser, för människan vet inte längre hur Gud ska förklaras. Vad Gud är, är så ymnigt att det helt enkelt inte finns något sätt att beskriva det. Inget enskilt namn kan sammanfatta Guds sinnelag, och inget enskilt namn kan beskriva allt Gud har och är. Om någon frågar mig: "Exakt vilket namn använder du?" Då svarar jag: "Gud är Gud!" Är inte detta det bästa namnet på Gud? Sammanfattar inte det Guds sinnelag bäst? När nu så är fallet, varför lägger ni så mycket möda på att söka efter Guds namn? Varför ska ni bråka era hjärnor och försaka mat och sömn bara för ett namns skull? Den dag ska komma då Gud inte kallas Jehova eller Jesus eller Messias – han är då helt enkelt Skaparen. Då ska alla de namn han antagit på jorden upphöra, eftersom hans verk på jorden har upphört, och därefter kommer namnen inte att finnas mer. När allt hamnat under Skaparens herravälde, vilket behov skulle han då ha av något högst passande men ändå ofullkomligt namn? Söker du nu fortfarande efter Guds namn? Vågar du fortfarande påstå att Gud bara heter Jehova? Vågar du fortfarande påstå att Gud enbart kan kallas Jesus? Förmår du att bära hädelsens synd mot Gud? Du ska veta att Gud från början inte hade något namn. Han tog sig ett eller två eller många bara för att han hade verk att utföra och måste förvalta människosläktet. Vilket namn han än kallas, har han inte fritt valt det själv? Skulle han behöva dig, en av hans skapelser, för att avgöra det? Det namn Gud kallas är ett namn som stämmer överens med vad människan förmår att begripa, på mänskligt språk, men detta namn är inget som människan kan famna. Du kan bara säga att i himlen finns en Gud, att han heter Gud, att han är Gud själv med stor makt, att han är så vis, så upphöjd, så förunderlig, så oförklarlig och så allsmäktig. Sedan kan du inte säga mer – denna lilla smula är allt du kan känna till. Skulle därmed bara namnet Jesus kunna representera Gud själv? När de sista dagarna är inne måste Guds namn förändras trots att det fortfarande är Gud som utför sitt verk, för det är en annan tidsålder.

Utdrag ur "Visionen av Guds verk (3)" i "Ordet framträder i köttet"

238. Varje gång Gud kommer till jorden ändrar han sitt namn, sitt kön, sitt yttre och sitt verk; han upprepar inte sitt verk. Han är en ständigt ny och aldrig gammal Gud. Förra gången han kom hette han Jesus – måste han fortfarande heta Jesus när han

kommer tillbaka den här gången? Förra gången han kom var han en man – måste han fortfarande vara en man den här gången? När han kom i nådens tidsålder var hans uppgift att spikas upp på korset – ska han fortfarande återlösa människan från synden när han kommer tillbaka? Ska han spikas upp på korset igen? Vore inte det att upprepa hans verk? Vet du inte att Gud är ständigt ny och aldrig gammal? Det finns de som säger att Gud är oföränderlig. Det är sant, men det syftar på Guds oföränderliga sinnelag och väsen. Att hans namn och verk förändras innebär inte att hans väsen har förändrats. Med andra ord: Gud kommer alltid att vara Gud, och det ska aldrig förändras. Om du säger att Guds verk är oföränderligt, skulle han då kunna slutföra sin sextusenåriga förvaltningsplan? Du vet bara att Gud är evigt oföränderlig, men känner du till att han är ständigt ny och aldrig gammal? Skulle Gud ha kunnat leda mänskligheten ända fram till idag om hans verk aldrig förändrades? Om Gud är oföränderlig, varför har han då redan utfört två tidsåldrars verk? Hans verk upphör aldrig att avancera, vilket innebär att hans sinnelag uppenbaras successivt för människan, och vad som uppenbaras är hans inneboende sinnelag. I begynnelsen var Guds sinnelag dolt för människan. Han uppenbarade aldrig sitt sinnelag för människan, så hon hade helt enkelt ingen kunskap om honom. Därför använder han sitt verk för att stegvis uppenbara sitt sinnelag för människan, men att Gud verkar på det sättet betyder inte att hans sinnelag förändras i varje tidsålder. Det är inte så att Guds sinnelag ständigt förändras därför att hans vilja alltid förändras. Snarare är det så att eftersom hans verks tidsåldrar är olika, tar Gud sitt inre sinnelag i dess helhet och uppenbarar det steg för steg för människan, så att människan ska kunna lära känna honom. Men detta är på intet sätt något belägg för att Gud ursprungligen inte har något visst sinnelag, eller att hans sinnelag har förändrats successivt under tidsåldrarnas gång – en sådan uppfattning vore felaktig. Gud uppenbarar sitt inre och särskilda sinnelag – vad han är – för människan alltefter tidsåldrarnas gång. Guds verk under en enstaka tidsålder kan inte uttrycka hans hela sinnelag. Så orden ”Gud är ständigt ny och aldrig gammal” syftar på hans verk, och orden ”Gud är oföränderlig” syftar på vad Gud har och är i sig själv. Oavsett detta kan du inte låta sextusen års verk hänga på en enda sak, eller hägna in det med döda ord. Det är mänsklig dårskap. Gud är inte så enkel som människan inbillar sig, och hans verk kan inte bli kvar i någon enskild tidsålder. Jehova kan till exempel inte vara Guds namn för

alltid – Gud kan utföra sitt verk även under namnet Jesus. Detta är ett tecken på att Guds verk alltid utvecklas i riktning framåt.

Gud är alltid Gud, och kommer aldrig att bli Satan; Satan är alltid Satan, och kommer aldrig att bli Gud. Guds vishet, Guds förunderlighet, Guds rättfärdighet och Guds majestät kommer aldrig att förändras. Hans väsen och vad han är kommer aldrig att förändras. Hans verk fortskrider däremot alltid i riktning framåt, går alltid djupare, för han är ständigt ny och aldrig gammal. I varje tidsålder antar Gud ett nytt namn, i varje tidsålder utför han nytt verk och i varje tidsålder låter han sina skapade varelser se hans nya vilja och nya sinnelag. Om människor i en ny tidsålder inte lyckas se hur Guds nya sinnelag kommer till uttryck, då skulle de väl för alltid spika upp honom på korset? Och i och med det skulle de väl definiera Gud?

Utdrag ur "Visionen av Guds verk (3)" i "Ordet framträder i köttet"

239. Om människan fortfarande längtar efter Frälsaren Jesu ankomst under de sista dagarna och fortfarande väntar sig att han ska komma och se ut som han gjorde i Judéen, då skulle hela den sextusenåriga förvaltningsplanen ha stannat upp i återlösningens tidsålder och inte kunnat fortskrida längre än så. Vidare skulle de sista dagarna aldrig komma och tidsåldern skulle aldrig föras till sitt slut. Det här beror på att Frälsaren Jesus bara är till för mänsklighetens återlösning och frälsning. Jag tog namnet Jesus enbart för alla syndares skull i nådens tidsålder, men det är inte det namn under vilket jag ska föra hela mänskligheten till ett slut. Även om Jehova, Jesus och Messias allesamman representerar min Ande, betecknar de här namnen endast de olika tidsåldrarna i min förvaltningsplan och representerar inte mig som helhet. De namn som människor på jorden kallar mig kan inte uttrycka hela mitt sinnelag och allt som jag är. De är endast olika namn som jag kallas under olika tidsåldrar. Så när den slutliga tidsåldern – de sista dagarnas tidsålder – kommer, då ska mitt namn ändras igen. Jag kommer inte att heta Jehova eller Jesus, och än mindre Messias, utan mitt namn kommer att vara den mäktige Allsmäktige Gud själv, och under detta namn ska jag föra hela tidsåldern till ett slut. En gång var jag känd som Jehova. Jag kallades även Messias, och en gång kallade människorna mig med kärlek och aktning för Frälsaren Jesus. Idag är jag emellertid inte längre den Jehova eller Jesus som människor kände i gångna tider – jag är den Gud som har återvänt i de sista dagarna, den Gud som ska föra tidsåldern till ett slut. Jag är Gud själv som reser mig från världens ände, fylld av hela mitt sinnelag

och full av auktoritet, ära och härlighet. Människor har aldrig engagerat sig i mig, aldrig känt mig och alltid varit ovetande om mitt sinnelag. Från världens skapelse fram till idag har inte en enda människa sett mig. Detta är den Gud som framträder för människan i de sista dagarna men är dold bland människor. Han uppehåller sig bland människorna, sann och verklig, som den brinnande solen och den flammande lågan, fylld med makt och överflödande av auktoritet. Det finns inte en enda person eller sak som inte ska dömas av mina ord och inte en enda person eller sak som inte ska renas med brinnande eld. Till sist ska alla nationer välsignas på grund av mina ord och även slås i stycken på grund av mina ord. På det viset ska alla folk i de sista dagarna se att jag är Frälsaren som har återvänt, och att jag är den Allsmäktige Guden som erövrar hela mänskligheten. Och alla ska se att jag en gång var syndoffret för människan, men att jag i de sista dagarna också blir solens lågor som förbränner allt, liksom rättfärdighetens sol som avslöjar alla ting. Detta är mitt verk i de sista dagarna. Jag tog det här namnet och äger det här sinnelaget för att alla människor ska se att jag är en rättfärdig Gud, den brännande solen, den flammande lågan, och för att alla ska tillbe mig, den ende sanne Guden, och så att de ska kunna se mitt sanna ansikte: Jag är inte bara israeliternas Gud och jag är inte bara Återlösaren – jag är Gud över alla skapade varelser i himlen och på jorden och i haven.

Om Frälsaren skulle komma i de sista dagarna och fortfarande kallades Jesus, än en gång föddes i och utförde bedrev sin verksamhet där, skulle det bevisa att jag bara skapade Israels folk och bara återlöste Israels folk och att jag inte har något med hedningarna att göra. Skulle inte det motsäga mina ord att ”Jag är Herren som skapade himlarna och jorden och alla ting”? Jag lämnade Judéen och utför mitt verk bland hedningarna därför att jag inte bara är det israelitiska folkets Gud utan alla skapade varelsers Gud. Jag framträder bland hedningarna i de sista dagarna därför att jag inte bara är Jehova, det israelitiska folkets Gud, utan därför att jag dessutom är Skaparen av alla mina utvalda bland hedningarna. Jag skapade inte bara Israel, Egypten och Libanon utan alla hedniska länder utanför Israel. Därför är jag alla skapade varelsers Herre. Jag använde bara Israel som utgångspunkt för mitt verk, nyttjade Judéen och Galiléen som fästen för mitt återlösningsverk, och nu använder jag de hedniska länderna som den bas varifrån jag kommer att föra hela tidsåldern till ett slut. Jag utförde två stadier av verket i Israel (de här två stadierna av verket var lagens tidsålder och nådens tidsålder) och jag

har genomfört ytterligare två stadier av verket (nådens tidsålder och rikets tidsålder) överallt i länderna utanför Israel. Jag kommer att utföra erövrands verk bland hedningarna och därmed avsluta tidsåldern. Om människan alltid kallar mig Jesus Kristus men inte vet att jag har inlett en ny tidsålder i de sista dagarna och påbörjat ett nytt verk, och om människan fortsätter att tvångsmässigt vänta på Frälsaren Jesu ankomst, då ska jag kalla människor som dessa för människor som inte tror på mig; de är människor som inte känner mig och deras tro på mig är falsk. Skulle sådana människor kunna få bevittna Frälsaren Jesu ankomst från himlen? Vad de väntar på är inte att jag ska komma utan att judarnas konung ska komma. De längtar inte efter att jag ska förrinta denna orena gamla värld, utan tvärtom längtar de efter Jesu återkomst då de ska bli återlösta. De ser fram emot att Jesus än en gång ska återlösa hela mänskligheten från detta besudlade och orättfärdiga land. Hur skulle dessa människor kunna vara de som fullbordar mitt verk under de sista dagarna? Människans begär kan inte uppfylla mina önskningar eller uträtta mitt verk, för människan beundrar eller uppskattar bara det verk som jag har uträttat tidigare och har ingen aning om att jag är Gud själv som alltid är ny och aldrig gammal. Människan vet endast att jag är Jehova och Jesus och har ingen aning om att jag är den siste, den som ska föra mänskligheten till ett slut. Allt som människan längtar efter och känner till kommer från hennes egna uppfattningar, och det är endast det som hon kan se med sina egna ögon. Det är inte i linje med det verk jag utför utan i disharmoni med detta.

Utdrag ur "Frälsaren har redan återvänt på ett 'vitt moln'" i "Ordet framträder i köttet"

Fotnoter:

a. Den ursprungliga texten lyder "vilket är".

VI. Ord om Bibeln

240. I många år har människors traditionella sätt att tro (kristendomens, en av världens tre huvudreligioner) varit att läsa Bibeln; att överge Bibeln är att inte tro på Herren, att överge Bibeln är irrlärighet och kätteri; och även när människor läser andra böcker måste dessa böcker ha sin grund i att förklara Bibeln. Det innebär att om du tror på Herren så måste du läsa Bibeln, och du får inte dyrka någon bok utöver Bibeln som inte involverar Bibeln. Om du gör det så sviker du Gud. Så länge som Bibeln har funnits har människors tro på Herren varit detsamma som att tro på Bibeln. I stället för att säga att människor tror på Herren är det bättre att säga att de tror på Bibeln; snarare än att säga att de har börjat läsa Bibeln är det bättre att säga att de har börjat tro på Bibeln; hellre än att säga att de har återvänt till Herren skulle det vara bättre att säga att de har återvänt till Bibeln. På så sätt dyrkar människor Bibeln som om den var Gud, som om den var deras livsnerv och att förlora den skulle vara liktydigt med att förlora sitt liv. Människor ser på Bibeln som något som står lika högt som Gud och det finns till och med de som ser den som något som är högre än Gud. Om människor saknar den helige Andes verk, om de inte kan känna Gud, kan de ändå fortsätta att leva – men så snart de förlorar Bibeln eller förlorar de berömda kapitel och tankespråk som finns i Bibeln är det som om de har förlorat sitt liv. Så snart som människor kommer till tro på Herren börjar de därför läsa Bibeln och memorera den, och ju mer de kan lära sig utantill av Bibeln, desto mer visar detta att de älskar Herren och har en stark tro. De som har läst Bibeln och kan tala med andra om den är alla goda bröder och systrar. Under alla dessa år har människors tro och lojalitet gentemot Herren mätts med utgångspunkt från hur mycket de förstår av Bibeln. De flesta människor förstår helt enkelt inte varför de ska tro på Gud eller hur de ska tro på Gud, utan gör inget annat än söker blint efter ledtrådar för att kunna tyda kapitlen i Bibeln. Människor har aldrig strävat efter att ledas av den helige Andes verk; de har aldrig gjort något annat än att frenetiskt studera och undersöka Bibeln, och ingen har någonsin funnit något senare verk av den helige Ande utanför Bibeln. Ingen har någonsin lämnat eller vågat lämna Bibeln. Människor har studerat Bibeln under alla dessa år, kommit på så många förklaringar och lagt ner så mycket arbete; de har också många olika åsikter om Bibeln som de diskuterar i all oändlighet, så att det idag finns mer än tvåtusen olika samfund. Alla vill alla de finna några speciella förklaringar eller djupare hemligheter i Bibeln; de vill utforska den och

hitta bakgrunden till Jehovas verk i Israel eller till Jesu verk i Judéen eller fler hemligheter som ingen annan känner till. Människors sätt att se på Bibeln präglas av fixering och tro och ingen kan vara helt klar över Bibelns insideshistoria eller inre väsen. Därför har folk än i dag en obeskrivlig känsla av förundran när det gäller Bibeln och de är ännu mer besatta av den och förtröstar ännu mer på den. I dag vill alla finna profetiorna om den yttersta tidens verksamhet i Bibeln, de vill upptäcka vilket arbete Gud utför under de sista dagarna och vad som är tecknen på ändens tid. På detta sätt blir deras dyrkan av Bibeln intensivare och ju mer vi närmar oss de sista dagarna, desto större blind trovärdighet tillskriver de Bibelns profetior, särskilt de som handlar om den yttersta tiden. Med sådan blind tro på Bibeln, med sådan tillit till Bibeln, har de ingen önskan att söka den helige Andes verk. Folk har föreställningen att endast Bibeln kan komma med den helige Andes verk, att det endast är i Bibeln de kan finna Guds fotspår, att det endast är i Bibeln som hemligheterna i Guds verk är gömda, att det endast är Bibeln – och inte några andra böcker eller människor – som kan klargöra allt om Gud och hela hans verk, att Bibeln kan ta himlens verk till jorden och att Bibeln kan både börja och avsluta tidsåldrarna. Med dessa åsikter är människor inte benägna att söka efter den helige Andes verk. Så oavsett hur mycket hjälp Bibeln var för folk förr i tiden så har den blivit ett hinder för Guds senaste verk. Utan Bibeln kan människor söka efter Guds fotspår på annat håll, men idag har hans fotspår hållits tillbaka av Bibeln, och att utvidga hans senaste verksamhet har blivit dubbelt svårt och en kamp i uppförsbacke. Allt detta beror på de berömda kapitlen och orden i Bibeln samt på Bibelns olika profetior. Bibeln har blivit en avgud i människornas medvetande, den har blivit en gåta i deras hjärnor och de kan helt enkelt inte tänka sig att Gud kan verka oberoende av Bibeln, de kan inte tro att människor kan finna Gud utanför Bibeln, än mindre kan de tro att Gud skulle kunna avvika från Bibeln under det avslutande verket och börja på nytt. Det här är otänkbart för folk; de kan inte tro det eller ens föreställa sig det. Bibeln har blivit ett stort hinder för människor att ta emot Guds nya verk och gjort det svårt för honom att utvidga detta nya verk.

Utdrag ur "Angående Bibeln (1)" i "Ordet framträder i köttet"

241. Vad för slags bok är Bibeln? Gamla testamentet berättar om Guds verk under lagens tidsålder. Bibelns gamla testamente berättar om allt Jehova gjorde under lagens tidsålder och hans skapelseverk. Det skildrar det verk som Jehova utförde och

berättelserna om Jehovas verk avslutas med Malakis bok. Gamla testamentet redogör för två saker som Gud gjorde: det ena är skapelseverket och det andra är kungörandet av lagen. Båda var Jehovas verk. Lagens tidsålder omfattar det verk som genomfördes under Jehova Guds namn; det är hela det verk som utfördes främst i namnet Jehova. Gamla testamentet dokumenterar alltså Jehovas verk medan Nya testamentet dokumenterar Jesu verk, ett verk som främst utfördes i namnet Jesus. Betydelsen av Jesu namn och det verk han gjorde återges huvudsakligen i Nya testamentet. Under den gammaltestamentliga lagens tidsålder uppförde Jehova templet och altaret i Israel, vägledde israeliternas liv på jorden och visade att de var hans utvalda folk, den första grupp människor som han valde ut på jorden och som var efter hans hjärta, den första grupp som han personligen hade lett; Israels tolv stammar var alltså Jehovas första utvalda folk och därför verkade han alltid bland dem ända till dess att hans arbete i lagens tidsålder var avslutat. Det andra verksstadiet var arbetet i den nytestamentliga nådens tidsålder och det utfördes bland det judiska folket, alltså bland medlemmarna av en av Israels tolv stammar. Att verkets omfattning var mindre berodde på att Jesus var Gud i mänsklig gestalt. Jesus verkade inte mer än tre och ett halvt år i landet Judéen; således kan det som finns dokumenterat i Nya testamentet långt ifrån överstiga omfattningen av det verk som dokumenterats i Gamla testamentet.

Utdrag ur "Angående Bibeln (1)" i "Ordet framträder i köttet"

242. Den innehåller naturligtvis också en del av profeternas förutsägelser, och dessa förutsägelser är på intet sätt historia. Bibeln består av flera delar – den innehåller inte bara profetior eller Jehovas verk, och inte heller finns bara Paulus brev i den. Du måste veta hur många delar Bibeln omfattar; Gamla testamentet innehåller Första Mosebok, Andra Mosebok och så vidare ... och där finns också de böcker med profetior som profeterna skrev. Gamla testamentet avslutas med Malakis bok. Det dokumenterar verket i lagens tidsålder, som leddes av Jehova; från Första Mosebok till Malakis bok finns en omfattande redogörelse för hela den verksamhet som utfördes under lagens tidsålder. Gamla testamentet dokumenterar alltså allt de människor upplevde som vägledades av Jehova under lagens tidsålder. Under lagens tidsålder på Gamla testamentets tid uttalade det stora antal profeter som Jehova utsett profetior åt honom, de gav instruktioner till olika stammar och folk och förutsa det verk som Jehova skulle göra. Dessa människor som Jehova utsett hade alla fått profetians ande av honom: De

kunde se visionerna från Jehova och höra hans röst, och på så sätt inspirerades de av honom och skrev ner profetior. Det arbete de gjorde var ett uttryck för Jehovas röst, uttrycket för Jehovas profetia, och Jehovas arbete vid denna tid bestod helt enkelt av att ge människor vägledning i att använda Anden. Han blev inte kött, och människorna såg ingenting av hans ansikte. Således vägledde han många profeter till att göra hans verk och han gav dem budskap som de vidarebefordrade till alla Israels stammar och klaner. Deras uppgift var att profetera, och en del av dem skrev ner de instruktioner de fått av Jehova för att visa andra. Jehova utsåg dessa människor till att profetera, till att förutsäga framtidens verk eller det verk som återstod att utföra under den aktuella tiden, så att folk skulle kunna se hur underbar och vis Jehova var. De här profetiska böckerna skilde sig helt från de andra böckerna i Bibeln; de var ord som talats eller skrivits av dem som fått ta emot profetians ande, av dem som hade fått visioner från Jehova eller hört hans röst. Med undantag för profeternas böcker består hela Gamla testamentet av böcker som skrivits av människor efter det att Jehova avslutat sin verksamhet. Dessa kan inte ersätta de förutsägelser som uttalats av de profeter som Jehova kallat, på samma sätt som Första och Andra Mosebok inte kan jämföras med Jesajas bok eller Daniels bok. Profetiorna uttalades innan verket hade utförts, medan de andra böckerna skrevs efter det att det hade avslutats, vilket var vad människor var kapabla till. Den tidens profeter inspirerades av Jehova och uttalade profetior, de talade många ord och profeterade om sådant som hörde till nådens tidsålder liksom förstörelsen av världen i de sista dagarna – det verk som Jehova planerade att utföra. Alla de övriga böckerna redogör för det verk som Jehova utfört i Israel. När du läser Bibeln läser du alltså huvudsakligen om vad Jehova gjorde i Israel; Bibelns gamla testamente berättar främst om Jehovas arbete med att vägleda Israel och om hur han använde Mose för att leda israeliterna ut ur Egypten; Mose befriade dem från faraos bojar och förde dem ut i vildmarken varefter de gick in i Kanaan, och allt som följde därefter var deras liv i Kanaan. Allt utom detta är berättelser om Jehovas verk runtom i Israel. Allt som återges i Gamla testamentet är Jehovas verk i Israel, det är det verk som Jehova utförde i det land där han skapade Adam och Eva. Från det att Gud officiellt började leda folket på jorden efter Noa handlar allt som återges i Gamla testamentet om verksamheten i Israel. Och varför finns ingen verksamhet utanför Israel dokumenterad? Därför att Israels land är mänsklighetens vagga. I begynnelsen fanns det inga andra länder än Israel och

Jehova var inte verksam på några andra platser. Därför är det som återges i Bibelns Gamla testamentet endast det verk som Gud utförde i Israel på den tiden. De ord som talades av profeterna, av Jesaja, Daniel, Jeremia och Hesekiel ... deras ord förutsa hans andra verk på jorden, de förutsa de verk som Jehova Gud själv skulle utföra. Allt detta kom från Gud, det var den helige Andes verk, och allt förutom dessa profetböcker är en redogörelse för människors erfarenheter av Jehovas verk på den tiden.

Skapelsen ägde rum innan människosläktet existerade, men Första Mosebok kom först när människorna fanns; det är en bok som skrevs av Mose under lagens tidsålder. Det är som med det som utspelas bland er i dag: När någonting har hänt skriver ni ner det för att visa framtidens människor, och för människorna i framtiden är det som ni skrivit ner berättelser om sådant som hände i forna tider – det är ingenting mer än historia. Det som nedtecknat i Gamla testamentet är Jehovas verk i Israel och det som omtalas i Nya testamentet är Jesu verk under nådens tidsålder; det dokumenterar det verk som Gud gjort under två olika tidsåldrar. Gamla testamentet dokumenterar Guds verk under lagens tidsålder och därför är Gamla testamentet en historisk bok, medan Nya testamentet är resultatet av det verk som ägde rum i nådens tidsålder. När det nya verket började blev också Nya testamentet föråldrat, och därför är även det en historisk bok. Nya testamentet är naturligtvis inte så systematiskt som Gamla testamentet och berättar inte heller om lika många saker. Alla de många ord som Jehova talade finns dokumenterade i Bibelns Gamla testamentet, medan endast en del av Jesu ord återges i de fyra evangelierna. Jesus utförde naturligtvis också en omfattande verksamhet, men den skrevs inte ner i detalj. Att mindre finns dokumenterat i Nya testamentet beror på hur mycket Jesus gjorde; omfattningen av hans verk under tre och ett halvt år på jorden och apostlarnas verk var mycket mindre än Jehovas verk. Därför är det färre böcker i Nya testamentet än i Gamla testamentet.

Utdrag ur "Angående Bibeln (1)" i "Ordet framträder i köttet"

243. Nya testamentets evangelier nedtecknades tjugo till trettio år efter att Jesus korsfästes. Dessförinnan läste Israels folk bara Gamla testamentet. I början av nådens tidsålder läste människorna alltså Gamla testamentet. Nya testamentet kom först under nådens tidsålder. Nya testamentet fanns inte när Jesus verkade; efter det att han uppstått och stigit upp till himlen dokumenterade man hans verk. Först då fanns de fyra evangelierna liksom Paulus och Petrus brev samt Uppenbarelseboken. Drygt trehundra

år efter Jesu himmelfärd samlade senare generationer dessa dokument och först då fanns Bibelns Nya testamente. Först sedan detta arbete hade slutförts fanns Nya testamentet; det hade inte funnits tidigare. Gud hade gjort allt detta arbete, och Paulus och de andra apostlarna hade skrivit så många brev till församlingarna på olika platser. Senare sammanställde folk deras brev och slutligen infogades den största visionen som Johannes nedtecknade på ön Patmos och som innehöll profetior om Guds verk i den yttersta tiden. Det var människor som skapade ordningsföljden som skiljer sig från yttrandena idag. Det som upptecknas i dag sker enligt stegen i Guds verk; det som människor sysselsätter sig med i dag är det verk som Gud personligen utför och de ord som han själv yttrar. Du – mänskligheten – behöver inte ingripa; de ord som kommer direkt från Anden har sammanställts steg för steg och skiljer sig från ordningen i människornas uppteckningar. Man kan säga att människorna skrev i enlighet med sin utbildningsnivå och mänskliga kaliber. De skrev ner människors upplevelser och var och en hade sitt eget sätt att skriva och sin egen kunskap och alla skrifter var olika. Därför är du extremt okunnig och dum om du dyrkar Bibeln som Gud! Varför söker du inte det verk som utförs av Gud av i dag? Endast Guds verk kan rädda människan. Bibeln kan inte rädda människan, människor skulle kunna läsa den i tusentals år och ändå inte förändras det allra minsta, och om du dyrkar Bibeln kommer du aldrig att vinna den helige Andes verk.

Utdrag ur "Angående Bibeln (3)" i "Ordet framträder i köttet"

244. Många människor tror att det är samma sak att förstå och kunna tolka Bibeln som att finna den sanna vägen – men är det verkligen så enkelt? Ingen känner till Bibelns verklighet: Att den inte är något mer än en historisk redogörelse för Guds verk och ett vittnesbörd om de två tidigare stadierna av Guds verk samt att den inte ger dig någon förståelse av målen för Guds verk. Alla som har läst Bibeln vet att den dokumenterar de två stadierna av Guds verk under lagens tidsålder och nådens tidsålder. Gamla testamentet skildrar Israels historia och Jehovas verk från tiden för skapelsen till slutet av lagens tidsålder. Nya testamentet dokumenterar Jesu verk på jorden i de fyra evangelierna och dessutom Paulus verksamhet – är inte detta historiska berättelser? När man tar upp saker från det förgångna i dag blir de historia, och det spelar ingen roll hur sanna eller verkliga de än må vara så är de ändå historia – och historien kan inte säga något om nutiden, för Gud ser inte tillbaka på historien! Så om du bara förstår

Bibeln och inte förstår något om det verk som Gud har för avsikt att göra i dag, och om du tror på Gud men inte söker den helige Andes verk, då förstår du inte vad det innebär att söka Gud. Om du läser Bibeln för att studera Israels historia, för att utforska historien om hur Gud skapade alla himlar och jorden, då tror du inte på Gud. Men eftersom du i dag tror på Gud och strävar efter liv, eftersom du söker kunskap om Gud och inte håller fast vid döda bokstäver och lärosatser eller försöker förstå historien, måste du söka Guds vilja av i dag och inriktningen i den helige Andes verk. Om du hade varit arkeolog hade du kunnat läsa Bibeln – men det är du inte, du är en av dem som tror på Gud och du behöver söka Guds vilja i dag.

Utdrag ur "Angående Bibeln (4)" i "Ordet framträder i köttet"

245. Om du vill se det verk som skedde under lagens tidsålder och hur israeliterna följde Jehovas väg, då måste du läsa Gamla testamentet; om du vill förstå det verk som utfördes under nådens tidsålder måste du läsa Nya testamentet. Men hur ser du den yttersta tidens verk? Du måste acceptera Guds ledarskap idag och ta till dig det verk som äger rum idag, för detta är det nya verket och ingen har berättat om det på förhand i Bibeln. I dag har Gud blivit kött och utsett andra utvalda i Kina. Gud verkar i dessa människor, han fortsätter sin verksamhet på jorden, går vidare från sitt verk i nådens tidsålder. Verket i dag är en stig som människan aldrig vandrat och en väg som ingen någonsin sett. Det är ett arbete som aldrig tidigare utförts – det är Guds senaste verk på jorden. Ett verk som aldrig tidigare har utförts är alltså inte historia, för nu är nu och har ännu inte blivit det förflutna. Folk vet inte att Gud har gjort större, nyare verk på jorden, utanför Israel, att det redan har nått utöver Israels horisont och utöver profeternas förutsägelser, att det är en ny och underbar verksamhet utanför profetiornas ord, ett nyare verk bortom Israel, ett verk som människor varken kan uppfatta eller föreställa sig. Hur skulle Bibeln kunna innehålla några detaljerade berättelser om ett sådant verk? Vem skulle ha kunnat dokumentera varje enskild del av dagens verksamhet, utan att utelämna något, i förväg? Vem skulle kunnat återge detta mäktigare och visare verk som trotsar konventionen i den dammiga gamla boken? Dagens verksamhet är inte historia så om du vill vandra den nya vägen av i dag måste du lämna Bibeln, du måste gå bortom Bibelns profetiska och historiska böcker. Endast då kommer du att kunna vandra den nya vägen på rätt sätt och endast då kommer du att kunna träda in i det nya riket och det nya verket. Du måste förstå varför du i dag uppmanas att inte läsa Bibeln,

varför det finns ett annat verk som är skilt från Bibeln, varför Gud inte söker efter nyare och mer detaljerad praktik i Bibeln, varför det i stället finns mäktigare verk utanför Bibeln. Allt detta är sådant ni måste förstå. Du måste känna till skillnaden mellan det gamla och det nya verket, och fast du inte läser Bibeln, måste du kunna analysera den; annars kommer du fortfarande att dyrka Bibeln och det blir svårt för dig att träda in i det nya verket och genomgå nya förändringar. Varför studera den där låga, föråldrade vägen när det finns en högre väg? Varför leva bland historiska berättelser när det finns nyare yttranden och nyare verk? De nya yttrandena kan ge dig vad du behöver, vilket visar att detta är det nya verket; de gamla berättelserna kan inte mätta dig eller tillfredsställa dina aktuella behov, vilket visar att de är historia och inte det verk som gäller här och nu. Den högsta vägen är det nyaste verket, och med det nya verket spelar det ingen roll hur hög det förgångnas väg är eftersom den ändå bara är människors historiska funderingar, och oavsett hur värdefull den är som referens så är den ändå bara den gamla vägen. Den gamla vägen är historia, även om den återges i den ”heliga Boken”; den nya vägen är här och nu, även om det inte finns något skrivet om den i den ”heliga boken”. Den här vägen kan rädda dig och den här vägen kan förändra dig, för detta är den helige Andes verk.

Utdrag ur ”Angående Bibeln (1)” i ”Ordet framträder i köttet”

246. Ni måste förstå Bibeln – detta verk är synnerligen nödvändigt! I dag behöver du inte läsa Bibeln, för det finns ingenting nytt i den; den är helt igenom gammal. Bibeln är en historisk bok, och om du hade ätit och druckit Gamla testamentet under nådens tidsålder – om du hade praktiserat det som krävdes under Gamla testamentets tid i nådens tidsålder – så hade Jesus förkastat dig och fördömt dig; om du hade tillämpat Gamla testamentet på Jesu gärning hade du varit en farisé. Om du i dag sammanför Gamla och Nya testamentet för att äta och dricka dem och använda dem i praktiken, så kommer Gud av i dag att fördöma dig; du kommer att ha halkat efter den helige Andes verk i dag! Om du äter och dricker Gamla och Nya testamentet så är du utanför den helige Andes ström! Under Jesu tid ledde Jesus judarna och alla som följde honom enligt den helige Andes verksamhet i honom vid den tiden. Han tog inte Bibeln som utgångspunkt för sitt handlande utan talade i enlighet med sitt verk; han fäste inget avseende vid vad Bibeln sade och inte heller sökte han i Bibeln efter en väg att leda sina anhängare. Redan från början av sin verksamhet spred han den väg som bestod av ånger,

ett ord som absolut inte nämndes i Gamla testamentets profetior. Inte nog med att han inte handlade enligt Bibeln, utan han visade också vägen in på en ny väg och utförde ett nytt verk. Han hänvisade aldrig till Bibeln när han predikade. Under lagens tidsålder hade ingen någonsin kunnat utföra de under han gjorde då han botade sjuka och drev ut onda andar. Likaså var hans gärning, hans undervisning och makten och myndigheten i hans ord utom räckhåll för någon människa under lagens tidsålder. Jesus gjorde helt enkelt sitt nyare verk, och trots att många människor fördömde honom med hjälp av Bibeln – och till och med använde Gamla testamentet för att korsfästa honom – så överträffade hans gärning Gamla testamentet. Om så inte var fallet, varför spikade folk då fast honom på korset? Var det inte för att det inte stod något i Gamla testamentet om hans undervisning och hans förmåga att bota sjuka och driva ut onda andar? Hans verk syftade till att leda in människor på en ny väg, inte att avsiktligt ta strid mot Bibeln eller avsiktligt avskaffa Gamla testamentet. Han kom bara för att utföra sin gärning, att ta det nya verket till dem som längtade efter och sökte honom. Han kom inte för att förklara Gamla testamentet eller upprätthålla dess verk. Syftet med hans verk var inte att låta lagens tidsålder fortsätta att utvecklas, för han tog ingen hänsyn till huruvida det hade Bibeln som grundval eller inte; Jesus kom helt enkelt för att utföra det verk han hade att göra. Därför förklarade han inte profetierna i Gamla testamentet och inte heller verkade han i enlighet med orden i den gammaltestamentliga lagens tidsålder. Han struntade i vad Gamla testamentet sade, han brydde sig inte om huruvida det stämde överens med hans verk eller ej och han struntade i vad andra visste om hans verk eller hur de fördömde det. Han fortsatte bara att utföra det han borde göra, även om många människor använde profeternas förutsägelser i Gamla testamentet för att fördöma honom. För människorna föreföll det som om hans verksamhet inte hade någon grundval alls och det var mycket i den som gick stick i stäv med berättelserna i Gamla testamentet. Var inte detta ett misstag från människans sida? Måste man tillämpa lärosatser på Guds verk? Och måste det utföras enligt profeters förutsägelser? När allt kommer omkring – vad är störst: Gud eller Bibeln? Varför måste Guds verk ske enligt Bibeln? Skulle inte Gud ha rätt att gå utöver Bibeln? Skulle inte Gud kunna avvika från Bibeln och verka på annat sätt? Varför helgade inte Jesus och hans lärjungar sabbaten? Om det var meningen att han skulle hålla sabbaten och handla i enlighet med buden i Gamla testamentet, varför firade då inte Jesus sabbaten när han kommit utan istället

tvättade fötter, täckte huvudet, bröt bröd och drack vin? Saknas inte allt detta i Gamla testamentets bud? Om Jesus hedrade Gamla testamentet, varför trotsade han då dessa lärosatser? Du måste veta vad som kom först, Gud eller Bibeln! Eftersom han var sabbatens herre, kunde han då inte också vara Bibelns herre?

Utdrag ur "Angående Bibeln (1)" i "Ordet framträder i köttet"

247. På den tiden läste alla judar i Gamla testamentet och kände till Jesajas profetia om att ett manligt spädbarn skulle födas i en krubba. Med denna kunskap, varför förföljde de ändå Jesus? Är det inte på grund av deras upproriska natur och okunskap om den Helige Andes verk? På den tiden trodde fariseerna att Jesu verk var olikt vad de visste om det förutsagda manliga spädbarnet; människan av idag avvisar Gud eftersom den inkarnerade Gudens verk inte rättar sig efter Bibeln. Är inte innehållet i deras upproriskhet mot Gud ett och detsamma? Kan du vara sådan att du utan frågor accepterar allt verk av den Helige Ande? Om det är den Helige Andes verk, så är det rätt ström. Du bör acceptera det utan minsta tvivel, snarare än att välja och vraka vad du vill acceptera. Om du får någon kunskap från Gud och utövar viss försiktighet mot honom, är inte det en verkligt obefogad handling? Vad du bör göra är att acceptera, utan behov av ytterligare belegg från Bibeln, varje verk så länge som det tillhör den Helige Ande, för du tror på Gud för att följa Gud, inte för att utreda honom. Du skall inte söka efter ytterligare bevis för att jag skall visa att jag är din Gud. Istället borde du urskilja huruvida jag är till nytta för dig; det är nyckeln. Inte ens om du har funnit en hel del obestridliga bevis i Bibeln, kan det helt och fullt föra dig inför mig. Du är en som lever inom ramarna för Bibeln och inte inför mig; Bibeln kan inte hjälpa dig känna mig, och den kan inte heller fördjupa din kärlek till mig. Trots att Bibeln förutsade att ett manligt spädbarn skulle födas, kunde ingen fatta vem profetian skulle passa in på, för människan kände inte till Guds verk, och det är det som gjorde att fariseerna tog ställning mot Jesus. Vissa vet att mitt verk är i människans intresse, ändå fortsätter de att tro att Jesus och jag är två helt separata varelser som är ömsesidigt oförenliga. Vid den tiden talade Jesus endast med sina lärjungar i en serie predikningar under Nådens Tidsålder, såsom hur man praktiserar, hur man samlar ihop, hur man ber i bön, hur man behandlar andra, och så vidare. Det verk som han utförde var Nådens Tidsålders verk, och han utlade bara hur lärjungarna och de som följde borde utöva. Han utförde bara det verk som hör till Nådens Tidsålder och inget av den sista dagarnas. När Jehova

under Lagens Tidsålder stadfäste Gamla testamentets lag, varför utförde han då inte Nådens Tidsålders verk? Varför klargjorde han inte på förhand det verk som hör till Nådens Tidsålder? Skulle inte det ha varit till nytta för människans acceptans? Han förutsade att ett manligt spädbarn skulle födas och komma till makten, men han utförde inte Nådens Tidsålders verk i förväg. Guds verk under varje tidsålder har tydliga gränser; han utför endast den aktuella tidsålders verk och han utför aldrig nästa stadium av ett verk i förväg. Endast på detta sätt kan hans företrädande verk för varje tidsålder lyftas fram. Jesus hade bara talat om den sista dagarnas tecken, om hur man är tålmodig och hur man blir räddad, hur man ångrar sig och bekänner, liksom hur man tar upp korset och utstår lidande. Han talade aldrig om vad människan i de sista dagarna bör träda in i eller hur man skall försöka tillfredsställa Guds vilja. Som sådan, skulle det inte vara en felaktig handling att söka i Bibeln efter Guds verk i de sista dagarna? Vad kan du urskilja när du bara håller Bibeln i dina händer? Var en tolkare av Bibeln eller en förkunnare; vem kan på förhand känna till dagens verk?

Utdrag ur "Hur kan människan som har begränsat Gud i sina uppfattningar få Guds uppenbarelser?" i "Ordet framträder i köttet"

248. I dag tror människor att Bibeln är Gud och att Gud är Bibeln. Därför tror de också att alla Bibelns ord var de enda som Gud talade och att de alla yttrades av Gud. De som tror på Gud tror till och med att fastän alla Gamla och Nya testamentets sextiosex böcker skrevs av människor var alla inspirerade av Gud och är en nedteckning av den helige Andes yttranden. Detta är en mänsklig missuppfattning och den stämmer inte helt med verkligheten. I själva verket är det mesta i Gamla testamentet, bortsett från profetböckerna, en historisk urkund. En del av breven i Nya testamentet härrör från människors erfarenheter och en del kommer av den helige Andes upplysning; Paulus brev var till exempel en människas verk, de var alla resultatet av den helige Andes upplysning, de skrevs till församlingarna och var förmanande och uppmuntrande ord till bröderna och systrarna i församlingarna. Det var inte några ord som uttalades av den helige Ande – Paulus kunde inte tala för den helige Andes räkning, inte heller var han någon profet och än mindre såg han de visioner som Johannes skådade. Hans brev skrevs till församlingarna i Efesos, Filadelfia, Galatien och andra församlingar. Paulus brev i Nya testamentet är alltså brev som Paulus skrev till församlingarna och inte något som inspirerades av den helige Ande eller dikterades av den helige Ande. De är bara

uppmaningar och tröstande och uppmuntrande ord som han skrev till församlingarna under sin verksamhet. På så sätt är de också en redogörelse för mycket av Paulus arbete under den tiden. De skrevs för alla som är bröder och systrar i Herren så att bröderna och systrarna i den tidens församlingar skulle följa hans råd och hålla fast vid den omvändelsens väg som Herren Jesus visat. Paulus sade absolut inte att alla, vare sig dåtida eller framtida församlingar, måste äta och dricka det han skrev, och inte heller sa han att alla hans ord kom från Gud. Med utgångspunkt från de då aktuella förhållandena i kyrkan delade han helt enkelt gemenskap med bröderna och systrarna, förmanade dem och inspirerade dem till tro; han predikade helt enkelt och påminde och förmanade folk. Hans ord grundades på hans eget ansvar, och han stödde människorna genom dessa ord. Han var verksam som en apostel till den tidens församlingar, han var en arbetare som användes av Herren Jesus, och därför måste han ta på sig ansvaret för församlingarna, utföra församlingarnas arbete och ta reda på hur det stod till med bröderna och systrarna – och på grund av detta skrev han brev till alla bröderna och systrarna i Herren. Allt han sa som var uppbyggligt och positivt för människor var riktigt, men det var inte den helige Andes yttranden och det kunde inte representera Gud. Det är en förfärlig uppfattning och en enorm hädelse om folk behandlar redogörelserna för en mans erfarenheter och en mans brev som om de vore ord som den helige Ande talat till kyrkorna! Det här gäller i synnerhet de brev som Paulus skrev till församlingarna, för han skrev breven till bröderna och systrarna med utgångspunkt från de förhållanden och den situation som rådde i respektive församling just då, och syftet var att förmana bröderna och systrarna i Herren, så att de kunde ta emot Herren Jesu nåd. Hans brev syftade till att väcka den tidens bröder och systrar. Man kan säga att detta var hans eget ansvar, och det var även det ansvar som den helige Ande gett honom; när allt kommer omkring var han en apostel som ledde den tidens församlingar, som skrev brev till församlingarna och förmanade dem – det var hans ansvar. Hans identitet var bara en arbetande apostels, han var bara en apostel som var sänd av Gud; han var varken en profet eller en siare. För honom var hans eget arbete och bröderna och systrarnas liv av yttersta vikt. Således kunde han inte uttala sig å den helige Andes vägnar. Hans ord var inte den helige Andes ord och än mindre kunde de sägas vara Guds ord, för Paulus var bara en Guds skapelse och absolut inte en inkarnation av Gud. Han hade inte samma identitet som Jesus. Jesu ord var den helige Andes ord, de var

Guds ord, för han var Kristus – Guds son. Hur skulle Paulus kunna vara hans like? Om människor ser breven eller exempelvis Paulus ord som yttranden av den helige Ande och dyrkar dem som Gud, så kan man bara säga att de är alltför okritiska. För att uttrycka sig mer bryskt – är inte detta ren och skär hädelse? Hur skulle en människa kunna tala å Guds vägnar? Och hur skulle människor kunna böja knä inför uppteckningarna av Paulus brev och de ord han talade som om de vore en helig eller himmelsk bok? Skulle en människa lättvindigt kunna yttra Guds ord? Hur skulle en människa kunna tala å Guds vägnar? Så vad säger du – skulle inte de brev han skrev till församlingarna kunna vara färgade av hans egna idéer? Hur skulle de kunna vara opåverkade av mänskliga idéer? Han skrev brev till församlingarna med utgångspunkt från sina personliga erfarenheter och egen kunskap. Paulus skrev exempelvis ett brev till församlingarna i Galatien som innehöll en viss åsikt, medan Petrus skrev ett annat som innehöll en annan uppfattning. Vilket av dem kom från den helige Ande? Ingen kan veta säkert. Därför kan man bara säga att båda hade ett ansvar för församlingarna, men deras brev återspeglar deras mognad och utgör deras försörjning och stöd till bröderna och systrarna liksom deras ansvar gentemot församlingarna och är bara ett uttryck för mänskligt arbete – de kom inte helt och hållet från den helige Ande. Om du säger att hans brev är den helige Andes ord så är du dåraktig och begår hädelse! De paulinska breven liksom de andra breven i Nya testamentet är av samma typ som nyare tiders andliga gestalters memoarer: De är jämbördiga med Watchman Nees böcker eller Lawrences erfarenheter och så vidare. Skillnaden är bara att sentida andliga gestalters böcker inte finns med i Nya testamentet, men de här människornas väsen var detsamma: De var människor som användes av den helige Ande under en viss tidsperiod, men de kunde inte representera Gud direkt.

Utdrag ur "Angående Bibeln (3)" i "Ordet framträder i köttet"

249. Vilka av er vågar idag säga att alla de ord som talades av dem som användes av den Helige Ande kom från den Helige Ande? Vågar någon säga sådana saker? Om du säger sådana saker, varför förkastades då Esras profetiska bok, och varför hände samma sak med dessa forna heligas och profeters böcker? Hur vågar ni göra sådana godtyckliga val om de alla kom från den Helige Ande? Är du kvalificerad att välja ut den Helige Andes verk? Många berättelser från Israel avfärdades också. Om du menar att alla dessa gamla skrifter kom från den Helige Ande, varför förkastades då några av böckerna? Om

allesamman kom från den Helige Ande borde alla bevaras och skickas ut för att läsas av bröderna och systrarna i församlingarna. De bör inte väljas ut eller förkastas beroende på människors vilja; att göra så är fel. Att säga att Paulus och Johannes erfarenheter blandades med deras personliga syner betyder inte att deras erfarenheter och kunskap kom från Satan, utan endast att de hade sådant som härrörde från deras personliga upplevelser och syner. Deras kunskap var i enlighet med den bakgrund som den tidens faktiska erfarenheter utgjorde, och vem kan säga med säkerhet att allt kom från den Helige Ande? Om alla de fyra evangelierna kom från den Helige Ande, hur kommer det sig då att Matteus, Markus, Lukas och Johannes sa olika saker om Jesu verksamhet? Om du inte tror det, se då på redogörelserna i Bibeln för hur Petrus förnekar Herren tre gånger: Allesamman är olika, och var och en har sina egna karaktärsdrag. Många som är okunniga säger: ”Den inkarnerade Guden är även en människa, så kan då de ord han talar komma uteslutande från den Helige Ande? Om Paulus och Johannes ord blandades med mänsklig vilja, är då verkligen inte de ord Gud talar uppblandade med mänsklig vilja?” Människor som säger på det viset är blinda och okunniga! Läs de fyra evangelierna noga; läs vad de rapporterar om de saker som Jesus gjorde och de ord han talade. Alla redogörelserna var helt enkelt olika, och var och en hade sitt eget perspektiv. Om allt det som skrevs av författarna till dessa böcker kom från den Helige Ande, borde allt vara likadant och konsekvent. Varför finns det då skiljaktigheter? Är inte människan extremt dåraktig som inte förstår det?

Utdrag ur ”Om beteckningar och identitet” i ”Ordet framträder i köttet”

250. Matteusevangeliet i Nya testamentet redogör för Jesu stamtavla. I början står det att Jesus var ättling till Abraham och David och son till Josef; sedan står det att Jesus avlades av den helige Ande och föddes av en jungfru – vilket skulle betyda att han inte var Josefs son eller ättling till Abraham och David. Men stamtavlan håller fast vid att knyta Jesus till Josef. Sedan börjar den redovisa den process varigenom Jesus föddes. Det står att Jesus avlades av den helige Ande, att han föddes av en jungfru och att han inte var Josefs son. Likväl står det klart och tydligt i stamtavlan att Jesus var Josefs son, och eftersom den är skriven för Jesus redovisar den fyrtyotvå generationer. När den kommer till Josefs generation, påpekar den skyndsamt att Josef var Marias make, ord som ska bevisa att Jesus var ättling till Abraham. Är inte detta motsägelsefullt? Stamtavlan dokumenterar klart och tydligt Josefs förfäder, den är uppenbarligen Josefs

stamtavla, men Matteus vidhåller att det rör sig om Jesu stamtavla. Är inte detta att förneka det faktum att Jesus avlades av den helige Ande? Är alltså inte Matteus stamtavla en mänsklig idé? Det är löjligt! På det här viset kan du se att denna bok inte kom helt och fullt från den helige Ande. Det finns kanske en del människor som tror att Gud måste ha en jordisk stamtavla och följaktligen hänför de Jesus till den fyrtioandra generationen efter Abraham. Detta är verkligen löjligt! Hur skulle Gud kunna ha en stamtavla sedan han anlänt till jorden? Räknar du inte Gud till en av hans egna skapade varelser om du säger att han har en stamtavla? För Gud är inte av jorden, han är skapelsens Herre, och även om han är av kött så är han inte av samma väsen som människan. Hur skulle du kunna räkna Gud som en som är av samma slag som en varelse som skapats av Gud? Abraham kan inte representera Gud; han var föremål för Jehovas verksamhet på den tiden, han var bara en trogen tjänare som Jehova godkänt och han var en israelit. Hur skulle han kunna vara en förfader till Jesus?

Utdrag ur "Angående Bibeln (3)" i "Ordet framträder i köttet"

251. I dag skärskådar jag Bibeln på det här viset och det betyder inte att jag avskyr den eller förnekar dess värde som referens. Jag förklarar och klargör Bibelns inneboende värde och ursprung för dig så att du inte ska bli kvar i mörkret. Folk har nämligen så många åsikter om Bibeln och de flesta av dem är felaktiga; att läsa Bibeln på detta sätt hindrar dem inte bara från att uppnå det de borde, utan vad som är viktigare är att det hindrar det arbete jag avser att göra. Det är oerhört störande för framtidens arbete och orsakar bara nackdelar och inga fördelar. Därför är det jag lär dig helt enkelt Bibelns andemening och bakgrundshistoria. Jag begär inte att du ska låta bli att läsa Bibeln eller gå omkring och säga att den saknar värde, utan jag vill bara att du ska ha korrekt kunskap och åsikt om Bibeln. Var inte för enkelspårig! Även om Bibeln är en historiebok som skrevs av människor, så dokumenterar den även många av de principer gamla tiders heliga och profeter följde i sin gudsdyrkan liksom senare apostlars erfarenheter av att tjäna Gud; allt detta var sådant som dessa människor verkligen såg och upplevde och som kan tjäna som referens för vår tids människor då de söker den sanna vägen. Så genom att läsa Bibeln kan folk alltså finna många nya sätt att leva som inte går att hitta i andra böcker. Dessa sätt är de levnadssätt som följer av den helige Andes verk och som profeter och apostlar i gångna tider upplevde, och många av orden är värdefulla och kan ge människor vad de behöver. Därför tycker alla om att läsa

Bibeln. Eftersom det finns så mycket dolt i Bibeln skiljer sig folks syn på den från den syn man har på verk av stora andliga personligheter. Bibeln är en beskrivning och sammanställning av de upplevelser och kunskaper de människor som tjänade Jehova och Jesus hade under den gamla och nya tidsåldern, och därför har den gett senare generationer stora insikter och upplysning och sätt att leva. Anledningen till att Bibeln står över alla andra stora andliga personers skrifter är att alla deras skrifter bygger på Bibeln, alla deras erfarenheter kommer från Bibeln och alla förklarar de Bibeln. Så även om människor kan få näring från böcker av stora andliga personer vördar de fortfarande Bibeln, eftersom den framstår som så mäktig och djup för dem! Fastän Bibeln samlar några av böckerna om livets ord, såsom Paulus brev och Petrus brev, och fastän folk kan få näring och hjälp av dessa böcker, så är de likväl föråldrade, de tillhör en gången tid, och hur bra de än är så passar de bara för en tidsperiod och varar inte för evigt. Guds verk utvecklas nämligen ständigt och kan helt enkelt inte bara stanna upp vid den tid då Paulus och Petrus levde eller för alltid vara kvar i nådens tidsålder då Jesus korsfästes. Därför är dessa böcker endast lämpliga för nådens tidsålder, inte för rikets tidsålder i de sista dagarna. De kan endast sörja för de troende under nådens tidsålder, inte för de heliga under rikets tidsålder, och hur bra de än är så är de ändå föråldrade. Det är samma sak med Jehovas skapelseverk eller hans verk i Israel. Det spelar ingen roll hur stort verket var, det skulle ändå bli föråldrat och den tid skulle trots allt komma då det var förbi. Det är likadant med Guds verk. Det är stort, men det kommer en tid när det tar slut; det kan inte alltid förbli mitt i skapelseverket eller korsfästelseverket. Det spelar ingen roll hur övertygande korsfästelsens verk var och hur effektivt det besegrade Satan – ett verk är trots allt fortfarande ett verk och tidsåldrarna är trots allt fortfarande tidsåldrar; verket kan inte alltid vila på samma grund och tiderna kan inte förbli desamma för evigt, för skapelsen inträffade och de sista dagarna måste komma. Detta är oundvikligt! I dag har följaktligen livets ord i Nya testamentet – apostlarnas brev och de fyra evangelierna – blivit historiska böcker, de har blivit gamla almanackor, och hur skulle de gamla almanackorna kunna ta människorna in i den nya tidsåldern? Oavsett hur väl dessa almanackor kan förse människorna med liv, och oavsett hur väl de kan leda människor till korset – är de inte föråldrade? Har de inte förlorat sitt värde? Därför säger jag att du inte ska tro blint på dessa almanackor. De är för gamla, de kan inte föra dig in i det nya verket och de kan endast vara en börda för dig. Inte nog med att de

saknar kraft att föra dig in i det nya verket och till ett nytt inträde, utan de leder in dig i de gamla religiösa kyrkorna – och i så fall går du väl bakåt i din tro på Gud?

Utdrag ur "Angående Bibeln (4)" i "Ordet framträder i köttet"

252. Jag har utfört mycket verk bland människorna och under den tiden har jag också uttryckt många ord. Alla dessa ord är till för människans frälsning och jag uttryckte dem för att människan skulle bli förenlig med mig. Jag har emellertid bara vunnit ett fåtal personer på jorden som är förenliga med mig och därför säger jag att människan inte sätter värde på mina ord – det beror på att människan inte är förenlig med mig. Därför är inte syftet med mitt arbete bara att människan ska kunna tillbe mig; vad som är ännu viktigare är att människan ska kunna vara förenlig med mig. Människan har blivit fördärvad och lever i Satans fälla. Alla människor lever i köttet, lever med själviska begär, och det finns inte en enda en som är förenlig med mig. Det finns de som säger att de är förenliga med mig, men de tillber vaga avgudar allesamman. Trots att de erkänner mitt namn som heligt följer de en stig som leder bort från mig och deras ord är fulla av arrogans och självsäkerhet. Det beror på att de alla i grund och botten är motståndare till mig och oförenliga med mig. Varje dag söker de spår av mig i Bibeln och hittar slumpmässigt "lämpliga" avsnitt som de läser i det oändliga och läser högt som heliga skrifter. De vet inte hur de ska vara förenliga med mig eller vad det innebär att vara emot mig. De läser bara skrifterna i blindo. Mellan Bibelns pärmar stänger de in en vag Gud som de aldrig har sett och inte kan se, och tar fram honom och tittar på honom när det passar. De tror på min existens enbart inom Bibelns ramar och de jämför mig med Bibeln; utan Bibeln finns jag inte och utan mig finns ingen Bibel. De bryr sig inte om min existens eller mina handlingar, utan ägnar istället extrem och särskild uppmärksamhet åt vartenda ord i Skriften. Ännu fler tror till och med att jag inte skulle göra något jag vill göra utan att det finns förutsagt i Skriften. De lägger alltför stor vikt vid Skriften. Man kan säga att de betraktar ord och uttryck som alltför viktiga, i så hög grad att de använder verser ur Bibeln för att bedöma vartenda ord jag säger och för att fördöma mig. Vad de söker är inte den väg som innebär förenlighet med mig eller förenlighet med sanningen, utan förenlighet med Bibelns ord, och de tror att allt utan undantag som inte stämmer med Bibeln inte är mitt verk. Är inte dessa människor fariséernas plikttrogna ättlingar? De judiska fariséerna använde Mose lag till att döma Jesus. De sökte inte förenlighet med Jesus den gången, utan följde lagens bokstav till

punkt och pricka, så till den grad att de efter att ha anklagat honom för att inte följa lagen i Gamla testamentet och inte vara Messias slutligen spikade upp den oskyldige Jesus på korset. Vad var deras innersta väsen? Var det inte att de inte sökte vägen som innebär förenlighet med sanningen? De var helt besatta av vartenda ord i Skriften, samtidigt som de inte brydde sig om vare sig min vilja eller stegen och metoderna i mitt verk. De var inte människor som sökte sanningen, utan människor som stelbent klamrade sig fast vid ord; de var inte människor som trodde på Gud, utan människor som trodde på Bibeln. I själva verket var de Bibelns vakthundar. För att värna om Bibelns intressen, bevara Bibelns värdighet och försvara Bibelns rykte gick de så långt att de spikade upp den barmhärtige Jesus på korset. Detta gjorde de enbart i syfte att försvara Bibeln och i syfte att bevara ställningen för varje enskilt ord i Bibeln i människors hjärtan. Så de föredrog att ge upp sin framtid och syndoffret för att döma Jesus, som inte rättade sig efter skriftens dogmer, till döden. Var de inte allesamman lakejer åt vartenda ord i skriften?

Och hur är det med människorna idag? Kristus har kommit för att sprida sanningen, men de skulle hellre driva bort honom från den här världen för att själva kunna vinna inträde i himlen och få nåd. De skulle hellre förneka sanningens ankomst helt och hållet för att skydda Bibelns intressen, och de skulle hellre spika fast den Kristus som återkommit i köttet på korset igen för att säkra Bibelns eviga existens. Hur kan människan ta emot min frälsning när hennes hjärta är så ont och hennes natur är så fientligt inställd mig? Jag lever bland människorna, men människan vet inte om min existens. Även när jag låter mitt ljus skina över människan fortsätter hon att vara ovetande om min existens. När jag släpper lös min vrede över människan förnekar hon ännu mer nitiskt min existens. Människan söker efter förenlighet med ord och förenlighet med Bibeln, men inte en enda individ kommer till mig för att söka den väg som innebär förenlighet med sanningen. Människan blickar upp mot mig i himlen och engagerar sig särskilt i min existens i himlen, men ingen bryr sig om mig i köttet, för jag som lever bland människorna är helt enkelt alltför oansenlig. De som endast söker förenlighet med orden i Bibeln och med en vag Gud är en bedrövlig syn för mig. Det de tillber är nämligen döda ord och en Gud som kan ge dem oräkneliga skatter; vad de dyrkar är en Gud som skulle överlämna sig i människans våld – en Gud som inte finns. Vad kan då dessa människor vinna från mig? Människan är helt enkelt så usel att det

saknas ord. De som är emot mig, som ställer gränslösa krav på mig, som inte älskar sanningen och som är rebelliska mot mig – hur skulle de kunna vara förenliga med mig?

Utdrag ur "Du måste söka vägen som innebär förenlighet med Kristus" i "Ordet framträder i köttet"

253. Gud själv är livet och sanningen, och hans liv och sanning samexisterar. De som saknar förmåga att vinna sanningen ska aldrig vinna liv. Utan sanningens vägledning, stöd och försörjning ska du bara vinna ord, lärosatser och dessutom död. Guds liv är ständigt närvarande och hans sanning och liv samexisterar. Om du inte kan finna sanningens källa kommer du inte att vinna livets näring; om du inte kan vinna livets försörjning har du garanterat ingen sanning, så bortsett från fantasier och föreställningar ska din kropp i sin helhet inte att vara annat än kött, ditt stinkande kött. Du ska veta att böckers ord inte räknas som liv, historieskrivningar kan inte hyllas som sanningen och lärosatser från det förflutna kan inte tjäna som en redogörelse för ord som talas idag av Gud. Endast det som uttrycks av Gud när han kommer till jorden och lever bland människorna är sanningen, livet, Guds vilja och hans nuvarande sätt att verka. Om du tillämpar nedteckningarna av de ord som har talats av Gud sedan förgångna tidsåldrar och fram till idag är du en arkeolog och bästa sättet att beskriva dig är som expert på det historiska arvet. Det beror på att du alltid tror på spår av det verk som Gud utförde i svunna tider, endast tror på den skugga av Gud som finns kvar sedan han tidigare verkade bland människorna och endast tror på den väg som Gud gav sina efterföljare i det förflutna. Du tror inte på riktningen hos Guds verk idag, tror inte på det härliga anletet hos Gud idag och tror inte på sanningens väg som för närvarande uttrycks av Gud. Och därför är du tveklöst en dagdrömmare som helt saknar kontakt med verkligheten. Om du nu fortfarande klamrar dig fast vid ord som inte kan ge människan liv är du en hopplös bit dött trä,^a för du är för konservativ, för hårdnackad, för oemottaglig för resonemang!

Utdrag ur "Endast de sista dagarnas Kristus kan ge människan det eviga livets väg" i "Ordet framträder i köttet"

254. Kristus av de sista dagarna för med sig liv och för med sig den varaktiga och eviga sanningens väg. Denna sanning är den stig genom vilken människan ska vinna liv och den enda stig på vilken människan ska lära känna Gud och bli godkänd av Gud. Om du inte söker den livets väg som Kristus av de sista dagarna ger ska du aldrig vinna Jesu godkännande och aldrig kvalificera dig för att träda in genom porten till himmelriket, för du är både historiens marionett och fånge. De som kontrolleras av regler, av ord, och

är fjättrade av historien kommer aldrig att kunna vinna liv och aldrig att kunna vinna det oändliga livets väg. Det beror på att de endast har grumligt vatten som klibbat sig fast i tusentals år istället för det livets vatten som flödar från tronen. De som inte blir försedda med livets vatten kommer för alltid att förbli lik, Satans leksaker och helvetets söner. Hur kan de då skåda Gud? Om du bara försöker hålla fast vid det förflutna, bara försöker låta allting vara som det är genom att stå still och inte försöker förändra den nuvarande situationen och överge historien, kommer du då inte alltid att vara emot Gud? Stegen i Guds verk är väldiga och mäktiga, som svallande vågor och mullrande åska – ändå sitter du passivt och väntar på förstörelse, håller fast vid din dårskap och gör ingenting. Hur kan du på det viset bli betraktad som någon som följer Lammets steg? Hur kan du rättfärdiga den Gud du håller fast vid som en Gud som alltid är ny och aldrig gammal? Och hur kan orden i dina gulnade böcker föra dig över till en ny tidsålder? Hur kan de leda dig till att söka stegen i Guds verk? Och hur kan de ta dig upp till himlen? Det du håller i dina händer är de ord som endast kan ge tillfällig lindring, inte de sanningar som kan ge liv. De skrifter du läser är sådana som endast kan berika ditt språk, inte visdomsord som kan hjälpa dig att förstå mänskligt liv, än mindre de vägar som kan leda dig till fullkomlighet. Ger inte den motsägelsen dig anledning att reflektera? Låter den dig inte förstå vilka mysterier som den rymmer? Är du i stånd att överlåta dig själv till himlen för att möta Gud på egen hand? Kan du, utan att Gud kommer, ta dig in i himlen själv för att njuta familjelyckan med Gud? Drömmer du fortfarande? Jag föreslår i sådant fall att du slutar drömma och ser på den som verkar nu, på den som nu uträttar verket med att rädda människan i de sista dagarna. Om du inte gör det ska du aldrig vinna sanningen och ska aldrig vinna liv.

Utdrag ur "Endast de sista dagarnas Kristus kan ge människan det eviga livets väg" i "Ordet framträder i köttet"

Fotnoter:

a. En bit dött trä: ett kinesiskt talesätt som betyder "bortom all hjälp".

VII. Ord om Guds sinnelag och vad han har och är

255. Gud är vad han är och han har vad han har. Allt han uttrycker och uppenbarar är uttryck för hans substans och hans identitet. Vad han är och vad han har, liksom hans substans och identitet, är saker som inte kan ersättas av någon människa. Hans sinnelag omfattar hans kärlek till mänskligheten, tröst av mänskligheten, hat mot mänskligheten, och än mer, en grundlig förståelse för mänskligheten. Människans personlighet kan däremot vara optimistisk, livfull eller ligkiltig. Guds sinnelag är något som hör till alla tings och levande varelsers Härskare, till hela skapelsens Herre. Hans sinnelag representerar ära, makt, upphöjdhet, storhet, och mest av allt, överhöghet. Hans sinnelag är symbolen för auktoritet, symbolen för allt som är rättfärdigt, symbolen för allt som är vackert och gott. Mer än så, det är en symbol för honom som inte kan bli^a besegrad eller invaderad av mörker och varje fiendemakt, liksom en symbol för honom som inte kan bli förolämpad (och han kommer inte heller att tolerera att bli förolämpad)^b av någon skapad varelse. Hans sinnelag är symbolen för den högsta makten. Ingen person eller personer kan eller får störa hans verk eller hans sinnelag. Men människans personlighet är inget annat än en symbol för människans obetydliga överlägsenhet över djuren. Människan har ingen myndighet av och för sig själv, ingen självständighet, och ingen förmåga att gå utöver sig själv, men är i sin substans som en som hukar sig, utlämnad åt alla slags personer, händelser och ting. Guds glädje beror på förekomsten och framträdandet av rättfärdighet och ljus; på förstörelsen av mörker och ondska. Han gläder sig eftersom han har kommit med ljuset och ett gott liv till mänskligheten; hans glädje är en rättfärdig glädje, en symbol för förekomsten av allt det som är positivt och, än mer, en symbol för gynnsamhet. Guds ilska beror på förekomsten av orättvisa och den oreda som den orsakar som skadar hans mänsklighet; på grund av förekomsten av ondska och mörker, på grund av förekomsten av sådant som tränger ut sanningen, och än mer på grund av förekomsten av sådant som motsätter sig det som är gott och vackert. Hans ilska är en symbol för att allt det negativa inte längre existerar, och är dessutom en symbol för hans helighet. Hans sorg beror på mänskligheten, som han har förhoppningar för men som har fallit i mörker, eftersom det verk han utför med människan inte når upp till hans förväntningar, och eftersom inte hela den mänsklighet han älskar kan leva i ljuset. Han känner sorg för den oskyldiga mänskligheten, för den ärliga men okunniga människan, och för den

människa som är god men bristfällig i sina egna uppfattningar. Hans sorg är en symbol för hans godhet och för hans barmhärtighet, en symbol för skönhet och vänlighet. Hans lycka kommer, naturligtvis, från att besegra sina fiender och få människans tilltro. Mer än så, den uppstår ur fördrivningen och förstörelsen av alla fiendekrafter, och eftersom mänskligheten får ett gott och fridfullt liv. Guds lycka är olik människans glädje; den är snarare känslan av att samla goda frukter, en känsla ännu större än glädje. Hans lycka är en symbol för hur mänskligheten bryter sig loss från lidande från denna tid och framåt, och en symbol för hur mänskligheten träder in i en värld av ljus. Mänsklighetens känslor, å andra sidan, uppstår alla med tanke på hennes egna intressen, inte för rättfärdighet, ljus eller det som är vackert, och allra minst för den nåd som himlen skänker. Mänsklighetens känslor är själviska och tillhör mörkrets värld. De existerar inte för viljans skull, än mindre för Guds plan, och därför kan människan och Gud aldrig omtalas i samma andetag. Gud är för evigt oöverträfflig och evigt ärofull, medan människan för evigt är ringa, för evigt värdelös. Det beror på att Gud ständigt gör uppoffringar och ägnar sig åt mänskligheten; människan roffar dock alltid åt sig och strävar endast för sig själv. Gud anstränger sig alltid för mänsklighetens överlevnad, men människan bidrar aldrig med något för ljusets eller rättfärdighetens skull. Även om människan anstränger sig en tid, är det så svagt att det inte tål ett enda slag, för människans ansträngning sker alltid för hennes egen skull och inte för andra. Människan är alltid självisk, medan Gud är evigt osjälvisk. Gud är källan till allt som är rättvist, gott och vackert, medan människan är den som kommer efter och ger uttryck för all slags fulhet och ondska. Gud kommer aldrig att ändra sin substans av rättfärdighet och skönhet, men människan är fullständigt kapabel att, när som helst och i alla situationer, förråda rättfärdigheten och förirra sig långt bort från Gud.

Utdrag ur "Det är väldigt viktigt att förstå Guds sinne" i "Ordet framträder i köttet"

256. Jag är rättfärdig, jag är trovärdig och jag är den Gud som skärskådar människans innersta hjärta! Jag kommer genast att avslöja vem som är sann och vem som är falsk. Bli inte förskräckt; allting fungerar enligt min tid. Vem vill verkligen ha mig, och vem vill inte – jag ska tala om det för er, en efter en. Ni ska bara vara noga med att äta upp, dricka upp och komma tätt intill mig när ni kommer i min närhet, och jag ska själv utföra mitt verk. Var inte alltför ivriga att se snabba resultat; mitt verk är inget som kan genomföras allt på en gång. Mitt verk rymmer mina steg och min visdom, och

det är därför min visdom kan uppenbaras. Jag ska låta er se vad mina händer gör – bestraffar det onda och belönar det goda. Jag gynnar absolut inte någon. Du som i sanning älskar mig, dig kommer jag i sanning att älska, och dessa som inte älskar mig i sanning kommer för evigt att ha min vrede över sig, så att de aldrig i evighet glömmer att jag är den sanne Guden, den Gud som skärskådar människans innersta hjärta. Handla inte på ett sätt framför människors ansikten och på ett annat sätt bakom deras ryggar; jag ser tydligt allt du gör och även om du må lura andra kan du inte lura mig. Jag ser alltsamman tydligt. Det är omöjligt för dig att dölja något; allt ligger i mina händer. Tro dig inte om att vara väldigt slipad för att du får dina futtiga små beräkningar att ge resultat som är till din fördel. Jag säger dig: Hur många planer människan än må tänka ut, de må vara tusen eller tiotusen, kan hon i sista änden inte fly från min hand. Alla ting och alla föremål kontrolleras av mina händer, för att inte tala om varenda människa! Försök inte undkomma mig eller gömma er, försök inte lirka eller förtiga. Är det möjligt att du fortfarande inte inser att mitt härliga anlete, min vrede och min dom har uppenbarats offentligt? Var och en som inte i sanning vill ha mig kommer jag att döma dem omedelbart och utan nåd. Min medömkan har nått sitt slut; det finns ingen mer kvar. Var inte skenheliga längre och sluta med er vilda och vårdslösa vandel.

Utdrag ur "Kapitel 44" i "Kristi yttranden i begynnelsen" i "Ordet framträder i köttet"

259. Jag står fast vid det jag säger och det jag står fast vid slutför jag alltid och ingen kan ändra på det – det är en absoluthet. Vare sig det är ord jag har sagt förr i tiden eller ord jag kommer att säga i framtiden, kommer jag att se till att alla besannas, ett efter ett, och låta hela mänskligheten se dem besannas. Det här är principen bakom mina ord och mitt verk. ... Av allt som sker i universum finns det inget som jag inte får sista ordet över. Finns det något som inte ligger i mina händer? Allt jag säger sker, och vem av alla människor kan få mig att ändra mig? Kan det vara förbundet jag slöt på jorden? Inget kan hindra min plan från att gå framåt; jag är ständigt närvarande i mitt verk liksom i planen för min förvaltning. Vem av alla människor kan lägga näsan i blöt? Är det inte jag som personligen har arrangerat det här? Att träda in i denna sfär i dag avviker inte från min plan eller från det jag har förutsett; alltsamman var bestämt av mig för länge sedan. Vilka av er kan begripa det här steget i min plan? Mitt folk kommer utan tvekan att lyssna till min röst, och varenda en av dem som uppriktigt älskar mig ska utan tvekan komma åter inför min tron.

261. Jag är en allt förtärande eld och tolererar inga kränkningar. Eftersom jag skapade alla människor ska de lyda allt jag säger och gör och de får inte göra uppror. Människor har ingen rätt att lägga sig i mitt verk, och än mindre är de kvalificerade att analysera vad som är rätt eller fel i mitt verk och i mina ord. Jag är skapelsens Herre och de skapade varelserna ska åstadkomma allt jag kräver med vördnad för mig i hjärtat; de ska inte försöka resonera med mig och de ska i synnerhet inte göra motstånd. Jag styr mitt folk med min auktoritet, och alla dessa som ingår i min skapelse ska underkasta sig min auktoritet. I dag möter jag er upproriskhet enbart med överseende även om ni är djärva och övermodiga inför mig, även om ni inte lyder de ord jag undervisar er och inte känner någon fruktan; jag kommer inte att tappa humöret och att små obetydliga maskar har rört upp jorden i gödselstacken påverkar inte mitt verk. För min Faders viljas skull tolererar jag att allt jag avskyr och föraktar fortsätter att existera, och det kommer jag att fortsätta göra tills mina yttranden är fullbordade, ända till min sista stund.

Utdrag ur "När fallande löv återvänder till sina rötter kommer du att ångra allt ont du gjort" i "Ordet framträder i köttet"

262. Eftersom du redan har lovat att tjäna mig tänker jag inte låta dig gå. Jag är en Gud som hatar ondska och jag är en Gud som är avundsjuk på mänskligheten. Eftersom du redan har lagt dina ord på altaret kommer jag inte att tolerera att du springer iväg mitt framför mina ögon, och inte heller kommer jag att tolerera att du tjänar två herrar. Trodde du att du skulle kunna ha en andra kärlek efter att ha lagt dina ord på mitt altare inför mina ögon? Hur skulle jag kunna låta folk göra narr av mig på det viset? Trodde du att du lättsamt skulle kunna låta din tunga avlägga löften och eder till mig utan att det hade någon djupare innebörd? Hur kunde du svära vid min tron, min tron, jag som är den allra Högste? Trodde du att dina eder redan hade försvunnit? Jag ska säga er en sak: Ert kött må dö och försvinna, men era eder kan inte göras om intet. Till sist kommer jag att döma er på basis av de eder ni svurit. Men ni tror att ni kan hantera mig genom att lägga era ord framför mig samtidigt som era hjärtan kan tjäna orena andar och onda andar. Hur skulle min vrede kunna tolerera dessa hundlika, grislika människor som bedrar mig? Jag måste verkställa mina administrativa dekret och rycka tillbaka all dessa inskränkta "fromma" som förtröstar på mig från orena andars händer, så att de

må "uppvakta" mig på ett disciplinerat sätt, vara mina oxar, vara mina hästar, och vara utlämnade på nåd och onåd åt mitt slaktande. Jag ska se till att ni plockar fram er dyrbara beslutsamhet och tjänar mig igen. Jag tänker inte tolerera att någon skapelse bedrar mig. Trodde du att du utan några hämningar skulle kunna be om saker och ljuga mitt framför mig? Trodde du att jag inte hade hört eller sett dina ord och gärningar? Hur skulle dina ord och gärningar kunnat vara utom synhåll för mig? Skulle jag någonsin kunna låta människor bedra mig på det viset?

Utdrag ur "Ni har allesamman så usel karaktär!" i "Ordet framträder i köttet"

266. Jag ska straffa de onda och belöna de goda, jag ska låta min rättfärdighet träda i kraft och jag ska verkställa min dom. Jag kommer att använda mina ord för att genomföra allt och få alla människor och alla ting att erfara min tuktande hand, och jag ska få alla människor att se min fulla härlighet, min fulla visdom och min fulla rikedom. Ingen människa kommer att våga resa sig upp till doms, för i mig är allting fullbordat; och här, må varje människa se min fulla värdighet och smaka min fulla seger, för i mig är allting manifesterat. Av detta är det möjligt att se min stora makt och min myndighet. Ingen kommer att våga kränka mig och ingen kommer att våga hindra mig. I mig sker allting öppet. Vem skulle våga dölja något? Jag kommer med visshet inte att visa den personen någon nåd! Sådana uslingar måste få mitt hårda straff och sådant avskum måste rensas bort ur min åsyn. Jag ska styra dem med en stav av järn och använda min myndighet för att döma dem, utan ett uns barmhärtighet och utan att skona deras känslor det minsta, för jag är Gud själv som är känslolös och majestätisk och inte får kränkas. Alla måste förstå och inse detta för att inte slås till marken och utplånas av mig "utan orsak eller skäl", för min stav kommer att slå ner alla som kränker mig. Jag bryr mig inte om huruvida de känner till mina administrativa förordningar; det har ingen betydelse för mig eftersom min person inte tolererar att kränkas av någon. Det här är skälet till att jag sa att jag är ett lejon; vemhelst jag rör vid, slår jag ner. Det är därför det sägs att det nu är hädelse att säga att jag är medkänslans och godhetens Gud. Jag är inget lamm utan ett lejon till mitt väsen. Ingen vågar kränka mig; den som kränker mig bestraffar jag med döden, omedelbart och utan förbarmande.

Utdrag ur "Kapitel 120" i "Kristi yttranden i begynnelsen" i "Ordet framträder i köttet"

268. Varje mening jag yttrar bär på myndighet och dom och ingen kan förändra mina ord. Så snart mina ord uttalas kommer saker och ting med visshet att verkställas i

enlighet med mina ord; detta är mitt sinnelag. Mina ord är myndighet och de som ändrar dem kränker min tuktan och jag måste slå dem till marken. I allvarliga fall bringar de fördärv över sitt liv och de hamnar i Hades eller i den bottenlösa avgrunden. Det här är enda sättet jag hanterar människan på, och hon har ingen möjlighet att ändra det – detta är min administrativa förordning. Kom ihåg detta! Ingen tillåts bryta mot min förordning; allt måste ske i enlighet med min vilja! Förr var jag alltför mild mot er och ni kom bara i kontakt med mina ord. Det jag sa om att slå folk till marken har ännu inte blivit verklighet. Men från och med idag kommer alla katastroferna (de som har samband med mina administrativa förordningar) att inträffa, en efter en, för att straffa alla dessa som inte följer min vilja. Det måste komma något påtagligt – annars kan inte folk se min vrede utan kommer att upprepa sina lösaktiga handlingar om och om igen. Det här är ett steg i min förvaltningsplan och det är på det här sättet jag utför nästa steg i mitt verk. Jag säger detta till er i förväg så att ni kan undvika att begå överträdelser och drabbas av evigt fördärv. Från och med idag kommer jag alltså att se till att alla människor utom mina förstfödda söner intar sina vederbörliga platser i enlighet med min vilja, och jag ska tukta dem en efter en. Jag ska inte låta ens en enda en av dem slippa av kroken. Ni skulle bara våga vara lösaktiga igen! Ni skulle bara våga vara upproriska igen! Jag har sagt förut att jag är rättfärdig mot alla, att jag saknar varje tillstymmelse till sentimentalitet, och det här kommer att visa att mitt sinnelag inte får kränkas. Det här är min person. Ingen kan ändra detta. Alla människor hör mina ord och alla människor ser mitt härliga anlete. Alla människor måste lyda mig fullständigt och absolut – detta är min administrativa förordning. Alla människor i hela universum och till jordens ändar ska lovprisa och förhärliga mig, för jag är den unike Gud själv, jag är Guds person. Ingen kan ändra mina ord och yttranden, mitt tal och mitt uppträdande, eftersom detta är sådant som bara berör mig, och det är sådant jag ägt sedan urminnes tider och som ska vara för evigt.

Utdrag ur "Kapitel 100" i "Kristi yttranden i begynnelsen" i "Ordet framträder i köttet"

269. Allt kommer att åstadkommas genom mina ord; ingen människa kan delta, och ingen människa kan göra det arbete som jag ska utföra. Jag ska rensa luften i alla länder och utplåna alla spår av demonerna på jorden. Jag har redan börjat, och jag ska inleda det första steget av mitt tuktans verk i den stora röda drakens boning. Därmed kan man se att min tuktan har drabbat hela universum, och att den stora röda draken

och alla sorters orena andar kommer att vara maktlösa att undkomma min tuktan, för jag ser på alla länder. När mitt verk på jorden är fullbordat, det vill säga när domens era kommer till ett slut, ska jag tukta den stora röda draken i allas åsyn. Mitt folk ska se min rättfärdiga tuktan av den stora röda draken, utgjuta lovord på grund av min rättfärdighet och för alltid upphöja mitt heliga namn på grund av min rättfärdighet. Sedan ska ni utföra er plikt officiellt, och lovorda mig officiellt i alla länder, i evigheters evighet!

Utdrag ur "Kapitel 28" i "Guds ord till hela universum" i "Ordet framträder i köttet"

270. Nu är den tid då jag avgör slutet för varje person, inte den fas då jag började arbeta med människan. I min förteckning skriver jag ner varje persons ord och gärningar, en i taget, och även deras väg när de följer mig, deras inneboende egenskaper, och deras slutprestation. På så sätt skall ingen slags människa undkomma min hand, och alla skall vara med sin egen sort, så som jag anvisar. Jag bestämmer slutmålet för alla personer, inte utifrån ålder, befattning, mängden lidande eller, minst av allt, i hur hög grad de ber om medömkan, utan efter om de innehar sanningen. Det finns inget annat val än detta. Ni måste inse att alla de som inte följer Guds vilja kommer att bli straffade. Detta är ett oåterkalleligt faktum. Alla de som blir straffade straffas därför på det sättet för Guds rättfärdighet och som vedergällning för sina åtskilliga onda gärningar.

Utdrag ur "Du bör bereda goda gärningar så det räcker för ditt slutmål" i "Ordet framträder i köttet"

271. Om du har varit troende i många år och länge har varit förbunden med mig, men ändå håller avstånd till mig, då säger jag att det måste vara så att du ofta kränker Guds sinnelag, och ditt slut kommer att bli mycket svårt att räkna ut. Om de många åren av förbindelse med mig inte bara har misslyckats med att göra dig till en person som har mänsklighet och sanningen, utan snarare har inpräntat ondskefulla sätt i din natur, och du inte bara har dubbelt så mycket storhetsvansinne som tidigare, utan dina missförstånd om mig har också mångdubblats, så att du börjar se på mig som din lilla hjälpreda, då säger jag att din plåga inte längre är ytlig utan har trängt ända in i benen på dig. Allt som återstår för dig är att vänta på att planeringen av din begravning görs. Då behöver du inte bönfälla mig att vara din Gud, för du har begått en synd som förtjänar döden, en oförlätlig synd. Även om jag kunde förbarma mig över dig, kommer Gud i himlen att insistera på att ta ditt liv, för dina brott mot Guds sinnelag är inget

vanligt problem, utan av en mycket allvarlig natur. Skyll inte på mig, när stunden kommer, för att jag inte har informerat dig i förväg. Allt handlar om detta: När du förbinder dig med Kristus – Gud på jorden – som en vanlig människa, det vill säga när du tror att denna Gud inte är något annat än en människa, det är då du skall förgås. Detta är min enda varning till er alla.

Utdrag ur "Hur man lär känna Gud på jorden" i "Ordet framträder i köttet"

272. Min barmhärtighet uttrycks över dem som älskar mig och förnekar sig själva. Och det straff som hemsöker de ondskefulla är just ett bevis på mitt rättfärdiga sinnelag, och ännu mer ett vittnesbörd om min vrede. När katastrofen kommer, skall hungersnöd och pest drabba alla dem som motsätter sig mig, och de kommer att gråta. De som har begått all slags ondska, men som har följt mig i många år, kommer inte att undkomma att betala för sina synder; även dessa, som drabbas av en katastrof vars like sällan har setts genom miljoner år, kommer att leva i ett ständigt tillstånd av panik och rädsla. Och de av mina följeslagare som enbart har varit lojala mot mig skall fröjda sig och klappa i händerna över min makt. De kommer att uppleva obeskrivlig belåtenhet och leva i en glädje som jag aldrig förut har skänkt åt mänskligheten. För jag värdesätter människornas goda gärningar och avskyr deras onda gärningar. Sedan jag först började leda mänskligheten har jag ivrigt hoppats på att vinna en grupp människor med samma sinne som jag. Jag har aldrig glömt dem som inte är av samma sinne som jag; jag har med vämjelse bevarat dem i mitt hjärta, och bara väntat på tillfället att hemsöka dem med min vedergällning, som jag kommer att njuta av att se. Min dag har slutligen kommit idag, och jag behöver inte vänta längre!

Utdrag ur "Du bör bereda goda gärningar så det räcker för ditt slutmål" i "Ordet framträder i köttet"

273. Jag ska korrigera orättvisorna i människornas värld. Jag ska uträtta mitt verk med egna händer i hela världen och förbjuda Satan att skada mitt folk igen, förbjuda fienderna att göra som de vill igen. Jag ska bli kung på jorden och flytta dit min tron, och få alla mina fiender att falla till marken och bekänna sina brott inför mig. Min sorg är blandad med ilska och jag ska trampa hela universum platt, inte skona någon, och sätta skräck i hjärtat på mina fiender. Jag ska lägga hela jorden i ruiner och få mina fiender att falla ner i ruinerna så att de därefter inte kan fördärva mänskligheten längre. Min plan är redan fastlagd och ingen, oavsett vem, kommer att kunna ändra på den. När jag far i majestätisk prakt över universum kommer hela mänskligheten att bli ny och

allting kommer att återupplivas. Människan ska inte längre gråta och hon ska inte längre ropa på mig om hjälp. Då ska mitt hjärta fröjdas och människor återvända i lovprisning av mig. Hela universum, från ena änden till den andra, ska röras upp i jubel ...

Utdrag ur "Kapitel 27" i "Guds ord till hela universum" i "Ordet framträder i köttet"

274. Sion! Fröjdas! Sion! Sjung ut! Jag har återvänt i triumf, jag har återvänt segerrik! Alla folk! Skynda att ställa upp er i ordning! Allt skapat! Stanna nu upp, för min person står inför hela universum och framträder i världens Öster! Vem vågar låta bli att böja knä i tillbedjan? Vem vågar låta bli att kalla mig den sanne Guden? Vem vågar låta bli att blicka upp i vördnad? Vem vågar låta bli att lovprisa? Vem vågar låta bli att glädjas? Mitt folk kommer att höra min röst och mina söner kommer att överleva i mitt rike! Berg, floder och alla ting kommer att jubla i oändlighet och oupphörligt hoppa omkring. Nu kommer ingen att våga retirera och ingen kommer att våga resa sig och göra motstånd. Detta är min underbara gärning och ännu mer än så, det är min stora styrka! Jag ska få allt att dyrka mig i sitt hjärta och långt mer än så, jag ska få allt att lovprisa mig! Detta är det yttersta målet för min sextusenåriga förvaltningsplan och det är vad jag har föreskrivit. Inte en enda människa, ett enda ting eller en enda händelse vågar resa sig för att motarbeta mig eller göra motstånd mot mig. Hela mitt folk kommer att strömma till mitt berg (alltså den värld jag senare ska skapa) och de kommer att underkasta sig inför mig, för jag har majestät och urskillningsförmåga och jag har auktoritet. (Här åsyftas då jag är i kroppen. Jag har auktoritet i köttet också, men eftersom tidens och rummets begränsningar inte kan överskridas i köttet, kan man inte säga att jag har uppnått fullständig härlighet. Fastän jag vinner de förstfödda sönerna i köttet, kan man inte säga att jag har uppnått härlighet. Det är först när jag återvänder till Sion och förändrar mitt utseende som jag kan sägas ha auktoritet – alltså att jag har uppnått härlighet.) Inget kommer att vara svårt för mig. Genom min muns ord ska allt förintas, och genom min muns ord ska allt bli till och fulländas. Sådan är min stora makt och sådan är min auktoritet. Eftersom jag är full av makt och full av myndighet skulle ingen människa våga stå i vägen för mig. Jag har redan triumferat över allt och jag har redan vunnit seger över alla upprorets söner.

Utdrag ur "Kapitel 120" i "Kristi yttranden i begynnelsen" i "Ordet framträder i köttet"

275. Gud skapade mänskligheten; oavsett om människorna har blivit fördärvade eller följer honom behandlar han dem som sina mest älskade – eller, som människor skulle säga, sina närmaste och käraste – och inte som sina leksaker. Fastän Gud säger att han är Skaparen och att människan är hans skapelse, vilket kanske låter som om det råder en liten rangskillnad, är sanningen den att allt Gud har gjort för mänskligheten vida överskrider en sådan relation. Gud älskar mänskligheten, bryr sig om mänskligheten, visar omsorg om mänskligheten och sörjer oavbrutet för den. Han känner aldrig i sitt hjärta att detta är extra arbete eller något som förtjänar en massa lovord. Inte heller känner han att det är något enormt bidrag till mänskligheten att rädda den, försörja den och skänka den allt. Han försörjer helt enkelt mänskligheten tyst och stilla, på sitt eget sätt och genom sitt eget väsen och vad han har och är. Det spelar ingen roll hur mycket han förser människan med och hur mycket hjälp hon får av honom – Gud tänker aldrig på det eller försöker få beröm för det. Det här bestäms av Guds väsen och det är också ett sant uttryck för Guds sinnelag.

Utdrag ur "Guds verk, Guds sinnelag och Gud själv I" i "Ordet framträder i köttet"

276. Många är de sömnlösa nätter som Gud har fått utstå för mänsklighetens verks skull. Han har stigit ner från sin höga höjd till det lägsta djup, till det levande helvete där människan lever, för att tillbringa sina dagar med henne; han har aldrig klagat över de sjabbiga förhållandena bland människorna och aldrig klandrat dem för deras olydnad, utan han uthärdar den största förödmjukelse när han personligen utför sitt verk. Hur skulle Gud kunna tillhöra helvetet? Hur skulle han kunna leva sitt liv i helvetet? Men för hela mänsklighetens skull, för att hela mänskligheten tidigare ska kunna finna vila, har han uthärdat förödmjukelse och lidit orätt och kommit till jorden och personligen trätt in i "helvetet" och "Hades", in i lejonets kula, för att frälsa människan. Vilken rätt har människan att sätta sig upp mot Gud? Vilket skäl har hon att klaga över Gud? Hur kan hon ha fräckheten att se på Gud? Himmels Gud har kommit till detta synnerligen smutsiga och syndfulla land och har aldrig gett uttryck åt sitt missnöje eller beklagat sig över människan, utan han accepterar tvärtom lugnt människans härjningar och förtryck. Han har aldrig slagit tillbaka när människan ställt orimliga krav och han har aldrig ställt överdrivna eller orimliga krav på människan; han gör bara allt det arbete som människan begär utan att klaga: undervisar, upplyser, förebrår, förädlar med ord, påminner, förmanar, tröstar, dömer och uppenbarar. Vilket

av sina steg har han inte tagit för att främja människans liv? Vilket av de steg som Gud har tagit har inte haft människans öde som mål, även om han undanröjt hennes framtidsutsikter och skickelse? Vilket av dem har inte haft människans överlevnad som syfte? Vilket av dem har inte haft som syfte att befria människan från detta lidande och från nattsvarta mörka krafters förtryck? Vilket av dem är inte till för människans skull? Vem kan förstå Guds hjärta, som är som en älskande moders hjärta? Vem kan fatta Guds otåliga hjärta?

Utdrag ur "Arbete och inträde (9)" i "Ordet framträder i köttet"

277. När Gud kom till jorden var han inte av världen, och han blev inte kött i syfte att njuta av världen. Han föddes på den plats där hans verksamhet skulle uppenbara hans sinnelag och vara mest meningsfull. Oavsett om det är en helig eller smutsig plats, och oavsett var han verkar, så är han helig. Allting i världen skapades av honom, även om alltsamman har fördärvats av Satan. Alla ting tillhör emellertid fortfarande honom; allesamman är i hans händer. Han kommer till ett smutsigt land och verkar där i syfte att uppenbara sin helighet; han gör det enbart för sitt verks skull, vilket innebär att han utstår svår förödmjukelse för att kunna utföra detta verk i syfte att frälsa folket i detta orena land. Det här sker som ett vittnesbörd för hela människosläktets skull. Vad det här verket visar människorna är Guds rättfärdighet och i än högre grad Guds överhöghet. Hans storhet och rättrådighet yttrar sig i frälsandet av en skara ringa människor som andra föraktar. Att han är född i ett orent land innebär inte alls att han själv är ringa, men det låter hela skapelsen se hans storhet och hans sanna kärlek till mänskligheten. Ju mer han gör det, desto mer uppenbarar det hans rena kärlek, hans fulländade kärlek till människan. Gud är helig och rättfärdig. Även om han föddes i ett smutsigt land, och även om han lever bland dessa människor som är fulla av orenhet precis som Jesus levde bland syndare i nådens tidsålder – är inte syftet med varenda liten bit av hans verk att hela människosläktet ska överleva? Är inte syftet med alltsamman att människan ska kunna vinna stor frälsning? För tvåtusen år sedan levde han bland syndare i ett antal år. Det var för återlösningen skull. I dag lever han med en skara orena, ringa människor. Detta är för frälsningens skull. Är inte hela hans verk för er människors skull? Varför skulle han ha levt och lidit bland syndare under så många år efter att ha fötts i en krubba om inte för att frälsa mänskligheten? Och varför skulle han återvända till köttet en andra gång, födas i ett land där onda andar samlas och leva

bland dessa människor som blivit djupt fördärvade av Satan om inte för att frälsa mänskligheten? Är inte Gud trofast? Vilken del av hans arbete har inte varit för mänsklighetens skull? Vilken del har inte varit för ert ödes skull? Gud är helig – detta är odiskutabelt! Han är obesudlad av smuts fastän han har kommit till ett smutsigt land; allt detta kan bara betyda att Guds kärlek till mänskligheten är extremt osjälvisk och att den smärta och förödmjukelse han utstår är extremt stor! Vet ni inte hur stor förödmjukelse han lider för er alla och för ert öde? Istället för att frälsa stora människor eller söner till rika och mäktiga familjer, håller han styvt på att rädda dessa som är ringa och som andra ser ner på. Är inte allt detta hans helighet? Är inte allt detta hans rättfärdighet? För hela mänsklighetens överlevnads skull lät han sig hellre födas i ett smutsigt land och lida alla förödmjukelser. Gud är i högsta grad verklig – han gör inga felaktiga verk. Utförs inte varje steg av verket på detta ändamålsenliga sätt? Trots att alla människor baktalar honom och säger att han äter med syndare, även om alla hånar honom och säger att han lever tillsammans med smutsens söner, lever med de ringaste av människor, ger han osjälviskt av sig själv och förkastas fortfarande av mänskligheten. Är inte det lidande han utstår värre än ert? Är inte det verk han utför mer än det pris ni har betalat?

Utdrag ur "Betydelsen av att frälsa Moabs ättlingar" i "Ordet framträder i köttet"

278. Gud har ödmjukat sig till en sådan nivå att han utför sitt verk i dessa smutsiga och fördärvade människor och fullkomnar denna människoskara. Gud blev inte bara kött för att leva och äta bland människor, för att valla dem, för att sörja för deras behov. Viktigare är att han utför sitt stora frälsnings- och erövringsverk på dessa outhärdligt fördärvade människor. Han kom till den stora röda drakens hjärta för att rädda dessa mest fördärvade människor, så att alla människor ska kunna förändras och förnyas. Det enorma umbärande som Gud uthärdar är inte bara det som den inkarnerade Guden uthärdar, utan främst att Guds Ande förödmjukas så extremt – han ödmjukar och döljer sig så mycket att han blir en vanlig person. Gud inkarnerades och tog köttets gestalt så att människor ser att han har ett normalt mänskligt liv och att han har normala mänskliga behov. Det här är tillräckligt för att bevisa att Gud har ödmjukat sig i hög grad. Guds Ande förverkligas i köttet. Hans Ande är så upphöjd och stor, men han antar ändå en vanlig människas – en försumbar människas – gestalt för att utföra sin Andes verk. Kalibern, insikten, förnuftet, mänskligheten och livet hos var och en av er visar att

ni verkligen är ovärdiga att ta emot Guds verk av detta slag. Ni är verkligen ovärdiga att låta Gud uthärda ett sådant umbärande för er skull. Gud är så stor. Han är så enastående och människor är så elaka och usla, och ändå verkar han i dem. Han inkarnerades inte bara för att sörja för människor, för att tala med människor; han bor till och med tillsammans med människor. Gud är så ödmjuk, så älskvärd.

Utdrag ur "Endast de som fokuserar på att praktisera kan fullkomnas" i "Ordet framträder i köttet"

280. Gud betraktar det här exemplet på hans förvaltning av mänskligheten, hans frälsning av mänskligheten, som viktigare än någonting annat. Han gör inte dessa saker enbart med sitt sinne eller enbart sina ord och absolut inte med en nonchalant attityd – han gör alltsamman med en plan, med ett mål, med normer och med sin vilja. Det är tydligt att detta arbete för att frälsa mänskligheten betyder mycket för både Gud och människa. Oavsett hur svårt arbetet är, oavsett hur stora hindren är, oavsett hur svag människan är eller hur allvarlig mänsklighetens upproriskhet är, så innebär inget av detta någon svårighet för Gud. Gud håller sig sysselsatt, lägger ner stor möda på sina omsorgsfulla insatser och tar hand om det verk han själv vill utföra. Dessutom arrangerar han allting och utövar sin suveränitet över alla dessa människor som han vill bearbeta och hela det verk han vill fullborda – inget av detta har någonsin gjorts tidigare. Det här är första gången Gud har använt dessa metoder och betalat ett så högt pris för detta väldiga projekt med att förvalta och frälsa mänskligheten. Medan Gud utför sitt verk, uttrycker och offentliggör han bit för bit och utan förbehåll sina omsorgsfulla insatser, vad han har och är, sin visdom och allmakt, och varje aspekt av sitt sinnelag för människan. Han offentliggör och uttrycker dessa saker på ett sätt han aldrig tidigare gjort. Med undantag för det folk som Gud siktar på att förvalta och frälsa, har det aldrig i hela universum funnits någon varelse som stått så nära Gud och haft en så förtrolig relation med honom. I hans hjärta är mänskligheten, som han vill förvalta och frälsa, ytterst viktig; han värdesätter denna mänsklighet över allt annat; trots att han har betalat ett högt pris för dem och trots att de ständigt sårar honom och bryter mot hans vilja, ger han aldrig upp hoppet om dem utan fortsätter oförtröttligt sitt arbete utan att klaga eller ångra något. Han vet nämligen att förr eller senare kommer folk att vakna vid hans kallelse och bli berörda av hans ord, inse att han är skapelsens Herre och återvända till hans sida ...

Utdrag ur "Guds verk, Guds sinnelag och Gud själv III" i "Ordet framträder i köttet"

281. När du är i stånd att verkligen förstå Guds tankar och inställning till mänskligheten, när du verkligen kan förstå Guds känslor och oro för varje skapad varelse, då kommer du att kunna förstå den hängivenhet och kärlek som ägnas varenda en av de människor Skaparen skapat. När det händer kommer du att använda två ord för att beskriva Guds kärlek. Vilka är dessa två ord? Några säger "osjälvisk" och några säger "filantropisk". Av dessa två är "filantropisk" det ord som minst lämpar sig för att beskriva Guds kärlek. Det här är ett ord som folk använder för att beskriva någon som är ädel eller vidsynt. Jag avskyr detta ord eftersom de syftar på att fördela välgörenhet slumpmässigt, urskillningslöst, utan någon hänsyn till principer. Det är en överdrivet sentimental böjelse som är vanlig hos dåraktiga och förvirrade människor. När det här ordet används för att beskriva Guds kärlek får det oundvikligen en hädisk biton. Jag har här två ord som beskriver Guds kärlek bättre. Vilka ord är det? Det första är "ofantlig". Är inte det här ordet väldigt associationsrikt? Det andra ordet är "väldig". Det finns verklig mening bakom dessa ord som jag använder för att beskriva Guds kärlek. Ordagrant beskriver "ofantlig" ett tings volym eller kapacitet, men oavsett hur stort tinget i fråga är, är det någonting som folk kan se och röra vid. Det beror på att det existerar – det är inte någonting abstrakt utan något som folk kan uppfatta på ett relativt korrekt och konkret sätt. Oavsett om man betraktar det ur ett två- eller tredimensionellt perspektiv behöver man inte föreställa sig dess existens, eftersom det är något som faktiskt existerar i verkligheten. Även om det kan kännas som att man försöker kvantifiera Guds kärlek om man använder ordet "ofantlig", så ger det samtidigt en känsla av att hans kärlek är omöjlig att kvantifiera. Jag säger att Guds kärlek kan kvantifieras eftersom den inte är tom eller någonting legendariskt. Tvärtom är den någonting som allt under Guds herravälde får del av, något som alla varelser åtnjuter i olika hög grad och ur olika perspektiv. Även om folk inte kan se eller röra vid denna kärlek ger den näring och liv åt allting då den uppenbaras bit för bit i deras liv och de noterar och vittnar om Guds kärlek som de åtnjuter i varje stund. Jag säger att Guds kärlek inte är kvantifierbar därför att hemligheten med hur Gud sörjer för och föder allting är något människor har svårt att fatta, liksom också Guds tankar om allt och i synnerhet hans omtanke om mänskligheten. Det vill säga, ingen vet hur mycket blod och tårar Skaparen har utgjutit för mänskligheten. Ingen kan fatta, ingen kan förstå djupet eller vikten av den kärlek som Skaparen hyser för den mänsklighet han skapat med sina

egna händer. Att beskriva Guds kärlek som ofantlig är att hjälpa människor uppskatta och förstå dess bredd och sanningen om dess existens. Det gör också att folk kan få en djupare förståelse av den verkliga innebörden i ordet "Skapare", och därmed få en djupare förståelse av den sanna innebörden i benämningen "skapelse". Vad beskriver ordet "väldig" vanligtvis? Det används i allmänhet för att beskriva havet eller universum, exempelvis "det väldiga universum" eller "det väldiga havet". Universums utbredning och tysta djup övergår människans förstånd; det är någonting som fångar människans fantasi, någonting hon känner stor beundran för. Dess hemlighet och djup finns inom synhåll men utom räckhåll. När du tänker på havet tänker du på dess vidd – det ser gränslöst ut och du kan känna dess gåtfullhet och dess enorma förmåga att bära upp saker. Det är därför jag har använd ordet "väldig" för att beskriva Guds kärlek, hjälpa folk att känna hur dyrbar den är, känna den djupa skönheten hos hans kärlek, och känna att kraften i Guds kärlek är oändlig och väldig. Jag använde detta ord för att hjälpa folk att känna heligheten i hans kärlek och Guds värdighet och okränkbarhet som uppenbaras genom hans kärlek.

Utdrag ur "Guds verk, Guds sinnelag och Gud själv III" i "Ordet framträder i köttet"

282. Det finns något i Guds väsen och sinnelag som det är alltför lätt att förbise, något som endast Gud och inte någon människa besitter, inte heller de som folk betraktar som stora människor, goda människor eller Guden i deras fantasi. Vad är det? Det är Guds osjälviskhet. När man talar om osjälviskhet, kanske du tänker att du också är väldigt osjälvisk eftersom du aldrig köpslår eller snålar när det gäller dina barn, och du tänker att du också är väldigt osjälvisk när det gäller dina föräldrar. Oavsett vad du anser har du åtminstone en uppfattning om begreppet "osjälvisk", betraktar det som ett positivt ord och tycker att en osjälvisk person är mycket ädel. När du är osjälvisk, högaktar du dig själv. Men det finns ingen som kan se hur osjälvisk Gud är i fråga om allting, människor, händelser, föremål och sitt verk. Varför är det så? Därför att människan är alltför självisk! Varför säger jag detta? Mänskligheten lever i en materiell värld. Du kanske följer Gud, men du ser eller förstår aldrig hur Gud sörjer för dig, älskar dig och visar omsorg om dig. Så vad ser du? Du ser dina anhöriga som älskar dig eller avgudar dig. Du ser det som gagnar ditt kött, du bryr dig om de människor och ting som du älskar. Det här är människans så kallade osjälviskhet. Dessa "osjälviska" människor bryr sig däremot aldrig om den Gud som ger dem liv. I motsats till Guds osjälviskhet,

blir människans osjälviskhet självisk och motbjudande. Den osjälviskhet människan tror på är tom och orealistisk, förvanskad, oförenlig med Gud och utan anknytning till Gud. Människans osjälviskhet handlar bara om henne själv, medan Guds osjälviskhet är en sann uppenbarelse av hans väsen. Det är just på grund av sin osjälviskhet som han oavbrutet sörjer för människan. Det här ämnet jag talar om idag kanske inte berör er särskilt mycket utan ni bara nickar instämmande, men när du försöker förstå Guds hjärta i ditt hjärta kommer du omedvetet att upptäcka detta: Bland alla människor, företeelser och ting du kan känna i den här världen är det bara Guds osjälviskhet som är verklig och konkret, eftersom endast Guds kärlek till dig är ovillkorlig och fläckfri. Alla andras så kallade osjälviskhet är spelad, ytlig och oäkta; den rymmer en avsikt, en baktanke, kräver något i utbyte och tål inte att prövas. Man skulle till och med kunna säga att den är smutsig och föraktlig.

Utdrag ur "Guds verk, Guds sinnelag och Gud själv I" i "Ordet framträder i köttet"

283. Gud hade föraktat människan därför att hon var fientligt inställd till honom, men i hans hjärta förblev hans omsorg, oro och barmhärtighet gentemot mänskligheten oförändrad. Inte heller när han utplånade mänskligheten förändrades hans hjärta. När mänskligheten var full av fördärv och ohyggligt olydig mot Gud, gjorde hans sinnelag och hans väsen att han i enlighet med sina principer måste förinta denna mänsklighet. Men på grund av sitt väsen hade han ändå medlidande med mänskligheten och ville till och med använda olika sätt för att återlösa mänskligheten så att den skulle kunna leva vidare. Men människan motsatte sig Gud, fortsatte att bryta mot hans vilja och vägrade att ta emot Guds frälsning; hon vägrade alltså att acceptera hans goda avsikter. Oavsett hur Gud kallade dem, påminde dem, försörjde dem, hjälpte dem och tolererade dem, varken förstod eller uppskattade människan det och brydde sig inte heller om det. Trots sin smärta glömde Gud inte att tolerera människan till det yttersta i väntan på att hon skulle vända om. När han nått sin gräns tvekade han inte att göra vad han måste göra. Det fanns med andra ord en specifik tidsperiod och process från det ögonblick då Gud planerade att förgöra mänskligheten till dess att han inledde arbetet med att utplåna mänskligheten. Syftet med denna process var att göra det möjligt för människan att vända om, och det här var den sista chansen Gud gav människan. Så vad gjorde då Gud under denna period innan han utplånade mänskligheten? Han gjorde mycket för att påminna och förmana. Hur mycket smärta och sorg Gud än kände i sitt hjärta fortsatte

han att visa mänskligheten sin omtanke, omsorg och rikliga barmhärtighet. Vad kan vi se av det? Vi ser utan tvekan att Guds kärlek till mänskligheten är verklig och inte bara tomma ord. Den är faktisk, påtaglig och märkbar, inte spelad, förvanskad, bedräglig eller pretentiös. Gud använder aldrig några knep eller skapar falska intryck för att få människor att se honom som älskvärd. Han använder aldrig några falska vittnesbörd för att låta folk se hans ljuvlighet eller för att visa upp sin ljuvlighet och helighet. Är inte de här sidorna av Guds sinnelag värda människans kärlek? Är de inte värda att dyrka? Är de inte värda att älska? Nu vill jag ställa en fråga till er: Efter att ha hört dessa ord, tror ni att Guds storhet bara är ord på ett pappersark? Är Guds ljuvlighet bara tomma ord? Nej! Verkligen inte! Guds överhöghet, storhet, helighet, fördragsamhet, kärlek och så vidare – varenda detalj i alla dessa olika aspekter av Guds sinnelag och väsen kommer till uttryck i praktiken varje gång han handlar. De manifesteras i hans vilja gentemot människan och uppfylls och återspeglas dessutom i varje individ. Oavsett om du har känt det tidigare eller ej så vårdar sig Gud om varje människa på alla tänkbara sätt, och han använder sitt uppriktiga hjärta, sin visdom och olika metoder för att värma varje människas hjärta och väcka varje människas ande. Detta är ett obestridligt faktum.

Utdrag ur "Guds verk, Guds sinnelag och Gud själv I" i "Ordet framträder i köttet"

Fotnoter:

1. "Härjningar" används för att peka på mänsklighetens olydnad.
 - a. Den ursprungliga texten lyder "det är en symbol för att vara oförmögen att vara".
 - b. Den ursprungliga texten lyder "liksom en symbol för att vara oförmögen att bli förolämpad (och inte tolerera att bli förolämpad)".

VIII. Ord om att ha kunskap om Guds verk

284. Gud skapade mänskligheten, placerade den på jorden och har lett den fram till idag. Sedan frälste han mänskligheten och tjänade som ett syndoffer för mänskligheten. I slutänden måste han ändå erövra mänskligheten, frälsa mänskligheten fullständigt och återställa den till dess ursprungliga skepnad. Det är det verk som han har varit engagerad i från början till slut – att återställa människan till hennes ursprungliga avbild och hennes ursprungliga skepnad. Han ska grundlägga sitt rike och återställa människans ursprungliga skepnad, vilket innebär att han ska återställa sin auktoritet på jorden och återställa sin auktoritet i hela skapelsen. Människan miste sitt gudfruktiga hjärta efter att ha blivit fördärvad av Satan, miste den funktion som en av Guds skapade varelser bör ha och blev en fiende som var olydig mot Gud. Människan levde under Satans domän och lydde Satans befallningar, så Gud hade inget sätt att verka bland sina skapade varelser och hade än mindre förmåga att väcka rädsla hos sina skapade varelser. Människan skapades av Gud och borde tillbe Gud, men i själva verket vände människan Gud ryggen och tillbad Satan. Satan blev avguden i människans hjärta. På det viset förlorade Gud sin ställning i människans hjärta, vilket betyder att han förlorade meningen med att ha skapat människan, och för att återställa meningen med att ha skapat människan var han tvungen att återställa människans ursprungliga skepnad och befria människan från hennes fördärvade sinne. För att kunna återkräva människan från Satan måste han frälsa människan från synden. Endast därigenom kan han successivt återställa människans ursprungliga skepnad och återställa människans ursprungliga funktion och i slutänden återställa sitt rike. Den slutliga tillintetgörelsen av dessa olydnadens söner kommer också att ske för att människan ska kunna tillbe Gud bättre och leva bättre på jorden. Eftersom Gud skapade människan kommer han att göra så att människan tillber honom; eftersom han vill återställa människans ursprungliga funktion kommer han att återställa den helt, utan några besudlanden. Att återställa hans auktoritet innebär att få människan att tillbe honom och få människan att lyda honom. Det innebär att han ska få människan att leva på grund av honom och få hans fiender att förgås till följd av hans auktoritet; det innebär att han ska låta minsta del av sig själv leva kvar bland mänskligheten och utan något motstånd från människan. Det rike som han vill upprätta är hans eget rike. Den mänsklighet som han vill ha är en som tillber honom, en som lyder honom fullt ut och har hans härlighet. Om han inte

frälser den fördärvade mänskligheten blir det inget av meningen med att han skapade människan, han kommer inte att ha någon auktoritet bland människor och hans rike kan inte längre existera på jorden. Om han inte tillintetgör de fiender som är olydiga mot honom kommer han inte kunna uppnå sin fullkomliga härlighet, inte heller kunna upprätta sitt rike på jorden. Dessa är symbolerna för fullbordandet av hans verk och symbolerna för fullbordandet av hans stora plan: att totalt tillintetgöra den del av mänskligheten som är olydig mot honom och föra dem som har fulländats in i vila. När mänskligheten har blivit återställd till sin ursprungliga skepnad, när människorna kan fullfölja sina respektive plikter, hålla sig på sin plats och hörsamma alla Guds planer, kommer Gud att ha fått en grupp människor på jorden som tillber honom, och då har han också upprättat ett rike på jorden där man tillber honom. Han kommer att ha en evig seger på jorden och de som motsätter sig honom ska förgås för all evighet. Detta kommer att återställa hans ursprungliga avsikt med att skapa människan; det kommer att återställa hans avsikt med att skapa allt och det kommer också att återställa hans auktoritet på jorden, hans auktoritet bland allt och auktoriteten bland hans fiender. Dessa är symbolerna för hans totala seger. Efter det ska mänskligheten träda in i vila och träda in i en tillvaro enligt det rätta spåret. Gud kommer också att träda in i evig vila med människan och träda in i ett evigt liv som delas av Gud och människan. Orenheten och olydnaden på jorden ska försvinna och likaså klagan på jorden. Inget av det som motsätter sig Gud på jorden kommer att existera. Endast Gud och de människor som han har frälst ska finnas kvar; endast hans skapelse ska finnas kvar.

Utdrag ur "Gud och människan ska träda in i vila tillsammans" i "Ordet framträder i köttet"

285. Hela min förvaltningsplan, en plan som sträcker sig över sextusen år, består av tre skeden, eller tre åldrar: lagens tidsålder i begynnelsen, nådens tidsålder (vilken också är återlösningens tidsålder) samt rikets tidsålder i de sista dagarna. Mitt verk under dessa tre tidsåldrar varierar i innehåll i enlighet med varje tidsålders natur, men i varje skede stämmer det överens med människans behov – eller, för att vara mer exakt, det görs i enlighet med de trick som Satan använder i kriget jag för mot honom. Syftet med mitt verk är att vinna över Satan, manifestera min visdom och allmakt, avslöja alla Satans trick och därmed rädda hela den mänskliga rasen, vilken lever under hans domän. Det är att visa min visdom och allmakt samtidigt som jag avslöjar Satans outhärdliga ohygglighet. Det är också att lära mina skapelser att skilja mellan gott och

ont, att veta att jag är härskaren över alla ting, att se tydligt att Satan är mänsklighetens fiende, den lägsta av de lägsta, den onde, och att med fullkomlig säkerhet skilja mellan gott och ont, sanning och falskhet, helighet och smuts, och mellan vad som är fantastiskt och vad som är skamligt. På det här sättet kommer den okunniga mänskligheten att kunna vittna om mig att det inte är jag som fördärvar mänskligheten och att endast jag – skapelsens Herre – kan rädda mänskligheten, kan ge människan saker för hennes glädje. De kommer att inse att jag är alla tings härskare och att Satan bara är en av de varelser som jag skapade och som sedan vände sig emot mig. Min sextusenåriga förvaltningsplan är uppdelad i tre skeden för att uppnå följande effekt: att göra det möjligt för mina skapelser att bli mina vittnen, att förstå min vilja och att veta att jag är sanningen.

Utdrag ur "Den sanna historien bakom verket under återlösningens tidsålder" i "Ordet framträder i köttet"

286. De 6 000 åren av Guds förvaltande verk är uppdelade i tre skeden: lagens tidsålder, nådens tidsålder och rikets tidsålder. Dessa tre skeden hos verket är alla till för mänsklighetens frälsnings skull, det vill säga de är till för frälsandet av en mänsklighet som har fördärvats allvarligt av Satan. Samtidigt är de emellertid också till för att Gud skall kunna strida med Satan. Precis som frälsningens verk är uppdelat i tre skeden, är därmed också striden med Satan uppdelad i tre skeden, och dessa två aspekter av Guds verk utförs samtidigt. Striden med Satan är i själva verket för mänsklighetens frälsnings skull, och eftersom mänsklighetens frälsningsverk inte är något som kan fulländas framgångsrikt i ett enda skede, så är striden med Satan också uppdelad i faser och perioder, och kriget utkämpas mot Satan i enlighet med människans behov och omfattningen av Satans fördärvande av henne. Kanske tror människan i sin fantasi att Gud i denna strid kommer att ta till vapen mot Satan, på samma sätt som två arméer skulle slåss mot varandra. Detta är bara något som människans intellekt är kapabelt att föreställa sig, och det är en ytterst vag och orealistisk idé, ändå är det vad människan tror. Och eftersom jag säger här att medlen för människans frälsning är genom striden med Satan, så tänker sig människan att det är så striden utförs. I människans frälsningsverk har tre skeden utförts, vilket innebär att striden med Satan har delats upp i tre skeden innan Satan fullständigt besegras. Men den inre sanningen hos hela verket med striden mot Satan är att dess effekter uppnås genom flera steg: genom att skänka nåd till människan, bli ett syndoffer för människan,

förlåta människans synder, erövra människan och göra människan fullkomlig. Striden med Satan består faktiskt inte av att ta till vapen mot Satan, utan av människans frälsning, verkandet med människans liv och förändrandet av människans sinnelag så att hon kan bära vittnesbörd om Gud. Det är så Satan besegras. Satan besegras genom att människans fördärvade sinnelag förändras. När Satan har besegrats, det vill säga när människan har blivit fullständigt frälst, då kommer den utskämde Satan att vara fullständigt bunden, och på så sätt kommer människan att vara fullständigt frälst. Det väsentliga i människans frälsning är alltså striden med Satan, och kriget med Satan återspeglas i första hand i människans frälsning. De sista dagarnas skede, då människan skall erövrast, är det sista skedet i striden med Satan, och även verket med människans fullständiga frälsning från Satans domän. Den inre meningen hos erövringen av människan är att förkroppsligandet av Satan, människan som har fördärvats av Satan, återvänder till Skaparen efter dennes erövring, genom vilket hon kommer att överge Satan och helt återvända till Gud. På det sättet kommer människan att ha blivit fullständigt frälst. Erövrandets verk är alltså det sista verket i striden mot Satan, och det slutgiltiga skedet i Guds förvaltning för Satans nederlags skull. Utan detta verk skulle människans fulla frälsning i slutändan vara omöjlig, Satans fullständiga nederlag skulle också vara omöjligt, och mänskligheten skulle aldrig kunna träda in i det underbara slutmålet, eller bli fri från Satans inflytande. Följaktligen kan inte människans frälsningsverk slutföras innan striden med Satan är slutförd, för kärnan i Guds förvaltande verk är till för människans frälsnings skull. Den tidigaste mänskligheten var i Guds händer, men på grund av Satans frestelse och fördärv, blev människan bunden av Satan och råkade i händerna på den onde. På så sätt blev Satan objektet som skulle besegras i Guds förvaltande verk. Eftersom Satan tog människan i besittning, och eftersom människan är underlaget i Guds hela förvaltning, måste människan, om hon skall kunna frälsas, ryckas tillbaka från Satans händer, det vill säga människan måste tas tillbaka efter att ha hållits fången av Satan. Satan måste således besegras genom förändringar i människans gamla sinnelag, förändringar som återställer hennes ursprungliga förnuft. På så sätt kan människan, som har tagits till fånga, ryckas tillbaka ur Satans händer. Om människan befrias från Satans inflytande och bojar, kommer Satan att stå med skammen, människan kommer till slut att tas tillbaka, och Satan kommer att besegras. Och eftersom människan har befriats från Satans mörka

inflytande, kommer människan att bli krigsbytet från hela denna strid, och Satan kommer att bli det objekt som bestraffas så snart denna strid har avslutats, varefter hela människans frälsningsverk kommer att ha fulländats.

Utdrag ur "Att återställa människans normala liv och ta henne till ett underbart slutmål" i "Ordet framträder i köttet"

287. Gud är begynnelsen och änden; det är han själv som sätter i gång sitt verk och därför måste det också vara han själv som avslutar den föregående tidsåldern. Detta är beviset på hans seger över Satan och hans erövring av världen. Varje gång han själv är verksam bland människorna är det början på en ny kamp. Om inte ett nytt verk började skulle det naturligtvis inte bli något slut på det gamla verket. Och när inte det gamla verket avslutats visar det att kampen mot Satan inte är över än. Det är bara om Gud själv kommer och genomför nytt verk bland människorna som människan kan bryta sig loss helt och hållet från Satans herravälde och få ett nytt liv och en nystart. I annat fall kommer människan att leva för evigt i den gamla tidsåldern och leva för evigt under Satans inflytande. För varje tidsålder som leds av Gud befrias en del av människan, och därmed följer människan med Guds verk framåt mot den nya tidsåldern. Guds seger innebär en seger för alla dessa som följer honom. Om rasen av skapade mänskliga varelser fick i uppdrag att avsluta tidsåldern, vore det – oavsett om man ser det ur människans eller Satans synvinkel – vore detta inget annat än att motarbeta eller svika Gud, inte att lyda honom, och människans verk skulle bli ett redskap för Satan. Det är bara om människan lyder Gud och följer honom i en tidsålder som Gud själv inlett, som Satan kan bli helt övertygad, för det är en skapad varelses plikt. Därför säger jag att ni bara behöver följa och lyda; inget mer fordras av er. Det här är vad som menas med att var och en ska göra sin plikt och fylla sin respektive funktion. Gud utför sitt eget verk och har inget behov av att människan gör det i hans ställe, och han deltar inte heller i skapade varelsers verksamhet. Människan gör sin plikt och deltar inte i Guds verk. Endast detta är lydnad och bevis för Satans nederlag. När Gud själv har inlett den nya tidsåldern kommer han inte längre ner för att själv arbeta mitt bland människorna. Det är först då som människan officiellt träder in i den nya tidsåldern för att göra sin plikt och utföra sitt uppdrag som en skapad varelse. Det här är de principer som Gud arbetar efter och som ingen får bryta mot. Att arbeta på det här sättet är det enda förståndiga och förnuftiga. Guds verk ska utföras av Gud själv. Det är han som sätter i gång sitt verk och det är han som avslutar sitt verk. Det är han som planerar verket, det är han som

förvaltar det och dessutom är det han som ser till att det blir verklighet. Som det står i Bibeln: "Jag är begynnelsen och änden; jag är den som sår och den som skördar." Allt som har med Guds förvaltningsarbete att göra utför han själv. Han bestämmer över den sextusenåriga förvaltningsplanen; ingen kan göra hans arbete i hans ställe och ingen kan slutföra hans verk, för det är han som håller allting i sin hand. Eftersom han skapat världen kommer han att leda hela världen till ett liv i ljuset, och han kommer också att avsluta hela tidsåldern och därigenom förverkliga hela sin plan!

Utdrag ur "Inkarnationens hemlighet (1)" i "Ordet framträder i köttet"

288. Verket med Guds hela förvaltningsplan utförs personligen av Gud själv. Det första skedet – världens skapelse – utfördes personligen av Gud själv, och om detta inte hade skett, då skulle ingen ha kunnat skapa mänskligheten; det andra skedet var försoningen av hela mänskligheten, och det utfördes också personligen av Gud själv; det tredje skedet säger sig självt: Det finns ett ännu större behov av att slutet på allt Guds verk utförs av Gud själv. Verket att försona, erövra, vinna och göra hela mänskligheten fullkomlig utförs allt igenom personligen av Gud själv. Om han inte personligen utförde detta verk, då skulle hans identitet inte kunna företrädas av människan, eller hans verk utföras av människan. För att besegra Satan, för att vinna mänskligheten, och för att ge människan ett normalt liv på jorden, leder han personligen människan och verkar personligen bland människorna; för hela sin förvaltningsplans skull, och för hela sitt verk, måste han personligen utföra detta verk. Om människan bara tror på att Gud kom för att ses av henne och göra henne lycklig, då har sådana övertygelser inget värde, de har ingen betydelse. Människans kunskap är för ytlig! Endast genom att utföra det själv kan Gud utföra sitt verk grundligt och fullständigt. Människan är oförmögen att göra det på Guds vägnar. Eftersom hon inte har Guds identitet eller hans substans, är hon oförmögen att utföra hans verk, och även om människan utförde det, skulle det inte ha någon effekt. Första gången Gud blev kött var det för försoningens skull, för att försona hela mänskligheten från synd, för att göra människan kapabel att bli renad och bli förlåten för sina synder. Erövrans verk utförs också av Gud personligen bland människorna. Om Gud under detta skede bara skulle tala profetior, då skulle en profet eller någon begåvad kunna hittas för att ta hans plats; om bara profetior talades, skulle människan kunna ersätta Gud. Men om människan personligen skulle utföra Guds eget verk och skulle arbeta människans liv, skulle det vara omöjligt för henne att utföra detta

verk. Det måste utföras personligen av Gud själv: Gud måste personligen bli kött för att utföra detta verk. Om bara profetior talades under ordets tidsålder, då skulle Jesaja eller profeten Elia kunna hittas för att utföra detta verk, och det skulle inte finnas något behov av att Gud själv utförde det personligen. Eftersom det verk som utförs i detta skede inte bara är att tala profetiska ord, och eftersom det är av större vikt att ordens verk används för att erövra människan och besegra Satan, kan inte detta verk utföras av människan, och måste utföras personligen av Gud själv. Under lagens tidsålder utförde Jehova en del av Guds verk, och efter det talade han vissa ord och utförde en del verk genom profeterna. Det är för att människan kunde ersätta Jehovas verk, och siarna kunde förutse saker och ting och tolka vissa drömmar på hans vägnar. Det verk som utfördes i begynnelsen var inte verket att direkt förändra människans sinnelag, och hade inget att göra med människans synd, och människan behövde bara följa lagen. Så Jehova blev inte kött och uppenbarade sig inte för människan; istället talade han direkt till Mose och andra, fick dem att tala och verka på hans vägnar, och fick dem att verka direkt bland mänskligheten. Det första skedet av Guds verk var att leda människan. Det var inledningen till striden med Satan, men den striden hade ännu inte officiellt börjat. Det officiella kriget med Satan började i och med Guds första inkarnation, och det har fortsatt ända tills idag. Den första fasen i detta krig var när Gud inkarnerad spikades fast på korset. Korsfästelsen av Gud inkarnerad besegrade Satan, och det var det första framgångsrika skedet i kriget. När den inkarnerade Guden började arbeta direkt med människans liv var det den officiella inledningen på verket att vinna tillbaka människan, och eftersom detta var verket att förändra människans gamla sinnelag, var det verket att strida med Satan. Det skede i verket som utfördes av Jehova i begynnelsen var enbart ledarskapet för människans liv på jorden. Det var början på Guds verk, och även om det ännu inte hade inbegripit någon strid, eller något stort verk, lade det grunden för det stridsverk som skulle komma. Senare innebar det andra skedet av verket under nådens tidsålder en förändring av människans gamla sinnelag, vilket betyder att Gud själv formade människans liv. Detta måste göras personligen av Gud: Det krävde att Gud personligen blev kött, och om han inte hade blivit kött, skulle inte någon annan ha kunnat ersätta honom i detta skede av verket, för det representerade verket att kämpa direkt mot Satan. Om människan hade utfört detta verk på Guds vägnar, då människan stod inför Satan, skulle Satan inte ha underkastat sig och det skulle ha blivit omöjligt att

besegra honom. Det var tvunget att Gud inkarnerad kom för att besegra honom, för den inkarnerade Gudens substans är fortfarande Gud, han är fortfarande människans liv, och han är fortfarande Skaparen; vad som än händer kommer hans identitet och substans inte att förändras. Och därför tog han på sig köttet och utförde verket att orsaka Satans fullständiga underkastelse. Om människan skulle utföra detta verk under de sista dagarnas skede av verket, och skulle fås att yttra orden direkt, skulle hon inte kunna yttra dem, och om profetiska ord talades, skulle det inte kunna erövra människan. Genom att ta på sig köttet kommer Gud för att besegra Satan och få honom att helt underkasta sig. Han besegrar Satan i grund, erövrar människan helt, och vinner fullständigt människan, varefter detta skede av verket är slutfört och framgång uppnådd. I Guds förvaltning kan inte människan ersätta Gud. I synnerhet verket med att leda tidsåldern och inleda nytt verk behöver i ännu högre grad göras personligen av Gud själv. Människan kan ge människan uppenbarelse och förse henne med profetior, men om det är verk som måste göras personligen av Gud, stridens verk mellan Gud själv och Satan, då kan inte detta verk göras av människan. Under det första skedet av verket, när det inte var någon strid med Satan, ledde Jehova personligen Israels folk med hjälp av den profetia som profeterna uttalade. Efteråt bestod verkets andra skede av striden med Satan, och Gud själv blev personligen kött, och kom in i köttet för att göra detta verk. Allting som inbegriper striden med Satan inbegriper också Guds inkarnation, vilket innebär att denna strid inte kan utkämpas av människan. Om människan skulle strida, skulle hon inte kunna besegra Satan. Hur skulle hon kunna ha styrkan att kämpa mot honom samtidigt som hon är under hans domän? Människan är mittemellan: Om du lutar dig mot Satan tillhör du Satan, men om du tillfredsställer Gud tillhör du Gud. Om människan skulle ersätta Gud i detta stridsverk, skulle hon kunna det? Om hon gjorde det, skulle hon inte ha förgåtts för länge sedan? Skulle hon inte för länge sedan ha trätt in i den undre världen? Alltså kan människan inte ersätta Gud i hans verk, det vill säga människan har inte Guds substans, och om du stred med Satan skulle du vara oförmögen att besegra honom. Människan kan bara göra en del verk; hon kan vinna över en del människor, men hon kan inte ersätta Gud i Guds eget verk. Hur skulle människan kunna strida med Satan? Satan skulle ta dig till fånga innan du ens hade börjat. Endast Gud själv kan strida med Satan, och på denna grund kan människan följa Gud och lyda honom. Bara på det sättet kan människan vinnas av Gud och fly från

Satans band. Vad människan kan uppnå med sin egen visdom, auktoritet och förmågor är alltför begränsat; hon är oförmögen att fullända människan, att leda henne, och dessutom att besegra Satan. Människans intelligens och visdom kan inte gäcka Satans planer, så hur skulle människan kunna strida med honom?

Utdrag ur "Att återställa människans normala liv och ta henne till ett underbart slutmål" i "Ordet framträder i köttet"

289. Hela det verk som utförts under sex tusen år har successivt förändrats i och med att olika tidsåldrar kommit och gått. Förändringarna i detta verk har baserat sig på den allmänna situationen i världen och på mänsklighetens utvecklingstrender som helhet; förvaltningsverket har bara gradvis förändrats på samma sätt. Det var inte planerat i detalj från skapelsens början. Innan världen skapades, eller mycket snart därefter, hade Jehova ännu inte planerat verkets första etapp, lagens stadium, dess andra etapp, nådens stadium, eller dess tredje etapp, erövrandets stadium, då han skulle börja med några av Moabs ättlingar och därigenom erövra hela universum. Han yttrade inte dessa ord efter det att han skapat världen; och han yttrade dem heller aldrig efter Moab. Faktum är att han aldrig yttrade dem före Lot. Hela Guds verk utförs spontant. Det är exakt så hela hans sextusenåriga förvaltningsverk har utvecklats; han hade inte på något sätt skrivit ut en plan i stil med någonting typ ett "Sammanfattande diagram för mänsklighetens utveckling" innan han skapade världen. I sitt verk uttrycker Gud direkt vad han är; han rådbårar inte hjärnan för att utforma en plan. Naturligtvis har många profeter uttalat väldigt många profetior, men man kan ändå inte säga att Guds verk alltid har handlat om exakt planering; de där profetiorna uttalades i enlighet med Guds verk vid den aktuella tidpunkten. Hela det verk han utför är det mest aktuella verket. Han utför det anpassat till utvecklingen i varje era och baserar det på hur saker och ting förändras. För honom är hans arbete som att ge medicin för att bota en sjukdom; medan han arbetar iakttar han, och sedan fortsätter han att arbeta i enlighet med sina iakttagelser. Gud är kapabel att uttrycka sin omfattande visdom och sin omfattande förmåga i varje stadium av sitt verk; han uppenbarar sin rika visdom och makt i enlighet med varje speciell tidsålders verk och låter alla dessa människor som han återfört under den aktuella tidsåldern få se hela hans sinnelag. Han sörjer för folks behov i enlighet med det verk som måste utföras i varje tidsålder och gör det arbete han har att göra. Han ger folk vad de behöver utifrån i vilken grad de har fördärvats av Satan. ... Inget av Guds verk bland mänskligheten var redan förberett vid världens

skapelse; det var snarare saker och tings utveckling som lät Gud utföra sitt verk bland människorna steg för steg och på ett successivt alltmer realistiskt och handgripligt sätt. Jehova Gud skapade till exempel ormen för att fresta kvinnan; det var inte hans uttalade plan och det var inte heller något som han avsiktligt hade förutbestämt. Man kan säga att det var något oväntat. Det var alltså på grund av detta som Jehova drev ut Adam och Eva från Edens lustgård och svor att aldrig mer skapa människan. Men Guds visdom upptäcks bara av människor utifrån denna grundval. Det är precis som jag nämnde tidigare: "Jag utövar min visdom baserat på Satans intriger." Oavsett hur fördärvad mänskligheten blir eller hur ormen frestar dem har Jehova ändå sin visdom; därför har han ända sedan han skapade världen varit sysselsatt med nytt verk och inget av stegen i detta verk har någonsin upprepats. Satan har kontinuerligt genomfört sina intriger; mänskligheten har kontinuerligt fördärvats av Satan, och Jehova Gud har oupphörligt utfört sitt visa verk. Han har aldrig misslyckats, och han har aldrig upphört med sitt verk, från världens skapelse tills nu. Ända sedan mänskligheten fördärvades av Satan har han arbetat kontinuerligt bland människorna för att besegra honom, fienden som var orsaken till deras fördärv. Denna strid har rasat sedan begynnelsen kommer att pågå till världens slut. När han har utfört allt detta verk har han inte bara låtit människorna, som har blivit fördärvade av Satan, ta emot hans stora frälsning, utan han har också låtit dem se hans visdom, allmakt och myndighet. Dessutom kommer han i slutändan att låta dem se hans rättfärdiga sinne då han straffar de ogudaktiga och belöna de goda. Han har bekämpat Satan till denna dag och aldrig besegrats, för han är en vis Gud och hans visdom utövas utifrån Satans intriger. Och därmed får han inte bara allting i himlen att underkasta sig hans myndighet; han får också allt på jorden att vila under hans fotpall och inte minst får han dessa onda som invaderar och trakasserar mänskligheten att falla under hans tuktan. Resultatet av allt detta arbete åstadkoms tack vare hans visdom. Han hade aldrig avslöjat sin visdom inför mänsklighetens existens, för han hade inga fiender i himlen, på jorden eller i hela universum och det fanns inga mörka krafter som invaderade något bland naturen. Efter det att ärkeängeln förrått honom, skapade han mänskligheten på jorden och det var på grund av mänskligheten som han formellt inledde sitt mångtusenåriga krig med Satan, ärkeängeln – ett krig som blir allt mer hett för varje gradvist steg. Hans allmakt och visdom finns närvarande i vart och ett av dessa steg. Endast då har allting i himlen och på jorden bevittnat Guds visdom, allmakt och – i

synnerhet – Guds verklighet. Han utför fortfarande sitt verk på samma realistiska sätt idag; när han utför sitt verk uppenbarar han dessutom sin visdom och allmakt. Han låter er se den inre sanningen i varje steg av arbetet, se exakt hur Guds allmakt ska förklaras och vidare se en definitiv förklaring av Guds verklighet.

Utdrag ur "Ni bör veta hur hela mänskligheten har utvecklats fram till i dag" i "Ordet framträder i köttet"

290. Den helige Ande verkar alltid spontant; han kan planera sitt arbete när som helst och utföra det när som helst. Varför säger jag alltid att den helige Andes verk är realistiskt, att det alltid är nytt och aldrig gammalt, och att det alltid är så färskt det kan vara? Hans verk var inte planerat när världen skapades; det var inte alls så det gick till! Varje arbetssteg uppnår rätt effekt för respektive tid och de olika stegen påverkar inte varandra. Ofta har planerna du kanske har i sinnet helt enkelt inte någon chans mot den helige Andes senaste verk. Hans verksamhet är inte lika enkel som människors resonemang och inte heller lika komplicerad som människors fantasier – den består av att sörja för människor när och var som helst utifrån deras aktuella behov. Ingen är tydligare rörande människors väsen än han och det är just av den anledningen som ingenting kan passa människors realistiska behov lika bra som hans verksamhet gör. Därför tycks hans verksamhet, sett ur ett mänskligt perspektiv, ha planerats flera årtusenden i förväg. När han nu verkar bland er, och hela tiden arbetar och talar medan han iakttar det tillstånd ni befinner er i, har han exakt rätt ord att säga då han möter alla olika tillstånd och säger ord som är exakt vad folk behöver. Ta exempelvis det första steget av hans verk: tiden av tuktan. Efter det visade folk prov på alla sorters beteenden och agerade upproriskt på vissa sätt; det uppstod olika positiva tillstånd och även vissa negativa tillstånd. De nådde en punkt i sin negativitet och visade de lägsta nivåer de skulle falla till. Gud har utfört sitt arbete baserat på allt detta och därmed utnyttjat det för att uppnå ett bättre resultat av sitt arbete. Han utför alltså sitt försörjningsarbete bland folk i enlighet med vad deras aktuella tillstånd är vid varje givet tillfälle; han utför varje steg i sitt verk utifrån människors faktiska tillstånd. Hela skapelsen är i hans händer; skulle han inte känna till dem? Gud utför nästa arbetsstapp som ska utföras, när och var som helst, med utgångspunkt från folks tillstånd. Detta verk planerades absolut inte tusentals år i förväg; det är en mänsklig föreställning! Han arbetar samtidigt som han iakttar effekterna av sitt arbete och hans verksamhet fördjupas och utvecklas hela tiden; varje gång utför han nästa steg i arbetet efter att först ha iakttagit

resultatet av det föregående. Han använder många ting för att åstadkomma en gradvis övergång och göra sitt nya verk synligt för människor successivt. Att arbeta på detta sätt kan tillgodose folks behov, för Gud känner människorna mer än väl. Det är så han utför sitt verk från himlen. Den inkarnerade Guden verkar på samma sätt, arrangerar saker utifrån de verkliga omständigheterna och arbetar bland människorna. Inget av hans verk hade planerats innan världen skapades och var inte heller planerat i detalj på förhand. Två tusen år efter det att världen skapades såg Jehova att mänskligheten hade blivit så fördärvad att han använde profeten Jesajas mun för att förutsäga att Gud, efter det att lagens tidsålder avslutats, skulle utföra sitt verk med att under nådens tidsålder återlösa mänskligheten. Det här var förstås Jehovas plan, men denna plan utformades också utifrån de omständigheter han iakttog vid den tiden; han tänkte garanterat inte på den omedelbart efter det att han hade skapat Adam. Jesaja uttalade bara en profetia, men Jehova hade inte gjort några förberedelser för detta under lagens tidsålder; tvärtom inledde han detta verk i början av nådens tidsålder, när budbäraren framträdde i Josefs dröm och upplyste honom med budskapet att Gud skulle bli kött – och först då påbörjades hans inkarnationsverk. Gud hade inte förberett sitt inkarnationsverk omedelbart efter det att han skapat världen, vilket många föreställer sig; det beslutades först utifrån mänsklighetens utvecklingsnivå och statusen på hans krig mot Satan.

Utdrag ur "Ni bör veta hur hela mänskligheten har utvecklats fram till i dag" i "Ordet framträder i köttet"

291. Hela Guds förvaltning är uppdelad i tre stadier, och i varje stadium ställs lämpliga krav på människan. Allteftersom tidsåldrarna passerar och framskrider blir Guds krav på hela mänskligheten allt högre. Steg för steg når så Guds förvaltningsverk sin höjdpunkt tills människan skådar "Ordets framträdande i köttet", och på det här sättet blir kraven på människan ännu högre liksom och kraven på henne att bära vittnesbörd. Ju mer människan verkligen kan samarbeta med Gud, desto mer förhärmlig är hon honom. Människans samarbete är det vittnesbörd det krävs att hon ska bära, och det vittnesbörd hon bär är människans trosutövning. Huruvida Guds verk får avsedd effekt och huruvida det kan finnas sant vittnesbörd är följaktligen ouppslösligt knutet till människans samarbete och vittnesbörd. När verket är avslutat, alltså när hela Guds förvaltning har nått sitt slut, kommer människan att vara skyldig att bära högre vittnesbörd, och när Guds verk når sitt slut kommer människans trosutövning och inträde att nå sin höjdpunkt. Förr i tiden var människan skyldig att följa lagen och

budorden, och hon var skyldig att vara tålmodig och ödmjuk. Idag är människan skyldig att lyda alla Guds arrangemang och att hysa en oerhörd kärlek till Gud, och slutligen är hon skyldig att fortfarande älska Gud under vedermödan. De här tre stadierna är krav som Gud ställer på människan, steg för steg, under hela sin förvaltning. Varje stadium av Guds verk går djupare än det föregående, och i varje stadium är kraven på människan mer djupgående än i det förra, och på så sätt tar hela Guds förvaltning successivt form. Det är just på grund av att kraven på människan blir allt högre som hennes sinnelag kommer allt närmare de normer som Gud ställer upp, och först då börjar hela mänskligheten successivt lämna Satans inflytande tills hela mänskligheten, när Guds verk upphör helt och hållet, kommer att ha räddats undan Satans påverkan. När den tiden anländer kommer Guds verk att ha nått sitt slut, och människans samarbete med Gud i syfte att åstadkomma förändringar i hennes sinnelag kommer att ha upphört. Hela mänskligheten kommer att leva i Guds ljus och i fortsättningen kommer det inte att finnas någon upproriskhet eller något motstånd mot Gud. Gud kommer inte heller att ställa några krav på människan, och det kommer att råda ett mer harmoniskt samarbete mellan människa och Gud, ett samarbete som innebär att människan och Gud lever tillsammans, det liv som kommer när Guds förvaltning har avslutats helt och Gud har räddat människan helt och hållet ur Satans klor. De som inte kan följa Gud tätt i spåren är oförmögna att uppnå ett sådant liv. De kommer att ha sänkt sig själva ner i mörkret där de kommer att gråta och gnissla tänderna; de är människor som tror på Gud men inte följer honom, människor som tror på Gud men inte lyder hela hans verk. Om människan tror på Gud måste hon följa honom tätt i spåren, steg för steg; hon måste "följa Lammet varthelst det går". De människorna är de enda som söker den sanna vägen, de enda som känner till den helige Andes verk. Människor som är slaviskt bokstavstroende och slaviskt följer trossatser har eliminerats av den helige Andes verk. I varje tidsperiod kommer Gud att starta nytt verk, och i varje tidsperiod kommer det att bli en ny början bland människorna. Om det enda människan gör är att hålla fast vid sanningarna att "Jehova är Gud" och "Jesus är Kristus", vilket är sanningar som endast gäller i sina respektive tidsåldrar, då kommer hon aldrig att hålla jämna steg den heliga Andes verk och kommer aldrig att kunna få den helige Andes verk.

Utdrag ur "Guds verk och människans trosutövning" i "Ordet framträder i köttet"

292. Gud själv kommer för att inleda tidsåldern, och Gud själv kommer för att föra tidsåldern till dess slut. Människan är oförmögen att utföra verket att sätta i gång tidsåldern och avsluta tidsåldern. Om Jesus inte satt punkt för Jehovas verk efter sin ankomst, då hade det varit belägget för att han endast var en människa och inte förmådde att representera Gud. Just för att Jesus kom och avslutade Jehovas verk, fortsatte Jehovas verk och dessutom utförde sitt eget verk, ett nytt verk, visar det att det här var en ny tidsålder och att Jesus var Gud själv. De utförde två utpräglat olika skeden av verket. Det ena skedet utfördes i templet, och det andra utfördes utanför templet. Det ena skedet var att vägleda människans liv i enlighet med lagen, och det andra var att bära fram ett syndoffer. Dessa två skeden av verket var påfallande olika, det här skiljer den nya tidsåldern från den gamla och det är fullständigt riktigt att säga att de är två olika tidsåldrar. Platsen för deras verk var olika, verkets innehåll var olika och verkets mål var olika. Som sådana kan de dels in i två tidsåldrar: den nytestamentliga och den gammaltestamentliga, alltså den nya tidsåldern och den gamla. När Jesus kom gick han inte in i templet, vilket visar att Jehovas tidsålder hade tagit slut. Han trädde inte in i templet, eftersom Jehovas verk i templet var slut och inte behövde utföras mer, och att göra det igen vore att upprepa det. Bara genom att lämna templet därhän, inleda ett nytt verk och öppna en ny väg utanför templet kunde han föra Guds verk till dess höjdpunkt. Om han inte hade gått utanför templet för att utföra sitt verk så hade Guds verk stagnerat på templets grundvalar, och då skulle det aldrig ha skett några nya förändringar. Jesus trädde därför inte in i templet när han kom, och utförde inte heller sitt verk i templet. Han utförde sitt verk utanför templet och tog sig fritt an sitt verk när han ledde lärjungarna. Guds uppbrott från templet för att utföra sitt verk betydde att Gud hade en ny plan. Hans verk skulle utföras utanför templet, och det skulle komma att bli ett nytt verk, utan begränsningar i genomförandet. Så snart Jesus kommit förde han Jehovas verk under den gammaltestamentliga tidsåldern till dess slut. Fastän de hade två olika namn var det samme Ande som utförde verkets båda skeden, och verket utfördes kontinuerligt. Liksom namnet var ett annat och verkets innehåll ett annat var tidsåldern en annan. När Jehova kom rådde Jehovas tidsålder, och när Jesus kom rådde Jesu tidsålder. Vid varje ankomst kallas Gud alltså vid ett visst namn, representerar en viss tidsålder och startar en ny väg. På varje ny väg antar han ett nytt namn vilket visar att Gud är ständigt ny och aldrig gammal samt att hans verk aldrig slutar fortskrida

framåt. Historien rör sig alltid vidare och Guds verk rör sig alltid framåt. Om hans sextusenåriga förvaltningsplan ska nå sin slutpunkt måste den fortsätta fortskrida i riktning framåt. Varje dag måste han utföra nytt verk, varje år måste han utföra nytt verk. Han måste starta nya vägar, starta nya epoker, sätta i gång ett nytt och väldigare verk, och jämsides med dem måste han föra med sig nya namn och nya verk. Från ögonblick till ögonblick utför Guds Ande ett nytt verk, det klamrar sig aldrig fast vid gamla vanor och regler. Hans verk har heller aldrig avstannat, utan äger rum vid varje flyktigt ögonblick. ...Från Jehovas verk till Jesu verk, och från Jesu verk till det nuvarande stadiets verk – de här tre stadierna utgör en löpande tråd som omfattar hela skalan av Guds förvaltning, och de är allesamman en enda Andes verk. Sedan världens skapelse har Gud ständigt varit verksam med att förvalta mänskligheten. Han är början och slutet, han är den förste och den siste, och han är den som börjar en tidsålder och den som avslutar tidsåldern. Verkets tre stadier, i olika tider och på olika platser, är omisskännligt en enda Andes verk. Alla dessa som skiljer de här tre stadierna åt är motståndare till Gud. Nu är det nödvändigt för dig att förstå att hela verket, från det första stadiet fram till i dag, är en enda Guds verk, en enda Andes verk. Om den saken kan det inte råda något tvivel.

Utdrag ur "Visionen av Guds verk (3)" i "Ordet framträder i köttet"

293. När Herren Jesus kom använde han sina praktiska handlingar för att tala om för folket att Gud hade lämnat lagens tidsålder och börjat ett nytt verk och att detta nya verk inte krävde att man helgade sabbaten. Att Gud kom ut från sabbatsdagens begränsningar var bara en försmak av hans nya verk; det verkliga och stora verket återstod fortfarande. När Herren Jesus började sin verksamhet hade han redan lämnat lagens tidsålders "bojor" bakom sig och brutit genom den tidsålderns föreskrifter och principer. I honom fanns det inget spår av något som relaterade till lagen; han hade kastat av den helt och hållet och följde den inte längre, och han krävde inte längre att mänskligheten skulle följa den. Här ser du då hur Herren Jesus gick genom sädesfältet på sabbaten och att han inte vilade; han var ute och arbetade och vilade inte. Denna handling stred mot folks åsikter och visade att han inte längre levde under lagen, utan att han hade lämnat sabbatens inskränkningar och framträdde inför mänskligheten och i dess mitt i en ny skepnad och med ett nytt sätt att arbeta. Denna handling visade människorna att han hade kommit med nytt verk, verk som började med att han trädde

fram ur lagens skugga och avvek från sabbaten. När Gud utförde sitt nya verk klamrade han sig inte längre fast vid det förflutna och brydde sig inte längre om lagens tidsålders föreskrifter. Inte heller påverkades han av sitt verk i den föregående tidsåldern, utan arbetade på sabbaten precis som han gjorde alla andra dagar, och när hans lärjungar blev hungriga på sabbaten kunde de plocka sädesax och äta. Allt det här var fullt normalt i Guds ögon. För Gud är det tillåtet att ha en ny början för mycket av det nya verk han vill utföra och de nya ord han vill säga. När han börjar någonting nytt varken nämner han sitt tidigare verk eller fortsätter att utföra det. Gud har nämligen sina principer i sitt arbete när han vill börja nytt verk; det är när han vill föra in mänskligheten i ett nytt stadium av sitt verk och när hans verk kommer att gå in i en högre fas. Om folk fortsätter att agera i enlighet med de gamla uttalandena eller föreskrifterna eller fortsätter att hålla fast vid dem, kommer han inte att minnas eller samtycka till det. Det beror på att han redan har bringat nytt verk och gått in i en ny fas av sitt verk. När han startar ett nytt verk framträder han för mänskligheten i en helt ny skepnad, ur en helt ny vinkel och på ett helt nytt sätt, så att folk kan se olika aspekter av hans sinne och vad han har och är. Detta är ett av hans mål i hans nya verk. Gud klamrar sig inte fast vid gamla ting eller går på vältrampade stigar; när han verkar och talar är han inte så förbjudande som folk föreställer sig. I Gud är allt fritt och befriat, och det finns inga förbud, inga restriktioner – vad han ger mänskligheten är frihet och befrielse. Han är en levande Gud, en Gud som verkligen, i sanning, existerar. Han är inte en marionettdocka eller lerfigur och han är totalt olik avgudarna som människor bevarar och dyrkar. Han är levande och livfull och vad hans ord och verk ger mänskligheten är alltigenom liv och ljus, alltigenom frihet och befrielse, därför att han bär på sanningen, livet och vägen – han är inte begränsad av någonting i något av sina verk. Oavsett vad folk säger och oavsett hur de uppfattar eller bedömer hans nya verk, kommer han att genomföra det utan betänkligheter. Han kommer inte att oroa sig för någons åsikter eller anklagelser rörande hans verk och ord eller ens deras starka motstånd och motarbetande av hans nya verk. Ingen i hela skapelsen kan använda mänskligt förnuft eller mänsklig fantasi, kunskap eller moral för att bedöma eller definiera vad Gud gör, för att misskreditera, avbryta eller sabotera hans verk. Det finns inget förbud i hans verk och vad han gör; det kommer inte att begränsas av någon människa, händelse eller företeelse, och det kommer inte heller att störas av några

fientliga krafter. Vad hans nya verk anbelangar är han en evigt segerrik kung och alla fientliga krafter och alla mänsklighetens irrläror och villfarelser förtrampas under hans fotpall. Oavsett vilket stadium av sitt verk han är i färd att utföra kommer det med visshet att utvecklas och utvidgas i mänsklighetens mitt, och det kommer med visshet att obehindrat utföras i hela universum till dess att hans stora verk har fullbordats. Detta är Guds allmakt och visdom, hans auktoritet och makt.

Utdrag ur "Guds verk, Guds sinne och Gud själv III" i "Ordet framträder i köttet"

294. Gud säger sina ord och utför sitt verk utifrån olika tidsåldrar, och han säger olika ord under olika tidsåldrar. Gud följer inte regler, eller upprepar samma verk eller känner nostalgi för det som varit; han är en Gud som alltid är ny och aldrig gammal, och varje dag talar han nya ord. Du ska följa det som ska följas i dag; det är människans ansvar och skyldighet. Det är helt avgörande att utövandet av tron fokuserar på Guds ljus och ord i dag. Gud följer inga regler och han kan tala ur många olika perspektiv för att tydliggöra sin visdom och allmakt. Det spelar ingen roll om han talar ur Andens perspektiv, ur människans eller ur en tredje persons perspektiv – Gud är alltid Gud och du kan inte säga att han inte är Gud därför att han talar ur mänskligt perspektiv. Bland vissa människor har det uppkommit föreställningar som resultat av att Gud talar ur olika perspektiv. Sådana människor har ingen kunskap om Gud och ingen kunskap om hans verk. Om Gud alltid talade ur ett enda perspektiv, skulle inte människan fastställa regler om Gud då? Skulle Gud kunna tillåta människor att agera på ett sådant sätt? Oavsett ur vilket perspektiv Gud talar har han sina syften med att göra det. Skulle du kunna samtala med Gud om han alltid talade ur Andens perspektiv? Därför talar han ibland i tredje person för att förse dig med sina ord och vägleda dig in i verkligheten. Allt som Gud gör är anpassat. Kort sagt, allt utförs av Gud och det ska du inte hysa något tvivel om. Han är Gud, så oavsett ur vilket perspektiv han talar kommer han alltid att vara Gud. Detta är en oföränderlig sanning. Hur han än arbetar är han fortfarande Gud, och hans substans kommer inte att förändras! Petrus älskade Gud så mycket och var en människa efter Guds hjärta, men Gud vittnade inte om honom som Herren eller Kristus, för en varelses väsen är vad det är och det kan aldrig förändras. I sitt arbete följer inte Gud några regler utan använder olika metoder för att hans verksamhet ska få effekt och fördjupa människans kunskap om honom. Alla metoder han använder hjälper människan att lära känna honom och syftar till att fullkomna henne. Oavsett vilken

arbetsmetod han tillämpar syftar den till att uppbygga människan och fullkomna henne. En av hans arbetsmetoder må ha varat under väldigt lång tid, men det är för att härda människans tro på honom. Därför ska det inte finnas något tvivel i ert hjärta. Allt detta är steg i Guds verk och ni måste lyda dem.

Utdrag ur "Allt uppnås genom Guds ord" i "Ordet framträder i köttet"

295. De sista dagarnas inkarnerade Gud har kommit främst för att tala sina ord, förklara allt som är nödvändigt för människans liv, poängtera vad människan bör träda in i, visa människan Guds gärningar och visa människan Guds visdom, allmakt och förunderlighet. Genom de många sätt som Gud talar på kan människan skåda Guds suveränitet, Guds storhet och även Guds ödmjukhet och fördoldhet. Människan inser att Gud är suverän men att han är ödmjuk och fördold och kan bli den minste av alla. Vissa av hans ord talas direkt ur Andens perspektiv, vissa direkt ur människans perspektiv och vissa ur en tredje persons perspektiv. Därav kan man se att Gud verkar på väldigt skiftande sätt och det är med hjälp av ord som han låter människan inse det. Guds verk i de sista dagarna är både normalt och verkligt, så de sista dagarnas grupp människor utsätts för de svåraste av alla prövningar. På grund av Guds normalitet och verklighet har alla människor trätt in i sådana prövningar. Att människan har stigit in i Guds prövningar beror på Guds normalitet och verklighet. Under Jesu tidsålder fanns det inga föreställningar eller prövningar. Eftersom större delen av det verk som Jesus utträttade överensstämde med människans föreställningar följde man honom och hade inga föreställningar om honom. Dagens prövningar är de svåraste som människan någonsin har mött, och när det sägs att de här människorna har kommit ut ur den stora vedermödan är det denna vedermöda man syftar på. Idag talar Gud för att skapa förtröstan, kärlek, tolerans och lydnad hos dessa människor. De ord som talas av de sista dagarnas inkarnerade Gud är i enlighet med substansen i människans natur, i enlighet med människans beteende och i enlighet med det som människan bör träda in i idag. Hans ord är både verkliga och normala: Han talar inte om morgondagen och han ser inte heller tillbaka på gårdagen. Han talar bara om det man bör träda in i, omsätta i praktiken och förstå idag. Om det idag skulle dyka upp en person som har förmågan att göra tecken och under, driva ut demoner, bota sjuka och göra många mirakel, och om den personen påstod sig vara Jesus som har kommit, då skulle det vara en förfalskning som åstadkommits av onda andar som härmar Jesus. Kom ihåg det här! Gud upprepar

inte sitt verk. Jesu stadium av verket är redan fullbordat och Gud kommer aldrig att genomföra det stadiet av verket igen. Guds verk är oförenligt med människans föreställningar. Gamla testamentet förutsade till exempel att det skulle komma en Messias, och Jesu ankomst var uppfyllelsen av denna profetia, så därför skulle det vara fel om en annan Messias kom igen. Jesus har redan kommit en gång och det skulle vara fel om Jesus kom igen den här gången. Det finns ett namn för varje tidsålder och varje namn kännetecknas av den tidsåldern. I människans föreställningar måste Gud alltid göra tecken och under, alltid bota sjuka och driva ut demoner och han måste alltid vara precis som Jesus. Men den här gången är Gud inte alls sådan. Om Gud under de sista dagarna fortsatte att göra tecken och under och fortsatte att driva ut demoner och bota sjuka – om han gjorde precis detsamma som Jesus – då skulle Gud upprepa samma verk och Jesu verk skulle sakna betydelse eller värde. Därför genomför Gud ett stadium av verket i varje tidsålder. Så snart ett stadium av hans verk har fullbordats efterapar de onda andarna det, och när Satan börjat följa Gud i hälarna byter Gud till en annan metod. Så snart Gud har fullbordat ett stadium av sitt verk börjar onda andar efterapa det. Det här måste ni ha klart för er. Varför är Guds verk i dag annorlunda än Jesu verk? Varför gör inte Gud tecken och under, driver ut demoner och botar sjuka i dag? Om Jesu verk hade varit detsamma som det verk som utfördes under lagens tidsålder, skulle han då ha kunnat företräda nådens tidsålders Gud? Hade han kunnat fullborda korsfästelsens verk? Om Jesus hade gått in i templet och firat sabbaten, som under lagens tidsålder, skulle han inte ha blivit förföljd av någon utan accepterad av alla. Om det varit så, hade han då blivit korsfäst? Hade han kunnat fullborda återlösningens verk? Vad skulle det vara för mening med att de sista dagarnas inkarnerade Gud gjorde tecken och under som Jesus? Endast om Gud genomför en ny del av sitt verk de sista dagarna, en som representerar en del av hans förvaltningsplan, kan människan vinna en djupare kunskap om Gud, och först då kan Guds förvaltningsplan fullbordas.

Utdrag ur "Att känna Guds verk idag" i "Ordet framträder i köttet"

296. I den yttersta tiden använder Gud i första hand ordet för att fullkomna människan. Han använder inte tecken och under för att förtrycka människan eller övertyga henne; sådant kan inte tydliggöra Guds kraft. Om Gud bara visade tecken och under skulle det vara omöjligt att tydliggöra Guds verklighet och därmed omöjligt att fullända människan. Gud fullkomnar inte människan med hjälp av tecken och under,

utan använder ord för att vattna och valla människan, och därefter uppnås människans fullständiga lydnad och människans kunskap om Gud. Det här är målsättningen med det verk han utför och de ord han talar. Gud använder inte metoden att visa tecken och under för att fullkomna människan — han använder ord och många olika arbetsmetoder för att fullkomna människan. Oavsett om det handlar om förädling, hantering, beskärning eller tillhandahållande av ord, talar Gud ur många olika perspektiv för att fullkomna människan och ge henne större kunskap om Guds verk, vishet och förunderlighet. När Gud i den yttersta tiden avslutar tidsåldern och människan fullkomnas, kommer hon att vara kvalificerad att skåda tecken och under. När du har lärt känna Gud och kan lyda honom oavsett vad han gör, då kommer du inte längre att ha några föreställningar om honom när du ser tecken och under. För närvarande är du fördärvad och oförmögen att lyda Gud helt och fullt – tror du att du då är kvalificerad att se tecken och under i det tillståndet? När Gud visar tecken och under är när han straffar människan, när tidsåldern skiftar samt när tidsåldern avslutas. När Guds verk utförs normalt visar han inte tecken och under. Att göra tecken och under är skrattretande enkelt för honom, men det är inte så Gud arbetar och det är inte heller målet med hans förvaltning av människan. Om människan såg tecken och under, och om Guds andliga kropp skulle visa sig för människan, skulle inte alla tro på Gud då? Jag har tidigare sagt att en skara segrare har vunnits i Östern, segrare som kommit ut ur den stora vedermödan. Vad innebär detta? Det innebär att dessa personer som har vunnits inte började lyda på allvar förrän de genomgått dom och tuktan, hantering och beskärning och alla slags förädling. De här människornas tro är inte vag och abstrakt, utan konkret. De har inte sett några tecken och under, eller några mirakel; de talar inte om svårtolkade bibelord och dogmer eller om djupa insikter; istället har de verkligheten, Guds ord och en sann kunskap om Guds realitet. Är inte en sådan skara mer kapabel att tydliggöra Guds makt? Guds verk i den yttersta tiden är ett sant verk. Under Jesu tidsålder kom han inte för att fullkomna människan utan för att återlösa henne, och därför gjorde han några under för att få folk att följa honom. I huvudsak kom han nämligen för att utföra korsfästelsens verk, och att göra tecken ingick inte i hans verksamhet. De här tecknen och undren var sådant han utförde för att effektivisera sin gärning; de var extra verk och representerade inte hela tidsålders verk. Under den gammaltestamentliga lagens tidsålder gjorde Gud också en del tecken och under, men

det verk Gud utför idag är ett faktiskt verk, och han skulle definitivt inte göra några tecken och under nu. Om han gjorde tecken och under, skulle hans riktiga verksamhet komma i rubbning, och han skulle inte kunna utföra något mer verk. Om Gud sade att ordet skulle användas för att fullkomliggöra människor, men även visade tecken och under, skulle man då kunna avgöra om människan verkligen tror på honom? Därför gör inte Gud sådana saker. Det finns för mycket religion i människan; Gud har kommit i den yttersta tiden för att driva ut alla religiösa föreställningar och övernaturligheter ur människan och få henne att lära känna Guds realitet. Han har kommit för att radera ut bilden av en Gud som är abstrakt och fantasifull – en bild av en Gud som med andra ord inte existerar över huvud taget. Så det enda som är värdefullt för dig är att ha kunskap om verkligheten! Sanningen överträffar allt. Hur mycket sanning äger du idag? Är allt som visar tecken och under Gud? Onda andar kan också visa tecken och under; är de Gud? Vad människan söker efter i sin tro på Gud är sanningen; vad hon strävar efter är liv snarare än tecken och under. Detta bör vara målet för alla dem som tror på Gud.

Utdrag ur "Allt uppnås genom Guds ord" i "Ordet framträder i köttet"

297. Jehovas verk var världens skapelse, det var begynnelsen; det nuvarande skedet av verket är verkets avslutning och det är slutet. I början utfördes Guds verk bland Israels utvalda och därmed inleddes en ny epok på den allra heligaste av alla platser. Verkets sista etapp genomförs i det mest orena av alla länder för att döma världen och avsluta tidsåldern. I den första etappen utfördes Guds verk på den ljusaste av alla platser, och den sista etappen utförs på den mörkaste av alla platser, och detta mörker kommer att drivas ut, ljuset frambringas och alla människor erövrats. När människorna på denna den mest orena och mörka av alla platser har erövrats och hela befolkningen har erkänt att det finns en Gud som är den sanne Guden och varenda individ har blivit helt övertygad, då skall detta faktum användas för att utföra erövringsverket i hela universum. Detta skede av verket är symboliskt: När denna tidsålders verk väl har avslutats, kommer det sextusenåriga förvaltningsverket att avslutas helt och hållet. När dessa människor på den mörkaste av alla platser har erövrats, säger det sig självt att det kommer att bli så på alla andra platser också. Det är alltså bara erövringsverket i Kina som bär på en meningsfull symbolik. Kina förkroppsligar alla mörkrets krafter, och Kinas folk representerar alla dem som är av köttet, av Satan, och av kött och blod. Det kinesiska folket är det folk som har blivit mest fördärvat av den stora röda draken, som

utgör den starkaste oppositionen mot Gud och vars mänskliga natur är mest depraverad och oren. Därmed är de arketyper för hela den fördärvade mänskligheten. Det betyder inte att andra länder inte alls har några problem; människans föreställningar är alla desamma, och även om människorna i dessa länder må vara av god kaliber motsätter de sig Gud om de inte känner honom. Varför motsatte sig även judarna Gud och trotsade honom? Varför motsatte sig även fariséerna Gud? Varför förrådde Judas Jesus? Vid den tiden kände många av lärjungarna inte Jesus. Varför trodde människor fortfarande inte på Jesus efter det att han blivit korsfäst och uppstått? Är inte människors olydnad alltid likadan? Det är bara det att Kinas folk har gjorts till ett exempel, och när det har erövrats kommer det att bli en förebild och ett typexempel som utgör en referens för andra. Varför har jag alltid sagt att ni utgör ett komplement till min förvaltningsplan? Det är i det kinesiska folket som korruption, orenhet, orättfärdighet, motstånd och upproriskhet manifesteras mest fullständigt och uppenbaras i alla sina olika former. Dels har de dålig kaliber, dels är deras liv och tänkesätt efterblivet, och deras vanor, sociala miljö, familj de fötts in i – alla är fattiga och ytterst efterblivna. Även deras status är låg. Verket på denna plats är symboliskt, och när detta testverk har utförts i sin helhet kommer Guds följande verk att gå mycket bättre. Om det här steget av verket kan slutföras går det följande verket som en dans. När väl det här steget i verket har genomförts, kommer allt att ha blivit en storslagen framgång och erövringsverket i hela universum kommer att vara helt avslutat.

Utdrag ur "Visionen av Guds verk (2)" i "Ordet framträder i köttet"

298. Allt Guds verk i hela universum har fokuserats på denna grupp människor. Han har satt in alla sina ansträngningar för er och offrat allt för er; han har återvunnit och gett till er allt verk av Anden i hela universum. Det är därför som jag säger att det är ni som är de lyckliga. Dessutom har han flyttat sin härlighet från Israel, sitt utvalda folk, till er för att göra syftet med sin plan helt uppenbar genom den grupp av människor som ni är. Därför är det ni som ska ta emot Guds arv, och än mer vara arvtagare till Guds härlighet. Kanske ni alla minns dessa ord: "För vårt ringa lidande, som bara är tillfälligt, utverkar en mycket mer överträffande och evig tyngd av härlighet åt oss." Ni har alla hört detta ordspråk i det förflutna, och ändå förstod ingen ordens sanna mening. I dag känner ni väl till den verkliga innebörden i dem. Dessa ord är vad Gud ska uppfylla under de sista dagarna. Och de kommer att uppfyllas för dem som på ett grymt sätt är

drabbade av den stora röda draken i det land där den ligger. Den stora röda draken förföljer Gud och är Guds fiende, så i detta land är de som tror på Gud underkastade förödmjukelse och förföljelse. Det är därför som dessa ord ska bli verklighet i den grupp av människor som ni är. När verket utförs i ett land som vänder sig mot Gud, möts allt hans verk av omåttligt hinder, och många av hans ord kan inte uppfyllas i god tid; därför förfinas människor på grund av Guds ord. Även detta är en form av lidande. Det är mycket mödosamt för Gud att utföra sitt verk i den stora röda drakens land, men det är genom en sådan svårighet som Gud gör ett stadium av sitt verk för att uppenbara sin visdom och sina underbara gärningar. Gud utnyttjar detta tillfälle till att fullända denna grupp människor. På grund av människors lidande, deras kaliber och allt det sataniska sinnelaget hos människor i detta orena land utför Gud sitt renings- och erövringsverk, så att han utifrån detta kan vinna ära och vinna dem som vittnar om hans gärningar. Detta är den fulla innebörden av alla de offer som Gud har gjort för denna grupp människor. Det vill säga, Gud utför erövringens verk just genom dem som vänder sig mot honom. Bara på detta sätt kan Guds stora makt manifesteras. Med andra ord, bara de som är i det orena landet är värda att ärva Guds härlighet, och bara detta kan sätta Guds stora makt i förgrunden. Det är därför som jag säger att Guds härlighet vinnas i det orena landet och av dem som lever i det. Detta är Guds vilja. Detta är precis som under det stadium då Jesus verkade; han kunde bara bli förhärligad bland de fariséer som förföljde honom. Om det inte hade varit för sådan förföljelse och Judas förräderi skulle Jesus inte ha förlöjlighats eller förtalats, än mindre korsfästs, och han kunde alltså aldrig ha vunnit ära. Varhelst Gud verkar i varje tidsålder och varhelst han utför sitt verk i köttet vinner han ära, och där vinner han dem som han avser att vinna. Detta är Guds verks plan och detta är hans förvaltning.

Utdrag ur "Är Guds verk så enkelt som människan föreställer sig?" i "Ordet framträder i köttet"

299. I Guds plan över många tusen år är det verk som görs i köttet indelat i två delar: Först är det korsfästelsens verk, för vilket han äras; det andra är erövrandets och fullkommandets verk i de sista dagarna, varigenom han kommer att vinna ära. Detta är Guds förvaltning. Betrakta därför inte Guds verk eller Guds uppdrag till er som för enkla. Ni är alla arvtagare till den mycket mer oerhörda och eviga tyngden som finns i Guds härlighet, och detta påbjöds särskilt av Gud. Av de två delarna i hans härlighet är en uppenbarad i er; en del av Guds härlighet är i sin helhet skänkt till er, så att den kan

vara ert arv. Detta är upphöjelsen från Gud och hans plan som förutbestämts för länge sedan. Givet storheten i det verk som Gud har gjort i det land där den stora röda draken vistas hade ett sådant verk, om det flyttats någon annanstans, för länge sedan burit storslagen frukt och lätt accepterats av människan. Och ett sådant verk skulle vara alldeles för lätt att acceptera för de präster i Västerlandet som tror på Gud, för stadiet av Jesu verk tjänar som ett föregående exempel. Därför kan han inte uppnå detta stadium av förhålligandets verk någon annanstans; det vill säga eftersom det finns stöd av alla människor och erkännande av alla nationer, så finns det ingen plats för Guds härlighet att vila på. Och detta är exakt den enastående betydelse som detta stadium av verket har i detta land. Bland er finns det inte en människa som får skydd av lagen; det är snarare så, att ni straffas av lagen, och den större svårigheten är att ingen människa förstår er, vare sig det är era släktingar, era föräldrar, era vänner eller era kolleger. Inga förstår er. När Gud förkastar er, finns det inget sätt för er att fortsätta leva på jorden. Men ändå kan människor inte stå ut med att lämna Gud; detta är innebörden av Guds erövring av människor, och detta är Guds ära. Vad ni har ärvt denna dag överträffar det som alla tidigare apostlar och profeter har ärvt och är till och med större än Mose och Petrus arv. Välsignelser kan inte tas emot på en eller ett par dagar; de måste förtjänas genom mycket offer. Det vill säga, ni måste ha förfinad kärlek, stor tro och de många sanningar som Gud ber er att nå fram till; dessutom måste ni kunna vända ert ansikte mot rättvisan och aldrig bli skrämnda eller underkasta er, och ni måste ha en ständig och oförtröttlig kärlek till Gud. Beslutsamhet krävs av er, liksom en förändring av ert livs sinnelag; ert fördärv måste botas, och ni måste acceptera Guds hela iscensättning utan klagomål, och till och med vara lydiga intill döden. Detta är vad ni bör åstadkomma. Detta är det slutliga målet för Guds verk och de krav som Gud ställer på denna grupp människor. Så som han ger till er, så måste han också begära av er i gengäld och ställa passande krav på er. Därför sker allt Guds verk inte utan orsak och utifrån detta kan man se varför Gud om och om igen utför sitt med höga normer och stränga krav försedda verk. Därför bör ni vara uppfyllda av tro på Gud. Kort sagt, allt Guds verk görs för er skull, så att ni blir värda att ta emot hans arv. Detta är inte så mycket för Guds egen äras skull utan för er frälsnings skull och för att göra denna grupp människor som är svårt drabbad i det orena landet fullkomlig. Ni måste förstå Guds vilja. Och därför uppmanar jag de många okunniga människor som saknar insyn eller förnuft: Sätt inte

Gud på prov och gör inte motstånd längre. Gud har redan uthärdat allt lidande som människan aldrig har uthärdat och han har för länge sedan lidit mer förödmjukelse i människans ställe. Vad mer kan ni inte släppa? Vad skulle kunna vara viktigare än Guds vilja? Vad skulle kunna stå över Guds kärlek? Det är redan en dubbelt mödosam uppgift för Gud att utföra sitt verk i detta orena land. Om människan medvetet och självsvåldigt gör överträdelser, kommer Guds verk att behöva förlängas. I vilket fall som helst är detta inte i någons intresse och det är inte till nytta för någon. Gud är inte bunden av tiden; hans verk och hans härlighet kommer först. Hur lång tid det än tar kommer han därför inte att spara någon möda om det är hans verk. Detta är Guds sinnelag: Han kommer inte att vila förrän hans verk är utfört. Först när den tiden kommer att han erhåller den andra delen av sin ära kan hans verk avslutas. Om Gud inte skulle kunna avsluta verket med den andra delen av sin ära, så kommer aldrig hans dag att inträffa, hans hand kommer aldrig att avvika från hans utvalda, hans härlighet kommer aldrig att komma över Israel och hans plan kommer aldrig att slutföras. Ni bör se Guds vilja och se att Guds verk inte är så enkelt som skapelsen av himlarna och jorden och alla ting. För verket av i dag är att förvandla dem som har fördärvats, som blivit ytterst känslolösa, och att rena dem som skapades men sedan bearbetades av Satan. Det är inte skapelsen av Adam eller Eva, än mindre skapelsen av ljuset eller skapelsen av alla växter och djur. Hans verk nu är att rena alla som har fördärvats av Satan så att de kan vinnas tillbaka och komma att tillhöra honom och bli hans ära. Ett sådant verk är inte så enkelt som människan föreställer sig att skapelsen av himlarna och jorden och alla ting är, och det har ingen likhet med att fördöma Satan till den bottenlösa avgrunden, som människan föreställer sig. Det är snarare att förvandla människan, att vända negativt till positivt och att ta i besittning det som inte tillhör honom. Detta är den inre berättelsen om detta stadium i Guds verk. Ni måste inse det, och ni bör inte förenkla saker och ting på ett överdrivet sätt. Guds verk är olikt allt vanligt arbete. Dess under kan inte förstås av människans sinne, och dess visdom kan inte nås av detta. Under detta stadium av sitt verk skapar Gud inte alla ting, och han förstör dem inte. Det är snarare så, att han förändrar hela sin skapelse och renar allt som har orenats av Satan. Därför ska Gud påbörja ett verk av stor vikt, och detta är den fullständiga betydelsen av Guds verk.

Utdrag ur "Är Guds verk så enkelt som människan föreställer sig?" i "Ordet framträder i köttet"

300. Gud använder sin förvaltning av människorna för att besegra Satan. Genom att fördärva folk avgör Satan människors öde och stör Guds arbete. Samtidigt är Guds arbete mänsklighetens frälsning. Vilket steg i det arbete Gud utför syftar inte till att rädda mänskligheten? Vilket steg syftar inte till att rena människor, få dem att handla rättfärdigt och leva på ett sådant sätt att de kan bli älskade? Men Satan gör inte detta. Han fördärvar mänskligheten; han utför oavbrutet sitt verk med att fördärva mänskligheten i hela universum. Naturligtvis utför Gud också sitt eget arbete utan att bry sig om Satan. Oavsett hur mycket makt Satan har så är det makt han fått av Gud; Gud gav honom helt enkelt inte all sin makt, så oavsett vad Satan gör kan han aldrig övertrumfa Gud och kommer alltid att vara inom räckhåll för Gud. Gud uppenbarade inte några av sina handlingar medan han var i himlen. Han gav bara Satan lite makt och tillät honom att utöva kontroll över änglarna. Så oavsett vad Satan gör kan han inte överträffa Guds makt, eftersom den myndighet som Gud ursprungligen gav honom är begränsad. Medan Gud arbetar, stör Satan. I den yttersta tiden kommer det att vara slut med hans störningar; likaledes kommer Guds verk att vara avslutat och de människor som Gud vill fullända kommer att vara fulländade. Gud leder människor på ett positivt sätt; hans liv är levande vatten, omätligt och gränslöst. Satan har fördärvat människan till en viss grad; i slutändan kommer livets levande vatten att fullända människan och det kommer att vara omöjligt för Satan att störa och utföra sitt verk. På så sätt kommer Gud att vinna dessa människor helt och hållet. Men Satan vägrar fortfarande att acceptera detta; han utmanar oavbrutet Gud, men Gud tar ingen hänsyn till honom. Gud har sagt: ”Jag ska segra över alla Satans mörka krafter och över alla mörka influenser.” Detta är det arbete som nu måste utföras i köttet och det är också vad som gör inkarnationen så viktig: att fullborda den etapp av verket som består i att besegra Satan i ändens tid och utplåna allt som tillhör Satan. Guds seger över Satan är oundviklig! I själva verket misslyckades Satan för länge sedan. När evangeliet började spridas i hela den stora röda drakens land, alltså när den inkarnerade Guden började sitt arbete och detta verk sattes igång, besegrades Satan fullständigt, för själva syftet med inkarnationen var att besegra Satan. Så snart Satan såg att Gud hade tagit mänsklig gestalt igen och dessutom hade börjat utföra sitt arbete, som inga krafter kunde stoppa, blev han bestört när han såg detta verk och vågade inte ställa till mer oreda. Till att börja med trodde Satan att han också var begåvad med rikligt med visdom och han avbröt och

trakasserade Guds verk; men han förväntade sig inte att Gud skulle bli kött igen eller att Gud i sitt arbete skulle använda Satans upproriskhet för att avslöja och döma mänskligheten och därigenom erövra mänskligheten och besegra Satan. Gud är klokare än Satan, och hans verk överträffar honom i hög grad. Därför har jag tidigare sagt att ”det verk som jag gör utförs som svar på Satans lister. I slutändan kommer jag att avslöja min allmakt och Satans maktlöshet”. Gud kommer att utföra sitt verk i täten medan Satan följer efter tills han slutligen förgörs – han kommer inte ens att veta vad som träffade honom! Han kommer inte att inse sanningen förrän han redan har träffats och krossats, och vid det laget kommer han redan att ha brunnit upp i eldsjön. Då torde han väl bli helt övertygad? För då kommer Satan inte att ha några fler intriger att sätta i verket!

Utdrag ur ”Ni bör veta hur hela mänskligheten har utvecklats fram till i dag” i ”Ordet framträder i köttet”

301. I den stora röda drakens nation har jag genomfört en fas i verket som är obegriplig för människor, vilket får dem att vaka i vinden, varefter många stillsamt driver bort med vinden. Detta är sannerligen den ”tröskplats” som jag håller på att röja; det är vad jag längtar efter och det är också min plan. För många ogudaktiga har smugit sig in medan jag utför mitt verk, men jag har inte bråttom att driva bort dem. Istället skall jag skingra dem när tiden är mogen. Först efter det skall jag vara livets källa, och låta dem som verkligen älskar mig ta emot fikonsträdets frukt och liljans doft från mig. I det land där Satan vistas, stoftets land, finns inget rent guld kvar, bara sand, och därmed, i mötet med dessa omständigheter, utför jag en fas i verket. Du ska veta att det jag vinner är äkta, förfinat guld, inte sand. Hur kan de ogudaktiga stanna kvar i mitt hus? Hur kan jag låta rävar vara parasiter i mitt paradiset? Jag använder alla tänkbara medel för att driva ut dessa ting. Innan min vilja avslöjas, vet ingen vad jag skall göra. Jag tar detta tillfälle i akt och driver ut dessa ogudaktiga, och de tvingas lämna min närvaro. Detta är vad jag gör med de ogudaktiga, men det kommer fortfarande att komma en dag då de kan tjäna mig. Människans begär efter välsignelser är alltför stark; därför vänder jag på min kropp och visar mitt strålande anlete för hedningarna, så att alla människor kan leva i sin egen värld och döma sig själva, medan jag fortsätter att säga de ord jag vill säga, och förser människor med vad de behöver. När människorna kommer till sans, kommer jag för länge sedan att ha spritt mitt verk. Jag skall därefter uttrycka min vilja för människorna och påbörja den andra delen av mitt verk på människan, att låta alla

människor följa mig noga för att samordnas med mitt verk, och låta människorna göra allt de kan för att tillsammans med mig utföra det verk som jag måste göra.

Utdrag ur "De sju åskorna mullrar – profeterar att evangeliet om riket skall spridas över hela universum" i "Ordet framträder i köttet"

302. I min plan har Satan hela tiden smugit bakom varje steg och som en kontrast till min visdom alltid försökt att finna sätt och medel att störa min ursprungliga plan. Men skulle jag kunna ge efter för hans svekfulla ränker? Allt i himlen och på jorden tjänar mig; skulle det kunna vara annorlunda med Satans svekfulla ränker? Det är precis här som min vishet korsar hans planer; det är precis detta som är så underbart med mina gärningar och det är principen för verksamheten i hela min förvaltningsplan. Under den era då riket byggs undviker jag ändå inte Satans svekfulla ränker utan fortsätter att göra det arbete jag måste göra. Bland universum och alla ting har jag valt Satans gärningar som min kontrast. Är inte detta ett utslag av min visdom? Är inte detta exakt vad som är underbart med mitt verk? Vid tillfället för inträdet i rikets tidsålder förvandlas allt i himmel och på jord fullständigt och de firar och fröjdas. Är ni på något sätt annorlunda? I vems hjärta finns inte en sötma av honung? Vem är inte sprängfylld av glädje? Vem dansar inte av förtjusning? Vem talar inte ord av lovprisning?

Utdrag ur "Kapitel 8" i "Guds ord till hela universum" i "Ordet framträder i köttet"

303. När alla människor har fullkomnats och alla jordens nationer blir Kristi rike, då är det dags för de sju åskorna att mullra. I dag tas ett stort steg mot det stadiet; framryckningen mot den dagen har inletts. Detta är Guds plan och i en nära framtid kommer den att förverkligas. Men Gud har redan åstadkommit allt han har yttrat. Således är det uppenbart att jordens nationer inte är annat än sandslott som skakar när högvattnet närmar sig: Den sista dagen är nära och den stora röda draken kommer att falla över ända under Guds ord. Himlens änglar har stigit ner på jorden för att se till att Guds plan utförs med framgång, och de gör sitt yttersta för att behaga Gud. Den inkarnerade Guden själv har tagit plats på slagfältet för att strida mot fienden. Överallt där inkarnationen framträder kommer fienden att tillintetgöras. Kina blir det första landet som förintas; det kommer att ödeläggas av Guds hand. Gud kommer inte att ge någon som helst pardon där. Beviset på den stora röda drakens successiva sammanbrott kan ses i folkets fortsatta mognad; detta är uppenbart och synligt för vem som helst.

Folkets mognad är ett tecken på fiendens fall. Detta är en del av förklaringen till vad som menas med ”tar upp kampen med den.”

Utdrag ur ”Kapitel 10” i ”Tolkningar av hemligheterna i Guds ord till hela universum” i ”Ordet framträder i köttet”

304. Jag härskar i riket och dessutom härskar jag i hela universum; jag är både rikets kung och universums överhuvud. Från och med nu kommer jag att samla alla dessa som inte tillhör de utvalda och börja mitt verk bland hedningarna, och jag kommer att tillkännage mina administrativa förordningar till hela universum så att jag kan inleda nästa steg i mitt verk med framgång. Jag kommer att sprida mitt verk bland hedningarna med hjälp av tuktan, vilket innebär att jag kommer att använda makt mot alla dessa som är hedningar. Det här arbetet kommer naturligtvis att utföras samtidigt som mitt verk bland de utvalda. Den dag då mitt folk härskar och utövar sin makt på jorden, det är också den dag då alla människor på jorden har blivit erövrade och det kommer dessutom att vara då jag vilar – och först då kommer jag att framträda för alla dessa som har blivit erövrade. Jag framträder för det heliga riket och döljer mig för smutsens land. Alla som har erövrats och blivit lydiga inför mig kommer att kunna se mitt ansikte med sina egna ögon och höra min röst med sina egna öron. Detta är välsignelsen för dessa som föds i de sista dagarna, detta är välsignelsen som förutbestämts av mig, och detta kan ingen människa ändra på. I dag verkar jag på detta sätt för det framtida verkets skull. Hela mitt verk hänger ihop, i hela verket finns en kallelse och ett gensvar: Inget steg har någonsin plötsligt stannat upp, och inget steg har någonsin genomförts oberoende av något annat. Är det inte så? Utgör inte det förgångnas verk grundvalen för verket i dag? Är inte det förgångnas ord föregångare till dagens ord? Är inte det förgångnas steg ursprunget till dagens steg? När jag formellt öppnar skriftrullen, det är när folk i hela universum tuktas, när människor i hela världen drabbas av prövningar, och det är mitt verks höjdpunkt; alla människor lever i ett land utan ljus, och alla människor lever omgivna av de hot som deras miljö utgör. Det här är med andra ord ett liv som människan aldrig har upplevt sedan skapelsen fram till i dag, och ingen har någonsin ”åtnjutit” denna sorts liv, och därför säger jag att jag har utfört verk som aldrig utförts tidigare. Detta är det verkliga förhållandet och detta är den inre innebörden. Vem kan undgå att känna rädsla när min dag närmar sig hela mänskligheten och inte bara syns i fjärran utan mitt framför människans ögon? Och vem kan undgå att glädjas över detta? Äntligen är det slut med den smutsiga staden

Babylon; människan har mött en splitter ny värld igen och himmel och jord har förvandlats och förnyats.

Utdrag ur "Kapitel 29" i "Guds ord till hela universum" i "Ordet framträder i köttet"

306. Man kan säga att alla dagens yttranden är profetior om framtida saker; de här yttrandena är Guds sätt att förbereda nästa steg i sitt verk. Gud har nästan avslutat sitt verk i kyrkans folk och därefter ska han framträda i raseri inför alla människor. Som Gud säger: "Jag ska få jordens folk att erkänna mina handlingar, och mina gärningar ska bevisas inför 'domarsätet' så att de kan erkännas bland folk över hela jorden, som alla ska lyda." Såg du någonting i dessa ord? Häri finns sammanfattningen av nästa del av Guds verk. Först ska Gud se till att alla vakthundarna som utövar politisk makt blir uppriktigt övertygade, och han ska få dem att frivilligt stiga ner från historiens scen och aldrig mer kämpa om status och aldrig mer ägna sig åt listiga planer och intriger. Det här arbetet måste utföras av Gud genom att han skapar olika katastrofer på jorden. Men det är inte alls så att Gud kommer att framträda. När det här sker kommer den stora röda drakens land fortfarande att vara ett smutsens land och därför kommer Gud inte att framträda utan bara visa sig genom tuktan. Sådant är Guds rättfärdiga sinnelag som ingen kan komma undan. Under den här tiden kommer alla som lever i den stora röda drakens land att drabbas av olycka, vilket naturligtvis också inbegriper riket på jorden (kyrkan). Det här är den stund då fakta kommer fram och därför är det något som alla människor upplever och ingen kan undfly. Detta har Gud förutbestämt. Det är just på grund av detta steg i verket som Gud säger: "Nu är tiden inne att genomföra storslagna planer." I framtiden kommer det nämligen inte att finnas någon kyrka på jorden och katastroferna gör att folk bara kan tänka på vad de har för ögonen och struntar i allt annat, och det kommer att bli svårt för dem att glädjas åt Gud mitt i förödelsen. Därför uppmanas folk att älska Gud av hela sitt hjärta under denna underbara tid, så att de inte missar chansen. När detta faktum har passerat kommer Gud att ha besegrat den stora röda draken i grunden, och därmed kommer Guds folks arbete med att vittna att ha nått sitt slut; efteråt kommer Gud att inleda nästa steg i sitt verk, ödelägga den stora röda drakens land och slutligen spika fast människor i hela universum upp och ner på korset, varefter han kommer att förinta hela mänskligheten – detta är de kommande stegen i Guds verk.

Utdrag ur "Kapitel 42" i "Tolkningar av hemligheterna i Guds ord till hela universum" i "Ordet framträder i köttet"

307. Alla människor behöver förstå syftet med mitt verk på jorden, det vill säga det slutliga målet med mitt verk och vilken nivå jag måste uppnå i det här verket innan det kan slutföras. Om folk, efter att ha gått runt med mig ända fram till denna dag, inte förstår vad mitt verk handlar om, har de då inte gått med mig förgäves? Folk som följer mig bör känna till min vilja. Jag har verkat på jorden i tusentals år och fram till denna dag utför jag fortfarande mitt verk på det här sättet. Även om mitt verk består av exceptionellt många saker förblir syftet med detta verk alltid detsamma. Precis som det jag gör, trots att jag till exempel är fylld av dom och tuktan gentemot människan, ändå är för att rädda henne, och för att bättre sprida mitt evangelium och expandera mitt verk ytterligare bland alla de hedniska nationerna, när människan väl har fulländats. Så i dag, vid en tidpunkt då många människor sedan länge har levt i stor besvikelse över sina förhoppningar, fortsätter jag ändå med mitt verk. Jag fortsätter med det verk jag måste göra för att döma och tukta människan. Trots det faktum att människan är trött på vad jag har att säga och oberoende av det faktum att hon inte har någon önskan att bry sig om mitt verk, gör jag fortfarande min plikt eftersom syftet med mitt verk förblir oförändrat och min ursprungliga plan inte kommer att förstöras. Syftet med min dom är att göra det möjligt för människan att lyda mig bättre och syftet med min tukt är att låta människan förändras på ett mer effektivt sätt. Även om det jag gör är för min förvaltnings skull, har jag aldrig gjort något som inte har varit till människans fördel. Det beror på att jag vill göra alla nationer utanför Israel lika lydiga som israeliterna, och göra dem till riktiga människor, så att jag kommer att ha ett fäste i länderna utanför Israel. Det här är min förvaltning, det här är det verk jag åstadkommer bland de hedniska nationerna. Det finns fortfarande många människor som inte förstår min förvaltning, eftersom de inte har något intresse för sådana saker, utan bara bryr sig om sin egen framtid och sina egna slutmål. Vad jag än säger är människor fortfarande likgiltiga inför det verk jag utför och fokuserar i stället enbart på sina framtida slutmål. Hur ska mitt verk kunna expandera om saker och ting fortsätter på det här viset? Hur kan mitt evangelium då spridas över världen? Ni bör veta att när mitt verk expanderar kommer jag att sprida ut er och jag kommer att slå till mot er, precis som Jehova slog till mot var och en av Israels stammar. Allt detta kommer att göras för att sprida mitt evangelium över jorden och för att sprida mitt verk till de hedniska nationerna så att mitt namn upphöjs av både vuxna och barn, och mitt heliga namn kan upphöjas av

munnar som tillhör folk från alla stammar och nationer. I denna sista era kommer jag göra så att mitt namn upphöjs bland de hedniska nationerna, göra så att mina gärningar ses av hedningarna för att de ska kalla mig den Allsmäktige för mina gärningars skull, och göra så att mina ord snart förverkligas. Jag kommer att låta alla människor veta att jag inte bara är israeliternas Gud, utan även Gud över alla de hedniska nationerna, till och med dem som jag har förbannat. Jag kommer att låta alla människor se att jag är hela skapelsens Gud. Detta är mitt största verk, syftet med min verkningsplan för de sista dagarna och det enda verk som ska fullbordas under de sista dagarna.

Utdrag ur "Arbetet med att sprida evangeliet är också arbetet med att frälsa människorna" i "Ordet framträder i köttet"

308. Har ni sett vilket verk Gud kommer att genomföra bland dessa människor? Gud sade en gång att folk måste följa hans ord även i tusenårsriket, och i framtiden kommer Guds ord att direkt vägleda människans liv i Kanaans goda land. När Mose befann sig i vildmarken undervisade Gud honom och talade direkt till honom. Gud sände människorna mat, vatten och manna från himlen, och så är det än i dag: Gud har personligen sänt ner mat och dryck till folk, och han har personligen sänt förbannelser för att tukta människor. Varje enskilt steg i hans verk utförs alltså personligen av Gud. I dag söker människor efter att fakta ska inträffa, de söker tecken och under, och det är möjligt att alla dessa människor kommer att förkastas eftersom Guds verk blir mer och mer praktiskt. Ingen vet att Gud har stigit ner från himlen eller att Gud har skickat ner mat och stärkande drycker från himlen – men Gud finns faktiskt, och de översvallande scener från tusenårsriket som människor föreställer sig är också Guds egna ord. Detta är faktum, och endast detta är vad som kallas att regera med Gud på jorden. Att regera med Gud på jorden handlar om köttet. Det som inte är av köttet existerar inte på jorden, och därför gör alla de som fokuserar på att komma till den tredje himlen det förgäves. En dag, när hela universum återvänder till Gud, kommer centrum för hans verk i hela kosmos att följa hans yttranden; på andra håll kommer en del människor att använda telefonen, några kommer att ta flyg, somliga kommer att ta en båt över havet medan andra kommer att använda lasrar för att ta emot Guds yttranden. Alla kommer att tillbe, längtansfulla, alla kommer att närma sig Gud och samlas kring Gud; och alla kommer att tillbe Gud – och allt detta kommer att vara Guds gärningar. Kom ihåg detta! Gud kommer garanterat aldrig att börja på nytt någon annanstans. Gud kommer att

förverkliga detta: han kommer att se till att alla människor i universum kommer inför honom och tillber Gud på jorden, och hans verk på andra platser kommer att upphöra och människorna kommer att tvingas söka den sanna vägen. Det kommer att vara som för Josef: Alla kom till honom för att få mat, och bugade sig inför honom, för han hade mat att äta. Folk kommer att tvingas söka den sanna vägen för att undvika svält. Hela det religiösa samhället kommer att drabbas av svår hungersnöd och dagens Gud är den enda källan till levande vatten och besitter den ständigt flödande källan som finns där till människans glädje, och folk kommer att komma och förlita sig på honom. Den dagen kommer Guds gärningar att uppenbaras och Gud blir förhärligad; alla människor i hela universum kommer att dyrka denna helt vanliga "människa". Kommer inte detta att vara Guds härlighets dag? En dag kommer gamla pastorer att skicka telegram och söka vatten från det levande vattnets källa. De kommer att vara åldriga, men de kommer ändå för att tillbe denna person som de såg ner på. De kommer att erkänna honom med sina läppar och förtrösta på honom med sina hjärtan – är inte det här ett tecken och ett under? På Guds härlighets dag kommer hela riket att fröjdas och var och en som kommer till er och tar emot Guds goda nyheter kommer att välsignas av Gud, och de länder och människor som gör det kommer att välsignas och tas om hand av Gud. Det här kommer att vara den framtida inriktningen: De som tar emot yttrandena från Guds mun kommer att ha en väg att vandra på jorden, medan de som inte har Guds ord – de må vara affärsmän eller vetenskapsmän, pedagoger eller industrimagnater – kommer att få det svårt att ta ens ett enda steg och tvingas söka den sanna vägen. Det är innebörden i orden: "Med sanningen kommer du att färdas över hela världen; utan sanningen kommer du ingenstans." Detta är fakta: Gud kommer att använda Vägen (det vill säga alla sina ord) för att styra hela universum och för att råda över och erövra mänskligheten. Folk hoppas alltid på en stor förändring av Guds arbetsmetoder. För att tala klarspråk – det är med hjälp av ord som Gud styr människorna, och du måste göra vad han säger vare sig du vill eller inte; det här är ett objektiva faktum och något som alla måste lyda, det är dessutom ofrånkomligt och något som alla känner till.

Utdrag ur "Tusenårsriket har anlänt" i "Ordet framträder i köttet"

309. Guds ord kommer att spridas i otaliga hem, alla kommer att känna till dem, och först då kommer hans verk att spridas i hela universum. Med andra ord måste Guds ord spridas om hans verk skall kunna spridas i hela universum. På Guds härlighets dag

kommer Guds ord att visa sin kraft och auktoritet. Vartenda ett av hans ord sedan urminnes tider och fram till i dag kommer att genomföras och kommer att bli verklighet. På så sätt kommer Gud att förhärligas på jorden – det vill säga, hans ord kommer att härska på jorden. Alla onda kommer att tuktas av orden som utgår från Guds mun, alla rättfärdiga kommer att välsignas av orden som utgår från hans mun, och allt kommer att upprättas och fullbordas av orden som utgår från hans mun. Han kommer inte heller att göra några tecken eller under; allt kommer att uträttas av hans ord, och hans ord kommer att frambringa fakta. Alla på jorden kommer att prisa Guds ord, vare sig de är vuxna eller barn, män eller kvinnor, gamla eller unga kommer alla att föga sig efter Guds ord. Guds ord framträder i köttet så att folk kan se dem på jorden, livs levande. Det här är vad det innebär att Ordet blir kött. Gud har kommit till jorden i första hand för att uppnå det faktum att "Ordet blir kött", det vill säga, han har kommit för att hans ord ska kunna utgå ur köttet (och inte som på Mose tid i Gamla testamentet då Guds röst talade direkt från skyn). Därefter kommer alla hans ord att gå i uppfyllelse under tusenårsrikets tidsålder, de kommer att bli till synliga realiteter inför människans ögon, och folk kommer att se dem med egna ögon, klart och tydligt. Detta är den främsta meningen med Guds inkarnation. Nämligen att Andens verk utförs genom köttet och med hjälp av ord. Detta är den sanna innebörden i "Ordet blir kött" och "Ordets framträdande i köttet". Endast Gud kan uttrycka Andens vilja, och endast den inkarnerade Guden kan tala å Andens vägnar; Guds ord tydliggörs i den inkarnerade Guden och alla andra får vägledning av dem. Ingen är undantagen, alla existerar inom dessa ramar. Endast genom dessa yttranden kan människor bli medvetna; de som inte vinner något på detta sätt dagdrömmer om de tror att de kan vinna yttrandena från himlen. Detta är den auktoritet som demonstreras i Guds inkarnerade kött och får alla att tro på den med absolut övertygelse. Inte ens de mest ärevörddiga experter och religiösa pastorer kan yttra dessa ord. Allesamman måste de underkasta sig dem, och ingen kommer att kunna börja från början igen. Gud kommer att använda ord för att erövra universum. Han kommer inte att göra det genom sitt inkarnerade kött, utan genom att använda yttrandena från den inkarnerade Gudens mun för att erövra alla människor i hela universum; endast detta är Ordet som blivit kött, och endast detta är Ordets framträdande i köttet. I människans ögon kanske det verkar som om Gud inte har gjort mycket – men Gud behöver bara yttra sina ord så kommer de att bli

fullkomligt övertygade och fyllda av vördnad. Utan fakta gapar och skriker folk; med Guds ord tystnar de. Gud kommer garanterat att genomföra detta faktum, för det är Guds plan sedan länge: att förverkliga Ordets ankomst till jorden. Egentligen behöver jag inte förklara – när tusenårsriket kommer till jorden, kommer Guds ord till jorden. När det nya Jerusalem stiger ner från himlen är det Guds ord som kommer för att leva bland människorna, för att följa alla deras handlingar och alla deras innersta tankar. Detta är också en realitet som Gud kommer att åstadkomma; detta är det underbara med tusenårsriket. Det här är den plan som Gud har bestämt: Hans ord ska framträda på jorden i tusen år, och de kommer att manifestera alla hans gärningar och avsluta hela hans verk på jorden, varefter detta stadium av mänskligheten skall nå sitt slut.

Utdrag ur "Tusenårsriket har anlänt" i "Ordet framträder i köttet"

IX. Ord om att avslöja skillnaden mellan Guds verk och människans arbete

310. Guds eget verk inbegriper hela mänsklighetens verk och det representerar också hela epokens verk, vilket innebär att Guds eget verk representerar varje rörelse och trend i den helige Andes verk, medan apostlarnas verk kommer efter Guds eget verk och följer på det, och det varken leder epoken eller representerar trender för den helige Andes verk i hela epoken. De utför bara det arbete som människan bör utföra och det berör inte förvaltningsverket över huvud taget. Guds eget verk är projektet inom förvaltningsverket. Människans verk är bara den uppgift människor som används är skyldiga att utföra och har inget med förvaltningsverket att göra. På grund av verkets olika identiteter och representationer finns det tydliga och väsentliga skillnader mellan Guds eget verk och människans verk, trots att de båda är den Helige Andes verk. Dessutom varierar omfattningen på det verk som utförs av den Helige Ande på verksobjekt med olika identiteter. Detta är principerna för och omfattningen av den Helige Andes verk.

Utdrag ur "Guds verk och människans verk" i "Ordet framträder i köttet"

311. Den inkarnerade Gudens verk inleder en ny era och de som fortsätter hans verk är de människor som används av honom. Det verk som människan utför sker helt inom ramen för den inkarnerade Gudens verksamhet och kan inte gå utöver denna omfattning. Om den inkarnerade Guden inte kommer för att utföra sitt verk, är inte människan i stånd att avsluta den gamla tidsåldern och starta en ny era. Det verk som människan utför ligger enbart inom hennes mänskligt genomförbara pliktområde och representerar inte Guds verk. Endast den inkarnerade Guden kan komma och fullborda det verk som han har att utföra och ingen kan göra detta å hans vägnar. Vad jag talar om handlar naturligtvis om inkarnationens verk.

Utdrag ur "Den fördärvade mänskligheten är i större behov av den inkarnerade Gudens frälsning" i "Ordet framträder i köttet"

312. Guds ord kan inte göras till människans ord, och än mindre kan man göra människans ord till Guds ord. En människa som används av Gud är inte den inkarnerade Guden, och den inkarnerade Guden är inte en människa som används av Gud. Det är en väsentlig skillnad. Efter att ha läst dessa ord kanske du inte accepterar dem som Guds ord utan bara som den upplysning som människan har vunnit. I så fall är

du förblindad av okunnighet. Hur skulle Guds ord kunna vara desamma som upplysning som människan har vunnit? Den inkarnerade Gudens ord inleder en ny tidsålder, vägleder hela mänskligheten, uppenbarar hemligheter och visar människan den riktning hon ska gå i den nya tidsåldern. Den upplysning människan fått är inget mer än enkla praktiska instruktioner eller kunskaper. De kan inte vägleda hela mänskligheten in i en ny tidsålder eller uppenbara Guds egna hemligheter. Till syvende och sist är Gud Gud och människan människa. Gud har Guds väsen och människan har människans väsen. Om människan betraktar de ord Gud talar som enkla upplysningar från den helige Ande och tar apostlarnas och profeternas ord som om de vore Guds egna, så misstar hon sig. Vad du än gör så ska du aldrig förväxla rätt och fel, göra högt till lågt eller missta det djupa för det grunda; vad du än gör så ska du aldrig medvetet vederlägga vad du vet är sanningen. Alla som tror att det finns en Gud bör undersöka problem från rätt utgångspunkt och acceptera Guds nya verk och nya ord ur hans skapade varelses perspektiv; i annat fall kommer du att elimineras av Gud.

Utdrag ur förordet till "Ordet framträder i köttet"

313. Det verk som utförs av den som används av Gud är till för att samverka med Kristi eller den Helige Andes verk. Den här människan är upphöjd av Gud bland människorna, hon är på plats för att leda alla Guds utvalda, och hon är också upphöjd av Gud för att utföra verket som gäller mänskligt samarbete. Med en sådan människa, som kan utföra det verk som tillhör det mänskliga samarbetet, kan fler av Guds krav på människan och det verk som den Helige Ande måste utföra bland människorna uppnås. Ett annat sätt att uttrycka detta är så här: Guds mål med att använda denna människa är att alla som följer Gud ska kunna förstå Guds vilja bättre och kunna uppfylla fler av Guds krav. Eftersom människorna är oförmögna att förstå Guds ord eller Guds vilja direkt, har Gud upphöjt någon som används för att utföra ett sådant verk. Den här personen som används av Gud kan också beskrivas som en förmedlare genom vilken Gud vägleder människorna, som den "översättare" som kommunicerar mellan Gud och människorna. En sådan människa är alltså olik någon av dem som arbetar i Guds hushåll eller som är hans apostlar. Liksom de kan hon sägas vara en som tjänar Gud, men ändå skiljer hon sig i hög grad från de andra arbetarna och apostlarna i fråga om substansen i sitt verk och bakgrunden till Guds användning av henne. Beträffande substansen i hennes verk och bakgrunden till hennes användning så upphöjs den

människa som används av Gud av honom, hon förbereds av Gud för Guds verk och hon samverkar i Guds eget verk. Ingen människa skulle någonsin kunna utföra detta verk i hans ställe – det här handlar om mänsklig samverkan som är oundgänglig för det gudomliga verket. Det arbete som under tiden utförs av andra arbetare och apostlar är bara överförande och genomförande av de många aspekter av de arrangemang som hör till kyrkorna under varje skede, eller också arbetet med något enkelt ombesörjande av livet för att upprätthålla kyrkans liv. Dessa arbetare och apostlar är inte tillsatta av Gud, än mindre kan de sägas vara någon av dem som används av den Helige Ande. De är utvalda av kyrkorna, och efter att de har utbildats och danats under en tid behålls de som är lämpade, medan de som inte är lämpade skickas tillbaka till den plats de kom från. Eftersom dessa människor väljs ut bland kyrkorna, visar en del sin rätta färg sedan de blivit ledare, och en del utför till och med många onda gärningar och elimineras till slut. Den som å andra sidan används av Gud, är någon som har förberetts av Gud och som besitter en särskild kaliber och är mänsklig. Han har förberetts och gjorts fullkomlig i förväg av den Helige Ande och leds helt och hållet av den Helige Ande, och, i synnerhet när det gäller hans arbete, styrs han och får befallningar av den Helige Ande – som ett resultat av detta finns det inte något avsteg på den stig där Guds utvalda leds, för Gud tar sannerligen ansvar för sitt eget verk och Gud utför sitt eget verk i alla tider.

Utdrag ur "Angående Guds användning av människan" i "Ordet framträder i köttet"

314. Om Gud, när han kom i köttet, bara skulle utföra gudomlighetens verk och det inte fanns några människor efter hans hjärta som verkade i samförstånd med honom, då skulle människan vara oförmögen att förstå Guds vilja eller komma i kontakt med honom. Gud måste använda vanligt folk som är efter hans hjärta för att fullborda detta verk, för att vaka över och leda församlingarna, så att den nivå som människans kognitiva processer – hennes hjärna – är kapabla att föreställa sig kan uppnås. Gud använder med andra ord ett litet antal människor som är efter hans hjärta för att "översätta" det arbete han utför i sin gudomlighet, så att det kan öppnas upp – för att förvandla gudomligt språk till mänskligt språk, så att folk kan begripa och förstå det. Om inte Gud gjorde på det viset skulle ingen förstå Guds gudomliga språk, eftersom de människor som är efter Guds hjärta trots allt är en liten minoritet och människans förmåga att förstå är svag. Det är därför Gud väljer enbart denna metod när han är verksam i det inkarnerade köttet. Om det gudomliga verket var allt som fanns skulle

människan inte ha någon möjlighet att lära känna eller få kontakt med Gud eftersom hon inte förstår Guds språk. Enda sättet för folk att förstå detta språk är genom att människorna som är efter Guds hjärta förklarar hans ord. Men om dessa människor som arbetade i det mänskliga var allt som fanns, skulle det bara kunna upprätthålla människans normala liv; det skulle inte kunna förvandla människans sinnelag. Guds verk skulle inte kunna ha någon ny startpunkt; det skulle bara finnas samma gamla sånger, samma gamla plattityder. Endast genom den inkarnerade Gudens försorg, han som under sin inkarnationsperiod säger allt som måste sägas och gör allt som måste göras varefter människor arbetar och upplever i enlighet med hans ord, kommer deras sinnelag att kunna förändras och endast på så sätt kommer de att kunna följa med tiderna. Han som verkar i gudomligheten representerar Gud, medan dessa som verkar i det mänskliga är folk som Gud använder. Den inkarnerade Guden skiljer sig väsentligt från de människor som Gud använder. Den inkarnerade Guden kan utföra det gudomligas verk, men det kan inte människorna som Gud använder. I början av varje tidsålder talar Guds Ande personligen och startar den nya eran för att föra in människan i en ny begynnelse. När han har talat färdigt betyder det att Gud har avslutat verksamheten i sin gudomlighet. Därefter följer folk dessa människor som används av Gud för att träda in i sin livserfarenhet. På samma sätt är det här också det stadium då Gud för in människan i den nya tidsåldern och ger folk en ny startpunkt – och då avslutas Guds verk i köttet.

Utdrag ur "Den väsentliga skillnaden mellan den inkarnerade Guden och de människor som används av Gud" i "Ordet framträder i köttet"

315. Inte ens en människa som används av den helige Ande kan företräda Gud själv. Det innebär inte bara att en sådan människa inte kan företräda Gud, utan också att det arbete hon utför inte direkt kan representera honom. Mänsklig erfarenhet kan med andra ord inte placeras direkt inom Guds förvaltning och den kan inte representera Guds förvaltning. Det arbete som Gud själv utför är hela det arbete han avser att utföra i sin egen förvaltningsplan och det hänför sig till den stora förvaltningen. Det arbete som utförs av människan består i att bidra med sin individuella erfarenhet. Det består i att hitta en ny erfarenhetsväg bortom den som trampats av dessa som gått före, och att under den helige Andes vägledning visa sina bröder och systrar vägen. Vad dessa människor bidrar med är sin personliga erfarenhet eller andliga människors andliga

skrifter. Även om de här människorna används av den helige Ande har det arbete de utför inget att göra med det stora förvaltningsverket i den sextusenåriga planen. De tillhör bara den kategori som den helige Ande under olika perioder utsett att leda människorna i Andens ström, till dess de funktioner de kan fylla är slut eller tills deras liv tar slut. Det enda de gör är att bereda en lämplig väg för Gud själv eller att fortsätta en viss aspekt av Guds förvaltning på jorden. I sig själva är de här människorna oförmögna att utföra det större verk som hans förvaltning innebär. Inte heller kan de öppna upp nya utvägar, och än mindre kan någon av dem slutföra hela Guds verk från den föregående tidsåldern. Därför representerar det arbete de utför bara en skapad varelse som gör sin uppgift och kan inte representera Gud själv då han utför sin verksamhet. Det beror på att det arbete de utför skiljer sig från det som Gud själv utför. Att starta en ny tidsålder är något som ingen människa kan göra i Guds ställe. Det kan inte göras av någon annan än Gud själv. Allt det arbete människan utför består i att göra sin plikt som skapad varelse och görs när hon drivs eller blir upplyst av den helige Ande. Den vägledning som de här individerna bidrar med består uteslutande i att visa människor hur de ska utöva sin tro i det dagliga livet och hur de ska handla i harmoni med Guds vilja. Människans verk inbegriper inte Guds förvaltning och representerar inte heller Andens verk. Witness Lees och Watchman Nees uppgift var till exempel att visa vägen. Vare sig vägen var ny eller gammal baserade sig verksamheten på principen att hålla sig till Bibeln. Oavsett om det gällde att återupprätta en lokal församling eller att skapa en lokal församling handlade deras verksamhet om församlingsetablering. Det arbete de utförde var en fortsättning på det verk som Jesus och hans apostlar hade lämnat oavslutat eller inte utvecklat vidare under nådens tidsålder. Vad de gjorde var att återupprätta det som Jesus tidigt i sin verksamhet hade uppmanat de generationer som kom efter honom att göra, exempelvis att hålla huvudet täckt, låta döpa sig, bryta bröd eller dricka vin. Man skulle kunna säga att deras uppgift var att hålla sig till Bibeln och söka vägar inuti Bibeln. De gjorde inga nya framsteg av något slag. ... Eftersom det arbete som utförs av de människor den helige Ande använder skiljer sig från det arbete som utförs av Gud själv, skiljer sig följaktligen också deras identiteter och de personer å vars vägnar de agerar. Det beror på att det arbete den helige Ande har för avsikt att utföra är annorlunda, och därför beviljas de som likaledes utför arbete olika identiteter och status. De människor som används av den helige Ande kan även göra en del nya

uppgifter och avskaffa en del uppgifter som utfördes i den föregående tidsåldern, men det de gör kan inte uttrycka Guds sinnelag och vilja i den nya tidsåldern. De arbetar bara för att avskaffa den föregående tidsålderns arbete och inte för att göra nytt verk i syfte att direkt företräda sinnelaget hos Gud själv. Oavsett hur många föråldrade ritualer de avskaffar eller hur många nya ritualer de introducerar, företräder de följaktligen ändå människan och skapade varelser. När Gud själv verkar, förklarar han emellertid inte genast att den gamla tidsålderns religiösa bruk är avskaffade eller tillkännager direkt att en ny tidsålder börjat. Han är direkt och rättfram i sitt handlande. Han är rakt på sak då han utför det verk han har för avsikt att utföra; det vill säga, han ger genast uttryck åt det verk som han har startat, utför genast sitt arbete så som han avsett från början och uttryckt sitt väsen och sitt sinnelag. Sett ur människans synvinkel är hans sinnelag och därmed också hans verksamhet annorlunda än i forna tider. Men sett ur Guds eget perspektiv är det här bara en fortsättning och vidareutveckling av hans verk. När Gud själv är verksam talar han sitt ord och startar det nya verket direkt. När människan verkar är det däremot efter moget övervägande och studier, eller också är det en förlängning av kunskap och systematisering av åtgärder som grundar sig på andras arbete. Kärnan i det arbete människan utför är alltså att följa en etablerad ordning och att ”gå gamla stigar i nya skor”. Detta innebär att även den stig som de människor som användes av den helige Ande gick bygger på den väg som Gud själv anlade. Så när allt kommer omkring är människan fortfarande människa och Gud är fortfarande Gud.

Utdrag ur ”Inkarnationens hemlighet (1)” i ”Ordet framträder i köttet”

316. Under nådens tidsålder sa Jesus en del ord och genomförde ett stadium av verket. Alla hans uttalanden ingick i ett sammanhang och de var alla anpassade till den tidens människor. Jesus talade och verkade så som det lämpade sig i den aktuella tiden och miljön. Han uttalade även en del profetior. Han förutsade att sanningens Ande skulle komma under de sista dagarna och utföra en etapp av verket. Han förstod alltså ingenting utöver det verk han själv hade att utföra under den rådande tidsåldern. Det verk som den inkarnerade Guden för med sig är med andra ord begränsat. Han utför således bara det verk som hör till den tidsålder han befinner sig i och utför ingen annan verksamhet som inte har någon anknytning till honom. Vid den här tiden verkade inte Jesus utifrån känslor eller visioner, utan så som det lämpade sig för den tiden och den miljön. Ingen ledde eller vägledde honom. Hela hans verk var hans eget väsen – det var

det verk som skulle utföras av Guds inkarnerade Ande, vilket var hela det verk som inleddes genom inkarnationen. Jesus handlade bara utifrån vad han själv såg och hörde. Anden verkade med andra ord direkt; det behövdes inga budbärare som uppenbarade sig för honom och gav honom drömmar eller något mäktigt ljus som sken på honom och gjorde det möjligt för honom att se. Han verkade fritt och utan några begränsningar, vilket berodde på att hans verksamhet inte utgick från känslor. Med andra ord: han varken trevade eller gissade sig fram när han verkade, utan gjorde saker med lätthet. Han verkade och talade utifrån sina egna tankar och det han såg med egna ögon, vilket gav omedelbar styrka till var och en av lärjungarna som följde honom. Det här är skillnaden mellan Guds verk och människans verk: När människor verkar, letar de och famlar omkring, de härmar och rådslår alltid med varandra utifrån den grundval som andra lagt, för att kunna tränga djupare. Guds verk grundar sig i det han själv är och han gör det verk som han själv bör göra. Han ger inte näring till kyrkan genom att använda kunskap som är resultatet av någon människas arbete. Istället utför han det nuvarande verket med utgångspunkt från människors tillstånd.

Utdrag ur "Trosutövning (5)" i "Ordet framträder i köttet"

317. Människans verk representerar hennes erfarenhet och hennes mänskliga natur. Vad människan tillhandahåller och det verk som människan utför representerar henne. Människans seende, hennes resonemang, hennes logik och hennes rika fantasi ingår alla i hennes verk. Människans erfarenhet är särskilt kapabel att representera hennes verk, och vad en person har erfärut blir ingredienserna i hennes verk. Människans verk kan uttrycka hennes erfarenhet. När vissa människor upplever i ett passivt tillstånd, består det mesta av deras gemenskap av negativa faktorer. Om deras upplevelse är positiv en tid, och särskilt om de har vägar på den positiva sidan, är det de delar i gemenskap mycket uppmuntrande och människor kommer att kunna få positivt tillskott från dem. Om en arbetare är passiv en tid, kommer hans gemenskap alltid att innehålla negativa element. Den här sortens gemenskap är deprimerande, och andra kommer omedvetet att bli nedslagna efter att ha delat gemenskap med honom. Anhängarnas tillstånd förändras beroende på ledarens tillstånd. En arbetare ger uttryck för hur han är inombords, och den Helige Andes verk förändras ofta med människans tillstånd. Han verkar i enlighet med människans erfarenhet och pressar henne inte, men ställer krav på henne i enlighet med hennes erfarenhets normala förlopp. Människans gemenskap

skiljer sig alltså från Guds ord. Vad människan delar i en gemenskap förmedlar hennes individuella seende och erfarenhet, och uttrycker vad hon ser och upplever på Guds verks grundval. När Gud har verkat eller talat är det hennes ansvar att ta reda på vad hon bör praktisera eller träda in i och sedan förmedla det till anhängarna. Därför representerar människans verk hennes inträde och praktiserande. Sådant verk är naturligtvis uppblandat med mänskliga lärdomar och erfarenheter eller en del mänskliga tankar. Oavsett hur den Helige Ande verkar, om han verkar på människan eller i den inkarnerade Guden, är det alltid arbetarna som uttrycker vad de är. Även om det är den Helige Ande som verkar, baserar sig verket på vad människan är i sig, eftersom den Helige Ande inte verkar utan grundval. Verket utförs alltså inte med ingenting, utan är alltid anpassat till faktiska förhållanden och verkliga tillstånd. Det är endast på detta sätt som människans sinnelag kan förvandlas och hennes gamla uppfattningar och tankar kan förändras. Vad människan uttrycker är vad hon ser, upplever och kan föreställa sig. Även om det är dogmer eller uppfattningar är de allesamman åtkomliga för människans tänkande. Oavsett hur stort människans verk är kan det inte överskrida omfattningen av människans upplevelse, vad hon ser eller vad hon kan tänka sig eller begripa. Vad Gud uttrycker är vad Gud själv är, och det är utom räckhåll för människan, det vill säga utom räckhåll för människans tänkande. Han uttrycker sitt verk med att leda hela mänskligheten, och det är inte relevant för detaljerna i den mänskliga upplevelsen, utan det berör hans egen förvaltning. Medan människan ger uttryck för sin erfarenhet, ger Gud uttryck för sitt väsen. Detta väsen är hans inneboende sinnelag och det är utom räckhåll för människan. Människans erfarenhet är vad hon ser och kunskaper som förvärvats utifrån Guds uttryck av sitt väsen. Sådant seende och sådan kunskap kallas för människans väsen. De uttrycks på grundval av en av människans inneboende sinnelag och hennes faktiska kaliber; därför kallas de också för människans väsen. Människan är kapabel att dela gemenskap om vad hon ser och upplever. Det hon inte har upplevt eller sett eller som hennes sinne inte kan nå – det som hon inte har inombords – är hon oförmögen att dela i gemenskap. Om det som människan uttrycker inte är hennes erfarenhet, är det hennes fantasi eller en lärosats. Enkelt uttryckt finns det inte någon verklighet i hennes ord. Om du aldrig varit i kontakt med samhällseliga ting skulle du inte kunna dela gemenskap om de komplexa förhållandena i samhället på ett tydligt sätt. Om du inte har någon familj och andra

människor talar om familjefrågor, kan du inte förstå det mesta av vad de säger. Så vad människan delar i gemenskap och det verk hon utför representerar hennes inre väsen.

Utdrag ur "Guds verk och människans verk" i "Ordet framträder i köttet"

318. Mitt tal representerar mitt vara, men det jag säger är utom räckhåll för människan. Vad jag säger är inte det som människan upplever, och det är inte något som människan kan se, det är inte heller något som människan kan röra vid, men det är vad jag är. Vissa människor erkänner bara att det jag delar i gemenskap är vad jag har upplevt, men de inser inte att det är Andens direkta uttryck. Vad jag säger är naturligtvis vad jag har upplevt. Det är jag som har utfört förvaltningsverket i sex tusen år. Jag har upplevt allt från början av mänsklighetens skapelse tills nu; skulle jag då inte kunna prata om det? När det gäller människans natur har jag sett den tydligt och jag har iakttagit den under lång tid; skulle jag då inte kunna tala tydligt om den? Eftersom jag tydligt har sett människans innersta väsen, är jag i stånd att tukta människan och döma henne, för alla människor kom från mig men har fördärvats av Satan. Givetvis är jag också i stånd att bedöma det verk jag har utfört. Även om det inte är mitt kött som utför det här verket, är det Andens direkta uttryck, och detta är vad jag har och vad jag är. Därför är jag kvalificerad att uttrycka det och att utföra det verk som jag bör utföra. Vad människor säger är vad de har upplevt. Det är vad de har sett, vad deras förstånd kan fatta och vad deras sinnen kan registrera. Det är vad de kan dela i gemenskap. De ord som talas av Guds inkarnerade kött är Andens direkta uttryck och uttrycker det verk som har utförts av Anden. Köttet har inte upplevt eller sett det, men uttrycker ändå hans väsen, eftersom köttets substans är Anden, och han uttrycker Andens verk. Det är det verk som Anden redan har utfört, även om köttet inte kan nå det. Efter inkarnationen, genom köttets uttryck, gör han det möjligt för människor att lära känna Guds väsen och låter människor att se Guds sinnelag och det verk han har utfört. Människans verk gör det möjligt för människor att få mer klarhet i vad de skall träda in i och vad de bör förstå. Det inbegriper att leda människor mot att förstå och uppleva sanningen. Människans verk är att bistå människor; Guds verk är att öppna upp nya vägar och nya epoker för mänskligheten, och att uppenbara för människor det som dödliga inte känner till så att de kan lära känna hans sinnelag. Guds verk är att leda hela mänskligheten.

Utdrag ur "Guds verk och människans verk" i "Ordet framträder i köttet"

319. Den Helige Andes verk handlar uteslutande om att göra det möjligt för människor att få fördelar; det handlar uteslutande om att uppbygga människor; det finns inget verk som inte är till gagn för människor. Det spelar ingen roll om sanningen är djup eller grund och det spelar ingen roll vad deras kaliber är som accepterar sanningen – vadhelst den Helige Ande gör så är det till nytta för människor. Men den Helige Andes verk kan inte utföras direkt, utan det måste gå igenom de människor som samarbetar med honom. Det är bara på detta sätt som resultaten av den Helige Andes verk kan uppnås. När det är den Helige Andes direkta verk har det förstås inte blivit förvanskat alls, men när han använder människan som mellanhand blir det ordentligt uppblandat och är inte den Helige Andes ursprungliga verk. På så sätt förändras sanningen i olika utsträckning. Anhängare tar inte emot den Helige Andes ursprungliga avsikt utan en kombination av den Helige Andes verk och människans erfarenhet och kunskap. Den del av den Helige Andes verk som anhängare tar emot är riktig. Den mänskliga erfarenhet och kunskap som tas emot varierar eftersom arbetarna är olika. När arbetare väl har den Helige Andes upplysning och vägledning, upplever de fortsättningsvis utifrån denna upplysning och vägledning. I dessa upplevelser kombineras människans sinne och erfarenhet liksom mänsklighetens natur, och därefter får de den kunskap eller det seende de bör få. Det här är praktiserandets väg efter det att människan har upplevt sanningen. Denna praktiserandets väg är inte alltid densamma eftersom människor har olika erfarenheter och upplever olika saker. På så sätt resulterar samma upplysning från den Helige Ande i olika kunskaper och praktiseranden, eftersom de som tar emot upplysningen är olika. En del människor gör små misstag under utövandet medan andra gör stora misstag, och några gör inget annat än misstag. Det beror på att människor förmåga att förstå skiljer sig åt, och på att deras faktiska kaliber också skiljer sig åt. Vissa människor förstår saker på ett vis när de hört ett budskap, medan andra människor förstår saker på ett annat vis när de hört en sanning. Vissa människor avviker något, och vissa förstår inte den verkliga innebörden i sanningen över huvud taget. Därför är det så att hur man förstår en sak avgör hur man kommer att leda andra; detta är fullständigt sant, eftersom ens verk bara består av att uttrycka sitt väsen. Människor som leds av dem som har en riktig förståelse av sanningen kommer också att ha en riktig förståelse av sanningen. Även om det finns människor som brister i förståelse är de mycket få, och alla människor kommer inte att

ha fel. Om någon har fel i sin förståelse av sanningen kommer de som följer honom utan tvivel också att ha fel. Dessa människor kommer att ha fel i ordets alla bemärkelser. I hur hög grad anhängarna förstår sanningen beror till stor del på arbetarna. Sanningen från Gud är självfallet korrekt och felfri och absolut tillförlitlig. Men arbetarna har inte alltigenom rätt och kan inte sägas vara helt tillförlitliga. Om arbetare har ett sätt att utöva sanningen som är mycket användbart, då kommer också anhängare att ha ett sätt att praktisera. Om arbetarna inte hade ett sätt att utöva sanningen utan bara hade lärosatser, skulle inte anhängarna ha någon verklighet. Anhängares kaliber och natur bestäms vid födseln och är inte förknippad med arbetarna. Men i vilken utsträckning anhängare förstår sanningen och känner Gud beror på arbetarna (detta gäller bara vissa personer). Hur en arbetare än är, sådan kommer anhängarna han leder att bli. Det en arbetare uttrycker är sitt eget väsen, utan förbehåll. De krav han ställer på sina anhängare är vad han själv är beredd att åstadkomma eller vad han kan åstadkomma. De flesta arbetare ställer krav på sina anhängare utifrån vad de själva gör, trots att det finns mycket som människor inte kan göra över huvud taget. Det människor inte kan åstadkomma blir ett hinder för deras inträde.

Det är mycket färre avvikelser i det verk som utförs av dem som genomgått beskärning, åtgärder, dom och tuktan, och deras verks uttryck är mycket mer korrekt. De som förlitar sig på sin naturlighet då de verkar gör väldigt stora misstag. Det finns alltför mycket naturlighet i ofullkomliga människors verk, vilket utgör ett betydande hinder för den Helige Andes verk. Oavsett hur bra en människas kaliber är måste hon också genomgå beskärning, hanteras och dömas innan hon kan utföra Guds uppdrag. Om hon inte har genomgått denna dom spelar det ingen roll hur bra hon utför sitt arbete – det kan inte överensstämma med sanningens principer utan är enbart naturlighet och mänsklig godhet. De som har genomgått beskärning, åtgärder och dom utför arbetet mer exakt än de som inte har beskurits, åtgärdats och dömts. De som inte har genomgått dom uttrycker ingenting annat än mänskligt kött och mänskliga tankar blandat med en massa mänsklig intelligens och medfödda begåvningar. Det är inte människans rätta uttryck för Guds verk. De människor som följer dem förs inför dem av sin inneboende kaliber. Eftersom de uttrycker alltför många mänskliga syner och erfarenheter, som knappast har någon anknytning till Guds ursprungliga avsikt och avviker alldeles för mycket från den, kan inte en sådan persons verk föra människor

inför Gud utan inför honom. De som inte har genomgått dom och tuktan är följaktligen inte kvalificerade att utföra det arbete Gud gett dem i uppdrag att utföra. ... Om en människa inte har fullkomnats och hennes fördärvade sinnelag inte har beskurits och hanterats, kommer det att finnas ett stort gap mellan sanningen och det hon uttrycker. Det kommer att vara uppblandat med vaga saker som hennes fantasi, ensidiga erfarenhet och så vidare. Oavsett hur hon verkar känner folk dessutom att där inte finns något övergripande mål och inte någon sanning som lämpar sig för alla människors inträde. De flesta av de krav som ställs på människor fordrar att de gör sådant som är omöjligt för dem, som att lära en gammal hund att sitta. Detta är den mänskliga viljans verk. Människans fördärvade sinnelag, hennes tankar och uppfattningar, genomsyrar alla delar av hennes kropp. Människan är inte född med instinkten att utöva sanningen, och hon har inte heller instinkten att direkt förstå sanningen. När den här sortens naturliga person verkar, utgör inte det, i kombination med människans fördärvade sinnelag, ett avbrott? Men en människa som har fullkomnats har erfarenhet av den sanning som människor ska förstå och kunskap om deras fördärvade sinnelag, så att det som är vagt och överkligt i hennes verk gradvis minskar, de mänskliga inslagen blir färre och hennes arbete och tjänande kommer allt närmare de krav Gud ställer. Därmed har hennes arbete trätt in i sanningens verklighet och även blivit realistisk. I synnerhet tankarna i människans sinne hindrar den Helige Andes verk. Människan har en rik fantasi, rimlig logik och gammal erfarenhet av att hantera angelägenheter. Om inte dessa genomgår beskärning och korrigering är allesamman hinder för verket. Därför kan människans verk aldrig nå den mest riktiga nivån, i synnerhet inte ofullkomliga människors verk.

Utdrag ur "Guds verk och människans verk" i "Ordet framträder i köttet"

320. Människans verk har en omfattning och begränsningar. En person kan bara utföra verk som hör till en viss fas och kan inte utföra hela epokens verk – annars skulle han leda in människor i regler. Människans verk kan endast tillämpas på en viss tid eller fas. Det beror på att människans erfarenhet har en viss spännvidd. Man kan inte jämföra människans verk med Guds verk. Människans sätt att praktisera och hennes kunskap om sanningen kan tillämpas på ett visst område. Du kan inte säga att den väg som människan vandrar helt och hållet är den Helige Andes vilja, eftersom människan bara kan upplysas av den Helige Ande och inte kan vara helt uppfylld av den Helige

Ande. De saker som människan kan uppleva är alla inom ramen för normal mänsklighet och kan inte överskrida den spännvidd av tankar som finns i det normala mänskliga sinnet. Alla dessa som kan leva ut sanningens verklighet upplever inom denna spännvidd. När de upplever sanningen är det alltid en normal mänsklig upplevelse under den Helige Andes upplysning, inte en typ av upplevelse som avviker från det normala mänskliga livet. De upplever sanningen upplysta av den Helige Ande på grundvalen av att de lever sina mänskliga liv. Denna sanning varierar dessutom från person till person, och dess djup är relaterat till personens tillstånd. Man kan bara säga att den väg som de vandrar är ett normalt mänskligt liv för en människa som strävar efter sanningen, och att det är den väg som en normal person som har den Helige Andes upplysning vandrar. Man kan inte säga att vägen de vandrar är den som den Helige Ande tagit. Eftersom de människor som strävar inte är likadana, är inte heller den normala mänskliga upplevelsen av den Helige Andes verk likadant. Eftersom de miljöer de upplever och spännvidden av deras erfarenheter inte är desamma, på grund av blandningen i deras sinne och tankar, är deras upplevelse dessutom uppblandad i olika hög grad. Varje person förstår en sanning i enlighet med sina individuella förutsättningar. Individens förståelse av sanningens verkliga innebörd är inte komplett utan utgör endast en eller några få aspekter av den. Spännvidden för människans upplevelse av sanningen baserar alltid på individernas olika betingelser och är därför inte densamma. På så sätt är den kunskap som uttrycks av olika personer om samma sanning inte densamma. Människans erfarenhet har alltså alltid begränsningar och kan inte helt och hållet representera den Helige Andes vilja, och människans verk kan inte uppfattas som Guds verk även om det som uttrycks av människan överensstämmer mycket väl med Guds vilja och även om människans erfarenhet är mycket nära det fullkomnande verk som den Helige Ande ska utföra. Människan kan bara vara Guds tjänare och utföra det verk som Gud anförtroar henne. Människan kan bara uttrycka kunskapen under den Helige Andes upplysning och de sanningar hon vunnit genom sina personliga upplevelser. Människan är okvalificerad och har inte förutsättningarna att vara ett utlopp för den Helige Ande. Hon har inte rätt att säga att människans verk är Guds verk. Människan har människans arbetsprinciper och alla människor har olika upplevelser och olika betingelser. Människans verk omfattar alla hennes upplevelser under den Helige Andes upplysning. Dessa upplevelser kan endast representera

människans väsen och de representerar inte Guds väsen eller den Helige Andes vilja. Därför kan inte vägen som människan vandrar sägas vara den väg som den Helige Ande vandrat, eftersom människans verk inte kan representera Guds verk, och eftersom människans verk och människans erfarenhet inte utgör den Helige Andes fullständiga vilja. Människans verk är benäget att förfalla till en regel, och metoden för hennes verk kan lätt stängas in i en begränsad räckvidd och kan inte leda människor in på en fri väg. De flesta anhängare lever inom en begränsad räckvidd, och deras sätt att uppleva är också begränsat i sin omfattning. Människans upplevelse är alltid begränsad; metoden för hennes verk begränsar sig också till ett fåtal typer och kan inte jämföras med den Helige Andes verk eller Guds eget verk – det beror på att människans erfarenhet när allt kommer omkring är begränsad. Hur än Gud utför sitt verk, finns det inga regler för det; hur det än utförs, är det inte begränsat till ett enda sätt. Det finns inga regler över huvud taget för Guds verk – hela hans verk är befriat och fritt. Oavsett hur mycket tid människan ägnar åt att följa honom, kan hon inte sammanfatta några lagar för hans sätt att verka. Även om hans verk är principfast, utförs det alltid på nya sätt och utvecklar sig alltid på nya sätt som ligger bortom människans räckvidd. Under en viss tidsperiod kan Gud utföra flera olika slags verk och leda på olika sätt, och han låter alltid människor få nya inträden och nya förändringar. Du kan inte komma på lagarna för hans verk eftersom han alltid är verksam på nya sätt. Endast på detta sätt undviker Guds efterföljare att falla in i regler. Guds eget verk undviker alltid människors uppfattningar och motsätter sig deras uppfattningar. Endast de som följer och strävar efter honom med ett sant hjärta kan få sitt sinnelag omvandlat och kan leva fritt, utan att vara underkastade några regler eller hämmas av några religiösa uppfattningar. De krav som människans verk ställer på människor baseras på hennes egen erfarenhet och på vad hon själv kan åstadkomma. Normen för dessa krav är begränsad inom en viss omfattning och metoderna för utövande är också mycket begränsade. Anhängare lever därmed omedvetet inom denna begränsade omfattning, och allt eftersom tiden går blir de till regler och ritualer. Om en periods arbete leds av en person som inte har genomgått Guds personliga fullkomnande och inte har genomgått dom, kommer alla hans anhängare att bli religionsutövare och experter på att motsätta sig Gud. Om någon är en kvalificerad ledare, måste den personen följaktligen ha genomgått dom och accepterat att bli fullkomnad. De som inte har utstått dom uttrycker bara sådant som är

vagt och överkligt, även om de kanske har den Helige Andes verk. Med tiden kommer de att leda människor till vaga och övernaturliga regler. Det verk som Gud utför stämmer inte överens med människans kött; det överensstämmer inte med människans tankar, utan bestrider människans uppfattningar; det är inte uppblandat med en vag religiös ton. Hans verks resultat är utom räckhåll för människans tänkande och kan inte uppnås av en människa som han inte har gjort fullkomlig.

Utdrag ur "Guds verk och människans verk" i "Ordet framträder i köttet"

321. Det är alltför lätt för människan att utföra arbete i sitt sinne. Exempelvis pastorer och ledare i den religiösa världen förlitar sig på att deras gåvor och ställning ska göra jobbet åt dem. Människor som följer dem under lång tid kommer att smittas av deras gåvor och påverkas av en del av vad de är. De fokuserar på människors gåvor, förmågor och kunskap, och de lägger vikt vid en del övernaturliga saker och många djupsinniga, orealistiska lärosatser (dessa djupsinniga lärosatser är naturligtvis ouppnåeliga). De fokuserar inte på förändringar i folks sinnelag utan snarare på att träna folk att predika och arbeta genom att förbättra människors kunskap och överflöd av religiösa lärosatser. De fokuserar inte på hur mycket människors sinnelag förändras eller hur väl människor förstå sanningen. De befattar sig inte med människors substans och än mindre försöker de att lära känna människors normala och onormala tillstånd. De bemöter inte människors föreställningar eller avslöjar deras föreställningar, och än mindre beskär de folks brister eller fördärvligheter. De flesta som följer dem tjänar med sina gåvor och allt de uttrycker är religiösa föreställningar och teologiska teorier som helt saknar kontakt med verkligheten och är totalt oförmögna att ge människor liv. Faktum är att kärnan i deras arbete är att driva upp talanger, ta en person som saknar allt och göra honom till en begåvad präst med teologiexamen som sedan går vidare till att arbeta och leda. Kan du hitta några lagar för det i Guds sextusenåriga verk? Det finns en massa regler och restriktioner i det verk som människan utför, och den mänskliga hjärnan är alldeles för dogmatisk. Så vad människan uttrycker är en viss kunskap och insikt i alla sina upplevelser. Bortsett från det kan hon inte uttrycka någonting. Människans erfarenheter eller kunskaper kommer inte ur hennes medfödda gåvor eller hennes instinkt, utan de uppstår på grund av Guds vägledning och Guds direkta vallning. Människan har bara organet för att acceptera denna vallning och inte organet för att direkt uttrycka vad gudomlighet är. Människan är oförmögen att vara källan, hon kan

bara vara ett kärl som tar emot vatten från källan. Detta är den mänskliga instinkten, det organ som man bör ha som människa. Om en person förlorar organet för att acceptera Guds ord och förlorar den mänskliga instinkten, då förlorar den personen också det som är mest värdefullt och mister den skapade människans plikt. Om en person inte har någon kunskap eller erfarenhet av Guds ord eller hans verk, mister den personen sin plikt, den plikt han bör fullgöra som en skapad varelse, och han förlorar den skapade varelsens värdighet. Det är Guds instinkt att uttrycka vad gudomlighet är, oavsett om den uttrycks i köttet eller direkt av Anden; detta är Guds pastoral verksamhet. Människan uttrycker sina egna erfarenheter eller sin kunskap (alltså uttrycker vad hon är) under eller efter Guds verk; det här är människans instinkt och människans plikt; det är vad människan bör åstadkomma. Trots att människans uttryck ligger långt från vad Gud uttrycker och det finns en mängd regler i det som människan uttrycker, måste hon fullgöra den plikt hon har att fullgöra och göra vad hon måste göra. Människan bör göra allt som står i mänsklig makt för att fullgöra sin plikt, och där bör inte finnas ens den minsta reservation.

Utdrag ur "Guds verk och människans verk" i "Ordet framträder i köttet"

322. Vissa människor kommer att fråga: "Vad är det för skillnad mellan det verk som utförs av den inkarnerade Guden och det som gångna tiders profeter och apostlar utförde? David kallades också för Herren, och det gjorde även Jesus; trots att det verk de utförde var olika, kallades de för samma sak. Förklara då varför inte deras identiteter var desamma? Vad Johannes bevittnade var en vision, en som också kom från den Helige Ande, och han kunde säga de ord som den Helige Ande avsåg att säga; varför är Johannes identitet en annan än Jesu identitet?" De ord som Jesus talade kunde helt representera Gud, och de representerade helt Guds verk. Vad Johannes såg var en vision, och han var oförmögen att helt representera Guds verk. Hur kommer det sig att Johannes, Petrus och Paulus talade många ord – liksom Jesus – men ändå inte hade samma identitet som Jesus? Det beror främst på att de verk de utförde var olika. Jesus representerade Guds Ande och var Guds Ande som verkade direkt. Han utförde den nya tidsålderns verk, det verk som ingen tidigare hade utfört. Han öppnade upp en ny väg, han representerade Jehova och han representerade Gud själv. Petrus, Paulus och David, oavsett vad de kallades, representerade däremot endast identiteten hos en varelse skapad av Gud och var utsända av Jesus eller Jehova. Så oavsett hur mycket verk de

utförde, oavsett hur stora underverk de gjorde, var de fortfarande bara Guds skapade varelser och oförmögna att representera Guds Ande. De verkade i Guds namn eller efter att ha sänts ut av Gud; dessutom verkade de under de tidsåldrar som inleddes av Jesus eller Jehova, och de verk de utförde var inte åtskilda. De var, trots allt, bara Guds skapade varelser.

Utdrag ur "Om beteckningar och identitet" i "Ordet framträder i köttet"

323. Under nådens tidsålder talade också Jesus många ord och gjorde mycket arbete. Hur skilde han sig från Jesaja? Hur skilde han sig från Daniel? Var han en profet? Varför sägs det att han är Kristus? Vilka är skillnaderna mellan dem? De var allesamman män som talade ord och för människan framstod deras ord som mer eller mindre likadana. Allesamman talade ord och verkade. De gammaltestamentliga profeterna uttalade profetior och det kunde även Jesus göra. Vad är då skillnaden? Skillnaden här baserar sig på verksamhetens natur. För att kunna urskilja den saken kan du inte utgå från köttets natur eller från hur djupa eller ytliga deras ord är. Du måste alltid börja med att se på deras verk och vilka effekter deras verk får i människan. De profetior som profeterna uttalade på sin tid försåg inte människan med liv, och de budskap som sådana som Jesaja och David tog emot var bara profetior och inte livets väg. Om det inte varit för Jehovas direkta uppenbarelse, skulle ingen ha kunnat göra vad de gjorde eftersom det inte är möjligt för dödliga. Jesus talade också många ord, men dessa ord var livets väg som kunde visa människan en väg att utöva sin tro. Det vill säga, för det första kunde han förse människan med liv, för Jesus är liv; för det andra kunde han rätta till människans avvikelser; för det tredje kunde hans verk efterträda Jehovas verk i syfte att fortsätta tidsåldern; för det fjärde kunde han fatta människans inre behov och förstå vad människan saknar; för det femte kunde han påbörja en ny tidsålder och avsluta den gamla. Det är därför han kallas Gud och Kristus; han skiljer sig inte bara från Jesaja utan även från alla andra profeter. Ta Jesaja som exempel för att jämföra med profeternas verk. För det första kunde han inte förse människan med liv; för det andra kunde han inte påbörja en ny tidsålder. Han var verksam under Jehovas ledning och hade inte som uppgift att inleda en ny tidsålder. För det tredje övergick de ord han talade hans eget förstånd. Han tog emot uppenbarelser direkt från Guds ande, och andra skulle inte ha förstått även om de lyssnat till dem. Enbart detta är tillräckligt för att visa att hans ord inte var mer än profetior, inte mer än en aspekt av arbete som

utfördes å Jehovas vägnar. Men han kunde inte representera Jehova helt och hållet. Han var Jehovas tjänare, ett instrument i Jehovas verk. Han var bara verksam i lagens tidsålder och inom ramen för Jehovas verk; han verkade inte bortom lagens tidsålder. Med Jesu verksamhet var det däremot annorlunda. Han gick utom ramarna för Jehovas verk; han var verksam som den inkarnerade Guden och utstod korsfästelse för att återlösa hela mänskligheten. Han utförde alltså nytt verk utanför det verk som Jehova utfört. Detta var början på en ny tidsålder. Dessutom kunde han tala om sådant som människan inte kunde uppnå. Hans verk var verk inom Guds förvaltning och inbegrep hela mänskligheten. Han verkade inte bara i några få människor och hans verk var inte heller avsett att leda ett begränsat antal människor. När det gäller hur Gud var inkarnerad som en människa, hur Anden gav uppenbarelser på den tiden och hur Anden sänkte sig ner över en människa för att verka – det här är saker som människan varken kan se eller röra. Det är fullständigt omöjligt för dessa sanningar att fungera som bevis för att han är den inkarnerade Guden. Åtskillnad kan endast göras utifrån Guds ord och verk som är påtagliga för människan. Det är det enda som är verkligt. Det beror på att sådant som rör Anden inte är synligt för dig utan bara är tydligt känt för Gud själv, och inte ens Guds inkarnerade kött vet allt; du kan bara avgöra huruvida han är Gud utifrån det verk som han har utfört. Av hans verk kan man för det första se att han kan öppna upp en ny tidsålder; för det andra, att han kan förse människan med liv och visa människan den väg hon skall följa. Det här är tillräckligt för att slå fast att han är Gud själv. Det verk han utför kan åtminstone representera Guds ande helt och fullt, och av det verket kan man se att Guds ande finns i honom. Eftersom den inkarnerade Gudens verk främst var att inleda en ny tidsålder, leda nytt arbete och öppna upp en ny sfär, är enbart detta tillräckligt för att fastslå att han är Gud själv. Detta skiljer honom därmed från Jesaja, Daniel och de andra stora profeterna.

Utdrag ur "Skillnaden mellan den inkarnerade Gudens verksamhet och människans plikt" i "Ordet framträder i köttet"

324. I nådens tidsålder banade Johannes väg för Jesus. Johannes kunde inte utföra Guds verk utan gjorde bara människans plikt. Även om Johannes var Herrens förelöpare kunde han inte företräda Gud; han var bara en människa som användes av den helige Ande. När Jesus blivit döpt sänkte sig den helige Ande ner över honom som en duva. Då inledde han sitt verk, det vill säga, då började han bedriva Kristi verksamhet.

Det var därför han antog Guds identitet, för det var från Gud han kom. Det spelar ingen roll hurdan hans tro var dessförinnan – den må ha varit svag ibland och stark ibland – för allt det hörde till det normala mänskliga liv han levde innan han startade sin verksamhet. När han blivit döpt (alltså smord) var Guds makt och härlighet genast hos honom, och så inledde han sin gärning. Han kunde göra tecken och under, utföra mirakel, och han hade makt och myndighet därför att han agerade direkt å Guds vägnar; han utförde Andens verk i Andens ställe och uttryckte Andens röst. Därför var han Gud själv; detta är obestridligt. Johannes var en person som användes av den helige Ande. Han kunde inte företräda Gud, och inte heller var det möjligt för honom att företräda Gud. Om han hade velat göra det skulle inte den helige Ande ha tillåtit det, eftersom Johannes inte var i stånd att göra det arbete som Gud hade för avsikt att utföra. Kanske fanns det mycket i honom som var ett uttryck för människans vilja eller någonting som var avvikande; han kunde i alla fall under inga omständigheter direkt företräda Gud. Hans misstag och felaktigheter representerade bara honom själv, men hans verksamhet var representativ för den helige Ande. Likväl kan man inte säga att han som helhet företrädde Gud. Skulle hans avvikelse och felaktighet också representera Gud? Att ha fel då man företräder människan är normalt, men att vara avvikande då man företräder Gud – vore inte det att vanhedra honom? Vore inte det att häda den helige Ande? Den helige Ande låter inte utan vidare människan ställa sig på Guds plats, även om andra upphöjer henne. Om hon inte är Gud kan hon inte stå fast i längden. Den helige Ande låter inte människan representera Gud som hon behagar! Det var till exempel den helige Ande som vittnade om Johannes och det var den helige Ande som uppenbarade för honom att han skulle vara den som beredde väg för Jesus, men det verk som den helige Ande utförde i honom var väl avpassat. Allt som begärdes av Johannes var att han skulle vara Jesu vägröjare och bereda vägen för honom. Det vill säga, den helige Ande godkände bara hans verksamhet med att bereda väg och lät honom bara utföra detta arbete – någon annan verksamhet tilläts han inte bedriva. Johannes representerade Elia och han var en profet som banade väg. Den helige Ande stöttade honom i detta; så länge hans verksamhet bestod i att bana väg hade han den helige Andes gillande. Men om han hade gjort anspråk på att vara Gud själv och sagt att han hade kommit för att avsluta återlösningens verk, skulle den helige Ande ha varit tvungen att fostra honom. Oavsett hur viktig Johannes gärning var, och oaktat att den var godkänd av den helige Ande, så

var den inte utan begränsningar. Även om den helige Ande mycket riktigt godkände hans verksamhet, så var den makt han fått vid det tillfället begränsad till hans vägröjande. Han kunde inte bedriva någon annan verksamhet alls, för han var inte Jesus utan bara Johannes som beredde vägen. Den helige Andes vittnesbörd är alltså fundamentalt, men det arbete som den helige Ande tillåter att människan utför är ännu mer avgörande. Hade inte Johannes fått ett starkt vittnesbörd om sig vid den tiden? Var inte hans verksamhet också betydelsefull? Men hans gärning kunde inte övergå Jesu gärning, för han var inte mer än en människa som användes av den helige Ande och kunde inte direkt företräda Gud. Därför var det arbete han utförde begränsat. När han hade fullgjort arbetet med att bereda väg, vittnade inte den helige Ande om honom längre, ingen ny verksamhet följde honom, och när Guds eget verk inleddes försvann han ur bilden.

Utdrag ur "Inkarnationens hemlighet (1)" i "Ordet framträder i köttet"

325. Trots att även Johannes sa: "Omvänd er, för himmelriket är nära", och trots att även han predikade evangeliet om himmelriket, utvecklades inte hans verksamhet vidare utan utgjorde bara en början. Jesus inledde däremot en ny tidsålder såväl som avslutade den gamla, och dessutom fullbordade han den gammaltestamentliga lagen. Det verk han utförde var större än det Johannes gjorde, och inte nog med det utan han kom för att återlösa hela mänskligheten – den etappen i verket genomförde han. Vad Johannes anbelangar så beredde han bara vägen. Även om hans verk var betydande, hans ord många och de lärjungar som följde honom talrika, gjorde hans verksamhet inte mer än gav människan en nystart. Hon fick aldrig livet, vägen eller djupare sanningar av honom, och inte heller gav han henne någon förståelse av Guds vilja. Johannes var en stor profet (Elia) som öppnade upp ny terräng för Jesu verksamhet och förberedde de utvalda; han var nådens tidsålders förelöpare. Sådant kan man inte bli varse enbart genom att iaktta en persons normala mänskliga yttre. Detta är så mycket mer träffande då även Johannes utförde arbete som var riktigt ansenligt och dessutom hade han fötts enligt den helige Andes löfte och hans arbete var godkänt av den helige Ande. Mot den bakgrunden är det endast genom det arbete de utför som man kan skilja mellan deras respektive identiteter, för man kan inte avgöra en människa inre väsen av hennes utseende, och det finns inte heller något sätt för människan att förvissa sig om vad som är den helige Andes vittnesbörd. Det arbete som Johannes utförde och det som Jesus

utförde skilde sig åt och var av olika slag. Det är av detta som man kan avgöra om Johannes var Gud eller inte. Jesu verk var att initiera, att fortsätta, att avsluta och att förverkliga. Han genomförde vart och ett av dessa steg, medan Johannes uppgift bara var att åstadkomma en början. I början spred Jesus evangelium och predikade omvändelsens väg, och sedan fortsatte han med att döpa människor, bota sjuka och kasta ut onda andar. Slutligen återlöste han mänskligheten från synden och fullbordade sitt verk för hela tidsåldern. Han färdades också runt till alla platser, predikade för människorna och spred evangeliet om himmelriket. I det avseendet var han och Johannes lika. Skillnaden var att Jesus inledde en ny tidsålder och gav mänskligheten nådens tidsålder. Från hans läppar kom ordet om hur människan skulle utöva sin tro och vilken väg hon skulle följa i nådens tidsålder, och sist av allt avslutade han frälsningsverket. Detta verk skulle Johannes aldrig ha kunnat utföra. Därför var det Jesus som utförde Guds eget verk, och det är han som är Gud själv och som direkt företräder Gud.

Utdrag ur "Inkarnationens hemlighet (1)" i "Ordet framträder i köttet"

326. När profeterna och de människor som användes av den helige Ande talade och verkade handlade det om att de gjorde vad som är människans plikter, de fyllde en skapad varelses funktion, och det var något som människan ska göra. Men när den inkarnerade Guden talade och verkade utövade han sitt ämbete. Trots att hans yttre form var en skapad varelses, handlade inte hans arbete om att han fyllde sin funktion utan att han utövade sitt ämbete. Termen "plikt" används med avseende på skapade varelser, medan "ämbete" används med avseende på den inkarnerade Gudens kött. Det är inte samma sak; det är en väsentlig skillnad. Människans arbete innebär bara att hon gör sin plikt, medan Guds arbete handlar om att förvalta och utöva sitt ämbete. Så även om många apostlar användes av den helige Ande och många profeter var uppfyllda av honom, innebar deras verk och ord bara att de gjorde sin plikt som skapade varelser. Deras profetior må ha överträffat den livsväg som den inkarnerade Guden talade om, och deras mänsklighet må ha överskridit den inkarnerade Gudens, men de gjorde ändå bara sin plikt – de utövade inte ett ämbete. Människans plikt relaterar till människans funktion; det är vad människan kan uppnå. Men det ämbete som utövas av den inkarnerade Guden relaterar till hans förvaltning, och det är något som är ouppnåeligt för människan. Oavsett om den inkarnerade Guden talar, verkar eller gör under, utför

han ett omfattande verk inom sin förvaltning, och detta verk kan inte människan utföra i hans ställe. Människans uppgift är bara att göra sin plikt som en skapad varelse i ett visst skede av Guds förvaltningsverk. Utan Guds förvaltning, det vill säga om den inkarnerade Gudens ämbete skulle gå förlorat, skulle också den skapade varelsens plikt gå förlorad. Guds arbete med att utöva sitt ämbete består i att förvalta människan, medan människan som gör sin plikt fullgör sin skyldighet att uppfylla Skaparens krav, och det kan på intet vis anses vara att utöva sitt ämbete. För Guds inneboende väsen – hans Ande – är Guds verk hans förvaltning, men för den inkarnerade Guden som bär den yttre gestalten av en skapad varelse är hans verk utövandet av hans ämbete. Vilket arbete han än utför handlar det om att han utövar sitt ämbete; allt människan kan göra är att göra sitt bästa inom ramen för Guds förvaltning och under hans ledning.

Utdrag ur "Skillnaden mellan den inkarnerade Gudens verksamhet och människans plikt" i "Ordet framträder i köttet"

327. När allt kommer omkring skiljer sig Guds verk från människornas verk och för övrigt – hur skulle Guds uttryck kunna vara desamma som deras? Gud har sitt eget unika sinnelag, medan människorna har plikter som de bör fullgöra. Guds sinnelag uttrycks i hans verk medan människans plikt förkroppsligas i hennes erfarenheter och kommer till uttryck i hennes strävanden. Därför blir det uppenbart genom det arbete som utförs huruvida det är Guds uttryck eller människans uttryck. Det behöver inte förklaras av Gud själv och inte heller kräver det att människan strävar efter att bära vittnesbörd; vidare behöver inte Gud själv tysta ner någon individ. Allt detta uppenbarar sig av sig självt; det är inget som tvingas fram eller något som människan kan påverka. Människans plikt kan kännas igen genom hennes erfarenheter och den kräver inte att folk utför något extra empiriskt arbete. Människans hela väsen kan visa sig då hon gör sin plikt, medan Gud kan uttrycka sitt inneboende sinnelag då han utför sitt verk. Om det är människans verk så kan det inte döljas. Om det är Guds verk så är hans sinnelag ännu omöjligare att döljas av någon, än mindre kontrolleras av människan. Ingen människa kan sägas vara Gud och inte heller kan hennes verk och ord ses som heliga eller betraktas som oföränderliga. Gud kan sägas vara mänsklig i och med att han klädde sig i kött, men hans verk kan inte anses vara ett mänskligt verk eller en mänsklig plikt. För övrigt kan man inte jämföra Guds uttalanden och Paulus brev, och inte heller kan man sätta likhetstecken mellan Guds dom och tuktan och människors undervisande

ord. Det finns alltså principiella skillnader mellan Guds verk och människans verk. De skiljer sig inte åt i fråga om verkens omfattning eller deras tillfälliga verkan, men deras innersta väsen är olika. När det gäller det här ämnet gör de flesta människor principiella misstag. Det beror på att människan ser till det yttre, sådant de kan uppnå, medan Gud ser till essensen som inte kan ses med mänsklighetens fysiska ögon. Om du ser Guds ord och verk som en vanlig människas plikter, och betraktar människans omfattande verk som om de utförts av Gud klädd i kött snarare än en plikt människan fullgör, gör du då inte ett principiellt misstag? Mänskliga brev och självbiografier är lätta att skriva, men endast på grundval av den helige Andes verk. Guds yttranden och verk är däremot inget som människan med lätthet kan genomföra eller åstadkomma med hjälp av mänsklig visdom och tankeverksamhet, och inte heller kan folk förklara dem ingående efter att ha studerat dem. Om de här principfrågorna inte väcker någon reaktion i er, då är er tro självklart varken särskilt sann eller förädlad. Snarare kan man säga att den är full av oklarheter och både rörig och principiös. Om ni inte ens förstår det mest grundläggande vad gäller Gud och människan, är då inte denna sorts tro i fullkomlig avsaknad av klarsynthet?

Utdrag ur "Var står du när det gäller de tretton breven?" i "Ordet framträder i köttet"

328. Du måste veta hur du skiljer mellan Guds verk och människans verk. Vad kan du se av människans verk? Det finns många element av människans erfarenhet i hennes verk; vad människan uttrycker är vad hon är. Guds eget verk uttrycker också vad han är, men vad han är skiljer sig från vad människan är. Vad människan är, är representativt för hennes erfarenhet och liv (vad hon upplever eller möter i sitt liv eller vilka livsfilosofier hon har), och människor som lever i olika miljöer uttrycker olika väsen. Huruvida du har sociala erfarenheter och hur du faktiskt lever och upplever i din familj kan ses i vad du uttrycker, medan du inte kan se på den inkarnerade Gudens verk huruvida han har sociala erfarenheter eller inte. Han är väl medveten om människans innersta väsen och han kan avslöja alla sorters människors olika vanor. Han är ännu bättre på att avslöja människors fördärvade sinnelag och upproriska beteende. Han lever inte bland de världsliga människorna, men han är medveten om de dödligas natur och de världsliga människornas fördärv. Detta är vad han är. Även om han inte hanterar världen vet han hur världen ska hanteras, eftersom han förstår den mänskliga naturen till fullo. Han känner till Andens verk både i dag och i det förflutna, det verk som

människans ögon inte kan se och människans öron inte kan höra. Detta inbegriper visdom som inte är en levnadsfilosofi och under som är svåra för människor att fatta. Det här är vad han är, tillgänglig för människor men även dold för människor. Vad han uttrycker är inte vad en enastående person är, utan Andens inneboende egenskaper och väsen. Han reser inte jorden runt, men han vet allt om världen. Han kontakter "antropoiderna" som varken har någon kunskap eller insikt, men han uttrycker ord som är högre än kunskap och bortom stora män. Han lever hos en grupp tröga och avtrubbade människor som inte är mänskliga och inte förstår de mänskliga konventionerna och livet, men han kan uppmana människorna att leva ut normal mänsklighet och samtidigt avslöja människosläktets usla och låga mänsklighet. Allt detta är vad han är, högre än någon person av kött och blod. För honom är det onödigt att uppleva ett komplicerat, omständligt och sjaskigt samhällsliv för att utföra det verk som han behöver utföra och för att grundligt avslöja den fördärvade mänsklighetens innersta väsen. Det sjaskiga samhällslivet uppbygger inte hans kött. Hans verk och ord uppenbarar endast människans olydnad och förser inte människan med erfarenheten och lärdomarna för att hantera världen. Han behöver inte undersöka samhället eller människans familj när han förser människan med liv. Att blotta och döma människan är inte ett uttryck för hans kötts upplevelser; det sker för att uppenbara människans orättfärdighet efter att länge ha känt till människas olydnad och avskytt mänsklighetens fördärv. Det verk han utför är enbart till för att uppenbara hans sinne för människan och uttrycka hans väsen. Det är bara han som kan utföra detta verk; det är inte något som en person av kött och blod kan åstadkomma.

Utdrag ur "Guds verk och människans verk" i "Ordet framträder i köttet"

329. Gud blir kött uteslutande för att leda tidsåldern och sätta igång nytt verk. Det är nödvändigt för er att förstå detta. Det här skiljer sig mycket från människans uppgift, och de båda kan inte nämnas i samma andetag. Människan behöver förädlas och göras fullkomlig under en lång tid innan hon kan användas för att utföra arbete, och den sorts mänsklighet som behövs är av en särskilt hög klass. Inte nog med att människan måste kunna uppehålla känslan av normal mänsklighet, utan dessutom måste hon förstå många av de principer och regler som styr hennes uppträdande i relation till andra. Vidare måste hon förbinda sig att studera ännu mer rörande människans visdom och etiska kunskap. Detta är vad människan måste utrustas med. Så är det emellertid inte

för den inkarnerade Guden, för hans arbete varken representerar människan eller är människans verk; tvärtom är det ett direkt uttryck för hans väsen och ett direkt realiserande av det arbete han har att göra. (Naturligtvis utförs hans arbete i rätt tid, inte slentrianmässigt eller slumpartat, och det inleds när det är dags att fullborda hans verksamhet.) Han deltar inte i människans liv eller människans verksamhet, det vill säga, hans mänsklighet är inte försedd med något av detta (men det påverkar inte hans arbete). Han bara utför sin verksamhet när det är dags för honom att göra det; vilken status han än må ha så jobbar han helt enkelt på med det arbete han har att göra. Hans arbete påverkas inte ett dugg av vad människan vet om honom eller har för åsikt om honom.

Utdrag ur "Inkarnationens hemlighet (3)" i "Ordet framträder i köttet"

330. Det verk som Gud utför representerar inte hans kötts erfarenhet; det verk som människan utför representerar människans erfarenhet. Alla pratar om sin personliga erfarenhet. Gud kan uttrycka sanningen direkt, medan människan bara kan uttrycka motsvarande erfarenhet efter att ha upplevt sanningen. Guds verk har inga regler och är inte underställt tid eller geografiska begränsningar. Han kan när som helst och var som helst uttrycka vad han är. Han verkar som han behagar. Människans verk har villkor och sammanhang; annars kan hon inte verka och kan inte uttrycka sin kunskap om Gud eller sin erfarenhet av sanningen. Man behöver bara se på skillnaderna mellan dem för att avgöra om det är Guds eget verk eller människans verk. Om det inte finns något verk som Gud själv utfört och det enda som finns är människoverk, säger det er helt enkelt att dessa människors undervisning är högklassig och går utöver alla andras kapacitet. Deras tonfall, deras principer när de hanterar saker och deras erfarna och stabila sätt att verka är utom räckhåll för andra. Ni beundrar allesamman dessa människor med förnämlig mänsklighet, men ni kan inte utifrån Guds verk och ord se hur förnämlig hans mänsklighet är. Tvärtom är han vanlig, och när han verkar är han normal och verklig, men också gränslös för vanliga dödliga, vilket får människor att känna en slags vördnad för honom. Kanske är en persons upplevelse i sitt arbete särskilt högklassig, eller kanske är hans fantasi och resonemang synnerligen lysande och hans mänsklighet synnerligen god; det här kan vinna människors beundran, men det kan inte väcka deras vördnad och fruktan. Alla människor beundrar dem som har förmågan att arbeta och som har djup särskilt djup erfarenhet och kan praktisera sanningen, men dessa kan aldrig framkalla

vördnad utan bara beundran och avund. Men människor som har upplevt Guds verk beundrar inte Gud, utan känner i stället att hans verk är bortom mänskligt räckhåll och ofattbart för människan, och att det är friskt och underbart. När människor upplever Guds verk är deras första kunskap om honom att han är outgrundlig, vis och underbar, och omedvetet vördar de honom och känner hemligheten i det verk han utför som är utom räckhåll för människans sinne. Människor vill bara kunna uppfylla hans krav och tillfredsställa hans önskningar; de vill inte överträffa honom, eftersom det verk han utför sträcker sig bortom människans tänkande och fantasi och inte kan utföras av människan. Människan känner inte ens själv till sina egna brister, medan Gud har öppnat upp en ny väg och kommit för att leda människan in i en nyare och vackrare värld, så att mänskligheten har gjort nya framsteg och fått en ny start. Vad människan känner för honom är inte beundran, eller rättare sagt, inte bara beundran. Deras djupaste upplevelse är vördnad och kärlek – deras känsla är att Gud verkligen är underbar. Han utför verk som människan inte kan utföra och han säger saker som människan är oförmögen att säga. Människor som har erfarit hans verk upplever alltid en obeskrivbar känsla. I synnerhet människor med djupare upplevelser älskar Gud. De känner alltid hans ljuvlighet, känner att hans verk är så vist, så underbart, och det väcker en oändlig kraft i dem. Det är inte fruktan eller sporadisk kärlek och respekt, utan en djup känsla av Guds medlidande och fördragsamhet med människan. Människor som har upplevt hans tuktan och dom upplever honom emellertid som storslagen och oantastlig. Inte ens de människor som har upplevt mycket av hans verk kan begripa honom; alla som verkligen vördar honom vet att hans verk inte stämmer med människors föreställningar utan alltid går mot deras föreställningar. Han har inget behov av att människor är fulla av beundran eller ger sken av att underkasta sig honom, utan han vill se verklig vördnad och verklig underkastelse. I så mycket av hans verk känner vem som helst med verklig erfarenhet vördnad för honom, och det är förnämligare än beundran. Människor har sett hans sinnelag på grund av hans tuktan- och domsverk, och därför vördar de honom i sina hjärtan. Gud ska vördas och åtlydas eftersom hans väsen och sinnelag inte är desamma som en skapad varelses utan står över en skapad varelses. Gud är självexisterande, evig och ett icke skapat väsen, och endast Gud är värdig vördnad och underkastelse; människan är inte kvalificerad för detta.

Utdrag ur "Guds verk och människans verk" i "Ordet framträder i köttet"

X. Ord om hur man träder in i sanningens verklighet i sin tro på Gud

A. Om att avslöja vad är att förtrösta på Gud

331. Trots att många människor tror på Gud är det få som förstår vad förtröstan på Gud innebär och vad de måste göra för att följa Guds vilja. Det beror på att fastän folk är väl bekanta med ordet "Gud" och uttryck som "Guds verk" känner de inte Gud och än mindre känner de till hans verk. Det är alltså inte undra på att alla dessa som inte känner Gud är virriga i sin tro på honom. Folk tar inte tron på Gud på allvar och det beror helt och hållet på att Gud är alltför obekant, alltför främmande för dem. På så sätt uppfyller de inte Guds krav. Om folk inte känner Gud och inte känner hans verk, är de med andra ord inte lämpliga att användas av Gud och än mindre i stånd att lyda hans vilja. Att "tro på Gud" innebär att tro att det finns en Gud; det här är den mest elementära innebörden av begreppet gudstro. Dessutom är inte tron att det finns en Gud detsamma som att verkligen tro på honom; snarare är det en sorts enkel förtröstan med starka religiösa övertoner. Sann förtröstan på Gud innebär följande: Med utgångspunkt från tron på att Gud härskar över allting upplever man hans ord och hans verk, renar sitt fördärvade sinnelag, följer Guds vilja och lär känna honom. Endast en resa av det här slaget kan kallas att "förtrösta på Gud". Likväl ser folk ofta tro på Gud som någonting enkelt och ytligt. Människor som tror på Gud på det viset har tappat bort vad det betyder att tro på Gud, och även om de fortsätter att tro ända till slutet kommer de aldrig att vinna Guds gillande, för de befinner sig på fel väg. Än i dag finns det de vars tro på Gud baserar sig på bokstavstro och tomma lärosatser. De vet inte att de saknar gudstrons innersta kärna och de kan inte få Guds gillande. Likväl ber de Gud välsigna dem med trygghet och tillräcklig nåd. Låt oss stanna upp, stilla vårt hjärta och fråga oss själva: Är det så att tro på Gud verkligen är det enklaste i världen? Är det så att tro på Gud inte handlar om mer än att ta emot mycket nåd från Gud? Är människor som tror på Gud utan att känna honom eller som tror på Gud och ändå går emot honom verkligen i stånd att tillfredsställa Guds vilja?

Utdrag ur förordet till "Ordet framträder i köttet"

332. Vad är verklig tro på Gud idag? Det är att acceptera Guds ord som verkligheten i ditt liv och att känna Gud utifrån hans ord i syfte att uppnå en sann kärlek till honom. För att vara tydlig: Det är tron på Gud som gör att du kan lyda Gud, älska Gud och fullgöra den plikt som åligger dig i egenskap av en Guds skapelse. Detta är målet för gudstron. Du måste förstå Guds ljuvlighet, hur vördnadsvärd Gud är och hur Gud utför

frälsningens verk i sina skapade varelser och fullkomnar dem – detta är själva kärnan i din tro på Gud. Gudstro är huvudsakligen övergången från ett köttsligt liv till ett liv av kärlek till Gud; från att leva i fördärv till att leva i Guds ords liv; det är att komma ut ur Satans herravälde och leva under Guds omvårdnad och beskydd; det är att kunna lyda Gud och inte lyda köttet; det är att överlåta ditt hela hjärta till Gud, att låta honom fullkomna dig och att frigöra dig själv från det fördärvade sataniska sinnelaget. Gudstron syftar huvudsakligen till att Guds kraft och härlighet ska kunna uppenbaras i dig, så att du kan göra Guds vilja, verkställa Guds plan och vara i stånd att vittna om Gud inför Satan. Tron på Gud ska inte kretsa kring att skåda tecken och under, och den ska inte heller finnas för ditt eget kötts skull. Den ska utgöras av en strävan efter att lära känna Gud, att kunna lyda Gud och att likt Petrus lyda honom intill döden. Detta är de främsta målsättningarna med att tro på Gud. Man äter och dricker Guds ord för att lära känna Gud och behaga honom. Att äta och dricka Guds ord ger dig mer kunskap om Gud och först därefter kan du lyda honom. Du måste känna Gud för att kunna älska honom, och att uppnå detta mål är den enda målsättning människan ska ha i sin tro på Gud. Om din tro på Gud innebär att du alltid försöker se tecken och under, då är utgångspunkten i denna gudstro felaktig. Tron på Gud är huvudsakligen ett accepterande av att Guds ord är livets realitet. Guds mål kan bara uppnås genom att du omsätter orden från hans mun i praktisk handling och utföra dem i ditt inre. Människans gudstro ska innebära en strävan efter att fullkomnas av Gud, att kunna underkasta sig Gud, och att lyda honom fullständigt. Om ni kan lyda Gud utan att knorra, vara uppmärksamma på Guds önskemål, uppnå Petrus mognad och äga Petrus hållning som Gud talar om, då kommer ni att ha uppnått framgång i tron på Gud, och det kommer att vara tecknet på att ni har vunnits av honom.

Utdrag ur "Allt uppnås genom Guds ord" i "Ordet framträder i köttet"

333. Eftersom du tror på Gud, måste du äta och dricka av hans ord, uppleva hans ord och leva ut hans ord. Endast detta kan kallas tro på Gud! Om du med din mun säger att du tror på Gud och ändå inte kan omsätta några av hans ord i praktiken eller frambringa någon verklighet, kallas inte det att tro på Gud. Det är snarare "att söka bröd för att mätta hungern." Att endast tala om triviala vittnesbörd, meningslösa saker och ytliga frågor utan att ha ens det minsta stycke verklighet, det är inte att tro på Gud, och då har man helt enkelt inte förstått det rätta sättet att tro på Gud. Varför måste du äta

och dricka så mycket som möjligt av Guds ord? Om du inte äter och dricker av hans ord, utan bara försöker stiga upp till himlen, är det att tro på Gud? Vad är det första steget som en som tror på Gud måste ta? Längs vilken väg fullkomnar Gud människan? Kan du fulländas utan att äta och dricka Guds ord? Kan du anses vara en person som tillhör riket utan att ha Guds ord som din verklighet? Exakt vad innebär det att tro på Gud? De som tror på Gud måste åtminstone uppföra sig väl; viktigast av allt är att besitta Guds ord. Oavsett vilket kan du aldrig vända dig bort från hans ord. Att känna Gud och fullgöra hans intentioner uppnås med hjälp av hans ord. I framtiden kommer varje nation, samfund, religion och område att erövrats med hjälp av Guds ord. Gud kommer att tala direkt, alla människor kommer att hålla Guds ord i sina händer, och på så sätt kommer mänskligheten att fullkomnas. Inombords och utanpå, Guds ord genomsyrar allt: Människorna kommer att tala Guds ord med sina munnar, handla i enlighet med Guds ord och bära Guds ord i sitt inre och förbli genomsyrade av Guds ord. På så sätt kommer mänskligheten att fullkomnas. De som fullgör Guds intensioner och är i stånd att vittna om honom, det är de människor som har Guds ord som sin verklighet.

Utdrag ur "Rikets tidsålder är ordens tidsålder" i "Ordet framträder i köttet"

334. Idag måste du komma in på rätt spår eftersom du tror på den praktiske Gud. När du har tro på Gud bör du inte bara söka välsignelser, utan söka att älska Gud och känna Gud. Genom hans upplysning och din egen strävan kan du äta och dricka hans ord, utveckla en sann förståelse av Gud, och ha en sann kärlek till Gud som kommer från ditt hjärta. Med andra ord är din kärlek till Gud den mest äkta, så att ingen kan förstöra eller stå i vägen för din kärlek till honom. Då är du på rätt spår i tron till Gud. Det bevisar att du tillhör Gud, för ditt hjärta har tagits i besittning av Gud och då kan du inte besittas av någonting annat. På grund av din erfarenhet, det pris du betalat och Guds verk, kan du utveckla en oombedd kärlek till Gud. Då befrias du från Satans inflytande och lever i ljuset av Guds ord. Först när du har brutit dig fri från mörkrets inflytande kan du bedömas ha vunnit Gud. I din tro på Gud måste du söka detta mål. Detta är plikten för var och en av er. Ingen bör vara tillfreds med saker och ting som de är. Du kan inte vara tvehågsen gentemot Guds verk eller ta lätt på det. Du bör tänka på Gud i alla avseenden och vid alla tillfällen, och göra allting för hans skull. Och när du talar eller gör saker, bör du sätta Guds hus intressen först. Bara detta är i enlighet med Guds vilja.

335. Du kanske tänker att tro på Gud handlar om att lida eller att göra allehanda saker för honom; du kanske tänker att syftet med att tro på Gud är att ditt kött ska känna frid, att allt i ditt liv ska förlöpa smidigt eller att du ska känna dig bekväm och tillfreds i alla avseenden. Men inget av detta är syften som folk ska knyta till sin tro på Gud. Om du tror av de här anledningarna är din utgångspunkt felaktig och det är helt enkelt omöjligt för dig att bli fullkomliggjord. Guds handlingar, hans rättfärdiga sinnelag, visdom, ord, förunderlighet och ogripbarhet är alltsamman sådant som folk måste förstå. När du har den förståelsen måste du använda den för att befria ditt hjärta från alla personliga krav, förhoppningar och uppfattningar. Endast genom att göra dig av med dessa ting kan du uppfylla de villkor Gud kräver, och det är endast genom att göra detta som du kan ha liv och behaga Gud. Syftet med att tro på Gud är att behaga honom och att leva ut det sinnelag han kräver, så att hans handlingar och hans härlighet kan manifesteras genom denna skara ovärdiga människor. Det är det korrekta perspektivet när det gäller att tro på Gud, och det är också det mål som du ska söka. Du måste ha rätt utgångspunkt för din tro på Gud och du måste söka att få del av Guds ord. Du behöver äta och dricka Guds ord och du måste kunna leva ut sanningen, och särskilt måste du kunna se hans praktiska gärningar, hans underbara gärningar i hela universum, liksom det praktiska verk han utför i köttet. Genom sina praktiska upplevelser kan människor förstå exakt hur Gud utför sitt verk i dem och vad han vill med dem. Syftet med alltsamman är att rensa bort folks fördärvade sataniska sinnelag. Efter att ha kastat ut all orenhet och orättfärdighet du har inom dig, och efter att ha gjort dig av med dina felaktiga avsikter och utvecklat sann tillit till Gud – endast med sann tillit kan du verkligen älska Gud. Du kan bara hysa sann kärlek till Gud med din tro på honom som grundval. Kan du älska Gud utan att tro på honom? Eftersom du tror på Gud måste du vara på det klara med detta. Somliga människor blir fulla av energi så fort de märker att deras tillit till Gud ger dem välsignelser, men sedan tappar de all energi så snart de ser att de måste utstå förädlingar. Är det att tro på Gud? Till sist måste du uppnå fullständig och total lydnad mot Gud. Du tror på Gud men du ställer fortfarande krav på honom, du har många religiösa uppfattningar som du inte kan göra dig kvitt, personliga intressen som du inte kan släppa taget om, och du söker fortfarande köttets välsignelser och vill att Gud ska rädda ditt kött och frälsa din själ – precis så betar sig

människor som har fel perspektiv. Även om religiösa människor förtröstar på Gud, försöker de inte ändra sitt sinnelag och strävar inte efter kunskap om Gud, utan de söker bara tillgodose köttets intressen. Många av er har en trosuppfattning som hör hemma i kategorin religiösa övertygelser; det är inte sann tro till Gud. För att tro på Gud måste man äga ett hjärta som är redo att lida för honom och en vilja att överlämna sig. Om inte folk uppfyller de här två villkoren är deras tillit till Gud inte stor och de kommer inte att kunna åstadkomma någon förändring i sitt sinnelag. De enda som verkligen tror på Gud är de som verkligen strävar efter sanningen, söker kunskap om Gud och strävar efter liv.

Utdrag ur "De som ska göras fullkomliga måste genomgå förädling" i "Ordet framträder i köttet"

336. Efter alla dessa år har jag sett många människor som tror på Gud. Vad har deras tro omformat Gud till i deras tankar? Vissa människor tror på Gud som om han bara vore luft. De här människorna har inga svar på frågor om Guds existens eftersom de varken kan känna eller uppfatta hans närvaro eller frånvaro, och än mindre kan se den tydligt eller förstå den. Undermedvetet tänker de här människorna att Gud inte finns. Andra tror på Gud som om han vore en människa. De tänker att han inte kan göra de saker som de själva inte kan göra och att han tänker som de tänker. Deras definition av Gud är "en person som är osynlig och som man inte kan ta på". Sedan finns det en grupp människor som tror på Gud som om han vore en marionett. De tror inte att Gud har några känslor. De tror att han är en lerstaty och att han inte har någon inställning, någon ståndpunkt eller några idéer när han ställs inför ett problem. De tror att han kan styras av människornas nycker. Folk tror helt enkelt som de har lust att tro. Om de gör honom stor, då är han stor; om de gör honom liten, då är han liten. När de syndar och behöver Guds nåd, tolerans och kärlek utgår de från att Gud ska visa dem nåd. De här människorna skapar en "Gud" i sin egen fantasi och sedan får de den här "Guden" att uppfylla deras önskningar och tillfredsställa alla deras begär. Oavsett när eller var och oavsett vad sådana människor gör, behandlar de Gud och sin tro utifrån den här fantasibilden. Det finns till och med de som har förargat Gud och likväl tror att han ska rädda dem, eftersom de menar att Guds kärlek är gränslös och hans sinnelag rättfärdigt och att oavsett hur mycket en person förnärmar Gud, kommer han inte att minnas något av det. De tror att eftersom mänskliga brister, överträdelser och olydnad är tillfälliga uttryck för en persons sinnelag, kommer Gud att ge människorna fler chanser och vara tolerant och tålmodig mot dem. De tror att Gud fortfarande ska älska dem som förut. På

så vis bibehåller de sina höga förhoppningar om att kunna uppnå frälsning. Faktum är att oavsett hur människor tror på Gud, kommer han att ha en negativ inställning till dem så länge de inte strävar efter sanningen. Det beror på att du åsidosätter den verkliga Guden, även om du under hela den tid du trott på Gud har tagit boken med Guds ord och skattat den högt och studerat och läst den varje dag. Du betraktar honom som luft eller bara som en människa – och en del av er ser bara på honom som en marionettdocka. Varför uttrycker jag mig så? Jag gör det därför att jag anser att vare sig ni stöter på problem eller hamnar i vissa situationer så har de saker som finns i ert undermedvetna, sådant som har sitt upphov i ert inre, aldrig haft någon koppling till Guds ord eller strävan efter sanningen. Du vet bara vad du själv tänker, vilken din egen ståndpunkt är, och så tvingar du på Gud dina egna idéer och åsikter. I dina tankar blir de till Guds ståndpunkter, och av dess ståndpunkter skapar du normer som du upprätthåller till punkt och pricka. Att fortsätta på det viset tar dig med tiden allt längre bort från Gud.

Utdrag ur "Hur man lär känna Guds sinne och de resultat hans verk ska uppnå" i "Ordet framträder i köttet"

337. Varför tror du på Gud? De flesta människor blir förbryllade av denna fråga. De har alltid två vitt skilda synsätt när det gäller den praktiske Guden och Gud i himmelriket, vilket visar på att de inte tror på Gud för att lyda honom, utan för att få vissa fördelar eller för att undkomma lidandet vid katastrofen. Det är endast då de visar spår av lydnad, men denna lydnad är villkorlig, den uppkommer endast genom deras egna personliga framtidsutsikter och har tvingats på dem. Frågan kvarstår: varför tror du på Gud? Om det endast är för dina framtidsutsikters skull och ditt öde så är det bättre att du inte tror. En tro som denna är självbedrägeri, självuppmuntran och självuppskattning. Om din tro inte bygger på grunden att du lyder inför Gud, så kommer du till slut att straffas för att du motsätter dig Gud. Alla som inte försöker lyda Gud i sin tro motsätter sig Gud. Gud förväntar sig att människorna söker sanningen, att de törstar efter Guds ord, att de äter och dricker Guds ord och praktiserar dessa så att de kan klara av att lyda Gud. Om din motivation verkligen är sådan, kommer Gud med säkerhet att upphöja dig och kommer att vara dig nådig. Ingen kan tvivla på eller förändra detta. Om din motivation inte handlar om lydnad gentemot Gud och du har andra syften, så kommer allt det du säger och gör – dina böner inför Gud, och till och med alla handlingar – att stå i opposition mot Gud. Du kan vara tystlåten och försynt, din varje

handling och ansiktsuttryck kan verka rätt, du kan tyckas vara en som lyder, men när det gäller din motivation och dina åsikter om tron på Gud, står allt det du gör i opposition mot Gud, och är ont. Människor som förefaller vara lydiga som får, men vars hjärtan har onda avsikter, är ulvar i fårakläder; de bryter genast mot Gud och Gud kommer inte att skona någon av dem. Den Helige Ande kommer att avslöja var och en av dem, så att alla kan se att var och en som är skenhelig med all säkerhet kommer att hatas och avvisas av den Helige Ande. Oroa dig inte: Gud kommer att ta itu med detta och lösa varje enskilt fall i tur och ordning.

Utdrag ur "I din tro på Gud skall du lyda Gud" i "Ordet framträder i köttet"

338. Det största felet med människan som har tro på Gud är att hennes tro bara är i ord, och Gud finns inte alls i hennes praktiska liv. Alla människor tror sannerligen på Guds existens, ändå är inte Gud en del av deras vardagliga liv. Många böner till Gud kommer från människans mun, men Gud har liten plats i hennes hjärta, och därmed prövar Gud människan om och om igen. Eftersom människan är oren har Gud inget annat alternativ än att pröva människan, så att hon kan känna skam och lära känna sig själv i provningarna. I annat fall skall alla människor bli ärkeängeln barn, och bli allt mer fördärvad. Under människans tro på Gud kastas många personliga motiv och mål åt sidan medan hon oupphörligen renas av Gud. I annat fall kan ingen människa användas av Gud, och Gud har inget sätt att göra det verk i människan som han borde. Gud renar först människan. I den processen kan människan komma till vetskap om sig själv och Gud kan förändra människan. Först efter det kan Gud arbeta in sitt liv i människan, och bara på det sättet kan människans hjärta vändas helt och hållet till Gud. Att tro på Gud är alltså inte så enkelt som människan kanske säger. Om du bara har kunskap men inte har hans ord som liv; om du är begränsad endast till din egen kunskap men inte kan praktisera sanningen eller leva ut Guds ord, då är detta som Gud ser det desto mer bevis för att du inte har ett hjärta av kärlek till Gud, och det visar att ditt hjärta inte tillhör Gud. Att lära känna Gud genom att tro på honom; detta är det slutliga målet och det som människan skall söka. Du måste anstränga dig för att leva ut Guds ord så att de kan förverkligas i din praktik. Om du bara har dogmatisk kunskap, kommer din tro på Gud att bli till intet. Bara om du också praktiserar och lever ut hans ord kan din tro anses vara fullständig och i enlighet med Guds vilja.

Utdrag ur "Du borde leva för sanningen eftersom du tror på Gud" i "Ordet framträder i köttet"

339. Du tror på Gud och följer Gud, så i ditt hjärta måste du älska Gud. Du måste kasta bort ditt fördärvade sinnelag, du måste söka att uppfylla Guds önskan och du måste göra en Guds skapelses plikt. Eftersom du tror på och följer Gud måste du offra allt till honom, inte göra personliga val eller krav, och du måste uppnå förverkligandet av Guds önskemål. Eftersom du är skapad ska du lyda Herren som skapade dig, för du saknar av födseln makt över dig själv och du är oförmögen att kontrollera ditt eget öde. Eftersom du är en person som tror på Gud måste du söka helighet och förändring. Eftersom du är en Guds skapelse måste du göra din plikt och hålla dig på din plats, och du får inte överskrida din plikt. Avsikten är inte att begränsa dig eller förtrycka dig med hjälp av lärosatser, utan detta är den väg genom vilken du kan göra din plikt, och det är något som alla som handlar rättfärdigt kan – och måste – uppnå.

Utdrag ur "Framgång eller misslyckande beror på vilken vägmänniskan går" i "Ordet framträder i köttet"

340. Det mest grundläggande kravet när det gäller människans tro på Gud är att hon har ett uppriktigt hjärta och att hon engagerar sig fullkomligt och verkligen lyder. Vad som är svårast för människan är att ge hela sitt liv i utbyte mot sann tro, som kan göra det möjligt för henne att vinna hela sanningen och fullgöra sin plikt som en Guds skapelse. Detta är vad som är ouppnåeligt för dem som misslyckas, och det är ännu mer ouppnåeligt för dessa som inte kan finna Kristus. Eftersom människan inte är bra på att hänge sig helt och hållet åt Gud, eftersom hon inte är villig att göra sin plikt gentemot Skaparen, eftersom hon har sett sanningen men undviker den och går sin egen väg, eftersom hon alltid söker genom att gå samma väg som dessa som misslyckats, eftersom hon alltid trotsar himlen, misslyckas hon alltid, låter sig alltid luras av Satans knep och snärjs i sitt eget nät. Eftersom människan inte känner Kristus, eftersom hon inte är expert på att förstå och uppleva sanningen, eftersom hon är alltför vördnadsfull mot Paulus och alltför lysten på himlen, eftersom hon alltid kräver att Kristus ska lyda henne och kommenderar Gud, är dessa stora personligheter och dessa som har upplevt världens växlingar fortfarande dödliga och dör fortfarande mitt under Guds pågående tuktan. Det enda jag kan säga om sådana människor är att de dör en tragisk död och att konsekvensen för dem – deras död – inte är utan berättigande. Är inte deras misslyckande ännu mer oacceptabelt för himlens lag? Sanningen kommer från människans värld, men sanningen bland människorna förs vidare av Kristus. Den har sitt ursprung i Kristus, alltså i Gud själv, och detta är något som människan inte är

kapabel till. Men Kristus skänker bara sanningen; han kommer inte för att besluta om människan ska nå framgång i sin strävan efter sanningen. Därav följer alltså att framgång eller misslyckande i sanningen beror helt och hållet på människans strävan. Huruvida hon lyckas eller misslyckas i sanningen har aldrig haft något med Kristus att göra utan avgörs tvärtom av hennes strävan. Man kan inte lasta Gud för människans slutliga öde och hennes framgång eller misslyckande, så att det bli Gud själv som bär skulden för det, för det här är inte något som berör Gud själv utan det är direkt relaterat till den plikt som Guds skapelser har att göra. De flesta människor har lite kunskap om Paulus och Petrus strävan och slutmål, och likväl känner folk inte till mer än Petrus och Paulus slutliga öde och vet inget om hemligheten bakom Petrus framgångar eller de bristfälligheter som ledde till Paulus misslyckande. Så om ni är fullkomligt oförmögna att genomskåda själva kärnan i deras strävan, då kommer de flesta av er ändå att misslyckas i er egen strävan, och även om några få av er kommer att lyckas kommer de ändå inte att vara Petrus jämlingar. Om vägen för din strävan är den rätta, då har du hopp om framgång: om den väg du går i din strävan efter sanningen är fel väg, då kommer du aldrig att kunna nå framgång utan kommer att gå samma öde till mötes som Paulus.

Utdrag ur "Framgång eller misslyckande beror på vilken vägmänniskan går" i "Ordet framträder i köttet"

341. Om du tror på Gud måste du lyda honom, omsätta sanningen i praktisk handling och fullgöra alla dina plikter. Dessutom måste du förstå det du ska uppleva. Om du bara upplever hur du blir åtgärdad, fostrad och dömd, om du bara kan njuta av Gud och förblir oförmögen att känna när Gud fostrar dig eller åtgärdar dig – det är inte acceptabelt. Det är möjligt att du förmår stå på dig i det här ögonblicket av förädling, men det räcker ändå inte; du måste fortsätta marschera framåt. Att lära sig älska Gud är något som aldrig stannar upp och aldrig tar slut. Folk ser det som någonting ytterst enkelt att tro på Gud, men så snart de får lite praktisk erfarenhet inser de att det inte är så enkelt som folk föreställer sig att tro på Gud. Människan liden när Gud verkar för att förädla henne. Ju mer en individ förädlas, desto större blir hennes kärlek till Gud och desto mer av Guds makt kommer att uppenbaras i henne. Och omvänt – ju mindre förädling en människa mottar, desto mindre växer hennes kärlek till Gud och desto mindre kommer Guds makt att uppenbaras i henne. Ju mer en sådan människa förädlas och ju mer smärta och plåga hon upplever, desto mer växer hennes kärlek till Gud, desto

mer äkta blir hennes tillit till Gud och desto större blir hennes kunskap om Gud. I dina upplevelser kommer du att se människor som lider svårt då de förädlas, då de utsätts för omfattande åtgärder och fostran, och du kommer att se att det är de här människor som har en djup kärlek till Gud och en större och mer inträngande kunskap om Gud. De som inte har upplevt att bli åtgärdade har bara en ytlig kunskap och de kan bara säga: "Gud är så god, han skänker människorna sin nåd så att de kan glädjas åt honom." Om folk har erfarit att bli åtgärdade och fostrade, då kan de tala om den sanna kunskapen om Gud. Så ju mer förunderliga Guds verk i människan är, desto mer värdefullt och betydelsefullt är det. Ju mer ogenomträngligt det är för dig och ju mer oförenligt det är med dina uppfattningar, desto mer kan Guds verk erövra dig, vinna dig och göra dig fullkomlig. Hur väldig är inte betydelsen av Guds verk! Om inte Gud förädlade människan på det här viset, om han inte arbetade enligt denna metod, skulle hans verk vara ineffektivt och betydelselöst. Tidigare sas det att Gud skulle välja ut och vinna denna skara och göra dem fullkomliga i de sista dagarna; häri ligger en sällsam betydelse. Ju större det verk är som Gud utför i ert inre, desto större och renare blir er kärlek till honom. Ju större Guds verk är, desto mer kan människan fatta något av hans visdom och desto större är människans kunskap om honom.

Utdrag ur "De som ska göras fullkomliga måste genomgå förädling" i "Ordet framträder i köttet"

342. Tro på Gud kräver lydnad mot honom och erfarenhet av hans verk. Gud har utträttat så mycket verk – det kan sägas att för människorna handlar allt om fullkomlighet, om förfining och, i än högre grad, om tuktan. Inte ett enda steg av Guds verk har stämt överens med mänskliga föreställningar; vad människor har åtnjutit är Guds stränga ord. När Gud kommer ska människor glädjas åt hans majestät och hans vrede, men hur stränga hans ord än är så kommer han för att frälsa mänskligheten och fullkomna den. Som skapade varelser bör människorna fullgöra de plikter som de bör fullgöra och vittna om Gud mitt under förfiningen. I varje prövning bör de stå fast vid det vittnesbörd de bör avge och avge ett rungande vittnesbörd om Gud. Detta är en segrare. Oavsett hur Gud förfinar dig förblir du full av tillförsikt och förlorar aldrig din förtröstan på Gud. Du gör vad människan ska göra. Det här är vad Gud kräver av människan och människans hjärta bör vara i stånd att helt och hållet återvända till honom och vända sig till honom i varje enskilt ögonblick. Detta är en segrare. De som Gud kallar segrare är de som fortfarande kan vittna, bevara sin tillförsikt och sin

hängivenhet för Gud när de befinner sig under Satans inflytande och under Satans belägring, det vill säga omslutna av mörkrets krafter. Om du kan bevara ett rent hjärta och din äkta kärlek till Gud oavsett allt, då står du som vittne inför Gud och detta är vad Gud menar med att vara en segrare. Om din strävan är utomordentlig när Gud välsignar dig men du drar dig tillbaka utan hans välsignelser, är det renhet? Eftersom du är säker på att den här vägen är sann måste du följa den till slutet; du måste förbli hängiven Gud. Eftersom du har sett att Gud själv har kommit till jorden för att fullkomna dig, bör du ge ditt hjärta helt till honom. Vad han än gör – även om han bestämmer en ofördelaktig utgång för dig vid det yttersta slutet – kan du ändå följa honom. Det är att bevara din renhet inför Gud. Att bära fram en helig andlig kropp och en ren oskuld som offer till Gud är att bevara ett uppriktigt hjärta inför Gud. För mänskligheten är ärlighet renhet och att kunna vara ärlig mot Gud att bevara sin renhet. Detta är vad du bör praktisera. När du bör be, ska du be; när du bör samlas i gemenskap, ska du göra det; när du bör sjunga psalmer, ska du sjunga psalmer; och när du bör försaka köttet, ska du försaka köttet. När du utför din plikt ska du inte slarva dig igenom den; när du möter prövningar ska du stå fast. Detta är hängivenhet för Gud.

Utdrag ur "Du bör bevara din hängivenhet för Gud" i "Ordet framträder i köttet"

343. När Mose slog på klippan och det vatten som Jehova skänkte rann fram, var det på grund av hans tro. När David med hjärtat fyllt av glädje spelade på lyran och prisade mig, Jehova, var det på grund av hans tro. När Job förlorade sin boskap som fyllde bergen och sina utsägliga rikedomar och hans kropp blev full av ömma bölder, var det på grund av hans tro. När han kunde höra min, Jehovas, röst och se min, Jehovas, härlighet, var det på grund av hans tro. Att Petrus kunde följa Jesus Kristus berodde på hans tro. Att han kunde spikas fast på korset för min skull och avge ett härligt vittnesbörd berodde också på hans tro. När Johannes såg Människosönens härliga gestalt berodde det på hans tro. När han såg visionen av de yttersta dagarna berodde det än mer på hans tro. Att de så kallade massorna från de hedniska folken har fått min uppenbarelse och fått veta att jag har återvänt i köttet för att utföra mitt verk bland människorna beror också på deras tro. Alla dessa som slagits ner av mina hårda ord och ändå tröstas av dem och är frälsta – har de inte blivit det på grund av sin tro? Folk har fått så mycket på grund av sin tro och det är inte alltid en välsignelse. De får kanske inte ta emot den glädje och fröjd som David kände eller få vatten skänkt av

Jehova som Mose fick. Job välsignades till exempel av Jehova på grund av sin tro, men han drabbades också av katastrofer. Oavsett om du blir välsignad eller drabbas av olycka så är båda delarna välsignade händelser. Utan tro skulle du inte kunna ta emot detta erövringsverk, än mindre se Jehovas gärningar förevisade inför dina ögon i dag. Du skulle inte kunna se, än mindre skulle du kunna ta emot. Skulle du kunna se Jehovas gärningar i dag om inte dessa gissel, olyckor och domar drabbade dig? I dag är det tro som gör att du kan bli erövrad, och det är genom att bli erövrad som du kan tro på alla Jehovas gärningar. Det är enbart på grund av tro som du mottar denna tuktan och dom. Genom denna tuktan och dom blir du erövrad och fullkomliggjord. Utan den sortens tuktan och dom som du mottar i dag skulle din tro vara förgäves, för du skulle inte lära känna Gud; oavsett hur mycket du trodde på honom skulle din tro bara vara ett tomt uttryck utan grund i verkligheten. Det är först när du har tagit emot detta erövringsverk, detta verk som gör dig fullkomligt lydig, som din tro blir sann och pålitlig och ditt hjärta vänder sig till Gud. Även om du drabbas av allvarlig dom och förbannelse på grund av detta ord, ”tro”, har du likväl sann tro och du tar emot det sannaste, det verkligaste och det dyrbaraste. Det beror på att det endast är under pågående dom som du ser slutmålet för Guds skapelser; det är i denna dom som du inser att Skaparen ska älskas; det är i detta erövringsverk som du skådar Guds arm; det är i denna erövring som du lär dig förstå människolivet till fullo; det är i denna erövring som du vinner människolivets rätta väg och inser den sanna innebörden i begreppet ”människa”; det är endast i denna erövring som du ser den Allsmäktiges rättfärdiga sinnelag och hans underbara, härliga anlete; det är i detta erövringsverk som du får kunskap om människans ursprung och förstår hela mänsklighetens ”odödliga historia”; det är i denna erövring du kommer att förstå mänsklighetens förfäder och ursprunget till mänsklighetens fördärv; det är i denna erövring som du mottar glädje och tröst liksom oändlig tuktan, fostran och tillrättavisande ord från Skaparen till den mänsklighet han skapade; det är i detta erövringsverk som du mottar såväl välsignelser såväl som de olyckor som är människans lott ... Beror inte allt detta på att du hade en liten gnutta tro? Och växte inte din tro efter det att du vunnit dessa ting? Har du inte vunnit oerhört mycket?

Utdrag ur ”Den inre sanningen om erövrandets verk (1)” i ”Ordet framträder i köttet”

B. Om hur man omsätter sanningen i praktiken, förstår sanningen och träder in i verkligheten

344. Nu är rikets tidsålder. Huruvida du har trätt in i denna nya tid beror på om du har trätt in i Guds ords verklighet, om hans ord har blivit verklighet i ditt liv. Guds ord tillkännages för alla människor så att alla människor till sist kommer att leva i Guds ords värld, och hans ord kommer att upplysa och belysa varje människa inifrån. Om du under den här perioden slarvar med att läsa Guds ord, och inte har något intresse av hans ord, så visar det att ditt tillstånd är felaktigt. Om du inte kan träda in i ordens tidsålder så är inte den helige Ande verksam i dig; om du har trätt in i den här tidsåldern kommer han att utföra sitt verk. Vad kan du göra när ordens tidsålder börjar för att kunna få den Helige Andes verk? I denna tidsålder, och bland er, kommer Gud att åstadkomma följande: att varje människa skall leva ut Guds ord, kunna omsätta sanningen i praktisk handling och älska Gud innerligt; att alla människor skall använda Guds ord som en grundval och som sin verklighet, och ha hjärtan som vördar Gud; samt att människan sedan, genom att praktisera Guds ord, skall utöva kunglig makt tillsammans med honom. Det är det verk som Gud ska åstadkomma. Kan du leva utan att läsa Guds ord? Idag finns det många som känner att de inte kan leva ens en dag eller två utan att läsa hans ord. De måste läsa hans ord varje dag, och om tiden inte räcker till går det bra att lyssna till hans ord. Det här är den känsla som den helige Ande ger folk, och det är så den börjar röra dem. Han styr alltså människor med hjälp av ord, så att de kan träda in i Guds ords verklighet. Om du redan efter en dag då du inte ätit och druckit av Guds ord känner mörker och törst och inte står ut med det, så visar det att du har blivit rörd av den helige Ande och att han inte har vänt sig bort från dig. Du är då en som befinner sig i denna ström. Men om du inte känner någonting efter att inte ha ätit eller druckit av Guds ord under en eller två dagar, om du inte är törstig och inte det minsta påverkad, då visar det att den helige Ande har vänt sig bort från dig. Det betyder i sin tur att det är något fel med tillståndet i ditt inre; du har inte trätt in i ordets tidsålder utan du är en som har halkat efter. Gud använder ord för att styra människan; du mår bra när du äter och dricker Guds ord, och om du inte gör det har du ingen väg att följa. Guds ord blir människans föda och den kraft som driver henne. Bibeln säger: "Människan skall inte bara leva av bröd, utan av varje ord som kommer ut ur Guds mun." Idag kommer Gud att fullborda detta verk och genomföra denna sanning i

dig. Hur kommer det sig att människor förr i tiden kunde gå flera dagar utan att läsa Guds ord och ändå klarade av att äta och arbeta som vanligt, när så inte är fallet idag? I denna tidsålder använder Gud framför allt ord för att styra alla. Genom Guds ord döms och fullkomnas människan innan hon slutligen förs in i riket. Endast Guds ord kan förse människan med liv, och endast Guds ord kan ge henne ljus och ett sätt att utöva sin tro, i synnerhet under rikets tidsålder. Så länge som du äter och dricker Guds ord varje dag och inte avviker från hans ords verklighet, kommer Gud att kunna göra dig fullkomlig.

Utdrag ur "Rikets tidsålder är ordens tidsålder" i "Ordet framträder i köttet"

345. Den sanning som människan behöver besitta finns i Guds ord, en sanning som är den mest förmånliga och hjälpsamma för mänskligheten. Det är den medicin och den fasthet som er kropp behöver, något som hjälper människan att återupprätta sin normala mänsklighet, en sanning som människan bör vara utrustad med. Ju mer ni praktiserar Guds ord, desto snabbare kommer ert liv att blomstra; ju mer ni praktiserar Guds ord, desto tydligare blir sanningen. När ni växer i mognad kommer ni att se saker och ting i den andliga världen klarare, och ni får mer makt att triumfera över Satan. Mycket av sanningen som ni inte förstår kommer att klargöras när ni praktiserar Guds ord. De flesta människor är nöjda med att bara förstå Guds ords text och rikta in sig på att förse sig med lärosatser i stället för att fördjupa sin erfarenhet i praktiken, men är det inte fariseernas metod? Hur kan då frasen "Guds ord är liv" vara sann för dem? Det är bara när människan praktiserar Guds ord som hennes liv verkligen kan blomstra; det kan inte växa bara genom att man läser hans ord. Om det är din tro att allt som behövs för att få liv, för att få mognad, är att förstå Guds ord, då är din förståelse skev. Att verkligen förstå Guds ord är något som sker när du praktiserar sanningen, och du måste förstå att "endast genom att praktisera sanningen går det någonsin att förstå den". Idag, efter att ha läst Guds ord, kan du rätt och slätt säga att du känner Guds ord, men du kan inte säga att du förstår det. Vissa säger att det enda sättet att praktisera sanningen är att först förstå den, men detta är bara till hälften riktigt och inte helt korrekt. Innan du har kunskap om en sanning har du inte erfarenhet av sanningen. Att känna att du förstår vad du hör är inte samma sak som att verkligen förstå. Att utrusta dig med sanningen så som den syns i texten är inte samma sak som att förstå den sanna meningen däri. Bara för att du har en ytlig kunskap om sanningen innebär inte det att du verkligen förstår den eller känner igen den; den sanna innebörden av sanningen kommer av att ha erfarenhet

den. Därför är det bara när du erfar sanningen som du kan förstå den, och bara när du erfar sanningen kan du greppa de dolda delarna av den. Att erfara den på djupet är det enda sättet att få grepp om sanningens konnotationer, att förstå dess väsen. Därför kan du gå vart som helst med sanningen, men om det inte finns någon sanning i dig, tänk då inte ens på att försöka övertyga din familj, än mindre religiösa människor. Du kommer att bli som kringfladdrande snö utan sanningen, men med sanningen kan du vara lycklig och fri, där ingen kan angripa dig. Hur stark en teori än är, kan den inte övervinna sanningen. Med sanningen kan själva världen sättas i gungning och berg och hav flytta sig, medan en brist på sanning kan leda till att maskar förvandlar starka stadsmurar till rasmassor. Detta är ett uppenbart faktum.

Utdrag ur "Så snart du förstår sanningen måste du omsätta den i praktiken" i "Ordet framträder i köttet"

346. Guds krav på människor är inte bara att kunna tala om verkligheten. Skulle inte det vara alltför lätt? Varför talar då Gud om inträde i livet? Varför talar han om förvandling? Om man bara klarar av tomt prat om verkligheten, kan en förvandling av sinnelaget åstadkommas? Att träna en grupp av rikets goda soldater är inte samma sak som att träna människor som bara kan tala om verkligheten eller människor som bara skryter, utan det är att träna människor som hela tiden kan leva ut Guds ord som är orubbliga oavsett vilka motgångar de står inför, och som hela tiden lever i enlighet med Guds ord, och inte går tillbaka till världen. Detta är den verklighet som Gud talar om, och detta är Guds krav på människor. Se därför inte på den verklighet som Gud talar om som alltför enkel. Blott upplysning av den Helige Ande motsvarar inte att besitta verkligheten: Detta är inte människors mognad, utan Guds nåd, och innefattar inte några människors framsteg. Varje människa måste uthärda Petrus lidande, och än mer ha Petrus härlighet, vilken är vad människor lever ut efter att de har vunnit Guds verk. Endast detta kan kallas verklighet. Tro inte att du kommer att besitta verkligheten på grund av att du kan tala om verkligheten. Det är ett felslut, det passar inte med Guds vilja, och det har ingen egentlig betydelse. Säg inte sådana saker i framtiden; utplåna sådana talesätt! Alla dessa med en falsk förståelse av Guds ord är icke-troende. De har inte någon verklig kunskap, än mindre någon verklig mognad; de är okunniga människor utan verklighet. Det vill säga, alla de som lever utanför Guds ords substans är icke-troende. De som betraktas som icke-troende av människor är monster i Guds ögon, och de som betraktas som icke-troende av Gud är de som inte har Guds ord som

sitt liv. De som inte besitter Guds ords verklighet och som inte lyckas att leva ut Guds ord är icke-troende. Guds avsikt är att göra det så att alla lever ut Guds ords verklighet. Det handlar inte bara om att alla kan tala om verkligheten, utan än viktigare är att alla kan leva ut Guds ords verklighet.

Utdrag ur "Endast att omsätta sanningen i praktiken är att besitta verklighet" i "Ordet framträder i köttet"

348. Om ni läser massor av Guds ord men bara förstår textens mening och inte har förstahandskunskap om Guds ord genom era praktiska erfarenheter, så kommer ni inte att känna Guds ord. Vad dig beträffar är Guds ord inte liv utan bara livlösa bokstäver. Och om du bara håller fast vid livlösa bokstäver, så kan du inte få grepp om Guds ords väsen, och inte heller kommer du att förstå hans vilja. Det är bara när du erfar hans ord i dina faktiska erfarenheter som den andliga innebörden av Guds ord öppnar sig för dig, och det är bara i erfarenheten som du kan få grepp om den andliga innebörden med många sanningar, och bara genom erfarenhet som du kan frigöra mysterierna hos Guds ord. Om du inte omsätter det i praktiken, så är det enda du har greppat, oavsett hur tydligt hans ord är, dess tomma bokstäver och lärosatser, som har blivit religiösa föreskrifter för dig. Var det inte detta som fariseerna gjorde? Om ni praktiserar och erfar Guds ord, så blir det praktiskt för er; om ni inte strävar efter att praktisera det, så är Guds ord till dig inte mycket mer än legenden om den tredje himlen. Faktum är att processen att tro på Gud är processen där ni erfar hans ord och även vinnas av honom, eller för att uttrycka det tydligare, att tro på Gud är att ha kunskapen om och förståelsen av hans ord och att erfara och leva ut hans ord; det är verkligheten med er tro på Gud. Om ni tror på Gud och hoppas på evigt liv utan att eftersträva att praktisera Guds ord som något ni har inom er, då är ni dåraktiga. Det vore som att gå på en fest och bara titta på maten och lägga alla delikatesser på minnet utan att faktiskt smaka på dem. Är inte en sådan person dåraktig?

Utdrag ur "Så snart du förstår sanningen måste du omsätta den i praktiken" i "Ordet framträder i köttet"

349. Guds krav på människorna är inte högdryga. Om människor bara ansträngde sig lite så skulle de kunna erhålla ett "godkänt betyg". Det är egentligen mer komplicerat att förstå, känna till och begripa sanningen än att praktisera den. Att känna till och begripa sanningen kommer först efter att praktisera sanningen. Dessa är stegen och metoderna för den helige Andes verk. Hur kan du inte lyda det? Kommer du kunna erhålla den helige Andes verk genom att göra saker på ditt sätt? Verkar den helige Ande

efter ditt behag, eller utifrån brister enligt Guds ord? Det är meningslöst om du inte tydligt kan se detta. Hur kommer det sig att de flesta människor har lagt ned så mycket möda på att läsa Guds ord men bara besitter kunskap och inte kan säga något om en verklig väg efteråt? Tror du att besitta kunskap betyder att besitta sanningen? Är inte det en förvirrad synvinkel? Du kan prata om kunskap lika mycket som det finns sand på stranden, men inget av det innehåller en verklig väg. Lurar du inte människor på det här sättet? Låtsas du inte bara utan att ha någon substans som kan styrka det? Allt sådant beteende är skadligt för människor! Ju högre teorin är, desto mer saknar den verklighet och desto mer är den oförmögen att ta med människor in i verkligheten; ju högre teorin är desto mer gör den att du trotsar och motsätter dig Gud. Betrakta inte de högsta teorierna som värdefulla skatter; de är skadliga och tjänar ingen nytta! Somliga kanske kan prata om de mest upphöjda teorierna, men sådana teorier innehåller inget av verkligheten, för dessa människor har inte personligen upplevt dem, och därför har de ingen väg till praktiken. Sådana människor är oförmögna att föra in människor på rätt spår och kommer bara att vilseleda människor. Är inte det här skadligt för människor? Du måste åtminstone vara förmögen att lösa aktuella problem och tillåta människor att kunna träda in; bara detta räknas som hängivenhet och bara då kommer du vara kvalificerad att arbeta för Gud. Använd inte bara storslagna, nyckfulla ord, och bind inte fast och tvinga människor att lyda dig med dina många opassande praktiker. Det kommer inte att ha någon effekt och kan bara öka människors förvirring. Att leda människor på det här sättet kommer att producera många förordningar som kommer få människor att avsky dig. Det här är mänsklighetens tillkortakommande och det är verkligen förödmjukande. Tala därför mer om aktuella problem. Behandla inte andra människors upplevelser som privat egendom genom att nämna dem för andra så att de kan beundra dem. Du måste söka efter din egen, individuella väg ut. Det här är vad varje person bör omsätta i praktiken.

Utdrag ur "Fokusera mer på verkligheten" i "Ordet framträder i köttet"

350. Är er förståelse av sanningen integrerad med era egna situationer? I verkliga livet måste du först tänka på vilka sanningar som relaterar till de människor, händelser och företeelser du har träffat på; det är bland dessa sanningar du kan finna Guds vilja och förena den med det du har träffat på. Om du inte vet vilka aspekter av sanningen som relaterar till det du har träffat på utan i stället direkt börjar söka Guds vilja, så är

detta ett blint tillvägagångssätt som inte kan ge resultat. Om du vill söka sanningen och förstå Guds vilja måste du först se på vad för sorts saker som har hänt dig, vilka aspekter av sanningen de relaterar till, och söka efter den specifika sanning i Guds ord som relaterar till det du har upplevt. Sedan söker du efter det sätt att handla som är det rätta för dig i den sanningen; på det viset kan du få en indirekt förståelse av Guds vilja. Att söka efter och utöva sanningen är inte detsamma som att mekaniskt tillämpa en lärosats eller följa en bekännelseformel. Sanningen är inte någon formel och inte heller någon lag. Den är inte död – den är själva livet, den är ett levande ting, och den är det rättesnöre en skapad varelse måste följa i livet och det rättesnöre en människa måste ha i livet. Det här är någonting som du så långt det är möjligt måste förstå genom erfarenhet. Oavsett vilket stadium du har uppnått i din erfarenhet är du oskiljbar från Guds ord eller sanningen, och allt du förstår av Guds sinnelag och känner till om vad Gud har och är uttrycks i Guds ord; de är oupplösligt sammanlänkade med sanningen. Guds sinnelag och vad han har och är, är i sig självt sanningen; sanningen är en äkta manifestation av Guds sinnelag och vad han har och är. Sanningen konkretiserar vad han har och är och den uttalar sig klart om vad han har och är; den säger dig mer rättframt vad Gud tycker om, vad han inte tycker om, vad han vill att du ska göra och vad han inte tillåter dig att göra, vilka människor han avskyr och vilka människor han gläder sig åt. Bakom de sanningar som Gud uttrycker kan folk se hans välbehag, vrede, sorg och glädje liksom hans väsen – detta är hans sinnelag som uppenbaras. Vad som är viktigast förutom att veta vad Gud har och är och att förstå hans sinnelag av hans ord, är att uppnå denna förståelse genom praktisk erfarenhet. Om man lämnar det verkliga livet för att lära känna Gud kommer man inte att nå dit. Även om det finns folk som kan få en viss förståelse genom Guds ord, inskränker sig deras förståelse till teorier och ord och den kommer att skilja sig från hurdan Gud själv verkligen är.

Utdrag ur "Guds verk, Guds sinnelag och Gud själv III" i "Ordet framträder i köttet"

351. Från dess att de kom till tro på Gud fram till idag har människor hyst många felaktiga motiv. När du inte omsätter sanningen i praktiken, känner du att alla dina motiv är de rätta, men när något händer dig, märker du att det finns många felaktiga motiv inom dig. När Gud gör människor fullkomliga får han dem därför att inse att det finns många föreställningar inom dem som förhindrar deras kunskap om Gud. Om du, när du inser att dina motiv är fel, kan sluta handla utifrån dina föreställningar och motiv,

och kan vittna om Gud och stå fast i din ståndpunkt vad än som händer dig, så bevisar det att du har gjort uppror mot köttet. När du gör uppror mot köttet blir det oundvikligen en strid inom dig. Satan kommer att försöka få dig att följa köttet, försöka få dig att följa köttets föreställningar och upprätthålla köttets intressen – men Guds ord kommer att upplysa och belysa dig inombords, och då är det upp till dig om du följer Gud eller följer Satan. Gud ber människor att omsätta sanningen i praktiken främst för att hantera tingen inom dem, hantera deras tankar och deras föreställningar som inte är enligt Guds hjärta. Den Helige Ande vidrör människor invändigt, och utför sitt verk inom dem, och därför finns det en strid bakom allt som händer: Varje gång människor omsätter sanningen i praktiken, eller omsätter kärleken till Gud i praktiken, pågår det en stor strid, och fastän allt kan verka bra med deras kött, så kommer det i djupet av deras hjärtan faktiskt att pågå en strid på liv och död – och det är först efter denna intensiva strid, efter en oerhört omfattande reflektion, som det kan avgöras om det blivit seger eller nederlag. Man vet inte om man skall skratta eller gråta. Eftersom många av motiven inom människor är fel, eller eftersom mycket av Guds verk annars är på kant med deras föreställningar, så utkämpas det, när människor omsätter sanningen i praktiken, en stor strid bakom kulisserna. När människor har omsatt denna sanning i praktiken kommer de bakom kulisserna att ha utgjutit oräkneliga sorgsna tårar innan de slutligen bestämmer sig för att tillfredsställa Gud. Det är på grund av denna strid som människor utstår lidande och förfining; detta är sant lidande. När striden kommer över dig, om du verkligen kan stå vid Guds sida, så kommer du att kunna tillfredsställa Gud. När man utövar sanningen är det oundvikligt att man lider inombords; om allt inom dem var rätt när de omsatte sanningen i praktiken, då skulle de inte behöva göras fullkomliga av Gud, och det skulle inte bli någon strid, och de skulle inte lida. Det är för att det finns många ting inom människorna som inte är lämpliga för Guds användning, och mycket av köttets upproriska sinnelag, som människor behöver lära sig läxan att göra uppror mot köttet på ett djupare plan. Detta är vad Gud kallar det lidande som han bett människorna att genomgå med honom. När du möter svårigheter, skynda dig och be till Gud: ”O Gud! Jag vill tillfredsställa dig, jag vill uthärda den sista vedermödan för att tillfredsställa ditt hjärta, och oavsett hur stora bakslag jag lider måste jag ändå tillfredsställa dig. Även om jag måste ge upp hela mitt liv, måste jag ändå tillfredsställa dig!” Med denna föresats kommer du, när du ber så, att kunna stå stadig i ditt

vittnesbörd. Varje gång människor omsätter sanningen i praktiken, varje gång de genomgår förfining, varje gång de provas, och varje gång Guds verk kommer över dem, får de utstå extrem smärta. Allt detta är en prövning för människor, och alltså är det en strid inom dem alla. Detta är själva priset de betalar. Att läsa mer om Guds ord och anstränga sig mer är något av ett pris. Det är vad människorna borde göra, det är deras plikt, och det ansvar de bör fullfölja, men människorna måste lägga åt sidan det inom dem som behöver läggas åt sidan. Om du inte gör det kommer allt, oavsett hur stort ditt yttre lidande är och hur mycket du anstränger dig, att vara förgäves! Vilket innebär att endast förändringarna inom dig kan avgöra om din yttre vedermöda är av värde. När ditt inre sinnelag har förändrats och du har omsatt sanningen i praktiken, då kommer allt ditt yttre lidande att vinna Guds godkännande; om det inte har blivit någon ändring av ditt inre sinnelag, då blir det, oavsett hur mycket lidande du utstår eller hur mycket du anstränger dig på utsidan, inget godkännande från Gud – och vedermöda som inte bekräftas av Gud är förgäves. Om det pris du har betalat räknas avgörs alltså av om det har blivit en förändring i dig eller inte, och av om du omsätter sanningen i praktiken och gör uppror mot dina egna motiv och föreställningar för att uppnå en tillfredsställelse av Guds vilja, kunskap om Gud och trofasthet mot Gud. Om du aldrig har gjort uppror mot dina egna motiv, bara söker yttre handlingar och passion, och aldrig ägnar ditt liv någon uppmärksamhet, då kommer din vedermöda, oavsett hur mycket du anstränger dig, att ha varit förgäves.

Utdrag ur "Bara att älska Gud är att verkligen tro på Gud" i "Ordet framträder i köttet"

353. Du kan tillägna Gud ditt hjärta och kropp och all din genuina kärlek, lägga ned dem inför honom, vara honom lydig i allt och visa absolut respekt för hans vilja. Inte för köttet, inte för familjen och inte för dina egna personliga önskemål utan för Guds hus bästa. I fråga om allt kan du ta Guds ord som principen, som grundvalen. På så sätt kommer alla dina avsikter och perspektiv att vara på rätt plats och du blir en som, inför Gud, vinner hans lov. De som Gud tycker om är de som är villkorslösa gentemot honom, de människor som är hängivna mot honom och ingen annan. De han finner motbjudande är de som uppträder halvhjärtat mot honom och som gör uppror mot honom. Han avskyr dem som tror på honom och alltid vill njuta av honom men som inte fullständigt kan ge upp sig själva för honom. Han avskyr dem som säger att de älskar honom men som gör uppror mot honom i sina hjärtan. Han avskyr dem som lindar in

sitt svek i fagert tal. De som inte visar genuin hängivenhet eller lydnad mot Gud är förrädiska människor; de är av naturen alltför arroganta. De som inte kan visa äkta lydnad inför den naturliga, praktiska Guden är än mer arroganta och det är speciellt de som är ärkeängeln's plikttrogna avkomma. De som verkligen fullkomligt ger upp sig själva för Gud utlämnar hela sin varelse inför honom. De hörsammar uppriktigt varje ord han yttrar och har förmågan att omsätta hans ord i praktiken. De låter Guds ord vara grundvalen för sin existens och de kan uppriktigt söka de praktiska delarna i Guds ord. En sådan person lever i sanning sitt liv inför Gud. Om det du gör främjar ditt liv och om du genom att äta och dricka hans ord kan tillgodose dina inre behov och brister så att ditt livs sinnelag förändras, då tillfredsställa Guds vilja. Om du agerar i enlighet med Guds krav, om du inte tillgodoser de köttsliga behoven utan tillfredsställer hans vilja, då är det att träda in i den verklighet som är hans ord. När man talar om att på ett mer verkligt sätt träda in i verkligheten av Guds ord, betyder det att du kan göra din plikt och tillfredsställa Guds krav. Endast detta slags praktiska agerande kan kallas att träda in i verkligheten av hans ord. Om du kan träda in i denna verklighet, då har du sanningen. Detta är början till att träda in i verkligheten; du måste först utföra denna träning och först därefter kommer du att kunna träda in i djupare realiteter.

Utdrag ur "De människor som kan visa absolut lydnad gentemot Guds praktiska läggning är de som i sanning älskar Gud" i "Ordet framträder i köttet"

354. Gud är en praktisk Gud: Alla hans verk är praktiska, alla ord han säger är praktiska och alla sanningar han uttrycker är praktiska. Allt som inte är hans ord är intetsägande, obefintligt och osunt. I dag är den Helige Ande till för att vägleda människor in i Guds ord. Om människor ska kunna sträva efter att träda in i verkligheten, måste de söka verkligheten och känna verkligheten; därefter måste de erfara verkligheten och leva ut verkligheten. Ju mer människor lär känna verkligheten, desto bättre kan de avgöra om andras ord är verkliga. Ju mer människor lär känna verkligheten, desto färre föreställningar har de. Ju mer människor upplever verkligheten, desto bättre känner de gärningarna som verklighetens Gud utför och desto lättare är det för dem att bryta sig fria från sina fördärvade, sataniska sinnelag. Ju mer verklighet människor har, desto bättre känner de Gud och desto mer avskyr de köttet och älskar sanningen. Och ju mer verklighet människor har, desto närmare kommer de normerna hos Guds krav. Människor som vinns av Gud är de som besitter verkligheten,

som känner verkligheten och som har lärt känna Guds verkliga gärningar genom att erfara verkligheten. Ju mer faktiskt du samarbetar med Gud och kuvar din kropp, desto mer kommer du att tillägna dig den Helige Andes verk, desto mer kommer du att vinna verkligheten och desto mer kommer du att bli upplyst av Gud – och därmed, desto större är din kunskap om Guds verkliga gärningar. Om du kan leva i den Helige Andes nuvarande ljus, blir den nuvarande vägen till utövande tydligare för dig och du blir mer i stånd att avskilja dig från gångna tiders religiösa föreställningar och gamla bruk. Idag står verkligheten i fokus: ju mer verklighet människor har, desto klarare blir deras kunskap om sanningen och desto större deras förståelse av Guds vilja. Verkligheten kan övervinna alla bokstäver och lärosatser, den kan övervinna all teori och expertis, och ju mer verklighet människor fokuserar på, desto mer älskar de verkligen Gud och hungrar och törstar efter hans ord. Om du alltid fokuserar på verkligheten, kommer din livsfilosofi, dina religiösa föreställningar och naturliga personlighet självfallet att utplånas i spåren av Guds verk. De som inte strävar efter verkligheten och inte har någon kunskap om verkligheten kommer sannolikt att sträva efter det övernaturliga och de kommer att vara lättlurade. Den Helige Ande har inga möjligheter att verka i sådana människor och de känner sig därmed tomma och att deras liv saknar mening.

Utdrag ur "Hur man känner verkligheten" i "Ordet framträder i köttet"

355. Ju mer du omsätter sanningen i praktiken, desto mer besitter sanningen dig; ju mer du omsätter sanningen i praktiken, desto mer du besitter du Guds kärlek; och ju mer du omsätter sanningen i praktiken, desto mer välsignad är du av Gud. Om du alltid praktiserar den på detta sätt, kommer Guds kärlek i dig att successivt göra det möjligt för dig att se, precis så som Petrus kom att lära känna Gud: Petrus sade att Gud inte bara har visdomen att skapa himmel och jord och alla ting, utan att han även har visdomen att utföra ett äkta verk i människor. Petrus sade att han inte bara är värd människors kärlek på grund av sin skapelse av himmel och jord och alla ting, utan än mer på grund av sin förmåga att skapa människan, rädda människan, göra människan fullkomlig, och att efterlämna sin kärlek till människan. Petrus sade också att det finns mycket i honom som är värt människans kärlek. Petrus sade till Jesus: "Förtjänar inte du folkets kärlek för mycket mer än att ha skapat himmel och jord och alla ting? Det finns mer i dig som är älskvärt. Du agerar och rör dig i det verkliga livet, din Ande berör mig inombords, du fostrar mig, du förebrår mig – allt detta är ännu mer värdigt folkets

kärlek.” Om du vill se och uppleva Guds kärlek, då måste du utforska och söka i verkliga livet och du måste vara beredd att lägga ditt eget kött åt sidan. Du måste fatta detta beslut. Du måste vara en beslutsam person, som kan tillfredsställa Gud i allt. Du får inte vara lat, åtrå köttets njutningar eller leva för köttet, utan du skall leva för Gud. Det kan komma tillfällen när du inte tillfredsställer Gud. Det beror på att du inte förstår Guds vilja; nästa gång, även om det kommer att kräva mer ansträngning, måste du tillfredsställa honom, och inte tillfredsställa köttet. När du får erfarenheter på det här sättet, kommer du att ha lärt känna Gud. Du kommer att upptäcka att Gud skapade himmel och jord och alla ting, att han har blivit kött så att människor verkligen och faktiskt kan se honom, och verkligen och faktiskt kan umgås med honom, att han kan vandra bland människorna, att hans Ande kan göra människor fullkomliga i verkliga livet och låta dem se hans ljuvlighet och uppleva hans fostran, hans tuktan och hans välsignelser. Om du alltid får erfarenheter på det här sättet, kommer du att vara oskiljaktig från Gud i verkliga livet, och om din relation med Gud en dag upphör att vara normal, kommer du att kunna uppleva förebråelse och känna ånger. När du har ett normalt förhållande till Gud, kommer du aldrig att vilja överge Gud, och om Gud en dag säger att han kommer att överge dig, kommer du att bli rädd och säga att du hellre skulle dö än överges av Gud. Så snart du känner dessa känslor, kommer du att känna att du är oförmögen att överge Gud, och på så sätt kommer du att ha en grundval, och du kommer verkligen att åtnjuta Guds kärlek.

Utdrag ur ”De som älskar Gud kommer för evigt att leva i hans ljus” i ”Ordet framträder i köttet”

356. Det största felet med människan som har tro på Gud är att hennes tro bara är i ord, och Gud finns inte alls i hennes praktiska liv. Alla människor tror sannerligen på Guds existens, ändå är inte Gud en del av deras vardagliga liv. Många böner till Gud kommer från människans mun, men Gud har liten plats i hennes hjärta, och därmed prövar Gud människan om och om igen. Eftersom människan är oren har Gud inget annat alternativ än att pröva människan, så att hon kan känna skam och lära känna sig själv i prövningarna. I annat fall skall alla människor bli ärkeängels barn, och bli allt mer fördärvad. Under människans tro på Gud kastas många personliga motiv och mål åt sidan medan hon oupphörligen renas av Gud. I annat fall kan ingen människa användas av Gud, och Gud har inget sätt att göra det verk i människan som han borde. Gud renar först människan. I den processen kan människan komma till vetskap om sig själv och

Gud kan förändra människan. Först efter det kan Gud arbeta in sitt liv i människan, och bara på det sättet kan människans hjärta vändas helt och hållet till Gud. Att tro på Gud är alltså inte så enkelt som människan kanske säger. Om du bara har kunskap men inte har hans ord som liv; om du är begränsad endast till din egen kunskap men inte kan praktisera sanningen eller leva ut Guds ord, då är detta som Gud ser det desto mer bevis för att du inte har ett hjärta av kärlek till Gud, och det visar att ditt hjärta inte tillhör Gud. Att lära känna Gud genom att tro på honom; detta är det slutliga målet och det som människan skall söka. Du måste anstränga dig för att leva ut Guds ord så att de kan förverkligas i din praktik. Om du bara har dogmatisk kunskap, kommer din tro på Gud att bli till intet. Bara om du också praktiserar och lever ut hans ord kan din tro anses vara fullständig och i enlighet med Guds vilja. På den här vägen kan många människor tala om mycket kunskap, men i deras dödsstund svämmar deras ögon över av tårar, och de hatar sig själva för att ha slösat bort en livstid och levt för ingenting till hög ålder. De förstår bara dogmer men kan inte omsätta sanningen i praktiken och vittna om Gud, utan springer istället bara hit och dit, flitiga som myror; när de står vid dödens rand ser de till sist att de saknar sant vittnesbörd, att de inte känner Gud alls. Är det inte för sent då? Varför fångar du inte dagen och söker den sanning som du älskar? Varför vänta till i morgon? Om du inte lider för sanningen i livet eller försöker vinna den, kan det vara så att du önskar känna ånger i dödens timme? Varför tror du i så fall på Gud? I själva verket finns det många områden där människan, om hon bara sätter till lite ansträngning, kan omsätta sanningen i praktiken och därmed tillfredsställa Gud. Människans hjärta är ständigt besatt av demoner och därför kan hon inte handla för Guds skull. Snarare färdas hon ständigt fram och tillbaka för köttet, och vinner ingenting i slutänden. Det är av dessa skäl som människan jämt har bekymmer och bedrävelser. Är inte de plågor från Satan? Är detta inte köttets fördärv? Du borde inte lura Gud genom att bara ge läpparnas bekännelse. Snarare måste du vidta konkreta åtgärder. Lura inte dig själv; vad är det för mening med det? Vad kan du vinna på att leva för köttets skull och slita för berömmelse och rikedom?

Utdrag ur "Du borde leva för sanningen eftersom du tror på Gud" i "Ordet framträder i köttet"

357. De som uppriktigt tror på Gud är de som är villiga att omsätta Guds ord i praktiken, och de är de som är villiga att praktisera sanningen. De som uppriktigt kan stå som vittnen för Gud är också de som är villiga att omsätta hans ord i praktiken, och

de är de som genuint kan stå på sanningens sida. De som använder sig av bedrägeri och som begår orättvisor är alla de människor som inte har någon sanning och de drar alla skam över Gud. De i kyrkan som ägnar sig åt dispyter är Satans lakejer och är Satan förkroppsligad. Den här sortens människor är alltför illvilliga. Alla de som inte har någon urskillningsförmåga och är oförmögna att stå på sanningens sida hyser onda avsikter och befläckar sanningen. De här människorna är dessutom så typiska representanter för Satan; de är bortom räddning och det behöver inte sägas att de alla är föremål för eliminering. De som inte praktiserar sanningen bör inte tillåtas bli kvar i Guds familj, och inte heller dessa som avsiktligt raserar kyrkan. Men tiden för att utföra utrensningsarbetet är inte nu. De kommer bara att avslöjas och elimineras i slutet. Inget mer meningslöst verk ska utföras på de här människorna; de som tillhör Satan är oförmögna att stå på sanningens sida, medan de som söker sanningen kan stå på sanningens sida. De som inte praktiserar sanningen är ovärdiga att höra sanningens väg och ovärdiga att bära vittnesbörd om sanningen. Sanningen är i grund och botten inte något för deras öron utan talas snarare för dem som praktiserar den. Innan varje persons slut avslöjas, kommer de som stör kyrkan och avbryter verket att först bli lämnade åt sidan. Så snart som verket är fullbordat kommer dessa människor en efter en att avslöjas innan de elimineras. Under tiden när sanningen tillhandahålls ägnas för ögonblicket ingen uppmärksamhet åt dem. När hela sanningen avslöjas för mänskligheten, bör dessa människor elimineras; det kommer också att vara den tid när alla människor klassificeras efter sin sort. På grund av sin ringa begåvning kommer de som saknar urskillningsförmåga att förstöras i onda människors händer och de kommer att vilseledas av onda människor och kommer att vara oförmögna att återvända. Dessa människor bör behandlas på detta sätt då de inte älskar sanningen, eftersom de är oförmögna att stå på sanningens sida, eftersom de följer onda människor, de står på onda människors sida, och eftersom de är i maskopi med onda människor och trotsar Gud. De vet utomordentligt väl att de där onda människorna sprider ondska men de hårdar sina hjärtan och följer dem, så att de rör sig i motsatt riktning till sanningen. Gör inte alla dessa människor, som inte praktiserar sanningen utan gör fördärvliga och avskyvärda ting, det onda? Även om det finns sådana bland dem som uppför sig som kungar och sådana som hänger efter dem, är inte deras Gudsförnekande naturer desamma? Vilken ursäkt kan de ha för att säga att Gud inte räddar dem? Vilken ursäkt

kan de ha för att säga att Gud inte är rättfärdig? Är det inte deras egen ondska som kommer att förgöra dem? Är det inte deras egen upproriskhet som kommer att dra ner dem i helvetet? De som praktiserar sanningen kommer att räddas i slutet och göras fullkomliga genom sanningen. De som inte praktiserar sanningen kommer till slut att bjuda in ödeläggelse genom sanningen. Dessa är de slut som väntar dem som praktiserar sanningen och de som inte gör det.

Utdrag ur "En varning till dem som inte praktiserar sanningen" i "Ordet framträder i köttet"

C. Om hur man lär känna sig själv och uppnå uppriktig ånger

358. Efter tusentals år av fördärv har människan blivit avtrubbad och trög, en demon som motsätter sig Gud till den grad att människans upproriskhet mot Gud har nedtecknats i historieböckerna och inte ens människan själv kan redogöra helt för sitt upproriska beteende – för människan har blivit grundligt fördärvad av Satan och förd på sådana avvägar av Satan att hon inte vet vart hon ska ta vägen. Än idag förråder människan Gud: När människan ser Gud förråder hon honom och när hon inte kan se Gud förråder hon honom också. Det finns till och med de som har blivit vittne till Guds förbannelser och Guds vrede och ändå förråder honom. Och därför säger jag att människans vett har mist sin ursprungliga funktion och att människans samvete också har mist sin ursprungliga funktion. Den människa jag ser på är ett odjur i mänsklig skepnad, hon är en giftig orm och oavsett hur ömklig hon vill framstå inför min blick, kommer jag aldrig att vara barmhärtig mot henne, för människan har inget grepp om skillnaden mellan svart och vitt, om skillnaden mellan sanning och icke-sanning. Människans vett är avtrubbat, ändå vill hon fortfarande få välsignelser. Hon är så usel i sin mänsklighet men vill ändå besitta en kungs suveränitet. Vem kunde hon vara kung över med ett sådant vett? Hur skulle hon med en sådan mänsklighet kunna sitta på en tron? Människan känner sannerligen ingen skam! Hon är ett inbilskt kräk! Jag rekommenderar dem av er som vill få välsignelser att först uppsöka en spegel och titta på er egen fula spegelbild – har du vad som krävs för att bli kung? Har du ansiktet hos en som skulle kunna bli välsignad? Det har inte skett den minsta förändring av ditt sinnelag och du har inte omvandlat något av sanningen i praktiken, ändå hoppas du på en underbar morgondag. Du vilseleder dig själv! Människan är född i ett oanständigt land och har blivit allvarligt skadad av samhället, hon har påverkats av feodal etik och hon har undervisats vid ”institutioner för högre lärande”. Den bakåtsträvan, fördärvade moral, eländiga livssyn, föraktliga filosofi, fullkomligt värdelösa tillvaro och förödande livsstil och vanor – allt detta har allvarligt inkräktat på människans hjärta och allvarligt försvagat och attackerat hennes samvete. Resultatet är att människan är längre bort från Gud och mer emot honom än någonsin. Människans sinnelag blir elakare allt eftersom dagarna går och det finns inte en enda människa som villigt ger upp någonting för Gud, inte en enda människa som villigt lyder Gud, vidare inte en enda människa som villigt

söker Guds framträdande. Istället gör människan, i Satans domän, inget annat än att sträva efter tillfredsställelse och överlåter sig till köttets fördärv i gyttjans land. Inte ens när de hör sanningen har de som lever i mörkret en tanke på att tillämpa den i praktiken och de är inte heller benägna att söka Gud ens om de har skådat hans framträdande. Hur kan en så fördärvad mänsklighet ha någon möjlighet till frälsning? Hur kan en så dekadent mänsklighet leva i ljuset?

Människan sinnelag bör förändras med utgångspunkt i kunskapen om hennes substans och genom förändringar av hennes tänkande, natur och mentala inställning – genomgripande förändringar. Endast på det viset kommer verkliga förändringar av människans sinnelag att åstadkommas. Människans fördärvade sinnelag grundar sig i att hon har blivit förgiftad och trampad på av Satan, med den oerhörda skada som Satan har tillfogat hennes tänkesätt, moral, insikt och vett. Det är just för att dessa grundläggande ting hos människan har fördärvats av Satan, och skiljer sig totalt från hur Gud från början skapade dem, som människan motsätter sig Gud och inte förstår sanningen. Därför bör förändringar av människans sinnelag inledas med förändringar av hennes tänkesätt, insikt och vett, vilka kommer att förändra hennes kunskap om Gud och hennes kunskap om sanningen. De som föddes i de mest fördärvade av alla länder är ännu mer okunniga om vad Gud är och vad det innebär att tro på Gud. Ju mer fördärvade människor är, desto mindre vet de om Guds existens och desto sämre är deras vett och insikt. Upphovet till människans motstånd och upproriskhet mot Gud är att hon är fördärvad av Satan. Eftersom människan har blivit fördärvad av Satan har hennes samvete trubbats av, hon är omoralisk, hennes tankar är vanartade och hon har en bakåtsträvande mental inställning. Innan människan blev fördärvad av Satan följde hon naturligt Gud och lydde hans ord. Hon hade av naturen ett stabilt vett och samvete och normal mänsklighet. Sedan hon blivit fördärvad av Satan blev hennes ursprungliga vett, samvete och mänsklighet tröga och skadade av Satan. Således har hon mist sin lydnad mot och kärlek till Gud. Människans vett har blivit snedvridet, hennes sinnelag har blivit detsamma som ett djurs, och hennes upproriskhet mot Gud ännu mer frekvent och bitter. Ändå varken vet eller erkänner människan detta och är bara blint motsatt och upprorisk. Det som avslöjar människans sinnelag är uttrycket för hennes vett, insikt och samvete, och eftersom hennes vett och insikt är bristfälliga och hennes samvete har blivit extremt trögt är hennes sinnelag upproriskt mot Gud. Om inte människans vett

och insikt kan förändras, kan det inte bli tal om förändringar av hennes sinnelag, som att vara efter Guds hjärta. Om människans förnuft är bristfälligt kan hon inte tjäna Gud och är olämplig att användas av Gud. "Sunt förnuft" betyder att lyda och vara trogen Gud, att längta efter Gud, att vara absolut mot Gud och ha ett samvete gentemot Gud. Det betyder att vara av ett hjärta och sinne gentemot Gud och inte medvetet motsätta sig Gud. De som har ett snedvridet vett är inte sådana. Sedan människan fördärvades av Satan har hon skapat sig föreställningar om Gud och hon har inte haft någon lojalitet till eller längtan efter Gud, än mindre ett samvete gentemot Gud. Människan motsätter sig medvetet Gud och fäller dom över honom och kastar dessutom smädelser mot honom bakom hans rygg. Människan är klart medveten om att han är Gud men fäller ändå dom över honom bakom hans rygg, har inga avsikter att lyda honom och kommer bara med omdömeslösa krav och uppmaningar till honom. Sådana personer – personer med ett snedvridet vett – saknar förmåga att förstå sitt eget föraktliga beteende eller att ångra sin upproriskhet. Om människor har förmåga att förstå sig själva, då har de fått tillbaka lite av sitt vett. Ju mer upproriska människor är mot Gud utan att förstå sig själva, desto bristfälligare är deras vett.

Utdrag ur "Att ha ett oförändrat sinnelag är att vara i fiendskap med Gud" i "Ordet framträder i köttet"

363. Å ena sidan inser människan under Guds prövningar sina egna brister och ser hur obetydlig, föraktlig och liten hon är – att hon varken har något eller är något. Å andra sidan skapar Gud under prövningarna olika situationer för människan som gör henne mer förmögen att uppleva hans ljuvlighet. Fastän smärtan är stor och ibland oöverstiglig – och till och med når en nivå av förkrossande sorg – kommer människan, när hon upplevt den, att se hur härligt Guds verk är i henne. Endast med det som grund föds i människan sann kärlek till Gud. I dag ser människan att med endast Guds nåd, kärlek och barmhärtighet är hon oförmögen att verkligen känna sig själv, och än mindre förmögen att lära känna människans innersta väsen. Endast genom både Guds förädling och Guds dom, endast under sådan förädling kan människan lära känna sina egna brister, och förstå att hon inte har någonting.

Utdrag ur "Endast genom att uppleva smärtsamma prövningar kan ni lära känna Guds skönhet" i "Ordet framträder i köttet"

D. Om hur man ska genomgå dom och tuktan, prövningar och förädling

366. I hans sista verk som avslutar tidsåldern kommer Guds sinnelag att präglas av tuktan och dom. Där kommer han att avslöja allt som är orättfärdigt, för att offentligt döma alla folk och fullkomna dem som älskar honom med ett uppriktigt hjärta. Bara ett sådant sinnelag kan föra tidsåldern till dess slut. De sista dagarna är redan inne. Allt skapat kommer att klassas efter sin sort och delas in i olika kategorier beroende på sin natur. Det här är stunden då Gud uppenbarar vad utfallet och det slutliga målet för människan blir. Om hon inte genomgår tuktan och dom så finns det inget sätt att blotta hennes olydnad och orättfärdighet. Det är enbart genom tuktan och dom som utfallet för hela skapelsen kan uppenbaras. Människan visar sitt verkliga jag enbart när hon tuktas och döms. Ont ska föras till ont, gott till gott, och alla människor ska föras till sin sort. Genom tuktan och dom ska utfallet för hela skapelsen uppenbaras, så att de onda kan straffas och de goda belönas och alla människor underkastas Guds herravälde. Hela detta verk måste uppnås genom rättfärdig tuktan och dom. Eftersom människans fördärv har nått sin kulmen och hennes olydnad blivit oöverstigligt svår, är det bara Guds rättfärdiga sinnelag – som främst består av tuktan och dom och uppenbaras i de sista dagarna – som helt kan förvandla och fullända människan. Bara detta sinnelag kan avslöja det onda och så straffa alla de orättfärdiga strängt. Därför är ett sådant sinnelag fyllt av tidsålderns innebörd, och hur hans sinnelag uppenbarar sig och visar sig blir tydligt för hans verks skull i varje ny tidsålder. Gud uppenbarar inte sitt sinnelag godtyckligt och utan betydelse. Om Gud, då han i de sista dagarna uppenbarar människans slutmål, fortfarande skulle skänka människan gränslös medkänsla och kärlek och fortsätta att vara kärleksfull mot henne, om han inte skulle underkasta henne en rättfärdig dom utan snarare visa fördragsamhet, tålmod och overseende samt förlåta henne hur svåra hennes synder än är, utan ett uns av rättfärdig dom – hur skulle då all Guds förvaltning någonsin kunna slutföras? När skulle ett sådant sinnelag kunna leda människor till mänsklighetens tillbörliga slutmål? Ta till exempel en domare som alltid är kärleksfull, en domare med vänligt ansikte och milt hjärta. Han älskar människor oavsett vad de må ha begått för brott, och är kärleksfull och fördragsam mot dem oavsett vilka de är. När skulle han någonsin kunna fälla en rättvis dom? I de sista dagarna kan enbart en rättfärdig dom dela upp människorna alltefter deras sort och föra

in människan i en ny värld. På det här sättet slutförs hela tidsåldern genom Guds rättfärdiga sinnelag av dom och tuktan.

Utdrag ur "Visionen av Guds verk (3)" i "Ordet framträder i köttet"

367. Innan människan blev återlöst hade många av Satans gifter redan lagts i hennes inre, och efter att under tusentals år ha fördärvats av Satan har hon inom sig en djupt rotad natur som gör motstånd mot Gud. Att människan blivit återlöst innebär alltså bara att hon räddats genom att friköpas till ett högt pris, men den giftiga naturen i hennes inre har inte avlägsnats. Människan som är så besudlad måste genomgå en förändring innan hon är värdig att tjäna Gud. Genom detta verk av dom och tuktan kommer hon att lära känna sitt eget smutsiga och fördärvade väsen till fullo, och hon kommer att kunna ändra sig fullständigt och bli ren. Endast på detta sätt kan människan bli värdig att återvända inför Guds tron. Allt det arbete som utförs i dag sker för att människan ska kunna renas och förvandlas; genom ordets dom och tuktan såväl som genom förädling kan människan göra sig av med allt fördärvligt och bli renad. Det vore mer träffande att säga att detta stadium i verket är reningens verk än att det är frälsningens stadium. Faktum är att det här stadiet både är erövrاندets stadium och frälsningsverkets andra stadium. Det är genom ordets dom och tuktan som människan slutligen blir vunnen av Gud, och det är genom att ordet används till att förädla, döma och avslöja som alla orenheter, uppfattningar, motiv och individuella begär i människans hjärta blir fullständigt uppenbarade. Även om människan må ha blivit återlöst och förlåten sina synder, så innebär det bara att Gud inte längre minns hennes överträdelser och inte behandlar henne i enlighet med hennes överträdelser. Men eftersom människan, som lever i en köttlig kropp, inte har blivit befriad från synd, kan hon bara fortsätta att synda och blotta sitt fördärvade sataniska sinnelag i all oändlighet. Det här är det liv människan lever – en oändlig kretsgång av att synda och bli förlåten. De flesta människor syndar på dagen bara för att sedan bekänna sina synder på kvällen. Så även om syndoffret är evigt verksamt för människan kan det inte rädda henne från synden. Endast halva frälsningsverket har genomförts, för människan har fortfarande ett fördärvat sinnelag. När folk till exempel insåg att de härstammade från Moab började de klaga, slutade att söka efter livet och blev ytterst negativa. Visar inte detta att mänskligheten fortfarande är oförmögen att underkasta sig Guds herravälde helt och hållet? Är inte det här just deras fördärvade sataniska sinnelag? När du inte blev utsatt

för tuktan sträckte du upp händerna högre än alla andra, till och med högre än Jesu händer. Och du ropade ut med hög röst: ”Var en Guds älskade son! Var en Guds förtrogne! Hellre dör vi än böjer oss för Satan! Gör uppror mot den gamle Satan! Gör uppror mot den stora röda draken! Må den stora röda draken falla från makten i förnedring! Må Gud göra oss fullkomliga!” Dina rop ljöd högre än alla andras. Men så kom tuktans tid och mänsklighetens fördärvade sinnelag uppenbarades än en gång. Deras rop upphörde och deras beslutsamhet svek. Det här är människans fördärv; det är något som Satan planterat och som är djupt rotat i människan, något som löper djupare än synd. Det är inte lätt för människan att bli medveten om sina synder; hon har ingen möjlighet att upptäcka sin egen djupt rotade natur, utan för att uppnå det resultatet måste hon förlita sig på ordets dom. Endast på så sätt kan människan förändras successivt från denna punkt och framåt.

Utdrag ur ”Inkarnationens hemlighet (4)” i ”Ordet framträder i köttet”

368. Gud dömer er idag, han tuktar er och fördömer er, men du måste vara medveten om att syftet med fördömandet är att du ska lära känna dig själv. Han fördömer, förbannar, dömer och tuktar dig så att du ska lära känna dig själv, så att ditt sinnelag ska kunna förändras. Han gör det för att du ska inse ditt värde och förstå att alla hans handlingar är rättfärdiga och i överensstämmelse med hans sinnelag och de krav hans verk ställer, att han verkar i överensstämmelse med sin plan för människans frälsning och att han är den rättfärdige Guden som älskar, frälser, dömer och tuktar människan. Om du bara vet att din status är oansenlig, att du är fördärvad och olydig, men inte vet att Gud önskar klargöra sin frälsning genom den dom och tuktan han utför i dig i dag, då finns det ingen möjlighet för dig att få erfarenhet, och än mindre är du kapabel att fortsätta framåt. Gud har inte kommit för att döda eller förstöra utan för att döma, förbanna, tukta och frälsa. Fram till dess att hans sextusenåriga förvaltningsplan når sitt slut – och han uppenbarar utfallet för varje kategori av människor – kommer målet med Guds verk på jorden att vara frälsning; dess enda syfte är att i grunden fullända dem som älskar honom och föra in dem i underkastelse under hans herravälde. Oavsett hur Gud frälser människor sker alltsamman genom att han får dem att göra sig fria från sin gamla sataniska natur; det vill säga, han räddar dem genom att få dem att söka livet. Om de inte gör det, kommer det inte att finnas något sätt för dem att ta emot Guds frälsning. Frälsningen är Guds eget verk, och att söka efter liv är något som

människan måste åta sig för att kunna ta emot frälsningen. I människans ögon är frälsning lika med Guds kärlek, och Guds kärlek kan inte vara tuktan, dom och förbannelser; frälsning måste rymma kärlek, medkänsla och dessutom trösterika ord och gränslösa välsignelser. Folk tror att när Gud frälser människor så gör han det genom att beröra dem med sina välsignelser och sin nåd så att de kan ge sitt hjärta till Gud. Han frälser alltså människor genom att röra vid dem. Den sortens frälsning innebär att man ingår ett avtal. Inte förrän Gud lovar människorna hundrafalt tillbaka underkastar de sig hans namn och strävar efter att för hans skull göra det som är gott och förhålliga honom. Det är inte vad Gud har tänkt sig för människan. Gud har kommit för att verka på jorden för att rädda den fördärvade mänskligheten; det är absolut sant. Om det inte vore så, skulle han definitivt inte ha kommit för att utföra sitt verk personligen. Förr innefattade hans frälsningsmetod att han visade den största kärlek och medkänsla, i så hög grad att han gav sitt allt till Satan i utbyte mot hela mänskligheten. Vår tid är inte alls som gångna tider: Den frälsning som skänks er i dag äger rum i de sista dagarna, samtidigt som alla klassificeras efter sin sort; de medel som används för er frälsning är inte kärlek eller medkänsla utan tuktan och dom så att människan ska bli mer grundligt frälst. Det enda ni får ta emot är följaktligen tuktan, dom och obarmhärtiga slag, men ni ska veta att det inte finns ett uns av bestraffning i dessa hjärtlösa slag. Oavsett hur stränga mina ord må vara, så är det enda som drabbar er några få ord som ni kanske uppfattar som extremt hjärtlösa, och oavsett hur arg jag må vara är det fortfarande ord av undervisning som regnar över er och jag har inte för avsikt att skada eller döda er. Är inte allt detta fakta? Ni ska veta att idag syftar allt till er frälsning, oavsett om det handlar om rättfärdigt dömande eller hjärtlös förädling och tuktan. Oavsett om var och en idag klassificeras efter sitt slag eller människans kategorier blottläggs, så är syftet med alla Guds ord och allt han gör att rädda dem som verkligen älskar honom. Den rättfärdiga domen syftar till att luttra människan, och den hjärtlösa förädlingen syftar till att rena henne; de stränga orden och tuktan syftar båda till att luttra henne och sker för frälsningens skull.

Utdrag ur "Du bör lägga bort statusens välsignelser och förstå Guds vilja att skänka människan frälsning" i "Ordet framträder i köttet"

369. I mötet med människans tillstånd och attityd till honom har Gud uträttat nya verk som innebär att det hos människan kan finnas både kunskap och lydnad mot

honom, både kärlek och vittnesbörd. Därför måste människan uppleva Guds förfining av henne, såväl som hans dom, behandling och beskärning av henne. Utan detta skulle människan aldrig lära känna Gud och aldrig verkligen kunna älska och vittna om honom. Gud förfinar inte människan för att enbart att uppnå en ensidig effekt utan för att uppnå en mångfasetterad effekt. Endast på detta sätt utför Gud förfiningens verk i dem som är villiga att söka sanningen, så att människans beslut och kärlek fullkomnas av Gud. För dem som är villiga att söka sanningen och längtar efter Gud är inget mer meningsfullt eller till större hjälp än en förfining som denna. Det är inte så lätt för människan att känna eller förstå Guds sinnelag, för Gud är i slutänden Gud. När allt kommer omkring är det omöjligt för Gud att ha samma sinnelag som människan och därför är det inte lätt för människan att lära känna hans sinnelag. Sanningen är inte medfödd hos människan och inte lätt att förstå för dem som har blivit fördärvade av Satan. Människan är tom på sanning och tom på beslut att omsätta sanningen i praktiken, och om hon inte lider och inte förfinas eller blir bedömd kommer hennes beslut aldrig att fullkomnas. Förfiningen är kvalfull och mycket svår att acceptera för alla människor – men det är under förfiningen som Gud visar sitt rättfärdiga sinnelag för människan, tillkännager sina krav på henne och ger mer upplysning och mer handfast beskärning och behandling. Genom jämförelsen mellan fakta och sanning ger han människan mer kunskap om sig själv och sanningen, och han ger henne mer förståelse av Guds vilja och låter därmed människan få en mer uppriktig och renare kärlek till Gud. Detta är Guds syften med förfiningen. Allt arbete som Gud utför i människan har sina egna syften och sin egen betydelse. Gud gör inget som är meningslöst och han utför inte heller något verk som inte gynnar människan. Förfining innebär inte att människor tas bort från Gud och inte heller betyder det att de förgörs i helvetet. Det innebär att människans sinnelag förändras – hennes motiv, hennes gamla åsikter, hennes kärlek till Gud och hela hennes liv förändras. Förfining är en sann test av människan och en sorts verklig träning och endast under förfiningen kan hennes kärlek fylla sin inneboende funktion.

Utdrag ur "Endast genom att uppleva förfining kan människan uppriktigt älska Gud" i "Ordet framträder i köttet"

370. Människor kan inte förändra sitt eget sinnelag; de måste genomgå Guds ords dom och tuktan, lidande och förfining, eller åtgärdas, fostras och beskäras av hans ord. Först därefter kan de uppnå lydnad och hängivenhet mot Gud och inte längre försöka behandla honom slentrianmässigt. Det är under Guds ords förfining som människor

förvandlas i sitt sinnelag. Endast de som genomgår hans ords blottläggning och dom, och som fostras och åtgärdas av hans ord, kommer inte längre att våga göra saker tanklöst utan blir i stället stadiga och samlade. Den viktigaste punkten är att de är i stånd att underkasta sig Guds nuvarande ord och hans verk, och även om det inte är i linje med mänskliga föreställningar är de i stånd att lägga dessa föreställningar åt sidan och villigt underkasta sig.

Utdrag ur "Människor vars sinnelag har förändrats är dessa som har trätt in i Guds ords verklighet" i "Ordet framträder i köttet"

371. Ju mer omfattande Guds förfining är, desto mer kan människor älska Gud i sina hjärtan. Pinan i deras hjärtan är till fördel i deras liv – de kan lättare känna frid inför Gud, deras relation med Gud är närmare och de kan lättare se Guds oerhörda kärlek och hans oerhörda frälsning. Petrus upplevde förfining hundratals gånger och Job genomgick flera prövningar. Om ni vill bli fullkomliggjorda av Gud måste ni genomgå förfining hundratals gånger. Endast om ni är tvungna att genomgå den processen och måste lita på det steget kan ni uppfylla Guds vilja och fullkomnas av Gud. Förfiningen är det bästa sätt på vilket Gud gör människor fullkomliga; endast förfining och svåra prövningar kan väcka den sanna kärleken till Gud i människors hjärtan. Utan umbäranden har inte människor den sanna kärleken till Gud. Om de inte provas inombords och inte på allvar blir utsatta för förfining kommer deras hjärtan alltid att sväva omkring i den yttre världen. När du har förfinats till en viss grad kommer du att se dina egna svagheter och svårigheter, du kommer att se hur mycket du brister och att du inte kan övervinna de många problem som du möter, och du kommer att se hur stor din olydnad är. Endast under prövningar kommer människor att verkligen inse sitt faktiska skick, och prövningar gör det enklare för människor att bli fullkomliggjorda.

Utdrag ur "Endast genom att uppleva förfining kan människan uppriktigt älska Gud" i "Ordet framträder i köttet"

372. När ni möter lite motgångar och umbäranden är det nyttigt för er, för om allt vore enkelt skulle ni bli fördärvade och hur skulle ni då kunna skyddas? Idag är det för att ni blir tuktade, dömda och förbannade som ni får skydd. Det är för att ni har fått lida mycket som ni är skyddade. Annars hade ni för länge sedan hamnat i moraliskt förfall. Det handlar inte om att avsiktligt försvåra för er, men människans natur är svår att förändra och det här är nödvändigt för att ändra hennes sinnelag. Idag har ni inte ens det samvete eller förnuft som Paulus hade – ni har inte ens hans självkänedom. Ni

måste alltid ha press på er och ni måste ständigt tuktas och dömas för att väcka ert engagemang. Tukt och dom är det som är bäst för ert liv. Och när så är nödvändigt måste ni även tuktas av de förhållanden som drabbar er. Först då underkastar ni er fullständigt. Er natur är sådan att utan tukt och förbannelse skulle ni vägra böja era huvuden, vägra att underkasta er. Och utan alla fakta framför ögonen på er skulle det inte ha någon verkan. Ni är alldeles för ringa och er karaktär är värdelös! Utan tukt och dom vore det svårt för er att erövrats, och svårt för er orättfärdighet och olydnad att besegras. Er gamla natur är så djupt rotad. Om ni sattes på tronen skulle ni inte ha en aning om himmelens höjd och jordens djup, än mindre om vart ni var på väg. Ni vet inte ens varifrån ni kommer, så hur skulle ni kunna känna skapelsens Herre? Utan dagens lägliga tukt och förbannelser hade er sista dag varit kommen för länge sedan. För att inte tala om ert öde – hade inte det svävat i ännu mer överhängande fara? Vem vet hur arroganta ni hade blivit eller hur depraverade ni skulle bli utan denna lägliga tukt och dom. Denna tukt och dom har tagit er fram till denna dag och bevarat er existens. Vem vet vilken värld ni skulle hamna i om ni fortfarande hade "utbildats" med hjälp av samma metoder som er "fader"! Ni har absolut ingen möjlighet att kontrollera och reflektera över er själva. När det gäller sådana människor som ni – om ni bara följer och lyder utan att orsaka störningar eller avbrott kommer mina mål att uppfyllas. Vore det inte varit bättre om ni accepterade dagens tukt och dom? Vad har ni för andra alternativ?

Utdrag ur "Trosutövning (6)" i "Ordet framträder i köttet"

373. För varje steg i Guds verk finns det ett sätt som människor bör samarbeta på. Gud förädlar människor så att de känner tillit under de pågående förädlingarna. Gud fullkomnar människor så att de litar på att de ska bli fullkomnade av Gud och är villiga att acceptera hans förädlingar och att bli åtgärdade och beskurna av Gud. Guds Ande verkar i människor för att ge dem upplysning och ljus, och för att få dem att samarbeta med honom och praktisera. Gud talar inte medan förädlingar pågår. Han låter inte höra sin röst, men arbetet som människan har att utföra finns ändå. Du bör hålla fast vid det du redan har, du bör fortfarande kunna be till Gud, vara nära Gud och vittna inför Gud; på så sätt kommer du att fullgöra din plikt. Det bör framgå klart för er av Guds verk att hans prövningar av människors förtröstan och kärlek kräver att de ber mer till honom och att de avnjuter Guds ord inför honom oftare. Om Gud upplyser dig och får dig att förstå hans vilja, men du inte omsätter den i praktiken över huvud taget, då kommer du

inte att vinna något. När du omsätter Guds ord i praktiken ska du fortfarande vara i stånd att be till honom, och när du avnjuter hans ord ska du alltid söka framför honom och ha fullt förtroende för honom utan att vara missmodig eller kall. Dessa som inte omsätter Guds ord i praktisk handling är fulla av energi under sammankomsterna, men försjunker i mörker när de återvänder hem. Det finns en del som inte ens vill komma samman. Därför måste du se klart vad det är för plikt som människor bör fullgöra. Du kanske inte vet vad Guds vilja egentligen är, men du kan göra din plikt, du kan be när du ska, du kan omsätta sanningen i praktiken när du ska och du kan göra vad människor bör göra. Du kan hålla fast vid din ursprungliga vision. På så sätt kommer du att vara bättre i stånd att acceptera nästa steg i Guds verk. Det är ett problem om du inte söker när Gud verkar på ett dolt sätt. När han talar och predikar under sammankomsterna lyssnar du ivrigt, men när han inte talar tappar du energin och drar dig tillbaka. Vad är det för sorts människa som gör på det viset? Det är en människa som bara följer med strömmen. En människa som varken har ståndpunkt, vittnesbörd eller vision! De flesta människor är sådana. Om du fortsätter på den vägen kommer du, när du en dag drabbas av en svår prövning, att försjunka i bestraffning. Det är mycket viktigt för Guds fullkomnande av människor att man har en fast hållning. Om du inte tvivlar på ett enda steg i Guds verk uppfyller du människans plikt. Då håller du uppriktigt fast vid det som Gud har fått dig att omsätta i praktiken, du minns Guds förmaningar och oavsett vad han gör nu glömmar du inte hans förmaningar, tvivlar inte på hans verk, bevarar din hållning, håller fast vid ditt vittnesbörd och vinner seger för varje steg på vägen – och i slutänden kommer Gud att fullkomna dig till en segrare. Om du kan stå fast genom varje steg i Guds prövningar och fortsätta att stå fast ända till slutet, är du en segrare och en människa som fullkomnats av Gud. Om du inte kan stå fast under dina prövningar i dag kommer det att bli ännu svårare i framtiden. Om du bara utsätts för en smula obetydligt lidande och inte strävar efter sanningen, kommer du inte att vinna något i slutet. Du kommer att vara tomhänt. Det finns en del människor som ger upp sin strävan när de ser att Gud inte talar och deras hjärta blir ofokuserat. Är inte sådana personer dårar? Den sortens människor saknar verklighet. När Gud talar är de alltid väldigt aktiva, fullt sysselsatta och entusiastiska på utsidan, men nu när han inte talar söker de inte längre. Den sortens människa saknar framtid. Under förädlingar måste du träda in med en positiv inställning och lära dig de läxor du bör lära dig. När du ber till Gud och läser

hans ord ska du jämföra ditt eget tillstånd med det, upptäcka dina brister och inse att du har så mycket att lära. Ju mer uppriktigt du söker medan förädlingarna pågår, desto mer kommer du att upptäcka att du inte räcker till. När du upplever förädlingar stöter du på många problem; du kan inte se dem klart, du klagar, du röjer ditt eget kött – det är bara på det viset du kan upptäcka att du har alldeles för många fördärvade böjelser i dig.

Utdrag ur "Du bör bevara din hängivenhet för Gud" i "Ordet framträder i köttet"

374. Medan folk genomgår prövningar är det normalt att de är svaga, att de bär på negativitet inombords eller att de inte är klara över Guds vilja eller hur de ska utöva sin tro. Men hur som helst måste du likt Job förtrösta på Guds verk och inte förneka honom. Även om Job var svag och förbannade den dag då han föddes, förnekade han inte att Jehova har gett människan allt hon har i livet, och att Jehova också är den som kan ta ifrån henne allting. Denna tro behöll han hur han än prövades. Oavsett vilken förädling du genomgår genom Guds ord i din upplevelse – vad Gud kräver av mänskligheten är kort sagt dess tillit och kärlek. Genom att arbeta på det här viset fullkomnar han folks tillit, kärlek och ambitioner. Gud utför verket med att fullkomliggöra människor utan att de vare sig kan se eller känna det; under sådana förhållanden fordras det att du har tillit. Det fordras att människor har tillit när någonting inte kan ses med blotta ögat, och din tillit krävs när du inte kan släppa taget om dina egna uppfattningar. När du inte är på det klara med Guds verk fordras det att du har tillit, står fast och vittnar. När Job nådde denna punkt framträdde Gud för honom och talade till honom. Det är alltså bara genom din tillit som du kommer att kunna se Gud, och när du har tillit kommer Gud att fullkomliggöra dig. Utan tillit kan han inte göra det. Gud kommer att skänka dig vadhelst du hoppas vinna. Om du inte har tillit kan du inte göras fullkomlig och du kommer inte att kunna se Guds handlingar, än mindre hans allmakt. När du förtröstar på att du kommer att se hans handlingar i din praktiska upplevelse, då kommer Gud att framträda för dig och han kommer att upplysa och vägleda dig inifrån. Utan den tilliten kommer Gud inte att kunna göra det. Hur ska du kunna uppleva Guds verk om du har förlorat hoppet till honom? Därför är det först när du har tillit till Gud och inte tvivlar på honom på något vis, när du har sann tillit till honom oavsett vad han gör, som han kommer att upplysa och belysa dig genom dina upplevelser, och först då kommer du att kunna se hans handlingar. Allt det här uppnås genom tillit. Tillit kommer enbart genom

förädling – utan förädling kan ingen tillit utvecklas. Vad menas då med detta ord, ”tillit”? Tillit är den äkta tro och det uppriktiga hjärta människor måste ha när det gäller något de inte kan se eller röra vid, när Guds verk inte stämmer överens med människans uppfattningar, när det är utom mänskligt räckhåll. Det är den tillit jag talar om. Människor behöver tillit i tider av umbäranden och förädling, och tillit är något som följs av förädling; förädling och tillit kan inte skiljas åt. Oavsett hur Gud verkar och oavsett hur din omgivning ser ut kan du sträva efter liv, söka sanningen, söka kunskap om Guds verk, lära dig förstå hans handlingar och handla i enlighet med sanningen. Det är vad det innebär att ha sann tillit, och det visar att du inte har förlorat tron på Gud. Sann tillit till Gud kräver att du håller fast vid att sträva efter sanningen genom förädling, att du verkligen kan älska Gud och inte börjar tvivla på honom, att du fortsätter att utöva sanningen för att behaga honom vad han än gör, och att du kan söka i djupen efter hans vilja och ta hänsyn till hans vilja. Tidigare, när Gud sa att du skulle regera som kung, då älskade du honom, och när han visade sig öppet för dig så följde du honom. Men nu är Gud dold, du kan inte se honom och du har drabbats av problem – förlorar du då nu hoppet till Gud? Du måste alltså alltid sträva efter liv och försöka att uppfylla Guds vilja. Det kallas äkta tillit och det är den sannaste och mest underbara sortens kärlek.

Utdrag ur ”De som ska göras fullkomliga måste genomgå förädling” i ”Ordet framträder i köttet”

375. Det främsta syftet med förädlingsverket är att fullkomna människors tillit. Vad det slutligen uppnår är att du vill ge dig av men inte kan göra det; vissa människor kan hysa förtröstan även sedan de förlorat den sista gnuttan hopp; och när det gäller folks egna framtidsutsikter har de inte något hopp alls längre. Det är bara det att då kommer Guds förädling att vara avslutad. Än så länge har människorna inte nått det stadiet då de svävar mellan liv och död, och de har inte smakat döden, så än är inte förädlingsprocessen avslutad. Inte ens de som befann sig på tjänstgörarnas steg blev förädlade till det yttersta. Job genomgick extrem förädling och han hade ingenting att förlita sig på. Folk måste genomgå förädling ända till den grad att de inte har något hopp och inget att förlita sig på – endast detta är sann förädling. Under tjänstgörarnas tid förstod du till slut allt som Gud hade gjort, förutsatt att ditt hjärta alltid var stilla inför Gud och du alltid lydde hans arrangemang oavsett vad han gjorde eller ville med dig. Du genomgår Jobs prövningar och samtidigt genomgår du Petrus prövningar. När

Job provades vittnade han och till slut uppenbarades Jehova för honom. Först efter det att han vittnat var han värdig att se Guds ansikte. Varför sägs det: ”Jag gömmer mig för smutsens land men visar mig för det heliga riket”? Det betyder att det bara är när du är helig och vittnar som du kan vara värdig att se Guds ansikte. Om du inte kan vittna om honom är du inte värdig att se hans ansikte. Om du drar dig tillbaka eller klagar på Gud när du utsätts för förädlingar och därmed underlåter att vittna om honom och blir utskrattad av Satan, då kommer du inte att vinna Guds framträdande. Om du är som Job som mitt under prövningarna förbannade sitt eget kött och inte kom med klagomål mot Gud, och som kunde avsky sitt eget kött utan att klaga eller synda genom sina ord, då kommer du att vittna. När du genomgår ett visst mått av förädling och fortfarande kan vara som Job, lyda Gud till det yttersta och inte ha några andra fordringar på honom eller några egna uppfattningar, då kommer Gud att framträda för dig.

Utdrag ur ”De som ska göras fullkomliga måste genomgå förädling” i ”Ordet framträder i köttet”

376. Allt du upplevt i form av misslyckanden, svaghet och stunder av negativitet sägas vara Guds prövningar. Allting kommer nämligen från Gud och allt som finns och allt som sker är i hans händer. Om du misslyckas eller om du är svag och snubblar – alltsamman vilar på Gud och är inom räckhåll för honom. Sett ur Guds perspektiv är detta något som sker för att pröva dig, och om du inte inser att det är en prövning blir det en frestelse. Det finns två sorters tillstånd som folk måste känna igen: Det ena kommer från den helige Ande, och källan till det andra är sannolikt Satan. Det ena är ett tillstånd där den helige Ande upplyser dig och låter dig lära känna dig själv, så att du avskyr och känner ånger över dig själv och kan hysa äkta kärlek till Gud och bestämma dig för att behaga honom. Det andra är ett tillstånd där du känner dig själv, men du är negativ och svag. Man skulle kunna säga att detta tillstånd är Guds förädling men också att det är Satans frestelse. Om du inser att detta är Guds frälsning av dig och om du känner att du nu står i djup skuld till honom, och om du fortsättningsvis försöker återgälda honom och inte mer hamnar i detta förfall, om du anstränger dig att äta och dricka hans ord, och om du alltid betraktar dig själv som otillräcklig och har ett längtande hjärta, då är detta Guds prövning. När lidandet är över och du fortsätter framåt igen kommer Gud att fortsätta leda, upplysa och belysa dig och ge dig näring. Men om du inte inser det utan är negativ och försjunker i förtvivlan, om du tänker på det viset, då kommer Satans frestelse att ha drabbat dig. När Job genomgick prövningar

slog Gud och Satan vad med varandra och Gud lät Satan attackera Job. Även om det var Gud som prövade Job var det faktiskt Satan som angrep honom. För Satans del handlade det om att fresta Job, men Job var på Guds sida. I annat fall skulle Job ha fallit för frestelserna. Så snart människor faller för frestelser är de illa ute. Att genomgå förädling kan sägas vara en prövning från Gud, men om ditt tillstånd inte är bra kan det sägas vara en frestelse från Satan. Om du inte är på det klara med visionen, kommer Satan att anklaga dig och fördunkla din syn. Innan du vet ordet av kommer du att falla för frestelsen.

Utdrag ur "De som ska göras fullkomliga måste genomgå förädling" i "Ordet framträder i köttet"

377. Mitt i prövningarna, även om du inte vet vad Gud vill göra och vad för verk han vill uträtta, ska du veta att Guds avsikter för människan alltid är goda. Om du strävar efter honom med ett sant hjärta kommer han aldrig att lämna dig och till slut kommer han med säkerhet att fullkomna dig och föra människor till ett lämpligt slutmål. Oavsett hur Gud för närvarande prövar människorna, kommer det en dag då han förser människor med ett lämpligt utfall och ger dem det straff de är värda utifrån vad de har gjort. Gud kommer inte att leda folk till en viss punkt och sedan bara förkasta dem och strunta i dem. Han är nämligen en trofast Gud. I det här stadiet utför den Helige Ande förfiningsverket. Han förfinar varenda människa. På den tiden då verkets steg utgjordes av dödens prövning och tuktans prövning var förfiningen helt och hållet en förfining genom ord. För att människor ska kunna uppleva Guds verk måste de först förstå hans nuvarande verk och förstå hur mänskligheten borde samarbeta. Det här är något som alla bör förstå. Det spelar ingen roll vad Gud gör – oavsett om det är förfining eller om han inte talar, så stämmer inte alla steg i Guds verk överens med mänsklighetens uppfattningar. Alla bryter de sönder och bryter igenom människors föreställningar. Detta är hans verk. Men eftersom Guds verk har nått ett visst stadium måste du tro att han inte kommer att ta död på hela mänskligheten under några omständigheter. Han ger både löften och välsignelser till mänskligheten, och alla de som strävar efter honom kommer att kunna få hans välsignelse, medan de som inte gör det kommer att bli utkastade av Gud. Detta beror på din strävan. Oavsett vad så måste du tro på att när Guds verk är fullbordat kommer varenda människa att ha ett passande slutmål. Gud har försett mänskligheten med vackra önskningar, men om de inte strävar kan de inte

uppfylla dem. Du bör kunna se detta nu – Guds förfining och tuktan av människor är hans verk, men människorna måste hela tiden sträva efter att ändra sitt sinnelag.

Utdrag ur "Du bör bevara din hängivenhet för Gud" i "Ordet framträder i köttet"

378. Människan kommer att fullkomnas helt och hållet i rikets tidsålder. Efter erövrans verk kommer människan att genomgå förädling och vedermöda. De som kan övervinna och vittna under denna vedermöda är de som i slutändan kommer att fullkomnas; de är övervinnarna. Under denna vedermöda är människan skyldig att acceptera denna förfining, och förfiningen är det sista steget i Guds verk. Det är sista gången som människan kommer att förfinas före Guds förvaltningsverks avslutning, och alla de som följer Gud måste acceptera denna slutgiltiga prövning och denna slutgiltiga förädling. De som drabbas av vedermödan saknar den helige Andes verk och Guds vägledning, men de som verkligen har erövrats och verkligen söker Gud kommer i slutändan att stå orubbliga; det är de som äger mänsklighet och verkligen älskar Gud. Oavsett vad Gud gör kommer inte dessa segerrika människor att ha mist visionerna, och de kommer fortfarande att omsätta sanningen i praktiken utan att brista i sitt vittnesbörd. Det här är de människor som slutligen kommer ut ur den stora vedermödan. Än så länge kan de som fiskar i grumliga vatten fortsätta att parasitera, men ingen kan undkomma den slutliga vedermödan och den slutliga prövningen. För dem som övervinner är denna vedermöda en oerhörd förädling; men för dem som fiskar i grumligt vatten är det ett verk som innebär fullständig eliminering. Oavsett hur de provas förblir de som har Gud i sina hjärtan oförändrat lojala; men de som inte har Gud i sitt hjärta ändrar uppfattning om honom och lämnar honom till och med så snart hans verk inte längre gynnar deras kött. Det här är de som inte kommer att stå orubbliga i slutet, människor som bara söker Guds välsignelser och inte har något intresse av att offra sig för Gud och att hänga sig åt honom. Alla dessa usla människor kommer att stängas ute när Guds verk når sitt slut, och de är inte värda någon medkänsla. De som saknar mänsklighet är oförmögna att verkligen älska Gud. När miljön är trygg och säker, eller när de kan tjäna på det, lyder de Gud till punkt och pricka, men så snart som det de längtar efter äventyras eller är slutgiltigt avfärdat, gör de genast uppror. Över en natt kan de helt utan rim och reson förvandlas från en leende "godhjärtad" individ till en ful och grym mördare som plötsligt behandlar gårdagens välgörare som sin dödsfiende. Kommer inte dessa demoner, som skulle kunna döda utan att blinka, att bli ett dolt hot

om de inte drivs ut? Verket med att rädda människan uppnås inte efter det att erövrands verk har avslutats. Även om erövrands verk är slut så gäller inte det verket med att rena människan; det verket kommer inte att vara klart förrän människan har blivit fullkomligt renad, när de som verkligen underkastar sig Gud har fulländats och dessa kamouflerade figurer som inte har Gud i sitt hjärta har rensats ut. De människor som inte behagar Gud i slutstadiet av hans verk kommer att elimineras fullständigt, och de som elimineras är av djävulen. Eftersom de är oförmögna att behaga Gud är de upproriska mot honom, och även om de följer Gud idag är det inget bevis för att de är sådana som kommer att finnas kvar till slutet. Innebörden av ordet "följa" i uttryck som "de som följer Gud till slutet kommer att motta frälsning" är att stå fast mitt i vedermödan. Idag tror många att det är enkelt att följa Gud, men när Guds verk närmar sig sitt slut kommer ni att inse den verkliga innebörden av begreppet "följa." Bara för att man fortfarande kan följa Gud idag efter att ha blivit erövrade, så är det inget bevis för att man tillhör dessa som kommer att bli fullkomliggjorda. De som inte kan uthärda prövningarna, de som inte klarar av att vara segerrika mitt i vedermödan, kommer till slut att vara ur stånd att stå fast och kommer därmed inte att kunna följa Gud till det yttersta slutet. De som verkligen följer Gud klarar att hårdna ut när deras verk provas, medan de som inte verkligen följer Gud inte klarar att uthärda någon av Guds prövningar. Förr eller senare kommer de att kastas ut medan övervinnarna blir kvar i riket. Huruvida människan verkligen söker Gud eller inte avgörs när hennes verk provas, alltså genom Guds prövningar, och är ingenting som människan själv beslutar om. Gud avvisar inte någon godtyckligt; allt han gör kan övertyga människan fullkomligt. Han gör ingenting som är osynligt för människan, eller något verk som inte kan övertyga henne. Huruvida människans tro är äkta eller inte bevisas av fakta och är inget människan kan bestämma. Det är tveklöst så att "vete inte kan förvandlas till ogräs och ogräs inte kan förvandlas till vete". Alla som verkligen älskar Gud kommer i slutändan att bli kvar i riket, och Gud kommer inte att behandla någon illa som verkligen älskar honom.

Utdrag ur "Guds verk och människans trosutövning" i "Ordet framträder i köttet"

379. När Petrus blev tuktrad av Gud, bad han: "O Gud! Mitt kött är olydigt, och du tuktar mig och dömer mig. Jag gläder mig i din tuktan och dom, och även om du inte vill ha mig, skådar jag i din dom ditt heliga och rättfärdiga sinnelag. När du dömer mig, så

att andra kan skåda ditt rättfärdiga sinnelag i din dom, känner jag mig tillfreds. Om det kan uttrycka ditt sinnelag och låta ditt rättfärdiga sinnelag ses av alla varelser, och om det kan göra min kärlek till dig renare så att jag kan uppnå likheten av en som är rättfärdig, då är din dom är god, för detta är din nådiga vilja. Jag vet att det fortfarande är mycket i mig som är upproriskt, och att jag fortfarande inte är lämpad att komma inför dig. Jag önskar att du dömer mig ännu mer, oavsett om det är genom en fientlig miljö eller stora vedermödor; vad du än gör så är det dyrbart för mig. Din kärlek är så djup, och jag är villig att lägga mig inför din barmhärtighet utan det minsta klagomål.” Detta är Petrus kunskap efter att han upplevde Guds verk, och också ett vittnesbörd om hans kärlek till Gud.

Utdrag ur ”Petrus upplevelser: hans kunskap om tuktan och dom” i ”Ordet framträder i köttet”

380. Människan lever i köttet, vilket innebär att hon lever i ett mänskligt helvete, och utan Guds dom och tuktan är människan lika smutsig som Satan. Hur skulle människan kunna vara helig? Petrus trodde att Guds tuktan och dom var människans bästa skydd och största nåd. Endast genom Guds tuktan och dom kunde människan vakna, och hata köttet, och hata Satan. Guds strikta fostran frigör människan från Satans inflytande, den frigör henne från hennes egen lilla värld, och gör att hon kan leva i ljuset av Guds närvaro. Det finns inte bättre frälsning än tuktan och dom! Petrus bad: ”O Gud! Så länge du tuktar och dömer mig, kommer jag att känna att du inte har lämnat mig. Även om du inte ger mig glädje eller frid, och gör att jag lever i lidande, och ålägger oräkneliga tillrättavisanden på mig, har mitt hjärta frid så länge du inte lämnar mig. Idag har din tuktan och dom blivit mitt bästa skydd och min största välsignelse. Den nåd du ger mig skyddar mig. Den nåd du skänker mig idag är ett uttryck för ditt rättfärdiga sinnelag, och är tuktan och dom; dessutom är den en prövning, och mer än så, den är ett lidande liv.” Petrus kunde lägga köttets behag åt sidan och söka en djupare kärlek och större skydd, för att han hade vunnit så mycket nåd från Guds tuktan och dom. Om människan i sitt liv vill bli renad och uppnå förändringar i sitt sinnelag, om hon önskar att leva ut ett meningsfullt liv, och uppfylla sin plikt som en skapad varelse, då måste hon godta Guds tuktan och dom, och får inte låta Guds fostran och Guds slag vika från sig, så att hon kan frigöra sig från Satans manipulation och inflytande och leva i Guds ljus. Kom ihåg att Guds tuktan och dom är ljuset, och människans frälsnings ljus, och att det inte finns någon bättre välsignelse, nåd eller skydd för människan.

381. Människan lever under Satans inflytande, och existerar i köttet; om hon inte renas och inte får Guds skydd, då blir människan ännu mer fördärvad. Om hon önskar att älska Gud, då måste hon renas och frälsas. Petrus bad: "Gud, när du behandlar mig vänligt gläder jag mig, och känner tröst; när du tuktar mig känner jag ännu större tröst och glädje. Fastän jag är svag, och uthärdar utsägligt lidande, fastän det finns tårar och sorgsenhet, vet du att denna sorgsenhet är på grund av min olydnad, och på grund av min svaghet. Jag gråter för att jag inte kan tillfredsställa din längtan, jag känner sorg och ånger för att jag är otillräcklig för dina krav, men jag är villig att uppnå denna sfär, jag är villig att göra allt jag kan för att tillfredsställa dig. Din tuktan har gett mig skydd, och har gett mig den bästa frälsningen; din dom överträffar din tolerans och ditt tålmod. Utan din tuktan och dom, skulle jag inte njuta av din barmhärtighet och kärleksfulla vänlighet. Idag ser jag desto mer att din kärlek har övergått himlarna och överträffat allt. Din kärlek är inte bara barmhärtighet och kärleksfull vänlighet; mer än så, den är tuktan och dom. Din tuktan och dom har gett mig så mycket. Utan din tuktan och dom skulle inte en enda människa bli renad, och inte en enda människa skulle kunna uppleva Skaparens kärlek. Fastän jag har utstått hundratals prövningar och vedermödor, och även har kommit nära döden, har de låtit mig verkligen lära känna dig och vinna överlägsen frälsning. Om din tuktan, dom och fostran skulle vika från mig, då skulle jag leva i mörker, under Satans domän. Vilka fördelar har människans kött? Om din tuktan och dom skulle lämna mig, skulle det vara som om din Ande hade övergett mig, som om du inte längre var med mig. Om det var så, hur skulle jag kunna fortsätta leva? Om du ger mig sjukdom, och tar min frihet, kan jag fortsätta leva, men om din tuktan och dom skulle lämna mig, skulle jag inte ha något sätt att fortsätta leva. Om jag var utan din tuktan och dom, skulle jag ha förlorat din kärlek, en kärlek som är för djup för mig att sätta ord på. Utan din kärlek skulle jag leva under Satans domän, och skulle inte kunna se ditt strålande ansikte. Hur, säger du, skulle jag kunna fortsätta leva? Sådant mörker, ett sådant liv, skulle jag inte stå ut med att uthärda. Att ha dig med mig är som att se dig, så hur skulle jag kunna lämna dig? Jag bönfaller dig, jag tigger och ber dig att inte ta min största tröst ifrån mig, även om det bara är några ord av tillförsikt. Jag har åtnjutit din kärlek, och idag kan jag inte vara borta från dig; hur, säger du, skulle jag inte kunna älska dig? Jag har fällt många tårar av sorg på grund av din kärlek, ändå

har jag alltid känt att ett liv som detta är mer meningsfullt, att det kan berika mig mer, att det kan förändra mig mer, och att det mer kan låta mig nå den sanning som de skapade varelserna borde inneha.”

Utdrag ur ”Petrus upplevelser: hans kunskap om tuktan och dom” i ”Ordet framträder i köttet”

382. Om du är någon som eftersträvar att göras fullkomlig, då kommer du att ha vittnat, och du kommer att säga: ”I detta stegvisa verk av Gud har jag accepterat Guds verk av tuktan och dom, och fastän jag har utstått stort lidande har jag kommit till kunskap om hur Gud gör människan fullkomlig, jag har vunnit det verk som utförs av Gud, jag har fått kunskapen om Guds rättfärdighet, och hans tuktan har frälst mig. Hans rättfärdiga sinnelag har kommit över mig, och gett mig välsignelser och nåd; det är hans dom och tuktan som har skyddat och renat mig. Om jag inte hade blivit tuktrad och dömd av Gud, och om inte Guds stränga ord hade kommit över mig, kunde jag inte ha känt Gud, inte heller kunde jag ha blivit frälst. Idag ser jag att man som skapad varelse inte bara åtnjuter alla ting som Skaparen gjort, utan framför allt att alla skapade varelser borde åtnjuta Guds rättfärdiga sinnelag, och åtnjuta hans rättfärdiga dom, för Guds sinnelag är värt att åtnjutas av människan. Som en skapad varelse som har fördärvats av Satan bör man åtnjuta Guds rättfärdiga sinnelag. I hans rättfärdiga sinnelag finns det tuktan och dom, och dessutom finns det stor kärlek. Fastän jag är oförmögen att helt vinna Guds kärlek idag, har jag haft den goda turen att se det, och i detta har jag välsignats.” Detta är den väg som vandras av dem som upplever att göras fullkomliga och den kunskap som de talar om. Sådana människor är likadana som Petrus; de har samma upplevelser som Petrus. Sådana människor är också de som har vunnit livet, och som besitter sanningen. När de upplever ända fram till slutet, kommer de under Guds dom säkerligen att helt och hållet göra sig av med Satans inflytande, och vinnas av Gud.

Utdrag ur ”Petrus upplevelser: hans kunskap om tuktan och dom” i ”Ordet framträder i köttet”

383. När åren har gått har människan blivit härdad, efter att ha upplevt svårigheter i form av förfining och tuktan. Även om människan har gått miste om ”härligheten” och ”romantiken” från svunna tider, har hon utan att själv veta det kommit att förstå principerna för mänskligt beteende och kommit att uppskatta de år som Gud har ägnat åt att rädda mänskligheten. Människan börjar så sakteliga avsky sitt eget barbariska sätt. Hon börjar hata sin djuriskhet och alla missförstånd med Gud och de orimliga krav hon

har ställt på honom. Det går inte att vrida klockan tillbaka. Tidigare händelser blir till ångerfyllda minnen hos människan och Guds ord och kärlek blir drivkraften i människans nya liv. Människans sår läker dag för dag, hennes styrka kommer tillbaka och hon står upp och ser på den Allsmäktiges ansikte ... bara för att upptäcka att han alltid har funnits vid min sida och att hans leende och vackra anlete fortfarande är lika rörande. I hjärtat bryr han sig fortfarande om den mänsklighet som han har skapat och hans händer är lika hjärtliga och mäktiga som de var i början. Det är som om människan har återvänt till Edens lustgård, men den här gången lyssnar hon inte längre på ormens lockelser och vänder sig inte längre bort från Jehovas ansikte. Människan knäböjer inför Gud, ser upp mot Guds leende ansikte och bär fram sitt mest värdefulla offer – Å, min Herre, min Gud!

Utdrag ur "Människan kan endast bli räddad under Guds pågående förvaltning" i "Ordet framträder i köttet"

E. Om hur man är en ärlig person

384. Ni bör veta att Gud tycker om hederliga människor. Trofasthet är Guds själva substans, så hans ord går alltid att lita på. Dessutom är hans handlingar felfria och oomtvistliga. Det är skälet till att Gud tycker om dem som är fullständigt ärliga mot honom. Ärlighet betyder att ge Gud sitt hjärta, att aldrig vara falsk mot honom, att vara öppen mot honom i allt, att aldrig dölja sanningen, att aldrig göra något som bedrar dem som står ovanför dig eller vilseleder dem som står under dig, samt att aldrig göra något bara för att ställa dig in hos Gud. Kort sagt, att vara ärlig är att vara ren i sina handlingar och ord och varken bedra Gud eller människor. Det jag säger är mycket enkelt, men för er är det dubbelt svårt. Många blir hellre förvisade till helvetet än talar och handlar ärligt. Det är inte så konstigt att jag har en annan behandling på lager för dem som är oärliga. Jag begriper förstås mycket väl vilka svårigheter ni möter när ni försöker vara ärliga. Ni är mycket intelligenta allihop, och ni är duktiga på att ta måttet på en gentleman med er egen futtiga lilla tumstock – på grund av det blir mitt arbete mycket enklare. Och eftersom ni alla bär era hemligheter nära bröstet ska jag skicka er, en efter en, in i katastrof för att ”skolas” av eld, så att ni hädanefter blir fullständigt orubbliga i er tro på mina ord. Till sist ska jag rycka orden ”Gud är en trofast Gud” från era läppar, varpå ni ska slå er för bröstet och klaga: ”Bedrägligt är människans hjärta.” Vad kommer er sinnesstämning vid denna kritiska punkt att vara? Jag föreställer mig att ni inte längre kommer att vara lika uppfyllda av er egen viktighet som ni är nu. Och än mindre kommer ni att vara ”alltför djupsinniga för att kunna förstås”, som ni är nu. En del beter sig propert och dygdigt och framstår som särskilt ”väluppfostrade” i Guds närvaro, men de blir upproriska och tappar självbehärsningen i Andens närvaro. Skulle ni räkna en sådan person till de ärliga? Om du är en hycklare och skicklig på att ha med andra att göra, så säger jag att du definitivt är en som trilskas med Gud. Om dina ord är fulla av ursäkter och värdelösa rättfärdiganden, då säger jag att du är en person som är starkt motvillig till att omsätta sanningen i praktiken. Om du har många förtroenden som du inte vill berätta om, och om du är ovillig att blotta dina hemligheter – det vill säga, dina svårigheter – för andra så att du kan söka ljusets väg, då säger jag att du är en som inte med lätthet kommer att få ta emot frälsningen eller träda fram ur mörkret. Om det behagar dig att söka sanningens väg, nå, då är du en som alltid vandrar i ljuset. Om du är glad att vara en tjänstgörare i Guds hus, att arbeta flitigt och noggrant utan

erkännande, att alltid ge och aldrig ta, då säger jag att du är ett lojalt helgon, för du söker ingen belöning utan är bara en ärlig människa. Om du är villig att vara uppriktig, om du är villig att ge ditt allt, om du kan offra livet för Gud och stå fast i ditt vittnesbörd, om du är ärlig till den grad att du bara vill tillfredsställa Gud utan tanke på dig själv eller på att få något i gengäld, då säger jag att dessa människor är de som vårdas i ljuset och som för alltid kommer att leva i riket.

Utdrag ur "Tre förmaningar" i "Ordet framträder i köttet"

385. Jag uppskattar väldigt mycket dem som inte hyser misstankar mot andra, och jag gillar också mycket dem som beredvilligt accepterar sanningen; dessa två typer av människor visar jag stor omsorg med, för i mina ögon är de ärliga människor. Om du är väldigt svekfull, kommer du att ha ett bevakat hjärta och misstankar mot alla frågor och alla människor. Av denna anledning är din tro på mig byggd på misstankens grund. Ett sådant slags tro kommer jag aldrig att kännas vid. Om man saknar genuin tro, kommer man att hamna ännu längre bort från verklig kärlek. Och om du kan tvivla på Gud och spekulera om honom, då är du utan tvekan den mest svekfulla av människor. Du spekulerar i huruvida Gud kan vara lik människan: oförlåtligt syndfull, med ringa karaktär, utan ärlighet och förnuft, sakna rättskänsla, hemfallen åt illvilliga knep, förrädisk och slug, glad åt ondska och mörker och så vidare. Är inte anledningen till att människan har sådana tankar, att hon inte har minsta kunskap om Gud? Detta slags tro är inget annat än synd! Dessutom finns det till och med vissa som tror att de som behagar mig inte är annat än lismare och smickrare, och att de som brister i dessa färdigheter inte kommer att vara välkomna, utan förlora sin plats i Guds hus. Är detta all den kunskap ni har snappat upp under dessa många år? Är detta vad ni har vunnit? Och er kunskap om mig slutar inte med dessa missförstånd; än värre är er hädelse mot Guds Ande och ert smädande av himlen. Det är därför jag säger att en sådan tro som er endast kommer att få er att förirra er ännu längre bort från mig och opponera ännu mer mot mig.

Utdrag ur "Hur man lär känna Gud på jorden" i "Ordet framträder i köttet"

386. Idag vågar de flesta människor inte föra fram sina handlingar inför Gud och fastän du kanske bedrar hans kött kan du inte bedra hans Ande. Varje angelägenhet som inte tål Guds granskning överensstämmer inte med sanningen och bör förkastas; annars är det en synd mot Gud. Så oavsett om det är när du ber, när du talar och delar

gemenskap med dina bröder och systrar, eller när du utför dina åligganden och sköter dina affärer, så måste du lägga fram ditt hjärta inför Gud. När du fullgör din uppgift är Gud med dig och så länge din avsikt är den rätta och gagnar verket i Guds hus kommer han att acceptera allt som du gör; du bör ägna dig helhjärtat åt att fullgöra din uppgift. När du ber kommer dina böner att vara verksamma om du har kärlek till Gud i ditt hjärta och söker Guds omsorg, beskydd och granskning, om det är din avsikt. Om du, när du exempelvis ber på möten, öppnar ditt hjärta och ber till Gud och talar om för honom vad som finns i ditt hjärta utan några lögner, då kommer dina böner att ge resultat. ...

Att tro på Gud innebär att allt du gör måste föras inför honom och bli föremål för hans granskning. Om det du gör kan föras inför Guds Ande men inte inför Guds kött visar det att du inte har underkastat dig hans Andes granskning. Vem är Guds Ande? Vem är personen som omvittnas av Gud? Är de inte en och samma? De flesta ser dem som två separata väsen och tror att Guds Ande är Guds Ande och att den person som Gud vittnar om bara är en människa. Men ni har fel, eller hur? På vems vägnar verkar den personen? De som inte känner den inkarnerade Guden har ingen andlig insikt. Guds Ande och hans inkarnerade kött är ett, för Guds Ande har materialiserats i köttet. Om denna person är omild mot dig, kommer då Guds Ande att vara mild? Är du inte förvirrad? Idag kan ingen som inte kan acceptera Guds granskning få hans godkännande och den som inte känner den inkarnerade Guden kan inte göras fullkomlig. Titta på allt du gör och se om det kan föras inför Gud. Om du inte kan bära fram allt du gör inför Gud visar det att du är en som gör onda ting. Kan de som begår onda handlingar göras fullkomliga? Allt du gör, varje handling, varje avsikt och varje reaktion måste föras inför Gud. Även ditt dagliga andliga liv – dina böner, din närhet till Gud, när du äter och dricker Guds ord, din gemenskap med dina bröder och systrar och ditt liv i kyrkan – och ditt tjänande i partnerskap kan föras fram inför Gud för att granskas av honom. Det är den sortens praktiska tillämpning som kommer att hjälpa dig att mogna i livet. Processen med att acceptera Guds granskande blick är reningsprocessen. Ju mer du accepterar Guds granskning, desto mer blir du renad och desto mer är du i enlighet med Guds vilja, så att du inte kommer att dras in i utsvävningar utan ditt hjärta kommer att leva i hans närvaro. Ju mer du accepterar hans granskning desto mer skäms Satan och desto större är din förmåga att försaka köttet. Så

att acceptera Guds granskning är en väg som människor måste gå. Oavsett vad du gör, även under gemenskap med dina bröder och systrar, om du bär fram dina handlingar inför Gud och söker hans granskning, och om din avsikt är att lyda Gud själv, kommer det du praktiserar att vara betydligt mer rätt. Endast om du bär fram allt du gör inför Gud och accepterar att granskas av Gud kan du bli en människa som lever i Guds närvaro.

Utdrag ur "Gud fullkomnar dem som är efter hans eget hjärta" i "Ordet framträder i köttet"

388. Ert slutmål och ert öde är mycket viktiga för er – de väcker allvarlig oro. Ni tror att om ni inte gör saker med stor omsorg, kommer det att vara likvärdigt med att inte ha något slutmål och ert ödes förstörelse. Men har det någonsin slagit er att om de ansträngningar som man gör bara utförs med tanke på deras slutmål så är de bara fruktlöst arbete? Sådana ansträngningar är inte äkta – de är falska och bedrägliga. Om så är fallet kommer de som arbetar för sitt slutmål att få sitt slutliga nederlag, eftersom misslyckanden i människors tro på Gud uppstår på grund av bedrägeri. Jag har tidigare sagt att jag inte tycker om att bli smickrad eller behandlas med inställsamhet eller översvallande förtjusning. Jag vill att ärliga människor ska möta min sanning och mina förväntningar. Än mer tycker jag om när människor är förmögna att visa den yttersta omsorg om och hänsyn till mitt hjärta, och när de till och med kan ge upp allt för min skull. Endast på detta sätt kan mitt hjärta tröstas.

Utdrag ur "Om slutmål" i "Ordet framträder i köttet"

390. Du bör veta huruvida du har verklig tro och lojalitet inom dig, om du har ett förflutet med lidande för Gud och om du har överlämnat dig helt och fullt till Gud. Om du brister i något av detta, då bär du fortfarande inom dig olydnad, bedräglighet, girighet och klagan. Eftersom ditt hjärta är långt ifrån uppriktigt har du aldrig fått ta emot ett positivt erkännande från Gud, och du har aldrig levt i ljuset. Hur en människas öde blir hänger till sist på huruvida hon har ett ärligt och blodrött hjärta och huruvida hon har en ren själ. Om du är mycket oärlig, har ett illvilligt hjärta och en oren själ, då kommer du med säkerhet att sluta på den plats där människan straffas, så som det står skrivet i ditt ödes bok. Om du påstår att du är mycket ärlig, men ändå aldrig förmår agera i enlighet med sanningen eller tala ett sant ord, förväntar du dig då fortfarande att Gud ska belöna dig? Hoppas du fortfarande på att bli hans ögonsten? Är inte det en

befängd förväntan? Du bedrar Gud i allt, så hur skulle Guds hus kunna hysa någon som dig, vars händer är smutsiga?

Utdrag ur "Tre förmaningar" i "Ordet framträder i köttet"

F. Om hur man praktiserar lydnad mot Gud

391. Gud skapade mänskligheten, placerade den på jorden och har lett den fram till idag. Sedan frälste han mänskligheten och tjänade som ett syndoffer för mänskligheten. I slutänden måste han ändå erövra mänskligheten, frälsa mänskligheten fullständigt och återställa den till dess ursprungliga skepnad. Det är det verk som han har varit engagerad i från början till slut – att återställa människan till hennes ursprungliga avbild och hennes ursprungliga skepnad. Han ska grundlägga sitt rike och återställa människans ursprungliga skepnad, vilket innebär att han ska återställa sin auktoritet på jorden och återställa sin auktoritet i hela skapelsen. Människan miste sitt gudfruktiga hjärta efter att ha blivit fördärvad av Satan, miste den funktion som en av Guds skapade varelser bör ha och blev en fiende som var olydig mot Gud. Människan levde under Satans domän och lydde Satans befallningar, så Gud hade inget sätt att verka bland sina skapade varelser och hade än mindre förmåga att väcka rädsla hos sina skapade varelser. Människan skapades av Gud och borde tillbe Gud, men i själva verket vände människan Gud ryggen och tillbad Satan. Satan blev avguden i människans hjärta. På det viset förlorade Gud sin ställning i människans hjärta, vilket betyder att han förlorade meningen med att ha skapat människan, och för att återställa meningen med att ha skapat människan var han tvungen att återställa människans ursprungliga skepnad och befria människan från hennes fördärvade sinne. För att kunna återkräva människan från Satan måste han frälsa människan från synden. Endast därigenom kan han successivt återställa människans ursprungliga skepnad och återställa människans ursprungliga funktion och i slutänden återställa sitt rike. Den slutliga tillintetgörelsen av dessa olydnadens söner kommer också att ske för att människan ska kunna tillbe Gud bättre och leva bättre på jorden. Eftersom Gud skapade människan kommer han att göra så att människan tillber honom; eftersom han vill återställa människans ursprungliga funktion kommer han att återställa den helt, utan några besudlanden. Att återställa hans auktoritet innebär att få människan att tillbe honom och få människan att lyda honom. Det innebär att han ska få människan att leva på grund av honom och få hans fiender att förgås till följd av hans auktoritet; det innebär att han ska låta minsta del av sig själv leva kvar bland mänskligheten och utan något motstånd från människan. Det rike som han vill upprätta är hans eget rike. Den mänsklighet som han vill ha är en som tillber honom, en som lyder honom fullt ut och har hans härlighet. Om han inte

frälser den fördärvade mänskligheten blir det inget av meningen med att han skapade människan, han kommer inte att ha någon auktoritet bland människor och hans rike kan inte längre existera på jorden. Om han inte tillintetgör de fiender som är olydiga mot honom kommer han inte kunna uppnå sin fullkomliga härlighet, inte heller kunna upprätta sitt rike på jorden. Dessa är symbolerna för fullbordandet av hans verk och symbolerna för fullbordandet av hans stora plan: att totalt tillintetgöra den del av mänskligheten som är olydig mot honom och föra dem som har fulländats in i vila. När mänskligheten har blivit återställd till sin ursprungliga skepnad, när människorna kan fullfölja sina respektive plikter, hålla sig på sin plats och hörsamma alla Guds planer, kommer Gud att ha fått en grupp människor på jorden som tillber honom, och då har han också upprättat ett rike på jorden där man tillber honom.

Utdrag ur "Gud och människan ska träda in i vila tillsammans" i "Ordet framträder i köttet"

392. Eftersom du tror på Gud, måste du lyda honom. Om du inte kan göra detta, då kvittar det om du tror på Gud. Om du har trott på Gud i många år, men aldrig har lytt honom eller accepterat alla hans ord, utan istället bett Gud att underordna sig dig och handla i samstämmighet med dina uppfattningar, då är du den mest upproriska personen och en icke-troende. Hur skall en sådan som denna kunna lyda de Guds verk och ord som inte överensstämmer med människans uppfattningar? Den mest upproriska personen är en som avsiktligt trotsar och gör motstånd mot Gud. Han är Guds fiende och antikrist. En sådan person hyser ständigt en fientlig hållning mot Guds nya verk, har aldrig visat den minsta avsikt att underordna sig, och har aldrig glatt visat att han underkastar sig eller ödmjukat sig. Han upphöjer sig framför andra och visar aldrig att han underkastar sig någon. Inför Gud anser han sig vara den kunnigaste i att predika ordet och den skickligaste i att arbeta på andra. Han avfärdar aldrig skatterna som han redan har i sin ägo, utan behandlar dem som släktklenoder för gudstjänst och för att predika om för andra, och han använder dem till att föreläsa för dessa dårar som avgudar honom. Det finns verkligen ett visst antal sådana personer i kyrkan. Man kan säga att de är "okuvliga hjältar", generation efter generation som vistas i Guds hus. De betraktar förkunnelsen av ordet (doktrin) som sin främsta plikt. År efter år och generation efter generation håller de på att kraftfullt genomdriva sin "heliga och okränkbara" plikt. Ingen vågar röra dem och inte en enda person vågar klandra dem öppet. De blir "kungar" i Guds hus, och drar otyglat fram när de dominerar över andra

från tidsålder till tidsålder. Denna hop av demoner försöker gå samman och förstöra mitt verk; hur skall jag kunna låta dessa levande djävlar få finnas i min åsyn? Inte ens de som bara lyder till hälften kan vandra hela vägen till slutet, än mindre dessa tyranner utan minsta lydnad i sina hjärtan! Det är inte lätt för människan att vinna Guds verk. Även om människan använder all sin styrka, kommer hon bara att kunna vinna en liten del och till sist nå fram till fullkomning. Hur är det då med ärkeängeln barn, som försöker förstöra Guds verk? Har de inte ännu mindre hopp om att vinnas av Gud? Mitt syfte med att utföra erövrands verk är inte enbart att erövra för erövrands skull, utan att erövra för att uppenbara rättfärdighet och orättfärdighet, att skaffa bevis till människans bestraffning, att döma de ondskefulla, och än mer, att erövra för att göra fullkomliga dem som frivilligt lyder. Vid slutet kommer alla att särskiljas utifrån sort, och alla som är fullkomliga har sina tankar och idéer fulla av lydnad. Detta är det verk som skall fullbordas i slutet. Men de som är fulla av upproriskhet kommer att straffas, skickas iväg för att brinna i eldarna och bli föremål för evig förbannelse. När den tiden kommer, skall de "stora och okuvliga hjältarna" från tidigare tidsåldrar bli de uslaste och mest avskydda "svaga och maktlösa ynkryggar." Endast detta kan åskådliggöra varje del av Guds rättfärdighet och uppenbara hans sinnelag, som inte utstår någon anstöt från människan. Endast detta kan blidka hatet i mitt hjärta. Håller ni inte med om att det är helt rimligt?

Utdrag ur "De som lyder Gud med ett sant hjärta kommer helt säkert att vinnas av Gud" i "Ordet framträder i köttet"

393. Det verk som Gud utför skiljer sig från tidsperiod till tidsperiod. Om du verkligen lyder i ett stadium, men lyder mindre eller inte alls i nästa, då kommer Gud att överge dig. Om du håller jämna steg med Gud när han går uppför detta steg, då måste du fortsätta att hålla takten när han går uppför nästa. Först då är du en som lyder den Helige Ande. Eftersom du tror på Gud, måste du vara konstant i din lydnad. Du kan inte bara lyda när det passar dig och vägra när det inte gör det. Den typen av lydnad får inte Guds godkännande. Om du inte kan hålla jämna steg med det nya verk jag skapar gemenskap kring, och om du fortsätter att hålla fast vid de gamla ordspråken, hur skall du då kunna göra framsteg i ditt liv? Guds verk är att förse dig genom sitt ord. När du lyder och tar emot hans ord, då kommer den Helige Ande helt säkert att verka i dig. Den Helige Ande verkar precis på det sätt jag talar om. Gör som jag har sagt, så kommer den Helige Ande omgående att verka i dig. Jag släpper ut ett nytt ljus som ni kan se och ta

med er in i den nuvarande tidens ljus. När du vandrar i detta ljus, kommer den Helige Ande omedelbart att verka i dig. Det finns några som kan vara motsträviga och säga: ”Jag kommer absolut inte att göra vad du säger.” Då vill jag säga dig att du nu har kommit till vägens slut, du är förtorkad, och du har inte längre liv. Därför är det helt avgörande, när man erfar förvandlingen av sitt sinnelag, att hålla jämna steg med dagens ljus. Den Helige Ande verkar inte bara i vissa människor som används av Gud, utan än mer i kyrkan. Han skulle kunna verka i vem som helst. Han kan just nu verka i dig, och när du har erfarit det, kan Han därefter verka i någon annan. Skynda dig att följa; ju noggrannare du följer det aktuella ljuset, desto mer kan ditt liv växa. Så länge som den Helige Ande verkar i en människa, se till att följa efter henne, oavsett vad för slags människa det är. Ta till dig hennes erfarenheter via dina egna, så kommer du att få ta emot ännu högre ting. När du gör så utvecklas du ännu snabbare. Detta är vägen till människans fullkomning och ett sätt för livet att växa. Vägen till människans fullkomning nås genom din lydnad mot den Helige Andes verk. Du vet inte vilken typ av person som Gud kommer att använda för att göra dig fullkomlig, och inte heller genom vilken person, händelse eller sak han kommer att göra det möjligt för dig att komma i besittning av och få någon insikt. Om du kan slå in på denna rätta väg, visar det att det finns stort hopp för dig att göras fullkomlig av Gud. Om du inte kan göra det, visar det att din framtid är dyster och saknar ljus. När du väl kommer in på rätt spår, kommer du att få uppenbarelse om allt. Om du, oavsett vad den Helige Ande kan uppenbara för andra, fortsätter att erfara saker på egen hand utifrån deras kunskap, då kommer denna erfarenhet att bli en del av ditt liv, och du kommer att kunna förse andra med den. De som förser andra genom att efterapa ord är människor som inte har haft någon erfarenhet; du måste lära dig att hitta ett sätt, genom andras upplysning och belysning, att öva innan du kan börja tala om dina egna faktiska erfarenheter och kunskaper. Detta kommer att vara till större nytta för ditt eget liv. Du måste uppleva på detta sätt och lyda allt som kommer från Gud. Du måste söka efter Guds vilja i allt och dra lärdom om allt, så att ditt liv kan växa. Att praktisera på det viset leder till den snabbaste utvecklingen.

Utdrag ur ”De som lyder Gud med ett sant hjärta kommer helt säkert att vinnas av Gud” i ”Ordet framträder i köttet”

394. Underkastelsen under Guds verk måste vara konkret och måste levas ut. Underkastelse på en ytlig nivå kan inte möta Guds godkännande, och att bara lyda de ytliga aspekterna av Guds ord, utan att söka en förvandling av sitt sinnelag, kommer inte

att räcka för att tillfredsställa Guds hjärta. Lydnad inför Gud och underkastelse under Guds verk är en och samma sak. De som endast underkastar sig Gud och inte hans verk, kan inte anses vara lydiga, än mindre de som inte verkligen underkastar sig, utan som är lismande utåt. De som verkligen underkastar sig Gud kan alla vinna från verket och uppnå en förståelse för Guds sinnelag och verk. Det är bara sådana människor som verkligen underkastar sig Gud. Sådana människor kan få ny kunskap från ett nytt verk och erfara nya förändringar från detsamma. Endast sådana människor har Guds godkännande; endast denna typ av människa är den som är fullkomlig, som har genomgått en förvandling av sitt sinnelag. De som tar emot Guds godkännande är de som glatt underkastar sig Gud, liksom hans ord och verk. Endast denna typ av människa har rätt; endast denna typ av människa begär uppriktigt Gud, och söker uppriktigt Gud.

Utdrag ur "De som lyder Gud med ett sant hjärta kommer helt säkert att vinnas av Gud" i "Ordet framträder i köttet"

396. Det viktigaste när det gäller att lyda Gud är att uppskatta det nya ljuset, att kunna acceptera det och använda det i praktiken. Endast detta är sann lydnad. De som inte har viljan att törsta efter Gud kan inte bestämma sig för att lyda Gud. De kan endast motsätta sig Gud, som ett resultat av att de är nöjda med den rådande situationen. Att människan inte kan lyda Gud beror på att hon är besatt av vad som hänt tidigare. De saker som hänt tidigare har gett människor alla möjliga slags föreställningar och illusioner om Gud, som har blivit deras Gudsbild. Det som de tror på är därmed deras egen föreställning, skapad av normerna i deras egen fantasi. Om du jämför Guden som utför det verkliga arbetet idag med Guden som finns i din fantasi, kommer din tro från Satan och anpassar sig efter dina egna preferenser – Gud vill inte se denna typ av tro. Oavsett hur upphöjda referenser de har och oavsett hur engagerade de är – även om de har ägnat en livstid åt hans verk, och har blivit martyrer – så godkänner inte Gud en tro som denna. Han visar dem bara en smula nåd och låter dem njuta av det ett tag. Denna typ av människor är oförmögna att praktisera sanningen, den Helige Ande verkar inte inom dem och Gud kommer att eliminera var och en av dem i tur och ordning. De som inte lyder Gud i sin tro och som har felaktiga motivationer, är de som motsätter sig och stör, oavsett om de är gamla eller unga, och sådana människor kommer utan tvivel att elimineras av Gud. De som över huvud taget inte lyder Gud, de som endast erkänner Guds namn och som har en viss uppfattning om Guds hjärtlighet och skönhet, men som fortfarande inte håller jämna steg med den Helige Ande, och som inte följer den Helige

Andes nutida verk och ord – dessa människor lever i Guds nåd, men de kommer inte att vinnas och bli fullkomliggjorda av Gud. Gud gör så att människor uppnår perfektion genom deras lydnad, genom att de äter, dricker och njuter av Guds ord, och genom lidandet och förädlingen i sina liv. Endast genom en tro som denna kan människors sinnelag förändras. Endast då kan de besitta den sanna kunskapen om Gud. Att inte vara nöjd med att leva bland Guds nådegåvor, att aktivt törsta efter sanningen och att söka efter den, och att eftersträva att vinnas av Gud – det är vad det innebär att medvetet lyda Gud. Detta är just den typ av tro som Gud vill se. Människor som endast njuter av Guds nådegåvor kan inte bli fullkomnad – eller förändras – och deras lydnad, fromhet, kärlek och tålamod är ytligt. De som endast njuter av Guds nådegåvor känner inte Gud. Även om de skulle känna Gud, är deras kunskap ytlig och de säger saker som att Gud älskar människan, eller att Gud hyser medkänsla gentemot människan. Detta representerar inte människans liv och bevisar inte att människor verkligen känner Gud. Om människor inte kan lyda Gud när Guds ord förädlar dem, eller när hans prövningar drabbar dem – om de istället känner tvivel och faller – då är de inte det minsta lydiga. Inom dem finns det många regler och begränsningar i tron på Gud, gamla erfarenheter som är resultatet av många års tro, eller av olika läror som baseras på Bibeln. Kan människor som dessa lyda Gud? Dessa människor är fyllda av mänskliga ting – hur skulle de kunna lyda Gud? Alla lyder de utifrån sina egna personliga preferenser – skulle Gud kunna önska en sådan lydnad? Detta är inte att lyda Gud utan att leva efter en lära; det handlar om att tillfredsställa och trösta dig själv. Om du anser att detta är att lyda Gud, hädar du då inte gentemot honom?

Utdrag ur "I din tro på Gud skall du lyda Gud" i "Ordet framträder i köttet"

397. Alla som inte försöker lyda Gud i sin tro motsätter sig Gud. Gud förväntar sig att människorna söker sanningen, att de törstar efter Guds ord, att de äter och dricker Guds ord och praktiserar dessa så att de kan klara av att lyda Gud. Om din motivation verkligen är sådan, kommer Gud med säkerhet att upphöja dig och kommer att vara dig nådig. Ingen kan tvivla på eller förändra detta. Om din motivation inte handlar om lydnad gentemot Gud och du har andra syften, så kommer allt det du säger och gör – dina böner inför Gud, och till och med alla handlingar – att stå i opposition mot Gud. Du kan vara tystlåten och försynt, din varje handling och ansiktsuttryck kan verka rätt, du kan tyckas vara en som lyder, men när det gäller din motivation och dina åsikter om

tron på Gud, står allt det du gör i opposition mot Gud, och är ont. Människor som förefaller vara lydiga som får, men vars hjärtan har onda avsikter, är ulvar i fårakläder; de bryter genast mot Gud och Gud kommer inte att skona någon av dem. Den Helige Ande kommer att avslöja var och en av dem, så att alla kan se att var och en som är skenhelig med all säkerhet kommer att hatas och avvisas av den Helige Ande. Oroa dig inte: Gud kommer att ta itu med detta och lösa varje enskilt fall i tur och ordning.

Utdrag ur "I din tro på Gud skall du lyda Gud" i "Ordet framträder i köttet"

399. När du möter problem i det verkliga livet, hur bör du då känna och förstå Guds auktoritet och hans suveränitet? När du inte vet hur du ska förstå, hantera och uppleva dessa problem, vilken attityd bör du inta för att visa din avsikt, din önskan och den verklighet att du underkastar dig Guds suveränitet och arrangemang? Först måste du lära dig att vänta, sedan måste du lära dig att söka, sedan måste du lära dig att underkasta dig. Att "vänta" innebär att invänta Guds tid, vänta på de människor, händelser och ting som han har planerat för dig, vänta på att hans vilja successivt ska visa sig för dig. Att "söka" innebär att observera och förstå Guds omsorgsfulla avsikter för dig genom de människor, händelser och ting som han har fastställt, och förstå sanningen genom dem, förstå vad människor måste uträtta och vilka vägar de måste följa, förstå vilka resultat Gud har för avsikt att uppnå i människor och vilka prestationer han har för avsikt att ge upphov till i dem. Att "underkasta sig" syftar naturligtvis på att acceptera de människor, händelser och ting som Gud har orkestrerat, acceptera hans suveränitet och därigenom lära sig hur Skaparen dikterar människans öde, hur han förser människan med sitt liv, hur han arbetar in sanningen i människan. Allting under Guds arrangemang och suveränitet lyder naturliga lagar och om du beslutar dig för att låta Gud arrangera och diktera allt för dig, bör du lära dig att vänta, bör du lära dig att söka, bör du lära dig att underkasta dig. Det är den attityd som varje person måste inta som vill underkasta sig Guds auktoritet, den grundläggande egenskap som varje person måste äga som vill acceptera Guds suveränitet och arrangemang. För att ha en sådan attityd, äga en sådan egenskap, måste ni arbeta hårdare, och endast då kan ni träda in i den sanna verkligheten.

Utdrag ur "Gud själv, den unike III" i "Ordet framträder i köttet"

400. När Noa gjorde som Gud anvisade honom visste han inte vad Gud hade för avsikter. Han visste inte vad Gud ville åstadkomma. Gud hade bara gett honom en

befallning och instruerat honom att göra något, och utan närmare förklaring gick Noa åstad och gjorde det. Han försökte inte i hemlighet räkna ut vad Gud hade för avsikter, och inte heller gjorde han motstånd eller hycklade. Han gick bara åstad och gjorde vad han skulle med rent och enkelt hjärta. Allt Gud uppmanade honom att göra gjorde han, och att lyda och lyssna till Guds ord stärkte hans tro på vad han gjorde. Så rättframt och enkelt tog han itu med det som Gud hade anförtrott honom. Hans väsen – hans handlingars väsen var lydnad, att inte kritisera, inte spjärna emot och dessutom inte tänka på sina egna personliga intressen eller vad han kunde vinna eller förlora. När Gud sade att han skulle förstöra världen med en översvämning frågade Noa inte heller när eller vad som skulle hända med saker och ting, och han frågade verkligen inte Gud hur han skulle förstöra världen. Han gjorde bara som Gud anvisade. Oavsett hur Gud ville att det skulle göras och med vilket material, så gjorde han exakt som Gud begärde och tog dessutom itu med det omedelbart. Han följde Guds instruktioner med inställningen att han ville behaga Gud. Gjorde han det för att hjälpa sig själv undkomma katastrofen? Nej. Frågade han Gud hur länge det skulle dröja innan världen skulle förstöras? Nej, det gjorde han inte. Frågade han Gud eller visste han hur lång tid det skulle ta att bygga arken? Nej, det visste han inte heller. Han bara lydde, lyssnade och handlade därefter.

Utdrag ur "Guds verk, Guds sinnelag och Gud själv I" i "Ordet framträder i köttet"

401. I sin tro på Gud sökte Petrus tillfredsställa Gud i alla avseenden och han försökte lyda allt som kom från Gud. Utan minsta klagan kunde han acceptera att tuktas och dömas liksom att förädlas, provas och sakna mycket i sitt liv – inget av detta kunde förändra hans kärlek till Gud. Var inte detta den ultimata gudskärleken? Var inte detta att göra en Guds skapelses plikt? Vare sig det gäller tuktan, dom eller prövning så kan du alltid vara lydig intill döden, och det är vad en Guds skapelse har att uppnå, det är renheten i kärleken till Gud. Om människan kan uppnå detta är hon en kvalificerad Guds skapelse och det finns inget som uppfyller Skaparens önskan mer. Föreställ dig att du är kapabel att arbeta för Gud, men du lyder honom inte och du är oförmögen att verkligen älska honom. Inte nog med att du då inte har gjort din plikt som en Guds skapelse, utan dessutom kommer du att fördömas av Gud därför att du är en person som inte besitter sanningen, som är oförmögen att lyda Gud och som är olydig mot honom. Du bryr dig bara om att arbeta för Gud och är inte intresserad av att omsätta sanningen i praktisk handling eller att lära känna dig själv. Du varken förstår eller

känner Skaparen, och du varken lyder eller älskar honom. Du är en människa som är olydig mot Gud av födseln, och Gud älskar inte sådana människor.

Utdrag ur "Framgång eller misslyckande beror på vilken vägmänniskan går" i "Ordet framträder i köttet"

403. Innan mänskligheten träder in i vila kommer det att avgöras om varje person blir straffad eller belönad beroende på om de söker sanningen, om de känner Gud, om de kan lyda den synlige Guden. De som har tjänat den synlige Guden men inte känner eller lyder honom saknar sanningen. Dessa människor är ogärningsmän, och ogärningsmän blir utan tvekan bestraffade, vidare ska de bli bestraffade i enlighet med sitt onda beteende. Gud är till för människan att tro på, och han är också värd människans lydnad. De som endast tror på den vage och osynlige Guden är de som inte tror på Gud, dessutom saknar de förmåga att lyda Gud. Om dessa människor fortfarande inte kan tro på den synlige Guden när hans erövrade verk är avslutat, och även envisas med att vara olydiga och motsätta sig den Gud som är synlig i köttet, kommer dessa förespråkare av den vaga Guden utan tvekan att tillintetgöras. Det är som det är med dem bland er – alla som verbalt erkänner den inkarnerade Guden men inte kan praktisera sanningen med lydnad mot den inkarnerade Guden kommer i slutänden att bli eliminerade och tillintetgjorda, och alla som verbalt erkänner den synlige Guden och även äter och dricker av den sanning som uttrycks av den synlige Guden men söker den vaga och osynlige Guden kommer att bli desto mer tillintetgjorda i framtiden. Inga av dessa människor kan finnas kvar till tiden för vila när Guds verk är avslutat; det kan inte finnas någon som påminner om dessa människor kvar till tiden för vila. De demoniska människorna är de som inte praktiserar sanningen, till sitt väsen motsätter de sig Gud och är olydiga mot honom och har inte minsta avsikt att lyda Gud. Sådana människor kommer alla att tillintetgöras.

Utdrag ur "Gud och människan ska träda in i vila tillsammans" i "Ordet framträder i köttet"

G. Om hur man utför sina plikter på rätt sätt

404. Som medlemmar av den mänskliga rasen och hängivna kristna är det allas vårt ansvar och vår plikt att offra vårt sinne och vår kropp för att uppfylla Guds uppdrag. Hela vår varelse kom nämligen från Gud och den existerar tack vare Guds suveränitet. Om våra sinnen och kroppar inte används för Guds uppdrag och inte för mänsklighetens rättfärdiga sak, då kommer våra själar inte att vara värdiga dem som blev martyrer för Guds uppdrag och än mer ovärdiga Gud som har gett oss allt.

Utdrag ur "Gud styr över hela mänsklighetens öde" i "Ordet framträder i köttet"

406. Det finns inget samband mellan människans plikt och huruvida hon är välsignad eller förbannad. Plikten är vad människan har att göra; det är hennes gudasända kallelse och den ska inte vara beroende av belöning, villkor eller skäl. Endast då gör hon sin plikt. Att vara välsignad är när någon fullkomnas och åtnjuter Guds välsignelser efter att ha erfarit dom. Att vara förbannad är när någons sinnelag förblir oförändrat trots tuktan och dom, det är när man inte upplever att man blir fullkomnad utan straffas. Men oavsett om skapade varelser är välsignade eller förbannade ska de göra sin plikt, göra vad de har att göra, och göra vad de är i stånd att göra; det är det allra minsta som en människa, en människa som strävar efter Gud, ska göra. Du ska inte göra din plikt bara för att bli välsignad, och du ska inte vägra handla av rädsla för att bli förbannad. Låt mig berätta denna enda sak för er: Vad människan har att göra är att utföra sin plikt, och om hon inte är kapabel att göra det så är det hennes upproriskhet. Det är genom processen att göra sin plikt som människan successivt förändras, och det är genom denna process som hon visar sin lojalitet. Så ju mer du kan göra din plikt, desto mer sanning kommer du att få och desto verkligare kommer ditt uttryck att bli. De som bara gör sin plikt helt mekaniskt och inte söker sanningen kommer till slut att elimineras, för sådana människor gör inte sin plikt i utövandet av sanningen, och utövar inte sanningen då de fullgör sin plikt. De är sådana som förblir oförändrade och kommer att förbannas. Inte nog med att deras uttryck är orena, utan allt de uttrycker är ont.

Utdrag ur "Skillnaden mellan den inkarnerade Gudens verksamhet och människans plikt" i "Ordet framträder i köttet"

408. När en människa accepterar vad Gud anförror henne, då har Gud en norm för att bedöma om hennes handlingar är bra eller dåliga och huruvida hon har lytt,

huruvida hon har behagat Guds vilja och huruvida det hon gör fyller kraven. Vad Gud bryr sig om är människans hjärta, inte hennes handlingar på ytan. Det är inte så att Gud välsignar någon bara han gör en viss sak, oavsett hur han gör det. Detta är en missuppfattning som folk har. Gud tittar inte bara på slutresultat av något, utan lägger mer vikt vid hur en människas hjärta är och hur hennes inställning är medan saker och ting utvecklas, och han ser efter om det finns lydnad, hänsyn och en önskan att behaga Gud i hennes hjärta.

Utdrag ur "Guds verk, Guds sinne och Gud själv I" i "Ordet framträder i köttet"

412. Oavsett vad Gud begär av dig så behöver du bara göra allt du förmår för att uppfylla det, och jag hoppas att du slutligen ska kunna komma inför Gud och ge honom din yttersta hängivenhet. Så länge du kan se Guds belåtna leende där han sitter på sin tron – även om detta ögonblick är i den stund du dör – ska du kunna skratta och le då du sluter dina ögon. Under din tid på jorden måste du göra din sista plikt mot Gud. För länge sedan korsfästes Petrus upp och ner för Guds skull; men du ska behaga Gud i slutet och förbruka all din energi för hans skull. Vad kan en skapad varelse göra för Guds skull? Följaktligen måste du överlämna dig helt åt Gud, hellre förr än senare, så att han kan göra sig av med dig på det sätt han önskar. Låt Gud göra vad han vill med dig, bara det gör honom glad och nöjd. Vad har människan för rätt att klaga?

Utdrag ur "Kapitel 41" i "Tolkningar av hemligheterna i Guds ord till hela universum" i "Ordet framträder i köttet"

413. Det ni förväntas uppnå idag är inte några kompletterande krav, utan det är människans plikt och vad alla människor ska göra. Vad man måste åstadkomma idag utgör inte ytterligare krav, utan människans plikt och det som skall utföras av alla människor. Om ni inte ens klarar av att göra er plikt, eller att göra er plikt väl, ställer ni då inte till problem för er själva? Utmanar ni inte döden? Hur kan ni ändå vänta er att ha en framtid och framtidsutsikter? Guds verk sker för mänsklighetens skull, och människans samarbetar för Guds förvaltnings skull. När Gud har gjort allt som det är hans sak att göra, är det människans skyldighet att oförtröttligt omsätta sin tro i praktiken och att samarbeta med Gud. Människan får inte sky någon möda i Guds verk, hon måste vara lojal och får inte hänge sig åt otaliga uppfattningar eller sitta passiv och vänta på döden. Gud kan offra sig själv för människan, så varför kan inte människan erbjuda Gud sin lojalitet? Gud är av ett hjärta och ett sinne gentemot människan, så varför kan inte människan erbjuda lite samarbete? Gud verkar för mänskligheten, så

varför kan inte människan göra något av sin plikt för Guds förvaltnings skull? Guds verk har kommit så här långt och likväl agerar ni inte fastän ni ser, och rör er inte fastän ni hör. Ska inte sådana människor fördömas? Gud har redan ägnat sitt allt åt människan, så varför är människan fortfarande oförmögen att göra sin plikt på allvar? Det som har högsta prioritet för Gud är hans verk, och hans förvaltningsverk är av största betydelse. Vad människan ska prioritera är att omsätta Guds ord i praktiken och uppfylla Guds krav. Det här måste ni förstå allesamman.

Utdrag ur "Guds verk och människans trosutövning" i "Ordet framträder i köttet"

414. När människan gör sin plikt är det i själva verket genomförandet av allt som är inneboende i henne, alltså det som är möjligt för människan. Det är då hennes plikt blir fullgjord. Människans brister under hennes tjänst minskar successivt genom ökande erfarenhet och den domsprocess hon genomgår; de varken hindrar eller påverkar hennes plikt. De som upphör att tjäna eller ger upp och drar sig tillbaka av rädsla för att deras tjänande kan innebära nackdelar är de fegaste av alla. Om folk inte kan uttrycka vad de bör uttrycka under sitt tjänande eller uppnå vad som är möjligt för dem att uppnå, utan i stället slår dank och handlar helt mekaniskt, har de mist den funktion som en skapad varelse ska ha. Sådana människor är vad som kallas medelmåttor; de är oanvändbara sopor. Hur kan sådana människor kallas skapade varelser? Är de inte fördärvade varelser som glänser på utsidan men är ruttna inuti? Om en människa kallar sig Gud men inte kan uttrycka gudomlighet, utföra Guds verk eller representera Gud, så är hon tveklöst inte Gud, för hon har inte Guds väsen, och det som Gud i sig själv kan uppnå existerar inte i henne. Om människan förlorar det som hon i sig själv kan uppnå, kan hon inte längre anses vara människa, och hon är inte värdig att stå upp som en skapad varelse eller att komma inför Gud och tjäna honom. Hon är inte heller värdig att få Guds nåd eller att vakas över, beskyddas och fullkomnas av Gud. Många som har förlorat Guds förtroende fortsätter med att förlora Guds nåd. Inte nog med att de inte avskyr sina missgärningar, utan de sprider fräckt åsikten att Guds väg är felaktig. De upproriska till och med förnekar Guds existens. Hur skulle sådana människor, som är fyllda av sådan upproriskhet, kunna ha rätt att åtnjuta Guds nåd? De som inte gör sin plikt är mycket upproriska mot Gud och har honom att tacka för mycket, men likväl vänder de sig om och hävdar att Gud har fel. Hur skulle en sådan människa kunna vara värd att bli fullkomliggjord? Är inte detta ett förebud om att hon kommer att elimineras

och straffas? Folk som inte gör sin plikt mot Gud har redan gjort sig skyldiga till det mest avskyvärda av alla brott, för vilket till och med döden är ett otillräckligt straff, men likväl har de mage att argumentera med Gud och sätta sig upp mot honom. Vad finns det för värde i att fullkomna sådana människor? När folk underlåter att göra sin plikt borde de känna skuld och tacksamhetsskuld; de borde förakta sin svaghet och oduglighet, sin upproriskhet och sitt fördärv, och därtill borde de ge sitt liv till Gud. Först då är de skapade varelser som verkligen älskar Gud, och endast sådana människor är värdiga att åtnjuta Guds välsignelser och löfte och att bli fullkomliggjorda av honom. Och hur är det med majoriteten av er? Hur behandlar ni den Gud som bor bland er? Hur har ni fullgjort er plikt mot honom? Har ni gjort allt ni uppmanades att göra, även om det kostade er livet? Vad har ni offrat? Har ni inte fått mycket av mig? Kan ni göra åtskillnad? Hur lojala är ni mot mig? Hur har ni tjänat mig? Och hur är det med allt som jag har skänkt er och gjort för er? Har ni uppskattat vad allt det är värt? Har ni alla bedömt och jämfört det med hjälp av det lilla samvete ni har? Vem skulle era ord och handlingar kunna vara värda? Kan verkligen den minimala uppoffring ni gjort vara värd allt jag har skänkt er? Jag har inget annat val och jag har älskat er av hela mitt hjärta, men ni bär på onda avsikter och ni är halvhjärtade gentemot mig. Det är vad er plikt, er enda funktion, omfattar. Är det inte så? Vet ni inte att ni har misslyckats totalt med att göra det som är en skapad varelses plikt? Hur kan ni betraktas som skapade varelser? Inser ni inte själva vad det är ni uttrycker och lever ut? Ni har inte gjort er plikt, men ni försöker vinna Guds överseende och rikliga nåd. Denna nåd har inte förberetts för dem som är så värdelösa och usla som ni, utan för dem som inte begär någonting och gärna offrar sig. Sådana människor som ni, sådana medelmåttor, är fullständigt ovärdiga att åtnjuta himlens nåd. Enbart umbäranden och ändlösa straff ska följa era dagar! Om ni inte kan vara trogna mot mig kommer lidande att bli ert öde. Om ni inte kan stå till svars inför mina ord och mitt verk kommer straff att bli ert slutliga öde. Ni kommer inte att få någon del i nåden, välsignelserna och det underbara livet i riket. Det här är det slut ni förtjänar att möta och en konsekvens som ni själva bär skulden till!

Utdrag ur "Skillnaden mellan den inkarnerade Gudens verksamhet och människans plikt" i "Ordet framträder i köttet"

H. Om hur man uppnår att frukta Gud och sky det onda

415. En äkta skapad varelse måste veta vem Skaparen är, vad människans skapelse är till för, hur man uppfyller en skapad varelses ansvar och hur man tillber skapelsens Herre, måste förstå, greppa, veta och ha omsorg om Skaparens avsikter, önskemål och krav, och måste agera i enlighet med Skaparens väg – frukta Gud och undvika det onda.

Vad innebär det att frukta Gud? Och hur undviker man det onda?

”Att frukta Gud” betyder inte namnlös fasa och skräck, inte heller att komma undan, eller att skapa avstånd till honom, och det är inte heller avgudadyrkan eller vidskepelse. Snarare är det beundran, respekt, tillit, förståelse, omsorg, lydnad, tillägnan, kärlek, liksom ovillkorlig och klagofri tillbedjan, gensvar och överlämnande. Utan verklig kunskap om Gud kommer inte mänskligheten att ha äkta beundran, äkta tillit, äkta förståelse, äkta omsorg eller lydnad, utan bara bävan och olust, bara tvivel, missförstånd, undanflykt och undvikande; utan äkta kunskap om Gud kommer inte mänskligheten att ha äkta tillägnan och gensvar; utan äkta kunskap om Gud kommer inte mänskligheten att ha äkta tillbedjan och överlämnande, bara blind avgudadyrkan och vidskepelse; utan äkta kunskap om Gud kan mänskligheten omöjligen agera i enlighet med Guds väg, eller frukta Gud, eller undvika det onda. Omvänt kommer varje aktivitet och beteende som människan engagerar sig i att fyllas med uppror och trots, med smädande beskyllningar och baktalande omdömen om honom, och med onda handlingar som strider mot sanningen och den sanna innebörden av Guds ord.

Med verkligt förtroende för Gud kommer mänskligheten verkligen att veta hur de skall följa Gud och bero på honom; endast med verkligt förtroende och beroende av Gud kan mänskligheten ha äkta förståelse och kännedom; tillsammans med verklig kännedom om Gud kommer verklig omsorg om honom; endast med äkta omsorg om Gud kan mänskligheten ha äkta lydnad; endast med äkta lydnad mot Gud kan mänskligheten ha äkta tillägnan; endast med äkta tillägnan mot Gud kan mänskligheten ha gensvar som är ovillkorligt och utan klagomål; endast med äkta tillit och beroende, äkta förståelse och omsorg, äkta lydnad, äkta tillägnan och gensvar, kan mänskligheten verkligen lära känna Guds sinne och väsen, och lära känna Skaparens identitet; endast när de verkligen har lärt känna Skaparen kan mänskligheten väcka äkta tillbedjan och överlämnande inom sig; endast när de har verklig tillbedjan av och

överlämnande till Skaparen kommer mänskligheten verkligen kunna avstå från sina onda gärningar, det vill säga undvika det onda.

Detta är hela processen med att frukta Gud och undvika det onda, och utgör också hela innehållet i att frukta Gud och undvika det onda, liksom den väg som måste vandras för att nå fram till att frukta Gud och undvika det onda.

Utdrag ur "Att känna Gud är vägen till att frukta Gud och undvika det onda" i "Ordet framträder i köttet"

416. För det första vet vi att Guds sinnelag är storhet och vrede. Han är inte ett får som ska slaktas av någon, och än mindre en marionettdocka som folk kan styra efter behag. Han är inte heller luft som man kan göra vad man vill med. Om du verkligen tror att Gud finns då borde du ha ett gudfruktigt hjärta och du borde veta att hans innersta väsen inte är något man ska förarga. Denna vrede kan orsakas av ett ord, av en tanke, av någon form av uselt uppträdande eller kanske till och med av ett milt uppträdande – ett uppförande som är passande enligt människors synsätt och etik; eller också så kanske vreden väcks av en lärosats eller en teori. Men när du väl har förargat Gud har du gått miste om din chans och din sista tid är inne. Det är någonting fruktansvärt! Om du inte förstår att Gud inte får bli kränkt så kanske du inte är rädd för honom, och då kanske du kränker honom regelbundet. Om du inte vet hur man fruktar Gud då kan du inte frukta Gud och då vet du inte hur man slår in på och följer Guds väg – den väg som innebär att frukta Gud och undvika det onda. När du väl kommer till insikt och är medveten om att Gud inte får bli kränkt, då kommer du att veta vad det innebär att frukta Gud och undvika det onda.

Utdrag ur "Hur man lär känna Guds sinnelag och de resultat hans verk ska uppnå" i "Ordet framträder i köttet"

417. Även om Guds essens rymmer ett mått av kärlek och han är barmhärtig mot varenda människa, har folk förbisett och glömt det faktum att hans essens även består av värdighet. Att han hyser kärlek innebär inte att folk kan förnärma honom hur som helst, utan att väcka känslor eller en reaktion hos honom, och inte heller innebär det faktum att han är barmhärtig att han inte har några principer för hur han behandlar folk. Gud lever; han finns verkligen. Han är varken en inbillad marionett eller något annat föremål. Eftersom han finns ska vi alltid lyssna noggrant till hans hjärtas röst, vara mycket uppmärksamma på hans inställning och försöka förstå hans känslor. Vi ska varken använda mänskliga fantasier till att definiera Gud eller tvinga på honom mänskliga tankar och önskningar och få honom att behandla människor på människors

vis, baserat på mänskliga fantasier. Om du gör det förargar du Gud, utmanar hans vrede och värdighet! Så när ni väl har kommit till insikt om allvaret i den här frågan uppmanar jag er var och en att vara varsamma och försiktiga i ert agerande. Var varsamma och försiktiga när ni talar också – när det gäller hur ni behandlar Gud, så är det bättre ju varsammare och försiktigare ni är! När du inte förstår Guds inställning, avstå då från att uttala dig slarvigt, var inte vårdslös i ditt handlande och stämpla inte någonting obetänksamt. Och än viktigare, dra inte några godtyckliga slutsatser. I stället ska du vänta och söka; även de här handlingarna visar om du fruktar Gud och undviker det onda. Framför allt, om du kan uppnå det, och framför allt, om du har den här inställningen, kommer Gud inte att klandra dig för din enfald, okunnighet och brist på insikt om anledningarna till saker och ting. Tvärtom kommer Gud – om du i stället visar att du är rädd för att förnärma Gud, att du respekterar hans avsikter och är villig att lyda honom – att komma ihåg dig, vägleda dig, upplysa dig och tolerera din omognad och okunnighet. Om din attityd mot honom däremot är vanvördig – om du dömer honom som du har lust eller godtyckligt gissar om och definierar hans uppfattningar – då kommer Gud att fördöma dig, tillrättavisa dig och till och med straffa dig; eller så uttalar han sig om dig. Och det uttalandet kanske handlar om ditt slutliga öde. Därför vill jag betona det än en gång: Var och en av er måste vara varsam och försiktig med allt som kommer från Gud. Tala inte nonchalant och handla inte vårdslöst. Innan du säger något, stanna då upp och tänk: Kan den här handlingen förarga Gud? Vördar jag Gud när jag gör det? Även när det handlar om småsaker bör du försöka hitta svaret på de här frågorna och ägna mer tid åt att tänka på dem. Om du verkligen kan handla enligt de här principerna i alla avseenden, vid alla tillfällen, och ha en sådan inställning framför allt när det är något du inte förstår, då kommer Gud alltid att leda dig och ge dig en väg att gå.

Utdrag ur "Hur man lär känna Guds sinnelag och de resultat hans verk ska uppnå" i "Ordet framträder i köttet"

418. Jag uppmanar er att tillägna er en bättre förståelse för vilka de administrativa förordningarna är, och att göra en ansträngning att lära känna Guds sinnelag. Annars blir det svårt för er att hålla tand för tunga och inte hemfalla åt högmodigt tal, och då kommer ni ovetande att kränka Guds sinnelag, falla ner i mörkret och förlora ljuset och den Helige Andes närvaro. För era gärningar är utan principer. Om du gör eller säger någonting som du inte borde göra eller säga, då ska du drabbas av en passande

bestraffning. Var viss om att även om du själv saknar principer för ord och gärning, saknar inte Gud sådana principer. Anledningen till att du blir bestraffad är att du har brutit mot Gud, inte mot en annan människa. Om du begår många brott mot Gud i ditt liv kommer du med säkerhet att bli ett helvetets barn. För en människa kanske det ser ut som om du bara har gjort några få saker som inte stämt överens med sanningen, men inte mer. Men är du medveten om att du i Guds ögon redan är en som inte har fler syndoffer? För du har brutit mer än en gång mot Guds administrativa förordningar, och dessutom utan att visa något tecken på ånger, så därför har du inget annat val än att falla ner i helvetet, där Gud straffar människan. Ett fåtal människor har, medan de följt Gud, begått några gärningar i strid mot principerna, men efter att ha åtgärdats och fått vägledning har de gradvis upptäckt sitt eget fördärvande, därefter slagit in på verklighetens rätta väg och de fortsätter, väl förankrade, än idag. Sådana människor är de som blir kvar till sist. Men det är de ärliga jag söker. Om du är ärlig och handlar principfast, då kan du bli Guds förtrogna. Om dina handlingar inte kränker Guds sinnelag, och om du söker Guds vilja och vördar Gud i ditt hjärta, då håller din tro måttet. Den som inte vördar Gud, och vars hjärta inte skälver av fruktan, överträder lätt Guds administrativa förordningar. Många tjänar Gud med hjälp av sin hänförelse, men de förstår inte Guds administrativa förordningar, och än mindre vad hans ord faktiskt innebär. Så trots att de haft goda avsikter slutar det ofta med att de gör saker som stör Guds förvaltning. I svårare fall blir de förvisade, mister chansen att fortsätta följa honom, kastas ner i helvetet och kan inte längre ha någonting med Guds hus att göra. Dessa människor arbetar i Guds hus utifrån sina okunniga men goda avsikter, och det slutar med att de förargar Guds sinnelag. Människor tar sitt sätt att tjäna herrar och övermän med sig in i Guds hus och försöker införa samma sätt där, i en fåfäng övertygelse om att de utan problem kan tillämpas där. Aldrig hade de föreställt sig att Gud hade ett lejons sinnelag, inte ett lamms. Därför kan de som möter Gud för första gången inte kommunicera med honom, för Guds hjärta är olikt människans. Först när du förstår många sanningar kan du stegvis lära känna Gud. Denna kunskap utgörs inte av fraser eller dogmer, men den kan användas som en skatt genom vilken du kommer Gud nära, och som bevis för att du behagar honom. Om du saknar kunskapens verklighet och inte är rustad för sanningen, då kan ditthängivna tjänande bara framkalla Guds avsky och vämjelse.

419. Om du inte förstår Guds sinnelag, då kommer det att vara omöjligt för dig för att utföra det arbete du borde göra för honom. Om du inte känner till Guds substans, då kommer det att vara omöjligt för dig att visa honom vördnad och fruktan, utan istället kommer du bara att visa honom tanklös försumlighet och undanflykter, och därtill ohjälplig hädelse. Även om det verkligen är viktigt att förstå Guds sinnelag och kunskap om Guds substans inte får ignoreras, har ingen någonsin noggrant undersökt eller fördjupat sig i dessa frågor. Det är tydligt att ni alla har avfärdat de administrativa förordningar jag har offentliggjort. Om ni inte förstår Guds sinnelag, så kommer ni lätt att kränka hans sinnelag. Ett sådant brott är detsamma som att reta upp Gud själv, och den oundvikliga frukten av din handling blir en överträdelse mot de administrativa förordningarna. Nu bör du inse att förståelsen av Guds sinnelag för med sig kunskap om hans substans, och att med förståelsen av Guds sinnelag följer förståelsen av de administrativa förordningarna. Visserligen berör många av de administrativa förordningarna Guds sinnelag, men hans sinnelag har inte uttryckts i sin helhet i dem. Därför måste ni ta ytterligare ett steg mot att utveckla er förståelse av Guds sinnelag.

420. Gud är en levande Gud och precis som människor beter sig olika i olika situationer varierar hans inställning till de här beteendena eftersom han varken är en marionett eller enbart luft. Att lära känna Guds inställning är en värdig strävan för mänskligheten. Människorna borde lära sig hur de genom att lära känna Guds inställning successivt kan vinna kunskap om Guds sinnelag och börja förstå hans hjärta. När man gradvis börjar förstå Guds hjärta känner man att det inte är så svårt att lyckas frukta Gud och undvika ondskan. När man dessutom förstår Gud är man inte lika benägen att dra slutsatser om honom. När man väl har slutat dra slutsatser om Gud är det mindre troligt att man kränker honom, och utan att man inser det, leder Gud en till att vinna kunskap om honom; det kommer att fylla hjärtat med vördnad för honom. Man slutar då definiera Gud utifrån de doktriner, den bokstavstro och de teorier man lärt sig bemästra. Genom att ständigt söka Guds avsikter i allting blir man istället en människa efter Guds hjärta.

Människor kan inte se eller röra Guds verk, men vad honom beträffar är varje människas handlingar – liksom hennes inställning till honom – inte bara förnimbara för

Gud utan även synliga för honom. Det här är något som alla behöver inse och vara fullt medvetna om. Man kan alltid fråga sig själv: "Vet Gud vad jag gör här? Vet han vad jag tänker på just nu? Kanske gör han det, kanske gör han det inte." Om man tillämpar ett sådant synsätt där man följer och tror på Gud men ändå tvivlar på hans verk och hans existens, så kommer förr eller senare en dag när man väcker hans vrede, för man befinner sig redan på randen till ett farligt stup. Jag har sett människor som har trott på Gud i flera år men som fortfarande inte har greppat sanningens verklighet, än mindre förstått Guds vilja. De här människorna gör varken framsteg i livet eller mognar, utan följer bara de mest ytliga doktriner. Det beror på att de aldrig har tagit Guds ord för att vara livet självt, och de har aldrig tagit ställning till eller accepterat hans existens. Tror ni att Gud fylls av glädje när han ser sådana människor? Ger de honom tröst? Därför är det hur människor tror på Gud som avgör deras öde. När det gäller hur människor söker och närmar sig Gud, är deras inställning av yttersta vikt. Försumma inte Gud som om han bara vore luft som du har kringsvävande i bakhuvudet; tänk alltid på den Gud du tror på som en levande Gud, en verklig Gud. Han sitter inte bara där uppe i tredje himlen utan att ha något att göra. Tvärtom ser han hela tiden in i vars och ens hjärta, iakttar vad du håller på med, vakar över vartenda litet ord och varenda liten gärning, ser hur du uppför dig och vad du har för inställning till honom. Vare sig du är villig att överlåta dig åt Gud eller inte, blottas hela ditt uppförande och alla dina innersta känslor och tankar inför honom och betraktas av honom. Guds åsikt om och inställning till dig förändras ständigt beroende på ditt uppförande, dina gärningar och din inställning till honom. Jag skulle vilja ge ett råd till vissa människor. Lagg dig inte som ett spädbarn i Guds händer som om han skulle passa upp på dig, som om han aldrig skulle kunna lämna dig och som om hans inställning till dig var fast och oföränderlig, och jag råder dig att sluta drömma! Gud är rättfärdig i hur han behandlar var och en och han är nitisk i sin inställning till arbetet med att erövra och rädda människor. Det här är hans förvaltning. Han behandlar var och en med allvar och inte som ett sällskapsdjur att leka med. Guds kärlek till människorna är inte av det slaget som daltar och skämmer bort, inte heller är hans nåd och tolerans mot människosläktet slapphänt eller försummande. Tvärtom inbegriper Guds kärlek till människorna att värdesätta, hysa medlidande med och respektera livet. Hans nåd och tolerans ger uttryck för hans förväntningar på dem och är vad människosläktet behöver för att överleva. Gud lever och Gud finns faktiskt.

Hans inställning till människosläktet följer principer, inte alls en samling dogmatiska regler, och den kan förändras. Hans avsikter för mänskligheten förändras gradvis och förvandlas över tid, beroende på omständigheter som uppstår och enligt vars och ens inställning. Därför måste du veta inom dig med fullständig klarhet att Guds innersta väsen är oföränderligt och att hans sinnelag visar sig vid olika tider och i olika sammanhang. Du kanske inte tycker att det är någon allvarlig sak och du kanske använder dina egna personliga uppfattningar till att föreställa dig hur Gud gör saker och ting. Men det finns tillfällen då den totala motsatsen till ditt synsätt gäller, och genom att använda dina egna personliga uppfattningar till att försöka bedöma Gud har du redan förargat honom. Detta beror på att Gud inte fungerar på det sättet du tror att han gör, och inte heller kommer han att hantera saken så som du anser att han ska. Därför påminner jag dig om att vara varsam och försiktig i din inställning till allt omkring dig och lära dig hur man följer principen om att gå Guds väg i alla avseenden, vilket innebär att frukta Gud och undvika det onda. Du måste utveckla en fast insikt när det gäller Guds vilja och inställning. Du måste hitta upplysta människor som kan förmedla de här sakerna till dig och du måste söka uppriktigt. Se inte på din tros Gud som en marionett – genom att döma honom som du har lust, dra godtyckliga slutsatser om honom och inte behandla honom med den respekt han förtjänar. Samtidigt som Gud bringar dig frälsning och bestämmer ditt slutliga öde kan han ge dig nåd och tolerans eller dom och tuktan, men oavsett vad är hans inställning till dig inte fixerad. Den beror på din egen inställning till honom, såväl som hur du förstår honom.

Utdrag ur "Hur man lär känna Guds sinnelag och de resultat hans verk ska uppnå" i "Ordet framträder i köttet"

421. Gud finns alltid i hjärtat hos dem som genuint tror på Gud och de bär alltid med sig ett hjärta som vördar Gud, ett hjärta som älskar Gud. De som tror på Gud bör agera med ett varsamt och försiktigt hjärta, och allt de gör bör vara i överensstämmelse med Guds krav och kunna tillfredsställa Guds hjärta. De bör inte vara egensinniga och göra vadhelst som behagar dem; det anstår inte helig anständighet. Människor kan inte stoltsera med Guds banér och löpa amok med det överallt, och skryta och bedra överallt; att göra så är det mest upproriska beteende. Familjer har regler och nationer har lagar, så hur mycket mer har inte Guds familj strikta normer? Har den inte dessutom administrativa förordningar? Folk är fria att göra vad de vill, men Guds administrativa förordningar kan inte ändras efter gottfinnande. Gud är en Gud som inte tillåter

människor att kränka honom och Gud är en Gud som dödar människor – vet verkligen inte människorna detta redan?

Utdrag ur "En varning till dem som inte praktiserar sanningen" i "Ordet framträder i köttet"

422. I varje tidsålder som Gud arbetar med människan skänker han vissa ord till dem och berättar vissa sanningar för dem. Dessa sanningar blir den väg som människorna ska hålla sig till, den väg de ska vandra på, den väg som gör det möjligt för dem att frukta Gud och undvika det onda och den väg som människorna ska följa och hålla sig till i sitt dagliga liv och under hela sin livsresa. Dessa är anledningarna till att Gud uttrycker de här yttrandena till mänskligheten. De här orden som kommer från Gud ska människorna troget hålla sig till, och att troget hålla sig till dem är det samma som att motta livet. Om en människa inte håller sig till dem, inte utövar dem i praktiken och inte lever ut Guds ord i sitt liv, då omsätter hon inte sanningen i praktisk handling. Dessutom, om människorna inte utövar sanningen i praktiken, då fruktar de inte Gud och undviker inte det onda och kan inte heller behaga Gud. Människor som inte har förmåga att behaga Gud kan inte få hans lovord och sådana människor har ingen slutlig bestämmelse än.

Utdrag ur "Hur man lär känna Guds sinnelag och de resultat hans verk ska uppnå" i "Ordet framträder i köttet"

423. Att gå på Guds väg handlar inte om att följa ytliga regler, utan tvärtom innebär det att när du ställs inför ett problem så ser du på det först och främst som en situation som har arrangerats av Gud, ett ansvar han har ålagt dig eller en uppgift som han har anförtrott dig. När du står inför det här problemet ska du till och med se på det som en prövning Gud har gett dig. När du möter det här problemet måste du ha en norm i hjärtat och du måste tänka att det här har kommit från Gud. Du måste tänka på hur du ska ta itu med det på ett sådant sätt att du kan uppfylla ditt ansvar och samtidigt förbli lojal mot Gud, och dessutom tänka på hur du kan göra det utan att förarga honom eller sära hans sinnelag. ... Det beror på att om vi vill följa Guds väg kan vi inte strunta i något som händer antingen oss själva eller i vår närhet, inte ens de små sakerna. Vare sig vi tror att vi behöver bry oss om något eller ej, får vi inte strunta i det så länge som vi står inför en sak eller annan. Vi bör betrakta allt som händer som prov från Gud. Vad tycker du om det här sättet att se på saker och ting? Om du har den här inställningen bekräftar det ett faktum: Djupt inom dig fruktar du Gud och är villig att undvika det

onda. Om du har denna önskan att behaga Gud så är det som du omsätter i praktisk handling inte långt ifrån att leva upp till kravet att frukta Gud och undvika det onda.

Det finns ofta de som tror att saker och ting som folk inte bryr sig särskilt mycket om och som vanligtvis inte nämns bara är småsaker som inte har något att göra med att omsätta sanningen i handling. Dessa människor tänker inte efter särskilt mycket när de står inför en sådan sak, och så struntar de i den. Men i själva verket var den här saken en läxa att lära sig – en läxa om hur man fruktar Gud och undviker det onda. Det du dessutom borde vara ännu mer intresserad av är att veta vad Gud gör när du ställs inför den här saken. Gud finns precis bredvid dig och iakttar varje ord och handling och ser allt du gör samt vilken förändring som äger rum i dina tankar – detta är Guds verk. Somliga frågar: ”Om det är sant, varför har jag då inte känt av det?” Du har inte känt av det eftersom du inte har hållit dig till vägen som innebär att frukta Gud och undvika det onda och låtit den bli din främsta väg. Därför kan du inte märka Guds subtila påverkan på folk, som kommer till uttryck i deras olika tankar och handlingar. Du är en virrpanna! Vad är en stor sak? Vad är en liten sak? De saker som har med att vandra på Guds väg att göra är inte uppdelade i stora eller små saker, men kan ni godta det? (Vi kan godta det.) Vad gäller vardagliga ting finns det en del som folk menar är väldigt stora och viktiga och andra som betraktas som smärre bagateller. Folk anser ofta att de här stora sakerna är väldigt viktiga och att de har sänts av Gud. Men när de här stora sakerna utspelar sig kan folk på grund av sin omognad och svaghet inte uppfylla Guds vilja och de kan inte heller motta några uppenbarelser eller förvärva någon kunskap av värde. Vad gäller mindre saker så förbiser folk dem ofta och låter dem sakta men säkert glida bort. På så vis har folk missat många tillfällen att bli rannsakade inför Gud och bli prövade av honom. Vad innebär det om du aldrig lägger märke till de människor, händelser, föremål och situationer som Gud har låtit komma i din väg? Det innebär att du varje dag, och till och med i varje ögonblick, ständigt avstår från att förädlas av Gud och att ledas av honom. Närhelst Gud arrangerar en situation för dig, observerar han dig i hemlighet, ser ditt hjärta, följer dina tankar och funderingar, ser hur du tänker och väntar på att se hur du ska agera. Om du är en likgiltig person – någon som aldrig har tagit Guds väg, hans ord eller sanningen på allvar – då kommer du inte att vara uppmärksam på eller lägga märke till vad Gud vill uppnå eller vilka krav han förväntade sig att du skulle uppfylla när han arrangerade en viss omständighet för dig. Du kommer

inte heller att få veta hur de människor, händelser och föremål du möter relaterar till sanningen eller Guds vilja. Hur går Gud till väga om du upprepade gånger ställs inför sådana här omständigheter och prövningar utan att Gud ser något resultat i dig? Fastän du har mött prövningar gång på gång har du inte prisat Gud i ditt hjärta och inte heller har du sett de omständigheter som Gud har arrangerat åt dig för vad de är: prövningar och tester från Gud. I stället har du, en efter en, förkastat de möjligheter som Gud har skänkt dig och gång på gång låtit dem glida bort. Är inte detta en extrem olydnad som folk ger uttryck för? (Det är det.) Blir Gud sårad av det här? (Ja, det blir han.) Gud blir inte sårad! Att höra mig säga en sådan sak har chockat er igen. Ni kanske tänker: "Har det inte sagts tidigare att Gud alltid blir sårad? Skulle då inte Gud känna sig sårad? När blir han då sårad?" Kort sagt så blir Gud inte sårad i den här situationen. Men vad har Gud då för inställning till den här typen av beteende som nyss beskrivits? När folk avvisar de prövningar och tester som Gud ger dem och när de drar sig undan dem, har Gud bara en inställning till sådana människor. Vilken inställning är det? Gud förkastar sådana människor, av hela sitt hjärta. Det finns två betydelseskikt i ordet "förkasta". Hur ska jag förklara det här ur min synvinkel? I grund och botten bär ordet "förkasta" bibetydelsen av att avsky och hata. Och det andra betydelseskiktet? Det är den delen som antyder att man ger upp något. Ni vet alla vad "ge upp" betyder, eller hur? I ett nötskal är "förkasta" ett ord som symboliserar Guds slutliga reaktion på och inställning till dem som betar sig på det viset. Det handlar om ett extremt hat mot dem, och avsky, och leder därför till beslutet att överge dem. Det är Guds slutgiltiga beslut när det gäller en person som aldrig har gått på Guds väg och som aldrig har fruktat Gud och undvikit det onda.

Utdrag ur "Hur man lär känna Guds sinne och de resultat hans verk ska uppnå" i "Ordet framträder i köttet"

424. Jobs gudsfruktan och lydnad mot Gud är ett exempel för mänskligheten, och hans fullkomning och rättskaffenhet var höjdpunkten av den mänskliga natur som människan borde besitta. Trots att han inte såg Gud insåg han att Gud verkligen existerade, och på grund av denna insikt fruktade han Gud – och tack vare sin gudsfruktan var han i stånd att lyda Gud. Han gav Gud fria tyglar att ta vadhelst han hade och klagade inte utan föll ner inför Gud och sa till honom att i den stunden, även om Gud tog hans kött, skulle han med glädje låta honom göra det, utan att klaga. Hela hans uppträdande berodde på hans fullkomliga och rättskaffens mänsklighet. Det vill

säga, som resultat av sin oskuld, ärlighet och godhet var Job orubblig i sin insikt om och upplevelse av Guds existens, och på denna grund ställde han krav på sig själv och likriktade sitt tänkande, sitt uppförande, sitt beteende och sina handlingsprinciper inför Gud i enlighet med Guds vägledning av honom och de Guds gärningar som han hade sett bland alla ting. Med tiden skapade hans upplevelser en verklig och faktisk gudsfruktan i honom och fick honom att sky det onda. Detta var källan till den oförvitlighet som Job höll fast vid. Job besatt en ärlig, oskyldig och vänlig mänsklig natur, och han hade verklig erfarenhet av att frukta Gud, lyda Gud och sky det onda, såväl som kunskapen att ”Jehova gav och Jehova tog”. Endast på grund av dessa ting var han i stånd att stå fast och vittna mitt under sådana hätska angrepp från Satan, och endast på grund av dem var han kapabel att inte svika Gud liksom att ge Gud ett tillfredsställande svar när Guds prövningar kom över honom.

Utdrag ur ”Guds verk, Guds sinnelag och Gud själv II” i ”Ordet framträder i köttet”

425. Job hade inte sett Guds ansikte eller hört orden Gud uttalade, och än mindre hade han personligen erfarit Guds verksamhet, men alla bevittnar hans gudsfruktan och vittnesbörd under prövningarna och Gud älskar det, fröjdas över det och lovordar det, och människor avundas och beundrar det och sjunger därtill dess lov. Det var inget stort eller märkvärdigt med hans liv: Han levde ett alldagligt liv precis som vilken vanlig människa som helst, gick ut för att arbeta vid soluppgången och återvände hem för att vila då solen gick ner. Skillnaden är att under alla dessa alldagliga decennier fick han en insikt i Guds väg och insåg och förstod Guds stora makt och suveränitet som ingen människa någonsin gjort. Han var inte intelligentare än någon vanlig människa, han var inte särskilt ihärdig och inte heller hade han osynliga speciella talanger. Men vad han hade var en personlighet som var ärlig, godhjärtad och rättskaffens, en personlighet som älskade rättvisa och rättfärdighet och som älskade positiva ting – något som de flesta vanliga människor inte besitter. Han visste vad han skulle älska och vad han skulle hata, han hade en rättskänsla, han var orubblig och uthållig och pedantiskt uppmärksam på detaljer i sitt tänkande. Därför såg han under sin alldagliga tid på jorden alla de utomordentliga ting som Gud hade gjort och såg Guds storhet, helighet och rättfärdighet, han såg Guds omtanke, barmhärtighet och skydd av människan, och såg den högste Gudens ärofullhet och myndighet. Det första skälet till att Job kunde vinna dessa ting, som var mer än någon vanlig människa hade, var att han hade ett rent hjärta och att

hans hjärta tillhörde Gud och leddes av Skaparen. Det andra skälet var hans strävan: hans strävan efter att vara syndfri och fullkomlig och någon som rättade sig efter himmelens vilja, som var älskad av Gud och skydde det onda. Job besatt och eftersträvade dessa ting medan han var oförmögen att se Gud eller höra Guds ord; trots att han aldrig sett Gud hade han kommit att känna de medel med vilka Gud härskar över allt och förstod den visdom med vilken Gud gör så. Trots att han aldrig hört orden uttalas av Gud visste han att det är Gud som både belönar människan och tar ifrån henne. Fastän hans levnadsår inte var annorlunda än någon vanlig människas, lät han inte sitt livs alldaglighet påverka hans kunskap om Guds suveränitet över allt eller påverka hans gudsfruktan och skyende av det onda. I hans ögon var alla tings lagar fulla av Guds gärningar och Guds suveränitet kunde ses i alla delar av en persons liv. Han hade inte sett Gud men han var i stånd att inse att Guds gärningar finns överallt, och under sin alldagliga tid på jorden kunde han se och inse Guds utomordentliga och förunderliga gärningar överallt i sitt liv, och han kunde se Guds förunderliga arrangemang. Guds doldhet och tystnad förhindrade inte Jobs insikt om Guds gärningar, och påverkade inte heller hans kunskap om Guds suveränitet över alla ting. Hans liv var upplevelsen av Guds suveränitet och arrangemang – Gud som är dold bland alla ting – i hans dagliga liv. I sitt dagliga liv hörde och förstod han också Guds hjärtas röst och de ord som yttrades av Gud, som är tyst bland alla ting och ändå uttrycker sitt hjärtas röst och sina ord genom att styra alltings lagar. Då förstår ni att om folk har samma mänskliga natur och strävan som Job så kan de vinna samma insikt och kunskap som Job och kan uppnå samma förståelse av och kunskap om Guds suveränitet över allting som Job. Gud hade inte visat sig för Job eller talat till honom, men Job var i stånd att vara fullkomlig och rättskaffens och frukta Gud och sky det onda. Utan att Gud framträtt eller talat till människan är alltså Guds gärningar bland alla ting och hans suveränitet över alla ting tillräckligt för att människan ska bli medveten om Guds existens, makt och myndighet, och Guds makt och myndighet är tillräckligt för att få denna människa att följa vägen av att frukta Gud och sky det onda.

Utdrag ur "Guds verk, Guds sinnelag och Gud själv II" i "Ordet framträder i köttet"

426. "Att frukta Gud och undvika det onda" och att känna Gud är oskiljaktigt förbundna genom oräkneliga trådar, och kopplingen mellan dem är självklar. Om man vill uppnå att undvika det onda, måste man först ha en verklig fruktan för Gud; om man

vill uppnå verklig fruktan för Gud, måste man först ha verklig kunskap om Gud; om man vill uppnå kunskap om Gud, måste man först uppleva Guds ord, träda in i Guds ords verklighet, uppleva Guds tillrättavisande och disciplin, hans tuktan och dom; om man vill uppleva Guds ord, måste man först komma ansikte mot ansikte med Guds ord, komma ansikte mot ansikte med Gud, och be Gud att tillhandahålla möjligheter att uppleva Guds ord i form av alla slags miljöer som innefattar människor, händelser och objekt; om man vill komma ansikte mot ansikte med Gud och med Guds ord, måste man först besitta ett enkelt och ärligt hjärta, beredvillighet att acceptera sanningen, viljan att uthärda lidande, beslutsamheten och modet att undvika det onda, och strävan att bli en äkta skapad varelse ... Om du framskrider steg för steg på detta sätt, kommer du allt närmare Gud, ditt hjärta kommer att bli allt renare, och ditt liv och värdet av att vara levande kommer, tillsammans med din kunskap om Gud, att bli allt mer meningsfull och växa sig än mer strålande. Tills du, en dag, kommer att känna att Skaparen inte längre är en gåta, att Skaparen aldrig har varit gömd för dig, att Skaparen aldrig har dolt sitt ansikte för dig, att Skaparen inte alls är långt från dig, att Skaparen inte längre är den enda som du ständigt längtar efter i dina tankar men som du inte kan nå med dina känslor, att han verkligen och sannerligen står vakt till vänster och höger om dig, försörjer ditt liv och styr ditt öde. Han är inte vid den fjärran horisonten, och han har inte heller gömt sig högt uppe bland molnen. Han är vid din sida, och är uppsatt över er alla; han är allt som du har, och han är det enda du har. En sådan Gud låter dig älska honom från hjärtat, klamra dig fast vid honom, hålla honom nära, beundra honom, vara rädd att förlora honom och vara ovillig att avstå från honom längre, inte lyda honom längre, eller undgå honom längre eller skapa avstånd till honom. Allt du vill är att ta hand om honom, lyda honom, återgälda allt han ger dig och överlämna dig till hans herravälde. Du vägrar inte längre att ledas, försörjas, vakas över, och att vara hållen av honom, vägrar inte längre vad han påbjuder och föreskriver åt dig. Allt du vill är att följa honom, vandra på hans högra eller vänstra sida; allt du vill är att acceptera honom som ditt enda liv, att acceptera honom som din enda Herre, din enda Gud.

Utdrag ur "Att känna Gud är vägen till att frukta Gud och undvika det onda" i "Ordet framträder i köttet"

427. När människor upplever Guds verk är deras första kunskap om honom att han är outgrundlig, vis och underbar, och omedvetet vördar de honom och känner hemligheten i det verk han utför som är utom räckhåll för människans sinne. Människor

vill bara kunna uppfylla hans krav och tillfredsställa hans önskingar; de vill inte överträffa honom, eftersom det verk han utför sträcker sig bortom människans tänkande och fantasi och inte kan utföras av människan. Människan känner inte ens själv till sina egna brister, medan Gud har öppnat upp en ny väg och kommit för att leda människan in i en nyare och vackrare värld, så att mänskligheten har gjort nya framsteg och fått en ny start. Vad människan känner för honom är inte beundran, eller rättare sagt, inte bara beundran. Deras djupaste upplevelse är vördnad och kärlek – deras känsla är att Gud verkligen är underbar. Han utför verk som människan inte kan utföra och han säger saker som människan är oförmögen att säga. Människor som har erfarit hans verk upplever alltid en obeskrivbar känsla. I synnerhet människor med djupare upplevelser älskar Gud. De känner alltid hans ljuvlighet, känner att hans verk är så vist, så underbart, och det väcker en oändlig kraft i dem. Det är inte fruktan eller sporadisk kärlek och respekt, utan en djup känsla av Guds medlidande och fördragsamhet med människan. Människor som har upplevt hans tuktan och dom upplever honom emellertid som storslagen och oantastlig. Inte ens de människor som har upplevt mycket av hans verk kan begripa honom; alla som verkligen vördar honom vet att hans verk inte stämmer med människors föreställningar utan alltid går mot deras föreställningar. Han har inget behov av att människor är fulla av beundran eller ger sken av att underkasta sig honom, utan han vill se verklig vördnad och verklig underkastelse. I så mycket av hans verk känner vem som helst med verklig erfarenhet vördnad för honom, och det är förnämligare än beundran. Människor har sett hans sinnelag på grund av hans tuktans- och domsverk, och därför vördar de honom i sina hjärtan. Gud ska vördas och åtlydas eftersom hans väsen och sinnelag inte är desamma som en skapad varelses utan står över en skapad varelses. Gud är självexisterande, evig och ett icke skapat väsen, och endast Gud är värdig vördnad och underkastelse; människan är inte kvalificerad för detta. Alla människor som har upplevt hans verk och verkligen lärt känna honom känner därmed vördnad för honom. De som inte överger sina föreställningar om honom, det vill säga de som helt enkelt inte betraktar honom som Gud, hyser däremot inte någon vördnad för honom, och även om de följer honom är de inte erövrade utan olydiga människor av naturen. Han utför detta verk för att uppnå resultatet att alla skapade varelser kan vörda Skaparen, tillbe honom, och villkorslöst underkasta sig hans välde. Detta är det slutgiltiga resultatet som alla hans verk syftar till

att åstadkomma. Om människor som har upplevt sådant verk inte vördar Gud, inte ens lite grann, om deras tidigare olydnad inte förändras över huvud taget, då kommer de tveklöst att elimineras. Om en persons attityd gentemot Gud bara handlar om att på avstånd beundra eller visa respekt och inte det minsta om att älska, är det så långt som en person med ett hjärta utan kärlek till Gud når, och den personen saknar förutsättningarna för att bli fullkomnad. Om så mycket verk inte kan vinna en persons sanna kärlek, betyder det att personen inte har vunnit Gud och inte uppriktigt strävar efter sanningen. En person som inte älskar Gud älskar inte sanningen och kan därmed inte vinna Gud, än mindre få Guds godkännande. Oavsett hur sådana människor upplever den Helige Andes verk, och oavsett hur de upplever dom, så kan de ändå inte vörda Gud. Det här är människor vars natur är oföränderlig och som har ett oerhört ogudaktigt sinnelag. Alla dessa som inte vördar Gud kommer att elimineras, bli föremål för bestraffning och straffas precis som de som gör det onda, och lida än mer än de som har gjort orättfärdiga ting.

Utdrag ur "Guds verk och människans verk" i "Ordet framträder i köttet"

I. Om hur man väljer sin väg i tron

428. De flesta människor tror på Gud för sitt framtida slutmåls skull eller för stundens nöje. De som inte har genomgått några åtgärder tror på Gud för att få träda in i himlen, för att få belöningar. De tror inte på Gud för att bli fullkomliggjorda eller för att göra vad som är deras plikt i egenskap av Guds skapelser. De flesta människor tror alltså inte på Gud i syfte att fullgöra sina skyldigheter eller för att göra sin plikt. Det är sällan folk tror på Gud för att få leva ett meningsfullt liv, och ingen menar att eftersom människan lever så ska hon älska Gud därför att det är himlens lag och jordens princip att göra det, och därför att det är människans naturliga kall. Så även om alla människor strävar efter sina egna mål, är målsättningen för deras strävan liksom deras motivation densamma, och inte bara det, utan för de flesta av dem är föremålen för deras dyrkan i stort sett desamma. Under de senaste tusentals åren har många troende dött, och många har dött och fötts igen. Det är inte bara en eller två individer som söker efter Gud, och inte ens ett eller två tusen, och likväl strävar de flesta av dessa människor för sina egna utsiktens eller strålände framtidshoppars skull. De som är hängivna Kristus är sällsynta. Många hängivna troende har ändå dött insnärjda i sina egna nät, och antalet människor som har varit segerrika är dessutom ynkligt litet. Än idag vet de inte varför folk misslyckas eller vad som är hemligheten med deras seger. De som är fullt upptagna med att söka efter Kristus har ännu inte upplevt sitt ögonblick av plötslig insikt; de har inte gått till botten med dessa hemligheter därför att de helt enkelt inte vet. Fastän de anstränger sig flitigt i sin strävan går de inte framgångens väg utan samma misslyckandets väg som deras föregångare en gång gick. Innebär inte det att hur mycket de än söker så går de den väg som leder till mörker? Är det inte bitter frukt de skördar? Det är svårt nog att förutsäga om de människor som försöker efterlikna dessa som lyckades i gångna tider slutligen kommer att möta framgång eller olycka. Hur mycket sämre är då inte oddsen för de människor som söker genom att gå i deras fotspår som misslyckades? Löper de inte ännu större risk att misslyckas? Vad har den väg de vandrar för värde? Ödslar de inte bort sin tid? Oavsett om folk lyckas eller misslyckas i sin strävan finns det kort sagt en anledning till att de gör det, och det är inte så att deras framgång eller misslyckade bestäms av att de söker precis som de behagar.

Utdrag ur "Framgång eller misslyckande beror på vilken vägmänniskan går" i "Ordet framträder i köttet"

429. Det mest grundläggande kravet när det gäller människans tro på Gud är att hon har ett uppriktigt hjärta och att hon engagerar sig fullkomligt och verkligen lyder. Vad som är svårast för människan är att ge hela sitt liv i utbyte mot sann tro, som kan göra det möjligt för henne att vinna hela sanningen och fullgöra sin plikt som en Guds skapelse. Detta är vad som är ouppnåeligt för dem som misslyckas, och det är ännu mer ouppnåeligt för dessa som inte kan finna Kristus. Eftersom människan inte är bra på att hänge sig helt och hållet åt Gud, eftersom hon inte är villig att göra sin plikt gentemot Skaparen, eftersom hon har sett sanningen men undviker den och går sin egen väg, eftersom hon alltid söker genom att gå samma väg som dessa som misslyckats, eftersom hon alltid trotsar himlen, misslyckas hon alltid, låter sig alltid luras av Satans knep och snärjs i sitt eget nät. Eftersom människan inte känner Kristus, eftersom hon inte är expert på att förstå och uppleva sanningen, eftersom hon är alltför vördnadsfull mot Paulus och alltför lysten på himlen, eftersom hon alltid kräver att Kristus ska lyda henne och kommenderar Gud, är dessa stora personligheter och dessa som har upplevt världens växlingar fortfarande dödliga och dör fortfarande mitt under Guds pågående tuktan. Det enda jag kan säga om sådana människor är att de dör en tragisk död och att konsekvensen för dem – deras död – inte är utan berättigande. Är inte deras misslyckande ännu mer oacceptabelt för himlens lag? Sanningen kommer från människans värld, men sanningen bland människorna förs vidare av Kristus. Den har sitt ursprung i Kristus, alltså i Gud själv, och detta är något som människan inte är kapabel till. Men Kristus skänker bara sanningen; han kommer inte för att besluta om människan ska nå framgång i sin strävan efter sanningen. Därav följer alltså att framgång eller misslyckande i sanningen beror helt och hållet på människans strävan. Huruvida hon lyckas eller misslyckas i sanningen har aldrig haft något med Kristus att göra utan avgörs tvärtom av hennes strävan. Man kan inte lasta Gud för människans slutliga öde och hennes framgång eller misslyckande, så att det bli Gud själv som bär skulden för det, för det här är inte något som berör Gud själv utan det är direkt relaterat till den plikt som Guds skapelser har att göra. De flesta människor har lite kunskap om Paulus och Petrus strävan och slutmål, och likväl känner folk inte till mer än Petrus och Paulus slutliga öde och vet inget om hemligheten bakom Petrus framgångar eller de bristfälligheter som ledde till Paulus misslyckande. Så om ni är fullkomligt oförmögna att genomskåda själva kärnan i deras strävan, då kommer de flesta av er ändå att

misslyckas i er egen strävan, och även om några få av er kommer att lyckas kommer de ändå inte att vara Petrus jämlingar. Om vägen för din strävan är den rätta, då har du hopp om framgång: om den väg du går i din strävan efter sanningen är fel väg, då kommer du aldrig att kunna nå framgång utan kommer att gå samma öde till mötes som Paulus.

Utdrag ur "Framgång eller misslyckande beror på vilken vägmänniskan går" i "Ordet framträder i köttet"

430. Petrus var en människa som blev fullkomliggjord. Först efter att ha vunnit en ren kärlek till Gud genom att uppleva tuktan och dom blev han tillfullo fullkomliggjord; den väg han gick var vägen till fullkomning. Petrus gick alltså den rätta vägen från första början, och hans motivation för att tro på Gud var den rätta. Därför blev han fullkomliggjord och han vandrade på en ny väg* som människan aldrig tidigare beträtt. Men den väg som Paulus hade gått sedan begynnelsen var en väg av motstånd mot Kristus, och det var enbart på grund av att den helige Ande önskade använda honom i sitt verk och dra nytta av hans begåvning och alla hans meriter som han arbetade för Kristus i flera decennier. Han var bara en person som användes av den helige Ande, och han användes inte på grund av att Jesus såg positivt på hans mänsklighet, utan på grund av sin begåvning. Han kunde arbeta för Jesus därför att han slogs till marken, inte därför att han gärna gjorde det. Han kunde utföra detta arbete tack vare den helige Andes upplysning och vägledning, och det arbete han utförde representerade inte på något vis hans strävan eller hans mänsklighet. Paulus verk var en tjänares verk – han arbetade alltså som en apostel. Men Petrus var annorlunda: Han bedrev också en del verksamhet; den var inte lika omfattande som Paulus verksamhet, men han verkade aktivt samtidigt som han arbetade på sitt eget inträde, och hans verksamhet skilde sig från den som Paulus bedrev. Petrus arbete innebar att han gjorde det som en Guds skapelse är förpliktad att göra. Han var inte verksam som apostel, utan han arbetade medan han strävade efter kärleken till Gud. Även Paulus arbete omfattade hans personliga strävan. Han strävade inte av något annat skäl än sina förhoppningar för framtiden och sin önskan om ett bra slutmål. Han accepterade ingen förädling under sin verksamhet, och inte heller beskärning och hantering. Han trodde att om bara det arbete han utförde tillfredsställde Guds önskemål, och allt han gjorde behagade Gud, så väntade honom en belöning till slut. Hans verksamhet rymde inga personliga upplevelser – alltsamman var ett självändamål och det utfördes inte under en samtidig

strävan efter förändring. Hela hans verksamhet var en affärsuppgörelse, där fanns inget av den plikt eller underkastelse som åligger en Guds skapelse. Paulus gamla sinnelag genomgick ingen förändring under hans verksamhet. Hans arbete handlade bara om att tjäna andra och kunde inte åstadkomma förändringar i hans sinnelag. Paulus började bedriva sin verksamhet omedelbart utan att vare sig ha fullkomnats eller åtgärdats och vad som drev honom var lönen. Petrus var annorlunda: Han var en människa som beskurits, åtgärdats och förädlats. Målet och drivkraften bakom Petrus arbete skilde sig diametralt från Paulus. Även om Petrus inte bedrev så omfattande verksamhet, genomgick hans sinnelag många förändringar och vad han eftersträvade var sanningen och verklig förändring. Han arbetade inte bara för arbetets egen skull. Även om Paulus arbetade mycket var alltsamman den helige Andes verk, och även om Paulus samarbetade i denna verksamhet upplevde han den inte. Att Petrus arbetade mycket mindre berodde enbart på att den helige Ande inte arbetade så mycket genom honom. Det var inte omfattningen av deras verksamhet som avgjorde huruvida de fulländades; en av dem strävade i syfte att bli belönad, medan den andra gjorde det i syfte att uppnå en total kärlek till Gud och fullgöra sin plikt som en Guds skapelse, och han gjorde det i så hög grad att han kunde leva ut en härlig gestalt i syfte att uppfylla Guds önskan. De var olika till sitt yttre och även deras inre väsen skilde sig. Man kan inte avgöra vem av dem som fullkomnades genom att se på hur mycket de arbetade. Petrus strävade efter att leva ut sinnebilderna av en som älskar Gud, att bli någon som lydde Gud, att bli någon som accepterade att åtgärdas och beskäras, och att bli någon som fullgjorde sin plikt som en Guds skapelse. Han kunde viga sig åt Gud, lägga hela sin person i Guds händer och lyda honom intill döden. Det var vad han beslutat sig för att göra och det var också vad han gjorde. Det här är den grundläggande orsaken till att hans slut blev ett annat än Paulus. Det verk som den helige Ande utförde i Petrus var att göra honom fullkomlig, och det verk som den helige Ande utförde i Paulus var att använda honom. Orsaken var att de hade olika natur och olika uppfattning om strävan. Den helige Ande var verksam i båda. Petrus tillämpade detta verk på sig själv och lät även andra få del av det; Paulus försåg däremot andra med hela den helige Andes verk och fick inte själv ut något av det. Därför var förändringarna i Paulus nästan obefintliga även sedan han erfarit den helige Andes verk under så många år. Han var fortfarande kvar nästan helt i sitt naturliga tillstånd och han var fortfarande samma Paulus som förr. Enda skillnaden var att han

efter att ha utstått många års strapatsrik verksamhet hade lärt sig att "arbeta" och lärt sig att hålla ut, men hans gamla natur – hans synnerligen tävlingsinriktade och vinningslystna natur – fanns kvar. Fastän han arbetat så många år var han inte medveten om sitt fördärvade sinnelag. Han hade inte gjort sig av med sitt gamla sinnelag och det syntes tydligt i hans verksamhet. Han hade bara fått mer arbetserfarenhet, men enbart denna lilla erfarenhet kunde inte förändra honom och förändra hans syn på tillvaron eller vikten av hans strävan. Fastän han arbetade många år för Kristus och aldrig mer förföljde Herren Jesus, skedde det ingen förändring i hans hjärta vad gällde hans kunskap om Gud. Det betyder att han inte arbetade för att ägna sig helt åt Gud, utan tvärtom drevs han att arbeta för sin framtida slutmåls skull. I början förföljde han nämligen Kristus och underkastade sig inte Kristus; han var till sin natur en rebell som medvetet satte sig upp mot Kristus och inte hade någon kunskap om den helige Andes verk. När hans verksamhet närmade sig sitt slut hade han fortfarande ingen kännedom om den helige Andes arbete, utan handlade bara på eget initiativ enligt sin egen karaktär utan att bry sig det minsta om den helige Andes vilja. Därför var hans natur fientligt inställd till Kristus och lydde inte sanningen. Hur skulle en sådan person, som hade övergetts av den helige Andes verk, som inte kände till den helige Andes verk och som dessutom motarbetade Kristus, kunna bli frälst? Huruvida människan kan bli frälst beror inte på hur mycket arbete hon utför eller hur mycket hon engagerar sig, utan av huruvida hon känner till den helige Andes verk, huruvida hon kan omsätta sanningen i praktiken och huruvida hennes åsikter angående strävan stämmer med sanningen.

Utdrag ur "Framgång eller misslyckande beror på vilken vägmänniskan går" i "Ordet framträder i köttet"

431. Petrus fullkomnades genom att uppleva hantering och förädling. Han sa: "Jag måste alltid tillgodose Guds önskemål. Vad jag än gör strävar jag bara efter att uppfylla Guds önskan, och vare sig jag tuktas eller döms gör jag det ändå med glädje." Petrus gav sitt allt till Gud och det enda syftet med hans arbete, ord och hela liv var att älska Gud. Han var en människa som strävade efter helighet och ju mer han upplevde desto mer växte den kärlek till Gud som han hyste djupt inne i sitt hjärta. Paulus gjorde däremot bara ett yttre arbete, och även om han också slet hårt gjorde han det för att nå ett bra resultat och få en belöning. Om han hade vetat att han inte skulle få någon belöning skulle han ha gett upp sin verksamhet. Det viktiga för Petrus var den sanna kärlek han hade i sitt hjärta och det som var genomförbart och kunde uppnås. Han brydde sig inte

om huruvida han skulle få någon lön, utan huruvida hans sinnelag skulle kunna förändras. Det viktiga för Paulus var att arbeta ännu hårdare, det viktiga för honom var utåtriktat arbete och engagemang liksom de lärosatser som vanligt folk inte upplevde. Han var inte ett dugg intresserad av inre förändringar eller av att verkligen älska Gud. Petrus upplevelser syftade till att uppnå sann kärlek till Gud och sann kunskap om honom. De syftade till att skapa en närmare relation till Gud och ett praktiskt utlevande. Paulus gjorde sitt arbete därför att Jesus anförtrött honom det och för att få det han längtade efter, men det hade inget att göra med hans kunskap om sig själv och om Gud. Han arbetade uteslutande för att undgå tuktan och dom. Vad Petrus sökte var ren kärlek, och vad Paulus sökte var rättfärdighetens segerkrans. Petrus upplevde den helige Andes verk under många år och hade såväl praktisk kunskap om Kristus som en grundlig kunskap om sig själv. Och därför var hans kärlek till Gud ren. Många år av förädling hade lyft hans kunskap om Jesus och livet, hans kärlek var förbehållslös, en spontan kärlek, och han bad inte om något i gengäld och hoppades inte heller på några förmåner. Paulus arbetade i många år, men han besatt inte någon större kunskap om Kristus och hans kunskap om sig själv var också beklagansvärt liten. Han hyste helt enkelt inte någon kärlek till Kristus, och han utförde sitt arbete och löpte sitt lopp för att vinna den slutliga segerkransen. Vad han sökte var den finaste kransen, inte den renaste kärleken. Han sökte inte aktivt utan passivt; han gjorde inte sin plikt utan drevs framåt i sitt arbete sedan den helige Andes verk gripit tag i honom. Följaktligen visar inte hans verksamhet att han var en kvalificerad Guds skapelse; det var Petrus som var en kvalificerad Guds skapelse som gjorde vad som ålåg honom. Människan tänker att alla dessa som arbetar för Gud bör få en belöning, och det tas för givet att ju mer man bidrar med desto mer ska man vinna Guds gillande. Människans uppfattning är i själva verket affärsmässig och hon söker inte aktivt göra sin plikt som en Guds skapelse. För Gud är det så att ju mer folk söker att verkligen älska honom och lyda honom fullkomligt, vilket också innebär att de söker göra sin plikt som hans skapelser, desto mer kan de vinna hans gillande. Guds ståndpunkt är att kräva att människan återtar sin ursprungliga plikt och status. Människan är en varelse som skapats av Gud och därför ska hon inte överskrida sina befogenheter genom att ställa några som helst krav på Gud, utan enbart göra sin plikt som en Guds skapelse. Paulus och Petrus slutmål bestämdes utifrån huruvida de kunde göra sin plikt som Guds skapelser och inte utifrån storleken på deras

insatser; deras slutmål bestämdes utifrån vad de sökte från början, inte utifrån hur mycket de arbetade eller hur andra människor bedömde dem. Att söka att aktivt göra sin plikt som en Guds skapelse är vägen till framgång; att söka den väg som består av sann kärlek till Gud är den mest rätta vägen; att söka förändra sitt gamla sinnelag och söka ren kärlek till Gud är vägen till framgång. Denna väg till framgång är den väg som innebär ett återtagande av den ursprungliga plikt och det ursprungliga framträdande som åligger en Guds skapelse. Det är återtagandets väg och det är även målsättningen för hela Guds verk från början till slut.

Utdrag ur "Framgång eller misslyckande beror på vilken vägmänniskan går" i "Ordet framträder i köttet"

432. Paulus arbetade för Gud dag ut och dag in. Så länge det fanns arbete att göra gjorde han det. Han tänkte att på det viset skulle han kunna vinna kransen och behaga Gud, men han sökte inte efter möjligheter att förändra sig själv genom sin verksamhet. Allt i Petrus liv som inte uppfyllde Guds önskan fick honom att känna sig illa till mods. Om det inte tillfredsställde Guds önskan kände han sig ångerfull och letade efter ett lämpligt sätt att försöka behaga Guds hjärta. Även när det gällde de minsta och mest betydelselösa sidorna av hans liv krävde han av sig själv att han måste uppfylla Guds önskan. Han var inte mindre fordrande när det gällde sitt gamla sinnelag, och han var alltid rigorös i sina krav på sig själv att tränga djupare in i sanningen. Paulus var bara ute efter ytlig ryktbarhet och status. Han sökte briljera inför människor och försökte inte göra några djupare framsteg i sitt inträde i livet. Vad han intresserade sig för var lärosatser, inte verklighet. En del människor säger: "Paulus arbetade så mycket för Gud – varför mindes inte Gud honom? Petrus arbetade bara lite för Gud och bidrog inte i någon större utsträckning till församlingarna, så varför blev han fullkomliggjord?" Petrus älskade Gud till en viss grad, vilket var vad Gud krävde; endast sådana människor bär vittnesbörd. Och Paulus då? Hur mycket älskade han Gud? Vet du? Varför arbetade Paulus? Och varför arbetade Petrus? Petrus gjorde inte så mycket, men vet du vad som fanns djupt inne i hans hjärta? Paulus arbete gick ut på att sörja för församlingarna och stötta församlingarna. Vad Petrus upplevde var förändringar i sitt livssinnelag; han upplevde kärleken till Gud. Nu när du vet skillnaderna i deras inre väsen kan du se vem som i sista änden verkligen trodde på Gud och vem som inte gjorde det. En av dem älskade verkligen Gud medan den andre inte gjorde det; en genomgick förändringar i sitt sinnelag och det gjorde inte den andre; en tjänade ödmjukt och

uppmärksammades inte så lätt av folk, medan den andre dyrkades av människor och var en stor personlighet; en av dem sökte helighet, men det gjorde inte den andre och även om han inte var oren besatt han inte ren kärlek; den ene besatt sann mänsklighet, men inte den andre; den ene var fylld av känslan av att vara en Guds skapelse, men inte den andre. Detta är skillnaderna i Paulus och Petrus inre väsen. Den väg som Petrus gick var framgångens väg, som också var den väg som ledde till återtagande av normal mänsklighet och av den plikt som åligger en Guds skapelse. Petrus representerar alla dessa som är framgångsrika. Den väg Paulus gick var misslyckandets väg och han står för alla dessa som bara underkastar sig och offerar sig ytligt men inte hyser någon äkta kärlek till Gud. Paulus representerar alla dessa som inte äger sanningen. I sin tro på Gud sökte Petrus tillfredsställa Gud i alla avseenden och han försökte lyda allt som kom från Gud. Utan minsta klagan kunde han acceptera att tuktas och dömas liksom att förädlas, provas och sakna mycket i sitt liv – inget av detta kunde förändra hans kärlek till Gud. Var inte detta den ultimata gudskärleken? Var inte detta att göra en Guds skapelses plikt? Vare sig det gäller tuktan, dom eller prövning så kan du alltid vara lydig intill döden, och det är vad en Guds skapelse har att uppnå, det är renheten i kärleken till Gud. Om människan kan uppnå detta är hon en kvalificerad Guds skapelse och det finns inget som uppfyller Skaparens önskan mer. Föreställ dig att du är kapabel att arbeta för Gud, men du lyder honom inte och du är oförmögen att verkligen älska honom. Inte nog med att du då inte har gjort din plikt som en Guds skapelse, utan dessutom kommer du att fördömas av Gud därför att du är en person som inte besitter sanningen, som är oförmögen att lyda Gud och som är olydig mot honom. Du bryr dig bara om att arbeta för Gud och är inte intresserad av att omsätta sanningen i praktisk handling eller att lära känna dig själv. Du varken förstår eller känner Skaparen, och du varken lyder eller älskar honom. Du är en människa som är olydig mot Gud av födseln, och Gud älskar inte sådana människor.

Utdrag ur "Framgång eller misslyckande beror på vilken vägmänniskan går" i "Ordet framträder i köttet"

433. När människan värderar andra gör hon det med utgångspunkt från vad de bidragit med. När Gud värderar människan gör han det med utgångspunkt från hennes natur. Bland dessa som söker liv var Paulus en person som inte var medveten om sitt eget väsen. Han var sannerligen varken ödmjuk eller lydig och inte heller medveten om sitt eget väsen som stod i opposition till Gud. Han var alltså en människa som inte hade

genomgått detaljerade upplevelser, en människa som inte omsatte sanningen i praktisk handling. Petrus var annorlunda. Han var medveten om sina brister, sina svagheter och sitt fördärvade sinnelag som en Guds skapelse, och därmed hade han en väg av praktiskt handlande genom vilken han kunde förändra sitt sinnelag; han var inte en av dem som bara hade lärosatser och inte ägde någon verklighet. Dessa som förändras är nya människor som har blivit frälsta, de är sådana som är kvalificerade i att eftersträva sanningen. Folk som inte förändras tillhör den kategorin som är naturligt föråldrade; de är sådana som inte har blivit frälsta, alltså sådana som Gud avskyr och förkastar. Gud kommer inte att minnas dem oavsett hur stor deras arbetsinsats är. När du jämför detta med din egen strävan bör det vara uppenbart huruvida du när det kommer till kritan är samma sorts människa som Petrus eller Paulus. Om det fortfarande inte finns någon sanning i vad du söker, och om du fortfarande är lika arrogant och förmäten som Paulus och fortfarande lika munvig och skrytsam som han, då är du utan tvivel en degenererad individ som misslyckas. Om du söker på samma sätt som Petrus, om du söker praktiska handlingar och sanna förändringar, om du inte är arrogant eller egensinnig utan söker göra din plikt, då kommer du att bli en Guds skapelse som kan segra. Paulus var inte medveten om sitt eget inre väsen eller fördärv, och än mindre var han medveten om sin egen olydnad. Han nämnde aldrig sitt avskyvärda trots mot Kristus och han var inte heller särskilt ångerfull. Han presenterade bara en kortfattad förklaring och innerst inne i sitt hjärta underkastade han sig aldrig Gud helt och hållet. Även om han föll till marken på vägen till Damaskus, blickade han aldrig djupt in i sig själv. Han var nöjd bara med att fortsätta arbeta och betraktade inte att att lära känna sig själv och förändra sitt gamla sinnelag som det viktigaste. Han var nöjd med att bara förkunna sanningen, med att sörja för andra för att lindra sitt eget samvete, och med att inte längre förfölja Jesu lärjungar och på så sätt trösta sig själv och förlåta sig själv för sina gamla synder. Det mål han strävade efter var inget mer än en framtida krans och förgängligt arbete, det mål han strävade efter var nåd i överflöd. Han sökte inte tillräcklig sanning, och inte heller försökte han tränga djupare in i en sanning som han tidigare inte förstått. Hans självkänedom kan följaktligen sägas vara oriktig och han accepterade inte tuktan eller dom. Att han kunde arbeta betyder inte att han hade någon kunskap om sin egen natur eller sitt inre väsen; hans fokus låg enbart på yttre seder och bruk. Vad han strävade efter var vidare inte förändring utan kunskap. Hans arbete var helt och hållet resultatet

av att Jesus uppenbarat sig för honom på vägen till Damaskus. Det var inte något som han själv bestämt sig för från början, och inte heller var det verksamhet som ägde rum efter det att han accepterat beskärning av sitt gamla sinnelag. Oavsett hur han arbetade förändrades inte hans gamla sinnelag, och därför innebar inte hans arbete någon gottgörelse för hans gamla synder utan spelade bara en viss roll för den tidens församlingar. För en människa som han, vars gamla sinnelag inte förändrades – alltså en människa som inte vann frälsning och i än högre grad saknade sanningen – var absolut oförmögen att bli en av dessa som accepterades av Herren Jesus. Han var inte en person som var fylld av kärlek till och vördnad för Jesus Kristus, inte heller var han en person som var duktig på att söka sanningen, och än mindre var han en person som sökte lära känna inkarnationens hemlighet. Han var bara en människa som var skicklig på spetsfundigheter och inte skulle ge vika för någon som stod över honom eller som hade sanningen. Han avundades människor eller sanningar som gick emot honom eller var fientligt inställda till honom, och föredrog begåvade människor som visade upp en imponerande personlighet och var i besittning av gedigna kunskaper. Han tyckte inte om att umgås med fattiga människor som sökte den sanna vägen och bara intresserade sig för sanningen, utan befattade sig i stället med äldre personer i religiösa organisationer som bara talade om doktriner och hade kunskap i överflöd. Han hyste ingen kärlek till den helige Andes nya verk och brydde sig inte om rörelsen med den helige Andes nya verk. I stället gynnade han dessa regler och lärosatser som var högre än allmänna sanningar. Hans innersta väsen och allt det han sökte gör att han inte förtjänar att kallas en kristen som strävade efter sanningen, och än mindre en trogen tjänare i Guds hus, för han var alldeles för skenhelig och olydig. Även om han är känd som en Herren Jesu tjänare var han inte alls lämpad att träda in genom himmelrikets port, för hans handlande från början till slut kan inte kallas rättfärdigt. Han kan bara ses som en hycklare som handlade orättfärdigt men samtidigt verkade för Kristus. Även om han inte kan kallas ond, kan man med fog kalla honom för en människa som handlade orättfärdigt. Han arbetade hårt, men han ska inte bedömas utifrån mängden arbete han utförde, utan enbart utifrån dess kvalitet och substans. Endast på det viset är det möjligt att komma till klarhet med den här saken. Han tänkte alltid: ”Jag är kapabel att arbeta; jag är tar hänsyn till Herrens börda och ingen annan, och ingen ångrar sig så djupt som jag och jag har sett det stora ljuset och därför är min ånger djupare än någon annans.”

Det här var vad han tänkte i sitt hjärta på den tiden. Mot slutet av sin verksamhet sa Paulus: "Jag har utkämpat kampen, jag har avslutat mitt lopp och nu väntar mig en rättfärdighetens krans." Hans kamp, arbete och lopp gick helt och hållet ut på att vinna rättfärdighetens segerkrans, och han kämpade sig inte aktivt framåt. Även om han inte var oengagerad i sin verksamhet kan man säga att han utförde sitt arbete enbart i syfte att kompensera sina misstag och tysta sitt samvetes anklagelser. Han hoppades bara på att bli klar med sitt arbete, få avsluta sitt lopp och utkämpa sin kamp så snart som möjligt, för desto snabbare skulle han kunna få sin efterlängtnade rättfärdighetens krans. Vad han längtade efter var inte att möta Herren Jesus med sina erfarenheter och sin sanna kunskap, utan att avsluta sitt arbete så snart som möjligt så att han när han mötte Herren Jesus skulle kunna få den lön han förtjänat genom sitt arbete. Han använde sin verksamhet för att trösta sig själv och för att kunna få en framtida segerkrans i utbyte. Vad han sökte var inte sanningen eller Gud utan enbart segerkransen. Hur kan en sådan strävan hålla måttet? Hans motivation, hans arbete, det pris han betalade och alla hans ansträngningar – alltsamman var genomsyrat av hans underbara fantasier och han arbetade helt och hållet med utgångspunkt från sina egna önskningar. I hela hans verk fanns det inte den minsta villighet i det pris han betalade; han var bara sysselsatt med att göra en affär. Hans arbetade inte med glädje för att fullgöra sin plikt, utan han arbetade med glädje för att kunna genomföra affärstransaktionen. Har den sortens ansträngningar något värde? Vem skulle prisa hans orena ansträngningar? Vem har något intresse av sådana ansträngningar? Hans verksamhet var full av framtidsdrömmar, full av underbara planer och innehöll inget sätt att förändra det mänskliga sinnelaget. Så mycket av hans godhet var falsk; hans arbete gav inte liv och hövskheten var hyckleri; det handlade om en affärsuppgörelse. Hur kan ett sådant arbete föra människan till vägen som innebär att hon återtar sin ursprungliga plikt?

Utdrag ur "Framgång eller misslyckande beror på vilken vägmänniskan går" i "Ordet framträder i köttet"

434. Allt som Petrus sökte var i samklang med Guds hjärta. Han sökte att tillgodose vad Gud begärde och oavsett lidande och motgångar var han villig att uppfylla Guds önskan. För den som tror på Gud finns ingen viktigare strävan. Vad Paulus sökte fläckades av hans eget kött, hans egna åsikter och hans egna planer och projekt. Han var inte på något vis en kvalificerad Guds skapelse, och han var inte en person som sökte tillgodose Guds önskemål. Petrus sökte underkasta sig Guds arrangemang och även om

han inte utförde något storverk var motivationen bakom hans arbete liksom den väg han gick de rätta; även om han inte kunde vinna många människor kunde han följa sanningens väg. Därför kan man säga att han var en kvalificerad Guds skapelse. Idag ska du kunna göra din plikt som en Guds skapelse och sträva efter att underkasta dig alla Guds arrangemang även om du inte är en arbetare. Du ska kunna lyda allt Gud säger och uppleva alla sorters vedermödor och förädlingar, och även om du är svag ska du kunna älska Gud i ditt hjärta. Dessa som tar ansvar för sitt eget liv är villiga att göra det som är en Guds skapelses skyldighet, och deras syn på strävan är den rätta. Det är sådana människor Gud behöver. Om du arbetade hårt och andra gagnades av din undervisning men du själv inte förändrades och inte bar något vittnesbörd eller hade någon sann upplevelse, så att inget av det du gjort bär vittnesbörd när ditt liv är slut – är du då en människa som har förändrats? Är du en person som strävar efter sanningen? På den tiden använde den helige Ande dig, men när han använde dig använde han den del av dig som kunde nyttjas till arbete, och han använde inte den del av dig som inte kunde nyttjas. Om du försökte förändras fullkomnades du gradvis under tiden som du användes. Men den helige Ande tar inte på sig något ansvar för huruvida du i sista änden blir vunnen eller inte, utan det beror på din strävan. Om det inte sker några förändringar i ditt personliga sinnelag så beror det på att din syn på arbetet är felaktig. Om du inte erhåller någon lön så får du skylla dig själv och orsaken är att du inte har omsatt sanningen i praktisk handling och är oförmögen att uppfylla Guds önskemål. Därför är ingenting viktigare än dina personliga upplevelser och ingenting är mer avgörande än ditt personliga inträde! En del människor kommer till slut att säga: ”Jag har arbetat så mycket för dig och även om jag kanske inte har åstadkommit någonting storslaget så har jag ändå varit ihärdig i mina ansträngningar. Kan du inte bara låta mig komma in i himlen och äta livets frukt?” Du måste veta vilken sorts människor jag önskar; de som är orena tillåts inte träda in i mitt rike; de som är orena tillåts inte besudla den heliga marken. Även om du har arbetat mycket och slitit i många år men i sista änden likväl är bedrövtligt smutsig, då kommer det att vara oacceptabelt för himlens lag att du önskar komma in i mitt rike! Sedan världens grundande till idag har jag aldrig erbjudit enkelt tillträde till mitt rike för dem som fjäskar för mig. Detta är en himmelsk regel och ingen kan bryta mot den! Du måste söka livet. De som kommer att bli fullkomliggjorda är idag av samma sort som Petrus: Det är dessa som söker

förändringar i sitt eget sinnelag och som är villiga att vittna för Gud och göra sin plikt som en Guds skapelse. Endast sådana människor kommer att fullkomnas. Om du bara tänker på belöningar och inte försöker förändra ditt livssinnelag kommer alla dina ansträngningar att vara förgäves – detta är en orubblig sanning!

Utdrag ur "Framgång eller misslyckande beror på vilken vägmänniskan går" i "Ordet framträder i köttet"

435. Av skillnaden i Petrus och Paulus karaktärer bör du inse att alla dessa som inte strävar efter liv sliter förgäves! Du tror på Gud och följer Gud, så i ditt hjärta måste du älska Gud. Du måste kasta bort ditt fördärvade sinnelag, du måste söka att uppfylla Guds önskan och du måste göra en Guds skapelses plikt. Eftersom du tror på och följer Gud måste du offra allt till honom, inte göra personliga val eller krav, och du måste uppnå förverkligandet av Guds önskemål. Eftersom du är skapad ska du lyda Herren som skapade dig, för du saknar av födseln makt över dig själv och du är oförmögen att kontrollera ditt eget öde. Eftersom du är en person som tror på Gud måste du söka helighet och förändring. Eftersom du är en Guds skapelse måste du göra din plikt och hålla dig på din plats, och du får inte överskrida din plikt. Avsikten är inte att begränsa dig eller förtrycka dig med hjälp av lärosatser, utan detta är den väg genom vilken du kan göra din plikt, och det är något som alla som handlar rättfärdigt kan – och måste – uppnå. Om du jämför Petrus och Paulus innersta väsen kommer du att förstå hur du ska söka. Angående de vägar som Petrus och Paulus gick, så är den ena vägen mot fullkomnande och den andra vägen mot förintelse; Petrus och Paulus står för två olika vägar. Även om båda fick den helige Andes verk och den helige Andes insikt och upplysning, och även om båda accepterade det som Herren Jesus hade anförtrott dem, bar de inte samma frukt: Den ene bar verkligen frukt, men det gjorde inte den andre. Om du ser till deras väsentliga egenskaper, det arbete de utförde, vad de gav uttryck för utåt sett och deras slutliga öde, så måste du förstå vilken väg du ska ta, vilken väg du ska välja att gå. De gick två helt olika vägar. Paulus och Petrus var kvintessensen av respektive väg, så ända från första början hölls de fram som typexempel på dessa två vägar. Vad är de avgörande punkterna i Paulus upplevelser och varför nådde han inte framgång? Vad är de avgörande punkterna i Petrus upplevelser och hur upplevde han att bli fullkomliggjord? Om du jämför vad som var viktigt för var och en av dem, då vet du exakt vilken sorts människa Gud vill ha, vad Guds vilja är, vad Guds sinnelag är, vilken sorts person som slutligen kommer att fullkomnas och även vilken sorts person

som inte kommer att fullkomnas; du kommer att veta vad dessa som kommer att bli fullkomliggjorda har för sinnelag, och vad dessa som inte kommer att bli fullkomliggjorda har för sinnelag – de här viktiga faktorerna kan ses i Petrus och Paulus upplevelser. Gud skapade allting och därför ser han till att hela skapelsen kommer under hans herravälde och underkastar sig hans herravälde; han kommer att vara herre över allting så att allt finns i hans händer. Hela Guds skapelse, inklusive djur, växter och människor, berg, floder och sjöar – allt måste komma under hans herravälde. Allt i skyn och på marken måste komma under hans herravälde. De kan inte välja utan måste alla underkasta sig hans anordningar. Detta har Gud bestämt och det är Guds makt. Gud är herre över allt och beordrar och rangordnar allt, så att allt klassificeras efter sitt slag och tilldelas sin egen position i enlighet med Guds vilja. Oavsett hur stort det är kan ingenting vara högre än Gud, allting tjänar mänskligheten som skapats av Gud och ingenting vågar vägra lyda Gud eller ställa några krav på honom. Därför måste även människan, i egenskap av en Guds skapelse, göra vad som är människans plikt. Oavsett om hon är allting herre eller förvaltare, oavsett hur hög ställning människan har bland allt övrigt, så är hon ändå bara en liten människa under Guds herravälde och inte mer än en obetydlig mänsklig varelse, en Guds skapelse, och kommer aldrig att stå över Gud. Som en Guds skapelse ska människan sträva efter att göra vad som är en Guds skapelses plikt och söka att älska Gud utan att göra andra val, för Gud är värdig människans kärlek. Dessa som söker att älska Gud ska inte söka några personliga förmåner eller söka det som de personligen längtar efter; detta är det mest korrekta sättet att sträva. Om det du söker är sanningen, om det du omsätter i praktisk handling är sanningen och om det du uppnår är en förändring i ditt sinnelag, då är den väg du går på den rätta vägen. Om det du söker är köttets välsignelser och det du omsätter i praktisk handling är dina egna åsikter om sanningen, om det inte sker någon förändring i ditt sinnelag, om du inte alls är lydig mot Gud i köttet och du fortfarande lever i vaghet, då kommer det du söker med visshet att ta dig till helvetet, för den väg som du går är misslyckandets väg. Huruvida du kommer att fullkomnas eller förgöras beror på din egen strävan, vilket också kan uttryckas som att framgång eller misslyckande beror på vilken väg som människan går.

Utdrag ur "Framgång eller misslyckande beror på vilken vägmänniskan går" i "Ordet framträder i köttet"

J. Om hur man ska sträva efter att älska Gud

436. Guds väsen är inte bara något som människan skall tro på; det är dessutom något som människan skall älska. Men många av dem som tror på Gud är oförmögna att upptäcka denna "hemlighet". Folk vågar inte älska Gud, och det försöker inte heller älska honom. De har aldrig upptäckt att det finns så mycket som är älskvärt hos Gud, de har aldrig upptäckt att Gud är den Gud som älskar människan, och att han är den Gud som människan skall älska. Guds ljuvlighet uttrycks i hans verk: Endast när de upplever hans verk kan människor upptäcka hans ljuvlighet, endast i sina faktiska erfarenheter kan de uppskatta Guds ljuvlighet, och utan att uppleva det i verkliga livet, kan inte någon upptäcka Guds ljuvlighet. Det finns så mycket att älska hos Gud, men utan att faktiskt engagera sig i honom är människor oförmögna att upptäcka det. Det vill säga, om Gud inte hade blivit kött, skulle folk ha varit oförmögna att faktiskt engagera sig i honom, och om de inte hade kunnat engagera sig i honom, skulle de inte heller ha kunnat uppleva hans verk – och deras kärlek till Gud skulle därmed vara befläckad med mycket falskhet och inbillning. Kärleken till Gud i himlen är inte lika verklig som kärleken till Gud på jorden, för människors kunskap om Gud i himlen bygger på deras föreställningar, snarare än på vad de har sett med egna ögon, och vad de personligen har erfarit. När Gud kommer till jorden, kan människor skåda hans faktiska gärningar och hans ljuvlighet, och de kan se hela hans praktiska och normala sinnelag, allt detta tusentals gånger mer verkligt än kunskapen om Gud i himlen. Oavsett hur mycket folk älskar Gud i himlen, finns det inget verkligt i den kärleken, och den är full av mänskliga idéer. Oavsett hur liten deras kärlek till Gud på jorden är, är den kärleken verklig; även om det bara finns en aning av den, är den fortfarande verklig. Gud får folk att känna honom genom verkligt arbete, och genom denna kunskap vinner han deras kärlek. Det är som med Petrus: Om han inte hade levt med Jesus, skulle det ha varit omöjligt för honom att älska Jesus. Hans lojalitet mot Jesus byggde också den på hans förbindelse med Jesus. För att få människan att älska honom, har Gud kommit till människan och lever tillsammans med henne, och allt vad han får människan att se och uppleva är Guds verklighet.

Utdrag ur "De som älskar Gud kommer för evigt att leva i hans ljus" i "Ordet framträder i köttet"

437. "Kärlek", som det kallas, hänvisar till en känsla som är ren och fläckfri, där du använder ditt hjärta för att älska, känna och vara omtänksam. I kärlek finns inga villkor,

inga hinder och inga avstånd. I kärlek finns ingen misstanke, inget bedrägeri och ingen listighet. I kärlek finns inga affärsuppgörelser och inget orent. Om du älskar, kommer du inte att bedra, klaga, förråda, göra uppror, kräva något eller försöka få något eller en viss summa. Om du älskar kommer du gärna att offra dig och uthärda svårigheter, och du kommer att bli förenlig med mig. Du kommer att ge upp ditt allt för mig, ge upp din familj, din framtid, din ungdom och ditt äktenskap. Annars skulle din kärlek inte alls vara kärlek, utan snarare svek och förräderi! Vilken slags kärlek har du? Är det sann kärlek? Eller falsk? Hur mycket har du avstått från? Hur mycket har du offrat? Hur mycket kärlek har jag fått från dig? Vet du det? Era hjärtan är fyllda av ondska, svek och bedrägeri, och eftersom det är så, hur mycket orenheter finns det i er kärlek? Ni tror att ni redan har gett upp tillräckligt för mig, ni tror att er kärlek till mig redan är tillräcklig. Men varför för då era ord och handlingar alltid med sig uppror och bedrägeri? Ni följer mig, men erkänner inte mitt ord. Betraktas detta som kärlek? Ni följer mig, men stöter ändå bort mig. Betraktas detta som kärlek? Ni följer mig, men är misstrogna mot mig. Betraktas detta som kärlek? Ni följer mig, men kan inte acceptera min existens. Betraktas detta som kärlek? Ni följer mig, men behandlar mig inte som det anstår den jag är och ni gör hela tiden saker svåra för mig. Betraktas detta som kärlek? Ni följer mig, men försöker ändå lura mig och bedra mig i alla frågor. Betraktas detta som kärlek? Ni tjänar mig, men ni fruktar mig inte. Betraktas detta som kärlek? Ni motsätter er mig i alla avseenden och alla angelägenheter. Betraktas allt detta som kärlek? Ni har offrat mycket, det är sant, men ni har ändå aldrig utövat det jag kräver av er. Kan detta betraktas som kärlek? Noggrann beräkning visar att det inte finns den minsta antydning av kärlek till mig inom er. Efter så många års arbete, och alla de ord som jag har tillhandahållit, hur mycket har ni egentligen vunnit? Förtjänar inte detta en noggrann tillbakablick?

Utdrag ur "Många är kallade men få utvalda" i "Ordet framträder i köttet"

438. Ingen lärdom är djupare än lärdomen att älska Gud, och man kan säga att den lärdom människor får från en livslång tro är hur man älskar Gud. Det innebär att om du tror på Gud måste du älska Gud. Om du bara tror på Gud men inte älskar honom, inte har uppnått kunskapen om Gud, och aldrig har älskat Gud med en sann kärlek som kommer inifrån ditt hjärta, då är din tro på Gud lönlös; om du i din tro på Gud inte älskar Gud, då lever du förgäves, och hela ditt liv är det mest obetydliga av alla liv. Om

du under hela ditt liv aldrig har älskat eller tillfredsställt Gud, vad är det då för poäng med att du lever? Och vad är poängen med din tro på Gud? Är inte den ett slöseri med ansträngning? Detta innebär att om människor skall tro på och älska Gud, då måste de betala ett pris. Istället för att försöka handla på ett visst sätt utåt, bör de söka sann insikt i djupet av sina hjärtan. Om du är förtjust i att sjunga och dansa, men oförmögen att omsätta sanningen i praktiken, kan det då sägas att du älskar Gud? Att älska Gud kräver att man söker Guds vilja i allt, och att du sonderar djupt inom dig när något händer dig, försöker greppa Guds vilja, och försöker se vad Guds vilja är i den här frågan, vad han vill att du skall uppnå, och hur du bör vara uppmärksam på hans vilja. Exempelvis: Något händer som kräver att du utstår vedermöda, och vid det tillfället borde du förstå vad Guds vilja är och hur du bör vara uppmärksam på hans vilja. Du får inte tillfredsställa dig själv: Lägg först dig själv åt sidan. Ingenting är mer uselt än köttet. Du måste sträva efter att tillfredsställa Gud, och måste fullfölja din plikt. Med sådana tankar kommer Gud att ge dig särskild upplysning i den här frågan, och ditt hjärta kommer också att finna tröst.

Utdrag ur "Bara att älska Gud är att verkligen tro på Gud" i "Ordet framträder i köttet"

439. I dag vet ni alla att människans tro på Gud inte bara handlar om själens frälsning och köttets välmående, och det handlar inte heller om att berika sitt eget liv genom att älska Gud, och så vidare. Det ligger till så att om du älskar Gud för att må bra i köttet eller känna tillfälligt välbehag, så kan du visserligen nå höjden av din kärlek till Gud och inte behöva be om någonting längre, men den kärlek du söker är då ändå en oren kärlek och behagar inte Gud. De som använder kärleken till Gud för att berika sina tråkiga liv och fylla en tomhet i sina hjärtan är de som strävar efter att leva bekvämt, inte de som verkligen strävar efter att älska Gud. Den sortens kärlek är emot ens vilja, en jakt på känslomässigt välbehag, och Gud behöver inte den sortens kärlek. Av vilket slag är då den kärlek du har? Varför älskar du Gud? Hur mycket sann kärlek har du till Gud just nu? De flesta av er har just den kärlek vi talade om. Den sortens kärlek kan bara behålla status quo – den kan inte bli en sådan kärlek som varar för evigt, inte slå rot i människan. Den sortens kärlek är som en blomma som blommar och vissnar utan att bära frukt. Med andra ord: När du en gång har älskat Gud på det sättet och det inte finns någon som kan leda dig på vägen framåt, så kommer du att falla. Om du bara kan älska Gud under den tid då du älskar Gud, och inte efteråt ändrar någonting av ditt

livssinnelag, så kommer du att fortsätta vara innesluten i mörker, där du inte kan fly och fortfarande inte slipper manipuleras och luras av Satan. Ingen sådan människa kan helt och hållet vinnas av Gud; i slutändan tillhör hennes ande, själ och kropp alltså Satan. Det är ingen tvekan om det. De som inte helt kan vinnas av Gud kommer alla att återgå till sin ursprungliga plats, det vill säga tillbaka till Satan, och de kommer att hamna i sjön som brinner av eld och svavel och få finna sig i nästa steg i straffet från Gud. De som vinnas av Gud är de som gör uppror mot Satan och flyr från hans överhöghet. Sådana människor kommer officiellt att räknas in i rikets folk. Det är så rikets folk blir till. Är du villig att bli en sådan människa? Är du villig att vinnas av Gud? Är du villig att fly undan Satans överhöghet och återvända till Gud? Tillhör du Satan eller är du inräknad i rikets folk?

Utdrag ur "Vad troende bör ha för perspektiv" i "Ordet framträder i köttet"

440. Människan har levt höljd i mörkets inflytande, i slaveri under Satans inflytande, utan möjlighet att undkomma. Och efter att ha bearbetats av Satan blir människans sinnelag alltmer fördärvat. Man skulle kunna säga att människan alltid har levt med sitt fördärvade sataniska sinnelag, oförmögen att verkligen älska Gud. Om människan vill älska Gud måste därför hennes själv rättfärdighet, självupptagenhet, arrogans, inbilskhet och liknande, som alltsamman tillhör Satans sinnelag, skalas av henne. Om inte, är hennes kärlek en oren kärlek, en satanisk kärlek, en kärlek som absolut inte kan få Guds godkännande. Ingen kan verkligen älska Gud utan att direkt fullkomliggöras, åtgärdas, krossas, beskåras, tillrättavisas eller förfinas av den helige Ande.

Utdrag ur "Den fördärvade människan är oförmögen att representera Gud" i "Ordet framträder i köttet"

441. När människor kontakter Gud med sina hjärtan, när deras hjärtan är kapabla att till fullo vända sig till honom, det är det första steget av mänsklig kärlek till Gud. Om du vill älska Gud måste du först kunna vända ditt hjärta till honom. Vad innebär det att vända ditt hjärta till Gud? Det är när allt som du strävar efter i ditt hjärta är till för att älska och vinna Gud, och detta visar att du helt har vänt ditt hjärta till Gud. Vid sidan av Gud och hans ord finns det nästan inget annat i ditt hjärta (familj, rikedom, make, hustru, barn eller andra ting). Även om sådant finns kan det inte uppta ditt hjärta och du tänker inte på dina framtidsmöjligheter utan du eftersträvar bara att älska Gud. Vid den tidpunkten kommer du att helt ha vänt ditt hjärta till Gud. Anta att du fortfarande

smider planer för dig själv i ditt hjärta och ständigt eftersträvar din egen personliga vinning, ständigt tänker: "När kan jag begära något litet av Gud? När kommer min familj att få välstånd? Hur kan jag skaffa mig lite fina kläder? ..." Om du lever i ett sådant tillstånd visar det att ditt hjärta inte fullt ut har vänts till Gud. Om du bara har Guds ord i ditt hjärta och du alltid kan be till Gud och komma honom nära, som om han vore dig väldigt nära, som om Gud vore inom dig och du vore inom honom, om du befinner dig i ett sådant tillstånd, då betyder det att ditt hjärta har varit i Guds närvaro. Om du ber till Gud och äter och dricker av hans ord varje dag, alltid tänker på kyrkans arbete, om du visar hänsyn till Guds vilja, använder ditt hjärta till att genuint älska honom och tillfredsställa hans hjärta, då kommer ditt hjärta att tillhöra Gud. Om ditt hjärta är upptaget av ett antal andra saker, då är det fortfarande upptaget av Satan och har inte verkligen vänt sig till Gud. När någons hjärta verkligen har vänt sig till Gud, då har den personen en genuin och spontan kärlek till honom och kommer att kunna beakta Guds verk. Trots att sådana personer fortfarande kommer att råka ut för dåraktiga och vettlösa tillstånd, kommer de att kunna beakta Guds hus intressen, hans verk och sitt sinnelags förändring. Deras hjärtan kommer att vara helt korrekta. Vissa människor viftar alltid med kyrkans flagga oavsett vad de gör; sanningen är att detta är för deras eget gagn. En sådan person har inte rätt typ av motivation. Han är förvrängd och bedräglig och det mesta av det han gör görs för den egna personliga vinningen. En sådan person strävar inte efter att älska Gud; hans hjärta tillhör fortfarande Satan och kan inte vändas till Gud. Gud har inget sätt att erhålla en sådan person.

Utdrag ur "Genuin kärlek till Gud är spontan" i "Ordet framträder i köttet"

442. I varje steg av sitt verk som Gud utför i människor verkar det utåt sett vara samverkan mellan människor, som om det härrörde från mänskliga planer eller från mänskligt ingripande. Men bakom kulisserna är varje steg av verket, och allting som händer, ett vad som Satan slagit inför Gud, och som kräver att människor står fasta i sitt vittnesbörd om Gud. Ta till exempel när Job blev prövad: Bakom kulisserna slog Satan vad med Gud, och det som hände Job var människors gärningar och människors ingripande. Bakom varje steg som Gud utför i er ligger Satans vadslagning med Gud – bakom allting pågår en strid. Om du till exempel har fördomar mot dina bröder och systrar, så har du ord som du vill säga – ord som du känner kan vara misshagliga för Gud – men det blir svårt för dig inombords, och i det ögonblicket börjar en strid

utkämpas inom dig: Skall jag tala eller inte? Detta är striden. Det pågår alltså en strid i allting, och när det pågår en strid inom dig, så verkar Gud inom dig tack vare ditt faktiska samarbete och ditt faktiska lidande. I slutändan kan du invändigt lägga frågan åt sidan och vreden slocknar naturligt. Sådan är effekten av ditt samarbete med Gud. Allt du gör kräver att du betalar ett visst pris i dina ansträngningar. Utan någon verklig vederböda kan du inte tillfredsställa Gud, det kommer inte ens i närheten av att tillfredsställa Gud, och du uttalar bara tomma motton! Kan dessa tomma motton tillfredsställa Gud? När Gud och Satan strider i den andliga sfären, hur bör du tillfredsställa Gud, och hur bör du stå stadig i ditt vittnesbörd om honom? Du bör veta att allt som händer dig är en stor prövning och det tillfälle då Gud vill att du vittnar. Utåt ser det som händer kanske inte så märkvärdigt ut, men när de sakerna händer visar de om du älskar Gud eller inte. Om du gör det, kommer du att kunna stå stadig i ditt vittnesbörd om honom, och om du inte har omsatt kärleken till honom i praktiken, så visar det att du inte är en som omsätter sanningen i praktiken, att du är utan sanning, och utan liv, att du är en agn! När något händer människor är det alltid för att Gud vill att de skall stå fasta i sitt vittnesbörd om honom. Inget stort har hänt dig för ögonblicket, och du bär inte fram något stort vittnesbörd, men varje detalj i ditt dagliga liv har med vittnesbördet om Gud att göra. Om du kan vinna beundran från dina bröder och systrar, dina familjemedlemmar och alla runt omkring dig; om de icke-troende en dag kommer och beundrar allt du gör, och ser att allt som Gud gör är underbart, då kommer du att ha burit vittnesbörd. Fastän du inte har någon insikt och din kvalitet är dålig, så kan du genom att Gud gör dig fullkomlig tillfredsställa honom, vara uppmärksam på hans vilja och visa andra vilket stort verk han har utfört i människor av sämsta kvalitet. När folk lär känna Gud och blir övervinnare inför Satan, i hög grad lojala mot Gud, då finns det ingen som har mer ryggrad än denna folkskara och detta är det största vittnesbördet. Fastän du är oförmögen att utföra stort arbete, kan du tillfredsställa Gud. Andra kan inte lägga sina föreställningar åt sidan, men det kan du; andra kan inte bära vittnesbörd om Gud under sina faktiska upplevelser, men du kan använda din faktiska mognad och dina gärningar för att återgälda Guds kärlek och bära ett genljudande vittnesbörd om honom. Endast detta räknas som att verkligen älska Gud.

Utdrag ur "Bara att älska Gud är att verkligen tro på Gud" i "Ordet framträder i köttet"

443. Ju mer du omsätter sanningen i praktiken, desto mer besitter sanningen dig; ju mer du omsätter sanningen i praktiken, desto mer du besitter du Guds kärlek; och ju mer du omsätter sanningen i praktiken, desto mer välsignad är du av Gud. Om du alltid praktiserar den på detta sätt, kommer Guds kärlek i dig att successivt göra det möjligt för dig att se, precis så som Petrus kom att lära känna Gud: Petrus sade att Gud inte bara har visdomen att skapa himmel och jord och alla ting, utan att han även har visdomen att utföra ett äkta verk i människor. Petrus sade att han inte bara är värd människors kärlek på grund av sin skapelse av himmel och jord och alla ting, utan än mer på grund av sin förmåga att skapa människan, rädda människan, göra människan fullkomlig, och att efterlämna sin kärlek till människan. Petrus sade också att det finns mycket i honom som är värt människans kärlek. Petrus sade till Jesus: "Förtjänar inte du folkets kärlek för mycket mer än att ha skapat himmel och jord och alla ting? Det finns mer i dig som är älskvärt. Du agerar och rör dig i det verkliga livet, din Ande berör mig inombords, du fostrar mig, du förebrår mig – allt detta är ännu mer värdigt folkets kärlek." Om du vill se och uppleva Guds kärlek, då måste du utforska och söka i verkliga livet och du måste vara beredd att lägga ditt eget kött åt sidan. Du måste fatta detta beslut. Du måste vara en beslutsam person, som kan tillfredsställa Gud i allt. Du får inte vara lat, åtrå köttets njutningar eller leva för köttet, utan du skall leva för Gud. Det kan komma tillfällen när du inte tillfredsställer Gud. Det beror på att du inte förstår Guds vilja; nästa gång, även om det kommer att kräva mer ansträngning, måste du tillfredsställa honom, och inte tillfredsställa köttet. När du får erfarenheter på det här sättet, kommer du att ha lärt känna Gud. Du kommer att upptäcka att Gud skapade himmel och jord och alla ting, att han har blivit kött så att människor verkligen och faktiskt kan se honom, och verkligen och faktiskt kan umgås med honom, att han kan vandra bland människorna, att hans Ande kan göra människor fullkomliga i verkliga livet och låta dem se hans ljuvlighet och uppleva hans fostran, hans tuktan och hans välsignelser. Om du alltid får erfarenheter på det här sättet, kommer du att vara oskiljaktig från Gud i verkliga livet, och om din relation med Gud en dag upphör att vara normal, kommer du att kunna uppleva förebråelse och känna ånger. När du har ett normalt förhållande till Gud, kommer du aldrig att vilja överge Gud, och om Gud en dag säger att han kommer att överge dig, kommer du att bli rädd och säga att du hellre skulle dö än överges av Gud. Så snart du känner dessa känslor, kommer du att känna att

du är oförmögen att överge Gud, och på så sätt kommer du att ha en grundval, och du kommer verkligen att åtnjuta Guds kärlek.

Utdrag ur "De som älskar Gud kommer för evigt att leva i hans ljus" i "Ordet framträder i köttet"

444. Hur mycket älskar du egentligen Gud idag? Och hur mycket känner du egentligen till av allt det som Gud har utfört i dig? Det är något som du bör lära dig. När Gud kommer till jorden är meningen med allt som han har utfört i människan och låtit henne se att hon ska älska honom och verkligen känna honom. Att människan kan lida för Gud och har kunnat komma så här långt beror å ena sidan på Guds kärlek, å andra sidan på Guds frälsning. Det beror också på det verk av dom och tuktan som Gud har utfört i människan. Om ni är utan dom, tuktan och prövningar från Gud, och om Gud inte har fått er att lida, då – om jag ska vara helt härlig – är det inte så att ni verkligen älskar Gud. Ju större Guds verk i människan är och ju större människans lidande är, desto mer kan det visa exakt hur viktigt Guds verk är, och desto mer kan den människans hjärta verkligen älska Gud. Hur lär man sig att älska Gud? Utan plåga och förädling, utan smärtsamma prövningar – och om Gud dessutom bara gav människan nåd, kärlek och barmhärtighet – skulle du då kunna uppnå sann kärlek till Gud? Å ena sidan inser människan under Guds prövningar sina egna brister och ser hur obetydlig, föraktlig och liten hon är – att hon varken har något eller är något. Å andra sidan skapar Gud under prövningarna olika situationer för människan som gör henne mer förmögen att uppleva hans ljuvlighet. Fastän smärtan är stor och ibland oöverstiglig – och till och med når en nivå av förkrossande sorg – kommer människan, när hon upplevt den, att se hur härligt Guds verk är i henne. Endast med det som grund föds i människan sann kärlek till Gud. I dag ser människan att med endast Guds nåd, kärlek och barmhärtighet är hon oförmögen att verkligen känna sig själv, och än mindre förmögen att lära känna människans innersta väsen. Endast genom både Guds förädling och Guds dom, endast under sådan förädling kan människan lära känna sina egna brister, och förstå att hon inte har någonting. På så sätt bygger människans kärlek till Gud på grundvalen som består av Guds förädling och dom.

Utdrag ur "Endast genom att uppleva smärtsamma prövningar kan ni lära känna Guds skönhet" i "Ordet framträder i köttet"

445. Idag har de flesta människor inte den kunskapen. De tror att lidande saknar värde, världen vill inte kännas vid dem, deras familjeliv är oroligt, Gud älskar dem inte

och deras framtidsutsikter är dystra. Vissa människors lidande når en extrem nivå och de börjar de tänka på döden. Det här är inte sann kärlek till Gud; den sortens människor är ynkryggar, de har ingen uthållighet, de är veka och kraftlösa! Gud är mån om att människan ska älska honom, men ju mer hon älskar honom desto större blir hennes lidande, och ju mer hon älskar honom desto större prövningar utsätts hon för. Om du älskar honom kommer du att drabbas av alla slags lidanden – och om du inte gör det kommer kanske allt att gå smidigt för dig och allt kommer att vara fridfullt omkring dig. När du älskar Gud, kommer du att uppleva att mycket omkring dig är oöverstigligt, och eftersom din mognad är alltför ringa kommer du att förädlas. Dessutom är du oförmögen att tillfredsställa Gud; du kommer alltid att känna att Guds vilja är alltför upphöjd, att den är utom räckhåll för människan. På grund av allt detta kommer du att förädlas – eftersom det finns mycket svaghet i dig och mycket som är oförmöget att tillfredsställa Guds vilja, kommer du att förädlas i ditt inre. Men ni måste vara på det klara med att rening bara kan uppnås genom förädling. Därför måste ni i dessa sista dagar vittna om Gud. Oavsett hur svårt ert lidande är måste ni hålla ut ända till slutet, och till och med då ni drar ert sista andetag måste ni fortfarande vara trogna Gud och låta er ledas av honom; endast detta är att verkligen älska Gud, och endast detta är det starka och rungande vittnesbördet. När du frestas av Satan ska du säga: ”Mitt hjärta tillhör Gud, och Gud har redan vunnit mig. Jag kan inte behaga dig – jag måste ägna mitt allt åt att behaga Gud.” Ju mer du behagar Gud, desto mer välsignar Gud dig och desto starkare blir din kärlek till Gud. På det viset kommer du också att ha tro och beslutsamhet, och du kommer att känna att ingenting är mer värdefullt eller betydelsefullt än att leva för att älska Gud. Man kan säga att människan bara behöver älska Gud för att vara utan sorg. Även om det finns tillfällen då köttet är svagt och du drabbas av många reella bekymmer, kommer du under dessa perioder att verkligen förlita dig på Gud. Du kommer att känna tröst i din ande, och du kommer att känna säkerhet och att du har något att förlita dig på. På så sätt kommer du att kunna bemästra många omständigheter, och du kommer inte att klaga över Gud på grund av kvalen du lider, utan du kommer att vilja sjunga, dansa, be, samlas i gemenskap, tänka på Gud och känna att alla människor, alla omständigheter och allt omkring dig som Gud organiserat är just de rätta. Om du inte älskar Gud kommer allt du möter att vara besvärligt, ingenting kommer att vara behagligt i dina ögon, du kommer inte att vara fri

i din ande utan förtrampad, ditt hjärta kommer alltid att klaga på Gud och du kommer alltid att tycka att du plågas så mycket och att det är så orättvist. Om du inte strävar efter att bli lycklig utan efter att behaga Gud och inte bli anklagad av Satan, då kommer din strävan att ge dig mycken kraft att älska Gud. Människan är kapabel att utföra allt Gud har sagt, och allt hon gör kan behaga Gud – det är vad det betyder att besitta verklighet. Att sträva efter att behaga Gud är att använda kärleken till honom för att omsätta hans ord i praktisk handling. Oavsett tillfälle – även när andra saknar styrka – finns i ditt inre fortfarande ett hjärta som älskar Gud, hyser en djup längtan efter Gud och saknar honom. Detta är verklig mognad.

Utdrag ur "Endast genom att uppleva smärtsamma prövningar kan ni lära känna Guds skönhet" i "Ordet framträder i köttet"

446. Det är under bitter förfining som människan lättast kan hamna under Satans inflytande – så hur bör du älska Gud under en sådan förfining? Du ska uppbåda din vilja, lägga fram ditt hjärta inför Gud och ägna honom det sista av din tid. Oavsett hur Gud förfinar dig bör du kunna omsätta sanningen i praktiken för att fullgöra Guds vilja, och du bör självmant åta dig att söka Gud och söka gemenskap. Ju mer passiv du är vid sådana tillfällen, desto mer negativ kommer du att bli och desto lättare blir det för dig att falla tillbaka. När det är nödvändigt för dig att fylla din funktion, även om du inte fyller den väl, ska du göra allt du kan och göra det enbart med hjälp av din kärlek till Gud. Oavsett vad andra säger – oavsett om de säger att du har gjort det bra eller att du har gjort det dåligt – så är dina motiv de rätta och du är inte självgod, för du agerar å Guds vägnar. När andra misstolkar dig kan du be till Gud och säga: "Åh Gud! Jag ber inte att andra ska tolerera mig eller behandla mig väl, inte heller att de ska förstå eller godkänna mig. Jag ber bara att jag ska kunna älska dig i mitt hjärta, att jag är förvissad i mitt hjärta och att mitt samvete är rent. Jag ber inte att andra ska berömma mig eller högakta mig – jag strävar bara efter att behaga dig av hela mitt hjärta, jag fyller min funktion genom att göra allt jag kan och även om jag är dåraktig och dum och av dålig kaliber och blind vet jag att du är ljuvlig och jag är beredd att tillägna dig allt jag har." Så snart du ber på det sättet tränger din kärlek till Gud fram och du känner en mycket större visshet i ditt hjärta. Det är vad som menas med att praktisera kärleken till Gud.

Utdrag ur "Endast genom att uppleva förfining kan människan uppriktigt älska Gud" i "Ordet framträder i köttet"

447. Hur bör människan älska Gud under förfiningen? Med hjälp av beslutet att älska Gud och acceptera hans förfining. Under förfiningen pinas du inombords, som om en kniv vreds om i ditt hjärta, men du är ändå villig att behaga Gud med ditt hjärta som älskar honom och du är inte villig att bry dig om köttet. Det är vad det innebär att praktisera kärleken till Gud. Det smärtar inombords och ditt lidande har uppnått en viss grad, men du är ändå villig att komma inför Gud och be och säga: "Åh Gud! Jag kan inte lämna dig. Fastän jag har mörker inombords vill jag behaga dig. Du känner mitt hjärta och jag ber att du lägger mer av din kärlek i mig." Detta är att praktisera under förfiningen. Om du använder kärleken till Gud som en grund kan förfiningen föra dig närmare Gud och göra dig mer förtrolig med Gud. Eftersom du tror på Gud måste du överlämna ditt hjärta till Gud. Om du offrar och lägger fram ditt hjärta inför Gud kommer det att vara omöjligt för dig att förneka Gud eller lämna Gud medan förfiningen pågår. På det sättet kommer din relation med Gud att bli ännu närmre och ännu mer normal och din gemenskap med Gud blir ännu tätare. Om du alltid praktiserar på det sättet kommer du att tillbringa mer tid i Guds ljus och mer tid under ledning av hans ord. Ditt sinnelag kommer också att förändras alltmer och din kunskap kommer att öka för varje dag. När dagen kommer och du plötsligt drabbas av Guds prövningar kommer du inte bara att kunna stå vid Guds sida utan du kommer även att kunna vittna om Gud. Då kommer du att vara som Job och Petrus. Efter att ha vittnat om Gud kommer du verkligen att älska honom och villigt offra livet för honom. Du kommer att vara Guds vittne och en som är älskad av Gud. Kärlek som har upplevt förfining är stark och inte svag. Oavsett när eller hur Gud utsätter dig för sina prövningar kan du strunta i om du lever eller dör, glatt kasta allt åt sidan för Gud och lycklig utstå vad som helst för Gud – och då blir din kärlek ren och din tro genuin. Först då kommer du att vara en som sannerligen är älskad av Gud och en som sannerligen har gjorts fullkomlig av Gud.

Utdrag ur "Endast genom att uppleva förfining kan människan uppriktigt älska Gud" i "Ordet framträder i köttet"

448. Gud tuktar och dömer människan eftersom det krävs av hans verk, och dessutom för att människan behöver det. Människan behöver tuktas och dömas, och först då kan hon uppnå kärleken till Gud. Idag har ni blivit i högsta grad övertygade, men när ni stöter på minsta motgång får ni problem; er mognad är fortfarande för liten, och ni behöver fortfarande uppleva mer av sådan tuktan och dom för att uppnå en djupare kunskap. Idag har ni viss vördnad för Gud, och ni fruktar Gud, och ni vet att

han är den sanne Guden, men ni har ingen stor kärlek till honom, än mindre har ni uppnått en ren kärlek; er kunskap är för ytlig, och er mognad är fortfarande otillräcklig. När du verkligen träffar på en viss miljö, har du fortfarande inte burit vittnesbörd, alltför lite av ditt inträde är proaktivt, och du har ingen aning om hur du skall praktisera. De flesta människor är passiva och inaktiva; de älskar Gud bara i hemlighet i sina hjärtan, men har inget sätt att praktisera, och är inte heller på det klara med vilka deras mål är. De som har gjorts fullkomliga innehar inte bara normal mänsklighet, utan besitter sanningar som överstiger samvetets mått, och som är högre än samvetets normer; de använder inte bara sitt samvete för att betala tillbaka Guds kärlek, utan de har dessutom känt Gud, och har sett att Gud är ljuvlig, och värdig människans kärlek, och att det finns så mycket att älska i Gud att människan inte kan låta bli att älska honom. Kärleken till Gud hos dessa som har gjorts fullkomliga finns för att fullfölja deras egna personliga ambitioner. Deras kärlek är en spontan kärlek, en kärlek som inte ber om något i gengäld, och som inte är en transaktion. De älskar Gud på grund av inget annat än sin kunskap om honom. Sådana människor bryr sig inte om ifall Gud skänker dem nåd, och nöjer sig inte med annat än att tillfredsställa Gud. De ingår inte överenskommelser med Gud, och mäter inte heller sin kärlek till Gud med samvetet: du har gett till mig, därför älskar jag dig i utbyte; om du inte ger till mig har jag ingenting åt dig i utbyte. De som har gjorts fullkomliga tror alltid att Gud är Skaparen och att han utför sitt verk över oss. Eftersom jag har denna möjlighet, detta tillstånd, och denna behörighet att kunna göras fullkomlig, så bör min strävan vara att leva ut ett meningsfullt liv, och jag bör tillfredsställa honom.

Utdrag ur "Petrus upplevelser: hans kunskap om tuktan och dom" i "Ordet framträder i köttet"

449. Petrus upplevde förfining hundratals gånger under sitt liv och genomgick många plågsamma prövningar. Den förfiningen blev grunden till hans oerhörda kärlek till Gud och den mest betydelsefulla upplevelsen i hans liv. Att han kunde äga en oerhörd kärlek till Gud berodde till viss del på hans beslut att älska Gud, men ännu viktigare var den förfining och det lidande som han genomgick. Det lidandet blev hans ledning på vägen att älska Gud och det som var mest minnesvärt för honom. Om inte människor genomgår förfiningens smärta när de älskar Gud är deras kärlek full av orenheter och sådant de själva föredrar; en sådan kärlek är full av Satans idéer och helt enkelt oförmögen att uppfylla Guds vilja. Att vara besluten att älska Gud är inte det

samma som att verkligen älska Gud. Även om allt som de tänker i sina hjärtan är för att älska Gud och behaga Gud – som om deras tankar inte rymde några mänskliga idéer utan enbart vore för Guds skull – är sådana tankar, när de förs inför Gud, inte tankar som lovordas eller välsignas av Gud. Inte ens när människor har förstått alla sanningar tillfullo – när de har lärt känna dem alla – kan detta sägas vara ett tecken på kärlek till Gud; det kan inte sägas att dessa människor verkligen älskar Gud. Trots att människor har förstått många sanningar utan att genomgå förfining är de oförmögna att omsätta dessa sanningar i praktiken. Det är endast under förfiningen som människor kan förstå dessa sanningars verkliga innebörd; endast då kan människor verkligen erfara deras inre innebörd. När de då gör ett nytt försök kan de omsätta sanningarna i praktiken som sig bör och i överensstämmelse med Guds vilja. Då har deras mänskliga idéer stillats, deras mänskliga fördärv har minskat och deras mänskliga känslor har ebbat ut; först då är deras praktiserande en sann manifestation av deras kärlek till Gud. Effekten av sanningen om kärleken till Gud uppnås inte genom talad kunskap eller intellektuell villighet och kan inte heller uppnås enbart genom att den blir förstådd. Det krävs att människor betalar ett pris och att de genomgår mycket smärta under förfiningen, och först då blir deras kärlek ren och efter Guds eget hjärta.

Utdrag ur "Endast genom att uppleva förfining kan människan uppriktigt älska Gud" i "Ordet framträder i köttet"

450. Precis i slutet av sitt liv, efter att han gjorts fullkomlig, sade Petrus: "O Gud! Om jag skulle leva några år till, skulle jag önska att få uppnå en renare och djupare kärlek till dig." När han just skulle spikas fast på korset, bad han i sitt hjärta: "O Gud! Din tid har nu kommit, den tid du förberedde för mig har kommit. Jag måste korsfästas för dig, jag måste bära detta vittnesbörd om dig, och jag hoppas att min kärlek kan tillfredsställa dina krav, och att den kan bli renare. Att kunna dö för dig idag, och bli fastspikad på korset för dig, är tröstande och lugnande för mig, för inget är mer tilltalande för mig än att kunna korsfästas för dig och uppfylla dina önskningar, och att kunna ge mig själv till dig, att offra mitt liv för dig. O Gud! Du är så ljuvlig! Om du skulle låta mig leva, skulle jag vara ännu mer villig att älska dig. Så länge jag lever kommer jag att älska dig. Jag önskar att kunna älska dig djupare. Du dömer mig, och tuktar mig, och prövar mig eftersom jag inte är rättfärdig, eftersom jag har syndat. Och ditt rättfärdiga sinnelag blir mer uppenbart för mig. Detta är en välsignelse för mig, för jag kan älska dig djupare, och jag är villig att älska dig på detta sätt även om du inte älskar mig. Jag är

villig att skåda ditt rättfärdiga sinne, för detta gör mig mer förmögen att leva ut ett meningsfullt liv. Jag känner att mitt liv nu är meningsfullt, för jag är korsfäst för din skull, och det är meningsfullt att dö för dig. Ändå känner jag mig fortfarande inte tillfredsställd, för jag vet för lite om dig, jag vet att jag inte fullständigt kan uppfylla dina önskningar, och har återbetalat dig för lite. I mitt liv har jag varit oförmögen att återlämna min helhet till dig; jag är långt ifrån detta. När jag ser tillbaka på detta ögonblick, känner jag mig så skyldig inför dig, och jag har bara det här tillfället att kompensera för alla mina misstag och all den kärlek jag inte har betalat tillbaka till dig.”

Utdrag ur ”Petrus upplevelser: hans kunskap om tuktan och dom” i ”Ordet framträder i köttet”

451. Människan måste sträva efter att leva ut ett meningsfullt liv, och borde inte vara nöjd med sina nuvarande omständigheter. För att leva ut Petrus avbild måste hon inneha Petrus kunskap och upplevelser. Människan måste eftersträva sådant som är högre och mer djupgående. Hon måste eftersträva en djupare, renare kärlek till Gud, och ett liv som har värde och mening. Endast detta är liv; endast då blir människan likadan som Petrus. Du måste fokusera på att vara proaktiv inför ditt inträde på den positiva sidan, och får inte underdånigt låta dig glida bakåt för det tillfälliga välbehagets skull samtidigt som du ignorerar mer djupgående, mer specifika och mer praktiska sanningar. Din kärlek måste vara praktisk, och du måste hitta sätt att frigöra dig från detta lastbara, lättsinniga liv som inte skiljer sig från ett djurs. Du måste leva ut ett meningsfullt liv, ett värdefullt liv, och du får inte lura dig själv eller behandla ditt liv som en leksak att leka med. För alla som siktar på att älska Gud, finns det inga oåtkomliga sanningar, och ingen rättvisa som de inte kan stå upp för. Hur borde du leva ditt liv? Hur borde du älska Gud, och använda denna kärlek för att tillfredsställa hans önskan? Det finns ingen större fråga i ditt liv. Framför allt måste du ha sådana ambitioner och sådan uthållighet, och borde inte vara som de där ryggradslösa veklingarna. Du måste lära dig hur man upplever ett meningsfullt liv, och upplever meningsfulla sanningar, och bör inte behandla dig själv slentrianmässigt på det sättet. Utan att du inser det kommer ditt liv att gå dig förbi; och kommer du att få ett annat tillfälle att älska Gud efter det? Kan människan älska Gud efter att hon har dött? Du måste ha samma ambitioner och samvete som Petrus; ditt liv måste vara meningsfullt, och du får inte leka lekar med dig själv. Som mänsklig varelse, och som en person som strävar efter Gud, måste du noggrant kunna överväga hur du behandlar ditt liv, hur du borde erbjuda dig själv åt

Gud, hur du borde ha en mer meningsfull tro på Gud, och eftersom du älskar Gud, hur du borde älska honom på ett sätt som är renare, vackrare och godare.

Utdrag ur "Petrus upplevelser: hans kunskap om tuktan och dom" i "Ordet framträder i köttet"

452. Om människor vill älska Gud, måste de smaka och se Guds ljuvlighet; endast då kan ett hjärta som älskar Gud väckas till liv i dem, ett hjärta som är villigt att lojalt ge av sig själv för Gud. Gud får inte människor att älska honom genom ord och uttryck, eller deras fantasi, och han tvingar inte människor att älska honom. Istället får han dem att älska honom på eget bevåg, och han får dem att se ljuvligheten i hans verk och yttranden, varefter det föds en kärlek till Gud inom dem. Endast på detta sätt kan människor verkligen vittna om Gud. Människor älskar inte Gud för att andra har uppmanat dem att göra det, inte heller är det en tillfällig känslomässig ingivelse. De älskar Gud för att de har sett hans ljuvlighet, de har sett att det finns så mycket av honom som är värdigt människors kärlek, för att de har sett Guds frälsning, vishet och hans underbara gärningar – och därför lovprisar de verkligen Gud och längtar verkligen efter honom, och inom dem väcks en sådan hänförelse att de inte skulle kunna överleva utan att vinna Gud. Anledningen till att de som verkligen vittnar om Gud är i stånd att ge ett genljudande vittnesbörd om honom är att deras vittnesbörd vilar på en grundval av sann kunskap och verklig längtan efter Gud. Det beror inte på en känslomässig ingivelse, utan på kunskap om Gud och hans sinnelag. Eftersom de har lärt känna Gud, känner de att de verkligen måste vittna om Gud, och få alla dem som längtar efter Gud att lära känna honom, och bli medvetna om Guds ljuvlighet och äkthet. Likt deras kärlek till Gud, är deras vittnesbörd spontant, äkta och har verklig betydelse och värde. Det är inte passivt, tomt och meningslöst. Anledningen till att bara de som verkligen älskar Gud har mest värde och mening i sina liv, och att det bara är de som verkligen tror på Gud, är att dessa människor lever i Guds ljus, de kan leva för Guds verk och förvaltning; de lever inte i mörker, utan i ljuset; de lever inte meningslösa liv, utan liv som har välsignats av Gud. Endast de som älskar Gud kan vittna om Gud, endast dessa är Guds vittnen, endast dessa är välsignade av Gud och kan ta emot Guds löften. De som älskar Gud är Guds förtrogna, de är det folk som är älskat av Gud och kan åtnjuta välsignelserna tillsammans med Gud. Det är bara sådana personer som kommer att leva i evighet, och endast de kommer att för alltid att leva under Guds omsorg och skydd. Gud är för människan att älska, och han är värd alla människors kärlek, men alla

människor är inte kapabla att älska Gud, vittna om Gud och inneha makt tillsammans med Gud. Eftersom de kan vittna om Gud, och ägna alla sina ansträngningar åt Guds verk, kan de som verkligen älskar Gud gå vart som helst under himlen utan att någon vågar motsätta sig dem, och de kan utöva makt på jorden och härska över hela Guds folk. Dessa människor har kommit samman från hela världen, de talar olika språk och har olika hudfärger, men deras tillvaro har samma mening, de har alla ett hjärta som älskar Gud, alla bär de samma vittnesbörd, och har samma beslutsamhet och samma önskan. De som älskar Gud kan vandra fritt över hela världen; de som vittnar om Gud kan färdas genom universum. Dessa människor är älskade av Gud, de är välsignade av Gud, och de kommer för evigt att leva i hans ljus.

Utdrag ur "De som älskar Gud kommer för evigt att leva i hans ljus" i "Ordet framträder i köttet"

K. Om hur man når kunskap om Gud

453. Verkets tre stadier utgör hela Guds verk med att frälsa mänskligheten. Människan måste känna till Guds verk och Guds sinnelag i frälsningsverket, och utan detta faktum är din kunskap om Gud bara tomma ord, inget annat än en skrivbordskonstruktion. Den sortens kunskap kan varken övertyga eller erövra människan, den har inget med verkligheten att göra och är inte sanningen. Den må vara väldigt ymnig och behaglig för örat, men om den strider mot Guds inneboende sinnelag kommer Gud inte att skona dig. Inte nog med att han inte kommer att lovorda din kunskap, utan dessutom kommer han att straffa dig för att du är en syndare som hädade honom. Orden om kunskap om Gud yttras inte lättsinnigt. Du må vara munvig och vältalig och även om dina ord är så smarta att du kan göra svart till vitt och vitt till svart med dina argument, så är du ändå på djupt vatten när det gäller att tala om kunskapen om Gud. Gud är inte någon du kan döma förhastat, prisa i förbigående eller oberört prata nedsättande om. Du prisar alla möjliga, men du kämpar för att hitta de rätta orden för att beskriva Guds stora rättskaffenhet och barmhärtighet – och det är vad varenda odugling lär sig. Även om det finns många språkspecialister som är kapabla att beskriva Gud, är riktigheten i deras beskrivning bara en hundradel av den sanning som yttras av människor som tillhör Gud och endast har ett begränsat ordförråd men besitter rik erfarenhet. Sålunda kan man se att kunskap om Gud ligger i noggrannhet och realitet, inte i det skickliga bruket av ord eller en rik vokabulär, och att det inte finns något som helst samband mellan människans kunskap och kunskapen om Gud. Lärdomen som kommer av att känna Gud är större än någon av mänsklighetens naturvetenskaper. Det är en lärdom som endast kan förvärfvas av en extremt liten del av dessa som försöker lära känna Gud och den kan inte förvärfvas av vilken begåvad person som helst. Och därför får ni inte betrakta kunskap om Gud och strävan efter sanningen som något ett barn kan uppnå. Du kanske har varit alltigenom framgångsrik i ditt familjeliv, din karriär eller ditt äktenskap, men när det gäller sanningen och lärdomen av att känna Gud har du inget att komma med – du har inte åstadkommit någonting. Man kan säga att det är mycket svårt för er att omsätta sanningen i praktiken och att känna Gud är ett ännu större problem. Detta är er svårighet och det är också den svårighet som hela mänskligheten står inför. Bland dem som haft vissa framgångar i sitt värv att lära känna Gud finns det nästan ingen som uppfyller normen. Människan vet inte vad det innebär

att känna Gud, varför det är nödvändigt att känna Gud eller vad som räknas som att känna Gud. Det är detta som är så förbryllande för mänskligheten – det är helt enkelt den största gåtan som mänskligheten stått inför – och ingen är kapabel att besvara denna fråga eller villig att besvara den, eftersom hittills ingen bland mänskligheten har haft någon framgång i studiet av detta verk. Kanske kommer det, när gåtan med verkets tre stadier kungörs för mänskligheten, att i följd träda fram en grupp av begåvade personer som känner Gud. Jag hoppas att så är fallet och dessutom är jag i färd med att utföra detta verk och jag hoppas få se fler sådana begåvningar träda fram inom den närmsta framtiden. De kommer att bli de som vittnar om existensen av de här tre stadierna i verket och de blir naturligtvis också de första som vittnar om det här tre stadierna i verket. Om det den dag då Guds verk avslutas inte finns några sådana talanger, eller bara en eller två, och de personligen har accepterat att fullkomnas av den inkarnerade Guden, då är ingenting mer smärtsamt och beklagligt än detta – men det är bara värstascenariot. I alla händelser hoppas jag fortfarande att de som verkligen strävar kan vinna denna välsignelse. Sedan tidens begynnelse har det aldrig funnits verk som detta; ett sådant projekt har aldrig förekommit i människans utvecklingshistoria. Om du verkligen kan bli en av de första bland dessa som känner Gud, skulle inte det vara den högsta äran bland alla varelser? Skulle någon mänsklig varelse vara mer lovordad av Gud? Sådant verk är inte lätt att uppnå, men i slutändan kommer det ändå att bära frukt. Alla de som är kapabla att förvärva kunskapen om Gud – oavsett kön eller nationalitet – kommer till sist att motta Guds största ärebetygelse och vara de enda som besitter Guds myndighet. Detta är dagens verk och det är också framtidens verk. Det är det sista och högsta verk som ska genomföras under 6000 år av verksamhet och det är ett sätt att verka som uppenbarar alla mänsklighetens kategorier. Genom verket med att få människan att lära känna Gud, uppenbaras mänsklighetens olika grader: De som känner Gud är kvalificerade att erhålla Guds välsignelser och ta emot hans löften, medan de som inte känner Gud inte är kvalificerade att erhålla Guds välsignelser och ta emot hans löften. De som känner Gud är Guds förtrogna och de som inte känner Gud kan inte kallas Guds förtrogna. Guds förtrogna kan ta emot Guds välsignelser, men de som inte är hans förtrogna är inte värdiga något av hans verk. Oavsett om det handlar om vedermödor, förfining eller dom så är syftet att människan slutligen ska få uppnå en

kunskap om Gud och att hon ska underkasta sig Gud. Detta är det enda effekt som till sist kommer att uppnås.

Utdrag ur "Att känna till de tre stadierna i Guds verk är vägen till att känna Gud" i "Ordet framträder i köttet"

454. Guds ägodelar och vara, Guds väsen, Guds sinnelag – allt har blivit känt i hans ord till mänskligheten. När människan upplever Guds ord, kommer hon, under processen med att utföra dem, att förstå syftet bakom de ord Gud talar, och förstå Guds ords källa och bakgrund, och förstå och uppskatta Guds ords avsedda effekt. För mänskligheten är allt detta sådant som människan måste uppleva, greppa och skaffa tillgång till för att komma åt sanning och liv, greppa Guds avsikter, omvandlas i sitt sinnelag och bli förmögen att underkasta sig Guds suveränitet och arrangemang. Samtidigt som människan upplever, greppar och får åtkomst till dessa ting, kommer hon successivt att ha fått en förståelse för Gud, och vid det laget kommer hon dessutom ha fått olika grader av kunskap om honom. Denna förståelse och kunskap kommer inte från något som människan har fantiserat eller utarbetat, utan snarare från vad hon uppskattar, upplever, känner och bekräftar inom sig själv. Människans kunskap om Gud skaffar sig ett innehåll först efter att hon har uppskattat, upplevt, känt och bekräftat dessa saker; endast den kunskap hon erhåller i det här läget är faktisk, verklig och korrekt, och denna process – med att uppnå äkta förståelse och kunskap om Gud genom att uppskatta, uppleva, känna och bekräfta hans ord – är inget annat än sann gemenskap mellan människa och Gud. Mitt i detta slags gemenskap börjar människan verkligen förstå och begripa Guds avsikter, börjar verkligen förstå och känna Guds ägodelar och vara, börjar verkligen förstå och känna Guds väsen, börjar gradvis förstå och känna Guds sinnelag, uppnår verklig säkerhet om, och en korrekt definition av, det faktum att Gud har herravälde över hela skapelsen, och får en väsentlig betydelse för och kunskap om Guds identitet och position. Mitt i detta slags gemenskap ändrar människan, steg för steg, sina idéer om Gud, och föreställer sig inte längre honom ur tomma luften, eller ger utlopp för sina egna misstankar om honom, eller missförstår honom, eller fördömer honom, eller dömer honom eller tvivlar på honom. Följaktligen kommer människan att ha färre debatter med Gud, hon kommer att ha färre konflikter med Gud, och det kommer att bli färre tillfällen då hon gör uppror mot Gud. Omvänt kommer människans omsorg om och underkastelse för Gud att växa sig större, och hennes vördnad för Gud kommer att bli mer verklig och mer djupgående. Mitt i detta slags gemenskap kommer

människan inte bara att uppnå tillhandahållandet av sanningen och livets dop, utan hon kommer samtidigt att uppnå sann kunskap om Gud. Mitt i detta slags gemenskap kommer människan inte bara att omvandlas i sitt sinnelag och ta emot frälsning, utan hon kommer samtidigt också att samla en skapad varelses sanna vördnad och tillbedjan gentemot Gud. Efter att ha haft detta slags gemenskap, kommer människans tro på Gud inte längre att vara ett tomt pappersark, eller ett löfte som erbjuds med läpparnas beaktelse, eller en sorts blind strävan och avgudadyrkan; endast med detta slags gemenskap kommer människans liv att växa till mot mognad dag för dag, och först nu kommer hennes sinnelag gradvis att omvandlas, och hennes tro på Gud kommer, steg för steg, att övergå från en vag och osäker övertygelse till äkta lydnad och omsorg, till verklig vördnad; och under det att människan följer Gud kommer hon också gradvis att framskrida från en passiv till en aktiv hållning, från negativ till positiv; endast med detta slags gemenskap kommer människan att nå fram till sann förståelse och begrepp om Gud, till sann kunskap om Gud.

Utdrag ur "Att känna Gud är vägen till att frukta Gud och undvika det onda" i "Ordet framträder i köttet"

455. Kunskap om Guds auktoritet, Guds kraft, Guds egen identitet och Guds substans kan inte uppnås genom att du förlitar dig på din fantasi. Eftersom du inte kan förlita dig på fantasin för att lära känna Guds auktoritet, hur ska du då kunna uppnå en sann kunskap om Guds auktoritet? Genom att äta och dricka Guds ord, genom gemenskap och genom att uppleva Guds ord kommer du att få en gradvis upplevelse och styrkande av Guds auktoritet, och därmed kommer du att få en gradvis förståelse och tilltagande kunskap om den. Det är det enda sättet att uppnå kunskapen om Guds auktoritet; det finns inga genvägar. Att be er att inte fantisera är inte det samma som att be er att sitta passivt och vänta på undergången, eller hindra er från att göra någonting. Att inte använda hjärnan för att tänka eller fantisera betyder att inte använda logik för att dra slutsatser, att inte använda kunskap för att analysera, att inte använda vetenskap som grund, utan att i stället förstå, styrka och bekräfta att den Gud du tror på har auktoritet, och bekräfta att han har suveränitet över ditt öde och att hans kraft alltid visar att han är den sanne Guden själv, genom Guds ord, genom sanningen, genom allting som du möter i livet. Detta är det enda sättet för någon att uppnå en förståelse för Gud. En del säger att de vill hitta ett enkelt sätt att uppnå detta mål, men kan ni tänka ut något sådant sätt? Jag säger dig – det finns inget behov av att tänka: Det finns inga

andra sätt! Det enda sättet är att samvetsgrant och orubbligt lära känna och styrka vad Gud har och är genom varje ord han uttrycker och allting som han gör. Det är det enda sättet att lära känna Gud. För vad Gud har och är, och allting som har med Gud att göra, är inte ihåligt och tomt – utan verkligt.

Utdrag ur "Gud själv, den unike I" i "Ordet framträder i köttet"

456. Gud gör sitt verk med tuktan och dom för att människan ska få kunskap om honom och för hans vittnesbörds skull. Utan hans fördömande av människans fördärvade sinnelag skulle människan omöjligt känna till hans rättfärdiga sinnelag som inte tål några överträdelser, inte heller skulle hon kunna omvandla sin gamla kunskap om Gud till ny. För sitt vittnesbörds skull och för sin förvaltnings skull visar han sin helhet offentligt, så att människans genom hans offentliga framträdande får möjlighet att nå kunskap om Gud, bli förvandlad till sitt sinnelag och bära ett genljudande vittnesbörd om Gud. Förvandlingen av människans sinnelag uppnås genom Guds verk av allehanda slag; utan sådana förändringar av sitt sinnelag skulle människan inte kunna vittna om Gud och vara i enlighet med Guds hjärta. Förvandlingen av människans sinnelag innebär att hon befriar sig själv från Satans tvång och mörkrets inflytande och i sanning blir en förebild och ett exempel på Guds verk, ett vittne om Gud, och en som är i enlighet med Guds hjärta. Idag har den inkarnerade Guden kommit för att uträtta sitt verk på jorden, och av människan begär han kunskap om honom, lydnad mot honom, vittnesbörd om honom – att hon känner till hans praktiska och ordinära arbete, lyder alla hans ord och verk som inte stämmer överens med människans föreställningar och vittnar om allt det arbete han uträttar för att frälsa människan så väl som alla de gärningar han åstadkommer för att erövra människan. De som vittnar om Gud måste ha kunskap om Gud; endast ett sådant vittnesbörd är korrekt och verkligt, och endast ett sådant vittnesbörd kan få Satan att skämmas. Gud använder de som har lärt känna honom genom att utstå hans tuktan och dom, hantering och beskärning, till att vittna om honom. Han använder de som har blivit fördärvade av Satan till att vittna om honom, och han använder också dem som har ett förändrat sinnelag och därmed har fått hans välsignelser, till att vittna om honom. Han har inget behov av att människan prisar honom med sina läppar, inte heller lovprisning och vittnesbörd från folk av Satans slag som inte har blivit frälsta av honom. Endast de som känner Gud är meriterade att vittna om honom, och endast de som har blivit förvandlade till sitt

sinnelag är meriterade att vittna om honom. Gud kommer inte att tillåta människan att avsiktligt bringa skam över hans namn.

Utdrag ur "Endast de som känner Gud kan vittna om Gud" i "Ordet framträder i köttet"

457. Att lära känna Guds substans är ingen bagatell. Du måste förstå hans sinnelag. På detta sätt kommer du, gradvis och omedvetet, att lära känna Guds substans. När du har kommit till denna kunskap, kommer du att upptäcka att du rör dig framåt, in i ett högre och vackrare tillstånd. Till sist kommer du att skämmas så mycket över din vedervärdiga själ, att du känner att det inte finns någonstans där du kan gömma dig. Vid den tidpunkten kommer det att finnas mindre och mindre i ditt uppträdande som förolämpar Guds sinnelag, ditt hjärta kommer närmare och närmare Gud, och gradvis växer en kärlek till honom i ditt hjärta. Detta är ett tecken hur mänsklighetens träder in i ett vackert tillstånd. Men ni har ännu inte uppnått det. När ni stressar fram och tillbaka för ert ödes skull, vem skulle kunna ha lust att försöka förstå Guds substans? Om detta fortsätter kommer ni omedvetet att bryta mot de administrativa förordningarna, för ni förstår alltför lite av Gud sinnelag. Är det därmed inte så att det som ni nu gör lägger grunden för era brott mot Guds sinnelag? Att jag ber er att förstå Guds sinnelag står inte i strid med mitt verk. För om du ofta bryter mot de administrativa förordningarna, vem av er kan då undkomma straff? Skulle mitt verk då inte ha varit helt förgäves? Därför ber jag er fortfarande, förutom att ni skall rannsaka ert beteende, att ni skall vara försiktiga med de steg ni tar. Detta är det högre krav som jag ställer på er, och jag hoppas att ni alla kommer att noggrant överväga det och ägna det er uppriktiga uppmärksamhet. Om det skulle komma en dag då era handlingar provocerar mig till en stormande vrede, då är det bara ni som får överväga konsekvenserna, och det kommer inte att finnas någon annan som bär straffet i ert ställe.

Utdrag ur "Det är väldigt viktigt att förstå Guds sinnelag" i "Ordet framträder i köttet"

459. Det är himlens lag och jordens princip att tro på Gud och känna Gud, och idag – i en tidsålder då den inkarnerade Guden själv uträttar sitt verk – är det en särskilt gynnsam tid att känna Gud. Att tillfredsställa Gud är något som uppnås genom att man bygger på grunden att förstå Guds vilja, och för att kunna förstå Guds vilja är det nödvändigt att ha viss kunskap om Gud. En sådan kunskap om Gud är den vision som måste finnas hos den som tror på Gud; den är underlaget för människans tro på Gud. Utan den kunskapen skulle människans tro på Gud existera i ett vakuum, mitt i en tom

teori. Även om föresatsen hos sådana människor är att följa Gud, kommer de inte att vinna någonting. Alla dessa som inte vinner något på den linjen är de som kommer att bli utgallrade – de är alla parasiter. ... Om människan inte kan anta visioner kan hon inte lyda Guds nya verk, och om människan inte kan lyda Guds nya verk kommer hon inte att kunna förstå Guds vilja, och då är hennes kunskap om Gud inget värd. Innan människan utför Guds ord måste hon känna till Guds ord, det vill säga hon måste förstå Guds vilja; endast på det viset kan Guds ord utföras korrekt och i enlighet med Guds vilja. Detta är något som måste finnas hos alla som söker sanningen, och det är också den process som alla som vill känna Gud måste gå igenom. Processen med att lära känna Guds ord är processen med att lära känna Gud, och även processen med att lära känna Guds verk. Att känna till visioner handlar därför inte bara om att känna till mänskligheten hos den inkarnerade Guden, utan innebär också att känna till ordet och Guds verk. Av Guds ord får människor insikt i Guds vilja, och av Guds verk lär de känna Guds sinne och vad Gud är. Tron på Gud är första steget mot att känna Gud. Processen med att gå från denna inledande tro på Gud till den mest djupt förankrade tro på honom är processen med att lära känna Gud och processen med att uppleva Guds verk. Om du bara tror på Gud för sakens egen skull, och inte för att lära känna honom, finns det ingen verklighet i din tro och din tro kan inte bli ren – därom råder ingen tvekan. Om människan gradvis lär känna Gud under tiden som hon upplever Guds verk, kommer hennes sinne gradvis att förändras och hennes tro bli allt mer sann. När människan är framgångsrik i sin tro på Gud kommer hon på så sätt att ha vunnit Gud fullt ut. Anledningen till att Gud gick så långt för att bli kött för andra gången och själv utträtta sitt verk var att människan skulle kunna känna honom och se honom. Att känna Gud^a är den sluteffekt som ska uppnås när Guds verk fullbordas, det är det sista Gud begär av mänskligheten. Skälet till att han gör det är hans slutliga vittnesbörd; det är för att människan slutligen helt ska kunna vända sig till honom som han utför sitt verk. Människan kan bara börja älska Gud genom att känna Gud, och för att älska Gud måste hon känna honom. Oavsett hur hon söker och vad hon söker att vinna måste hon ha förmåga att nå kunskap om Gud. Endast på det sättet kan människan tillfredsställa Guds hjärta. Endast genom att känna Gud kan människan ha en sann tro på honom, och endast genom att känna Gud kan hon i sanning vörda och lyda Gud. De som inte känner Gud kommer aldrig att nå fram till sann lydnad och vördnad för Gud. Att känna Gud

innebär att känna hans sinnelag, förstå hans vilja och veta vad han är. Vilka aspekter man än lär känna förutsätter de alla att människan betalar ett pris, och de förutsätter den vilja att lyda som ingen kan gå utan om de vill följa ända fram till slutet.

Utdrag ur "Endast de som känner Gud kan vittna om Gud" i "Ordet framträder i köttet"

460. Effekten av lärdomen att lära känna Gud kan inte uppnås på en eller två dagar: människan behöver samla erfarenheter, genomgå lidande och uppnå sann underkastelse. Börja med att utgå från Guds verk och ord. Det är nödvändigt att du förstår vad som ingår i kunskapen om Gud, hur du ska få den kunskapen och hur du kan se Gud i dina erfarenheter. Det är vad alla måste göra innan de lär känna Gud. Ingen kan greppa Guds verk och ord på en enda gång, och ingen kan få kunskap om Gud i sin helhet på kort tid. Det krävs en process av erfarenheter utan vilken ingen skulle kunna känna Gud eller följa honom helhjärtat. Ju mer verk Gud uträttar, desto bättre känner människan honom. Ju mer Guds verk avviker från människans föreställningar, desto mer förnyas och fördjupas människans kunskap om honom. Om Guds verk alltid skulle vara fast och oföränderligt skulle det inte vara så mycket bevänt med människans kunskap om honom. Mellan skapelsen och nuet, det som Gud gjorde i lagens tidsålder, det han gjorde i nådens tidsålder och det han gör i rikets tidsålder: de visionerna måste vara glasklara för er. Ni måste känna till Guds verk.

Utdrag ur "Endast de som känner Gud kan vittna om Gud" i "Ordet framträder i köttet"

461. Under den tid han följde Jesus hade han många uppfattningar om honom och han bedömde honom alltid utifrån sitt eget perspektiv. Trots att Petrus hade en viss förståelse av Anden var hans förståelse något otydligt, vilket var anledningen till att han sa: "Jag måste följa den som den himmelske Fadern har sänt. Jag måste erkänna den som är utvald av den Helige Ande." Han förstod inte vad Jesus gjorde och saknade klarhet om dessa saker. Efter att ha följt honom en tid växte hans intresse för vad han gjorde och sade, och för Jesus själv. Han började känna att Jesus inspirerade till både tillgivenhet och aktning; han tyckte om att umgås med honom och att förbli vid hans sida, och att lyssna till Jesu ord gav honom näring och hjälp. Under den tid han följde Jesus iakttog Petrus honom och tog till sig allt om hans liv: hans handlingar, ord, rörelser och uttryck. Han fick en ingående förståelse för att Jesus inte var lik vanliga människor. Fastän hans mänskliga utseende var i högsta grad normalt, var han full av kärlek, medkänsla och överseende för människan. Allt han gjorde eller sade var till stor

hjälp för andra, och vid hans sida såg och lärde sig Petrus saker som han aldrig hade sett eller förstått förut. Han såg att fastän Jesus varken hade en storslagen kroppsbyggnad eller en ovanlig medmänsklighet, hade han sannerligen en ovanlig och enastående utstrålning. Trots att Petrus inte helt kunde förklara det, kunde han se att Jesus agerade annorlunda än alla andra, för det han gjorde skilde sig mycket från det som normala människor gjorde. Utifrån sin tid i förbindelse med Jesus insåg Petrus också att hans karaktär var annorlunda mot den hos en vanlig människa. Han agerade alltid orubbligt och utan brådska, överdrev eller bagatelliserade aldrig ett ämne, och han levde sitt liv på ett sätt som avslöjade en karaktär som var både normal och beundransvärd. Jesus var fyndig och intagande i samtal, öppen och gladlynt men ändå lugn, och han förlorade aldrig sin värdighet när han utförde sitt verk. Petrus såg att Jesus ibland var tystlåten och andra gånger talade oavbrutet. Ibland var han så glad att han föreföll yster och lekfull som en duva, och andra gånger var han så ledsen att han inte talade alls, utan verkade digne under sorg som vore han en sliten och trött moder. Ibland fylldes han av ilska, likt en modig soldat som ger sig iväg för att döda fiender, stundtals till och med som ett rytande lejon. Ibland skrattade han; andra gånger bad han och grät. Oavsett hur Jesus agerade kom Petrus att hysa en gränslös kärlek och respekt för honom. Jesu skratt fyllde honom med glädje; hans sorg störtade honom i bedrövelse, hans ilska skrämde honom, medan hans barmhärtighet, förlåtelse och stränga krav han ställde på människor fick honom att verkligen älska Jesus och utveckla en sann vördnad och längtan efter honom. Givetvis kom Petrus endast gradvis till insikt om allt detta när han hade levt vid Jesu sida under några år.

Utdrag ur "Hur Petrus lärde känna Jesus" i "Ordet framträder i köttet"

462. Om du vill känna Gud och verkligen lära känna och förstå honom, begränsa dig då inte till de tre stadierna i Guds verk och begränsa dig inte till berättelserna om det verk som Gud en gång utförde. Om du på det viset försöker känna honom begränsar du Gud till vissa ramar. Du ser Gud som någonting väldigt litet. Hur skulle det påverka folk att göra det? Du skulle aldrig kunna känna Guds ljuvlighet och överhöghet och du skulle aldrig känna Guds kraft och allmakt och räckvidden för hans auktoritet. En sådan förståelse skulle påverka din förmåga att acceptera sanningen att Gud är härskaren över alla ting samt din kunskap om Guds sanna identitet och status. Med andra ord, om din förståelse av Gud har en begränsad räckvidd är också det du kan ta emot begränsat. Det

är därför du måste öka räckvidden och vidga din horisont. Antingen det är räckvidden för Guds verk, Guds förvaltning och Guds styre eller för alla ting som Gud styr över och förvaltar bör du lära känna det hela och lära känna Guds handlingar i det. Genom en sådan förståelse kommer du omedvetet att känna att Gud styr över, förvaltar och sörjer för alla ting. Samtidigt kommer du också i sanning att känna att du ingår i alla ting och är en del av alla ting. Eftersom Gud sörjer för alla ting accepterar du också Guds styre och försörjning. Detta är ett faktum som ingen kan förneka.

Utdrag ur "Gud själv, den unike VIII" i "Ordet framträder i köttet"

463. Så stor förståelse av Gud som människor har i sina hjärtan, så stor är också den plats han har i deras hjärtan. Så stor som den kunskap om Gud de bär i sina hjärtan är, så stor är också Gud i deras hjärtan. Om den Gud du känner till är tom och vag, då är den Gud du tror på också tom och vag. Den Gud du känner till är begränsad till ditt eget personliga livs ramar och har ingenting att göra med den sanne Gud själv. Att känna till Guds praktiska handlingar, att veta att Gud är sann och allsmäktig, att känna till Guds sanna identitet, att veta vad han har och är, att känna till de handlingar han manifesterat bland alla ting i sin skapelse – allt detta är alltså mycket viktigt för varje enskild person som söker kunskap om Gud. Detta har en direkt betydelse för att människor ska kunna träda in i sanningens verklighet. Om du begränsar din förståelse av Gud till bara ord, om du begränsar den till dina egna små erfarenheter, till det som du uppfattar som Guds nåd eller till dina små vittnesbörd om Gud, då säger jag att den Gud du tror på absolut inte är den enda och sanna Guden. Inte bara det, man kan också säga att den Gud du tror på är en imaginär gud och inte den sanna Guden. Det är för att den sanna Guden är han som styr över allting, som vandrar bland allting, som förvaltar allting. Han är den som håller hela mänsklighetens och alltings öde i sina händer. Det verk och de handlingar som utförs av den Gud jag talar om är inte begränsade till ett litet antal människor. Det innebär att de inte är begränsade till enbart de människor som nu följer honom. Hans gärning manifesteras bland alla ting, i alla tings fortlevnad och i lagarna om alla tings förändring.

Om du inte kan se eller känna igen någon av Guds gärningar bland alla ting i hans skapelse, då kan du inte vittna om någon av hans gärningar. Om du inte kan vittna om Gud, om du fortsätter att tala om den lilla så kallade "gud" som du känner till, den gud som är begränsad till din egen uppfattning och bara finns inom de snäva ramarna för

ditt sinne, om du fortsätter att tala om denna slags gud, då kommer Gud aldrig att prisa din tro. När du bär vittnesbörd om Gud, och du i ditt vittnesbörd bara vittnar om hur du själv åtnjuter Guds nåd, hur du godtar Guds disciplin och tuktan och hur du har hans välsignelse i ditt vittnesbörd om honom, då är detta inte på långa vägar tillräckligt och inte ens nära tillfredsställande för honom. Om du vill vittna om Gud på ett sätt som överensstämmer med hans vilja, vittna om den sanna Guden själv, då måste du se vad Gud har och vad han är utifrån hans handlingar. Du måste se Guds auktoritet genom hans kontroll över allting och se sanningen om hur han försörjer hela mänskligheten. Om du bara erkänner att ditt dagliga uppehålle och det du behöver i livet kommer från Gud, men inte inser sanningen, att Gud har tagit allt i sin skapelse för att försörja hela mänskligheten och att han, genom att styra över alla ting, leder hela mänskligheten, då kommer du aldrig att kunna vittna om Gud. Nu förstår ni allt detta, inte sant? Vad är mitt syfte med att säga allt detta? Det är för att ni inte ska ta för lätt på det, för att ni inte felaktigt ska tro att de ämnen jag har talat om saknar relevans för ert eget personliga inträde i livet och så att ni inte tar dessa ämnen för bara ett slags kunskap eller en doktrin. Om ni lyssnar till det jag säger med den inställningen kommer det inte att tjäna något till. Ni kommer att gå miste om detta stora tillfälle att lära känna Gud.

Utdrag ur "Gud själv, den unike IX" i "Ordet framträder i köttet"

464. Även om människan fortsätter utforska vetenskaperna och alla tings lagar är det bara inom ett begränsat omfång, medan Gud kontrollerar allt. För människan är det oändligt. Om människor utforskar något mycket litet som Gud har gjort skulle de kunna ägna hela livet åt att utforska detta utan att uppnå några verkliga resultat. Det är därför du aldrig kommer att kunna känna eller förstå Gud, om du använder kunskap och det du har lärt dig om att studera Gud. Om du istället söker sanningen och söker Gud och ser på Gud med avsikt att lära känna honom, kommer du en dag att tillstå att Guds handlingar och visdom finns överallt och du kommer även att veta varför Gud kallas mästaren över alla ting och livets källa för alla ting. Ju större kunskap du har av det slaget, desto bättre kommer du att förstå varför Gud kallas mästaren över alla ting. Alla ting och allt, inklusive du själv, är oavbrutet föremål för Guds ständiga försörjning. Du kommer också tydligt kunna känna att det inte finns någon i den här världen, och i den här mänskligheten, förutom Gud, som kan ha en sådan makt och ett sådant väsen att styra över, förvalta och värna om existensen hos alla ting. När du når en sådan förståelse

kommer du i sanning att tillstå att Gud är din Gud. När du kommer fram till den punkten har du i sanning accepterat Gud och låtit honom bli din Gud och din mästare. När du har den förståelsen och når den punkten i ditt liv kommer inte Gud längre att pröva dig och döma dig, och han kommer inte heller att ställa några krav på dig, för då förstår du Gud, känner hans hjärta och har i sanning accepterat Gud i ditt hjärta.

Utdrag ur "Gud själv, den unike VIII" i "Ordet framträder i köttet"

465. Folk säger ofta att det inte är någon lätt sak att lära känna Gud. Men jag säger att det inte alls är svårt att lära känna Gud, för Gud visar ofta sina gärningar så att människan ska se dem. Gud har aldrig avslutat sin dialog med mänskligheten, och han har aldrig dolt sig för människan, och inte heller har han gömt sig. Alla hans tankar, hans idéer, hans ord och hans gärningar är uppenbarade för mänskligheten. Så länge människan vill lära känna Gud kommer hon därför att kunna förstå och känna honom med hjälp av allehanda medel och metoder. Skälet till att människan blint tror att Gud avsiktligt har undvikit henne, att Gud avsiktligt har gömt sig själv från mänskligheten och att Gud inte har någon avsikt att låta människan förstå eller känna honom, är att hon inte vet vem Gud är och inte heller vill förstå Gud. Ännu mindre intresse har hon av att befatta sig med Skaparens tankar, ord eller gärningar ... Sanningen är den att om man bara använder sin fritid för att fokusera på och förstå Skaparens ord eller gärningar, och bara ägnar lite uppmärksamhet åt Skaparens tankar och hans hjärtas röst, så kommer det inte vara svårt att inse att Skaparens tankar, ord och gärningar är synliga och transparenta. Det kräver inte heller mycket ansträngning för att inse att Skaparen ständigt befinner sig bland människorna, att han alltid samtalar med människan och hela skapelsen, och att han utför nya gärningar varje dag. Hans väsen och sinnelag kommer till uttryck i hans samtal med människan. Hans tankar och idéer uppenbaras fullständigt i hans gärningar. Han åtföljer och iakttar alltid mänskligheten. Han talar stilla till mänskligheten och hela skapelsen med sina tysta ord: "Jag är i himlarna, och jag är hos min skapelse. Jag håller vakt, jag väntar, jag är vid din sida..." Hans händer är varma och starka, hans fotsteg är lätta, hans röst är mjuk och behaglig, hans skepnad passerar och vänder sig om och omfamnar hela mänskligheten, hans ansikte är vackert och milt. Han har aldrig gett sig av, aldrig försvunnit. Dag och natt är han mänsklighetens ständiga följeslagare och lämnar aldrig dess sida.

Utdrag ur "Gud själv, den unike II" i "Ordet framträder i köttet"

466. När folk inte förstår Gud och inte känner hans sinnelag kan deras hjärtan aldrig öppna upp för honom på allvar. När de väl har förstått Gud kommer de att börja uppskatta och njuta av det som finns i hans hjärta med intresse och tro. När du uppskattar och njuter av det som finns i Guds hjärta kommer ditt hjärta att sakta men säkert öppnas upp för honom. När ditt hjärta öppnas upp för honom kommer du att inse hur skamliga och föraktliga dina samtal med Gud, dina krav på Gud och dina omåttliga begär var. När ditt hjärta verkligen öppnar upp för Gud kommer du att se att hans hjärta är en sådan oändlig värld och du kommer att träda in i en värld som du aldrig tidigare upplevt. I denna värld finns inget svek, inget bedrägeri, inget mörker och ingen ondska. Där finns endast ärlighet och trofasthet; endast ljus och rättskaffenhet; endast rättfärdighet och godhet. Den är full av kärlek och omsorg, full av medkänsla och tolerans, och genom den känner du glädjen och lyckan över att leva. Det här är vad Gud kommer att uppenbara för dig när du öppnar upp ditt hjärta för honom. Denna oändliga värld är full av Guds visdom och allmakt; den är också full av hans kärlek och hans auktoritet. Här kan du se alla sidor av vad Gud har och är, vad som ger honom glädje, varför han oroar sig och varför han blir sorgsen, varför han blir arg ... Det här är vad varenda människa kan se som öppnar upp sitt hjärta och låter Gud komma in. Gud kan bara komma in i ditt hjärta om du öppnar upp det för honom. Och du kan inte se vad Gud har och är och vad han har för avsikter för dig förrän han har kommit in i ditt hjärta. Då kommer du att upptäcka att allt som rör Gud är så dyrbart och att det han har och är, är så värt att bevara. Jämfört med det är människorna som omger dig, tingen och händelserna i ditt liv och till och med dina kära, din partner och de saker du älskar knappt värda att nämna. De är så futtiga och obetydliga; du kommer att känna att ingenting materiellt någonsin kommer att kunna locka dig igen eller att du någonsin mer kan lockas att betala för någonting materiellt. I Guds ödmjukhet kommer du att se hans storhet och överlägsenhet. Dessutom kommer du att se Guds oändliga visdom och tolerans i några av hans gärningar som du tidigare betraktade som väldigt obetydliga, och du kommer att se hans tålmod, hans overseende och hans förståelse av dig. Detta kommer att väcka en vördnad för honom inom dig. Den dagen kommer du att känna att mänskligheten lever i en mycket smutsig värld, att människorna vid din sida och det som händer i ditt liv och även dessa som du älskar, deras kärlek till dig och deras så kallade beskydd eller deras omsorg om dig inte ens är värt att nämna – Gud är den ende

du älskar och han är den du skattar högst. När den dagen kommer tror jag att en del människor kommer att säga: Guds kärlek är så stor och hans väsen är så heligt – i Gud finns inget svek, ingen ondskas, ingen avund och ingen tävlan, utan bara rättfärdighet och äkthet, och allt som Gud har och är ska människan längta efter. Människorna ska sträva efter det och vilja uppnå det. På vilken grundval är människans förmåga att uppnå detta byggd? Är den byggd på deras förståelse av Guds sinnelag och deras förståelse av Guds väsen. Att förstå Guds sinnelag och vad han har och är, det är alltså en livslång läxa för varje individ; det är ett livslångt mål för varje individ som strävar efter att förändra sitt sinnelag och strävar efter att lära känna Gud.

Utdrag ur "Guds verk, Guds sinnelag och Gud själv III" i "Ordet framträder i köttet"

467. Gud själv är Gud själv. Han kommer aldrig att bli en del av skapelsen, och även om han blir en av de skapade varelserna, kommer hans inre sinnelag och substans inte att ändras. Att känna Gud är därför inte att känna ett objekt; det är inte att dissekera något, och det är inte heller att förstå en person. Om du använder det koncept eller den metod du har för att känna ett objekt eller förstå en person, till att känna Gud, då kommer du aldrig att kunna erhålla kunskapen om Gud. Att känna Gud är inte beroende av erfarenhet eller fantasi, och därför får du aldrig tvinga på din erfarenhet eller fantasi på Gud. Oavsett hur rik erfarenhet och fantasi du har, så är de fortfarande begränsade; dessutom motsvarar inte din fantasi fakta, än mindre motsvarar den sanningen, och den är oförenlig med Guds sanna sinnelag och substans. Du kommer aldrig att lyckas om du litar till din fantasi för att förstå Guds substans. Den enda vägen är så här: acceptera allt som kommer från Gud, sedan kan du erfara och förstå den gradvis. Det kommer en dag då Gud kommer att upplysa dig till att verkligen förstå och känna honom på grund av ditt samarbete och på grund av din hunger och törst efter sanningen.

Utdrag ur "Gud själv, den unike II" i "Ordet framträder i köttet"

468. "Att frukta Gud och undvika det onda" och att känna Gud är oskiljaktigt förbundna genom oräkneliga trådar, och kopplingen mellan dem är självklar. Om man vill uppnå att undvika det onda, måste man först ha en verklig fruktan för Gud; om man vill uppnå verklig fruktan för Gud, måste man först ha verklig kunskap om Gud; om man vill uppnå kunskap om Gud, måste man först uppleva Guds ord, träda in i Guds ords verklighet, uppleva Guds tillrättavisande och disciplin, hans tuktan och dom; om man vill uppleva Guds ord, måste man först komma ansikte mot ansikte med Guds ord,

komma ansikte mot ansikte med Gud, och be Gud att tillhandahålla möjligheter att uppleva Guds ord i form av alla slags miljöer som innefattar människor, händelser och objekt; om man vill komma ansikte mot ansikte med Gud och med Guds ord, måste man först besitta ett enkelt och ärligt hjärta, beredvillighet att acceptera sanningen, viljan att uthärda lidande, beslutsamheten och modet att undvika det onda, och strävan att bli en äkta skapad varelse ... Om du framskrider steg för steg på detta sätt, kommer du allt närmare Gud, ditt hjärta kommer att bli allt renare, och ditt liv och värdet av att vara levande kommer, tillsammans med din kunskap om Gud, att bli allt mer meningsfull och växa sig än mer strålande. Tills du, en dag, kommer att känna att Skaparen inte längre är en gåta, att Skaparen aldrig har varit gömd för dig, att Skaparen aldrig har dolt sitt ansikte för dig, att Skaparen inte alls är långt från dig, att Skaparen inte längre är den enda som du ständigt längtar efter i dina tankar men som du inte kan nå med dina känslor, att han verkligen och sannerligen står vakt till vänster och höger om dig, försörjer ditt liv och styr ditt öde. Han är inte vid den fjärran horisonten, och han har inte heller gömt sig högt uppe bland molnen. Han är vid din sida, och är uppsatt över er alla; han är allt som du har, och han är det enda du har. En sådan Gud låter dig älska honom från hjärtat, klamra dig fast vid honom, hålla honom nära, beundra honom, vara rädd att förlora honom och vara ovillig att avstå från honom längre, inte lyda honom längre, eller undgå honom längre eller skapa avstånd till honom. Allt du vill är att ta hand om honom, lyda honom, återgälda allt han ger dig och överlämna dig till hans herravälde. Du vägrar inte längre att ledas, försörjas, vakas över, och att vara hållen av honom, vägrar inte längre vad han påbjuder och föreskriver åt dig. Allt du vill är att följa honom, vandra på hans högra eller vänstra sida; allt du vill är att acceptera honom som ditt enda liv, att acceptera honom som din enda Herre, din enda Gud.

Utdrag ur "Att känna Gud är vägen till att frukta Gud och undvika det onda" i "Ordet framträder i köttet"

Fotnoter:

a. I det kinesiska originalet står det "arbetet med att känna Gud."

L. Om hur man ska tjäna Gud och vittna om honom

469. Ända sedan Gud inledde sitt verk i hela universum, har Gud förutbestämt många människor att tjäna honom, och inkluderat människor från alla samhällsskikt. Hans syfte är att fullborda sin egen vilja och säkerställa att hans verk på jorden realiserar på ett smidigt sätt. Detta är Guds syfte när han väljer ut människor att tjäna honom. Varje människa som tjänar Gud måste förstå denna Guds vilja. Genom detta hans verk kan människor bättre se Guds visdom och Guds allmakt, och se principerna för hans verk på jorden. Gud kommer faktiskt till jorden för att utföra sitt verk, och kommer i kontakt med människor, så att de kan känna hans gärningar tydligare. Idag är ni i den här gruppen lyckliga nog att få tjäna den praktiske Guden. Detta är en oöverskådlig välsignelse för er. Det är i sanning Gud som upphöjer er. När Gud väljer ut en människa att tjäna honom har han alltid sina egna principer. Att tjäna Gud handlar absolut inte bara om entusiasm, som folk föreställer sig. Idag ser ni att var och en som tjänar Gud i hans närvaro gör det med Guds ledning och den Helige Andes verk; de är människor som eftersträvar sanningen. Det är de minimikrav som alla som tjänar Gud måste ha.

Utdrag ur "Religiösa gudstjänster måste bort" i "Ordet framträder i köttet"

470. De som tjänar Gud måste vara Guds förtrogna, de ska behaga Gud och kunna vara absolut lojala mot honom. Oavsett om du handlar bakom människor eller framför dem kan du vinna Guds glädje inför Gud och kunna stå fast inför Gud, och oavsett hur andra behandlar dig går du alltid din egen väg och engagerar dig verkligen i Guds börda. Endast en sådan människa står Gud nära. Att människor som står Gud nära kan tjäna honom direkt beror på att de har fått Guds stora uppdrag, och Guds börda, och kan ta Guds hjärta som sitt eget och Guds börda som sin egen. De bryr sig inte om huruvida de själva vinner eller förlorar i fråga om framtidsutsikter: Till och med om de helt saknar framtidsutsikter och det inte finns något att vinna för dem, tror de alltid på Gud, med kärleksfullt hjärta. Och därför står de Gud nära. De som står Gud nära är också hans förtrogna; bara hans förtrogna kan dela hans rastlöshet och hans tankar, och även om deras kött är smärtande och svagt kan de uthärda smärta och försaka sådant de älskar för att göra Gud nöjd. Gud ger fler bördor till sådana människor, och det som Gud önskar göra bärs fram i dessa människors vittnesbörd. Därför behagar dessa människor Gud, de är Guds tjänare efter hans hjärta, och bara sådana människor kan styra

tillsammans med Gud. När du i sanning står Gud nära, då kommer du också att börja styra tillsammans med Gud.

Utdrag ur "Hur man tjänar Gud i harmoni med hans vilja" i "Ordet framträder i köttet"

471. Någon som verkligen tjänar Gud är en person som är efter Guds hjärta och lämpad att användas av Gud, och som kan släppa taget om sina religiösa föreställningar. Om man vill att det ska vara fruktbart att äta och dricka av Guds ord, då måste man släppa taget om sina religiösa föreställningar. Om du vill tjäna Gud så är det ännu mer nödvändigt att först släppa taget om religiösa uppfattningar och lyda Guds ord i allt. Detta är vad någon som tjänar Gud borde besitta. Om du saknar denna kunskap kommer du att orsaka avbrott och störningar så snart du tjänar, och om du fortsätter att hålla fast vid dina föreställningar, då kommer du oundvikligen att slås ner av Gud, och aldrig komma upp igen. Ta nutiden som exempel. En hel del av dagens uttalanden och verk är oförenliga med Bibeln och oförenliga med det verk som Gud tidigare utförde, och om du inte har någon önskan att lyda, då kan du falla när som helst. Om man vill tjäna i enlighet med Guds vilja, då måste man först släppa taget om religiösa föreställningar och rätta till sina egna åsikter. Mycket av det som sägs i framtiden kommer att vara oförenligt med vad som sades i det förflutna, och om du nu saknar viljan att lyda, kommer du inte att kunna vandra den väg som väntar. Om en av Guds verkningsmetoder har slagit rot inom dig och du aldrig släpper taget om den, då kommer den metoden att bli din religiösa föreställning. Om vad Gud är har slagit rot inom dig, då har du vunnit sanningen, och om Guds ord och sanning kan bli ditt liv, kommer du inte längre att ha föreställningar om Gud. De som besitter en sann kunskap om Gud har inga föreställningar, och kommer inte att hålla fast vid dogmer.

Utdrag ur "Endast de som känner till Guds verk i dag kan tjäna Gud" i "Ordet framträder i köttet"

472. Att tjäna Gud är ingen enkel uppgift. De vars fördärvade sinnelag förblir oförändrade kan aldrig tjäna Gud. Om ditt sinnelag inte har blivit dömt och tuktat av Guds ord, då företräder ditt sinnelag fortfarande Satan. Detta räcker för att bevisa att din tjänst för Gud ligger utanför din egen goda avsikt. Den är tjänst som bygger på din sataniska natur. Du tjänar Gud med din naturliga beskaffenhet, och efter dina egna personliga preferenser; dessutom fortsätter du tänka att Gud gläder sig åt allt du önskar göra, och hatar vadhelst du inte önskar göra, och du vägleds helt av dina egna preferenser i ditt verk. Kan detta kallas att tjäna Gud? I slutändan kommer ditt livs

sinnelag inte att ha förändrats ett dugg; snarare kommer du att bli ännu mer envis eftersom du har tjänat Gud, och genom detta kommer ditt fördärvade sinnelag att bli djupt ingrott. På så sätt kommer du att inåt sett ta fram regler för att tjäna Gud som i första hand grundar sig på din egen beskaffenhet, och den erfarenhet du fick när du tjänade utifrån ditt eget sinnelag. Detta är lärdomar från mänsklig erfarenhet. Det är människans livsfilosofi. Sådana människor tillhör fariseerna och de religiösa ledarna. Om de aldrig vaknar och omvänder sig, kommer de garanterat att förvandlas till de falska kristusgestalter och antikrister som ska bedra människorna i de sista dagarna. De falska kristusgestalter och de antikrister som nämnts kommer att träda fram från detta slags personer. Om de som tjänar Gud följer sin egen beskaffenhet och handlar enligt sin egen vilja, då löper de risk att kastas ut när som helst. De som använder sig av sin mångåriga erfarenhet av att tjäna Gud för att vinna andras hjärtan, för att läxa upp dem och undertrycka dem, och sätta sig på höga hästar – och som aldrig ångrar sig, aldrig bekänner sina synder, aldrig avstår från fördelarna med en hög befattning – dessa människor kommer att falla ned inför Gud. De är människor av samma typ som Paulus, som utnyttjar sin höga tjänsteålder och briljerar med sina kvalifikationer. Gud kommer inte att föra sådana människor till fullkomlighet. Den sortens tjänst stör Guds verk. Människor älskar att hålla fast vid det gamla. De håller fast vid föreställningar från det förflutna, vid saker och ting från det förflutna. Detta är ett stort hinder för deras tjänst. Om du inte kan kasta av dig sådana ting, kommer de att kväva hela ditt liv. Gud kommer inte att berömma dig, inte det minsta, inte ens om du bryter benen av att springa eller ryggen av att arbeta, inte ens om du blir martyr i din tjänst för Gud. Snarare det motsatta: Han kommer att säga att du är en missdådare.

I dagens läge kommer Gud formellt att göra dem fullkomliga som inte har några religiösa föreställningar, som är redo att lägga sina gamla jag åt sidan, och som lyder Gud på ett öppenhjärtigt sätt, och han gör dem fullkomliga som längtar efter Guds ord. Dessa människor bör stå upp och tjäna Gud. I Gud finns det ändlöst överflöd och gränslös visdom. Hans fantastiska verk och dyrbara ord väntar på att ännu fler människor skall få åtnjuta dem. Som det är nu har de med religiösa föreställningar, de som tar på sig hög rang, och de som inte kan lägga sig själva åt sidan, svårt att godta dessa nya ting. Det finns ingen chans för den Helige Ande att göra dessa människor fullkomliga. Om en människa inte är inställd på att lyda, och inte törstar efter Guds ord,

då kommer hon inte att kunna ta emot dessa nya ting. Hon blir bara mer och mer upprorisk, mer och mer bakslug, och hamnar på fel väg. Genom att utföra sitt verk just nu kommer Gud att låta fler människor uppstå som verkligen älskar honom och som kan ta till sig det nya ljuset. Och han kommer att fullständigt slå ner de religiösa ledare som utnyttjar sin höga tjänsteålder. De som envist motsätter sig förändring: Han vill inte ha en enda av dem. Vill du vara en av dessa människor? Utför du din tjänst utefter dina egna preferenser, eller gör du vad Gud kräver? Detta är något du måste känna till själv. Är du en av de religiösa ledarna, eller är du ett nyfött spädbarn som görs fullkomligt av Gud? Hur mycket av din tjänst får beröm av den Helige Ande? Hur mycket av den kommer Gud ens att bry sig om att minnas? Hur mycket har ditt liv förändrats efter många års tjänst? Är du på det klara med allt det här? Om du har sann tro, då kommer du att kasta åt sidan alla gamla religiösa föreställningar från förr, och tjäna Gud bättre på ett nytt sätt. Det är inte för sent att stå upp nu. Gamla religiösa föreställningar kommer att strypa en människas liv. Den erfarenhet en människa förvärvar kommer att leda henne bort från Gud, till att göra saker och ting på hennes eget sätt. Om du inte lägger ner dessa ting, så kommer de att bli en stötesten för din tillväxt i livet. Gud har alltid gjort dem som tjänar honom fullkomliga. Han kastar inte ut dem lättvindigt. Det är bara om du verkligen godtar domen och tuktan i Guds ord, om du kan lägga undan dina gamla religiösa seder och regler, och upphör att använda gamla religiösa föreställningar som måttet på Guds ord av idag, först då kommer det att finnas en framtid för dig. Men om du håller fast vid gamla ting, om du fortfarande värdesätter dem, då finns det inget sätt för dig att bli räddad. Gud tar ingen notis om sådana människor. Om du verkligen vill bli fullkomlig, då måste du föresätta dig att helt överge allting från förut. Även om det som gjordes förut var rätt, även om det var Guds verk, måste du ändå kunna lägga det åt sidan och sluta hålla fast vid det. Även om det uppenbart var den Helige Andes verk, direkt utfört av den Helige Ande, måste du idag lägga det åt sidan. Du får inte hålla fast vid det. Det är vad Gud kräver. Allting måste förnyas. I Guds verk och i Guds ord hänvisar han inte till det gamla som skedde förut, och han gräver inte i gammal historia. Gud är en Gud som alltid är ny och aldrig gammal. Han klamrar sig inte ens fast vid sina egna ord från det förflutna, vilket tydligt medför att Gud inte följer några regler. I detta fall, om du som människa alltid klamrar dig fast vid tingen från det förflutna, vägrar att släppa dem och strängt tillämpar dem på ett

schablonartat sätt, samtidigt som Gud inte längre verkar på de sätt han gjorde förut, är inte då dina ord och handlingar splittrande? Har du inte blivit en fiende till Gud? Är du villig att låta hela ditt liv gå i spillror och förstöras genom dessa gamla ting? De gamla tingen kommer att göra dig till en människa som förhindrar Guds verk. Är det den sortens människa du vill vara? Om du verkligen inte vill det, sluta då upp med vad du gör och vänd dig om; börja om från början igen. Gud kommer inte ihåg din tidigare tjänst.

Utdrag ur "Religiösa gudstjänster måste bort" i "Ordet framträder i köttet"

473. Alla som beslutat sig för att göra det kan tjäna Gud – men det måste vara så att enbart de som noggrant värnar om Guds vilja, och som förstår Guds vilja, är kvalificerade för och berättigade att tjäna Gud. Era erfarenheter kanske säger att många tror att man tjänar Gud genom att idogt sprida evangeliet åt Gud, ge sig ut på vägarna för Guds skull, offra för Gud, och så vidare – till och med de mycket religiösa människorna tror att man tjänar Gud genom att springa runt med en Bibel i händerna, sprida evangeliet om himmelriket och frälsa människor genom att få dem att ångra sig och bekänna. Många religiösa företrädare tror att tjäna Gud innebär att predika i kyrkor efter att ha studerat vid prästseminariet och att undervisa människor genom att läsa kapitel ur Bibeln för dem, och många medbröder och -systrar tror att tjäna Gud innebär att aldrig gifta sig eller skaffa familj och att i stället överlämna hela sitt väsen till Gud. Det finns också människor i fattiga områden som tror att tjäna Gud innebär att hela de sjuka och driva ut demoner, eller be för sina bröder och systrar, eller tjäna dem. Bland er finns det många som tror att tjäna Gud innebär att äta och dricka Guds ord, be till Gud varje dag, och besöka kyrkor överallt, likväl som det finns människor som säger att leva kyrkans liv innebär att tjäna Gud. Men det är få människor som vet vad det faktiskt innebär att tjäna Gud. Även om det finns lika många som tjänar Gud som det finns stjärnor på himlen är antalet människor som kan tjäna direkt, och som förmår tjäna Guds vilja, ynkligt – obetydligt litet. Varför säger Jag det? Jag säger det för att ni inte förstår substansen i frasen "tjäna Gud", och ni förstår så lite av hur man tjänar Guds vilja. Det finns ett brådskande behov av att folk förstår exakt vilken sorts tjänande som kan vara i överensstämmelse med hans vilja.

Om ni vill tjäna i enlighet med Guds vilja måste ni först förstå vilken sorts människor Gud finner behag i, vilken sorts människor Gud avskyr, vilken sorts

människor Gud fullkomnar och vilken sorts människor som är kompetenta att tjäna Gud. Denna kunskap är det minsta som ni bör vara utrustade med. Dessutom bör ni känna till syftet med Guds verk, och det verk som Gud kommer att utföra här och nu. Först när ni förstått det, och genom vägledning från Guds ord, kommer ni att träda in och ta emot Guds uppdrag. När ni faktiskt upplever utifrån Guds ord, och när ni i sanning förstår Guds verk, då kommer ni att vara kvalificerade att tjäna Gud. Och det är när ni tjänar honom som Gud upplyser era andliga ögon och låter er få en större förståelse för hans verk och se det klarare. När du träder in till den verkligheten blir dina upplevelser djupare och mer verkliga, och alla som har gjort den erfarenheten kommer att kunna röra sig mellan kyrkorna och försörja sina bröder och systrar, så att båda sidor får hjälp av den andra sidans styrkor att kompensera sina egna tillkortakommanden och så att ni får en rikare kunskap i anden. Först därefter kommer ni att kunna tjäna Guds vilja och fullkomnas av Gud i ert tjänande.

Utdrag ur "Hur man tjänar Gud i harmoni med hans vilja" i "Ordet framträder i köttet"

474. De som kan leda kyrkor, förse människor med liv och vara apostlar till folket måste ha faktiska erfarenheter, måste ha en korrekt förståelse av andliga ting, en riktig uppskattning och erfarenhet av sanningen. Endast sådana människor är kvalificerade att vara arbetare eller apostlar som leder kyrkorna. Annars kan de endast följa som de minsta och kan inte leda, än mindre vara apostlar som kan förse människor med liv. Detta beror på att apostlarnas funktion inte är att fly eller strida, utan att utföra arbetet med att bistå med liv och leda andra att förändra sitt sinnelag. Det som utför denna funktion får axla ett stort ansvar som inte är något som varje individ klarar. Den här sortens verk kan endast utföras av dem med livsväsen, det vill säga de som har erfarenhet av sanningen. Det kan inte företas av vem som helst som kan ge upp, fly eller är villig att spendera. Människor som inte har någon erfarenhet av sanningen, som inte har beskurits eller dömts, är oförmögna att utföra den här sortens verk. Människor utan erfarenhet, det vill säga människor utan verklighet, kan inte se verkligheten tydligt eftersom de själva inte besitter denna aspekt. Den här sortens person är alltså inte bara oförmögen att utföra ledarskapsarbete, utan kommer att vara föremål för eliminering om han inte har någon sanning under en längre tidsperiod.

Utdrag ur "Guds verk och människans verk" i "Ordet framträder i köttet"

475. Vad gäller arbete så tror människan att det går ut på att ränna omkring åt Gud, predika överallt och förbruka sina krafter i hans tjänst. Denna uppfattning stämmer visserligen, men den är för ensidig. Vad Gud begär av människan är inte bara att ränna omkring åt honom; utöver just detta handlar arbetet också om att tjäna och att se till andliga behov. Många bröder och systrar har inte ens efter alla dessa år av erfarenhet någonsin funderat på att arbeta för Gud, eftersom arbete såsom människan föreställer sig det är oförenligt med vad Gud begär. Därför har människan inte något som helst intresse vad gäller arbete, och detta är just anledningen till att även människans inträde är tämligen ensidigt. Ni borde alla påbörja ert inträde med att arbeta för Gud, så att ni bättre kan ta er igenom varje aspekt av erfarenhet. Det är det här ni ska träda in i. Arbete syftar inte på att ränna omkring åt Gud, utan på huruvida människans liv och vad människan lever ut kan vara Gud till behag. Arbete syftar på att människor använder sin hängivenhet till Gud och sin kunskap om Gud till att vittna om Gud och även till att tjäna människor. Det här är människans ansvar och det är vad alla människor borde förstå. Man skulle kunna säga att ert inträde är ert arbete och att ni under ert arbete för Gud eftersträvar inträde. Att erfara Guds verk innebär inte bara att du vet hur du ska äta och dricka Guds ord. Än viktigare att man vet hur man vittnar om Gud kan tjäna Gud och kan och sörja för människors andliga behov. Det här är arbete, och det är även ert inträde; det är vad varje människa borde uträtta. Det finns många som bara fokuserar på att ränna omkring åt Gud och predika överallt men förbiser sin personliga erfarenhet och försummar sitt inträde i det andliga livet. Det här är vad som lett dem som tjänar Gud till att bli de som stretar emot Gud...

Man arbetar för att uppfylla Guds vilja, för att föra alla dem som är efter Guds hjärta inför honom, för att föra människan till Gud och för att introducera den helige Andes verk och Guds ledning till människan, så att frukterna av Guds verk blir fullkomliga. Därför är det nödvändigt att ni är helt på det klara med arbetets väsen. I egenskap av att vara någon Gud använder sig av är varenda människa värdig att arbeta för Gud. Var och varenda en har alltså möjlighet att användas av den helige Ande. Det finns dock något ni måste inse: När människan utför det verk som Gud gett henne i uppdrag har hon givits möjligheten att användas av Gud, men vad människan säger och känner till är inte helt och hållet människans mognad. Allt ni kan göra är att bättre känna till era brister under arbetets gång, och komma i besittning av större upplysning

från den helige Ande. På så sätt får ni möjlighet att vinna bättre inträde under arbetets gång.

Utdrag ur "Arbete och inträde (2)" i "Ordet framträder i köttet"

476. Tjänande som är åtskilt från den helige Andes nuvarande yttranden är ett köttets och föreställningarnas tjänande och det kan omöjligt vara enligt Guds vilja. Om människor lever bland religiösa föreställningar är de oförmögna att göra något som passar Guds vilja och även om de tjänar Gud, tjänar de mitt bland sina inbillningar och föreställningar och är helt oförmögna att tjäna enligt Guds vilja. De som inte kan följa den helige Andes verk förstår inte Guds vilja, och de som inte förstår Guds vilja kan inte tjäna honom. Gud vill ha ett tjänande efter sitt eget hjärta; han vill inte ha ett föreställningarnas och köttets tjänande. Om människor är oförmögna att följa stegen i den helige Andes verk lever de i föreställningar. Sådana människors tjänande avbryter och stör, och en sådan tjänst går Gud emot. De som inte kan följa i Guds fotspår är därför oförmögna att tjäna honom; de som är oförmögna att följa i Guds fotspår gör helt klart motstånd mot honom och kan inte vara förenliga med honom. "Att följa den helige Andes verk" är lika med att förstå Guds vilja i dag, att kunna agera enligt hans nuvarande krav, att kunna lyda och följa dagens Gud och att träda in enligt hans senaste yttranden. Bara en sådan människa följer den helige Andes verk och befinner sig i den helige Andes ström. Sådana människor är inte bara kapabla att få Guds lovord och att se honom, utan de kan också lära känna Guds sinnelag utifrån hans senaste verk, och känna till människans föreställningar och olydnad, liksom hennes natur och väsen, utifrån Guds senaste verk; vidare är de i stånd att succesivt uppnå förändringar i sinnelaget under sin tjänst. Dessa människor är de enda som kan vinna Gud och som verkligen hittat den sanna vägen.

Utdrag ur "Känn till Guds senaste verk och följ i hans fotspår" i "Ordet framträder i köttet"

477. Om man, när man tjänar Gud i dag, håller fast vid de saker som den Helige Ande upplyste i det förflutna, då kommer ens tjänst att orsaka ett avbrott, och ens utövande kommer att vara föråldrat och ingenting annat än religiös ceremoni. Om du tror att de som tjänar Gud utåt sett måste vara ödmjuka och tålmodiga ..., och om du idag omsätter denna typ av kunskap i praktiken, då utgör sådan kunskap religiös föreställning, och sådant utövande har blivit ett hycklande framförande. "Religiösa föreställningar" refererar till saker som är otidsenliga och föråldrade (inklusive

erkännandet av ord som tidigare talats av Gud och av ljus som direkt uppenbarades av den Helige Ande), och om de omsätts i praktiken idag, då utgör de ett avbrott i Guds verk, och de är inte av någon nytta för människan. Om människan inte kan rensa ut de saker inom henne som hör till religiösa föreställningar, då kommer de att bli ett stort hinder för människans tjänst inför Gud. Människor med religiösa föreställningar har inget sätt att hålla jämna steg med den Helige Andes verk; de hamnar ett steg bakom, sedan två, för dessa religiösa föreställningar gör människan utomordentligt självsäker och arrogant. Gud känner ingen nostalgi för vad han talade och gjorde i det förflutna; om det är föråldrat, då eliminerar han det. Visst kan väl du släppa taget om dina föreställningar? Om du håller fast vid de ord som Gud talade i det förflutna, bevisar det att du känner Guds verk? Om du inte kan acceptera den Helige Andes ljus i dag, och i stället håller fast vid det förflutnas ljus, kan det bevisa att du följer i Guds fotspår? Kan du fortfarande inte släppa taget om religiösa föreställningar? Om så är fallet, då kommer du att bli en person som motsätter sig Gud.

Utdrag ur "Endast de som känner till Guds verk i dag kan tjäna Gud" i "Ordet framträder i köttet"

478. Många tjänar Gud med hjälp av sin hänförelse, men de förstår inte Guds administrativa förordningar, och än mindre vad hans ord faktiskt innebär. Så trots att de haft goda avsikter slutar det ofta med att de gör saker som stör Guds förvaltning. I svårare fall blir de förvisade, mister chansen att fortsätta följa honom, kastas ner i helvetet och kan inte längre ha någonting med Guds hus att göra. Dessa människor arbetar i Guds hus utifrån sina okunniga men goda avsikter, och det slutar med att de förargar Guds sinnelag. Människor tar sitt sätt att tjäna herrar och övermän med sig in i Guds hus och försöker införa samma sätt där, i en fåfäng övertygelse om att de utan problem kan tillämpas där. Aldrig hade de föreställt sig att Gud hade ett lejons sinnelag, inte ett lamms. Därför kan de som möter Gud för första gången inte kommunicera med honom, för Guds hjärta är olikt människans. Först när du förstår många sanningar kan du stegvis lära känna Gud. Denna kunskap utgörs inte av fraser eller dogmer, men den kan användas som en skatt genom vilken du kommer Gud nära, och som bevis för att du behagar honom. Om du saknar kunskapens verklighet och inte är rustad för sanningen, då kan ditt hängivna tjänande bara framkalla Guds avsky och vämjelse.

Utdrag ur "Tre förmaningar" i "Ordet framträder i köttet"

480. Jesus kunde avsluta Guds uppdrag –hela mänsklighetens försoningsverk – för att han överlämnade alla bekymmer till Guds vilja, utan några personliga önskningar eller överväganden. Därför stod även han nära Gud – Gud själv, något som ni alla förstår mycket väl. (I själva verket var han Gud själv, som Gud vittande om. Jag nämner det här för att använda Jesus som illustration för det vi talar om.) Han kunde sätta Guds förvaltningsplan i centrum, och han bad alltid till den himmelske Fadern och sökte den himmelske Faderns vilja. Han bad, och han sa: ”Gud Fader! Låt Din vilja ske, och handla inte i enlighet med mina önskningar; jag ber dig handla enligt din plan. Människan må vara svag, men varför skulle du bry dig om henne? Hur skulle människan kunna vara värd din omsorg när hon är som en myra i din hand? I mitt hjärta önskar jag att bara utföra din vilja, och jag ber dig göra vad du vill göra med mig, i enlighet med dina avsikter.” På vägen till Jerusalem var Jesus ångestfylld, som om någon vridit om en kniv i hjärtat på honom, men ändå hade han inte minsta tanke på att svika sitt ord, utan det fanns hela tiden en kraft inom honom som drev honom framåt, mot korsfästelsen. Till sist spikades han upp på korset och blev en sinnebild för syndigt kött, och därmed avslutade han människans försoningsverk och lyftes över dödens och Hades bojar. Inför honom förlorade dödlighet, helvete och Hades sin kraft, och de besegrades av honom. Han levde i trettiofyra år, under vilka han alltid gjorde sitt yttersta för att uppfylla Guds vilja, i enlighet med Guds verk vid den tiden, utan att någonsin reflektera över personlig vinning eller förlust och enbart med tankar på Gud Faders vilja. Därför sa Gud, när han döpts: ”Detta är min älskade Son, i vilken jag har stor glädje.” På grund av hans tjänande inför Gud, som överensstämde med Guds vilja, lade Gud den tunga bördan att försona hela mänsklighetens på hans axlar och fick honom att fortsätta och avsluta verket, och han var kompetent och berättigad till att slutföra denna viktiga uppgift. Genom hela sitt liv uthärdade han omätligt lidande för Guds skull, och han frestades av Satan oräkneliga gånger, men han blev aldrig nedslagen. Gud gav honom en sådan uppgift eftersom han litade på honom och älskade honom, och därför sa Gud själv: ”Detta är min älskade Son, i vilken jag har stor glädje.” Vid den tidpunkten var det bara Jesus som kunde klara detta uppdrag, och det utgjorde en del av Guds avslutande av sitt arbete med mänsklighetens försoning i Nådens Tidsålder.

Om ni, som Jesus, kan överlämna alla bekymmer till Guds börda och vända er bort från ert eget kött, då kommer Gud att anförtro er sitt viktiga uppdrag, så att ni uppfyller

villkoren för att tjäna Gud. Endast under sådana omständigheter kommer ni att våga säga att ni utför Guds vilja och fullgör hans uppdrag, och endast då kommer ni att våga säga att ni verkligen tjänar Gud. Jämfört med Jesu förebild, vågar du påstå att du står Gud nära? Vågar du säga att du utför Guds vilja? Vågar du säga att du i sanning tjänar Gud? Idag förstår du inte hur du ska tjäna Gud – dristar du dig då till att säga att du står honom nära? Om du påstår att du tjänar Gud, är det inte att häda mot honom? Tänk efter: Tjänar du Gud, eller dig själv? Du tjänar Satan, men ändå vidhåller du envist att du tjänar Gud – men är detta då inte en hädelse mot Gud? Många bakom mig eftertraktar den välsignelse som hög status ger, de frossar i mat, de älskar att sova och tillfredsställa köttet, alltid rädda att det inte ska finnas någon väg ut ur köttet. De utför inte sina avsedda uppgifter i kyrkan utan parasiterar på den, eller så förmanar de sina bröder och systrar med mina ord och använder sina maktpositioner för att spela herrar över andra. De säger hela tiden att de utför Guds vilja, de säger alltid att de står Gud nära – är det inte befängt? Om du har rätt drivkrafter men inte klarar av att tjäna Guds vilja, då är du dåraktig – men om dina drivkrafter inte är rätt och du ändå påstår dig tjäna Gud, då är du en person som går emot Gud, och du borde få Guds straff! Jag hyser ingen sympati för sådana människor! I Guds hus parasiterar de och traktar ständigt efter köttets bekvämligheter utan att tänka det minsta på Guds intressen. De söker alltid det som är bra för dem själva och bryr sig inte om Guds vilja. De accepterar inte Guds Andes granskning av något de gör. De manövrerar och bedrar ständigt sina bröder och systrar, de är falska, som en räv i en vingård, som alltid stjälar vindruvor och trampar ner plantor. Kan sådana människor stå Gud nära? Är du värdig att ta emot Guds välsignelser? Du tar inte ansvar för ditt liv eller för kyrkan – är du redo att ta emot Guds uppdrag? Vem skulle våga lita på någon som dig? När du tjänar så här, skulle Gud våga anförtro dig en större uppgift? Försenar du inte saker och ting?

Utdrag ur "Hur man tjänar Gud i harmoni med hans vilja" i "Ordet framträder i köttet"

481. Det ni har erfarit och sett överträffar tidigare helgon och profeter, men kan ni ge ett bättre vittnesbörd än dessa tidigare helgons och profeters ord? Det som jag nu skänker er överträffar Mose och är större än David, så jag begär att ert vittnesmål också skall överträffa Moses och att era ord skall vara större än Davids. Jag ger er hundrafalt, så jag begär att ni också återbetalar lika mycket. Ni måste veta att jag är den som ger liv åt mänskligheten, och det är ni som tar emot liv från mig och måste vittna om mig. Det

här är er plikt, som jag har gett er och som ni borde fullgöra för min skull. Jag har skänkt all min härlighet till er, och jag har skänkt er det liv som det utvalda folket, Israel, aldrig fick ta emot. Ni borde rätteligen vittna om mig, ägna mig er ungdom och offra era liv för mig. Vem jag än skänker min härlighet åt skall vittna om mig och ge upp sitt liv för min skull. Detta har varit förutbestämt under lång tid. Det är er smala lycka att jag skänker min härlighet till er och det är er skyldighet att vittna om min härlighet. Om ni bara tror på mig bara för att få lycka, då skulle inte mitt verk få någon större betydelse, och ni skulle inte uppfylla er plikt. Israeliterna såg bara min barmhärtighet, kärlek och storhet, och judarna bevitnade bara mitt tålmod och min försoning. De såg bara väldigt lite av min Andes verk; det kan vara så att deras förståelse endast greppade en tiotusendel av det som ni har hört och sett. Det som ni har sett överträffar även det som deras överstepräster uppfattade. Denna dag överträffar den sanning som ni har förstått deras; vad ni har sett denna dag överskrider det man såg under lagens tidsålder, liksom under nådens tidsålder. Vad ni har erfarit överträffar även det som Mose och Elia fick erfara. För vad israeliterna förstod var bara Jehovas lag och vad de såg var bara Jehovas rygg; vad judarna förstod var bara Jesu försoning, vad de fick var bara den nåd som Jesus skänkte och vad de såg var endast bilden av Jesus i judarnas hus. Det ni ser denna dag är Jehovas ära, Jesu försoning och alla mina gärningar under denna dag. Ni har också hört min andes ord, upplevt min vishet, lärt känna mina underverk, och fått kunskap om mitt sinne. Jag har också förklarat hela min förvaltningsplan för er. Vad ni har sett är inte enbart en kärleksfull och barmhärtig Gud, utan en som är full av rättfärdighet. Ni har sett mitt underbara verk och förstått att jag är full av våldsam ilska och majestät. Dessutom vet ni att jag en gång lät min rasande vrede falla över Israels hus, och denna dag har den kommit till er. Ni har förstått fler av mina himmelska mysterier än Jesaja och Johannes; ni vet mer om min ljuvlighet och ärevördighet än alla tidigare generationers heliga. Vad ni har fått är inte bara min sanning, min väg och mitt liv, utan den vision och uppenbarelse som är större än den Johannes mottog. Ni har förstått många fler mysterier och har också sett mitt sanna anlete; ni har godtagit mer av min dom och lärt känna mer av mitt rättfärdiga sinne. Så fastän ni föddes under de sista dagarna, tillhör er förståelse det förgångna och det förflutna; ni har också erfarit det som hör till den här tiden, sådant som åstadkoms med min hand. Vad jag begär av er är inte orimligt, för jag har gett er alltför mycket och ni har sett mycket från mig. Därför

begär jag att ni vittnar om mig som tidigare heliga har gjort, och detta är mitt hjärtas enda önskan.

Utdrag ur "Vad vet du om tro?" i "Ordet framträder i köttet"

482. Vad jag vill ha är din lojalitet och lydnad, just nu, din kärlek och ditt vittnesbörd, just nu. Även om du just nu inte vet vad vittnesbörd är eller vad kärlek är, bör du föra ditt allt till mig, och överlämna de enda skatter du har till mig: din lojalitet och lydnad. Du bör veta att beviset på min seger över Satan finns i människans lojalitet och lydnad, precis som beviset på min fullständiga erövring av människan. Din tro på mig förpliktigar dig att vittna om mig, att vara lojal mot mig och ingen annan, och att vara lydig till slutet. Innan jag börjar nästa steg i mitt verk, hur skall du vittna om mig? Hur skall du vara lojal och lydig mot mig? Fokuserar du hela din lojalitet på din uppgift eller kommer du bara att ge upp? Vill du hellre överlämna dig till vad jag än ordnar (även om det innebär död eller undergång) eller fly halvvägs för att försöka undkomma min tuktan? Jag tuktar dig så att du skall vittna om mig och vara lojal och lydig mot mig. Dessutom kommer den nuvarande tukten att avslöja nästa steg i mitt verk och låta det fortskrida obehindrat. Därför uppmanar jag dig att vara klok och inte behandla ditt liv eller betydelsen av din existens som värdelös sand. Kan du veta exakt vad mitt verk kommer att vara? Vet du hur jag kommer att verka i framtiden och hur mitt verk kommer att utspela sig? Du bör känna till betydelsen av din erfarenhet av mitt verk, och dessutom betydelsen av din tro på mig. Jag har gjort så mycket; hur skulle jag kunna ge upp halvvägs som du föreställer dig? Jag har utfört ett så omfattande verk; hur skulle jag kunna förstöra det? Jag har verkligen kommit för att avsluta denna tidsålder. Det är sant, men dessutom måste du veta att jag skall inleda en ny tidsålder, inleda ett nytt verk och, framför allt, sprida evangeliet om riket. Du ska alltså veta att det nuvarande verket endast består av att inleda en tidsålder, lägga grunden för evangeliets utbredning i den kommande tiden och i framtiden avsluta tidsåldern. Mitt verk är inte så enkelt som du tror, inte heller så värdelöst eller meningslöst som du kan tro. Därför måste jag fortfarande säga till dig: Du borde ägna ditt liv åt mitt verk, och dessutom borde du hänge dig själv till min ära. Vidare är ditt vittnesbörd om mig det som jag länge har väntat på, och än mer har jag längtat efter att du skall sprida mitt evangelium. Du borde förstå vad som finns i mitt hjärta.

Utdrag ur "Vad vet du om tro?" i "Ordet framträder i köttet"

483. Kan du förmedla det sinnelag som Gud uttryckt i varje tidsålder på ett konkret sätt med ett språk som på ett lämpligt sätt återger tidsålderns betydelse? Kan du, som upplever Guds arbete i de sista dagarna, beskriva Guds rättfärdiga sinnelag i detalj? Kan du vittna om Guds sinnelag på ett tydligt och passande sätt? Hur kommer du att föra vidare det du har sett och upplevt till de ömkliga, fattiga och de hängivna religiösa troende som hungrar och törstar efter rättfärdighet och väntar på att du ska leda dem? Vilka människor väntar på att du ska leda dem? Kan du föreställa dig det? Är du medveten om den börda som du bär på dina axlar, ditt uppdrag och det ansvar du har? Hur föreställer du dig att din uppgift ser ut, historiskt sett? Hur kommer du att tjäna som en bra mästarenledare inför nästa tidsålder? Har du god känsla för att vara läromästare? Hur skulle du förklara mästaren över allting? Är det verkligen mästaren över alla levande varelser och allt annat som finns på jorden? Vilken plan har du för hur nästa steg i arbetet ska förlöpa? Hur många människor väntar på att du ska bli deras herde? Är din uppgift betungande? De är fattiga, ömkansvärda, blinda och förlorade och gråter i mörkret "Var är vägen?" Så som de längtar efter att ljuset, likt ett stjärnfall, plötsligt ska sänka sig ner och skingra mörkrets kraft som har förtryckt mänskligheten i så många år. Vem vet hur ängsligt de hoppas och hur de dag och natt längtar efter detta? Dessa djupt lidande människor som förblir fängslade i mörkrets fängelsehålor, utan hopp om frigörelse, inte ens på den dag då ljuset blixtrar till; då de inte skall behöva gråta mer? Dessa bräckliga själar som aldrig får vila lider sannerligen i denna misär. De har sedan länge avskärmats av hänsynslösa rep och historien som är fastfrusen. Vem har någonsin hört ljudet av deras klagorop? Vem har någonsin sett deras olyckliga anleten? Har du någonsin tänkt på hur sorgset och bekymrat Guds hjärta är? Hur kan han stå ut med att se den oskyldiga människan, som han skapade med sina egna händer, och som lider sådana kval? När allt kommer omkring är ju mänskligheten de olyckliga som har förgiftats. Trots det har de överlevt till denna dag, men vem skulle ha trott att de för länge sedan hade blivit förgiftade av den onde? Har du glömt att du är ett av offren? Är du inte villig att på grund av din kärlek till Gud sträva efter att rädda dem som har överlevt? Är du inte villig att använda all din kraft för att återgälda den Gud som älskar människan som sitt eget kött och blod? Hur tolkar du att du ska användas av Gud för att leva ditt extraordinära liv? Besitter du verkligen den beslutsamhet och den

självkänsla som behövs för att leva ett meningsfullt liv som en from person som tjänar Gud?

Ur "Hur ska du sköta din framtida uppgift?" i "Ordet framträder i köttet"

486. För att bära vittnesbörd om Guds verk måste du förlita dig på erfarenhet, kunskap och det pris du har betalat. Endast på så sätt kan du uppfylla hans vilja. Är du en person som bär vittnesbörd om Guds verk? Har du denna ambition? Om du kan bära vittnesbörd om hans namn och än mer om hans verk, och om du kan leva ut den bild som han fordrar av sitt folk, då är du ett vittne för Gud. Hur bär du rent konkret vittnesbörd om Gud? Du gör det genom att söka och längta efter att leva ut Guds ord och genom att vittna med dina ord och låta folk lära känna hans verk och se hans handlingar. Om du verkligen söker allt detta kommer Gud att fullkomna dig. Om det enda du söker är att bli fullkomnad av Gud och bli välsignad i den allra sista änden, då är inte utgångspunkten för din tro på Gud ren. Du måste sträva efter att förstå hur du ska se Guds gärningar i verkliga livet, hur du ska behaga honom när han uppenbarar sin vilja för dig, hur du bör bära vittnesbörd om hans förunderlighet och visdom, och hur du ska vittna om hur han fostrar och åtgärdar dig. Allt detta är sådant du måste begrunda nu. Om du älskar Gud enbart för att du ska kunna ta del av hans härlighet när han har fullkomnat dig, då är din kärlek fortfarande bristfällig och kan inte uppfylla Guds fordringar. Du måste kunna bära vittnesbörd om Guds verk, uppfylla hans krav och uppleva det verk han har gjort i människor på ett praktiskt sätt. Oavsett smärta, tårar eller sorg så måste du uppleva allt detta i din trosutövning. Deras syfte är att fullkomna dig som en person som bär vittnesbörd om Gud.

Utdrag ur "De som ska göras fullkomliga måste genomgå förädling" i "Ordet framträder i köttet"

487. Även om er tro är väldigt uppriktig, kan ingen ibland er förklara mig fullständigt, och ingen ibland er klarar av att vittna helt och hållet om alla sanningar som ni ser. Tänk så saken. Just nu är de flesta av er försumliga vad gäller era plikter. I stället jagar ni efter saker som tillhör köttet, mättar köttet och njuter girigt av köttet. Ni besitter inte mycket sanning. Hur kan ni då bära vittnesbörd om allt som ni har sett? Är ni verkligen övertygade om att ni kan vara mina vittnen? Om du en dag inte klarar av att vittna om allt du har sett i dag, då kommer du att ha förlorat funktionen hos en skapad varelse. Det kommer inte att finnas någon mening över huvud taget med din existens. Du kommer inte att vara värd att vara människa. Man skulle till och med kunna säga att

du inte kommer att vara en människa! Jag har utfört oändligt mycket verk på er. Men eftersom du i nuläget inte lär dig någonting, vet någonting och arbetar i onödan kommer du, när jag behöver expandera mitt verk, bara stirra tomt, stum och fullständigt värdelös. Kommer inte det att göra dig till en alla tiders syndare? När den tiden kommer, kan det då inte hända att du känner den djupaste ånger? Kan det inte hända att du försjunkar i bedrövelse? Jag utför inte hela mitt verk i dag för att jag är sysslös och uttråkad, utan för att lägga en grund för mitt framtida verk. Det handlar inte om att jag befinner mig i en återvändsgränd och måste komma på något nytt. Du måste förstå det verk jag utför; det är inte något som utförs av ett barn som leker på gatan, utan det är ett verk jag utför som representant för min Fader. Du bör veta att jag inte gör allt det här själv. Jag representerar snarare min Fader. Din roll är under tiden enbart att följa, lyda, förändra och vittna. Det du bör förstå är varför du bör tro på mig. Det är den viktigaste frågan som ni alla måste förstå. För sin äras skull förutbestämde min Fader er alla åt mig i samma stund som han skapade världen. Det var enbart för mitt verks och hans äras skull som han förutbestämde er. Det är tack vare min Fader som ni tror på mig; det är tack vare min Faders förutbestämmelse som ni följer mig. Inget av det här har ni valt själva. Ännu viktigare är det att ni förstår att det är ni som min Fader skänkte till mig för att ni skall vittna om mig. Eftersom han skänkte er till mig borde ni följa de vägar som jag skänker till er och de vägar och de ord jag lär er, för det är er plikt att följa mina vägar. Det här är det ursprungliga syftet med er tro på mig. Så jag säger till er, ni är enbart människor som min Fader skänkte till mig för att ni skulle följa mina vägar. Ni tror emellertid bara på mig; ni kommer inte från mig eftersom ni inte tillhör den israelitiska familjen utan i stället är från den uråldriga ormens släkte. Det enda jag ber om är att ni ska bära vittnesbörd om mig, men i dag måste ni vandra mina vägar. Allt det här är för framtida vittnesbörds skull. Om ni bara fungerar som människor som lyssnar till mina vägar, då kommer ni inte ha något värde och betydelsen av att min Fader skänkte er till mig kommer att gå förlorad. Det som jag insisterar på att få berätta för er är det här: "Ni bör vandra mina vägar."

Utdrag ur "Vad förstår du när det gäller Gud?" i "Ordet framträder i köttet"

M. Om hur man ska frigöra sig från Satans inflytande och uppnå frälsning

488. Människan miste sitt gudfruktiga hjärta efter att ha blivit fördärvad av Satan, miste den funktion som en av Guds skapade varelser bör ha och blev en fiende som var olydig mot Gud. Människan levde under Satans domän och lydde Satans befallningar, så Gud hade inget sätt att verka bland sina skapade varelser och hade än mindre förmåga att väcka rädsla hos sina skapade varelser. Människan skapades av Gud och borde tillbe Gud, men i själva verket vände människan Gud ryggen och tillbad Satan. Satan blev avguden i människans hjärta. På det viset förlorade Gud sin ställning i människans hjärta, vilket betyder att han förlorade meningen med att ha skapat människan, och för att återställa meningen med att ha skapat människan var han tvungen att återställa människans ursprungliga skepnad och befria människan från hennes fördärvade sinnelag. För att kunna återkräva människan från Satan måste han frälsa människan från synden. Endast därigenom kan han successivt återställa människans ursprungliga skepnad och återställa människans ursprungliga funktion och i slutänden återställa sitt rike. Den slutliga tillintetgörelsen av dessa olydnadens söner kommer också att ske för att människan ska kunna tillbe Gud bättre och leva bättre på jorden. Eftersom Gud skapade människan kommer han att göra så att människan tillber honom; eftersom han vill återställa människans ursprungliga funktion kommer han att återställa den helt, utan några besudlanden. Att återställa hans auktoritet innebär att få människan att tillbe honom och få människan att lyda honom. Det innebär att han ska få människan att leva på grund av honom och få hans fiender att förgås till följd av hans auktoritet; det innebär att han ska låta minsta del av sig själv leva kvar bland mänskligheten och utan något motstånd från människan. Det rike som han vill upprätta är hans eget rike. Den mänsklighet som han vill ha är en som tillber honom, en som lyder honom fullt ut och har hans härlighet. Om han inte frälser den fördärvade mänskligheten blir det inget av meningen med att han skapade människan, han kommer inte att ha någon auktoritet bland människor och hans rike kan inte längre existera på jorden. Om han inte tillintetgör de fiender som är olydiga mot honom kommer han inte kunna uppnå sin fullkomliga härlighet, inte heller kunna upprätta sitt rike på jorden. Dessa är symbolerna för fullbordandet av hans verk och symbolerna för fullbordandet av hans

stora plan: att totalt tillintetgöra den del av mänskligheten som är olydig mot honom och föra dem som har fulländats in i vila.

Utdrag ur "Gud och människan ska träda in i vila tillsammans" i "Ordet framträder i köttet"

489. Den tidigaste mänskligheten var i Guds händer, men på grund av Satans frestelse och fördärv, blev människan bunden av Satan och råkade i händerna på den onde. På så sätt blev Satan objektet som skulle besegras i Guds förvaltande verk. Eftersom Satan tog människan i besittning, och eftersom människan är underlaget i Guds hela förvaltning, måste människan, om hon skall kunna frälsas, ryckas tillbaka från Satans händer, det vill säga människan måste tas tillbaka efter att ha hållits fången av Satan. Satan måste således besegras genom förändringar i människans gamla sinnelag, förändringar som återställer hennes ursprungliga förnuft. På så sätt kan människan, som har tagits till fånga, ryckas tillbaka ur Satans händer. Om människan befrias från Satans inflytande och bojor, kommer Satan att stå med skammen, människan kommer till slut att tas tillbaka, och Satan kommer att besegras. Och eftersom människan har befriats från Satans mörka inflytande, kommer människan att bli krigsbytet från hela denna strid, och Satan kommer att bli det objekt som bestraffas så snart denna strid har avslutats, varefter hela människans frälsningsverk kommer att ha fulländats.

Utdrag ur "Att återställa människans normala liv och ta henne till ett underbart slutmål" i "Ordet framträder i köttet"

490. De som lever under mörkrets inflytande är de som lever bland död, det är de som är besatta av Satan. Folk som inte räddas av Gud, och döms och tuktas av Gud, kan inte komma undan dödens inflytande; de kan inte bli de levande. Dessa döda kan inte bära vittnesbörd om Gud och de kan inte heller användas av Gud och än mindre komma in i riket. Gud vill ha de levandes vittnesbörd, inte de dödas, och han begär att de levande ska arbeta för honom, inte de döda. "De döda" är de som motsätter sig och gör uppror mot Gud, de är de som är förlamade i anden och inte förstår Guds ord, de är de som inte omsätter sanningen i praktiken och inte känner minsta lilla lojalitet gentemot Gud och de är de som lever under Satans domän och utnyttjas av Satan. De döda visar sig genom att stå i motsättning till sanningen, genom att göra uppror mot Gud och genom att vara obetydliga, föraktliga, elaka, brutala, bedrägliga och lömska. Trots att sådana människor äter och dricker Guds ord klarar de inte av att leva ut Guds ord. De lever, men de är levande döda, lik som andas. De döda är fullständigt oförmögna att

göra Gud nöjd, och än mindre kan de lyda honom helt. De kan bara bedra honom, häda mot honom och förråda honom och allt som de lever ut avslöjar Satans natur. Om folk önskar att bli levande varelser, och att bära vittnesbörd om Gud, och att bli godkända av Gud, måste de acceptera Guds frälsning, måste de gladeligen underkasta sig hans dom och tuktan och måste gladeligen acceptera Guds beskärning och behandling. Först då kommer de att kunna omsätta alla sanningar som Gud kräver i praktiken och först då kommer de att få Guds frälsning och verkligen bli levande varelser. De levande räddas av Gud, de har dömts och tuktats av Gud, de är villiga att ägna sig åt Gud och gläds åt att lägga ner sina liv för honom, och de skulle gladeligen tillägna Gud hela sina liv. Först när de levande bär vittnesbörd om Gud kan Satan få skämmas; bara de levande kan sprida Guds evangelieverk, bara de levande är efter Guds hjärta och bara de levande är verkliga människor. Ursprungligen var människan som skapades av Gud levande, men på grund av Satans fördärv lever människan bland döden och under Satans inflytande, och därmed har de här människorna blivit de döda som saknar ande, de har blivit fiender som motsätter sig Gud, de har blivit Satans verktyg och de har blivit Satans fångar. Alla de levande människor som skapats av Gud har blivit döda och därmed har Gud förlorat sitt vittnesbörd och han har förlorat mänskligheten vilken han skapade och vilken är det enda som har hans andetag. Om Gud tar tillbaka sitt vittnesbörd, och tar tillbaka de som skapades av hans egen hand, men som har blivit tillfångatagna av Satan, måste han sedan återuppliva dem så att de blir levande varelser och han måste återta dem så att de lever i hans ljus. De döda är de som inte har någon ande, de som är extremt avtrubbade och som motsätter sig Gud. Dessutom är det de som inte känner Gud. Dessa människor har inte minsta avsikt att lyda Gud, de gör bara uppror mot honom och motsätter sig honom, och känner inte minsta lojalitet. De levande är de vars andar har återfötts, som vet hur man lyder Gud och som är lojala mot Gud. De besitter sanningen – och vittnesbörd – och bara dessa människor är till behag för Gud i hans hus.

Utdrag ur "Har du kommit till liv?" i "Ordet framträder i köttet"

491. Vad är mörkrets inflytande? "Mörkrets inflytande" är Satans inflytande som bedrar, fördärvar, binder och kontrollerar människor. Satans inflytande är ett inflytande som har en aura av död. Alla dessa som lever under Satans styre är dömda att förgås.

Hur kan du göra dig fri från mörkrets inflytande efter att du kommit till tro på Gud? När du har bätt uppriktigt till Gud vänder du ditt hjärta helt till honom. I den stunden påverkas ditt hjärta av Guds Ande, du är beredd att överlämna dig själv helt och hållet, och i detta ögonblick har du befriat dig från mörkrets inflytande. Om allt som människan gör behagar Gud och passar hans krav, då är hon någon som lever i Guds ord, någon som lever i Guds omsorg och beskydd. Om människor är oförmögna att praktisera Guds ord, alltid lurar honom, beter sig likgiltigt mot honom och inte tror på hans existens, då lever de allesamman under mörkrets inflytande. Människor som inte har tagit emot Guds frälsning lever alla under Satans styre, de lever alltså under mörkrets inflytande. De som inte tror på Gud, lever under Satans styre. Inte ens de som tror på Guds existens lever nödvändigtvis i Guds ljus, eftersom de som tror på honom inte nödvändigtvis lever i Guds ord och inte nödvändigtvis är människor som är i stånd att lyda Gud. Människan tror bara på Gud, och eftersom hon inte lyckats lära känna Gud lever hon fortfarande efter de gamla reglerna, efter döda ord, i ett liv som är mörkt och osäkert, inte helt renad av Gud eller fullständigt vunnen av Gud. Även om det är självklart att de som inte tror på Gud lever under mörkrets inflytande, kan därför även de som tror på Gud fortfarande leva under dess inflytande, för den Helige Ande har inte verkat på dem. De som inte har tagit emot Guds nåd eller Guds barmhärtighet, och de som inte kan se den Helige Andes verk, lever alla under mörkrets inflytande. De som bara gläds åt Guds nåd men inte känner honom lever också mestadels under mörkrets inflytande. Om en människa tror på Gud men lever under mörkrets inflytande större delen av sitt liv, då har den människans existens förlorat sin betydelse - för att inte tala om dem som inte tror på Guds existens.

Alla dessa som inte kan acceptera Guds verk eller accepterar Guds verk men inte förmår uppfylla hans krav lever under mörkrets inflytande. Endast de som strävar efter sanningen och förmår uppfylla Guds krav kommer att få välsignelser från honom, och endast de kommer att undfly mörkrets inflytande. Människor som inte har frisläppts, som alltid styrs av vissa saker och är oförmögna att överlämna sina hjärtan till Gud, är människor som står under Satans slaveri och lever under en aura av död. De som sviker sina egna plikter, de som sviker Guds uppdrag, och de som inte utför sin funktion i kyrkan lever under mörkrets inflytande. De som avsiktligt stör kyrkans liv, avsiktligt förstör relationer mellan bröder och systrar eller skapar sina egna grupper, lever ännu

djupare under mörkets inflytande; de lever i Satans trældom. De som har en onormal relation till Gud, som alltid har överdrivna begär, som alltid vill ha ett övertag och aldrig försöker förändra sitt sinnelag, är människor som lever under mörkets inflytande. De som alltid är slarviga, inte är seriösa i sitt praktiserande av sanningen och inte strävar efter att uppfylla Guds önskemål utan bara tillfredsställer sitt eget kött, är också människor som lever under mörkets inflytande och är höljda i dödens svepning. De som ägnar sig åt oärlighet och bedrägeri i sitt arbete för Gud, behandlar Gud på ett nonchalant sätt, lurar Gud och alltid ifrågasätter allting, är människor som lever under mörkets inflytande. Alla dessa som inte kan älska Gud uppriktigt, som inte strävar efter sanningen och inte fokuserar på att förändra sitt sinnelag lever under mörkets inflytande.

Utdrag ur "Befria dig från mörkets inflytande och du kommer att vinnas av Gud" i "Ordet framträder i köttet"

492. Människan lever i köttet, vilket innebär att hon lever i ett mänskligt helvete, och utan Guds dom och tuktan är människan lika smutsig som Satan. Hur skulle människan kunna vara helig? Petrus trodde att Guds tuktan och dom var människans bästa skydd och största nåd. Endast genom Guds tuktan och dom kunde människan vakna, och hata köttet, och hata Satan. Guds strikta fostran frigör människan från Satans inflytande, den frigör henne från hennes egen lilla värld, och gör att hon kan leva i ljuset av Guds närvaro. Det finns inte bättre frälsning än tuktan och dom! Petrus bad: "O Gud! Så länge du tuktar och dömer mig, kommer jag att känna att du inte har lämnat mig. Även om du inte ger mig glädje eller frid, och gör att jag lever i lidande, och ålägger oräkneliga tillrättavisanden på mig, har mitt hjärta frid så länge du inte lämnar mig. Idag har din tuktan och dom blivit mitt bästa skydd och min största välsignelse. Den nåd du ger mig skyddar mig. Den nåd du skänker mig idag är ett uttryck för ditt rättfärdiga sinnelag, och är tuktan och dom; dessutom är den en prövning, och mer än så, den är ett lidande liv." Petrus kunde lägga köttets behag åt sidan och söka en djupare kärlek och större skydd, för att han hade vunnit så mycket nåd från Guds tuktan och dom. Om människan i sitt liv vill bli renad och uppnå förändringar i sitt sinnelag, om hon önskar att leva ut ett meningsfullt liv, och uppfylla sin plikt som en skapad varelse, då måste hon godta Guds tuktan och dom, och får inte låta Guds fostran och Guds slag vika från sig, så att hon kan frigöra sig från Satans manipulation och inflytande och leva i Guds ljus. Kom ihåg att Guds tuktan och dom är ljuset, och människans frälsnings ljus,

och att det inte finns någon bättre välsignelse, nåd eller skydd för människan. Människan lever under Satans inflytande, och existerar i köttet; om hon inte renas och inte får Guds skydd, då blir människan ännu mer fördärvad. Om hon önskar att älska Gud, då måste hon renas och frälsas. Petrus bad: "Gud, när du behandlar mig vänligt gläder jag mig, och känner tröst; när du tuktar mig känner jag ännu större tröst och glädje. Fastän jag är svag, och uthärdar outhärdligt lidande, fastän det finns tårar och sorgsenhet, vet du att denna sorgsenhet är på grund av min olydnad, och på grund av min svaghet. Jag gråter för att jag inte kan tillfredsställa din längtan, jag känner sorg och ånger för att jag är otillräcklig för dina krav, men jag är villig att uppnå denna sfär, jag är villig att göra allt jag kan för att tillfredsställa dig. Din tuktan har gett mig skydd, och har gett mig den bästa frälsningen; din dom överträffar din tolerans och ditt tålmod. Utan din tuktan och dom, skulle jag inte njuta av din barmhärtighet och kärleksfulla vänlighet. Idag ser jag desto mer att din kärlek har övergått himlarna och överträffat allt. Din kärlek är inte bara barmhärtighet och kärleksfull vänlighet; mer än så, den är tuktan och dom. Din tuktan och dom har gett mig så mycket. Utan din tuktan och dom skulle inte en enda människa bli renad, och inte en enda människa skulle kunna uppleva Skaparens kärlek. Fastän jag har utstått hundratals prövningar och vedermödor, och även har kommit nära döden, har de låtit mig verkligen lära känna dig och vinna överlägsen frälsning. Om din tuktan, dom och fostran skulle vika från mig, då skulle jag leva i mörker, under Satans domän. Vilka fördelar har människans kött? Om din tuktan och dom skulle lämna mig, skulle det vara som om din Ande hade övergett mig, som om du inte längre var med mig. Om det var så, hur skulle jag kunna fortsätta leva? Om du ger mig sjukdom, och tar min frihet, kan jag fortsätta leva, men om din tuktan och dom skulle lämna mig, skulle jag inte ha något sätt att fortsätta leva. Om jag var utan din tuktan och dom, skulle jag ha förlorat din kärlek, en kärlek som är för djup för mig att sätta ord på. Utan din kärlek skulle jag leva under Satans domän, och skulle inte kunna se ditt strålande ansikte. Hur, säger du, skulle jag kunna fortsätta leva? Sådant mörker, ett sådant liv, skulle jag inte stå ut med att uthärda. Att ha dig med mig är som att se dig, så hur skulle jag kunna lämna dig? Jag bönfaller dig, jag tigger och ber dig att inte ta min största tröst ifrån mig, även om det bara är några ord av tillförsikt. Jag har åtnjutit din kärlek, och idag kan jag inte vara borta från dig; hur, säger du, skulle jag inte kunna älska dig? Jag har fällt många tårar av sorg på grund av din kärlek, ändå

har jag alltid känt att ett liv som detta är mer meningsfullt, att det kan berika mig mer, att det kan förändra mig mer, och att det mer kan låta mig nå den sanning som de skapade varelserna borde inneha.”

Utdrag ur ”Petrus upplevelser: hans kunskap om tuktan och dom” i ”Ordet framträder i köttet”

493. Människans kött kommer av Satan, det är fullt av ett upproriskt sinnelag, det är beklagligt smutsigt och orent. Människor traktar för mycket efter köttets njutning och det finns för många yttringar av köttet; därför föraktar Gud till en viss grad människans kött. När människor överger det smutsiga och korrupta från Satan får de Guds frälsning. Men om de inte frigör sig från smuts och korruption lever de fortfarande under Satans styre. Människors overseende, svekfullhet och ohederlighet är av Satan. Frälsningen gör att du kan undfly dessa saker. Guds verk kan inte vara fel; det görs för att rädda människorna från mörkret. När du har trott till en viss punkt och kan frigöra dig från köttets fördärv och inte längre är fängslad i fördärvet, har du då inte blivit frälst? När du lever under Satans styre kan du inte manifestera Gud, du är något smutsigt och du kan inte motta Guds arv. När du väl har renats och gjorts fullkomlig blir du helig, du blir en verklig människa och du blir välsignad av Gud och en fröjd för Gud.

Utdrag ur ”Trosutövning (2)” i ”Ordet framträder i köttet”

494. Människans hela liv levs under Satans domän, och det finns inte en enda person som kan frigöra sig från Satans inflytande på egen hand. Alla lever i en smutsig värld, i fördärv och tomhet, utan den minsta mening eller värde; de lever sådana lättsinniga liv för köttet, för lusten och för Satan. Det finns inte det minsta värde i deras existens. Människan är oförmögen att finna den sanning som kommer att frigöra henne från Satans inflytande. Även om människan tror på Gud och läser Bibeln, förstår hon inte hur hon skall frigöra sig från Satans inflytandes kontroll. Genom tiderna har mycket få människor upptäckt den här hemligheten, mycket få har förstått den. Därför, även om människan avskyr Satan, och avskyr köttet, vet hon inte hur hon skall göra sig av med Satans snärjande inflytande. Är ni inte idag fortfarande under Satans domän? Ni ångrar inte era olydiga gärningar, än mindre känner ni att ni är smutsiga och olydiga. Efter att ha motsatt er Gud har ni rentav sinnesfrid och känner stort lugn. Beror inte ditt lugn på att du är fördärvad? Kommer inte denna sinnesfrid från din olydnad? Människan lever i ett mänskligt helvete, hon lever under Satans mörka inflytande; över hela landet lever spöken tillsammans med människan, och inkräktar på människans kött. På jorden lever

du inte i ett vackert paradis. Den plats där du finns är djävulens sfär, ett mänskligt helvete, en undre värld. Om människan inte renas, då tillhör hon smutsen; om hon inte skyddas och sköts om av Gud, då är hon fortfarande en fånge till Satan; om hon inte döms och tuktas, då har hon inget sätt att fly undan Satans mörka inflytandes förtryck. Det fördärvade sinnelag som du visar fram och det olydiga beteende som du lever ut räcker för att bevisa att du fortfarande lever under Satans domän. Om ditt sinne och dina tankar inte har renats, och ditt sinnelag inte har dömts och tuktats, då är hela din varelse fortfarande styrd av Satans domän, ditt sinne styrs av Satan, dina tankar manipuleras av Satan och hela din varelse styrs av Satans händer. Vet du hur långt från Petrus normer du egentligen är, just nu? Har du den kalibern? Hur mycket vet du om tuktan och domen av idag? Hur mycket besitter du av det som Petrus fick kunskap om? Om du idag är oförmögen att veta, kommer du att kunna nå den kunskapen i framtiden? Någon så lat och feg som du är helt enkelt oförmögen att känna Guds tuktan och dom. Om du strävar efter köttets frid, och köttets behag, då har du inget sätt att bli renad på, och i slutändan kommer du att återvända till Satan, för det du lever ut är Satan, och köttet. Som det ligger till idag eftersträvar många människor inte livet, vilket innebär att de inte bryr sig om att bli renade, eller träda in i en djupare livserfarenhet. Och hur kan de då göras fullkomliga? De som inte eftersträvar livet har ingen möjlighet att göras fullkomliga, och de som inte eftersträvar en kunskap om Gud, och inte eftersträvar att ändra på sitt sinnelag, är oförmögna att undkomma Satans mörka inflytande.

Utdrag ur "Petrus upplevelser: hans kunskap om tuktan och dom" i "Ordet framträder i köttet"

495. Ingen som tror på Gud men inte strävar efter sanningen har någon möjlighet att göra sig fria från Satans inflytande. Alla dessa som inte lever ärligt, som uppträder på ett sätt inför andra men på ett annat sätt bakom ryggen på dem, som ger ett intryck av ödmjukhet, tålamod och kärlek medan de till sitt väsen är lömska, sluga och inte har någon lojalitet till Gud — de är typiska representanter för dem som lever under mörkets inflytande. De är av samma sort som ormen. De som tror på Gud enbart för egen vinnings skull, som är självrättfärdiga och högmodiga, som framhäver sig själva och skyddar sin egen ställning är de som älskar Satan och motsätter sig sanningen. De motarbetar Gud och tillhör Satan helt och hållet. De som inte är uppmärksamma på Guds bördor, som inte helhjärtat tjänar Gud, som alltid är upptagna av sina egna och sina familjers intressen, som är oförmögna att överge allt för att offra sig för Gud och

aldrig lever av hans ord - de lever utanför Guds ord. Sådana människor kan inte få Guds beröm.

När Gud skapade människorna var det för att låta dem njuta av hans rikedom och verkligen älska honom. På så sätt skulle människorna leva i hans ljus. Idag lever alla dessa som är oförmögna att älska Gud, som inte uppmärksammar hans bördor, är oförmögna att tillfullo ge sina hjärtan till Gud, oförmögna att göra Guds hjärta till sitt eget och oförmögna att axla Guds bördor som sina egna, under mörkrets inflytande eftersom Guds ljus inte lyser på några sådana människor. De befinner sig på en väg som är diametralt motsatt Guds vilja och inget de gör rymmer en tillstymmelse till sanning. De vältrar runt i dyn med Satan och är dessa som lever under mörkrets inflytande. Om du alltid kan äta och dricka Guds ord samt vara uppmärksam på hans vilja och praktisera hans ord, då tillhör du Gud och då är du någon som lever i Guds ord. Är du villig att göra dig fri från Satans styre och leva i Guds ljus? Om du lever i Guds ord kommer den Helige Ande att ha möjlighet att utföra sitt verk. Om du lever under Satans inflytande kommer den Helige Ande inte att ha någon möjlighet att utföra något verk. Det arbete som den Helige Ande utför i människor, det ljus han låter lysa på människor och det förtroende han ger dem varar bara ett ögonblick, så om de inte är försiktiga och inte är uppmärksamma kommer det verk som den Helige Ande utför att gå dem förbi. Om människor lever i Guds ord, då kommer den Helige Ande att vara med dem och verka i dem. Om människor inte lever i Guds ord, då lever de i Satans träldom. Människor som lever med ett fördärvat sinnelag har inte den Helige Andes närvaro eller verk. Om du lever inom Guds ords sfär, om du lever i det tillstånd som Gud begär, då tillhör du honom och hans verk kommer att utföras på dig. Om du inte lever inom Guds kravs sfär, utan i stället lever under Satans styre, då lever du sannerligen under Satans fördärv. Endast genom att leva i Guds ord och överlämna ditt hjärta åt honom, kan du uppfylla hans krav; du måste göra som Gud säger, du måste göra Guds ord till grundvalen för din existens och verkligheten i ditt liv, och först då kommer du att tillhöra Gud. Om du praktiserar uppriktigt i överensstämmelse med Guds vilja, kommer han att verka i dig och då kommer du att leva i Guds välsignelser, leva i Guds anletes ljus, begripa det arbete som den Helige Ande utför och känna glädjen av Guds närvaro.

Utdrag ur "Befria dig från mörkrets inflytande och du kommer att vinnas av Gud" i "Ordet framträder i köttet"

496. För att bli fri från mörkrets inflytande måste du först vara lojal mot Gud och ivrigt sträva efter sanningen – endast då kommer du att vara i rätt tillstånd. Att leva i rätt tillstånd är en förutsättning för att kunna göra sig fri från mörkrets inflytande. Att inte vara i rätt tillstånd betyder att du inte är lojal mot Gud och att du inte ivrigt söker sanningen. Då är det uteslutet att kunna göra sig fri från mörkrets inflytande. Människans befrielse från mörkrets inflytande baseras på mina ord, och om människan inte kan praktisera i överensstämmelse med mina ord, kommer hon inte att kunna fly från trældomen under mörkrets inflytande. Att leva i rätt tillstånd är att leva under Guds ords vägledning, leva i ett tillstånd av lojalitet mot Gud, leva i ett tillstånd av sökande efter sanningen, leva i en verklighet av uppriktigt offrande för Gud, leva i ett tillstånd av uppriktig kärlek till Gud. De som lever i dessa tillstånd och i denna verklighet kommer successivt att förvandlas när de träder djupare in i sanningen, och de kommer att förvandlas i takt med att verket fördjupas, tills de slutligen med säkerhet kommer att vinnas av Gud, och de kommer att uppriktigt älska Gud. De som har gjort sig fria från mörkrets inflytande kommer att successivt kunna fatta Guds vilja, successivt förstå Guds vilja och till slut bli Guds förtrogna. Inte nog med att de inte kommer att ha några egna föreställningar om Gud eller hysa upproriskhet mot honom, utan de kommer att avsky de föreställningar och den upproriskhet de burit på och frambringa äkta kärlek till Gud i sina hjärtan. De som är oförmögna att göra sig fria från mörkrets inflytande är upptagna med sitt kött och fulla av trots. Deras hjärtan är fyllda med såväl mänskliga idéer och livsfilosofier som egna syften och överväganden. Gud kräver människans odelade kärlek, och han kräver att människan är upptagen av hans ord och sin kärlek till honom. Att leva i Guds ord, att i hans ord upptäcka det som människan bör söka, att älska Gud som ett resultat av hans ord, att vara fullt sysselsatt för Guds ords skull, att leva för Guds ord – allt detta är sådant som människan bör uppnå. Allt måste byggas på Guds ord, och först då kommer människan att vara i stånd att uppfylla Guds krav. Om inte människan är rustad med Guds ord är hon inte mer än en fluglarv behärskad av Satan. Tänk igenom det i ditt hjärta – hur många av Guds ord har slagit rot inom dig? I vilka avseenden lever du i överensstämmelse med Guds ord? I vilka avseenden har du inte levt i överensstämmelse med dem? Om inte Guds ord har gripit tag i dig tillfullo, exakt vad är det då som fyller ditt hjärta? Behärskas du av Satan i ditt vardagsliv eller uppfylls du av Guds ord? Initieras dina böner av hans ord? Har du kommit ut ur ditt

negativa tillstånd genom Guds ords upplysning? Att göra Guds ord till grundvalen för ens tillvaro, det är något alla bör träda in i. Om Guds ord inte är närvarande i ditt liv, då lever du under mörkrets inflytande, då är du upprorisk mot Gud, motsätter dig Gud och vanärar hans namn – sådana människors gudstro är enbart förtretlig och störande. Hur mycket av ditt liv har du levt i enlighet med hans ord? Hur mycket av ditt liv har du inte levt i överensstämmelse med hans ord? Hur mycket av vad Guds ord krävt av dig har uppfyllts i dig? Hur mycket har gått förlorat i dig? Har du tittat ingående på sådana saker?

För att undfly mörkrets inflytande är en aspekt att det kräver den Helige Andes verk, och en annan aspekt att det kräver hängivet samarbete från människans sida. Varför säger jag att människan inte är på rätt spår? För det första, om en människa är på rätt spår kommer hon att kunna överlämna sitt hjärta till Gud, vilket är en uppgift som tar lång tid att träda in i eftersom mänskligheten alltid har levt under mörkrets inflytande och har varit i Satans trældom i tusentals år. Därför kan inte detta åstadkommas på en dag eller två. Jag tog upp detta ämne i dag, så att människor kan få ett grepp om sitt eget tillstånd. Beträffande vad som är mörkrets inflytande och vad det innebär att leva i ljuset, blir inträde möjligt när människan är i stånd att särskilja dessa ting. Skälet är att du måste veta vad Satans inflytande är innan du kan göra dig fri från det, och först då kommer du att ha vägen till att successivt befria dig från det. När det gäller vad man skall göra därefter, så är det en fråga för människorna själva. Du måste alltid träda in från en positiv aspekt och du får aldrig vänta passivt. Det är endast på detta sätt som du kan vinnas av Gud.

Utdrag ur "Befria dig från mörkrets inflytande och du kommer att vinnas av Gud" i "Ordet framträder i köttet"

497. Allt Gud gör är nödvändigt och äger utomordentlig betydelse, för allt han gör i människan rör hans förvaltning och mänsklighetens frälsning. Naturligtvis är det verk Gud utförde i Job inte annorlunda, även om Job var fullkomlig och rättskaffens i Guds ögon. Med andra ord, oavsett vad Gud gör eller med vilka medel han gör det, oavsett kostnaden eller hans målsättning, förändras inte syftet med hans handlingar. Hans syfte är att arbeta in Guds ord, Guds krav och Guds vilja för människan i människan; syftet är med andra ord att arbeta in i människan allt som Gud anser vara positivt i enlighet med hans steg, att göra människan förmögen att förstå Guds hjärta och fatta Guds innersta väsen, att låta henne lyda Guds suveränitet och arrangemang, och därmed låta

människan uppnå fruktan för Gud och skyende av det onda – allt detta som är en aspekt av Guds syfte med allt han gör. Den andra aspekten är att eftersom Satan är den kontrasterande bakgrunden och redskapet i Guds verk överlämnas människan ofta till Satan: detta är de medel Gud använder för att låta människor se Satans ondska, fulhet och föraktlighet i hans frestelser och angrepp, och därmed få folk att hata Satan och kunna känna och känna igen det som är negativt. Den här processen låter dem gradvis befria sig från Satans kontroll och från Satans anklagelser, störning och angrepp tills de – tack vare Guds ord, sin kunskap om och lydnad mot Gud, samt sin tro på Gud och fruktan för honom – triumferar över Satans angrepp och triumferar över Satans anklagelser; först då kommer de att ha blivit fullständigt räddade undan Satans styre. Människors räddning betyder att Satan har besegrats, det betyder att de inte längre är maten i Satans mun – att Satan har släppt dem fria i stället för att sluka dem. Det beror på att dessa människor är rättskaffens, att de har tro, lydnad och fruktan för Gud och att de bryter fullständigt med Satan. De får Satan att skämmas, de gör honom till en ynkrygg och besegrar honom i grunden. Deras fasta beslut att följa Gud och deras lydnad mot och fruktan för Gud besegrar Satan och får honom att släppa taget om dem helt och hållet. Den sortens människor är de enda som verkligen har vunnits av Gud och det är detta som är Guds ultimata syfte med att frälsa människan. Om de vill bli frälsta och vill bli fullständigt vunna av Gud måste alla dessa som följer Gud möta både stora och små frestelser och angrepp från Satan. De som kommer ut ur dessa frestelser och angrepp och är i stånd att fullständigt besegra Satan är dessa som har blivit frälsta av Gud. Dessa som har blivit frälsta till Gud är alltså dessa som har genomgått Guds prövningar och som har frestats och angripits av Satan otaliga gånger. Dessa som har blivit frälsta till Gud förstår Guds vilja och Guds fordringar och är i stånd att foga sig i Guds suveränitet och arrangemang, och de överger inte vägen att frukta Gud och sky det onda mitt under Satans frestelser. Dessa som är frälsta till Gud besitter ärlighet, de är godhjärtade, de särskiljer kärlek och hat, de har en rättskänsla, de är rationella och kapabla att bry sig om Gud och värdesätta allt som är av Gud. Sådana människor är inte bundna, bevakade, anklagade eller missbrukade av Satan, de är fullständigt fria, de har blivit fullständigt befriade och frisläppta. Job var precis en sådan frihetens människa och det var just därför Gud hade överlämnat honom till Satan.

Utdrag ur "Guds verk, Guds sinnelag och Gud själv II" i "Ordet framträder i köttet"

498. Jobs tro, lydnad och hans vittnesbörd om seger över Satan har blivit en källa till stor hjälp och uppmuntran för människor. I Job ser de hopp om sin egen frälsning, och de ser att genom tro och lydnad mot och fruktan för Gud är det fullt möjligt att övervinna och besegra Satan. De förstår att så länge de fogar sig i Guds suveränitet och arrangemang och äger tron och beslutsamheten att inte överge Gud efter att ha förlorat allting, då kan de bringa skam och nederlag över Satan. Och de förstår att de bara behöver vara beslutsamma och uthålliga nog att stå fasta i sitt vittnesbörd – även om det innebär att de förlorar livet – för att Satan ska kuvas och slå till hastig reträtt. Jobs vittnesbörd är en varning till senare generationer, och denna varning säger dem att om de inte besegrar Satan kommer de aldrig att kunna göra sig fria från Satans anklagelser och inblandning, och de kommer inte heller att kunna undfly Satans smädelser och angrepp. Jobs vittnesbörd har upplyst senare generationer. Denna upplysning lär människor att endast om de är fullkomliga och rättskaffens är de i stånd att frukta Gud och sky det onda; den lär dem att endast om de fruktar Gud och skyr det onda kan de bära starkt och rungande vittnesbörd om Gud; endast om de bär starkt och rungande vittnesbörd om Gud kan de aldrig kontrolleras av Satan utan lever under Guds vägledning och beskydd – och endast då kommer de att ha blivit sant frälsta. Alla som eftersträvar frälsning borde söka efterlikna Jobs personlighet och hans livs strävan. Det som han levde ut under hela sitt liv och hans uppträdande under prövningarna är en dyrbar skatt för alla dessa som följer vägen att frukta Gud och sky det onda.

Utdrag ur "Guds verk, Guds sinnelag och Gud själv II" i "Ordet framträder i köttet"

499. Innan människor blir frälsta störs, och även styrs, deras liv ofta av Satan. Människor som inte har blivit frälsta är med andra ord Satans fångar, de har ingen frihet, de har inte släppts av Satan, de är inte kvalificerade eller berättigade att tillbe Gud, och Satan är dem hack i häl och angriper dem brutalt. Sådana människor har ingen glädje att tala om, de har ingen rätt till en normal tillvaro att tala om, och dessutom har de ingen värdighet att tala om. Endast om du står upp och kämpar mot Satan och använder din tro på Gud och din lydnad mot och fruktan för Gud som de vapen med vilka du utkämpar en strid på liv och död med Satan, så att du tillfullo besegrar Satan och får honom att ta till flykten och bli en feg stackare närhelst han ser dig, så att han fullständigt överger sina angrepp och anklagelser mot dig – först då kommer du att vara frälst och bli fri. Om du är fast besluten att bryta helt med Satan, men inte är rustad med

de vapen som ska hjälpa dig att besegra honom, då kommer du fortfarande att vara i fara; när tiden gått, när du har blivit så plågad av Satan att du inte har ett uns styrka kvar och du fortfarande inte har kunnat bära vittnesbörd och fortfarande inte har gjort dig fri från Satans anklagelser och attacker mot dig, då kommer du inte att ha mycket hopp om frälsning. När slutet är inne, när avslutandet av Guds verk förkunnas, kommer du fortfarande att vara i Satans grepp, oförmögen att göra dig fri, och därmed kommer du aldrig att ha en chans eller ett hopp. Konsekvensen är då att sådana människor kommer att vara helt och hållet i Satans fångenskap.

Utdrag ur "Guds verk, Guds sinnelag och Gud själv II" i "Ordet framträder i köttet"

500. Under sin varaktiga verksamhet med att försörja och underhålla människan berättar Gud för henne om allt han vill och allt han begär, och han visar henne sina gärningar, sitt sinnelag och vad han har och är. Målsättningen är att utrusta människan med mognad och att låta henne ta emot olika sanningar från Gud medan hon följer honom – sanningar som är de vapen Gud ger människan att bekämpa Satan med. Sålunda rustad måste människan möta Guds prövningar. Gud har många sätt och vägar att pröva människan, men allesamman kräver att Guds fiende, Satan, "samarbetar". Det vill säga, efter att ha gett människan vapnen hon ska bekämpa Satan med, överlämnar Gud henne till Satan och låter honom "pröva" hennes mognad. Om hon kan bryta igenom Satans stridsformeringar, om hon kan komma levande undan Satans kringränning, då kommer hon att ha klarat provet. Men om människan misslyckas med att ta sig förbi Satans stridsformeringar och kapitulerar för Satan, då kommer hon inte att ha klarat provet. Vilken aspekt av människan Gud än granskar är kriterierna för hans granskning huruvida hon står fast i sitt vittnesbörd när hon attackeras av Satan och huruvida hon har övergett Gud och kapitulerat och underkastat sig Satan när han lagt sin snara kring henne. Huruvida människan kan bli frälst kan sägas bero på huruvida hon kan övervinna och besegra Satan, och huruvida hon kan bli fri beror på huruvida hon är i stånd att på egen hand höja vapnen hon fått av Gud för att övervinna Satans slaveri, få honom att fullständigt förlora hoppet och lämna henne i fred. Om Satan förlorar hoppet och släpper taget om någon betyder det att han aldrig mer kommer att försöka ta denna person från Gud, aldrig mer kommer att anklaga och störa denna person, aldrig mer kommer att utsätta honom för hänsynslösa plågor eller angrepp;

endast en sådan person kommer verkligen att ha vunnits av Gud. Det här är hela den process varigenom Gud vinner människor.

Utdrag ur "Guds verk, Guds sinnelag och Gud själv II" i "Ordet framträder i köttet"

501. Idag kan ni sträva efter att göras fullkomliga eller söka förändringar i er yttre mänsklighet och förbättringar av er kaliber, men det är av högsta vikt att ni kan förstå att allt som Gud gör idag har betydelse och är till nytta: det gör det möjligt för er som lever i ett land av smuts att undfly smutsen och skaka av den, det gör det möjligt för er att övervinna Satans inflytande och att lämna bakom er Satans mörka inflytande – och genom att fokusera på dessa saker är ni skyddade i detta land av smuts. Vilket vittnesbörd kommer ni att uppmanas att ge i slutändan? Ni lever i ett land av smuts men har förmågan att bli heliga och inte längre vara smutsiga och orena, ni lever under Satans styre men befriar er från Satans inflytande, ni tillhör inte Satan och trakasseras inte av Satan, och ni lever i den Allsmäktiges händer. Detta är vittnesbördet, och beviset på seger i kampen mot Satan. Ni har förmåga att överge Satan, vad ni lever ut uppenbarar inte Satan utan det som Gud begärde att människan skulle uppnå när han skapade människan: vanlig mänsklighet, vanligt förnuft, vanlig insikt, vanlig beslutsamhet att älska Gud, samt lojalitet mot Gud. Sådant är vittnesbördet som lämnas av en Guds skapelse. Ni säger: "Vi lever i ett land av smuts, men tack vare Guds skydd, tack vare hans ledarskap och eftersom han har erövrat oss, har vi skakat av oss Satans inflytande. Att vi kan lyda idag är också effekten av att ha erövrats av Gud, och det är inte för att vi är goda eller för att vi naturligt älskade Gud. Det är därför att Gud valde oss och förutbestämde oss, som vi har blivit erövrade idag och kan vittna om honom och tjäna honom; på samma sätt är det därför att han valde oss och skyddade oss som vi har blivit räddade och frälsta från Satans styre och kan lämna smutsen bakom oss och bli renade i den stora röda drakens nation."

Utdrag ur "Den inre sanningen om erövrandets verk (2)" i "Ordet framträder i köttet"

502. Idag tror du inte på de ord jag säger, och du ägnar dem inte någon uppmärksamhet; när dagen kommer då detta verk skall spridas, och du ser det i dess helhet, då kommer du att ångra dig, och vid det tillfället kommer du att bli mållös. Det finns välsignelser, ändå vet du inte hur du åtnjuter dem, och det finns sanning, ändå eftersträvar du den inte. Drar du inte ringaktning över dig själv? Idag, fastän nästa steg i Guds verk ännu inte har börjat, finns det inget ovanligt med de krav som ställs på dig

och vad du ombeds att leva ut. Det finns så mycket verk, och så många sanningar; är de inte värda att du känner dem? Kan inte Guds tuktan och dom väcka din ande? Kan inte Guds tuktan och dom få dig att hata dig själv? Är du nöjd med att leva under Satans inflytande, med frid och glädje, och lite köttslig bekvämlighet? Är du inte den lägst stående av alla människor? Inga är mer dåraktiga än de som har skådat frälsningen men inte strävar efter att vinna den; de är människor som frossar i köttet och njuter av Satan. Du hoppas att din tro på Gud inte skall föra med sig några utmaningar eller vedermödor, eller det minsta besvär. Du eftersträvar alltid de ting som är värdelösa, och du fäster inget värde vid livet, utan sätter istället dina egna överdådiga tankar framför sanningen. Du är så värdelös! Du lever som en gris – vad är det för skillnad mellan dig och grisar och hundar? Är de som inte eftersträvar sanningen, och istället älskar köttet, inte alla fän? Är de där döda utan andar inte alla de vandrande liken? Hur många ord har talats bland er? Har bara lite verk gjorts bland er? Hur mycket har jag försörjt er med? Och varför har du då inte vunnit det? Vad har du att klaga på? Ligger det inte till så att du inte har vunnit något därför att du är alltför förälskad i köttet? Och är det inte för att dina tankar är alltför överdådiga? Är det inte för att du är alltför dum? Om du är oförmögen att vinna dessa välsignelser, kan du skylla på Gud för att han inte frälser dig?

Utdrag ur "Petrus upplevelser: hans kunskap om tuktan och dom" i "Ordet framträder i köttet"

503. Gud verkar i så stor skala och frälser fullständigt denna grupp människor så att ni kan undfly Satans inflytande, bo i det heliga landet, leva i Guds ljus under ljusets ledarskap och vägledning. Då finns det en mening med ditt liv. Vad ni äter och har på er är annorlunda; ni njuter av Guds ord och lever ett liv med mening, och vad finner de glädje i? De finner bara glädje i sina "förfäders arv" och sin "nationella anda". De har inte den minsta mänsklighet! Alla era kläder, ord och handlingar skiljer sig från deras. Till sist kommer ni att helt undfly smutsen, ni kommer inte längre att vara förankrade i Satans frestelse utan vinna Guds dagliga tillhandahållande. Ni skall alltid vara försiktiga. Även om ni bor på en smutsig plats, är ni oskadda av smutsen och kan leva nära Gud och få hans stora beskydd. Gud har valt ut er bland alla i detta gula land. Är ni inte de mest välsignade människorna? Du är en skapad varelse – du borde naturligtvis tillbe Gud och sträva efter ett liv med mening. Om du inte tillber Gud utan lever i ditt smutsiga kött, är du då inte bara ett djur i mänsklig klädnad? Eftersom du är en människa bör du göra dig tillgänglig för Gud och uthärda allt lidande! Du bör bestämt

och med glädje acceptera det lilla lidande som du är utsatt för i dag och leva ett meningsfullt liv, som Job, och som Petrus. I den här världen bär människan djävulens kläder, äter mat från djävulen och arbetar och tjänar under djävulens tumme och blir fullständigt nedtrampad i hans smuts. Om du inte förstår meningen med livet eller det sanna levnadssättet, vilken betydelse har då ditt liv? Ni är människor som följer den rätta vägen och söker förbättring. Ni är människor som reser er upp i den stora röda drakens nation, de som Gud kallar rättfärdiga. Är det inte det mest meningsfulla livet?

Utdrag ur "Trosutövning (2)" i "Ordet framträder i köttet"

N. Om hur man ska sträva efter att förändra sitt sinnelag och fullkomnas av Gud

504. Förvandlingen av människans sinnelag uppnås genom Guds verk av allehanda slag; utan sådana förändringar av sitt sinnelag skulle människan inte kunna vittna om Gud och vara i enlighet med Guds hjärta. Förvandlingen av människans sinnelag innebär att hon befriar sig själv från Satans tvång och mörkrets inflytande och i sanning blir en förebild och ett exempel på Guds verk, ett vittne om Gud, och en som är i enlighet med Guds hjärta. Idag har den inkarnerade Guden kommit för att uträtta sitt verk på jorden, och av människan begär han kunskap om honom, lydnad mot honom, vittnesbörd om honom – att hon känner till hans praktiska och ordinära arbete, lyder alla hans ord och verk som inte stämmer överens med människans föreställningar och vittnar om allt det arbete han uträttar för att frälsa människan så väl som alla de gärningar han åstadkommer för att erövra människan. De som vittnar om Gud måste ha kunskap om Gud; endast ett sådant vittnesbörd är korrekt och verkligt, och endast ett sådant vittnesbörd kan få Satan att skämmas. Gud använder de som har lärt känna honom genom att utstå hans tuktan och dom, hantering och beskärning, till att vittna om honom. Han använder de som har blivit fördärvade av Satan till att vittna om honom, och han använder också dem som har ett förändrat sinnelag och därmed har fått hans välsignelser, till att vittna om honom. Han har inget behov av att människan prisar honom med sina läppar, inte heller lovprisning och vittnesbörd från folk av Satans slag som inte har blivit frälsta av honom. Endast de som känner Gud är meriterade att vittna om honom, och endast de som har blivit förvandlade till sitt sinnelag är meriterade att vittna om honom. Gud kommer inte att tillåta människan att avsiktligt bringa skam över hans namn.

Utdrag ur "Endast de som känner Gud kan vittna om Gud" i "Ordet framträder i köttet"

505. Människor kan inte förändra sitt eget sinnelag; de måste genomgå Guds ords dom och tuktan, lidande och förfining, eller åtgärdas, fostras och beskäras av hans ord. Först därefter kan de uppnå lydnad och hängivenhet mot Gud och inte längre försöka behandla honom slentrianmässigt. Det är under Guds ords förfining som människor förvandlas i sitt sinnelag. Endast de som genomgår hans ords blottläggning och dom, och som fostras och åtgärdas av hans ord, kommer inte längre att våga göra saker tanklöst utan blir i stället stadiga och samlade. Den viktigaste punkten är att de är i

stånd att underkasta sig Guds nuvarande ord och hans verk, och även om det inte är i linje med mänskliga föreställningar är de i stånd att lägga dessa föreställningar åt sidan och villigt underkasta sig. När man förr talat om en förändring i sinnelag har det huvudsakligen syftat på att vara i stånd att försaka sig själv, låta köttet lida, bemästra sin kropp och göra sig av med köttsliga preferenser – detta är en form av förändring i sinnelag. Människor nuförtiden vet att det verkliga uttrycket för en förändring i sinnelag är att lyda Guds nuvarande ord samt att vara i stånd att ha en äkta förståelse för hans nya verk. På detta sätt kan folk bli av med sin tidigare förståelse av Gud, som var färgad av deras egna uppfattningar, och uppnå verklig förståelse av och lydnad mot honom – endast detta är ett äkta uttryck för en förändring i sinnelag.

Utdrag ur "Människor vars sinnelag har förändrats är dessa som har trätt in i Guds ords verklighet" i "Ordet framträder i köttet"

506. Människan sinnelag bör förändras med utgångspunkt i kunskapen om hennes substans och genom förändringar av hennes tänkande, natur och mentala inställning – genomgripande förändringar. Endast på det viset kommer verkliga förändringar av människans sinnelag att åstadkommas. Människans fördärvade sinnelag grundar sig i att hon har blivit förgiftad och trampad på av Satan, med den oerhörda skada som Satan har tillfogat hennes tänkesätt, moral, insikt och vett. Det är just för att dessa grundläggande ting hos människan har fördärvats av Satan, och skiljer sig totalt från hur Gud från början skapade dem, som människan motsätter sig Gud och inte förstår sanningen. Därför bör förändringar av människans sinnelag inledas med förändringar av hennes tänkesätt, insikt och vett, vilka kommer att förändra hennes kunskap om Gud och hennes kunskap om sanningen.

Utdrag ur "Att ha ett oförändrat sinnelag är att vara i fiendskap med Gud" i "Ordet framträder i köttet"

507. Om människan i sitt liv vill bli renad och uppnå förändringar i sitt sinnelag, om hon önskar att leva ut ett meningsfullt liv, och uppfylla sin plikt som en skapad varelse, då måste hon godta Guds tuktan och dom, och får inte låta Guds fostran och Guds slag vika från sig, så att hon kan frigöra sig från Satans manipulation och inflytande och leva i Guds ljus. Kom ihåg att Guds tuktan och dom är ljuset, och människans frälsnings ljus, och att det inte finns någon bättre välsignelse, nåd eller skydd för människan. Människan lever under Satans inflytande, och existerar i köttet; om hon inte renas och inte får Guds skydd, då blir människan ännu mer fördärvad. Om

hon önskar att älska Gud, då måste hon renas och frälsas. Petrus bad: ”Gud, när du behandlar mig vänligt gläder jag mig, och känner tröst; när du tuktar mig känner jag ännu större tröst och glädje. Fastän jag är svag, och uthärdar utsägligt lidande, fastän det finns tårar och sorgsenhet, vet du att denna sorgsenhet är på grund av min olydnad, och på grund av min svaghet. Jag gråter för att jag inte kan tillfredsställa din längtan, jag känner sorg och ånger för att jag är otillräcklig för dina krav, men jag är villig att uppnå denna sfär, jag är villig att göra allt jag kan för att tillfredsställa dig. Din tuktan har gett mig skydd, och har gett mig den bästa frälsningen; din dom överträffar din tolerans och ditt tålamod. Utan din tuktan och dom, skulle jag inte njuta av din barmhärtighet och kärleksfulla vänlighet. Idag ser jag desto mer att din kärlek har övergått himlarna och överträffat allt. Din kärlek är inte bara barmhärtighet och kärleksfull vänlighet; mer än så, den är tuktan och dom. Din tuktan och dom har gett mig så mycket. Utan din tuktan och dom skulle inte en enda människa bli renad, och inte en enda människa skulle kunna uppleva Skaparens kärlek.”

Utdrag ur ”Petrus upplevelser: hans kunskap om tuktan och dom” i ”Ordet framträder i köttet”

508. Om du vill bli fullkomliggjord måste du först godkännas av Gud, för han fullkomnar dem som han godkänner och som är efter hans eget hjärta. Om du vill vara efter Guds eget hjärta måste du ha ett hjärta som hörsammar hans verk, du måste sträva efter att eftertrakta sanningen och du måste acceptera att granskas av Gud i alla avseenden. Har allt du gör blivit föremål för Guds granskning? Är din avsikt den rätta? Om din avsikt är den rätta kommer Gud att godkänna dig; om din avsikt är felaktig visar det att det ditt hjärta älskar inte är Gud utan köttet och Satan. Därför måste du acceptera Guds granskning i alla avseenden genom bön. Även om jag inte står personligen framför dig när du ber så är den helige Ande med dig, och det är både mig själv och Guds Ande som du ber till. Varför tror du på detta kött? Därför att han har Guds Ande. Skulle du tro på den här personen om han inte hade Guds Ande? När du tror på den personen tror du på Guds Ande. När du fruktar den personen fruktar du Guds Ande. Tro på Guds Ande är tro på den personen och tro på den personen är också tro på Guds Ande. När du ber känner du att Guds Ande är med dig och att Gud finns framför dig; därför ber du till hans Ande. Idag vågar de flesta människor inte föra fram sina handlingar inför Gud och fastän du kanske bedrar hans kött kan du inte bedra hans Ande. Varje angelägenhet som inte tål Guds granskning överensstämmer inte med

sanningen och bör förkastas; annars är det en synd mot Gud. Så oavsett om det är när du ber, när du talar och delar gemenskap med dina bröder och systrar, eller när du utför dina åligganden och sköter dina affärer, så måste du lägga fram ditt hjärta inför Gud. När du fullgör din uppgift är Gud med dig och så länge din avsikt är den rätta och gagnar verket i Guds hus kommer han att acceptera allt som du gör; du bör ägna dig helhjärtat åt att fullgöra din uppgift. När du ber kommer dina böner att vara verksamma om du har kärlek till Gud i ditt hjärta och söker Guds omsorg, beskydd och granskning, om det är din avsikt. Om du, när du exempelvis ber på möten, öppnar ditt hjärta och ber till Gud och talar om för honom vad som finns i ditt hjärta utan några lögner, då kommer dina böner att ge resultat. Om du uppriktigt älskar Gud i ditt hjärta, avlägg då en ed inför Gud: "Gud som är i himlen och på jorden och bland alla ting, jag svär vid dig: Må din Ande granska allt jag gör och ständigt beskydda och ha omsorg om mig. Det innebär att allt jag gör kan tåla din närvaro. Skulle mitt hjärta någonsin svika dig eller sluta att älska dig, ge mig då din stränga tuktan och förbannelse. Förlåt mig varken i denna värld eller nästa!" Vågar du avlägga en sådan ed? Om inte, visar det att du är feg och att du fortfarande älskar dig själv. Har ni den beslutsamheten? Om du verkligen har den beslutsamheten måste du avlägga denna ed. Om du har beslutsamheten att avlägga en sådan ed kommer Gud att uppfylla ditt beslut. När du svär vid Gud så lyssnar han. Gud avgör om du är syndig eller rättfärdig utifrån din bön och dina handlingar. Sådan är nu processen med att fullkomna er och om du verkligen tror på att bli fullkomliggjord kommer du att bära fram allt du gör inför Gud och acceptera hans granskning; om du gör någonting fruktansvärt upproriskt eller om du sviker Gud, då kommer han att göra så att din ed blir verklighet, och oavsett vad som händer dig – om det är undergång eller tuktan – så är det ditt eget fel. Du har avlagt eden så du ska hålla fast vid den. Om du avlägger en ed men bryter den kommer du att drabbas av fördömelse. Eftersom det var du som avlade eden, kommer Gud att förverkliga den. Vissa blir rädda när de har bett och säger: "Åh nej, mina möjligheter till utsvävningar är borta; mina möjligheter att göra onda gärningar är borta; mina möjligheter att tillfredsställa mina världsliga begär är borta!" De här människorna älskar fortfarande världen och synden och de kommer garanterat att drabbas av fördärv.

Utdrag ur "Gud fullkomnar dem som är efter hans eget hjärta" i "Ordet framträder i köttet"

509. Det finns en princip för Guds fullkomnande av människor: han upplyser dig genom att använda en önskvärd del av dig så att du har en väg till att praktisera, kan avskilja dig från alla negativa tillstånd, hjälpa din ande att uppnå frigörelse och göra så att du bättre kan älska honom. På så vis kan du göra dig av med Satans fördärvade sinnelag. Du är okonstlad och öppen, villig att lära känna dig själv och villig att omsätta sanningen i praktiken. Gud kommer med visshet att välsigna dig, så när du är svag och negativ upplyser han dig dubbelt, hjälper dig att lära känna dig själv bättre, vara mer villig att ångra dig för dig själv och bättre kunna praktisera det som du borde praktisera. Det är bara på så sätt som ditt hjärta är fridfullt och tillfreds. En person som vanligtvis ägnar sig åt att känna Gud, åt att känna sig själv och åt sitt eget praktiserande kommer ofta att kunna ta emot Guds verk och ta emot vägledning och upplysning från Gud. Även om en sådan person befinner sig i ett negativt tillstånd, kan han omedelbart vända på allting, antingen till följd av samvetets agerande eller på grund av upplysning från Guds ord. Förändringen av en persons sinnelag uppnås alltid när han känner till sitt eget faktiska tillstånd och känner till Guds sinnelag och verk. En person som är villig att öppna sig och lära känna sig själv kommer att kunna tillämpa sanningen. En sådan slags person är lojal mot Gud, och den som är lojal mot Gud är en person som har en förståelse av Gud, vare sig den är ytlig eller djup, mager eller rik. Detta är Guds rättfärdighet och något som människor uppnår; det är deras egen vinning. Den som har kunskap om Gud är en person som har en grundval, som har vision. Denna typ av person är säker på Guds kött och säker på Guds ord och verk. Oavsett hur Gud verkar eller talar, eller hur andra människor orsakar störningar, kan han hålla ställningarna och vittna om Gud. Ju mer en person är på detta sätt, desto mer kan han tillämpa den sanning som han förstår. Eftersom han alltid praktiserar Guds ord, vinner han mer förståelse av Gud och har föresatsen att för evigt vittna om Gud.

Utdrag ur "Endast de som fokuserar på att praktisera kan fullkomnas" i "Ordet framträder i köttet"

510. I tron på Gud, om människan önskar förvandling i sitt eget sinnelag, då får hon inte avlägsna sig själv från verkliga livet. I verkliga livet, måste du känna dig själv, försaka dig själv, praktisera sanningen likväl som att lära dig principerna, sunt förnuft och regler för det egna beteendet i alla ting innan du kan åstadkomma gradvis förvandling. Om du bara fokuserar på kunskapen i teorier och bara lever bland religiösa ceremonier utan att gå djupt in i verkligheten, utan att träda in i verkliga livet, då

kommer du aldrig att träda in i verkligheten, du kommer aldrig att känna dig själv, sanningen, eller Gud och du kommer alltid att vara blind och okunnig. Syftet med att Gud arbetar människan är inte att låta henne ha ett riktigt mänskligt liv några timmar av dagen och leva i köttet resten av tiden. Och det är inte för att förvandla människans kunskap om teorier. Det är snarare att förändra hennes gamla sinnelag, att förändra hela hennes gamla liv, att förändra alla hennes föråldrade tankegångar och hennes mentala inställning. Att bara fokusera på kyrkolivet kommer inte att ändra människans gamla vanor eller ändra de gamla sätten som han har levt efter under lång tid. Oavsett vad som händer, får människan inte bli avskild från verkliga livet. Gud begär att människorna lever ut normal mänsklighet i verkliga livet, inte bara i kyrkolivet; att de lever ut sanningen i verkliga livet, inte bara i kyrkolivet; att de fullgör sina uppgifter i verkliga livet, inte bara i kyrkolivet. För att träda in i verkligheten, måste man rikta allting mot verkliga livet. Om de som tror på Gud inte kan lära känna sig själva genom inträde i det verkliga livet, och om de inte kan leva ut normal mänsklighet i verkliga livet, då kommer de att misslyckas. Alla de som inte lyder Gud är människor som inte kan träda in i verkliga livet. De är alla människor som pratar om mänsklighet men lever ut demoners natur. De är alla människor som pratar om sanningen men istället lever ut lärosatser. De som inte kan leva ut sanningen i verkliga livet är de som tror på Gud men föraktas och avvisas av honom. Du måste praktisera ditt inträde i verkliga livet, känna till dina egna brister, din olydnad och okunnighet, och känna till din onormala mänsklighet och svagheter. På så vis kommer alla din kunskap att integreras in i din faktiska situation och dina svårigheter. Endast denna slags kunskap är verklig och kan låta dig att verkligen greppa ditt eget tillstånd och åstadkomma en förvandling av ditt sinnelag.

Utdrag ur "Diskussion om kyrkolivet och verkliga livet" i "Ordet framträder i köttet"

511. Att äta och dricka Guds ord, att öva dig på att be, att acceptera Guds börda och de uppgifter han anförtrot dig – syftet med allt det här är att det ska finnas en väg framför dig. Ju mer bördan av Guds förtroende tynger dig, desto lättare blir det för dig att göras fullkomlig av honom. Vissa är inte villiga att tjäna Gud tillsammans med andra ens när de har blivit uppmanade att göra det; det här är lata människor som bara vill ha det bekvämt. Ju oftare du blir ombedd att tjäna tillsammans med andra, desto mer erfarenhet får du. Eftersom du har mer ansvar och upplever mer, kommer du att ha fler

möjligheter att bli fullkomliggjord. Så om du kan tjäna Gud uppriktigt kommer du att vara uppmärksam på hans börda, och på så sätt kommer du att ha fler möjligheter att göras fullkomlig av Gud. Det är just en sådan grupp människor som nu håller på att fullkomnas. Ju mer den helige Ande rör vid dig, desto mer tid kommer du att ägna åt att vara uppmärksam på Guds börda, desto mer kommer du att göras fullkomlig av Gud och desto mer kommer du att vinnas av honom – tills du slutligen blir en person som Gud använder. För närvarande finns det vissa som inte bär något ansvar för kyrkan. De här människorna är lata och slarviga och de bryr sig bara om sitt eget kött. De är extremt själviska och dessutom blinda. Om du inte kan se detta tydligt kommer du inte att bära någon börda. Ju mer uppmärksam du är på Guds vilja, desto större börda kommer han att anförtro dig. Själviska människor är inte beredda att utstå sådana saker; de är inte beredda att betala priset, och därför kommer de att gå miste om möjligheterna att göras fullkomliga av Gud. Innebär inte det att de skadar sig själva? Om du tillhör dem som är uppmärksamma på Guds vilja, kommer du att utveckla ett verkligt ansvar för kyrkan. Faktum är att i stället för att säga att det här är ett ansvar du bär för kyrkan, vore det bättre att säga att det är ett ansvar du bär för ditt eget livs skull, för syftet med detta ansvar för kyrkan som du utvecklar är att få dig att använda dessa erfarenheter för att göras fullkomlig av Gud. Det innebär att de som bär den största ansvarsbördan för kyrkan, de som bär en börda för att träda in i livet, kommer att vara de som fullkomnas av Gud. Har du förstått detta? Om församlingen du är hos är spridd som sand och du ändå inte är orolig eller bekymrad, och om du till och med blundar för att dina bröder och systrar inte äter och dricker Guds ord normalt, då bär du inte någon ansvarsbörda. Sådana människor är inte den sorten som Gud gläds över. De som Gud gläds över är de som hungrar och törstar efter rättfärdighet och är uppmärksamma på hans vilja. Därför måste du bli uppmärksam på Guds börda, här och nu; vänta inte på att Gud ska uppenbara sitt rättfärdiga sinnelag för hela mänskligheten innan du börjar bry dig om Guds börda. Skulle det inte vara för sent då? Nu är det ett bra tillfälle att bli fullkomliggjord av Gud. Om du låter den här chansen glida dig ur händerna, kommer du att ångra det resten av ditt liv, precis som Mose inte kunde komma in i Kanaans goda land och ångrade det under resten av sitt liv och dog förkrossad. När Gud har uppenbarat sitt rättfärdiga sinnelag för alla folk, kommer du att ångra dig. Även om Gud inte tuktar dig, kommer du att tukta dig själv genom din egen ånger. Vissa tvivlar på

detta, men om du inte tror det, så bara vänta och se. Det finns en del människor vars enda syfte är att uppfylla de här orden. Är du villig att offra dig för de här ordens skull?

Utdrag ur "Var uppmärksam på Guds vilja för att uppnå fullkomning" i "Ordet framträder i köttet"

512. Den Helige Ande har en väg att vandra i varje person och ger varje individ möjligheter att bli fulländad. Genom din negativitet fås du att lära känna ditt eget fördärv och sedan hittar du en väg till att praktisera genom att förkasta negativiteten – detta är din fulländning. Genom kontinuerlig vägledning och upplysning av vissa positiva ting inom dig kommer du vidare att proaktivt fylla din funktion, växa i insikt och få omdöme. När din beskaffenhet är god är du särskilt villig att läsa Guds ord och be till Gud, och kan relatera predikningarna du hör till dina egna tillstånd. Vid sådana tillfällen upplyser Gud ditt inre och kastar ljus över det, vilket får dig att inse några av den positiva sidans saker. Detta är fulländning av dig i den positiva sidan. I negativa tillstånd är du svag och negativ, och känner att du inte har Gud i ditt hjärta, men Gud kastar ändå ljus över dig och hjälper dig att hitta en väg till praktiserandet. Av detta följer att du uppnår fulländning på den negativa sidan. Gud kan fullkomna människan genom både positiva och negativa sidor. Det beror på om du kan erfara och om du strävar efter att fullkomnas av Gud. Om du verkligen försöker bli fullkomnad av Gud, då kan det negativa inte få dig att drabbas av förlust, men det kan föra med sig saker till dig som är mer verkliga. Det kan göra dig mer i stånd att inse som saknas inom dig, mer förmögen att komma till rätta med dina verkliga tillstånd och inse att människan inte har någonting och inte är någonting. Om du inte upplever prövningar så förstår du inte, och du kommer alltid att känna att du står över andra och är bättre än alla andra. Genom allt detta kommer du att inse att allt som hände förut utfördes av Gud och skyddades av Gud. När du träder in i prövningar lämnas du utan kärlek eller tro, du saknar bön och kan inte sjunga lovsånger – och utan att inse det lär du känna dig själv mitt i detta. Gud har många sätt att fullkomna människan. Han använder sig av alla typer av miljöer för att åtgärda människans fördärvade sinnelag och använder olika saker för att blottlägga henne; i ett hänseende åtgärdar han människan, i ett annat blottlägger han henne, och i åter ett annat avslöjar han henne, gräver fram och uppenbarar "hemligheter" i människohjärtats djup, och visar människan hennes natur genom att avslöja många av hennes tillstånd. Gud fullkomnar människan med många

metoder – genom uppenbarelse, åtgärder, förädling och tuktan – så att hon kan veta att Gud är praktisk.

Utdrag ur "Endast de som fokuserar på att praktisera kan fullkomnas" i "Ordet framträder i köttet"

513. Det ni för närvarande i första hand bör sträva efter är att bli fullkomnade av Gud i allt, och att bli fullkomnade av Gud genom alla människor, frågor och företeelser som ni ställs inför, så att mer av vad Gud är införlivas i er. Ni måste först erhålla Guds arv på jorden innan ni är berättigade att ärva fler och större välsignelser från Gud. Allt sådant är vad ni bör eftersträva och vad ni först bör förstå. Ju mer ni strävar efter att bli fullkomnade av Gud i allt, desto mer kommer ni att kunna se Guds hand i allt och därigenom aktivt söka att träda in i Guds ords vara och hans ords verklighet ur olika perspektiv och i olika situationer. Ni kan inte nöja er med sådana negativa tillstånd som att bara låta bli att synda eller att inte ha några uppfattningar, någon livsfilosofi och någon mänsklig vilja. Gud gör människan fullkomlig på olika sätt och i alla situationer är det möjligt för dig att bli fullkomnad som resultat. Du kan bli fullkomnad inte bara vad beträffar det positiva utan också det negativa och därigenom berika vad du vinner. Varje dag finns det tillfällen att bli fullkomnad och tid att bli vunnen av Gud. Efter en period av sådan erfarenhet kommer du att vara ordentligt förvandlad. Du kommer nu att naturligt vara i stånd att skaffa dig insikt i mycket som du tidigare inte förstod; omedvetet och utan att behöva undervisas av andra kommer du att bli upplyst av Gud, så att du har upplysning i allt och alla dina erfarenheter går in på detaljer. Gud kommer att vägleda dig så att du inte viker av åt någondera sida. Då kommer du att ha slagit in på vägen mot att göras fullkomlig av honom.

... Om ni önskar bli fullkomnade av Gud måste ni lära er att erfara allt och bli upplyst i allt ni möter. Närhelst du ställs inför någonting, det må vara bra eller dåligt, ska du ha nytta av det och det ska inte få dig att bli passiv. Oavsett vad ska du kunna betrakta det genom att stå vid Guds sida och inte analysera eller studera det utifrån människans perspektiv (detta är en avvikelse i din erfarenhet). Om det är på det här sättet du erfar, då kommer ditt hjärta att övertas av bördorna för ditt liv; du kommer ständigt att leva i ljuset från Guds anlete och kommer inte att med lätthet avvika i din praktik. Den sortens människa har stora utsikter. Det finns så många möjligheter att bli fullkomnad av Gud. Alltsamman hänger på huruvida ni är sådana som verkligen älskar Gud och huruvida ni har beslutsamheten att bli fullkomnade av Gud, vunna av Gud och

ta emot hans välsignelser och arv. Det kommer inte att räcka för er att bara ha beslutsamhet. Ni måste ha mycket kunskap, annars kommer ni alltid att avvika i er praktik. Gud är villig att fullkomna var och en av er. Nu är det så att fastän de flesta redan sedan länge har accepterat Guds verk, har de begränsat sig själva till att enbart njuta av Guds nåd och är bara villiga att ta emot lite köttets välbefinnande från honom. De vill inte ta emot fler och högre uppenbarelser, vilket visar att människans hjärta fortfarande ständigt är på utsidan. Människans arbete, hennes tjänande och hennes hjärta som älskar Gud har färre orenheter, men vad människans väsen och hennes oupplysta tänkande anbelangar, söker människan fortfarande ständigt köttets frid och njutning och bryr sig inte om vilka villkoren för och syftena med Guds fullkomnande av människan är. Så de flestas liv är fortfarande vulgära och dekadenta utan den minsta lilla förändring. De betraktar helt enkelt inte tro på Gud som någon viktig fråga. Snarare är det som om de bara tror för någon annans skull; de agerar utan uppriktighet eller engagemang och hankar sig fram med absolut minimum där de driver vind för våg i en meningslös tillvaro. Få är dessa som strävar efter att träda in i Guds ord i allt, vinna mer berikande ting, bli innehavare av större rikedomar i Guds hus i dag och ta emot fler av Guds välsignelser. Om du söker att bli fullkomnad av Gud i allt och är i stånd att ärva Guds löften på jorden; om du söker att bli upplyst av Gud i allt och inte låter åren passivt glida förbi, så är detta den ideala vägen att aktivt träda in. Endast på det här sättet är du värdig och berättigad att fullkomnas av Gud.

Utdrag ur "Löften till dem som gjorts fullkomliga" i "Ordet framträder i köttet"

514. Den Helige Ande verkar inte bara i vissa människor som används av Gud, utan än mer i kyrkan. Han skulle kunna verka i vem som helst. Han kan just nu verka i dig, och när du har erfarit det, kan Han därefter verka i någon annan. Skynda dig att följa; ju noggrannare du följer det aktuella ljuset, desto mer kan ditt liv växa. Så länge som den Helige Ande verkar i en människa, se till att följa efter henne, oavsett vad för slags människa det är. Ta till dig hennes erfarenheter via dina egna, så kommer du att få ta emot ännu högre ting. När du gör så utvecklas du ännu snabbare. Detta är vägen till människans fullkomning och ett sätt för livet att växa. Vägen till människans fullkomning nås genom din lydnad mot den Helige Andes verk. Du vet inte vilken typ av person som Gud kommer att använda för att göra dig fullkomlig, och inte heller genom vilken person, händelse eller sak han kommer att göra det möjligt för dig att komma i

besittning av och få någon insikt. Om du kan slå in på denna rätta väg, visar det att det finns stort hopp för dig att göras fullkomlig av Gud. Om du inte kan göra det, visar det att din framtid är dystert och saknar ljus. När du väl kommer in på rätt spår, kommer du att få uppenbarelse om allt. Om du, oavsett vad den Helige Ande kan uppenbara för andra, fortsätter att erfara saker på egen hand utifrån deras kunskap, då kommer denna erfarenhet att bli en del av ditt liv, och du kommer att kunna förse andra med den. De som förser andra genom att efterapa ord är människor som inte har haft någon erfarenhet; du måste lära dig att hitta ett sätt, genom andras upplysning och belysning, att öva innan du kan börja tala om dina egna faktiska erfarenheter och kunskaper. Detta kommer att vara till större nytta för ditt eget liv. Du måste uppleva på detta sätt och lyda allt som kommer från Gud. Du måste söka efter Guds vilja i allt och dra lärdom om allt, så att ditt liv kan växa. Att praktisera på det viset leder till den snabbaste utvecklingen.

Utdrag ur "De som lyder Gud med ett sant hjärta kommer helt säkert att vinnas av Gud" i "Ordet framträder i köttet"

515. Är du verkligen villig att bli fullkomlig? Om du verkligen är villig att göras fullkomlig av Gud, då kommer du att ha modet att överge ditt kött och du kommer att kunna utföra Guds ord utan att vara passiv eller svag. Du kommer att kunna lyda allt som kommer från Gud, och alla dina handlingar, oavsett om de utförs offentligt eller privat, kommer att kunna visas upp inför Gud. Om du är en ärlig person och alltid utövar sanningen, då kommer du att bli fullkomlig. De svekfulla människor som agerar på ett sätt inför andra och ett annat sätt bakom deras ryggar är inte villiga att bli fullkomliga. De är alla fördärvets och förstörelsens söner; de hör inte till Gud, utan till Satan. De är inte den sortens människa som väljs ut av Gud! Om dina handlingar och ditt beteende inte kan visas upp inför Gud eller beskådas av Guds Ande, är detta ett bevis på att det är något fel med dig. Endast om du accepterar Guds dom och tuktan, och lägger vikt vid omvandlingen av ditt sinnelag, kommer du att kunna träda in på vägen till fullkomning. Om du verkligen är villig att göras fullkomlig av Gud och följa Guds vilja, då skall du lyda alla Guds verk, utan att yttra ett enda ord av klagomål, och utan att tillåta dig att bedöma eller döma Guds verk. Dessa är minimikraven för att göras fullkomlig av Gud. Det nödvändiga kravet för dem som vill göras fullkomliga av Gud är detta: Gör allt med ett hjärta som älskar Gud. Vad betyder "att göra saker med ett hjärta som älskar Gud"? Det betyder att alla dina handlingar och ditt beteende kan visas upp inför Gud. När du har rätt avsikter, är du inte rädd för att visa upp dina

handlingar för Gud, oavsett om de är rätta eller felaktiga, eller för dina bröder och systrar; du vågar svära ett löfte inför Gud. Du måste lägga fram alla dina avsikter, tankar och åsikter inför Gud för hans granskning; om du utövar och träder in på detta sätt kommer utvecklingen i ditt liv att gå snabbt.

Utdrag ur "De som lyder Gud med ett sant hjärta kommer helt säkert att vinnas av Gud" i "Ordet framträder i köttet"

516. Om du vill att Gud ska använda dig och göra dig fullkomlig måste du äga allting: viljan att lida, tillit, uthållighet, lydnad och förmågan att uppleva Guds verk, förstå hans vilja, ta hänsyn till hans sorg och så vidare. Att fullkomliggöra en individ är inte lätt, och varenda förädling du upplever kräver din tillit och kärlek. Om du vill att Gud ska göra dig fullkomlig räcker det inte att bara rusa framåt på vägen, och det räcker inte heller att bara offra sig för Gud. Det är mycket du måste besitta för att kunna bli en människa som Gud gör fullkomlig. När du drabbas av lidande måste du kunna lägga omsorgen om köttet åt sidan och inte rikta klagomål mot Gud. När Gud gömmer sig för dig måste du kunna ha tillit att följa honom och behålla din tidigare kärlek utan att låta den svikta eller upplösas. Oavsett vad Gud gör, måste du underordna dig hans plan och vara redo att förbanna ditt eget kött snarare än klaga på honom. När du drabbas av prövningar måste du behaga Gud även om du må gråta bittert eller är ovillig att skiljas från något föremål du älskar. Endast detta är sanna kärlek och tillit. Oavsett vad din faktiska mognad är måste du först äga både sann tillit och vilja att utstå umbäranden, och dessutom måste du ha viljan att försaka köttet. För att uppfylla Guds vilja måste du vara redo att uthärda personliga umbäranden och mista sådant som berör dina personliga intressen. Du måste också kunna känna djup ånger över dig själv: Tidigare var du oförmögen att behaga Gud och nu kan du ångra dig. Det får inte fattas dig något i något av dessa avseenden – det är genom dessa ting som Gud kommer att fullkomna dig. Om du inte kan uppfylla de här kriterierna så kan du inte bli fullkomliggjord.

Utdrag ur "De som ska göras fullkomliga måste genomgå förädling" i "Ordet framträder i köttet"

526. Om människan i sin tro på Gud inte är allvarlig med livets frågor, inte eftersträvar att träda in i sanningen, inte eftersträvar förändringar i sitt sinnelag, och än mindre eftersträvar en kunskap om Guds verk, då kan hon inte göras fullkomlig. Om du önskar att göras fullkomlig, måste du förstå Guds verk. I synnerhet måste du förstå betydelsen av hans tuktan och dom, och varför detta verk utförs över människan. Har du förmåga att acceptera? Kan du under tuktan av det slaget uppnå samma upplevelser

och kunskap som Petrus? Om du eftersträvar en kunskap om Gud och om den Helige Andes verk, och eftersträvar förändringar i ditt sinnelag, då har du möjligheten att göras fullkomlig.

För dem som skall göras fullkomliga är det här steget i verket, att bli erövrade, något ofrånkomligt; det är inte förrän människan har blivit erövrad som hon kan uppleva verket att göras fullkomlig. Det finns inget stort värde i att bara utföra rollen att bli erövrad, då det inte gör dig lämplig att användas av Gud. Du kommer inte att ha något sätt att spela din roll i att sprida evangeliet, för du eftersträvar inte livet, och eftersträvar inte att förändra och förnya dig själv, och alltså har du ingen riktig erfarenhet av livet. Under detta stegvisa verk handlade du en gång som en tjänstgörare, och en kontrast, men om du till slut inte eftersträvar att vara Petrus, och din strävan inte är enligt den väg enligt vilken Petrus gjordes fullkomlig, då kommer du naturligtvis inte att erfara några förändringar av ditt sinnelag. Om du är någon som eftersträvar att göras fullkomlig, då kommer du att ha vittnat, och du kommer att säga: "I detta stegvisa verk av Gud har jag accepterat Guds verk av tuktan och dom, och fastän jag har utstått stort lidande har jag kommit till kunskap om hur Gud gör människan fullkomlig, jag har vunnit det verk som utförs av Gud, jag har fått kunskapen om Guds rättfärdighet, och hans tuktan har frälst mig. Hans rättfärdiga sinnelag har kommit över mig, och gett mig välsignelser och nåd; det är hans dom och tuktan som har skyddat och renat mig. Om jag inte hade blivit tuktad och dömd av Gud, och om inte Guds stränga ord hade kommit över mig, kunde jag inte ha känt Gud, inte heller kunde jag ha blivit frälst. Idag ser jag att man som skapad varelse inte bara åtnjuter alla ting som Skaparen gjort, utan framför allt att alla skapade varelser borde åtnjuta Guds rättfärdiga sinnelag, och åtnjuta hans rättfärdiga dom, för Guds sinnelag är värt att åtnjutas av människan. Som en skapad varelse som har fördärvats av Satan bör man åtnjuta Guds rättfärdiga sinnelag. I hans rättfärdiga sinnelag finns det tuktan och dom, och dessutom finns det stor kärlek. Fastän jag är oförmögen att helt vinna Guds kärlek idag, har jag haft den goda turen att se det, och i detta har jag välsignats." Detta är den väg som vandras av dem som upplever att göras fullkomliga och den kunskap som de talar om. Sådana människor är likadana som Petrus; de har samma upplevelser som Petrus. Sådana människor är också de som har vunnit livet, och som besitter sanningen. När de upplever ända fram till

slutet, kommer de under Guds dom säkerligen att helt och hållet göra sig av med Satans inflytande, och vinnas av Gud.

Utdrag ur "Petrus upplevelser: hans kunskap om tuktan och dom" i "Ordet framträder i köttet"

527. Vad jag vill ha är människor som Petrus, människor som eftersträvar att göras fullkomliga. Dagens sanning ges till dem som längtar efter och söker den. Denna frälsning beviljas till dem som längtar efter att frälsas av Gud, och är inte bara menad att vinnas av er, utan den är också till för att ni skall kunna vinnas av Gud. Ni vinner Gud för att Gud skall kunna vinna er. Idag har jag talat dessa ord till er, och ni har hört dem, och ni bör praktisera enligt dessa ord. När ni till slut omsätter dessa ord i praktiken blir när jag har vunnit er genom dessa ord; samtidigt kommer ni också att ha vunnit dessa ord, det vill säga ni kommer att ha vunnit denna överlägsna frälsning. När ni väl görs rena, kommer ni att ha blivit en riktig människa. Om du är oförmögen att leva ut sanningen, eller att leva ut likheten av en som har gjorts fullkomlig, då kan det sägas att du inte är en människa, du är ett vandrande lik, ett få, därför att du är utan sanning, det vill säga du är utan Jehovas andedräkt, och därför är du en död person som inte har någon ande! Även om det är möjligt att vittna efter att ha erövrats, är det bara lite frälsning du vinner, och du har inte blivit en levande varelse som innehar en ande. Även om du har erfarit tuktan och dom, är ditt sinnelag inte förnyat eller förändrat till följd av det; du är fortfarande ditt gamla jag, du tillhör fortfarande Satan, och du är inte någon som har blivit renad. Endast de som har gjorts fullkomliga är av värde, och endast sådana människor har vunnit ett sant liv.

Utdrag ur "Petrus upplevelser: hans kunskap om tuktan och dom" i "Ordet framträder i köttet"

528. Hur kan du uppfylla Guds vilja på din framtida tjänandets väg? En avgörande punkt är att sträva efter att träda in i livet, sträva efter en förändring i sinnelag och sträva efter att träda djupare in i sanningen – detta är vägen till att bli fullkomnad och vinnas av Gud. Ni är alla förutbestämda att motta Guds uppdrag, men vilken sorts uppdrag? Detta är relaterat till verkets nästa steg som kommer att bli ett större verk som genomförs i hela universum. Av denna anledning bör ni nu eftersträva en förändring i ert livs sinnelag så att ni i framtiden verkligen kan bli beviset för att Gud vinner ära genom sitt verk och utgöra provexemplar för hans framtida verk. Dagens strävan syftar helt och hållet till att lägga grunden för framtida verk, så att du kan användas av Gud och bli i stånd att vittna om honom. Om du låter detta vara målet för din strävan

kommer du att kunna vinna den Helige Andes närvaro. Ju högre du sätter målet för din strävan, desto mer kommer du att vara i stånd att bli fullkomliggjorda. Ju mer du eftersträvar sanningen, desto mer kommer den Helige Ande att verka. Ju mer energi du lägger ner i din strävan, desto större kommer din vinst att bli. Den Helige Ande fullkomnar människor i enlighet med deras inre tillstånd. En del människor säger att de inte är villiga att användas av Gud eller att bli fullkomnade av honom, och att det ordnar sig så länge deras kött förblir tryggt och helt och de inte drabbas av något missöde. En del människor är ovilliga att träda in i riket men villiga att stiga ner i den bottenlösa avgrunden. Om så är fallet kommer Gud också att uppfylla denna önskan för dig. Oavsett vad du strävar efter kommer Gud att åstadkomma det för dig. Så vad strävar du efter för närvarande? Är det att bli fullkomliggjord? Syftar dina nuvarande handlingar och beteenden till att bli fullkomnad av Gud och bli vunnen av honom? Du måste oupphörligt mönstra dig själv på detta sätt i ditt dagliga liv. Om du fokuserar hela ditt hjärta på att sträva efter ett enda mål kommer Gud absolut att göra dig fullkomlig. Detta är den väg den Helige Ande tagit. Den väg på vilken den Helige Ande vägleder människorna uppnås genom deras strävan. Ju mer du törstar efter att bli fullkomnad och vunnen av Gud, desto mer kommer den Helige Ande att verka i ditt inre. Ju mer du underlåter att söka, och ju mer negativ du är och ju mer du backar undan, desto mer berövar du den Helige Ande möjligheter att verka, och med tiden kommer den Helige Ande att överge dig. Är du villig att bli fullkomnad av Gud? Är du villig att bli vunnen av Gud? Är du villig att användas av Gud? Ni bör sträva efter att göra allt för att fullkomnas, vinnas och användas av Gud, så att allt som finns i universum ser Guds handlingar uppenbaras i er. Bland alla ting är det ni som är deras herrar, och mitt bland allt som finns kommer ni att låta Gud njuta av att bli omvitnad och förhärligad genom er – detta bevisar att ni är den mest välsignade av alla generationer!

Utdrag ur "Människor vars sinnelag har förändrats är dessa som har trätt in i Guds ords verklighet" i "Ordet framträder i köttet"

XI. Ord om att känna Gud

A. Om Guds auktoritet

529. I det oändliga kosmos och i himlavalvet lever och förökar sig oräkneliga varelser; de följer livets cykliska lag och håller fast vid en konstant regel. De som dör tar med sig de levandes historier och de som lever upprepar samma tragiska historia som de som har dött. Och mänskligheten kan inte undgå att fråga sig själv: Varför lever vi? Och varför måste vi dö? Vem är det som styr denna värld? Och vem skapade denna mänsklighet? Var det verkligen moder natur som skapade mänskligheten? Har mänskligheten verkligen kontroll över sitt eget öde? ... Mänskligheten har ställt sig dessa frågor i tusentals år, om och om igen. Ju mer människosläktet har fixerat sig vid dessa frågor desto större törst har den utvecklat för vetenskap tyvärr. Vetenskapen ger kort tillfredsställelse och tillfällig glädje för köttet men är långt ifrån tillräcklig för att befria mänskligheten från tomheten, ensamheten och den knappt dolda fruktan och hjälplösheten som finns djupt inne i hennes själ. Mänskligheten tillämpar bara vetenskaplig kunskap som kan ses med blotta ögat och förstås med hjärnan för att bedöva sitt hjärta. Men denna vetenskapliga kunskap räcker inte för att hindra människan från att utforska gåtor. Mänskligheten vet helt enkelt inte vem som är universums och alltings Härskare, än mindre känner hon till mänsklighetens begynnelse och framtid. Mänskligheten lever bara, av nödvändighet, mitt i denna lag. Ingen kan undfly den och ingen kan förändra den, för bland alla ting och i himlen finns det bara en enda, från evighet till evighet, som härskar över allting. Han är den ende som aldrig har skådats av människan, den ende som mänskligheten aldrig har känt, den på vars existens mänskligheten aldrig har trott, ändå är han den ende som blåste in andedräkten i mänsklighetens förfäder och gav liv åt mänskligheten. Han är den ende som tillgodoser och ger näring åt mänskligheten för att säkra dess existens och vägleder mänskligheten fram till idag. Dessutom är det han, och endast han, som människosläktet är beroende av för sin överlevnad. Han härskar över allt och styr alla levande varelser i universum. Han för befäl över de fyra årstiderna och det är han som framkallar vind, frost, snö och regn. Han ger mänskligheten solsken och gör att det blir natt. Det var han som anlade himmel och jord och gav människan berg, sjöar och floder och alla levande varelser i dem. Hans gärning finns överallt, hans makt finns överallt, hans visdom finns överallt och hans auktoritet finns överallt. Alla dessa lagar och regler är förkroppsligandet av hans gärning och uppenbarar hans visdom och auktoritet. Vem

kan undanta sig själv från hans välde? Och vem kan frita sig själv från hans avsikter? Allting existerar under hans blick och dessutom lever allting under hans välde. Hans gärning och hans makt gör att mänskligheten inte har något annat val än att erkänna det faktum att han verkligen finns och härskar över allt. Inget annat än han kan ha herraväldet över universum, än mindre kan det oupphörligen sörja för denna mänsklighet. Oavsett om du kan känna igen Guds gärning och oavsett om du tror på Guds existens eller ej råder det ingen tvekan om att ditt öde omfattas av Guds ordning och det råder ingen tvekan om att Gud alltid kommer att härska över allt. Hans existens och auktoritet är inte beroende av om de kan kännas igen och begripas av människan. Endast han känner till människans förflutna, nutid och framtid och endast han kan avgöra mänsklighetens öde. Oavsett om du kan acceptera detta faktum kommer det inte att dröja länge förrän mänskligheten bevittnar allt detta med egna ögon, och det är det faktum som Gud snart kommer att verkställa. Mänskligheten lever och dör inför Guds blick. Mänskligheten lever för Guds förvaltning och när hennes ögon sluts för sista gången är det till följd av samma förvaltning. Människan kommer och går, om och om igen, fram och tillbaka. Allt är, utan undantag, en del av Guds suveränitet och avsikter. Guds förvaltning fortskrider alltid och har aldrig upphört. Han kommer att göra så att mänskligheten blir medveten om hans existens, litar på hans suveränitet, skådar hans gärning och återvänder till hans rike. Det är hans plan och det verk som han har utfört i tusentals år.

Utdrag ur "Människan kan endast bli räddad under Guds pågående förvaltning" i "Ordet framträder i köttet"

530. Från det att Gud inledde skapandet av allting började hans kraft uttryckas, och började avslöjas, för Gud använde ord för att skapa allting. Oavsett på vilket sätt han skapade dem, oavsett varför han skapade dem, kom alla ting till och stod fast och existerade på grund av Guds ord, och detta är Skaparens unika auktoritet. Under tiden innan människan framträdde i världen använde Skaparen sin kraft och auktoritet för att skapa allting för människan, och han använde sina unika metoder för att förbereda en lämplig livsmiljö för människan. Allt han gjorde var i förberedelse för människan, som snart skulle ta emot hans andetag. Det vill säga, under tiden innan människan skapades sågs Guds auktoritet i alla skapade varelser olika människan, i ting så stora som himlen, ljuset, haven och landet, och i dem så små som djur och fåglar, och i alla sorters insekter och mikroorganismer, inräknat olika bakterier som är osynliga för blotta ögat. Var och

en fick liv genom Skaparens ord, och var och en förökade sig på grund av Skaparens ord, och var och en levde under Skaparens suveränitet på grund av Skaparens ord. Även om de inte tog emot Skaparens andetag visade de ändå på det liv och den vitalitet som givets dem av Skaparen genom sina olika former och strukturer; även om de inte tog emot förmågan att tala, som gavs till människan av Skaparen, tog var och en emot ett sätt att uttrycka sitt liv, som skänkts dem av Skaparen, och vilket skilde sig från människans språk. Skaparens auktoritet ger inte bara livets vitalitet åt till synes statiska, materiella föremål, så att de aldrig skall försvinna, utan ger dessutom instinkten att fortplanta sig och föröka sig till varje levande varelse, så att de aldrig skall försvinna, och så att de, generation efter generation, fortsätter att förmedla de lagar och principer för överlevnad som Skaparen skänkt dem. Skaparens sätt att utöva sin auktoritet följer inget strikt makroskopiskt eller mikroskopiskt perspektiv, och det begränsas inte av någon form; han kan styra universums funktioner, och har suveränitet över liv och död hos allting, och dessutom kan han manövrera alla ting så att de tjänar honom; han kan förvalta alla funktioner hos berg, floder och sjöar, och härska över allt i dem, och därtill kan han förse alla ting med det de behöver. Detta är manifestationen av Skaparens unika auktoritet bland alla ting förutom människan. En sådan manifestation varar inte bara under en livstid, och den skall aldrig upphöra, eller vila, och den kan inte ändras eller förstöras av någon person eller något ting, och den kan inte heller göras större eller mindre av någon person eller något ting – för ingen kan ersätta Skaparens identitet, och därför kan inte Skaparens auktoritet ersättas av någon skapelse, och den är omöjlig att uppnå för alla icke-skapade varelser. Ta Guds budbärare och änglar som exempel. De äger inte Guds kraft, än mindre äger de Skaparens auktoritet, och anledningen till att de inte äger Guds kraft och auktoritet är att de inte äger Skaparens substans. De icke-skapade varelserna, till exempel Guds budbärare och änglar, även om de kan göra en del saker å Guds vägnar, kan inte representera Gud. Trots att de äger en viss kraft som människan inte äger, äger de inte Guds auktoritet att skapa allting, och härska över allting, och ha suveränitet över allting. Sålunda kan Guds unikhets inte ersättas av någon icke-skapad varelse, och på samma sätt kan Guds auktoritet och kraft inte ersättas av någon icke-skapad varelse. Har du läst i Bibeln om någon av Guds budbärare som skapat allting? Och varför skickade Gud inte en av sina budbärare eller änglar för att skapa allting? För att de inte ägde Guds auktoritet, och därför hade de inte förmågan att

utöva Guds auktoritet. Precis som alla skapade varelser lyder de under Skaparens suveränitet, och under Skaparens auktoritet, och därmed, på samma sätt, är Skaparen också deras Gud, och också deras Härskare. Bland dem alla – oavsett om de är ädla eller oansenliga, av större eller mindre kraft – finns det inte en enda som kan överträffa Skaparens auktoritet, och därför finns det inte en enda bland dem som kan ersätta Skaparens identitet. De skall aldrig kallas Gud, och de skall aldrig kunna bli Skaparen. Detta är oföränderliga sanningar och fakta!

Utdrag ur "Gud själv, den unike I" i "Ordet framträder i köttet"

531. Gud såg hur allt det han hade skapat kom till och stod fast på grund av hans ord, och hur det gradvis började förändras. Var Gud vid den tiden nöjd med de olika ting han hade gjort med sina ord, och de olika saker han hade uppnått? Svaret är att "Gud såg att det var gott". Vad ser ni här? Vad representerar det att "Gud såg att det var gott"? Vad symboliserar det? Det betyder att Gud hade kraften och visdomen att uppnå det han hade planerat och föreskrivit, att uppnå de mål han hade föresatt sig att uppnå. När Gud hade fullgjort varje uppgift, ångrade han sig? Svaret är fortfarande att "Gud såg att det var gott". Med andra ord, han kände ingen ånger, utan i stället var han rentav nöjd. Vad betyder det att han inte kände någon ånger? Det betyder att Guds plan är fullkomlig, att hans kraft och visdom är fullkomliga och att det enbart är genom hans auktoritet som sådan fullkomlighet går att uppnå. När människan utför ett uppdrag, kan hon, liksom Gud, se att det är gott? Kan någonting som människan gör nå fullkomlighet? Kan människan fullborda något en gång och för all evighet? Precis som människan säger, "det blir aldrig perfekt, bara bättre", kan ingenting som människan gör nå fullkomlighet. När Gud såg att allt som han hade gjort och uppnått var gott så hade allting som Gud gjort upprättats genom hans ord, vilket innebär att när "Gud såg att det var gott" så hade allt han skapat antagit en permanent form, klassificerats enligt sin typ och fått en fast position, ett syfte och en funktion, en gång och för all evighet. Dessutom hade deras roll bland alla ting, och den resa de måste göra under Guds förvaltning av alla ting, redan föreskrivits av Gud, och var oåterkalleliga. Detta var den himmelska lag som Skaparen hade gett allting.

"Gud såg att det var gott", dessa enkla, alltför lite uppskattade ord, så ofta förbisedda, är den himmelska lagens och den himmelska förordningens ord, som Gud gett alla skapade varelser. De är ytterligare ett förkroppsligande av Guds auktoritet, ett

som är mer praktiskt, och mer djupgående. Genom sina ord kunde Skaparen inte bara vinna allt det han ställt i utsikt att vinna, och uppnå allt det han ställt i utsikt att uppnå, utan han kunde också i sina händer kontrollera allt som han hade skapat och härska över alla ting som han hade skapat under sin auktoritet, och dessutom var allt systematiskt och regelbundet. Allting förökade sig, existerade och dog också bort genom hans ord, och därtill existerade de genom hans auktoritet i den lag han hade upprättat, och ingen var undantagen! Denna lag började i samma stund som ”Gud såg att det var gott”, och den ska existera, fortsätta och verka för Guds förvaltningsplans skull ända till den dag den upphävs av Skaparen! Skaparens unika auktoritet manifesterades inte bara i hans förmåga att skapa alla ting och befalla alla ting att bli till, utan också i hans förmåga att härska och ha suveränitet över alla ting, att skänka liv och vitalitet åt alla ting och, utöver det, i hans förmåga att, en gång och för all evighet, förmå alla ting som han skulle skapa i sin plan att framträda och existera i världen han skapat i en fullkomlig form, en fullkomlig livsstruktur och en fullkomlig roll. Därtill manifesterades det så att Skaparens tankar inte begränsades av några tvång, och inte begränsades av tid, rum eller geografi. Liksom hans auktoritet ska Skaparens unika identitet förbli oförändrad från evighet till evighet. Hans auktoritet ska alltid förbli en representation av och en symbol för hans unika identitet, och hans auktoritet ska för evig tid existera sida vid sida med hans identitet!

Utdrag ur ”Gud själv, den unike I” i ”Ordet framträder i köttet”

532. Gud skapade allting och därför ser han till att hela skapelsen kommer under hans herravälde och underkastar sig hans herravälde; han kommer att vara herre över allting så att allt finns i hans händer. Hela Guds skapelse, inklusive djur, växter och människor, berg, floder och sjöar – allt måste komma under hans herravälde. Allt i skyn och på marken måste komma under hans herravälde. De kan inte välja utan måste alla underkasta sig hans anordningar. Detta har Gud bestämt och det är Guds makt. Gud är herre över allt och beordrar och rangordnar allt, så att allt klassificeras efter sitt slag och tilldelas sin egen position i enlighet med Guds vilja. Oavsett hur stort det är kan ingenting vara högre än Gud, allting tjänar mänskligheten som skapats av Gud och ingenting vågar vägra lyda Gud eller ställa några krav på honom.

Utdrag ur ”Framgång eller misslyckande beror på vilken vägmänniskan går” i ”Ordet framträder i köttet”

533. Redan innan denna mänsklighet blev till existerade kosmos – alla planeter och alla stjärnor på himlen. På makronivå har dessa himlakroppar kretsat regelbundet, under Guds kontroll, under hela sin existens, hur många år det nu har varit. Vilken planet som går vart vid vilken tidpunkt, vilken planet som utför vilken uppgift och när, vilken planet som cirkulerar i vilket kretslopp, och när den försvinner eller ersätts – allt detta fortlöper utan minsta misstag. Planeternas position och avståndet mellan dessa följer strikta mönster som alla kan beskrivas med exakta data: banorna längs vilka de färdas, kretsloppens hastighet och mönster och de tillfällen de befinner sig i olika positioner kan kvantifieras exakt och beskrivas med särskilda lagar. I eoner har planeterna följt dessa lagar utan minsta avvikelse. Ingen makt kan ändra eller bryta deras kretslopp eller de mönster som de följer. Eftersom de särskilda lagar som styr planeternas rörelse samt de exakta data som beskriver dem är förutbestämda av Skaparens auktoritet lyder de dessa lagar på egen hand, under Skaparens suveränitet och kontroll. På makronivå är det inte svårt för människan att komma fram till vissa mönster, vissa data, liksom vissa märkliga och oförklarliga lagar eller fenomen. Trots att mänskligheten inte medger att Gud finns, inte accepterar det faktum att Skaparen gjorde och härskar över allt och inte heller erkänner förekomsten av Skaparens auktoritet, upptäcker människans vetenskapsmän, astronomer och fysiker mer och mer att alltings existens i universum, och de principer och mönster som dikterar alltings rörelser, styrs och kontrolleras av en väldig och osynlig mörk energi. Detta faktum tvingar människan att inse och medge att det finns en mäktig en mitt bland dessa rörelsemönster, en som orkestrerar allt. Hans makt är enastående och även om ingen kan se hans sanna ansikte styr och kontrollerar han allt i varje stund. Ingen människa eller kraft kan sträcka sig bortom hans suveränitet. I mötet med detta faktum måste människan erkänna att lagarna som styr alltings existens inte kan kontrolleras av människor, inte kan ändras av någon, samtidigt som människan måste medge att människor inte fullt ut kan förstå dessa lagar. Och dessa uppstår inte naturligt utan dikteras av en Herre och Mästare. De är alla uttryck för Guds auktoritet som mänskligheten kan uppfatta på en makronivå.

På mikronivå är alla de berg, floder, sjöar, hav och landområden som människan skådar på jorden, alla årstider som hon upplever, allt som bebor jorden, inklusive växter, djur, mikroorganismer och människor, föremål för Guds suveränitet och kontrollerade

av Gud. Under Guds suveränitet och kontroll blir alla ting till eller försvinner i enlighet med hans tankar. Deras liv styrs alla av vissa lagar och de växer och förökar sig enligt dem. Ingen människa och inga ting står över dessa lagar. Hur kommer det sig? Enda svaret lyder: på grund av Guds auktoritet. Eller för att uttrycka det annorlunda, på grund av Guds tankar och Guds ord, för att Gud själv gör det hela. Det innebär att det är Guds auktoritet och Guds sinne som ger upphov till dessa lagar. De kommer att skifta och förändras i enlighet med hans tankar, och dessa skiften och förändringar uppstår eller försvinner alla för hans plans skull.

Utdrag ur "Gud själv, den unike III" i "Ordet framträder i köttet"

534. När Guds ord väl uttalas tar Guds auktoritet över utförandet av verket, och det faktum som Guds mun lovat börjar gradvis förverkligas. Bland alla ting börjar förändringar visa sig i allting till följd av orden, på samma sätt som gräset blir grönt, blommorna blommar, knopparna bildas på träden, fåglarna börjar sjunga, gässen återvänder och fälten myllrar av människor när våren kommer ... När våren kommer förnyas allt, och detta är Skaparens mirakulösa verk. När Gud uppfyller sina löften förnyas och förändras allting i himlen och på jorden i enlighet med Guds tankar – ingen är undantagen. När ett åtagande eller löfte uttalas från Guds mun tjänar alla ting till att uppfylla det, och de styrs för att uppfylla det, och alla skapade varelser ordnas och arrangeras under Skaparens herravälde, och spelar sin respektive roll, och fyller sin respektive funktion. Detta är manifestationen av Skaparens auktoritet. Vad ser du i detta? Hur känner du Guds auktoritet? Har Guds auktoritet något omfång? Finns det någon tidsgräns? Kan den sägas ha någon särskild höjd, eller någon särskild längd? Kan den sägas ha någon särskild storlek eller styrka? Kan den mätas med människans dimensioner? Guds auktoritet växlar inte mellan på och av, kommer inte och går, och det finns ingen som kan mäta exakt hur stor hans auktoritet är. Oavsett hur lång tid som förflyter – när Gud välsignar någon kommer den välsignelsen att fortsätta, och dess fortsättning vittnar om Guds omätbara auktoritet, och låter mänskligheten skåda återuppträdandet av Skaparens aldrig sinande livskraft, om och om igen. Varje manifestation på hans auktoritet är ett perfekt uttryck för orden från hans mun, och det uttrycks för allting, och för mänskligheten. Dessutom är allting som hans auktoritet åstadkommer utsökt bortom all jämförelse, och fullständigt felfritt. Man kan säga att hans tankar, hans ord, hans auktoritet och allt verk som han utför är en ojämförligt

vacker bild, och för de skapade varelserna är människans språk oförmöget att uttrycka dess betydelse och värde. När Gud avger ett löfte till en person, oavsett om det gäller var han bor, eller vad han gör, hans bakgrund före eller efter det att han mottagit löftet, eller hur stora omvälvningar han upplevt i sin livsmiljö – känner Gud allt detta som sin egen ficka. Oavsett hur lång tid som förflyter sedan Guds ord uttalats, så är det för honom som om de just yttrats. Det vill säga, Gud har kraften, och har sådan auktoritet, att han kan hålla reda på, styra och förverkliga varje löfte han avger till mänskligheten, och oavsett vad löftet är, oavsett hur lång tid det tar för det att uppfyllas fullständigt, och dessutom, oavsett hur stor bredd dess uppfyllande omfattar – till exempel tid, geografi, ras och så vidare – så ska löftet infrias, och förverkligas, och därtill kommer dess infriande och förverkligande inte att kräva den minsta ansträngning av honom. Och vad bevisar detta? Att bredden i Guds auktoritet och kraft är tillräcklig för att kunna härska över hela universum, och hela mänskligheten.

Utdrag ur "Gud själv, den unike I" i "Ordet framträder i köttet"

535. I människans utveckling i dag kan hennes vetenskap sägas blomstra och landvinningarna inom hennes vetenskapliga forskning beskrivas som imponerande. Det måste sägas att människans förmåga växer sig allt starkare, men det finns ett vetenskapligt genombrott som mänskligheten har varit oförmögen att göra: Människan har tillverkat flygplan, hangarfartyg och atombomben, människan har rest ut i rymden, promenerat på månen, uppfunnit internet och anammat en livsstil präglad av hi-tech, men ändå är människan oförmögen att skapa något väsen som lever och andas. Varje levande varelses instinkter och de lagar som de lever efter samt kretsloppet för liv och död hos varje slag av levande väsen – allt detta är utom räckhåll och omöjligt att kontrollera för mänsklighetens vetenskap. På den här punkten måste det sägas att oavsett vilka fantastiska höjder som människans vetenskap når, så kan den inte jämföras med någon av Skaparens tankar och den kan inte urskilja det mirakulösa i Skaparens skapelse och kraften i hans auktoritet. Det finns så många oceaner på jorden, och ändå har de aldrig överskridit sina gränser och kommit upp på land efter behag, och det beror på att Gud satte gränser för var och en av dem; de stannade varhelst han befallde dem och utan Guds tillåtelse kan de inte flytta omkring fritt. Utan Guds tillåtelse får de inte göra intrång på varandra utan kan bara röra sig när Gud säger till om det, och vart de går och var de stannar bestäms av Guds auktoritet.

För att uttrycka det klart och tydligt, "Guds auktoritet" betyder att det är Gud som bestämmer. Gud har rätt att bestämma hur något ska göras, och det görs på vilket sätt han än önskar. Lagen för alla ting bestäms av Gud och inte av människan; inte heller kan den ändras av människan. Den kan inte rubbas genom människans vilja, utan i stället ändras den genom Guds tankar, Guds vishet och Guds befallningar, och detta är ett faktum som är obestridligt för varje människa. Himlarna och jorden och alla ting, universum, den stjärnbeströdda himlen, de fyra årstiderna, det som är synligt och osynligt för människan – allt detta existerar, fungerar och förändras utan minsta misstag under Guds auktoritet, enligt Guds befallningar, enligt Guds bud och enligt de lagar som finns från skapelsens begynnelse. Inte en enda människa eller tingest kan ändra sina lagar eller ändra den inneboende ordning enligt vilken de fungerar; de blev till på grund av Guds auktoritet och förgås på grund av Guds auktoritet. Det är exakt detta som är Guds auktoritet.

Utdrag ur "Gud själv, den unike I" i "Ordet framträder i köttet"

536. Själva auktoriteten kan förklaras som Guds makt. För det första kan man med säkerhet säga att både auktoritet och makt är positiva. De står inte i förbindelse med något negativt och har inget samband med några skapade eller icke skapade väsen. Guds makt kan skapa ting med alla tänkbara former som har liv och vitalitet, och detta bestäms av Guds liv. Gud är liv, och därför är han källan till alla levande varelser. Dessutom kan Guds auktoritet få alla levande varelser att lyda vartenda ett av Guds ord, det vill säga bli till enligt orden från Guds mun och leva och fortplanta sig på Guds befallning, enligt vilken Gud råder över och befäller alla levande varelser, och det kommer aldrig i evighet att ske någon avvikelse. Ingen människa eller något föremål har dessa ting; endast Skaparen äger och bär på sådan makt, och därför kallas det auktoritet. Detta är det unika hos Skaparen. Som sådant kan det bara förknippas med Skaparen, oavsett om det är själva ordet "auktoritet" eller substansen i denna auktoritet, eftersom det är en symbol för Skaparens unika identitet och substans och återger Skaparens identitet och status; förutom Skaparen kan ingen människa eller något föremål förknippas med ordet "auktoritet". Detta är en tolkning av Skaparens unika auktoritet.

Utdrag ur "Gud själv, den unike I" i "Ordet framträder i köttet"

537. "Jag sätter min båge i molnet och den skall vara ett tecken på ett förbund mellan mig och jorden". Detta är de ord som Skaparen ursprungligen uttalade till

mänskligheten. När han sa dessa ord framträdde en regnbåge inför människans ögon, där den har blivit kvar ända till idag. Alla har sett en sådan regnbåge, och när du ser den, vet du hur den uppstår? Vetenskapen kan inte bevisa hur, och den kan inte lokalisera dess källa, eller identifiera dess belägenhet. Det beror på att regnbågen är ett tecken på det förbund som upprättades mellan Skaparen och människan; det kräver ingen vetenskaplig grund, det skapades inte av människan, och människan har inte förmågan att förändra det. Det är en fortsättning på Skaparens auktoritet efter det att han uttalat sina ord. Skaparen använde sin egen särskilda metod för att hålla sitt förbund med människan och sitt löfte, och därmed är hans användning av regnbågen som tecken för det förbundet han upprättat en himmelsk förordning och lag som skall bestå för evigt, oförändrad, oavsett om den avser Skaparen eller den skapade mänskligheten. Ändå är denna oföränderliga lag, vilket måste sägas, ytterligare en sann manifestation av Skaparens auktoritet som följde hans skapande av allting, och det måste sägas att Skaparens auktoritet och kraft är obegränsad; hans användning av regnbågen som tecken är en fortsättning på och utvidgning av Skaparens auktoritet. Detta var ytterligare en akt som utfördes av Gud med ord, och det var ett tecken på det förbund som Gud hade upprättat med människan i ord. Han berättade för människan om det som han lovade att skapa, och på vilket sätt det skulle uppfyllas och uppnås, och på det viset uppfylldes saken enligt orden från Guds mun. Endast Gud äger sådan kraft, och idag, flera tusen år efter det att han uttalade dess ord, kan människan fortfarande se på regnbågen som talats ur Guds mun. På grund av de ord som Gud yttrade har denna sak förblivit konstant och oförändrad ända till idag. Ingen kan ta bort denna regnbåge, ingen kan förändra dess lagar, och den existerar enbart för Guds ords skull. Detta är exakt Guds auktoritet. ”Gud håller ord, och hans ord skall uppnås, och det som uppnåtts varar i evighet.” Sådana ord manifesteras tydligt här, och det är ett tydligt tecken på och kännetecken hos Guds auktoritet och kraft. Ett sådant tecken eller kännetecken ägs inte av och ses inte hos någon av de skapade varelserna, och inte heller ses det hos någon av de icke-skapade varelserna. Det tillhör enbart den unika Guden, och det särskiljer den identitet och substans som enbart ägs av Skaparen från den hos skapade varelser. Samtidigt är det också ett tecken och ett kännetecken som, bortsett från av Gud själv, inte kan överträffas av någon skapad eller icke-skapad varelse.

Guds upprättande av sitt förbund med människan var en mycket viktig händelse, och en som han avsåg att använda för att förmedla ett faktum till människan och berätta om sin vilja för människan, och i det syftet använde han en unik metod, med ett speciellt tecken för att upprätta ett förbund med människan, ett tecken som var löftet om det förbund han hade upprättat med människan. Så var upprättandet av detta förbund en stor händelse? Och hur stor var den? Det är precis detta som är så speciellt med förbundet: Det är inte ett förbund som upprättats mellan två människor, eller mellan två grupper, eller två länder, utan ett förbund upprättat mellan Skaparen och hela mänskligheten, och det skall vara giltigt till den dag som Skaparen upphäver allting. Verkställaren av detta förbund är Skaparen, och dess upprätthållare är också Skaparen. Kort sagt, hela regnbågsförbundet som upprättades med mänskligheten uppfylldes och uppnåddes enligt dialogen mellan Skaparen och mänskligheten, och det har förblivit så ända fram till idag. Vad mer kan de skapade varelserna göra än att underkasta sig, och lyda, och tro på, och uppskatta, och bevittna, och lovprisa Skaparens auktoritet? För ingen utom den unika Guden äger kraften att upprätta ett sådant förbund. Framträdandet av regnbågen, om och om igen, kungör förbundet mellan Skaparen och mänskligheten för människan och kallar hennes uppmärksamhet till det. I det fortlöpande framträdandet av förbundet mellan Skaparen och mänskligheten är det som visas för mänskligheten inte en regnbåge eller själva förbundet, utan Skaparens oföränderliga auktoritet. Regnbågens framträdande, om och om igen, visar på Skaparens oerhörda och mirakulösa gärningar på dolda ställen, och samtidigt är det en livfull reflektion av Skaparens auktoritet som aldrig skall blekna och aldrig skall förändras. Är detta inte en uppvisning av en annan aspekt av Skaparens unika auktoritet?

Utdrag ur "Gud själv, den unike I" i "Ordet framträder i köttet"

538. Efter att ha läst "Abraham skall helt säkert bli ett stort och mäktigt folk, och alla folk på jorden skall vara välsignade genom honom" i Första Mosebok 18:18, kan ni känna Guds auktoritet? Kan ni känna Skaparens utomordentlighet? Kan ni känna Skaparens överhöghet? Guds ord har en visshet. Gud säger inte sådana ord på grund av, eller som representation för, sin övertygelse om framgång; i stället är de beviset för auktoriteten i Guds yttranden, och de är ett påbud som uppfyller Guds ord. Det finns två uttryck som ni bör lägga märke till här. När Gud säger "Abraham skall helt säkert bli ett stort och mäktigt folk, och alla folk på jorden skall vara välsignade genom honom", finns

det någon tvetydighet i dessa ord? Finns det något element av oro? Finns det något element av rädsla? På grund av orden "skall helt säkert" och "skall vara" i Guds yttranden har dessa element, som är speciella för människan och ofta märks hos henne, aldrig någon relevans för Skaparen. Ingen skulle våga använda sådana ord i sina välgångsönsknningar till andra, ingen skulle våga att med sådan övertygelse välsigna någon annan med en stor och mäktig nation, eller lova att alla nationer på jorden ska välsignas genom honom. Ju mer visshet det finns i Guds ord, desto mer bevisar de något – och vad är detta något? De bevisar att Gud har sådan auktoritet, att hans auktoritet kan uppnå dessa saker och att det oundvikligen ska bli så. Gud var helt säker i sitt hjärta, utan minsta tvekan, på allt det han välsignade Abraham med. Dessutom skulle allt det han lovade uppfyllas enligt hans ord, och ingen kraft skulle kunna ändra, hindra, minska eller störa uppfyllelsen. Oavsett vad som hände kunde ingenting upphäva eller påverka uppfyllelsen och fullbordandet av Guds ord. Sådan är makten i de ord som yttras från Skaparens mun, och Skaparens auktoritet, som inte tillåter människans förnekelse! När du läst dessa ord, tvivlar du fortfarande? Dessa ord uttalades från Guds mun, och det finns kraft, majestät och auktoritet i Guds ord. En sådan makt och auktoritet, och den oundvikliga uppfyllelsen av fakta, går inte att uppnå för någon skapad eller icke-skapad varelse, och de går inte att överträffa för någon skapad eller icke-skapad varelse. Endast Skaparen kan samtala med människan med sådan ton och intonation, och fakta har bevisat att hans löften inte är tomma ord, eller fåfäng skrytsamhet, utan uttryck för den unika auktoritet som omöjligen kan överträffas av någon person, någon företeelse eller något föremål.

Utdrag ur "Gud själv, den unike I" i "Ordet framträder i köttet"

539. När Gud sa "jag kommer att föröka din säd" var det ett förbund som Gud upprättade med Abraham, och precis som regnbågsförbundet skulle det upprätthållas i evighet, och det var också ett löfte av Gud till Abraham. Endast Gud är berättigad och förmögen och göra så att detta löfte blir uppfyllt. Oavsett om människan tror på det eller inte, oavsett om människan accepterar det eller inte, och oavsett hur människan ser på det, och hur hon betraktar saken, så ska allt detta bli uppfyllt, till punkt och pricka, enligt de ord som Gud uttalat. Guds ord kommer inte att förändras på grund av förändringar i människans vilja eller föreställningar, och de kommer inte att förändras på grund av förändringar hos någon person, någon företeelse eller något föremål. Allting

må försvinna, men Guds ord förblir i evighet. Tvärtom – den dag då alla ting försvinner är just den dag då Guds ord fullbordas fullständigt, för han är Skaparen, och han äger Skaparens auktoritet, och Skaparens makt, och han härskar över allting och all livskraft. Han kan göra så att någonting kommer ur ingenting, eller att någonting blir till ingenting, och han styr omvandlingen av alla ting från levande till döda – så för Gud skulle ingenting kunna vara enklare än att föröka någons säd. För människan låter det befängt, som en saga, men för Gud är det som han beslutar att göra, och lovar att göra, inte befängt, eller någon saga. I stället är det ett faktum som Gud redan har sett, och som helt säkert ska uppfyllas. Förstår ni det? Bevisar fakta att Abrahams ättlingar var talrika? Och hur talrika, exakt? Lika talrika som ”stjärnorna på himlen och sanden som finns på havets strand”, som Gud sa? Spreds de över alla nationer och områden, överallt i världen? Och vad var det som åstadkom detta faktum? Var det auktoriteten i Guds ord? I hundratal, eller tusentals, år efter det att Gud uttalat sina ord fortsatte Guds ord att uppfyllas, och de blev ständigt till fakta; detta är kraften hos Guds ord, och ett bevis på Guds auktoritet. När Gud skapade allting i begynnelsen sa Gud låt det bli ljus, och det blev ljus. Detta skedde mycket fort, det uppnåddes mycket snabbt, och det blev ingen fördröjning i dess fullbordan och uppfyllelse; effekten av Guds ord blev omedelbar. Båda sakerna uppvisade Guds auktoritet, men när Gud välsignade Abraham lät han människan se en annan sida av substansen i Guds auktoritet, och lät människan se hur ovärderlig Skaparens auktoritet är, och dessutom lät han människan se en verkligare, mer utsökt sida av Skaparens auktoritet.

Utdrag ur ”Gud själv, den unike I” i ”Ordet framträder i köttet”

540. När Gud hade välsignat Abraham och Job stannade han inte där han var, och inte heller satte han sina budbärare i arbete medan han väntade på att få se resultatet. Tvärtom, så snart Gud hade yttrat sina ord började allt, under Guds auktoritets vägledning, inrätta sig efter det verk Gud avsåg att uträtta, och de människor, ting och föremål som Gud krävde förbereddes. Det vill säga, så snart orden yttrats från Guds mun började Guds auktoritet utövas i hela landet, och han satte en kurs för att uppnå och uppfylla de löften han hade gett Abraham och Job, samtidigt som han gjorde alla lämpliga planer och förberedelser för allt som behövdes för varje steg och nyckelfas i det han planerade att utföra. Under denna tid styrde Gud inte bara sina budbärare, och också alla ting som hade skapats av honom. Det vill säga, omfattningen inom vilken

Guds auktoritet utövades innefattade inte bara budbärarna, utan dessutom alla ting, som styrdes för att överensstämma med det verk som han avsåg fullborda; dessa utgjorde de specifika sätt med vilka Guds auktoritet utövades. Några av er kanske i er fantasi har följande förståelse av Guds auktoritet: Gud har auktoritet, och Gud har kraft, så Gud behöver bara stanna kvar i den tredje himlen, eller behöver bara stanna kvar på en specifik plats, och behöver inte göra något visst arbete, och hela Guds verk fullbordas i hans tankar. Några kanske också tror att även om Gud välsignade Abraham behövde Gud inte göra någonting, utan det var tillräckligt att han bara uttalade sina ord. Är detta vad som faktiskt hände? Självklart inte! Även om Gud har auktoritet och kraft är hans auktoritet sann och verklig, inte tom. Äktheten och verkligheten i Guds auktoritet och kraft uppenbaras och förkroppsligas gradvis i hans skapande av allting, och herravälde över allting, och i den process genom vilken han leder och förvaltar mänskligheten. Varje metod, varje perspektiv och varje detalj i Guds suveränitet över mänskligheten och allting, och hela det verk han uppnått, liksom hans förståelse av allting – de bevisar bokstavligen att Guds auktoritet och kraft inte är några tomma ord. Hans auktoritet och kraft visas och uppenbaras ständigt, och i alla ting. Dessa manifestationer och uppenbarelser berättar om Guds auktoritets verkliga existens, för han använder sin auktoritet och kraft för att fortsätta sitt verk, och för att befalla alla ting, och för att härska över allting i varje stund, och hans kraft och auktoritet kan inte ersättas av änglarna, eller av Guds budbärare. Gud beslutade vilka välsignelser han skulle skänka till Abraham och Job – det var Guds beslut. Även om det var Guds budbärare som personligen besökte Abraham och Job så var deras handlingar i enlighet med Guds påbud, och under Guds auktoritet, och de var också under Guds suveränitet. Även om människan ser Guds budbärare besöka Abraham, och inte ser Jehova Gud personligen göra någonting i det som Bibeln återger, är den enda som i själva verket faktiskt utövar kraft och auktoritet Gud själv, och det tål inget tvivel från någon människa! Även om du har sett att änglarna och budbärarna äger stor kraft, och har utfört mirakel, eller att de har gjort saker som Gud uppdragit åt dem, är deras handlingar enbart till för att utföra Guds uppdrag, och visar på intet sätt Guds auktoritet – för ingen människa och inget föremål har, eller äger, Skaparens auktoritet att skapa allting och härska över allting. Och därmed kan ingen människa och inget föremål utöva eller visa på Skaparens auktoritet.

541. Kunde Gud göra något för att bevisa sin egen identitet? För Gud var det en baggis, en enkel match. Han kunde göra någonting var som helst och när som helst för att bevisa sin identitet och sitt väsen, men Gud gjorde saker på sitt eget vis – enligt en plan och steg för steg. Han gjorde ingenting godtyckligt, utan tvärtom sökte han efter det rätta ögonblicket och det rätta tillfället att göra något som han skulle låta människan se, någonting som verkligen var genomsyrat med betydelse. På det viset bevisade han sin auktoritet och identitet. Nå, kunde då Lasarus uppståndelse bevisa Herren Jesu identitet? Låt oss se på följande skriftställe: "Och när han hade sagt detta, ropade han med hög röst: 'Lasarus, kom ut.' Och han som var död kom ut ..." Herren Jesus sa bara en enda sak när han gjorde detta: "Lasarus, kom ut." Då kom Lasarus ut från sin grav – det här åstadkoms av enbart några få ord som Herren uttalade. Herren Jesus satte inte upp något altare eller gjorde något annat under tiden. Han bara sa dessa få ord. Skulle det här kallas ett under eller en befallning? Eller var det någon sorts trolldom? På ytan ser det ut som om det kunde kallas ett under och även sett ur ett modernt perspektiv kan man naturligtvis kalla det ett under. Det kunde i alla fall absolut inte betraktas som magi av det slag som antas kunna kalla tillbaka en själ från de döda, och det var absolut inte trolldom av något slag. Det är helt rätt att säga att det här undret var ett synnerligen normalt litet prov på Skaparens auktoritet. Det här är Guds auktoritet och makt. Gud har auktoriteten att låta en människa dö och låta hennes ande lämna kroppen och återvända till Hades eller vart den nu bör ta vägen. Tidpunkten för en människas död och var hon kommer att hamna efter döden – det bestämmer Gud. De här besluten kan han fatta när som helst och var som helst, obehindrad av människor, händelser, ting, rum eller geografi. Om han vill göra det, kan han göra det, för alla ting och levande varelser befinner sig under hans styre och allting förökar sig, existerar och förgås genom hans ord och hans auktoritet. Han kan uppväcka en död människa och även det är något han kan göra när som helst, var som helst. Det här är den auktoritet som endast Skaparen har.

När Herren Jesus gjorde sådana saker som att uppväcka Lasarus från de döda var hans mål att presentera bevis som människor och Satan skulle se, att låta människor och Satan veta att Gud bestämmer allt som rör mänskligheten, människans liv och död, och att även om han hade blivit kött var han herre över både den fysiska världen som

kan ses och den andliga världen som människorna inte kan se. Mänskligheten och Satan skulle veta att Satan inte är herre över någonting som rör mänskligheten. Det här var en uppenbarelse och demonstration av Guds auktoritet, och det var också ett sätt för Gud att sända ett budskap till alla ting att människornas liv och död ligger i Guds händer. Herren Jesu uppväckande av Lasarus var ett av Skaparens sätt att undervisa och instruera mänskligheten. Det var en konkret handling där han använde sin makt och auktoritet för att instruera och sörja för mänskligheten. Det var ett sätt för Skaparen att utan att använda ord låta mänskligheten se sanningen att han är herre över allting. Det var ett sätt för honom att med hjälp av praktiska handlingar säga mänskligheten att det inte finns någon frälsning förutom genom honom. Denna tysta metod som han använde för att undervisa människorna är evig, outplånlig och ger människohjärta en chock och upplysning som aldrig kan förblekna. Uppväckandet av Lasarus förhärligade Gud – detta har en djupgående inverkan på varenda en av Guds efterföljare. Det gör förståelsen, visionen, att endast Gud råder över människans liv och död, fast förankrad i varje människa som förstår denna händelse på djupet.

Utdrag ur "Guds verk, Guds sinnelag och Gud själv III" i "Ordet framträder i köttet"

542. Från det ögonblick du kommer skrikande in i den här världen börjar du uppfylla din plikt. Du inleder ditt livs resa och fyller din roll i Guds plan och förordnande. Oavsett vilken bakgrund du har och vilken resa som ligger framför dig kan ingen undkomma himlens iscensättningar och arrangemang, och ingen kan styra sitt eget öde, för det kan bara han som härskar över alla ting göra. Sedan den dag då människan började existera har Gud verkat på det sättet, skött om universum och regisserat förändringens regler för alla ting och deras rörelser banor. Som alla ting närs människan stilla och ovetande av sötman och regnet och daggen från Gud; som alla ting lever människan ovetande under Guds iscensättande hand. Människans hjärta och ande hålls i Guds hand, och hela hennes liv beskådas av Guds ögon. Oavsett om du tror på detta eller inte kommer alla ting, både levande och döda, att växla, förändras, förnyas och försvinna i enlighet med Guds tankar. Det är på detta sätt som Gud tronar över alla ting.

Utdrag ur "Gud är källan till människans liv" i "Ordet framträder i köttet"

543. Om ens födelse var bestämd av ens tidigare liv så markerar ens död slutet på det ödet. Om ens födelse är början på ens uppgift i detta liv, så markerar ens död slutet

på den uppgiften. Eftersom Skaparen har fastställt en färdig uppsättning omständigheter för en människas födelse är det givet att han också har planerat en färdig uppsättning omständigheter för ens död. Med andra ord, ingen föds av en slump, ingens död är oväntad, och födelse och död är båda tvunget kopplade till ens tidigare och nuvarande liv. Omständigheterna för ens födelse och död är båda förutbestämda av Skaparen; detta är en människas förutbestämmelse, en människas öde. Precis som mycket kan sägas om ens födelse, kommer varje människas död att inträffa under olika uppsättningar särskilda omständigheter, därav människors varierande livslängd och de olika sätten och tidpunkterna för deras död. Vissa är starka och friska och dör ändå tidigt. Andra är svaga och sjukliga men lever till en hög ålder och somnar fridfullt in. Vissa avlider av onaturliga orsaker, andra av naturliga sådana. Somliga slutar sina liv långt hemifrån, andra sluter sina ögon för sista gången med dem de älskar vid sin sida. En del dör i luften, andra under jord. Vissa sjunker ned i vattnet, andra försvinner i katastrofer. Somliga dör på morgonen, andra på natten... Alla vill ha en lysande börd, ett strålande liv och en ärofylld död, men ingen kan överskrida sitt eget öde, ingen kan undkomma Skaparens suveränitet. Det är människans öde. Människan kan göra alla möjliga planer för sin framtid, men ingen kan planera tidpunkten och sättet för sin födelse och sin bortgång. Även om människor gör vad de kan för att undvika och motsätta sig dödens ankomst drar sig döden, dem ovetandes, stilla närmare. Ingen vet när de ska avlida och hur de ska göra det, än mindre var det kommer att ske. Givetvis är det inte mänskligheten som har makten över liv och död, ingen varelse i den naturliga världen, utan Skaparen, vars auktoritet är unik. Människosläktets liv och död är inte produkter av någon lag i den naturliga världen utan en konsekvens av suveräniteten hos Skaparens auktoritet.

Utdrag ur "Gud själv, den unike III" i "Ordet framträder i köttet"

544. Under Guds auktoritet accepterar varje människa aktivt eller passivt Guds suveränitet och hans arrangemang, och oavsett hur man kämpar under sitt liv, oavsett hur många krokiga vägar man vandrar, så kommer man i slutändan att återgå till den ödeskrets som Skaparen har ritat upp åt en. Detta är det oövervinnliga i Skaparens auktoritet, sättet på vilket hans auktoritet kontrollerar och styr universum. Det är den oövervinnligheten, den formen av kontroll och styrning, som ansvarar för de lagar som dikterar livet hos alla ting, som tillåter människor att förflytta sig från en kropp till en

annan, om och om igen utan att bli störda, den som gör att världen roterar regelbundet och rör sig framåt, dag efter dag, år efter år. Ni har sett alla dessa fakta och ni förstår dem, antingen ytligt eller på djupet. Djupet av er förståelse beror på er erfarenhet och kunskap om sanningen och er kunskap om Gud. Hur väl du känner sanningens verklighet, hur mycket du har upplevt Guds ord, hur väl du känner Guds substans och sinnelag – det representerar djupet av din förståelse av Guds suveränitet och arrangemang. Är existensen av Guds suveränitet och arrangemang beroende av huruvida människor underkastar sig dessa? Avgörs det faktum att Gud äger denna auktoritet av om mänskligheten underkastar sig den? Guds auktoritet existerar oberoende av omständigheter. I alla situationer dikterar och arrangerar Gud varje människas öde och alla ting i enlighet med sina tankar, sina önskningsar. Detta kommer inte att förändras för att människor förändras, och det är oberoende av människans vilja och kan inte modifieras av några förändringar i tid, rymd och geografi, för Guds auktoritet är just hans substans. Huruvida människan har förmåga att känna och acceptera Guds suveränitet, och huruvida människan har förmåga att underkasta sig den, ändrar inte på minsta sätt Guds suveränitet över människans öde som ett faktum. Det innebär att oavsett vilken attityd människan intar gentemot Guds suveränitet, så kan det helt enkelt inte ändra på det faktum att Gud har suveränitet över människans öde och över alla ting. Även om du inte underkastar dig Guds suveränitet så behärskar han ändå ditt öde. Även om du inte kan känna hans suveränitet så existerar ändå hans auktoritet. Guds auktoritet och Guds suveränitet över människans öde som ett faktum är oberoende av den mänskliga viljan och ändras inte på grundval av människans preferenser och val. Guds auktoritet finns överallt, varje timme, varje ögonblick. Om himmel och jord skulle förgås skulle hans auktoritet aldrig förgås, för han är Gud själv, han äger en unik auktoritet, och hans auktoritet är inte inskränkt eller begränsad av människor, händelser eller ting, av rymd eller av geografi. Under alla omständigheter utövar Gud sin auktoritet, visar sin kraft, fortsätter sitt förvaltningsverk som tidigare. Under alla omständigheter styr han alla ting, förser alla ting, orkestrerar alla ting, precis som han alltid har gjort. Ingen kan ändra på det. Det är ett faktum, det har varit den oföränderliga sanningen sedan urminnes tider!

Utdrag ur "Gud själv, den unike III" i "Ordet framträder i köttet"

545. Sanningarna beträffande Guds auktoritet är sanningar som alla måste ta på allvar, måste uppleva och förstå i sitt hjärta. För dessa sanningar har betydelse för varje människas liv, varje människas förflutna, nutid och framtid, för de avgörande skärningspunkterna som varje person måste passera i livet, för människans kunskap om Guds suveränitet och den attityd med vilken hon bör möta Guds auktoritet, och naturligtvis för varje människas slutmål. Så det tar ett helt livs energi att känna och förstå dem. När du tar Guds auktoritet på allvar, när du accepterar Guds suveränitet, kommer du successivt att inse och förstå att Guds auktoritet verkligen existerar. Men om du aldrig erkänner Guds auktoritet, aldrig accepterar hans suveränitet, spelar det ingen roll hur många år du lever, du kommer aldrig att vinna minsta kunskap om Guds suveränitet. Om du inte känner och förstår Guds auktoritet på riktigt kommer du, då när du når vägens ände, även om du har trott på Gud i årtionden, inte att ha fått ut något av livet och din kunskap om Guds suveränitet över människans öde är ofrånkomligen obefintlig. Är det inte väldigt sorgligt? Så oavsett hur långt du har gått i livet, oavsett hur gammal du är nu, oavsett hur mycket som återstår av din resa, måste du först erkänna Guds auktoritet och ta den på allvar, acceptera det faktum att Gud är din unike Mästare. Att uppnå tydlig, exakt kunskap och förståelse av dessa sanningar beträffande Guds suveränitet över människans öde är en obligatorisk lärdom för alla, nyckeln till att känna människans liv och uppnå sanningen, livet och den grundläggande lektionen i att känna Gud som alla möter varje dag och som ingen kan undvika. Om någon av er vill ta en genväg för att nå det målet säger jag att det är omöjligt! Om du vill undkomma Guds suveränitet är det ännu mer omöjligt! Gud är människans ende Herre, Gud är den ende Mästaren över människans öde och därför är det omöjligt för människan att diktera sitt eget öde, omöjligt för henne att övervinna det. Oavsett hur stora förmågor man har så kan man inte påverka, än mindre orkestrera, arrangera, kontrollera eller ändra andras öden. Endast den unike Guden själv dikterar allt för människan, för endast han äger den unika auktoriteten som har suveränitet över människans öde, och därför är endast Skaparen människans unike Mästare. Guds auktoritet har suveränitet, inte bara över den skapade mänskligheten utan över icke-skapade varelser som ingen människa kan se, över stjärnorna, över kosmos. Det är ett obestridligt faktum, ett faktum som i sanning existerar, som ingen människa och ingenting kan förändra. Om någon av er fortfarande är missnöjd med sakernas tillstånd, om du tror att du har någon särskild kunskap eller

förmåga och fortfarande tänker att du kan ha tur och ändra dina nuvarande omständigheter eller annars undfly dem, om du försöker ändra ditt eget öde med hjälp av mänskliga ansträngningar och därigenom skilja dig från andra och vinna berömmelse och rikedom, då säger jag till dig att du gör det svårt för dig själv, du tigger om problem, du gräver din egen grav! En dag, förr eller senare, kommer du att upptäcka att du valde fel, att dina ansträngningar var bortkastade. Din ambition, din önskan att kämpa mot ödet och ditt eget makalösa beteende kommer att leda dig längs en väg utan återvändo och för det får du betala ett högt pris. Även om du just nu inte inser allvaret i konsekvenserna, medan du allt djupare upplever och inser sanningen att Gud är Mästare över människans öde, kommer du så småningom att förstå vad jag talar om idag och dess verkliga konsekvenser. Huruvida du verkligen har ett hjärta och en ande, huruvida du är en människa som älskar sanningen beror på vilken attityd du visar mot Guds suveränitet och mot sanningen. Och det avgör naturligtvis om du verkligen kan känna och förstå Guds auktoritet. Om du aldrig har märkt Guds suveränitet och hans arrangemang i ditt liv, än mindre erkänner och accepterar Guds auktoritet, kommer du att vara fullkomligt värdelös, du kommer garanterat att bli föremål för Guds avsky och avvisande, på grund av den väg du har tagit och det val du har gjort. Men de som, i Guds verk, kan acceptera hans prövning, acceptera hans suveränitet, underkasta sig hans auktoritet och successivt uppnå en faktisk erfarenhet av hans ord, kommer att ha uppnått en verklig kunskap om Guds auktoritet, en verklig förståelse av hans suveränitet och har sannerligen blivit underkastade Skaparen. Endast sådana människor kommer sannerligen att ha blivit räddade.

Utdrag ur "Gud själv, den unike III" i "Ordet framträder i köttet"

546. Gud skapade den här världen. Han skapade den här mänskligheten och dessutom var han den grekiska kulturens och mänskliga civilisationens arkitekt. Enbart Gud tröstar detta människosläkte och enbart Gud bryr sig om detta människosläkte både natt och dag. Människans utveckling och framsteg går inte att skilja från Guds suveränitet, och människosläktets historia och framtid går inte att skilja från Guds arrangemang. Om du är en sann kristen, då tror du säkerligen att ett lands eller en nations uppgång och fall sker i enlighet med Guds arrangemang. Bara Gud själv känner till ett lands eller en nations öde och endast Gud kontrollerar människosläktets riktning. Om mänskligheten vill ha ett gott öde, om ett land vill ha ett gott öde, då behöver

människan böja sig inför Gud i tillbedjan, ångra sig och erkänna sina synder inför Gud. Annars kommer människans öde och slutmål oundvikligen att bli katastrofala.

Utdrag ur "Gud styr över hela mänsklighetens öde" i "Ordet framträder i köttet"

547. Mänsklighetens och universums öden är intimt sammanflätade med Skaparens suveränitet, oskiljaktigt knutna till Skaparens orkestreringar. I slutänden kan de inte lösöras från Skaparens auktoritet. Genom alla tings lagar lär sig människan förstå Skaparens orkestrering och hans suveränitet, genom reglerna för överlevnad uppfattar hon Skaparens styre, från alla tings öden drar hon slutsatser om hur Skaparen utövar sin suveränitet och kontroll över dem, och i människors och alla tings livscyklar upplever människan verkligen Skaparens orkestreringar och arrangemang för alla ting och levande varelser och får verkligen bevittna hur dessa orkestreringar och arrangemang åsidosätter alla jordiska lagar, regler och institutioner, alla andra makter och krafter. I ljuset av detta är mänskligheten tvungen att erkänna att Skaparens suveränitet inte kan brytas av någon skapad varelse, att ingen kraft kan röra vid eller ändra de händelser och ting som är förutbestämda av Skaparen. Det är under dessa gudomliga lagar och regler som människorna och alla ting lever och fortplantar sig, generation efter generation. Är inte detta det sanna förkroppsligandet av Skaparens auktoritet?

Utdrag ur "Gud själv, den unike III" i "Ordet framträder i köttet"

548. Även om Gud äger auktoritet och kraft är han väldigt noggrann och principfast i det han gör, och han håller sitt ord. Hans noggrannhet, och principerna bakom hans handlingar, visar Skaparens okränkbarhet och hur oövervinnelig hans auktoritet är. Trots att han äger överlägsen auktoritet och har herraväldet över allting, och trots att han har kraften att härska över alla ting, har Gud aldrig skadat eller avbrutit sin egen plan, och varje gång han utövar sin auktoritet så gör han det i strikt överensstämmelse med sina egna principer, och han följer exakt den plan som uttalats från hans mun, och han följer stegen och målen i sin plan. Självklart lyder alla ting som Gud härskar över också under de principer enligt vilka Gud utövar sin auktoritet, och ingen människa eller sak är undantagen från det som hans auktoritet ordnar, och inte heller kan de förändra principerna för utövandet av Guds auktoritet. I Guds ögon får de som välsignats ta emot den goda lycka som hans auktoritet orsakat, och de som förbannats blir bestraffade på grund av hans auktoritet. Under Guds suveräna auktoritet är ingen

människa eller sak undantagen utövandet av hans auktoritet, och ingen kan heller ändra principerna enligt vilken auktoriteten utövas. Skaparens auktoritet förändras inte på grund av växlingar i någon faktor, och på ett liknande sätt förändras inte heller de principer utifrån vilka han utövar sin auktoritet av någon som helst anledning. Himmel och jord kan genomgå stora omvälvningar, men Skaparens auktoritet kommer inte att förändras; alla ting kan förgås, men Skaparens auktoritet kommer aldrig att försvinna. Detta är substansen i Skaparens oföränderliga och okränkbara auktoritet, och detta är vad som gör Skaparen unik!

Utdrag ur "Gud själv, den unike I" i "Ordet framträder i köttet"

549. Satan har aldrig vågat överträda Guds auktoritet, och dessutom har han alltid lyssnat noga på och lytt Guds order och specifika befallningar och aldrig vågat trotsa dem och naturligtvis inte vågat fritt ändra någon av Guds befallningar. Det här är de gränser som Gud har satt upp för Satan, och Satan har aldrig vågat överskrida dessa gränser. Är inte detta kraften i Guds auktoritet? Är inte detta ett vittnesbörd om Guds auktoritet? Satan har ett mycket klarare grepp än mänskligheten om hur man ska uppträda mot Gud och hur man ska betrakta Gud, och därför ser Satan Guds status och auktoritet mycket tydligt i den andliga världen och han har en djup insikt om kraften i Guds auktoritet och principerna bakom utövandet av denna auktoritet. Han vågar inte förbise dem det minsta eller bryta mot dem på något sätt eller göra något som överträder Guds auktoritet, och han vågar inte på något sätt utmana Guds vrede. Fastän han är ond och arrogant till sin natur, har Satan aldrig vågat överskrida de skrankor och gränser som Gud satt upp för honom. I miljontals år har han strikt respekterat dessa skrankor, hållit sig till varje befallning och order som Gud gett honom och aldrig vågat göra ett övertramp. Fast han är illvillig, är Satan mycket klokare än den fördärvade mänskligheten; han känner Skaparens identitet och han känner sina egna gränser. Av Satans "undergivna" handlingar kan man se att Guds auktoritet och makt är himmelska påbud som inte kan överträdas av Satan och att det är exakt på grund av Guds unikhet och auktoritet som allt förändras och breder ut sig på ett välordnat sätt och som mänskligheten kan leva och föröka sig i den riktning som fastställts av Gud utan att någon människa eller något ting kan rubba denna ordning och utan att någon människa eller något ting kan ändra denna lag – för de kommer alla från Skaparens händer och från Skaparens ordning och auktoritet.

550. Satans speciella identitet har fått många människor att visa ett starkt intresse för hans manifestationer av olika aspekter. Det finns till och med många dåraktiga människor som tror att Satan besitter auktoritet precis som Gud, för Satan kan visa upp mirakel och göra sådant som är omöjligt för människan. Så förutom att tillbe Gud reserverar människorna också en plats för Satan i sitt hjärta och tillber till och med Satan som Gud. Dessa människor är både ömkansvärda och avskyvärda. De är ömkansvärda på grund av sin okunnighet och avskyvärda på grund av sina villoläror och sitt inneboende onda väsen. Här känner jag att det är nödvändigt att informera er om vad auktoritet är, vad den symboliserar och vad den står för. Allmänt talat kan man säga att Gud själv är auktoritet, hans auktoritet symboliserar Guds överhöghet och inre väsen, och auktoriteten hos Gud själv representerar Guds status och identitet. Vågar då Satan säga att han själv är Gud? Vågar Satan säga att han skapade alla ting och har suveränitet över alla ting? Naturligtvis inte! Han är nämligen oförmögen att skapa någonting; hittills har han aldrig gjort något som skapats av Gud och aldrig skapat något som har liv. Eftersom han inte har Guds auktoritet, kommer han omöjligen att någonsin äga Guds status och identitet, och detta är bestämt av hans väsen. Har han samma makt som Gud? Naturligtvis inte! Vad kallar vi Satans handlingar och de under som Satan visar upp? Är det makt? Kan det kallas auktoritet? Naturligtvis inte! Satan styr det ondas flöde och rubbar, försämrar och avbryter varje aspekt av Guds verk. Har Satan under de senaste tusentals åren, förutom att fördärva och missbruka mänskligheten och locka och vilseleda människan till fördärv och att förkasta Gud, så att hon vandrar i dödsskuggans dal, gjort något som förtjänar ens det ringaste firande, beröm eller omhuldande av människan? Om Satan ägt auktoritet och makt, skulle mänskligheten då ha fördärvats av honom? Om Satan ägt auktoritet och makt, skulle mänskligheten då ha skadats av honom? Om Satan ägt makt och auktoritet, skulle mänskligheten då ha övergett Gud och vänt sig mot döden? Vilken slutsats ska vi dra beträffande substansen i allt som Satan gör, med tanke på att han inte har någon auktoritet eller makt? Det finns de som beskriver allt som Satan gör som ren bluff, men jag tycker inte att den definitionen är så träffande. Är hans onda gärningar då han fördärvar mänskligheten bara en bluff? Den onda kraft som Satan misshandlade Job med, liksom hans våldsamma önskan att skada och sluka honom, kunde omöjligen uppnås enbart genom

en bluff. Om vi ser tillbaka var Jobs hjordar av får och boskap, som var spridda vitt och brett över kullar och berg, borta på ett ögonblick; på ett ögonblick försvann Jobs stora förmögenhet. Hade detta kunnat uppnås genom en ren bluff? Naturen i allt som Satan gör motsvarar och passar till negativa termer såsom att försämra, att avbryta, att förstöra, att skada, begrepp som ondska, illvillighet och mörker, och därför har allt som är orättfärdigt och ont ett oupplösligt samband med Satans handlingar och kan inte skiljas från Satans onda väsen. Oavsett hur ”mäktig” Satan är, oavsett hur djärv och äregirig han är, oavsett hur stor hans förmåga att vålla skada är, oavsett hur vittomfattande de tekniker han använder för att fördärva och locka människan är, oavsett hur skickliga de knep och ränker som han trakasserar människan med är och oavsett hur föränderlig den form i vilken han existerar är, så har han aldrig kunnat skapa en enda levande organism, aldrig kunnat ställa upp lagar eller regler för alltings existens och aldrig kunnat råda över och kontrollera någonting, vare sig levande eller icke levande. I hela kosmos och på himlavalvet finns det inte en enda människa eller ett enda föremål som föddes eller frambringades av Satan eller existerar på grund av honom; det finns inte en enda människa eller något föremål som behärskas av honom eller kontrolleras av honom. Tvärtom måste han inte bara leva under Guds herravälde, utan han måste dessutom lyda alla Guds order och befallningar. Utan Guds tillåtelse är det svårt för Satan att ens vidröra en droppe vatten eller ett sandkorn på marken; utan Guds tillåtelse är Satan inte ens fri att flytta omkring myrorna på marken – än mindre människosläktet, som skapades av Gud. I Guds ögon är Satan underlägsen liljorna på bergen, fåglarna som flyger i luften, fiskarna i havet och maskarna på jorden. Hans roll bland alla ting är att tjäna alla ting och arbeta för mänskligheten och tjäna Guds verk och hans förvaltningsplan. Oavsett hur illvillig hans natur är och hur ont hans väsen är, så kan han inte göra annat än att plikttroget hålla sig till sin uppgift: att tjäna Gud och utgöra en motpol till Gud. Detta är Satans beskaffenhet och position. Hans väsen är avskilt från livet, från makt och från auktoritet; han är bara en leksak i Guds händer; bara en apparat i Guds tjänst!

Utdrag ur ”Gud själv, den unike I” i ”Ordet framträder i köttet”

551. Fastän Satan såg på Job med girig blick, vågade han inte kröka ett enda hårstrå på Jobs huvud utan Guds tillåtelse. Fastän han är ond och grym inombords, hade Satan inget annat val än att hålla sig till Guds befallning sedan Gud hade gett honom sin order.

Och fastän Satan var lika frenetisk som en varg bland får när han gav sig på Job, vågade han inte glömma de gränser som Gud satt upp för honom, han vågade inte bryta mot Guds order; Satan vågade inte göra någonting som avvek från Guds ords principer och gränser – är inte detta ett faktum? Det här visar att Satan inte vågar handla i strid mot något av Jehova Guds ord. För Satan är varje ord från Guds mun en order och en himmelsk lag och ett uttryck för Guds auktoritet – för bakom varje ord från Gud finns underförstått Guds straff för dem som bryter mot Guds order och för dem som struntar i att lyda och motsätter sig de himmelska lagarna. Satan vet mycket väl att om han bryter mot Guds order, så måste han ta konsekvenserna av att överträda Guds auktoritet och motsätta sig de himmelska lagarna. Och exakt vilka är dessa konsekvenser? Det behöver knappast sägas att de självklart är Guds straff. Satans handlingar mot Job var bara ett mikrokosmos av hans fördärv av människan, och när Satan utförde dessa handlingar var de gränser som Gud satte upp och de order som han utfärdade för Satan bara ett mikrokosmos av principerna bakom allt som Satan gör. Dessutom var Satans roll och position i detta fall endast ett mikrokosmos av hans roll och position i Guds förvaltande verk, och Satans fullständiga lydnad inför Gud när han frestade Job var endast ett mikrokosmos av hur Satan inte vågade göra det minsta motstånd mot Gud i Guds förvaltande verk. Vilken varning ger dessa mikrokosmos er? Bland allt som finns, inklusive Satan, finns det ingen människa eller någon sak som kan överträda de himmelska lagar och påbud som utfärdats av Skaparen och ingen människa eller tingest som vågar bryta mot dessa himmelska lagar och påbud, för ingen människa eller tingest kan ändra eller undgå det straff som Skaparen låter drabba dem som struntar i att lyda dem. Endast Skaparen kan utfärda himmelska lagar och påbud, endast Skaparen har makt att sätta dem i verket, och den enda makt som inte kan överträdas av någon människa eller sak är Skaparens. Detta är Skaparens unika auktoritet, denna auktoritet är oöverträffad bland alla ting, och därför är det omöjligt att säga att ”Gud är störst och Satan är nummer två.” Det finns ingen annan Gud än Skaparen som äger den unika auktoriteten!

Utdrag ur ”Gud själv, den unike I” i ”Ordet framträder i köttet”

552. Satan har fördärvat mänskligheten i tusentals år. Han har åstadkommit oändligt mycket ondska, vilsefört generation efter generation och begått avskyvärda brott i världen. Han har missbrukat människan, vilsefört människan, förfört människan

till att sätta sig upp mot Gud och begått onda gärningar som har ställt till oreda i och skadat Guds förvaltningsplan gång på gång. Ändå fortsätter alla ting och levande varelser under Guds auktoritet att foga sig efter de regler och lagar som Gud har satt upp. Jämfört med Guds auktoritet är Satans onda natur och dominans så fula, så vämjeliga och föraktliga, så små och sårbara. Även om Satan går bland alla ting som skapats av Gud, kan han inte genomföra den minsta förändring hos de människor, saker och föremål som behärskas av Gud. Många tusen år har gått och mänskligheten åtnjuter fortfarande det ljus och den luft som Gud har skänkt, andas fortfarande den andedräkt som Gud själv har utandats, gläder sig fortfarande åt de blommor, fåglar, fiskar och insekter som Gud har skapat och åtnjuter fortfarande alla de saker som Gud har gett; dag och natt avlöser fortfarande ständigt varandra; de fyra årstiderna växlar som vanligt; gässen som flyger på himlen lämnar oss nu på vintern och återvänder fortfarande till våren; fiskarna i vattnet lämnar aldrig floderna och sjöarna – de är deras hem; cikadorna på marken sjunger av hjärtans lust under sommarens dagar; syrsorna i gräset nynn timer stilla mot vinden på hösten; gässen samlas i flockar medan örnarna fortsätter att leva i ensamhet; lejonflockarna upprätthåller livet genom att jaga; älgen strövar inte bort från gräs och blommor ... Varje slags levande varelse bland alla ting förgås och återvänder och förgås sedan igen, en miljon förändringar inträffar på ett ögonblick – men vad som inte förändras är varelsernas instinkter och lagarna om överlevnad. De lever och blir försörjda och får näring av Gud och ingen kan ändra deras instinkter, ej heller kan någon göra intrång på deras överlevnadsregler. Fastän mänskligheten, som lever bland alla ting, har fördärvats och vilseletts av Satan, kan människan ändå inte vara utan det vatten som Gud har skapat, den luft som Gud har skapat och allt som Gud har skapat; människan lever och förökar sig i detta rum som skapats av Gud. Mänsklighetens instinkter har inte förändrats. Människan är fortfarande beroende av sina ögon för att se, sina öron för att höra, sin hjärna för att tänka, sitt hjärta för att förstå, sina ben och fötter för att gå, sina händer för att arbeta och så vidare; alla de instinkter som Gud skänkte människan för att hon skulle kunna ta emot Guds försörjning förblir oförändrade, de förmågor genom vilka människan samarbetar med Gud har inte förändrats, människans förmåga att utföra en skapad varelses plikt har inte förändrats, människans andliga behov har inte förändrats, människans önskan att finna sitt ursprung har inte förändrats, människans längtan att frälsas av Skaparen har

inte förändrats. Sådana är de rådande omständigheterna för mänskligheten som lever under Guds auktoritet och som har uthärdat den blodiga förstörelse som Satan genomfört. Fastän mänskligheten har utsatts för Satans förtryck och inte längre är Adam och Eva från skapelsens begynnelse utan i stället är full av sådant som är fientligt mot Gud, såsom kunskap, fantasi, föreställningar och så vidare, och full av ett fördärvat sataniskt sinnelag, är mänskligheten i Guds ögon fortfarande samma mänsklighet som han skapade. Mänskligheten styrs och orkestreras fortfarande av Gud, så i Guds ögon är människan, som har fördärvats av Satan, endast täckt i smuts; hon lever med knorrande mage, reaktioner som är lite långsamma och ett minne som inte är så bra som förr samt är något äldre – men alla människans funktioner och instinkter är fullständigt oförstörda. Detta är den mänsklighet som Gud avser att rädda. Denna mänsklighet behöver bara höra Skaparens kallelse och höra Skaparens röst för att stå upp och rusa för att lokalisera källan till denna röst. Denna mänsklighet behöver bara se konturerna av Skaparen för att bli obekymrad om allt annat och lämna allt för att hänge sig åt Gud, den kommer till och med att offra sitt liv för honom. När mänsklighetens hjärta förstår Skaparens innerliga ord, kommer den att avvisa Satan och ställa sig på Skaparens sida; när mänskligheten har tvättat bort smutsen från sin kropp och än en gång fått försörjning och näring av Skaparen, kommer mänsklighetens minne att återställas, och då kommer mänskligheten i sanning att ha återvänt till Skaparens herravälde.

Utdrag ur "Gud själv, den unike I" i "Ordet framträder i köttet"

553. Guds auktoritet kan inte efterliknas av människan och Guds identitet och status kan inte personifieras av människan. Även om du klarar att härma Guds tonfall när han talar så kan du inte efterlikna Guds substans. Även om du kan stå på Guds plats och ge dig ut för att vara Gud kan du aldrig göra det som Gud avser att göra, och du kommer aldrig att kunna härska över och befalla alla ting. I Guds ögon kommer du alltid att vara en liten varelse, och oavsett hur stora dina färdigheter och förmågor är, oavsett hur många gåvor du har – hela du är under Skaparens herravälde. Även om du kan uttala några förhastade ord kan detta varken visa att du har Skaparens substans eller representera att du äger Skaparens auktoritet. Guds auktoritet och kraft är Guds egen substans. De är inte inlärd, eller tillagda utifrån, utan är den inneboende substansen hos Gud själv. Därför kan relationen mellan Skaparen och de skapade varelserna aldrig förändras. Som en av de skapade varelserna måste människan hålla sig på sin plats och

uppträda samvetsgrant, och plikttroget vakta det som anförtros honom av Skaparen. Och människan får inte bete sig opassande, eller göra saker som är bortom hennes förmågor, eller göra saker som Gud avskyr. Människan får inte försöka vara storslagen, eller exceptionell, eller högre än någon annan, eller försöka bli Gud. Det är så människan inte ska sträva efter att vara. Att försöka bli storslagen eller exceptionell är löjligt. Att försöka bli Gud är ännu mer vanhedrande; det är avskyvärt och föraktligt. Det som är lovvärt, och det som de skapade varelserna borde hålla fast vid mer än någonting annat, är att bli en sann skapad varelse; detta är det enda mål som människor borde eftersträva.

Utdrag ur "Gud själv, den unike I" i "Ordet framträder i köttet"

B. Om Guds rättfärdiga sinnelag

554. I hans sista verk som avslutar tidsåldern kommer Guds sinnelag att präglas av tuktan och dom. Där kommer han att avslöja allt som är orättfärdigt, för att offentligt döma alla folk och fullkomna dem som älskar honom med ett uppriktigt hjärta. Bara ett sådant sinnelag kan föra tidsåldern till dess slut. De sista dagarna är redan inne. Allt skapat kommer att klassas efter sin sort och delas in i olika kategorier beroende på sin natur. Det här är stunden då Gud uppenbarar vad utfallet och det slutliga målet för människan blir. Om hon inte genomgår tuktan och dom så finns det inget sätt att blotta hennes olydnad och orättfärdighet. Det är enbart genom tuktan och dom som utfallet för hela skapelsen kan uppenbaras. Människan visar sitt verkliga jag enbart när hon tuktas och döms. Ont ska föras till ont, gott till gott, och alla människor ska föras till sin sort. Genom tuktan och dom ska utfallet för hela skapelsen uppenbaras, så att de onda kan straffas och de goda belönas och alla människor underkastas Guds herravälde. Hela detta verk måste uppnås genom rättfärdig tuktan och dom. Eftersom människans fördärv har nått sin kulmen och hennes olydnad blivit oöverstigligt svår, är det bara Guds rättfärdiga sinnelag – som främst består av tuktan och dom och uppenbaras i de sista dagarna – som helt kan förvandla och fullända människan. Bara detta sinnelag kan avslöja det onda och så straffa alla de orättfärdiga strängt. Därför är ett sådant sinnelag fyllt av tidsålderns innebörd, och hur hans sinnelag uppenbarar sig och visar sig blir tydligt för hans verks skull i varje ny tidsålder. Gud uppenbarar inte sitt sinnelag godtyckligt och utan betydelse. Om Gud, då han i de sista dagarna uppenbarar människans slutmål, fortfarande skulle skänka människan gränslös medkänsla och kärlek och fortsätta att vara kärleksfull mot henne, om han inte skulle underkasta henne en rättfärdig dom utan snarare visa fördragsamhet, tålmod och överseende samt förlåta henne hur svåra hennes synder än är, utan ett uns av rättfärdig dom – hur skulle då all Guds förvaltning någonsin kunna slutföras? När skulle ett sådant sinnelag kunna leda människor till mänsklighetens tillbörliga slutmål? Ta till exempel en domare som alltid är kärleksfull, en domare med vänligt ansikte och milt hjärta. Han älskar människor oavsett vad de må ha begått för brott, och är kärleksfull och fördragsam mot dem oavsett vilka de är. När skulle han någonsin kunna fälla en rättvis dom? I de sista dagarna kan enbart en rättfärdig dom dela upp människorna alltefter deras sort och föra

in människan i en ny värld. På det här sättet slutförs hela tidsåldern genom Guds rättfärdiga sinnelag av dom och tuktan.

Utdrag ur "Visionen av Guds verk (3)" i "Ordet framträder i köttet"

556. För att förstå Guds rättfärdiga sinnelag måste man först förstå Guds känslor: vad han hatar, vad han avskyr, vad han älskar, vem han är fördragsam och barmhärtig mot och vilken typ av människa han visar denna barmhärtighet. Det är en viktig punkt att känna till. Vidare måste man förstå att oavsett hur kärleksfull Gud är, oavsett hur mycket barmhärtighet och kärlek han känner för människor, så tolererar han inte att någon kränker hans status och ställning och han tolererar inte heller att någon kränker hans värdighet. Även om Gud älskar människor så skämmar han inte bort dem. Han visar människor sin kärlek, sin barmhärtighet och sin tolerans men han har aldrig gett efter för dem; han har sina principer och sina gränser. Oavsett hur mycket du har känt Guds kärlek inom dig, oavsett hur djup den kärleken är, får du aldrig behandla Gud som du skulle behandla en annan person. Även om det är sant att Gud behandlar människor som om de stod honom nära, kommer han att dölja sitt ansikte för dem och överge dem om de betraktar honom som en annan person, som om han bara var en annan skapad varelse, som en vän eller ett föremål för tillbedjan. Det här är hans sinnelag och folk får inte ta den här frågan lättsinnigt. I Guds ord sägs det ofta om hans sinnelag: Det spelar ingen roll hur många vägar du har färdats på, hur mycket arbete du har uträttat eller hur mycket du har uthärdat, så snart du kränker Guds sinnelag kommer han att återgälda var och en av er mot bakgrund av det du har gjort. Det innebär att Gud betraktar människor som närstående, men människor får inte behandla Gud som en vän eller släkting. Se inte Gud som din kompis. Oavsett hur mycket kärlek du har fått av honom, oavsett hur stor fördragsamhet han har visat dig, så får du ändå aldrig behandla honom som bara en vän. Sådant är Guds rättfärdiga sinnelag.

Utdrag ur "Gud själv, den unike VII" i "Ordet framträder i köttet"

557. Guds intolerans mot kränkning är hans exklusiva substans; Guds vrede är hans exklusiva sinnelag; Guds majestät är hans exklusiva substans. Principen bakom Guds ilska visar upp den identitet och status som bara han besitter. Man behöver inte nämna att det även är en symbol för substansen hos den unike Gud själv. Guds sinnelag är hans egen inneboende substans. Det förändras inte alls med tidens gång, och det förändras inte heller närhelst platsen ändras. Hans inre sinnelag är hans inre substans. Oavsett

vem han utför sitt verk på, förändras inte hans substans, och det gör inte heller hans rättfärdiga sinnelag. När man förargar Gud, är det som han sänder fram sitt inneboende sinnelag; vid det tillfället förändras inte principen bakom hans ilska, och inte heller hans unika identitet och status. Han blir inte arg på grund av en förändring i hans substans eller för att hans sinnelag har gett upphov till olika aspekter, utan därför att människans motstånd mot honom kränker hans sinnelag. Människans skriande provokation mot Gud är en allvarlig utmaning mot Guds egen identitet och status. När människan utmanar Gud bestrider hon, i Guds ögon, honom och testar hans ilska. När människan motsätter sig Gud, när människan bestrider Gud, när människan ständigt testar Guds ilska – vilket även sker när synden tar överhanden – kommer Guds vrede naturligt att uppenbara sig och visa sig. Därför symboliserar Guds uttryck av sin vrede att alla onda krafter kommer att upphöra att existera; den symboliserar att alla fientliga krafter kommer att förstöras. Detta är det unika med Guds rättfärdiga sinnelag, och det är det unika med Guds vrede. När Guds värdighet och helighet utmanas, när rättvisa krafter hindras och inte ses av människan, sänder Gud fram sin vrede. På grund av Guds substans är alla de krafter på jorden som bestrider Gud, motsätter sig honom och tvistar med honom onda, fördärvade och orättvisa; de kommer från och tillhör Satan. Eftersom Gud är rättvis, av ljuset och fulländat helig, kommer alla ting som är onda, fördärvade och tillhör Satan att försvinna när Guds vrede släpps lös.

Utdrag ur "Gud själv, den unike II" i "Ordet framträder i köttet"

558. När Gud sänder ut sitt raseri hejdas onda krafter, onda ting förstörs, samtidigt som rättvisa och positiva ting åtnjuter Guds omsorg och skydd, och de tillåts att fortgå. Gud sänder ut sin vrede eftersom orättvisa, negativa och onda ting hindrar, stör eller förstör den normala verksamheten och utvecklingen av rättvisa och positiva ting. Målet med Guds ilska är inte att värna om hans egen status och identitet, utan att värna om existensen av rättvisa, positiva, vackra och goda ting, att värna om lagarna och ordningen i människans normala överlevnad. Detta är grundorsaken till Guds vrede. Guds raseri är en mycket korrekt, naturlig och sann uppenbarelse av hans sinnelag. Det finns inga avsikter bakom hans raseri, inte heller finns där falskhet eller konspirationer; bättre upp, hans raseri innehåller inget av det begär, list, illvilja, våld, ondska eller något annat som hela den fördärvade mänskligheten har gemensamt. Innan Gud sänder ut sitt raseri har han redan uppfattat substansen i varje ärende synnerligen tydligt och

fullständigt, och han har redan formulerat korrekta, tydliga definitioner och slutsatser. Guds mål med varje ärende han utför är därmed kristallklart, liksom hans attityd. Han är inte virrig; han är inte blind; han är inte impulsiv; han är inte vårdslös; framför allt är han inte principiös. Detta är den praktiska aspekten av Guds vrede, och det är på grund av denna praktiska aspekt av Guds vrede som mänskligheten har uppnått sin normala existens. Utan Guds vrede skulle mänskligheten sjunka ner i onormala levnadsförhållanden; alla rättvisa, vackra och goda ting skulle förstöras och upphöra att existera. Utan Guds vrede skulle lagarna och reglerna för de skapade varelsernas existens brytas eller till och med omstörtas totalt. Sedan människans skapelse har Gud kontinuerligt använt sitt rättfärdiga sinnelag för att värna om och upprätthålla mänsklighetens normala existens. Eftersom hans rättfärdiga sinnelag innehåller vrede och majestät, blir alla onda människor, ting, föremål och allting som stör och skadar mänsklighetens normala existens bestraffade, kontrollerade och förstörda på grund av hans vrede. Under de senaste årtusendena har Gud hela tiden använt sitt rättfärdiga sinnelag för att slå ner på och förstöra alla slags orena och onda andar som motsätter sig Gud och agerar som Satans medbrottslingar och lakejer i Guds arbete med att förvalta mänskligheten. Alltså har Guds verk med människans frälsning alltid framskridit enligt hans plan. Det innebär att eftersom Guds vrede finns, så har det mest rättfärdiga idealet bland människorna aldrig blivit förstört.

Utdrag ur "Gud själv, den unike II" i "Ordet framträder i köttet"

559. Guds behandling av hela den dåraktiga och okunniga mänskligheten bygger i första hand på barmhärtighet och tolerans. Å andra sidan döljs hans vrede nästan hela tiden och nästan överallt; den är okänd för människan. Därför är det svårt för människan att se Gud visa sin vrede, och det är också svårt att förstå hans vrede. Följaktligen tar människan lätt på Guds vrede. När människorna möter Guds slutliga verk och steget att tolerera och förlåta människan – det vill säga när Guds sista exempel på barmhärtighet och hans sista varning når dem – om de då fortfarande använder samma metoder för att motsätta sig Gud och inte anstränger sig för att ångra sig, bättra sig eller acceptera hans barmhärtighet, så kommer Gud inte längre att skänka sin tolerans och tålmod till dem. Tvärtom är det vid det tillfället som Gud kommer att dra tillbaka sin barmhärtighet. Därefter kommer han endast att sända ut sin vrede. Han kan

uttrycka sin vrede på olika sätt, precis som han kan använda olika metoder för att bestraffa och förgöra människor.

Guds användning av eld för att förstöra staden Sodom är hans snabbaste metod att totalt förinta en mänsklighet eller ett ting. När folket i Sodom brändes tillintetgjordes mer än deras fysiska kroppar; det tillintetgjorde helt och hållet deras andar, deras själar och deras kroppar, så att folket i denna stad helt säkert skulle upphöra att existera både i den materiella världen och i den värld som är osynlig för människan. Detta är ett av de sätt som Gud uppenbarar och uttrycker sin vrede. Detta slags uppenbarelse och uttryck är en aspekt av substansen i Guds vrede, precis som det naturligtvis också är en uppenbarelse av substansen i Guds rättfärdiga sinnelag. När Gud sänder ut sin vrede, upphör han att uppenbara någon barmhärtighet eller kärleksfull vänlighet, och han visar inte heller upp något mer av sin tolerans eller sitt tålamod; det finns ingen person, ting eller anledning som kan övertala honom att fortsätta vara tålmodig, att ge av sin barmhärtighet igen, att skänka sin tolerans en gång till. Istället för dessa ting kommer Gud, utan ett ögonblicks tvekan, att sända ut sin vrede och sitt majestät, göra vad han åstundar, och han kommer att göra detta på ett snabbt och rent sätt i enlighet med sina egna önskningar. Det är på detta sätt Gud sänder ut sin vrede och sitt majestät, som människan inte får kränka, och det är också ett uttryck för en aspekt av hans rättfärdiga sinnelag. När människor bevittnar hur Gud visar oro för och kärlek till människan, är de oförmögna att upptäcka hans vrede, se hans majestät eller känna hans intolerans mot kränkning. Dessa ting har alltid lett människor till att tro att Guds rättfärdiga sinnelag endast går ut på barmhärtighet, tolerans och kärlek. Men när man ser Gud förstöra en stad eller avsky en mänsklighet, gör hans vrede och hans majestät, när han förgör människan, att människan får se en glimt av den andra sidan av hans rättfärdiga sinnelag. Detta är Guds intolerans mot kränkning. Guds sinnelag som inte tolererar någon kränkning övergår varje skapad varelses fantasi, och bland de icke-skapade varelserna är ingen förmögen att störa den eller påverka den; till råga på allt kan den inte personifieras eller imiteras. Denna aspekt av Guds sinnelag är alltså den som mänskligheten borde känna mest. Endast Gud själv har detta slags sinnelag, och endast Gud själv besitter detta slags rättfärdiga sinnelag. Gud besitter detta slags rättfärdiga sinnelag eftersom han avskyr ondska, mörker, upproriskhet och Satans onda gärningar, som fördärvar och förtär mänskligheten, därför att han avskyr alla syndiga gärningar i

motstånd mot honom och på grund av hans heliga och fläckfria substans. Det är på grund av detta han inte kommer att genomlida att någon av de skapade eller icke-skapade varelserna öppet motsätter sig eller bestrider honom. Även en enskild person som han en gång visat barmhärtighet mot eller valt ut behöver bara provocera hans sinnelag och överträda hans princip om tålmod och tolerans, så kommer han att lösgöra och uppenbara sitt rättfärdiga sinnelag utan det minsta lilla barmhärtighet eller tvekan – ett sinnelag som inte tolererar någon kränkning.

Utdrag ur "Gud själv, den unike II" i "Ordet framträder i köttet"

560. Fastän utgjutandet av Guds vrede är en aspekt av uttrycket för hans rättfärdiga sinnelag, är Guds ilska inte på något sätt urskillningslös sett till målet eller utan princip. Tvärtom är Gud inte alls snar till ilska, och han uppenbarar inte förhastat sin vrede och sitt majestät. Dessutom är Guds vrede avsevärt kontrollerad och behärskad; den är inte alls jämförbar med hur människans raseri blossar upp eller hur hon ger utlopp för sin ilska. Många samtal mellan människan och Gud finns nedtecknade i Bibeln. Orden från några av dessa individer var ytliga, okunniga och barnsliga, men Gud slog inte ner dem, inte heller fördömde han dem. Tänk särskilt på prövningen av Job, hur behandlade Jehova Gud Jobs tre vänner och de andra efter att han hört de ord de talade till Job? Fördömde han dem? Fick han ett raseriutbrott mot dem? Han gjorde ingenting sådant! Istället sade han åt Job att bönfalla för dem, att be för dem; Gud å sin sida tog inte deras felsteg till sitt hjärta. Dessa exempel förevisar alla den huvudsakliga attityd med vilken Gud behandlar fördärvad, okunnig mänsklighet. Därför är lösgörandet av Guds vrede inte på något sätt ett uttryck eller ett utlopp för hans humör. Guds vrede är inte ett fullskaligt raseriutbrott så som människan uppfattar det. Gud släpper inte lös sin vrede för att han inte kan behärska sitt humör eller för att hans ilska har nått kokpunkten och måste få utlopp. Tvärtom är hans vrede en uppvisning av hans rättfärdiga sinnelag och ett genuint uttryck för hans rättfärdiga sinnelag; det är en symbolisk uppenbarelse av hans heliga substans. Gud är vrede, inte tolerant mot någon kränkning – det innebär inte att Guds ilska inte skiljer mellan orsaker eller saknar principer; det är den fördärvade mänskligheten som har exklusivt patent på principiösa, plötsliga raseriutbrott som inte särskiljer mellan orsaker. Så fort en människa har status tycker hon ofta att det är svårt att behärska sitt humör, och därför gillar hon att ta tillfällena i akt att uttrycka sitt missnöje och ge utlopp för sina känslor; hon flammar ofta upp i

raseri utan någon synbar anledning, för att på så sätt visa upp sin förmåga och låta andra få veta att hennes status och identitet skiljer sig från vanliga människors. Naturligtvis tappar även fördärvade människor utan någon status ofta kontrollen. Deras ilska orsakas ofta av att deras egna förmåner har drabbats. För att skydda sin egen status och värdighet brukar den fördärvade mänskligheten ofta ge utlopp för sina känslor och uppenbara sin arroganta natur. Människan kommer att flamma upp i ilska och ge utlopp för sina känslor för att försvara syndens existens, och dessa handlingar är människans sätt att uttrycka sitt missnöje; de flödar över av orenhet, av ränksmideri och intriger, av människans fördärv och ondska och mest av allt flödar de över av människans vilda ambitioner och begär. När rättvisan bestrider onskan, kommer människan inte att flamma upp i ilska för att försvara rättvisans existens; tvärtom, när rättvisans krafter hotas, förföljs och angrips, är människans attityd att förbise, undvika eller dra sig undan. Men när människan står inför onskans krafter är hennes attityd att ordna saker, och att buga och skrapa med foten. Därför är människans utlopp för sina känslor en flyktväg för onda krafter, ett uttryck för den köttsliga människans otyglade och ostopppbara onda uppförande. När Gud sänder ut sin vrede kommer emellertid alla onda krafter att stoppas; alla synder med att skada människan kommer att stoppas; alla fientliga krafter som hindrar Guds verk kommer att göras tydliga, avskiljas och förbannas; alla Satans medbrottslingar som gör motstånd mot Gud kommer att straffas, ryckas upp med roten. I deras ställe kommer Guds verk att gå vidare fritt från alla hinder; Guds förvaltningsplan kommer att fortsätta utvecklas steg för steg enligt planen; Guds utvalda folk kommer att bli fritt från Satans störningar och bedräglighet; de som följer Gud kommer att åtnjuta Guds ledarskap och omsorg i lugna och fridfulla omgivningar. Guds vrede är ett skydd som hindrar alla onda krafter från att mångfaldigas och löpa amok, och det är också ett värn som skyddar existensen och spridningen av allt det rättvisa och positiva och för evigt värnar det från förtryck och omstörtning.

Utdrag ur "Gud själv, den unike II" i "Ordet framträder i köttet"

561. När du har att göra med var och en av Guds gärningar, måste du först vara säker på att Guds rättfärdiga sinnelag är fritt från alla andra inslag, att det är heligt och felfritt; dessa gärningar innefattar att Gud slår ner på, bestraffar och förgör mänskligheten. Var och en av Guds gärningar, utan undantag, görs i strikt

överensstämmelse med hans inneboende sinnelag och hans plan – detta innefattar inte mänsklighetens kunskap, tradition och filosofi – och var och en av Guds gärningar är ett uttryck för hans sinnelag och substans, obesläktad med någonting som tillhör den fördärvade mänskligheten. I människans föreställningar är det bara Guds kärlek, barmhärtighet och tolerans mot mänskligheten som är felfria, oförvanskade och heliga. Men ingen vet att Guds raseri och hans vrede på samma sätt är oförvanskade; dessutom har ingen begrundat frågor som varför Gud inte tolererar någon kränkning eller varför hans raseri är så stort. Tvärtom blandar en del ihop Guds vrede med den fördärvade mänsklighetens temperament; de uppfattar Guds ilska som den fördärvade mänsklighetens raseri; de antar till och med felaktigt att Guds raseri är precis som det naturliga avslöjandet av mänsklighetens fördärvade sinnelag. De tror felaktigt att utsändandet av Guds vrede är precis som den fördärvade mänsklighetens ilska, som härrör från missnöje; de tror rentav att utsändandet av Guds vrede är ett uttryck för hans humör. Efter den här gemenskapen hoppas jag att var och en av er inte kommer att ha några missuppfattningar, fantasier eller antaganden när det gäller Guds rättfärdiga sinnelag, och jag hoppas att ni efter att ha hört mina ord på riktigt kan känna igen vreden hos Guds rättfärdiga sinnelag i era hjärtan, att ni kan lägga undan alla tidigare felaktiga uppfattningar om Guds vrede, att ni kan ändra på era egna felaktiga övertygelser och åsikter om substansen i Guds vrede. Dessutom hoppas jag att ni kan ha en korrekt definition av Guds sinnelag i era hjärtan, att ni inte längre kommer att ha några tvivel på Guds rättfärdiga sinnelag, att ni inte kommer att tvinga på något mänskligt resonemang eller fantiserande på Guds sanna sinnelag. Guds rättfärdiga sinnelag är Guds egen sanna substans. Det är inte något som formats eller skrivits av människan. Hans rättfärdiga sinnelag är hans rättfärdiga sinnelag och har inga förbindelser eller anknytningar till något i skapelsen. Gud själv är Gud själv. Han kommer aldrig att bli en del av skapelsen, och även om han blir en av de skapade varelserna, kommer hans inre sinnelag och substans inte att ändras. Att känna Gud är därför inte att känna ett objekt; det är inte att dissekera något, och det är inte heller att förstå en person. Om du använder det koncept eller den metod du har för att känna ett objekt eller förstå en person, till att känna Gud, då kommer du aldrig att kunna erhålla kunskapen om Gud. Att känna Gud är inte beroende av erfarenhet eller fantasi, och därför får du aldrig tvinga på din erfarenhet eller fantasi på Gud. Oavsett hur rik

erfarenhet och fantasi du har, så är de fortfarande begränsade; dessutom motsvarar inte din fantasi fakta, än mindre motsvarar den sanningen, och den är oförenlig med Guds sanna sinnelag och substans. Du kommer aldrig att lyckas om du litar till din fantasi för att förstå Guds substans. Den enda vägen är så här: acceptera allt som kommer från Gud, sedan kan du erfara och förstå den gradvis. Det kommer en dag då Gud kommer att upplysa dig till att verkligen förstå och känna honom på grund av ditt samarbete och på grund av din hunger och törst efter sanningen.

Utdrag ur "Gud själv, den unike II" i "Ordet framträder i köttet"

562. Gud är aldrig vankelmodig eller tveksam i sina handlingar; principerna och syftena bakom hans handlingar är alla tydliga och genomskinliga, rena och felfria, utan några som helst knep eller ränker inblandade. Med andra ord innehåller Guds substans inget mörker eller ondska. Gud blev arg på Nineveborna för att deras ondskefulla gärningar hade nått hans ögon; vid det tillfället härrörde hans ilska från hans substans. Men när Guds ilska bleknade bort och han på nytt lät sin tolerans komma över folket i Nineve, var allt han uppenbarade fortfarande sin egen substans. Hela denna förändring berodde på en förändring av människans attityd till Gud. Under hela denna tidsperiod förändrades inte Guds okränkbara sinnelag; Guds toleranta substans förändrades inte; Guds kärleksfulla och barmhärtiga substans förändrades inte. När människor begår ondskefulla gärningar och kränker Gud, nedkallar han sin vrede över dem. När människor verkligen ångrar sig, kommer Gud att ändra sig i sitt hjärta, och hans vrede kommer att upphöra. När människor fortsätter att envist motsätta sig Gud, kommer hans raseri att vara oupphörligt; hans vrede kommer att tränga sig på dem bit för bit tills de är tillintetgjorda. Detta är substansen i Guds sinnelag. Oavsett om Gud uttrycker vrede eller barmhärtighet och kärleksfull vänlighet, är det människans uppförande, beteende och attityd mot Gud i djupet av hennes hjärta som avgör vad som uttrycks genom uppenbarelsen av Guds sinnelag. Om Gud ständigt utsätter en person för sin vrede, gör den personens hjärta utan tvivel motstånd mot Gud. Eftersom han aldrig på riktigt har ångrat sig, böjt sitt huvud inför Gud eller besuttit sann tro på Gud, har han aldrig erhållit Guds barmhärtighet och tolerans. Om han ofta tar emot Guds omsorg och ofta erhåller hans barmhärtighet och tolerans, då har denna person utan tvivel sann tro på Gud i sitt hjärta, och hans hjärta gör inte motstånd mot Gud. Han ångrar sig ofta på

riktigt inför Gud; även om Guds fostran alltså ofta hemsöker denna person, ska inte hans vrede göra det.

Utdrag ur "Gud själv, den unike II" i "Ordet framträder i köttet"

563. Oavsett hur arg Gud hade varit på Nineveborna, mjuknade hans hjärta gradvis så fort de utlyste en fasta och klädde sig i säckväv och aska, och han började ändra sig i sitt hjärta. När han förkunnade för dem att han skulle förstöra deras stad – i ögonblicket innan de bekände och ångrade sina synder – så var Gud fortfarande arg på dem. Så fort de hade tagit sig igenom en rad ångerfulla gärningar, så förvandlades gradvis Guds ilska mot Nineves folk till barmhärtighet och tolerans för dem. Det finns inget motsägelsefullt med att dessa två aspekter av Guds sinnelag uppenbarar sig samtidigt vid samma tillfälle. Hur bör man förstå och känna denna avsaknad av motsägelse? Gud uttryckte och uppenbarade successivt dessa två helt motsatta substanser allt eftersom folket i Nineve ångrade sig, så att människor kunde se verkligheten och okränkbarheten i Guds substans. Gud använde sin attityd för att berätta följande för folket: Det är inte så att Gud inte tolererar människor, eller att han inte vill visa barmhärtighet mot dem; det är det att de sällan på riktigt ångrar sig inför Gud, och det är sällsynt att människor på riktigt vänder sig bort från sina onda vägar och överger våldet i sina händer. När Gud är arg på människan, hoppas han med andra ord att människan kommer att kunna ångra sig på riktigt, och han hoppas att få se människans sanna ånger, då han frikostigt kommer att fortsätta skänka sin barmhärtighet och tolerans till människan. Det vill säga att människans onda uppförande drar på sig Guds vrede, medan Guds barmhärtighet och tolerans skänks till dem som lyssnar på Gud och på riktigt ångrar sig inför honom, till dem som kan vända sig bort från sina onda vägar och överge våldet i sina händer. Guds attityd uppenbarades väldigt tydligt i hans behandling av Nineveborna: Guds barmhärtighet och tolerans är inte alls svåra att erhålla; han kräver ens sanna ånger. Så länge människor vänder sig bort från sina onda vägar och överger våldet i sina händer, kommer Gud att ändra sig i sitt hjärta och ändra sin attityd mot dem.

Utdrag ur "Gud själv, den unike II" i "Ordet framträder i köttet"

564. När Gud ändrade sig i sitt hjärta för Nineves folk, var då hans barmhärtighet och tolerans bara en fasad? Naturligtvis inte! Vad är det då du kan se i förvandlingen mellan dessa två aspekter av Guds sinnelag under samma ärende? Guds sinnelag är en fullständig helhet; det är inte alls uppdelat. Oavsett om han uttrycker ilska eller

barmhärtighet och tolerans mot människor, så är de alla uttryck för hans rättfärdiga sinnelag. Guds sinnelag är verkligt och livfullt. Han ändrar sina tankar och attityder efter hur saker och ting utvecklar sig. Förvandlingen av hans attityd mot Nineveborna talar om för mänskligheten att han har sina egna tankar och idéer; han är inte en robot eller en lerfigur, utan den levande Guden själv. Han kunde vara arg på folket i Nineve, precis som han kunde förlåta deras förflutna efter deras attityder; han kunde besluta att nedkalla motgång över Nineveborna, och han kunde ändra sitt beslut på grund av deras ånger. Folk tycker om att mekaniskt tillämpa regler och använda dessa regler för att begränsa och definiera Gud, precis som de tycker om att använda formler för att försöka lära känna Guds sinnelag. Enligt den mänskliga tankens värld tänker därför inte Gud, och har inte heller några väsentliga idéer. I själva verket förvandlas Guds tankar hela tiden beroende på förändringar av tingen och av omgivningarna; medan dessa tankar förvandlas, blir olika aspekter av Guds substans uppenbarade. Under denna förvandlingsprocess, i det ögonblick då Gud ändrar sig i sitt hjärta, uppenbarar han för mänskligheten sanningen om hans livs existens, och han uppenbarar att hans rättfärdiga sinnelag är verkligt och livfullt. Dessutom använder Gud sina egna sanna uppenbarelser för att för mänskligheten bevisa sanningen om existensen av hans vrede, hans barmhärtighet, hans kärleksfulla vänlighet och hans tolerans. Hans substans kommer att uppenbaras när som helst och var som helst i enlighet med hur tingen utvecklas. Han besitter ett lejons vrede och en moders barmhärtighet och tolerans. Hans rättfärdiga sinnelag får inte ifrågasättas, skändas, förändras eller förvrängas av någon person. Bland alla angelägenheter och alla ting kan Guds rättfärdiga sinnelag, det vill säga Guds vrede och Guds barmhärtighet, avslöjas när som helst och var som helst. Han uttrycker livfullt dessa aspekter i varje vinkel och vrå av naturen och tillämpar dem livfullt i varje ögonblick. Guds rättfärdiga sinnelag är inte begränsat av tid eller rum, eller – med andra ord – Guds rättfärdiga sinnelag uttrycks eller uppenbaras inte mekaniskt efter vad tidens eller rummets gränser dikterar. Istället uttrycks och uppenbaras Guds rättfärdiga sinnelag fritt när och var som helst. När du ser Gud ändra sig i sitt hjärta och upphöra att uttrycka sin vrede och avstå från att förstöra staden Nineve, kan du säga att Gud bara är barmhärtig och kärleksfull? Kan du säga att Guds vrede består av tomma ord? När Gud uttrycker häftig vrede och drar tillbaka sin barmhärtighet, kan du säga att han inte känner någon sann kärlek mot mänskligheten?

Gud uttrycker häftig vrede som reaktion på människors onda gärningar; hans vrede är inte bristfällig. Guds hjärta rörs av människors ånger, och det är den ångern som då får honom att ändra sig i sitt hjärta. Att han berörs, att han ändrar sig i sitt hjärta, liksom att han känner barmhärtighet och tolerans mot människan, är något helt utan brist; det är rent, äkta, fläckfritt och oförvanskat. Guds tolerans är ren tolerans; hans barmhärtighet är ren barmhärtighet. Hans sinnelag kommer att uppenbara vrede, såväl som barmhärtighet och tolerans, i enlighet med människans ånger och hennes olika uppförande. Oavsett vad han uppenbarar och uttrycker, så är det helt rent; det är helt direkt; dess substans skiljer sig substansen hos allt annat i skapelsen. När Gud uttrycker principerna bakom sina handlingar är de fria från alla brister eller skönhetsfläckar, och det är även hans tankar, hans idéer och vartenda beslut han tar och handling han utför. Så eftersom Gud har bestämt och handlat på detta sätt, fullbordar han också sina åtaganden. Den här sortens resultat är exakta och felfria eftersom upphovet till dem är fulländat och fläckfritt. Guds vrede är felfri. På samma sätt är Guds barmhärtighet och tolerans, som inget skapat besitter, heliga och fulländade, och de tål övervägande och erfarenhet.

Efter att ha förstått historien om Nineve, ser ni den andra sidan av substansen i Guds rättfärdiga sinnelag? Ser ni den andra sidan av Guds unika rättfärdiga sinnelag? Besitter någon i mänskligheten detta slags sinnelag? Besitter någon den sortens vrede som Gud besitter? Besitter någon barmhärtighet och tolerans som Gud? Vem i skapelsen kan mana fram så mycket vrede och besluta att förstöra eller nedkalla katastrof över mänskligheten? Och vem är kvalificerad att skänka barmhärtighet för att tolerera och förlåta människan och därmed ändra sitt beslut att förgöra människan? Skaparen uttrycker sitt rättfärdiga sinnelag genom sina egna unika metoder och principer; han är inte föremål för kontroll eller begränsningar från några människor, händelser eller ting. Med hans unika sinnelag kan ingen ändra hans tankar och idéer, och inte heller kan någon övertala honom och ändra något av hans beslut. Hela skapelsens beteende och tankar existerar under hans rättfärdiga sinnelags dom. Ingen kan kontrollera om han utövar vrede eller barmhärtighet; det är bara Skaparens substans – eller, med andra ord, Skaparens rättfärdiga sinnelag – som kan avgöra detta. Detta är den unika naturen hos Skaparens rättfärdiga sinnelag!

När vi väl har analyserat och förstått hur Guds attityd till folket i Nineve förvandlades, kan ni då använda ordet "unik" för att beskriva den barmhärtighet som finns i Guds rättfärdiga sinnelag? Vi sade tidigare att Guds vrede är en aspekt av substansen hos hans unika rättfärdiga sinnelag. Nu ska jag definiera två aspekter, Guds vrede och Guds barmhärtighet, som hans rättfärdiga sinnelag. Guds rättfärdiga sinnelag är heligt; det är okränkbart såväl som odiskutabelt; det är något som inte innehas av någon bland de skapade eller icke-skapade varelserna. Det är både unikt och exklusivt för Gud. Detta innebär att Guds vrede är helig och okränkbar. På samma sätt är den andra aspekten av Guds rättfärdiga sinnelag – Guds barmhärtighet – helig och får inte kränkas. Ingen av de skapade eller icke-skapade varelserna kan ersätta eller representera Gud i hans handlingar, inte heller kan någon ersätta eller representera honom i förstörelsen av Sodom eller räddningen av Nineve. Detta är det sanna uttrycket för Guds unika rättfärdiga sinnelag.

Utdrag ur "Gud själv, den unike II" i "Ordet framträder i köttet"

565. Även om staden Nineve var fylld av människor som var lika fördärvade, onda och våldsamma som invånarna i Sodom, så fick deras omvändelse Gud att ändra sig och besluta att inte förgöra dem. På grund av deras sätt att behandla Guds ord och instruktioner som visade på en attityd som stod i stark kontrast till den hos invånarna i Sodom, och på grund av deras villiga underkastelse till Gud och ärliga ånger för sina synder, liksom deras uppriktiga och innerliga beteende i alla hänseenden, visade Gud än en gång hur mycket han brydde sig om dem och skänkte dem sitt medlidande. Vad Gud skänker mänskligheten och hur mycket han bryr sig om mänskligheten kan ingen kopiera, och ingen människa kan hysa samma barmhärtighet, tolerans eller uppriktiga känslor för mänskligheten som Gud. Finns det någon som du betraktar som en stor man eller kvinna eller rentav en övermänniska, som skulle tala på det här viset från sin upphöjda position till mänskligheten eller till skapelsen? Vilken människa kan känna till det mänskliga livets villkor lika väl som sina egna handflator? Vem kan bära bördan och ansvaret för mänsklighetens existens? Vem är kvalificerad att förkunna en stads tillintetgörande? Och vem är kvalificerad att benåda en stad? Vilka kan säga att de värnar om sin egen skapelse? Endast Skaparen! Endast Skaparen känner ömhet för denna mänsklighet. Endast Skaparen visar denna mänsklighet medkänsla och tillgivenhet. Endast Skaparen hyser sann, oförstörbar tillgivenhet till denna mänsklighet. Likaså är

det bara Skaparen som kan skänka nåd till denna mänsklighet och vårda hela sin skapelse. Hans hjärta hoppar till och värker av varje mänsklig handling: Han blir arg, bedrövad och sorgsen över människans ondska och fördärv. Han blir nöjd, glad, förlåtande och jublande över människans omvändelse och tro. Varenda en av hans tankar och idéer existerar för människans skull och kretsar kring henne. Vad han är och har uttrycks helt för mänsklighetens skull. Alla hans känslor är sammanflätade med mänsklighetens existens. För mänsklighetens skull färdas han och skyndar omkring. Tyst ger han vidare varje del av sitt liv. Han ägnar varje minut och sekund av sitt liv ... Han har aldrig vetat hur han ska beklaga sitt eget liv, men han har alltid värnat om den mänsklighet som han själv har skapat ... Han ger allt han har till denna mänsklighet ... Han skänker sin barmhärtighet och tolerans villkorslöst utan att vänta sig något i gengäld. Han gör det bara för att mänskligheten skall kunna fortsätta överleva inför hans ögon och ta emot hans livsförsörjning. Han gör det bara för att mänskligheten en dag skall kunna underkasta sig honom och inse att han är den som ger näring åt människans tillvaro och förser allt skapat med liv.

Utdrag ur "Gud själv, den unike II" i "Ordet framträder i köttet"

566. Guds barmhärtighet och fördragsamhet existerar förvisso, men Guds helighet och rättfärdighet när han släpper lös sin vrede visar också människan den sida av Gud som inte accepterar någon kränkning. När människan är helt i stånd att lyda Guds befallningar och agera i enlighet med Guds krav, då är Gud överflödande i sin barmhärtighet gentemot människan; när människan är full av fördärv, hat och fiendskap mot honom känner Gud djup ilska. Och hur omfattande är denna djupa ilska? Hans vrede kommer att bestå tills han inte längre ser människans motstånd och onda gärningar, tills de inte längre finns framför hans ögon. Först då kommer Guds ilska att upphöra. Det har med andra ord ingen betydelse vem personen är; om hans hjärta har kommit långt från Gud och vänt sig bort från Gud för att aldrig mer återvända, då spelar det ingen roll hur mycket han utåt sett eller i fråga om egna subjektiva önskningar vill tillbe och följa och lyda Gud i sin kropp eller i sitt tänkande. Så snart hans hjärta vänder sig bort från Gud kommer Gud att släppa lös sin vrede utan uppehåll. Och när Gud efter att ha gett människan tillräckliga möjligheter släpper lös sin vrede, så finns det inget sätt att återkalla den och han kommer aldrig mer att vara barmhärtig och fördragsam mot en sådan människa. Det här är en sida av Guds sinne som inte tolererar någon

kränkning. ... Han är fördragsam och barmhärtig mot det som är vänligt och vackert och gott; mot det som är ont och syndigt och skändligt är han så djupt förbittrad att han är oupphörlig i sin vrede. Detta är de två viktigaste och mest framträdande sidorna av Guds sinnelag, och dessutom har de uppenbarats av Gud från början till slut: överflödande barmhärtighet och djup vrede.

Utdrag ur "Guds verk, Guds sinnelag och Gud själv II" i "Ordet framträder i köttet"

567. Folk säger att Gud är en rättfärdig Gud, och att så länge människan följer honom ända till slutet, kommer han helt säkert att vara opartisk mot människan, för han är ytterst rättfärdig. Om människan följer honom ända till slutet, kunde han då kasta människan åt sidan? Jag är opartisk mot alla människor, och dömer alla människor med mitt rättfärdiga sinnelag, ändå finns det lämpliga villkor för de krav jag ställer på människan, och det jag kräver måste alla människor åstadkomma, oavsett vilka de är. Jag bryr mig inte om hur omfattande eller vördnadsvärda dina kvalifikationer är; jag bryr mig bara om huruvida du vandrar min väg, och huruvida du älskar och törstar efter sanningen eller inte. Om du saknar sanningen, och istället drar skam över mitt namn, och inte handlar efter min väg, utan bara följer utan omsorg eller omtanke, då kommer jag vid den tiden att slå ner dig och straffa dig för din ondska, och vad kommer du att ha att säga då? Kommer du att kunna säga att Gud inte är rättfärdig? Om du har rättat dig efter de ord jag har talat, då är du idag den sorts person som jag godkänner. Du säger att du alltid har lidit medan du följt Gud, att du har följt honom i vått och torrt, och har delat de goda tiderna och de dåliga med honom, men du har inte levt ut de ord som Gud har talat; du önskar bara att ränna omkring för Gud och utge dig själv för Gud varje dag, och har aldrig tänkt på att leva ut ett meningsfullt liv. Du säger också: "Jag tror i varje fall att Gud är rättfärdig. Jag har lidit för honom, flängt omkring för honom, och hängivit mig själv åt honom, och jag har arbetat hårt trots att jag inte fått något erkännande; han kommer säkerligen att minnas mig." Det är sant att Gud är rättfärdig, men denna rättfärdighet är obefläckad av alla orenheter: Den innehåller ingen mänsklig vilja, och den är inte befläckad av köttet, eller mänskliga transaktioner. Alla som är upproriska och motsatta, och inte följer hans väg, kommer att straffas; ingen blir förlåten och ingen skonas! Vissa människor säger: "Idag flänger jag omkring för dig; när slutet kommer, kan du då ge mig en liten välsignelse?" Så jag frågar dig: "Har du rättat dig efter mina ord?" Den rättfärdighet du talar om bygger på en transaktion. Du

tror bara att jag är rättfärdig, och opartisk mot alla människor, och att alla de som följer mig ända till slutet helt säkert blir räddade och vinner mina välsignelser. Det finns en inre mening med mina ord att "alla de som följer mig ända till slutet skall helt säkert bli räddade": De som följer mig ända till slutet är de som kommer att vinnas helt och hållet av mig, de är de som efter att ha erövrats av mig söker sanningen och görs fullkomliga. Vilka villkor har du uppnått? Du har bara uppnått att följa mig ända till slutet, men vad mer? Har du rättat dig efter mina ord? Du har åstadkommit ett av mina fem krav, ändå har du ingen avsikt att åstadkomma de återstående fyra. Du har helt enkelt funnit den enklaste, lättaste vägen, och följt den med inställningen att du förhoppningsvis ska ha tur. Mot en sådan person som du är mitt rättfärdiga sinnelag ett sinnelag av tuktan och dom, det är ett sinnelag av rättfärdig vedergällning, och det är det rättfärdiga straffet för alla missdådare; alla de som inte vandrar min väg kommer helt säkert att straffas, även om de följer ända till slutet. Detta är Guds rättfärdighet. När detta rättfärdiga sinnelag uttrycks i straffet av människan, kommer människan att bli mållös, och ångra att hon medan hon följde Gud inte vandrade hans väg. "Vid den tiden led jag bara lite medan jag följde Gud, men jag vandrade inte Guds väg. Vad finns det för ursäkter? Det finns inget annat val än att bli tuktrad!" Ändå tänker hon i sitt sinne: "Jag har i alla fall följt ända till slutet, så även om du tuktar mig, kan det inte vara en alltför svår tuktan, och efter att ha utkrävt denna tuktan kommer du fortfarande att vilja ha mig. Jag vet att du är rättfärdig, och inte kommer att behandla mig på det sättet för alltid. Trots allt är jag inte som dem som kommer att utplånas; de som utplånas kommer att få en svår tuktan, medan min tuktan blir lättare." Guds rättfärdiga sinnelag är inte som du säger. Det stämmer inte att de som är bra på att bekänna sina synder hanteras mildt. Rättfärdighet är helighet, och det är ett sinnelag som är intolerant mot människans brott, och allt som är smutsigt och inte har förändrats är mål för Guds vämjelse. Guds rättfärdiga sinnelag är inte lag, utan administrativ förordning: Det är administrativ förordning inom riket, och denna administrativa förordning är det rättfärdiga straffet för var och en som inte besitter sanningen och inte har förändrats, och det finns ingen marginal för frälsning. För när varje människa delas upp efter sitt slag, kommer de goda att belönas och de onda kommer att straffas. Det är när människans slutmål kommer att göras klart, det är den tid då frälsningens verk kommer att nå sitt slut, varefter verket att frälsa människan inte

längre kommer att utföras och vedergällning kommer att komma över alla dem som uträttat ont.

Utdrag ur "Petrus upplevelser: hans kunskap om tuktan och dom" i "Ordet framträder i köttet"

568. Min barmhärtighet uttrycks över dem som älskar mig och förnekar sig själva. Och det straff som hemsöker de ondskefulla är just ett bevis på mitt rättfärdiga sinnelag, och ännu mer ett vittnesbörd om min vrede. När katastrofen kommer, skall hungersnöd och pest drabba alla dem som motsätter sig mig, och de kommer att gråta. De som har begått all slags ondska, men som har följt mig i många år, kommer inte att undkomma att betala för sina synder; även dessa, som drabbas av en katastrof vars like sällan har setts genom miljoner år, kommer att leva i ett ständigt tillstånd av panik och rädsla. Och de av mina följeslagare som enbart har varit lojala mot mig skall fröjda sig och klappa i händerna över min makt. De kommer att uppleva obeskrivlig belåtenhet och leva i en glädje som jag aldrig förut har skänkt åt mänskligheten. För jag värdesätter människornas goda gärningar och avskyr deras onda gärningar. Sedan jag först började leda mänskligheten har jag ivrigt hoppats på att vinna en grupp människor med samma sinne som jag. Jag har aldrig glömt dem som inte är av samma sinne som jag; jag har med vämjelse bevarat dem i mitt hjärta, och bara väntat på tillfället att hemsöka dem med min vedergällning, som jag kommer att njuta av att se. Min dag har slutligen kommit idag, och jag behöver inte vänta längre!

Utdrag ur "Du bör bereda goda gärningar så det räcker för ditt slutmål" i "Ordet framträder i köttet"

C. Om Guds helighet

569. Gud blev kött på den mest efterblivna och smutsiga platsen av alla, och det är bara på det viset som han tydligt kan visa sitt heliga och rättfärdiga sinnelag i dess helhet. Och hur visas hans rättfärdiga sinnelag? Det visas när han dömer människans synder, när han dömer Satan, när han avskyr synden och när han föraktar de fiender som motsätter sig och gör uppror mot honom. De ord jag talar i dag är ämnade att döma människans synder, döma hennes orättfärdighet och förbanna hennes olydnad. Människans oärlighet och svekfullhet, hennes ord och gärningar – allt som strider mot Guds vilja måste dömas och människans olydnad måste fördömas som synd. Hans ord kretsar kring domens principer; han använder domen över människans orättfärdighet, förbannandet av människans upproriskhet och avslöjandet av människans fula ansikten till att visa sitt eget rättfärdiga sinnelag. Helighet är en symbol för Guds rättfärdiga sinnelag, och hans helighet är faktiskt hans rättfärdiga sinnelag. Era fördärvade sinnelag är vad dagens ord handlar om – jag använder dem för att tala och döma och utföra erövrands verk. Endast detta är det verkliga arbetet, och endast detta får Guds helighet att stråla helt och fullt. Om det inte finns ett spår av fördärvat sinnelag hos dig kommer Gud inte att döma dig och han kommer inte heller att visa dig sitt rättfärdiga sinnelag. Eftersom du har ett fördärvat sinnelag kommer Gud inte att låta dig slippa undan, och det är därigenom som hans helighet visas. Om Gud skulle se att människans orenhet och upproriskhet var för stora men att han varken talade eller dömde dig, eller tuktade dig för din orättfärdighet, skulle det bevisa att han inte är Gud, för han skulle inte hata synden; han skulle vara lika smutsig som människan. I dag är det på grund av din smuts som jag dömer dig och på grund av ditt fördärv och din upproriskhet som jag tuktar dig. Jag visar inte upp min makt för er eller förtrycker er avsiktligt; jag gör de här sakerna därför att ni, som har blivit födda i detta smutsens land, har blivit så kraftigt förorenade av smuts. Ni har helt enkelt förlorat er integritet och mänsklighet och har blivit som grisar, födda i världens smutsigaste avkrok, och det är därför som ni blir dömda och som jag släpper lös min vrede över er. Det är just på grund av den här domen som ni har kunnat se att Gud är den rättfärdige Guden, och att Gud är den helige Guden; det är just på grund av sin helighet och rättfärdighet som han dömer er och släpper lös sin vrede över er. Eftersom han kan uppenbara sitt rättfärdiga sinnelag när han ser människans upproriskhet och eftersom han kan uppenbara sin helighet när han

ser människans smuts, är detta tillräckligt för att visa att han är Gud själv som är helig och ofördärvad fastän han bor i smutsens land. Om en person vältrar sig i gytthan tillsammans med andra och det inte finns något heligt över honom och han inte har något rättfärdigt sinnelag, då är han inte kvalificerad att döma människans orättfärdighet och kan inte heller utföra domen över människan. Om en person skulle döma en annan, vore inte det som att ge sig själv en örfil? Hur skulle människor som är lika smutsiga kunna vara kvalificerade att döma dem som är dem själva lika? Endast den helige Gud själv kan döma hela den smutsiga mänskligheten. Hur skulle människan kunna döma människans synder? Hur skulle människan kunna se människans synder och hur skulle hon kunna vara kvalificerad nog att fördöma dessa synder? Om inte Gud var kvalificerad att döma människans synder, hur skulle han då kunna vara den rättfärdige Guden själv? När folks fördärvade sinnelag avslöjas talar Gud i syfte att döma dem, och först då inser de att han är helig. När han dömer och tuktar människan för hennes synder, samtidigt som han hela tiden blottar hennes synder, kan ingen person eller sak undfly denna dom; han dömer allt som är smutsigt och det är bara på det viset som hans sinnelag kan sägas vara rättfärdigt. Om det inte var så, hur skulle man då kunna säga att ni är kontraster i fråga om både namn och sak?

... Det är genom folk som kommer från smutsens land som Guds helighet visas; i dag använder han den smuts som demonstreras i dessa människor från smutsens land, och han dömer, och på så vis uppenbaras den han är i domen. Varför dömer han? Han kan tala domens ord därför att han föraktar synden; hur skulle han annars kunna vara så arg om han inte avskydde mänsklighetens upproriskhet? Om det inte fanns någon avsky i honom, om han inte brydde sig om folks upproriskhet, då skulle det bevisa att han var lika smutsig som människan. Att han kan döma och tukta människan beror på att han avskyr smuts, och det han avskyr finns inte i honom. Om det fanns motstånd och upproriskhet i honom skulle han inte avsky dem som är antagonistiska och upproriska. Om de sista dagarnas verk hade utförts i Israel skulle det inte varit någon mening med det. Varför utförs de sista dagarnas verk i Kina, den mörkaste och mest efterblivna platsen av alla? Det är för att kunna visa hans helighet och rättfärdighet. Kort sagt, ju mörkare ställe desto tydligare kan Guds helighet visas. Faktum är att allt detta sker för Guds verks skull.

Utdrag ur "Hur effekterna av det andra steget i erövringsverket uppnås" i "Ordet framträder i köttet"

571. Köttet som Guds ande ikläder sig är Guds eget kött. Guds ande står över allt; han är allsmäktig, helig och rättfärdig. Likaså är även hans kropp suverän, allsmäktig, helig och rättfärdig. Detta kött kan bara göra det som är rättfärdigt och gynnsamt för mänskligheten, det som är heligt, härligt och mäktigt, och är oförmöget att göra något som strider mot sanningen eller moral och rättvisa, för att inte tala om något som sviker Guds ande. Guds ande är helig och därmed är det omöjligt för Satan att fördärva hans kropp; hans kött är av annat väsen än människans kött. Det är nämligen människan, inte Gud, som är fördärvad av Satan; Satan kan omöjligen fördärva Guds kött. Trots att människan och Kristus vistas i samma sfär är det följaktligen bara människan som domineras, utnyttjas och snärjs av Satan. Kristus är däremot evigt oemottaglig för Satans fördärv, eftersom Satan aldrig kommer att kunna stiga upp till den högstes plats och aldrig kommer att kunna nalkas Gud. Idag bör ni alla förstå att det bara är den av Satan fördärvade mänskligheten som sviker mig, och att detta problem alltid kommer att vara irrelevant för Kristus.

Utdrag ur "Ett mycket allvarligt problem: Svek (2)" i "Ordet framträder i köttet"

572. I Gud själv finns inga inslag av olydnad, hans substans utgörs av godhet. Han är all skönhets och godhets, samt kärlekens, uttryck. Inte ens i köttet gör Gud något som inte lyder Fadern. Till och med när han var tvungen att offra sitt liv gjorde han det helhjärtat och fattade inget annat beslut. Gud har inga själv rättfärdiga eller själv tillräckliga drag och inte heller drag av högmod eller arrogans. Han är inte på något sätt ohederlig. Allt som inte lyder Gud kommer från Satan. Satan är källan till allt som är fult och ondskefullt. Anledningen till att människan har egenskaper som liknar Satans är att människan har fördärvats och bearbetats av Satan. Kristus har inte fördärvats av Satan och följaktligen besitter han enbart Guds egenskaper och inga av Satans.

Utdrag ur "Kristi substans utgörs av lydnad mot den himmelske Faderns vilja" i "Ordet framträder i köttet"

573. Guds helighet är Guds felfria väsen, Guds osjälviska kärlek, att allt det som Gud ger människan är osjälviskt och Guds helighet är fläckfri och oförvitlig. Dessa Guds väsen är inte bara ord som han använder för att visa upp sin identitet utan Gud använder istället sitt väsen till att tyst och uppriktigt ta sig an varje individ. Guds väsen är med andra ord inte tomt, det är inte heller teoretiskt eller dogmatiskt och det är definitivt inte en form av kunskap. Det är inte en slags utbildning för människan utan

istället den sanna uppenbarelsen av Guds egna handlingar och den uppenbarade essensen av vad Gud har och är.

Utdrag ur "Gud själv, den unike VI" i "Ordet framträder i köttet"

574. Vad syftar Guds helighet, som jag talar om, på? Fundera över det ett ögonblick. Är Guds sannfärdighet hans helighet? Är Guds trofasthet hans helighet? Är Guds osjälviskhet hans helighet? Är Guds ödmjukhet hans helighet? Är Guds kärlek till människan hans helighet? Gud skänker frikostigt sanning och liv till människan – är det hans helighet? (Ja.) Allt detta som Gud uppenbarar är unikt; det existerar inte hos den fördärvade mänskligheten och kan inte heller ses där. Inte minsta spår av det kan ses under processen med Satans fördärv av människan, varken i Satans fördärvade sinnelag eller i Satans natur eller väsen. Allt som Gud är och har är unikt och endast Gud själv har ett sådant väsen, endast Gud själv äger ett sådant väsen. ... Helighetens väsen är sann kärlek, men mer än så är det ett sanningens, rättfärdighetens och ljusets väsen. Ordet "helig" är bara lämpligt när det avser Gud; inget i skapelsen kan förtjäna att kallas heligt. Det måste människan förstå.

Utdrag ur "Gud själv, den unike VI" i "Ordet framträder i köttet"

575. När Gud kom till jorden var han inte av världen, och han blev inte kött i syfte att njuta av världen. Han föddes på den plats där hans verksamhet skulle uppenbara hans sinnelag och vara mest meningsfull. Oavsett om det är en helig eller smutsig plats, och oavsett var han verkar, så är han helig. Allting i världen skapades av honom, även om alltsamman har fördärvats av Satan. Alla ting tillhör emellertid fortfarande honom; allesamman är i hans händer. Han kommer till ett smutsigt land och verkar där i syfte att uppenbara sin helighet; han gör det enbart för sitt verks skull, vilket innebär att han utstår svår förödmjukelse för att kunna utföra detta verk i syfte att frälsa folket i detta orena land. Det här sker som ett vittnesbörd för hela människosläktets skull. Vad det här verket visar människorna är Guds rättfärdighet och i än högre grad Guds överhöghet. Hans storhet och rättrådighet yttrar sig i frälsandet av en skara ringa människor som andra föraktar. Att han är född i ett orent land innebär inte alls att han själv är ringa, men det låter hela skapelsen se hans storhet och hans sanna kärlek till mänskligheten. Ju mer han gör det, desto mer uppenbarar det hans rena kärlek, hans fulländade kärlek till människan. Gud är helig och rättfärdig. Även om han föddes i ett smutsigt land, och även om han lever bland dessa människor som är fulla av orenhet

precis som Jesus levde bland syndare i nådens tidsålder – är inte syftet med varenda liten bit av hans verk att hela människosläktet ska överleva? Är inte syftet med alltsamman att människan ska kunna vinna stor frälsning? För tvåtusen år sedan levde han bland syndare i ett antal år. Det var för återlösningen skull. I dag lever han med en skara orena, ringa människor. Detta är för frälsningens skull. Är inte hela hans verk för er människors skull? Varför skulle han ha levt och lidit bland syndare under så många år efter att ha fötts i en krubba om inte för att frälsa mänskligheten? Och varför skulle han återvända till köttet en andra gång, födas i ett land där onda andar samlas och leva bland dessa människor som blivit djupt fördärvade av Satan om inte för att frälsa mänskligheten? Är inte Gud trofast? Vilken del av hans arbete har inte varit för mänsklighetens skull? Vilken del har inte varit för ert ödes skull? Gud är helig – detta är odiskutabelt! Han är obesudlad av smuts fastän han har kommit till ett smutsigt land; allt detta kan bara betyda att Guds kärlek till mänskligheten är extremt osjälvisk och att den smärta och förödmjukelse han utstår är extremt stor!

Utdrag ur "Betydelsen av att frälsa Moabs ättlingar" i "Ordet framträder i köttet"

576. Dina idéer, dina tankar, ditt beteende, dina ord och gärningar – utgör inte alla dessa uttryck en kontrast till Guds rättfärdighet och helighet? Är inte era uttryck yttringar av det fördärvade sinnelag som avslöjats genom Guds ord? Dina tankar och idéer, det som motiverar dig och det fördärv som avslöjas i dig, visar upp Guds rättfärdiga sinnelag, såväl som hans helighet. Gud föddes också i smutsens land, men han förblir obefläckad av smutsen. Han bor i samma smutsiga värld som du, men han besitter förnuft och insikt, och han föraktar smutsen. Du kanske inte ens kan upptäcka något smutsigt i dina ord och gärningar, men det kan han och han visar dig vad det är. Alla de där gamla sakerna – din brist på bildning, insikt och förnuft och ditt bakvända sätt att leva på – har dragits fram i ljuset av dagens uppenbarelser; det är enbart tack vare Guds ankomst till jorden för att arbeta på det viset som folk kan se hans helighet och hans rättfärdiga sinnelag. Han dömer och tuktar dig, vilket får dig att vinna förståelse; ibland blir din demoniska natur uppenbar och han visar den för dig. Han känner människans innersta väsen utan och innan. Han bor bland er, han äter samma mat som du och lever i samma miljö – men trots det vet han mer; han kan avslöja dig och genomskåda mänsklighetens fördärvade inre väsen. Det finns inget han föraktar mer än människans livsfilosofier och oärlighet och svekfullhet. Han avskyr särskilt

människornas köttsliga interaktioner. Han kanske inte är bekant med människans livsfilosofier, men han kan tydligt se och avslöja de fördärvade sinnelag som folk uppvisar. Han arbetar för att tala till och undervisa människan genom de här sakerna; han använder dem till att döma folk och till att uppenbara sitt eget rättfärdiga och heliga sinnelag. På så vis blir människor kontraster till hans verk. Endast den inkarnerade Guden kan tydliggöra människans fördärvade sinnelag och alla Satans fula ansikten. Även om han inte straffar dig utan bara använder dig som en kontrast till sin rättfärdighet och helighet, skäms du och hittar ingenstans att gömma dig, för du är alltför smutsig. Han talar genom att använda detta som blottas i människan, och det är bara när dessa saker dras fram i ljuset som folk blir medvetna om hur helig Gud är. Han har inte överseende med ens den minsta orenhet hos människorna, inte ens de smutsiga tankarna i deras hjärtan; om folks ord och gärningar inte stämmer överens med hans vilja kommer han inte att ursäkta dem. I hans ord finns inget utrymme för smuts från människor eller något annat – allt måste fram i ljuset.

Utdrag ur "Hur effekterna av det andra steget i erövringsverket uppnås" i "Ordet framträder i köttet"

577. Du kommer inte att se Gud ha liknande synpunkter som människor på saker och ting, och dessutom kommer du inte att se honom använda människors synpunkter, deras kunskap, deras vetenskap eller deras filosofi eller människans fantasi för att hantera saker och ting. I stället är allt Gud gör och allt han uppenbarar förknippat med sanning. Det vill säga varje ord han har sagt och varje handling han har utfört har med sanningen att göra. Denna sanning och dessa ord är inte någon grundlös fantasi, utan snarare uttrycks de av Gud på grund av Guds väsen och hans liv. Eftersom dessa ord och essensen i allt som Gud har gjort är sanning, kan vi säga att Guds väsen är heligt. Med andra ord tillför allt som Gud säger och gör livskraft och ljus till människor; det låter människor se positiva ting och det verkliga i dessa positiva ting och låter dem vandra den rätta vägen. Dessa ting bestäms på grund av Guds väsen och de bestäms på grund av hans helighets väsen.

Utdrag ur "Gud själv, den unike V" i "Ordet framträder i köttet"

578. När du börjar förstå Guds helighet kan du verkligen tro på Gud; när du börjar förstå Guds helighet kan du verkligen inse den sanna betydelsen av orden "Gud själv, den unike". Du kommer inte längre inbilla dig att du kan välja att gå andra vägar och du kommer inte längre vara beredd att svika allt som Gud har planerat åt dig. Eftersom

Guds väsen är heligt betyder det att du endast genom Gud kan gå den ljusa, rätta vägen genom livet; endast genom Gud kan du känna livets mening, endast genom Gud kan du leva ut ett riktigt liv, äga sanningen, känna sanningen och endast genom Gud kan du få liv från sanningen. Endast Gud själv kan hjälpa dig att sky det onda och befria dig från Satans skada och kontroll. Förutom Gud finns det inte någon eller något som kan rädda dig från havet av lidande så att du slipper lida: Det är bestämt av Guds väsen. Endast Gud själv räddar dig så osjälviskt, endast Gud är i slutänden ansvarig för din framtid, för ditt öde och för ditt liv och han ordnar allt åt dig. Det är något som inget skapat eller icke skapat kan åstadkomma. Eftersom inget skapat eller icke skapat äger ett sådant Guds väsen, har ingen person och inget ting förmåga att rädda dig eller leda dig. Detta är betydelsen av Guds väsen för människan.

Utdrag ur "Gud själv, den unike VI" i "Ordet framträder i köttet"

579. Jag har hela tiden tillämpat en mycket sträng norm för människan. Om din lojalitet åtföljs av avsikter och villkor, då skulle jag hellre vara utan din så kallade lojalitet, för jag avskyr dem som bedrar mig genom sina avsikter och pressar mig med villkor. Jag vill bara att människan skall vara fullständigt lojal mot mig, och jag vill att hon skall göra allt för trons skull och för att bevisa ett enda ord: tro. Jag föraktar när ni använder sötsliskiga ord för att glädja mig. För jag behandlar alltid er med fullständig uppriktighet, och därför önskar jag att ni också handlar gentemot mig med en sann tro.

Utdrag ur "Är du en sann Gudstroende?" i "Ordet framträder i köttet"

580. Du måste veta vilken sorts människor jag önskar; de som är orena tillåts inte träda in i mitt rike; de som är orena tillåts inte besudla den heliga marken. Även om du har arbetat mycket och slitit i många år men i sista änden likväl är bedrövligt smutsig, då kommer det att vara oacceptabelt för himlens lag att du önskar komma in i mitt rike! Sedan världens grundande till idag har jag aldrig erbjudit enkelt tillträde till mitt rike för dem som fjäskar för mig. Detta är en himmelsk regel och ingen kan bryta mot den! Du måste söka livet. De som kommer att bli fullkomliggjorda är idag av samma sort som Petrus: Det är dessa som söker förändringar i sitt eget sinnelag och som är villiga att vittna för Gud och göra sin plikt som en Guds skapelse. Endast sådana människor kommer att fullkomnas. Om du bara tänker på belöningar och inte försöker förändra ditt livssinnelag kommer alla dina ansträngningar att vara förgäves – detta är en orubblig sanning!

Utdrag ur "Framgång eller misslyckande beror på vilken vägmänniskan går" i "Ordet framträder i köttet"

581. Gud är vad han är och han har vad han har. Allt han uttrycker och uppenbarar är uttryck för hans substans och hans identitet. Vad han är och vad han har, liksom hans substans och identitet, är saker som inte kan ersättas av någon människa. Hans sinnelag omfattar hans kärlek till mänskligheten, tröst av mänskligheten, hat mot mänskligheten, och än mer, en grundlig förståelse för mänskligheten. Människans personlighet kan däremot vara optimistisk, livfull eller ligkiltig. Guds sinnelag är något som hör till alla tings och levande varelsers Härskare, till hela skapelsens Herre. Hans sinnelag representerar ära, makt, upphöjdhet, storhet, och mest av allt, överhöghet. Hans sinnelag är symbolen för auktoritet, symbolen för allt som är rättfärdigt, symbolen för allt som är vackert och gott. Mer än så, det är en symbol för honom som inte kan bli^a besegrad eller invaderad av mörker och varje fiendemakt, liksom en symbol för honom som inte kan bli förolämpad (och han kommer inte heller att tolerera att bli förolämpad)^b av någon skapad varelse. Hans sinnelag är symbolen för den högsta makten. Ingen person eller personer kan eller får störa hans verk eller hans sinnelag. Men människans personlighet är inget annat än en symbol för människans obetydliga överlägsenhet över djuren. Människan har ingen myndighet av och för sig själv, ingen självständighet, och ingen förmåga att gå utöver sig själv, men är i sin substans som en som hukar sig, utlämnad åt alla slags personer, händelser och ting. Guds glädje beror på förekomsten och framträdandet av rättfärdighet och ljus; på förstörelsen av mörker och ondska. Han gläder sig eftersom han har kommit med ljuset och ett gott liv till mänskligheten; hans glädje är en rättfärdig glädje, en symbol för förekomsten av allt det som är positivt och, än mer, en symbol för gynnsamhet. Guds ilska beror på förekomsten av orättvisa och den oreda som den orsakar som skadar hans mänsklighet; på grund av förekomsten av ondska och mörker, på grund av förekomsten av sådant som tränger ut sanningen, och än mer på grund av förekomsten av sådant som motsätter sig det som är gott och vackert. Hans ilska är en symbol för att allt det negativa inte längre existerar, och är dessutom en symbol för hans helighet. Hans sorg beror på mänskligheten, som han har förhoppningar för men som har fallit i mörker, eftersom det verk han utför med människan inte når upp till hans förväntningar, och eftersom inte hela den mänsklighet han älskar kan leva i ljuset. Han känner sorg för den oskyldiga mänskligheten, för den ärliga men okunniga människan, och för den

människa som är god men bristfällig i sina egna uppfattningar. Hans sorg är en symbol för hans godhet och för hans barmhärtighet, en symbol för skönhet och vänlighet. Hans lycka kommer, naturligtvis, från att besegra sina fiender och få människans tilltro. Mer än så, den uppstår ur fördrivningen och förstörelsen av alla fiendekrafter, och eftersom mänskligheten får ett gott och fridfullt liv. Guds lycka är olik människans glädje; den är snarare känslan av att samla goda frukter, en känsla ännu större än glädje. Hans lycka är en symbol för hur mänskligheten bryter sig loss från lidande från denna tid och framåt, och en symbol för hur mänskligheten träder in i en värld av ljus. Mänsklighetens känslor, å andra sidan, uppstår alla med tanke på hennes egna intressen, inte för rättfärdighet, ljus eller det som är vackert, och allra minst för den nåd som himlen skänker. Mänsklighetens känslor är själviska och tillhör mörkets värld. De existerar inte för viljans skull, än mindre för Guds plan, och därför kan människan och Gud aldrig omtalas i samma andetag. Gud är för evigt oöverträfflig och evigt ärofull, medan människan för evigt är ringa, för evigt värdelös. Det beror på att Gud ständigt gör uppoffringar och ägnar sig åt mänskligheten; människan roffar dock alltid åt sig och strävar endast för sig själv. Gud anstränger sig alltid för mänsklighetens överlevnad, men människan bidrar aldrig med något för ljusets eller rättfärdighetens skull. Även om människan anstränger sig en tid, är det så svagt att det inte tål ett enda slag, för människans ansträngning sker alltid för hennes egen skull och inte för andra. Människan är alltid självisk, medan Gud är evigt osjälvisk. Gud är källan till allt som är rättvist, gott och vackert, medan människan är den som kommer efter och ger uttryck för all slags fulhet och ondska. Gud kommer aldrig att ändra sin substans av rättfärdighet och skönhet, men människan är fullständigt kapabel att, när som helst och i alla situationer, förråda rättfärdigheten och förirra sig långt bort från Gud.

Utdrag ur "Det är väldigt viktigt att förstå Guds sinnelag" i "Ordet framträder i köttet"

582. Guds intolerans mot kränkning är hans exklusiva substans; Guds vrede är hans exklusiva sinnelag; Guds majestät är hans exklusiva substans. Principen bakom Guds ilska visar upp den identitet och status som bara han besitter. Man behöver inte nämna att det även är en symbol för substansen hos den unike Gud själv. Guds sinnelag är hans egen inneboende substans. Det förändras inte alls med tidens gång, och det förändras inte heller närhelst platsen ändras. Hans inre sinnelag är hans inre substans. Oavsett vem han utför sitt verk på, förändras inte hans substans, och det gör inte heller

hans rättfärdiga sinnelag. När man förargar Gud, är det som han sänder fram sitt inneboende sinnelag; vid det tillfället förändras inte principen bakom hans ilska, och inte heller hans unika identitet och status. Han blir inte arg på grund av en förändring i hans substans eller för att hans sinnelag har gett upphov till olika aspekter, utan därför att människans motstånd mot honom kränker hans sinnelag. Människans skriande provokation mot Gud är en allvarlig utmaning mot Guds egen identitet och status. När människan utmanar Gud bestrider hon, i Guds ögon, honom och testar hans ilska. När människan motsätter sig Gud, när människan bestrider Gud, när människan ständigt testar Guds ilska – vilket även sker när synden tar överhanden – kommer Guds vrede naturligt att uppenbara sig och visa sig. Därför symboliserar Guds uttryck av sin vrede att alla onda krafter kommer att upphöra att existera; den symboliserar att alla fientliga krafter kommer att förstöras. Detta är det unika med Guds rättfärdiga sinnelag, och det är det unika med Guds vrede. När Guds värdighet och helighet utmanas, när rättvisa krafter hindras och inte ses av människan, sänder Gud fram sin vrede. På grund av Guds substans är alla de krafter på jorden som bestrider Gud, motsätter sig honom och tvistar med honom onda, fördärvade och orättvisa; de kommer från och tillhör Satan. Eftersom Gud är rättvis, av ljuset och fulländat helig, kommer alla ting som är onda, fördärvade och tillhör Satan att försvinna när Guds vrede släpps lös.

Utdrag ur "Gud själv, den unike II" i "Ordet framträder i köttet"

Fotnoter:

- a. Den ursprungliga texten lyder "det är en symbol för att vara oförmögen att vara".
- b. Den ursprungliga texten lyder "liksom en symbol för att vara oförmögen att bli förolämpad (och inte tolerera att bli förolämpad)".

D. Om Gud som alltings livskälla

583. Livets väg är inget som vem som helst kan äga och inte heller är den något som vem som helst enkelt kan uppnå. Det beror på att livet endast kan komma från Gud, det vill säga endast Gud själv äger livets essens och endast Gud själv har livets väg. Därmed är endast Gud livets ursprung och den ständigt framspringande källan med livets levande vatten. Alltsedan han skapade världen har Gud utfört mycket verk som inbegriper livskraft, har utfört mycket verk som ger människan liv och har betalat ett högt pris för att människan ska kunna vinna liv, för Gud själv är evigt liv och Gud själv är den väg genom vilken människan uppstår. Gud lämnar aldrig människans hjärta och lever bland människorna hela tiden. Han har varit den drivande kraften i människans existens, grunden för människans existens och en stor pant för människans existens efter födseln. Han får människan att födas på nytt och gör det möjligt för henne att leva ihärdigt i alla sina roller. Tack vare hans makt och hans aldrig sinande livskraft har människan levt generation efter generation, under vilka makten hos Guds liv har varit stöttepelaren i människans existens, och för vilken Gud har betalat ett pris som ingen vanlig människa någonsin har betalat. Guds livskraft kan förhärskas över all annan makt; den överträffar dessutom all annan makt. Hans liv är evigt, hans makt är enastående och hans livskraft kan inte besegras av någon skapad varelse eller fientlig kraft. Guds livskraft existerar och lyser med sin skinande strålgans, oberoende av tid och plats. Himmel och jord må genomgå stora förändringar, men Guds liv är för evigt detsamma. Allting må försvinna men Guds liv kommer att bestå, för Gud är upphovet till alltings existens och roten till dess existens. Människans liv härstammar från Gud, och himlens existens beror på Gud och jordens existens har sitt ursprung i Guds livs makt. Inget föremål som äger livskraft kan överträffa Guds suveränitet och inget ting med energi kan frigöra sig från Guds auktoritets räckvidd. På det viset måste alla, oavsett vilka de är, underkasta sig Guds herravälde, alla måste leva under Guds befäl och ingen kan undkomma hans kontroll.

Utdrag ur "Endast de sista dagarnas Kristus kan ge människan det eviga livets väg" i "Ordet framträder i köttet"

584. Alltsedan Gud skapade alla ting har de fungerat och fortsatt att utvecklas på ett välordnat sätt och enligt de lagar han föreskrev. Under hans överinseende, under hans regler, har mänskligheten fortlevt och hela tiden har alla ting utvecklats på ett välordnat sätt. Det finns ingenting som kan ändra eller förstöra dessa lagar. Det är på grund av

Guds lagar som allt levande kan fortplanta sig, och det är på grund av hans lagar och hans förvaltning som allt levande kan fortsätta att leva. Det innebär att det är enligt Guds lagar som allt levande existerar, blomstrar, försvinner och återföds på ett välordnat sätt. När våren kommer bringar det lätta regnet känslan av en ny årstid och fuktat jorden. Marken börjar tina och gräset bryter igenom jorden och skjuter nya skott medan träden gradvis skiftar till grönt. Alla dessa levande ting ger jorden ny livskraft. Det är så det ser ut när allt levande börjar väckas till liv och blomstra. Alla slags djur kommer ur sina hålor och gryt för att känna vårens värme och börja det nya året. Allt levande solar sig i sommarens hetta och njuter av värmen som kommer med årstiden. De växer snabbt. Träd, gräs och alla slags växter växer snabbt tills de slutligen blommar och bär frukt. Allt levande har fullt upp under sommaren, även människorna. På hösten kommer regnen med svalka och allt levande börjar känna av att skördetiden snart är inne. Allt levande bär frukt och människan börjar också skörda allt möjligt som dessa levande varelser producerar om hösten för att ha föda under vintern. På vintern drar sig allt levande gradvis tillbaka i stillhet och vilar medan kylan sätter in, och människorna tar också paus under denna årstid. Från årstid till årstid, från vår till sommar, till höst, till vinter – dessa förändringar sker alla enligt de lagar som instiftats av Gud. Han styr alla ting och mänskligheten enligt dessa lagar och har för mänskligheten utarbetat ett rikt liv i mångfald och berett oss en miljö för överlevnad med varierande temperaturer och årstider. I denna välordnade miljö för överlevnad kan mänskligheten därför fortleva och fortplanta sig på ett välordnat sätt. Människor kan inte ändra dessa lagar och ingen människa eller varelse kan bryta mot dem. Trots att oräkneliga förändringar har skett – hav har blivit till slätter, medan slätter har blivit till hav – fortsätter dessa lagar att råda. De finns för att Gud finns, och på grund av hans ledning och hans förvaltning. Med denna typ av välordnad storskalig miljö fortlöper människornas liv inom ramen för dessa lagar och regler. Under dessa lagar har generation efter generation vuxit upp, och generation efter generation har fortlevt under dem. I generation efter generation har människorna åtnjutit denna välordnade miljö för överlevnad, liksom de många ting som Gud skapat. Även om människorna tänker sig att denna typ av lagar är naturbundna och föraktfullt tar dem för givna, och även om de inte kan känna att det är Gud som iscensätter dessa lagar, så är Gud alltid, oavsett vad, engagerad i detta oföränderliga

verk. Hans syfte med detta oföränderliga verk är människans fortlevnad, och att mänskligheten ska leva vidare.

Utdrag ur "Gud själv, den unike IX" i "Ordet framträder i köttet"

585. Gud håller i de regler som styr hur allt fungerar; han håller i de regler som styr alltings överlevnad; han kontrollerar allting och gör så att de både stärker varandra och är beroende av varandra, så att de inte förgås eller försvinner. Endast på så sätt kan mänskligheten leva vidare; endast på så sätt kan den leva under Guds ledning i denna miljö. Gud är herre över dessa funktionsregler och ingen kan rubba dem eller förändra dem. Endast Gud själv känner dessa regler och endast Gud själv förvaltar dem. När träden ska få skott, när det ska regna, hur mycket vatten och hur mycket näring som jorden ska ge växterna, vilken årstid som löven ska falla, vilken årstid som träden ska bära frukt, hur många näringsämnen solljuset ska ge till träden; vad träden ska andas ut efter att ha fått näring av solljuset – allt detta hade Gud redan beslutat när han skapade alla ting, som regler som ingen kan bryta mot. De ting som Gud skapade – antingen de är levande eller i människans ögon inte är levande – är alla i hans händer där han kontrollerar och härskar över dem. Ingen människa kan förändra eller bryta mot den regeln. Det vill säga att Gud, när han skapade alla ting, formulerade hur de skulle vara. Trädet kunde inte rota sig, skjuta skott och växa utan jord. Om inte jorden hade några träd skulle den torka. Trädet är också hem för sångfåglarna, det är en plats där de tar skydd från vinden. Skulle det vara okej om trädet var utan solljus? (Det skulle inte vara okej.) Om trädet bara hade jorden skulle det inte fungera. Allt detta är till för mänskligheten och för mänsklighetens överlevnad. Människan får frisk luft från trädet och lever på marken som det skyddar. Människan kan inte leva utan solljus, människan kan inte leva utan alla olika levande varelser. Även om förhållandena mellan dessa ting är komplexa måste du komma ihåg att Gud skapade de regler som styr alla ting så att de kan stärka varandra, vara beroende av varandra och existera tillsammans. Vartenda ting han skapade har med andra ord värde och betydelse. Om Gud skapade något utan betydelse skulle han låta det försvinna. Det är en av de metoder han använde då han sörjde för alla ting.

Utdrag ur "Gud själv, den unike VII" i "Ordet framträder i köttet"

586. När Gud skapade alla ting använde han alla slags metoder och sätt att skapa jämvikt mellan dem, att skapa jämvikt i levnadsvillkoren för bergen och sjöarna,

växterna och alla slags djur, fåglar och insekter. Hans mål var att göra det möjligt för alla levande varelser att leva och föröka sig enligt de lagar han fastställt. Ingenting ur skapelsen kan ställa sig utanför dessa lagar, och lagarna kan inte överträdas. Det är bara inom denna typ av grundläggande miljö som människan tryggt kan fortleva och föröka sig, i generation efter generation. Om någon levande varelse överträder det antal eller den omfattning som bestämts av Gud, eller om den överträder den tillväxttakt, den reproduktionsfrekvens eller det antal som fastställts av honom, skulle mänsklighetens livsmiljö utsättas för förstörelse i olika grad. Samtidigt skulle mänsklighetens fortlevnad vara hotad. Om en sorts levande varelse blir för talrik, kommer den att beröva människorna deras föda, förstöra människornas vattenkällor och ödelägga deras hemtrakter. På så vis skulle mänsklighetens reproduktion eller fortlevnad påverkas direkt. ... Om bara en sorts eller flera sorters levande varelser överstiger det antal som är lämpligt för dem, så kommer luften, temperaturen, luftfuktigheten och till och med luftens sammansättning i människans livsmiljö att bli förgiftad och förstörd i olika grad. Under sådana förhållanden kommer även människans fortlevnad och öde att utsättas för de hot som dessa ekologiska faktorer utgör. Alltså, om jämvikten går förlorad kommer luften som människor andas att bli förstörd, vattnet som de dricker att förorenas och de temperaturer de behöver kommer också att förändras och påverkas i olika grad. Om detta händer kommer de livsmiljöer som tillhör människan att utsättas för enorm påverkan och stora utmaningar. Hur skulle mänsklighetens öde och framtidsutsikter se ut i denna typ av scenario, där människans grundläggande miljö för fortlevnad har förstörts? Detta är ett mycket allvarligt problem! Gud vet skälen till att varje del av skapelsen finns till för mänsklighetens skull, han vet vilken roll varje ting i hans skapelse spelar, hur varje ting påverkar mänskligheten och i vilken omfattning det gynnar mänskligheten, för i Guds hjärta finns en plan för allting och han förvaltar varje enskild aspekt av alla de ting han har skapat, och det är därför som varje enskild sak han gör är så viktig och nödvändig för mänskligheten. Så hädanefter, när du observerar något ekologiskt fenomen bland alla ting i Guds skapelse, eller hur en naturlag inverkar på Guds skapelse, kommer du inte längre att tvivla på nödvändigheten hos varje enskilt ting som Gud har skapat. Du kommer inte längre att använda okunniga ord för att fälla godtyckliga omdömen om hur Gud har ordnat alla ting och hans olika sätt att försörja

mänskligheten. Inte heller kommer du att dra godtyckliga slutsatser om Guds lagar för alla ting i hans skapelse.

Utdrag ur "Gud själv, den unike IX" i "Ordet framträder i köttet"

587. Om alla skapelsens ting förlorade sina egna lagar, skulle de inte längre finnas till. Om lagarna för alla ting gick förlorade skulle de varelser som lever bland alla ting inte kunna fortsätta. Mänskligheten skulle också förlora sina miljöer som den är beroende av för sin fortlevnad. Om mänskligheten förlorade allt detta skulle den inte kunna fortsätta som den har gjort och blomstra och föröka sig i generation efter generation. Anledningen till att människorna har fortlevt fram till våra dagar är att Gud har försett dem med alla ting i sin skapelse för att nära dem, för att vårda mänskligheten på olika sätt. Det är bara på grund av att Gud vårdar mänskligheten på olika sätt som människorna kunnat fortleva fram till nu, till våra dagar. Med en fastställd livsmiljö som är gynnsam och där naturlagarna är i god ordning kan alla slags människor i världen, alla olika raser, fortleva inom sina egna fastställda områden. Ingen kan gå utanför dessa områden eller överskrida gränserna mellan dem eftersom det är Gud som har fastställt dem.

Utdrag ur "Gud själv, den unike IX" i "Ordet framträder i köttet"

588. Den andliga världen är en viktig plats, en plats som är annorlunda än den materiella världen. Varför säger jag att det är viktigt? Vi kommer att diskutera detta i detalj. Den andliga världen är oupplösligt kopplad till mänsklighetens materiella värld. Den spelar en viktig roll i människans kretslopp av liv och död i Guds herravälde över alla ting; det här är dess funktion och det är en av anledningarna till att dess existens är viktig. Eftersom den är en plats som inte är urskiljbar för de fem sinnen, kan ingen med säkerhet avgöra om den andliga världen existerar eller inte. Dess skiftande dynamik är intimt knuten till människan tillvaro, och resultatet av det är att mänsklighetens livsordning också är starkt påverkad av den andliga världen. Inbegriper det Guds suveränitet eller inte? Det gör det. När jag säger det, förstår ni varför jag diskuterar det här temat: Därför att det berör såväl Guds suveränitet som hans administration. I en värld som den här – en värld som är osynlig för folk – är alla himmelska förordningar, påbud och administrativa system långt mer än lagarna och systemen i något land i den materiella världen, och ingen varelse som lever i den här världen skulle våga kränka eller bryta mot dem. Har det här samband med Guds suveränitet och administration? I

den andliga världen finns det tydliga administrativa påbud, tydliga himmelska förordningar och tydliga lagar. På olika nivåer och på olika områden fullgör assistenter noga sina plikter och följer regler och bestämmelser, för de vet vad som blir konsekvensen av att bryta mot en himmelsk förordning; de är väl medvetna om hur Gud bestraffar ondska och belönar godhet och hur han administrerar och styr över allt. Dessutom ser de tydligt hur han verkställer sina himmelska förordningar och lagar. Är de annorlunda än i den materiella världen där mänskligheten lever? De är verkligen enormt annorlunda. Den andliga världen är en värld som skiljer sig helt från den materiella världen. Eftersom det finns himmelska förordningar och lagar berör detta Guds suveränitet, administration och dessutom hans sinnelag såväl som vad han har och är.

Utdrag ur "Gud själv, den unike X" i "Ordet framträder i köttet"

589. Gud har utarbetat olika himmelska påbud, förordningar och system i den andliga världen, och så snart dessa har utfärdats verkställs de ytterst noga, så som Gud bestämt, av väsen i olika officiella ställningar i den andliga världen, och ingen skulle våga bryta mot dem. Så oavsett om någon återföds som djur eller människa i mänsklighetens kretslopp av liv och död i människans värld, så finns det lagar för båda delarna. Eftersom dessa lagar kommer från Gud varken kan eller vågar någon bryta mot dem. Det är endast tack vare denna Guds suveränitet och dessa lagars existens som den materiella värld som folk ser är regelbunden och välordnad; det är enbart på grund av denna Guds suveränitet som människorna kan samexistera fridfullt och leva i harmoni med den andra världen som är fullständigt osynlig för dem – och allt detta är hör olösligt samman med Guds suveränitet. När en människas köttliga liv dör har själen fortfarande liv, så vad skulle hända om den inte befann sig under Guds administration? Själen skulle vandra omkring lite varstans, inkräkta överallt och även skada de levande tingen i den mänskliga världen. Den skulle inte bara skada mänskligheten utan även växter och djur – men människorna skulle vara de första som skadades. Om det skulle hända – om en sådan själ inte administrerades, om den skadade människor allvarligt och faktiskt gjorde hemska saker – då skulle denna själ också behandlas på lämpligt sätt i den andliga världen: Om det hela var allvarligt skulle själen snart upphöra att existera och den skulle förintas. Om möjligt skulle den placeras någonstans och sedan reinkarneras. Den andliga världens administration av olika själar är alltså välordnad och

utförs i enlighet med steg och regler. Det är enbart tack vare denna administration som inte människans materiella värld har rasat samman i kaos, och det är tack vare den som den materiella världens människor äger en normal mentalitet, ett normalt förnuft och ett fungerande köttsligt liv. Först när mänskligheten har ett sådant normalt liv kommer dessa som lever i köttet att kunna fortsätta att leva och frodas och fortplanta sig generation efter generation.

Utdrag ur "Gud själv, den unike X" i "Ordet framträder i köttet"

590. En levande varelses död – slutet på ett fysiskt liv – innebär att den levande varelsen har passerat från den materiella världen in i den andliga världen, medan ett nytt fysiskt livs födelse innebär att en levande varelse har kommit in i den materiella världen från den andliga världen och börjat ta sig an och göra sin uppgift. Oavsett om det rör sig om en varelses avfärd eller ankomst är den helt avhängig arbetet i den andliga världen. När någon kommer in i den materiella världen har Gud redan gjort lämpliga arrangemang och bestämmningar i den andliga världen när det gäller vilken familj personen ska hamna hos, i vilken era han ska anlända, vilken timme han ska anlända och vilken uppgift han ska ha. Denna individs hela liv – vad han gör och vilka vägar han tar – kommer följaktligen att fortsätta i enlighet med de arrangemang som gjorts i den andliga världen, utan minsta avvikelse. Vidare är den stund då ett fysiskt liv avslutas, liksom hur och på vilken plats det slutar, tydlig och urskiljbar för den andliga världen. Gud härskar över den materiella världen och han härskar även över den andliga världen, och han fördröjer inte en själs normala kretslopp av liv och död. Han skulle heller aldrig kunna begå några fel i arrangerandet av det kretsloppet. Alla assistenter på de officiella tjänsterna i den andliga världen utför sina individuella uppgifter och gör vad de ska göra i enlighet med Guds regler och instruktioner. Följaktligen är vartenda materiellt fenomen som människan ser i mänsklighetens värld i ordning och fritt från kaos. Allt detta är tack vare Guds välorganiserade styre över allting liksom det faktum att hans auktoritet härskar över allt. Hans herravälde omfattar den materiella världen som människan lever i och dessutom den osynliga materiella världen bakom mänskligheten. Så om människorna vill ha ett gott liv och hoppas få leva i en behaglig miljö, måste de förutom hela den synliga materiella världen också förse med den andliga världen, som ingen kan se, som råder över alla levande varelser för mänskligheten skull och som är välorganiserad.

591. Från det ögonblick du kommer skrikande in i den här världen börjar du uppfylla din plikt. Du inleder ditt livs resa och fyller din roll i Guds plan och förordnande. Oavsett vilken bakgrund du har och vilken resa som ligger framför dig kan ingen undkomma himlens iscensättningar och arrangemang, och ingen kan styra sitt eget öde, för det kan bara han som härskar över alla ting göra. Sedan den dag då människan började existera har Gud verkat på det sättet, skött om universum och regisserat förändringens regler för alla ting och deras rörelser banor. Som alla ting närs människan stilla och ovetande av sötman och regnet och daggen från Gud; som alla ting lever människan ovetande under Guds iscensättande hand. Människans hjärta och ande hålls i Guds hand, och hela hennes liv beskådas av Guds ögon. Oavsett om du tror på detta eller inte kommer alla ting, både levande och döda, att växla, förändras, förnyas och försvinna i enlighet med Guds tankar. Det är på detta sätt som Gud tronar över alla ting.

592. Gud skapade denna värld och i den placerade han människan, en levande varelse som han skänkte liv. Därefter kom människan att få föräldrar och släktingar och var inte längre ensam. Ända sedan människan först fick syn på denna materiella värld var hon ämnad att existera inom Guds förutbestämmelse. Livsanden från Gud stödjer varenda levande varelse under hela uppväxten till mogen ålder. Under denna process känner ingen att människan växer upp under Guds omvårdnad; snarare tror man att människan gör det under sina föräldrars kärleksfulla omvårdnad och att det är hennes egen livsinstinkt som styr hennes uppväxt. Det beror på att människan inte vet vem som skänkte henne livet eller varifrån det kom, och än mindre hur livsinstinkten åstadkommer mirakel. Hon vet bara att föda är förutsättningen för att hon ska leva vidare, att uthållighet är källan till hennes existens och att övertygelserna i hennes sinne är det kapital som hennes överlevnad hänger på. Människan är fullständigt omedveten om Guds nåd och försörjning, och därför slösar hon bort det liv som Gud skänkt henne ... Inte en enda individ i denna mänsklighet som Gud drar försorg om dag och natt tar sig för att tillbe honom. Gud fortsätter bara att arbeta med människan, för vars del han inte hyser några förväntningar, så som han planerat. Han gör det i hopp om att människan en dag ska vakna ur sin dröm och plötsligt inse livets värde och mening,

vilket pris Gud betalade för allt han har gett henne, och hur Gud med ivrig oro väntar på att människan ska vända tillbaka till honom. ...

Alla som kommer till denna värld måste passera genom liv och död, och de flesta av dem har genomgått kretsloppet av död och återfödelse. De som lever kommer snart att dö, och de döda kommer snart att återvända. Allt detta är det levnadslopp som Gud har fastställt för varje levande varelse. Ändå är detta förlopp och denna kretsgång just den sanning som Gud önskar att människan ska skåda: att det liv som Gud skänkt människan är gränslöst, obundet av fysikalitet, tid eller rum. Detta är det livsmysterium som Gud skänkt människan, och bevis för att livet kom från honom. Även om många kanske inte tror att livet kom från Gud, njuter människan oundvikligen av allt som kommer från Gud oavsett om de tror på honom eller förnekar hans existens. Skulle Gud en dag plötsligt ändra sig och vilja återkräva allt som finns i världen och ta tillbaka det liv han har gett, då kommer allt att upphöra att finnas till. Gud använder sitt liv för att försörja alla ting, både levande och livlösa, och bringa allt i god ordning i kraft av sin makt och auktoritet. Detta är en sanning som ingen kan föreställa sig eller begripa, och dessa obegripliga sanningar är själva manifestationen av, och bevis för, Guds livskraft. Låt mig nu berätta en hemlighet för dig: Guds livs storhet och kraften i hans liv är ofattbara för alla varelser. Så är det nu, liksom det var i forna dagar, och så kommer det att vara i kommande tider. Den andra hemligheten jag ska avslöja är denna: Livets källa kommer från Gud, för alla skapade varelser, oavsett hur olika de må vara i form eller uppbyggnad. Oavsett vilken sorts levande varelse du är, kan du inte gå emot den livsbana som Gud har bestämt. I vilket fall som helst är min enda önskan att människan ska förstå detta: Utan Guds omsorg, vård och försörjning kan inte människan få allt hon var ämnad att få, oavsett hur ihärdigt hon försöker eller hur mödosamt hon kämpar. Utan tillförsel av liv från Gud förlorar människan känslan för värdet i att leva och känslan för livets mening. Hur skulle Gud kunna låta människan, som tanklöst slösar bort värdet av hans liv, vara så lättsinnig? Som jag har sagt tidigare: Glöm inte att Gud är källan till ditt liv.

Utdrag ur "Gud är källan till människans liv" i "Ordet framträder i köttet"

593. Gud är den som härskar över alla ting och administrerar alla ting. Han skapade allt som finns, han administrerar allt som finns, han härskar över allt som finns och han sörjer för allt som finns. Detta är Guds ställning och det är hans identitet. För

alla ting och allt som existerar är Guds sanna identitet Skaparen och Härskaren över hela skapelsen. Det är den identitet Gud besitter och han är unik bland alla ting. Ingen av Guds varelser – varken bland människorna eller i den andliga världen – kan använda någon metod eller förevändning för att härma eller ersätta Guds identitet och status, för det finns bara en bland alla ting som äger denna identitet, makt, auktoritet och förmåga att härska över skapelsen: vår unike Gud själv. Han lever och rör sig bland alla ting; han kan stiga upp till den högsta punkt, ovan alla ting. Han kan ödmjuka sig genom att bli människa, bli en bland dessa av kött och blod, komma ansikte mot ansikte med folk och dela väl och ve med dem samtidigt som han råder över allt som finns och bestämmer alltings öde och i vilken riktning allting rör sig. Dessutom styr han hela mänsklighetens öde och styr människosläktets inriktning. Alla levande varelser borde dyrka, lyda och känna till en Gud som denna. Så oavsett vilken grupp eller typ av människor du tillhör är det enda valet – det nödvändiga valet – för varje människa och varje levande varelse att tro på Gud, följa Gud, vörda Gud, acceptera hans styre och acceptera hans arrangemang för ditt öde. I Guds unikheter ser folk att hans auktoritet, hans rättfärdiga sinnelag, hans väsen och hans sätt att sörja för alla ting är fullständigt unikt; denna unikheter bestämmer Guds sanna identitet och den bestämmer också hans ställning. Så om någon levande varelse i den andliga världen eller bland människorna önskade ta Guds plats vore det omöjligt, liksom det vore omöjligt att lyckas med att försöka imitera Gud. Detta är ett faktum.

Utdrag ur "Gud själv, den unike X" i "Ordet framträder i köttet"

594. Mitt slutliga verk är inte bara till för att straffa människan utan också för att ställa i ordning människans slutmål. Dessutom är det för att få erkännande från alla för allt som jag har gjort. Jag vill att varje människa skall se att allt jag har gjort är rätt, och att allt jag har gjort är ett uttryck för mitt sinnelag; det är inte människans gärning, och minst av allt naturens, som har frambringat mänskligheten. Tvärtom är det jag som livnär varje levande varelse i skapelsen. Utan min existens kommer mänskligheten bara att förgås och utsättas för olyckornas gissel. Ingen människa kommer någonsin mer att se den fagra solen och månen eller den gröna världen; mänskligheten skall endast möta den kyliga natten och den ostoppbara dödsskuggans dal. Jag är mänsklighetens enda frälsning. Jag är mänsklighetens enda hopp, och dessutom är jag han som hela mänsklighetens existens vilar på. Utan mig kommer mänskligheten omedelbart att bli

helt stillastående. Utan mig kommer mänskligheten att drabbas av katastrofer och bli nedtrampade av alla slags spöken, fastän ingen fäster avseende vid mig. Jag har gjort verk som inte kan göras av någon annan, och mitt enda hopp är att människan kan återbetala mig med några goda gärningar. Fastän de som kan återbetala mig är mycket få, kommer jag fortfarande att slutföra min resa i den mänskliga världen och påbörja nästa steg i mitt verk som breder ut sig, för allt mitt rusande fram och tillbaka mitt bland människorna under de här många åren har burit frukt, och jag är mycket belåten. Det jag bryr mig om är inte antalet människor utan snarare deras goda gärningar. I varje fall hoppas jag att ni bereder tillräckligt många goda gärningar för ert eget slutmål. Då kommer jag att bli tillfredsställd; i annat fall kommer ingen av er att undkomma den katastrof som drabbar er. Katastrofen har sitt ursprung i mig och iscensätts naturligtvis av mig. Om ni inte kan framstå som goda i mina ögon, kommer ni inte att kunna undgå att drabbas av katastrofen.

Utdrag ur "Du bör bereda goda gärningar så det räcker för ditt slutmål" i "Ordet framträder i köttet"

XII. Ord om rikets tidsålders konstitution, administrativa dekret och befallningar

595. Mitt planerade verk fortskrider framåt utan ett ögonblicks avbrott. Efter att ha kommit in i rikets tidsålder och fört er in i mitt rike som mitt folk kommer jag att ställa andra krav på er; det vill säga, jag kommer att börja kungöra för er den konstitution som jag ska styra denna era med:

Eftersom ni kallas mitt folk, ska ni kunna förhärliga mitt namn, alltså vittna mitt uppe i prövningar. Om några försöker föra lura mig och dölja sanningen för mig eller ägnar sig åt vanhedrande affärer bakom min rygg, kommer de utan undantag att jagas ut och avlägsnas från mitt hus för att vänta till dess jag tar itu med dem. De som varit otrogna och hädiska mot mig i gångna tider och som nu reser sig upp igen och kritiserar mig offentligt – även de kommer att jagas ut ur mitt hus. De som är mitt folk måste ständigt ta hänsyn till mina bördor och söka kunskap om mina ord. Endast sådan människor kommer jag att upplysa, och de kommer helt visst att leva under min vägledning och upplysning och aldrig utsättas för tuktan. De som inte tar hänsyn till mina bördor utan koncentrerar sig på att planera för sin egen framtid – alltså de som inte siktar på att behaga mitt hjärta med sina handlingar utan tvärtom väntar sig nådegåvor – dessa tiggartliknande krakar vägrar jag absolut använda, för sedan de föddes har de inte vetat något om vad det innebär att ta hänsyn till mina bördor. De är människor som saknar normalt förnuft; sådana människor lider av ”näringsbrist” i hjärnan och behöver gå hem och få lite ”näring” i sig. Jag har ingen användning för sådana människor. Bland mitt folk, kommer alla att vara skyldiga att betrakta kunskap om mig som en obligatorisk plikt som ska följas fram till slutet, precis som att äta, klä sig och sova, något man inte glömmer för ett ögonblick, så att det slutligen blir lika välbekant att känna mig som att äta – något man gör utan ansträngning med van hand. När det gäller de ord jag talar, måste vartenda ett intas med största möjliga tro och tas upp helt och hållet; det duger inte med några oengagerade halvmesyrrer. Om någon inte bryr sig om mina ord kommer det att betraktas direkt motstånd mot mig; om någon inte äter av mina ord eller försöker lära känna dem kommer att betraktas som någon som inte bryr sig om mig och kommer omedelbart att sopas ut genom dörren från mitt hus. Som jag har sagt tidigare är skälet att vad jag vill ha inte är en massa människor utan ett fåtal utvalda. Om så inte mer än en av hundra klarar av att lära känna mig genom mina

ord, så kastar jag villigt bort alla de andra för att fokusera på att ge denna enda människa upplysning och insikt. Av detta förstår ni att det inte nödvändigtvis är så att enbart större antal kan uppenbara mig och leva ut mig. Vad jag vill ha är vete (även om axen kanske inte är fulla av korn) och inte ogräs (även om axen är fulla nog att väcka beundran). När det gäller dem som inte bryr sig om att söka utan betar sig slött och slappt så bör de ge sig iväg självmant. Jag vill inte se dem mer, för i så fall är risken att de fortsätter att bringa skam över mitt namn.

Utdrag ur "Kapitel 5" i "Guds ord till hela universum" i "Ordet framträder i köttet"

598. Nu meddelar jag mina administrativa förordningar till er (som gäller från den dag de utfärdas och anger olika former av tuktan till olika människor):

Jag håller mina löften, och allting är i mina händer. De som tvivlar kommer att dö. Det finns inget utrymme för något övervägande; de kommer utrotas omedelbart så att mitt hjärta rensas från hat. (Från och med nu bekräftas det att den som dödas inte får vara medlem av mitt rike, utan måste vara en avkomma till Satan.)

Som förstfödda söner bör ni behålla era befattningar och noga uppfylla era skyldigheter, utan att vara förvetna. Hänge er åt min förvaltningsplan, och vittna om att jag är god och prisa mitt namn vart ni än går. Utför inga skamliga handlingar utan var förebilder för alla mina söner och mitt folk. Var inte utsvävande ens för ett ögonblick; ni måste alltid framträda inför alla som förstfödda söner och inte vara inställsamma. Gå istället vidare med huvudet högt. Jag ber er att prisa mitt namn och inte skända det. De som är förstfödda söner har alla sina individuella uppgifter och kan inte göra allt. Detta är ansvaret som jag har gett er och det får inte försummas. Ni måste engagera er helhjärtat, med hela er själ och all er styrka, för att fullfölja det som jag har anförtrott er.

Över hela världen kommer från och med denna dag mina förstfödda söner att få förtroendet att fullfölja plikten att leda alla mina söner och allt mitt folk, och jag kommer att tukta dem som inte kan ge hela sitt hjärta och sin själ åt att fullfölja den. Detta är min rättfärdighet. Jag kommer varken skona eller göra det lätt ens för mina förstfödda söner.

Om det finns någon bland mina söner eller bland mitt folk som hånar eller förolämpar en av mina förstfödda söner, kommer jag att straffa dem hårt, för mina förstfödda söner representerar mig själv; vad någon gör mot dem, gör den också mot mig. Detta är den strängaste av mina administrativa förordningar. Jag kommer att

tillåta mina förstfödda söner att, enligt deras önskemål, verkställa min rättfärdighet mot dem bland mina söner och mitt folk som bryter mot min förordning.

Jag kommer stegvis överge dem som tittar lättsinnigt på mig och som bara fokuserar på min mat, klädsel och sömn och bara bryr sig om mina yttre angelägenheter utan hänsyn till min börda och inte har en tanke på att sköta sina egna uppgifter på tillbörligt vis. Detta riktar sig till alla som har öron.

Den som slutar att tjänstgöra åt mig måste lydigt dra sig undan utan att göra väsen av sig. Var försiktig, annars kommer jag att sortera ut dig. (Detta är en kompletterande förordning.)

Mina förstfödda söner ska härmed plocka upp järnstången och börja utöva min auktoritet för att styra alla nationer och folk, för att vandra bland alla nationer och folk. Mina söner och mitt folk ska frukta mig, prisa mig, hylla mig och lovorda mig utan uppehåll, för min förvaltningsplan är fullbordad och mina förstfödda söner kan regera med mig.

Detta är en del av mina administrativa förordningar och jag kommer att delge er mer av dem under arbetets gång. Från de administrativa förordningarna ovan kan ni se i vilken takt jag utför mitt arbete, såväl som vilket steg mitt arbete har nått. Detta är en bekräftelse.

Utdrag ur "Kapitel 88" i "Kristi yttranden i begynnelsen" i "Ordet framträder i köttet"

599. De tio administrativa förordningar som Guds utvalda folk i rikets tidsålder måste lyda

(Ett utvalt kapitel ur Guds ord)

1) Människan ska inte prisa sig själv eller upphöja sig själv. Hon ska tillbe och upphöja Gud.

2) Gör allt som gynnar Guds verk och inget som är till skada för Guds verks intressen. Försvara Guds namn, Guds vittnesbörd och Guds verk.

3) Pengarna, materiella föremål och all egendom i Guds hushåll är de offergåvor som människan ska ge. Dessa offergåvor får inte åtnjutas av någon annan än prästen och Gud, för människans offergåvor är avsedda att åtnjutas av Gud. Dessa offergåvor delar Gud endast med prästen; ingen annan är kvalificerad eller berättigad att åtnjuta någon del av dem. Alla människans offergåvor (inklusive pengar och materiella ting som kan åtnjutas) ges till Gud, inte till människan, och ska därför inte åtnjutas av människan;

om människan skulle ta del av dem vore det att stjäla offergåvor. Den som gör det är en Judas, för förutom att han var en förrädare tog han det som lagts i penningpungen.

4) Människan har ett fördärvat sinnelag och dessutom är hon i besittning av känslor. Därför är det absolut förbjudet för två medlemmar av motsatta kön att arbeta tillsammans ensamma när de tjänar Gud. De som upptäcks göra det kommer utan undantag att uteslutas.

5) Kritisera inte Gud och diskutera inte heller i förbigående sådant som berör Gud. Handla så som människan bör handla, tala så som människan bör tala, överskrid inte begränsningar och överträd inte gränser. Vakta din tunga och tänk dig för var du går, så undviker du att göra något som sårar Guds sinnelag.

6) Gör det som människan bör göra, utför dina åligganden, uppfyll dina förpliktelser och håll fast vid din uppgift. Eftersom du tror på Gud ska du ge ditt bidrag till Guds verk; om du inte gör det är du inte lämpad att äta och dricka Guds ord och inte lämpad att leva i Guds hushåll.

7) Förutom att lyda Gud ska du i arbete och ärenden som rör kyrkan följa anvisningarna från den person som används av den helige Ande i allt. Även minsta överträdelse är oacceptabel. Var absolut i din lydnad och analysera inte rätt eller fel; vad som är rätt och fel har ingenting med dig att göra. Det enda du ska bry dig om är total lydnad.

8) De som tror på Gud ska lyda honom och tillbe honom. Du ska inte upphöja eller se upp till någon människa; sätt inte Gud främst, de människor du ser upp till på andra plats och dig själv på tredje. Ingen individ ska ha en plats i ditt hjärta, och du ska inte betrakta människor – särskilt inte dem du hyser stor vördnad för – som jämställda med Gud eller som hans likar. Detta är något Gud inte tolererar.

9) Ha alltid kyrkans verksamhet i tankarna. Lägg ditt köttets framtidsutsikter åt sidan, var bestämd i familjefrågor, ägna dig helhjärtat åt Guds verk och låt Guds verk komma först och ditt eget dagliga liv i andra hand. Det är vad som anstår en helig.

10) Anhöriga som inte delar tron (dina barn, din make eller maka, dina systrar eller dina föräldrar etc) får inte tvingas in i kyrkan. Guds hushåll lider inte brist på medlemmar, och det finns inget behov av att öka dess antal med människor som inte är till nytta. Ingen som inte tror med glädje får föras in i kyrkan. Denna förordning avser alla människor. Detta ska ni kontrollera, övervaka och påminna varandra om; ingen får

bryta mot den. Även när anhöriga som inte delar tron motvilligt kommer in i kyrkan, får de inte förses böcker eller ges ett nytt namn; sådana människor tillhör inte Guds hushåll, och de måste med alla nödvändiga medel förhindras att komma in i kyrkan. Om kyrkan får bekymmer på grund av inkräktande demoner kommer ni själva att uteslutas eller bli förelagda restriktioner. Kort sagt, när det gäller denna förordning har alla ett ansvar, men du får inte vara obetänksam eller använda den för att hämnas personliga oförrätter.

Ur "Ordet framträder i köttet"

600. Människor måste hålla fast vid alla plikter de ska uträtta. Det är det som människor bör hålla fast vid och det som de måste utföra. Låt den Helige Ande göra vad den Helige Ande måste göra, det kan ingen människa vara delaktig i. Människan bör hålla fast vid det som människan ska göra, vilket inte har någon koppling till den Helige Anden. Det är inget annat än vad människan ska göra, och hon bör hålla fast vid det som bud, precis som man håller fast vid lagen i Gamla testamentet. Även om inte Lagens Tidsålder är nu är det fortfarande många ord som man bör hålla fast vid som överensstämmer med Lagens Tidsålder, och de tillämpas inte bara genom att man förlitar sig på att bli vidrörd av den Helige Anden, utan utgör det som människan bör hålla fast vid. Till exempel: Du ska inte döma den praktiska Gudens verk. Du ska inte motsätta dig den människa som är omvittnad av Gud. Inför Gud ska du hålla dig på din plats och inte ägna dig åt utsvävningar. Du ska tala med måtta och dina ord och handlingar ska överensstämma med planerna hos den människa som är omvittnad av Gud. Du ska vörda Guds vittnesbörd. Du ska inte ignorera Guds verk och orden från hans mun. Du ska inte härma tonen och syftet i Guds yttranden. Utåt sett ska du inte göra något som uppenbarligen strider mot den människa som är omvittnad av Gud. Och så vidare. Detta är vad varje människa bör hålla fast vid.

Utdrag ur "Den nya tidsålderns bud" i "Ordet framträder i köttet"

601. Idag finns det inget mer avgörande för människan att hålla fast vid än detta: Du får inte försöka lura den Gud som står inför dina ögon eller dölja något för honom. Du ska inte tala oanständigt eller arrogant inför Gud som står inför dig. Du ska inte bedra den Gud som du står inför med vackra ord och fagert tal för att vinna hans förtroende. Du ska inte agera respektlöst inför Gud. Du ska lyda allt som kommer från Guds mun och inte motsätta dig, opponera dig mot eller bestrida hans ord. Du ska inte tolka, på det vis som du anser lämpligt, orden som kommer från Guds mun. Du bör

vakta din tunga så att den inte gör dig till ett byte för de ogudaktigas svekfulla intriger. Du bör vakta dina steg så att du inte överträder de gränser som Gud har utstakat för dig. Om du gör det kommer du att tala ord som i Guds perspektiv är inbilska och uppblåsta och följaktligen bli avskydd av Gud. Du ska inte sprida orden som kommer från Guds mun vårdslöst, för att inte andra ska håna dig och djävlarne gör sig lustiga över dig. Du ska lyda allt som dagens Gud gör. Även om det är något du inte förstår ska du inte fälla ditt omdöme om det, det enda du kan göra är att söka och skapa gemenskap. Ingen ska inkräkta på Guds ursprungliga position. Du kan inte göra annat än att tjäna dagens Gud utifrån människans ställning. Du kan inte undervisa om dagens Gud från människans ställning – att göra det är omdömeslöst. Ingen får ställa sig på det plats som hör till den människa som omvittnas av Gud. Med dina ord, handlingar och innersta tankar står du i människans ställning. Det bör man stå fast vid, det är människans ansvar, det kan ingen ändra på och gör man det så bryter man mot de administrativa förordningarna. Det bör alla hålla i minnet.

Utdrag ur "Den nya tidsålderns bud" i "Ordet framträder i köttet"

602. Varje mening jag yttrar bär på myndighet och dom och ingen kan förändra mina ord. Så snart mina ord uttalas kommer saker och ting med visshet att verkställas i enlighet med mina ord; detta är mitt sinnelag. Mina ord är myndighet och de som ändrar dem kränker min tuktan och jag måste slå dem till marken. I allvarliga fall bringar de fördärv över sitt liv och de hamnar i Hades eller i den bottenlösa avgrunden. Det här är enda sättet jag hanterar människan på, och hon har ingen möjlighet att ändra det – detta är min administrativa förordning. Kom ihåg detta! Ingen tillåts bryta mot min förordning; allt måste ske i enlighet med min vilja! Förr var jag alltför mild mot er och ni kom bara i kontakt med mina ord. Det jag sa om att slå folk till marken har ännu inte blivit verklighet. Men från och med idag kommer alla katastroferna (de som har samband med mina administrativa förordningar) att inträffa, en efter en, för att straffa alla dessa som inte följer min vilja. Det måste komma något påtagligt – annars kan inte folk se min vrede utan kommer att upprepa sina lösaktiga handlingar om och om igen. Det här är ett steg i min förvaltningsplan och det är på det här sättet jag utför nästa steg i mitt verk. Jag säger detta till er i förväg så att ni kan undvika att begå överträdelser och drabbas av evigt fördärv. Från och med idag kommer jag alltså att se till att alla människor utom mina förstfödda söner intar sina vederbörliga platser i enlighet med

min vilja, och jag ska tukta dem en efter en. Jag ska inte låta ens en enda en av dem slippa av kroken. Ni skulle bara våga vara lösaktiga igen! Ni skulle bara våga vara upproriska igen! Jag har sagt förut att jag är rättfärdig mot alla, att jag saknar varje tillstymmelse till sentimentalitet, och det här kommer att visa att mitt sinnelag inte får kränkas. Det här är min person. Ingen kan ändra detta. Alla människor hör mina ord och alla människor ser mitt härliga anlete. Alla människor måste lyda mig fullständigt och absolut – detta är min administrativa förordning. Alla människor i hela universum och till jordens ändar ska lovprisa och förhärliga mig, för jag är den unike Gud själv, jag är Guds person. Ingen kan ändra mina ord och yttranden, mitt tal och mitt uppträdande, eftersom detta är sådant som bara berör mig, och det är sådant jag ägt sedan urminnes tider och som ska vara för evigt.

Utdrag ur "Kapitel 100" i "Kristi yttranden i begynnelsen" i "Ordet framträder i köttet"

604. Så länge som den gamla världen fortsätter att existera, kommer jag att slunga ut min ilska över dess nationer, öppet förkunna mina administrativa förordningar i hela universum, och sända tuktan till vemhelst som kränker dem:

När jag vänder mitt ansikte mot universum för att tala, hör hela mänskligheten min röst, och ser därefter alla de verk som jag har format i hela universum. De som går emot min vilja, det vill säga som motsätter sig mig med mänskliga gärningar, kommer att falla under min tuktan. Jag kommer att ta de talrika stjärnorna på himlen och skapa dem på nytt, och tack vare mig kommer solen och månen att förnyas – skyarna är inte längre som de var; jordens otaliga ting kommer att förnyas. Alla kommer att bli fullkomnade genom mina ord. Universums många nationer kommer att delas upp på nytt och ersättas av min nation, så att nationerna på jorden försvinner för evigt och blir till en nation som tillber mig; alla jordens nationer kommer att förstöras, och upphöra att existera. Av människorna i universum kommer alla de som tillhör djävulen att utrotas; alla som tillber Satan kommer att slås ned av min brinnande eld, det vill säga alla förutom de som nu befinner sig i strömmen, resten kommer att förvandlas till aska. När jag tuktar de många folken, kommer de i den religiösa världen i varierande utsträckning att återvända till mitt rike, erövrade av mina verk, eftersom de kommer att ha sett ankomsten av den Helige som kommer på ett vitt moln. Hela mänskligheten kommer att följa sin egen sort, och kommer att tuktas utifrån vad de har gjort. De som har tagit ställning mot mig kommer alla att förgås; vad gäller de vars gärningar på jorden inte har

involverat mig, kommer de, på grund av hur de har klarat sig, att fortsätta existera på jorden under mina söners och mitt folks styre. Jag kommer att uppenbara mig för de otaliga folken och de otaliga nationerna, låta min egen röst ljuda ut över jorden för att tillkännage fullbordandet av mitt fantastiska verk, så att hela mänskligheten kan se det med egna ögon.

Utdrag ur "Kapitel 26" i "Guds ord till hela universum" i "Ordet framträder i köttet"

XIII. Om Guds krav, uppmaningar, tröstande ord och varningar

A. Guds krav på människan

605. Ni ska nu sträva efter att bli Guds folk och påbörja det fullständiga inträdet på det rätta spåret. Att bli Guds folk betyder att träda in i rikets tidsålder. I dag börjar ni officiellt träda in i rikets utbildning och era framtida liv ska sluta vara så slöa och slappa som de var förut; om man lever på det viset är det omöjligt att leva upp till de normer Gud kräver. Om du inte känner någon brådska visar det att du inte har någon önskan att bättra dig, att din strävan är rörig och förvirrad och att du är oförmögen att uppfylla Guds vilja. Inträdet i rikets utbildning innebär att man börjar Guds folks liv – är du villig att acceptera en sådan utbildning? Är du villig att känna att det brådskar? Är du villig att bli fostrad av Gud? Är du villig att bli tuktrad av Gud? Hur kommer du att agera när Guds ord kommer över dig och prövar dig? Och vad kommer du att göra när du ställs inför alla möjliga sorters sakförhållanden? Tidigare var ditt fokus inte på livet: i dag måste du träda in i livets verklighet och sträva efter förändringar i ditt livssinnelag. Det är detta som rikets folk måste uppnå. Alla dessa som utgör Guds folk måste ha liv, de måste acceptera rikets utbildning och eftersträva förändringar i sitt livssinnelag. Det är vad Gud fordrar av rikets folk.

Guds fordringar på rikets folk är följande:

1) De måste acceptera Guds uppdrag. Det vill säga, de måste acceptera alla de ord som uttalats i Guds verk i de sista dagarna.

2) De måste träda in i rikets utbildning.

3) De måste sträva efter att få sina hjärtan vidrörda av Gud. När ditt hjärta har vänt sig helt till Gud och du har ett normalt andligt liv, lever du i frihetens sfär, vilket innebär att du lever med Guds kärleks omsorg och beskydd. Det är bara när du lever med Guds omsorg och beskydd som du tillhör Gud.

4) De måste vinnas av Gud.

5) De måste bli en yttring av Guds härlighet på jorden.

De här fem punkterna är mitt uppdrag till er. Mina ord har talats till Guds folk och om du är ovillig att acceptera de här uppdragen tänker jag inte tvinga dig – men om du verkligen accepterar dem kommer du att kunna göra Guds vilja. I dag börjar ni acceptera Guds uppdrag och sträva efter att bli rikets folk och uppnå de normer som krävs för att vara rikets folk. Det här är det första steget i inträdet. Om du vill göra Guds vilja helt och hållet måste du acceptera de här fem uppdragen, och om du klarar att

utföra dem kommer du att vara enligt Guds hjärta och Gud kommer helt visst att ha stor användning av dig.

Utdrag ur "Känn till Guds senaste verk och följ i hans fotspår" i "Ordet framträder i köttet"

606. Vad ni har ärvt denna dag överträffar det som alla tidigare apostlar och profeter har ärvt och är till och med större än Mose och Petrus arv. Välsignelser kan inte tas emot på en eller ett par dagar; de måste förtjänas genom mycket offer. Det vill säga, ni måste ha förfinad kärlek, stor tro och de många sanningar som Gud ber er att nå fram till; dessutom måste ni kunna vända ert ansikte mot rättvisan och aldrig bli skrämnda eller underkasta er, och ni måste ha en ständig och oförtröttlig kärlek till Gud. Beslutsamhet krävs av er, liksom en förändring av ert livs sinnelag; ert fördärv måste botas, och ni måste acceptera Guds hela iscensättning utan klagomål, och till och med vara lydiga intill döden. Detta är vad ni bör åstadkomma. Detta är det slutliga målet för Guds verk och de krav som Gud ställer på denna grupp människor. Så som han ger till er, så måste han också begära av er i gengäld och ställa passande krav på er. Därför sker allt Guds verk inte utan orsak och utifrån detta kan man se varför Gud om och om igen utför sitt med höga normer och stränga krav försedda verk. Därför bör ni vara uppfyllda av tro på Gud. Kort sagt, allt Guds verk görs för er skull, så att ni blir värda att ta emot hans arv. Detta är inte så mycket för Guds egen äras skull utan för er frälsnings skull och för att göra denna grupp människor som är svårt drabbad i det orena landet fullkomlig. Ni måste förstå Guds vilja. Och därför uppmanar jag de många okunniga människor som saknar insyn eller förnuft: Sätt inte Gud på prov och gör inte motstånd längre. Gud har redan uthärdat allt lidande som människan aldrig har uthärdat och han har för länge sedan lidit mer förödmjukelse i människans ställe. Vad mer kan ni inte släppa? Vad skulle kunna vara viktigare än Guds vilja? Vad skulle kunna stå över Guds kärlek? Det är redan en dubbelt mödosam uppgift för Gud att utföra sitt verk i detta orena land. Om människan medvetet och självsvåldigt gör överträdelser, kommer Guds verk att behöva förlängas. I vilket fall som helst är detta inte i någons intresse och det är inte till nytta för någon.

Utdrag ur "Är Guds verk så enkelt som människan föreställer sig?" i "Ordet framträder i köttet"

607. Mina ord här är sanningar riktade till hela mänskligheten, och inte riktade endast till någon särskild person eller typ av person. Därför bör ni koncentrera er på att ta emot mina ord utifrån sanningens ståndpunkt och upprätthålla en inställning som

karaktäriseras av odelad uppmärksamhet och uppriktighet. Ignorera inte ett enda ord eller sanning som jag säger, och se inte på alla mina ord med förakt. Jag ser att mycket av det ni gör i ert liv är irrelevant för sanningen, så därför ber jag er uttryckligen att bli sanningens tjänare och inte låta er förslavas av ondska och fulhet. Trampa inte på sanningen, och besudla inget hörn i Guds hus. Detta är min förmaning till er.

Utdrag ur "Tre förmaningar" i "Ordet framträder i köttet"

608. Jag hoppas bara att ni inte kommer att låta mina mödosamma ansträngningar vara bortkastade, och att ni dessutom ska förstå den omsorg jag har lagt ner och behandla mina ord som grundvalen för hur ni uppträder som människor. Oavsett om det är ord som ni är villiga att lyssna till eller inte, oavsett om det är ord som ni tar emot med glädje eller med olust, så måste ni ta dem på allvar. Annars kommer ert nonchalanta och likgiltiga sinnelag och uppträdande att göra mig ordentligt upprörd och faktiskt äckla mig. Jag hoppas verkligen att ni allesamman kan läsa mina ord om och om igen – tusentals gånger – och att ni kanske till och med ska kunna lära er dem utantill. Endast på det sättet kan ni undgå att svika mina förväntningar på er. Men ingen av er lever på det sättet nu. Tvärtom är ni allesamman försjunkna i utsvävningar, ett liv där ni äter och dricker ert lystmäte, och ingen av er använder mina ord för att berika själ och hjärta. Därför har jag kommit till en slutsats när det gäller mänsklighetens sanna ansikte: Människan kan svika mig när som helst och ingen kan vara fullkomligt trogen mot mina ord.

Utdrag ur "Ett mycket allvarligt problem: Svek (1)" i "Ordet framträder i köttet"

609. Gud kräver människans odelade kärlek, och han kräver att människan är upptagen av hans ord och sin kärlek till honom. Att leva i Guds ord, att i hans ord upptäcka det som människan bör söka, att älska Gud som ett resultat av hans ord, att vara fullt sysselsatt för Guds ords skull, att leva för Guds ord – allt detta är sådant som människan bör uppnå. Allt måste byggas på Guds ord, och först då kommer människan att vara i stånd att uppfylla Guds krav. Om inte människan är rustad med Guds ord är hon inte mer än en fluglarv behärskad av Satan. Tänk igenom det i ditt hjärta – hur många av Guds ord har slagit rot inom dig? I vilka avseenden lever du i överensstämmelse med Guds ord? I vilka avseenden har du inte levt i överensstämmelse med dem? Om inte Guds ord har gripit tag i dig tillfullo, exakt vad är det då som fyller ditt hjärta? Behärskas du av Satan i ditt vardagsliv eller uppfylls du av Guds ord?

Initieras dina böner av hans ord? Har du kommit ut ur ditt negativa tillstånd genom Guds ords upplysning? Att göra Guds ord till grundvalen för ens tillvaro, det är något alla bör träda in i. Om Guds ord inte är närvarande i ditt liv, då lever du under mörkrets inflytande, då är du upprorisk mot Gud, motsätter dig Gud och vanärar hans namn – sådana människors gudstro är enbart förtretlig och störande. Hur mycket av ditt liv har du levt i enlighet med hans ord? Hur mycket av ditt liv har du inte levt i överensstämmelse med hans ord? Hur mycket av vad Guds ord krävt av dig har uppfyllts i dig? Hur mycket har gått förlorat i dig? Har du tittat ingående på sådana saker?

Utdrag ur "Befria dig från mörkrets inflytande och du kommer att vinnas av Gud" i "Ordet framträder i köttet"

610. Är ni villiga att åtnjuta mina välsignelser på jorden, välsignelser som är besläktade med dem i himlen? Är ni villiga att sätta värde på att förstå mig, att njuta av mina ord och att känna mig som det mest värdefulla och meningsfulla i era liv? Är ni verkligen i stånd till att helt underkasta er mig utan tanke på era egna framtidsutsikter? Kan ni verkligen låta er dödas av mig och ledas av mig som ett får? Finns det några bland er som klarar detta? Kan det vara så att alla som jag accepterar och som tar emot mina löften är de som får mina välsignelser? Har ni förstått något av dessa ord? Om jag prövar er, kan ni verkligen överlämna er åt min barmhärtighet och under dessa prövningar söka efter mina avsikter och förnimma mitt hjärta? Jag vill inte att ni ska kunna tala en massa gripande ord eller berätta många spännande historier; nej, jag vill att ni ska kunna bära gott vittnesbörd om mig och att ni ska kunna träda in i verkligheten helt och fullt. Skulle ni kunna försaka allt omkring er och låta mig använda er om jag inte talade direkt? Är inte detta den verklighet jag begär? Vem kan förstå innebörden i mina ord? Ändå ber jag att ni inte längre ska tyngas av farhågor, att ni ska vara förutseende i ert inträde och fatta essensen i mina ord. Det kommer att förhindra att ni missförstår mina ord och är osäkra om min avsikt och därigenom bryter mot mina administrativa påbud. Jag hoppas att ni förstår mina avsikter med er i mina ord. Tänk inte mer på era egna framtidsutsikter, utan handla som om ni har beslutat inför mig att underkasta er Guds iscensättning i allt. Alla de som hör till mitt hus bör göra så mycket de överhuvudtaget kan; ni bör offra det bästa av er själva för den sista delen av mitt verk på jorden. Är ni verkligen villiga att göra något sådant?

Utdrag ur "Kapitel 4" i "Guds ord till hela universum" i "Ordet framträder i köttet"

612. Människor som har trott på Gud under en lång tid har hoppats på ett vackert slutmål; alla människor som tror på Gud hoppas på att plötsligt få god lycka, och de hoppas alla på att de, innan de vet ordet av, på ett fredligt sätt ska komma att sitta på en eller annan plats i himlen. Men jag säger att dessa människor med sina ljuvliga tankar aldrig har vetat om de har kvalifikationerna för att ta emot en sådan god lycka när den faller från himlen, eller för att sitta på en plats i himlen. För närvarande har ni goda kunskaper om er själva, men ni hoppas fortfarande kunna undfly de sista dagarnas katastrofer och den Allsmäktiges hand som straffar de onda. Det verkar som om att ha ljuva drömmar och vilja ha saker precis som de behagar är ett gemensamt drag hos alla människor som Satan har fördärvat och inte någon ensam individs snilledrag. Men jag vill, trots det, fortfarande få ett slut på era extravaganta önskemål och er iver att få välsignelser. Med tanke på att era överträdelser är talrika och informationen om er olydnad är talrik och ständigt växande, hur kan dessa passa samman med era ljuvliga ritningar för framtiden? Om ni vill fortsätta som ni vill med att ha fel, utan något som håller er tillbaka, men ändå vill att drömmar ska besannas, då uppmanar jag dig att fortsätta i din dvala och aldrig vakna, för din dröm är tom och i den rättfärdige Gudens närvaro kommer han inte att göra något undantag för dig. Om ni bara vill att drömmar ska besannas, dröm aldrig drömmar, utan inse hela tiden sanningen, inse fakta. Det är det enda sättet att rädda er. Vilka är stegen i den här metoden, i konkreta termer?

För det första, genomför en granskning av alla era överträdelser, och granska alla era beteenden och tankar som inte överensstämmer med sanningen.

Det är en punkt som ni lätt kan klara av, och jag tror att tänkande människor är i stånd att göra det. Men de människor som inte vet vad som menas med överträdelse och sanning är ett undantag, eftersom de i grunden inte är tänkande människor. Jag talar till människor som har blivit godkända av Gud, är ärliga, inte allvarligt har brutit mot de administrativa förordningarna, och enkelt kan identifiera sina egna överträdelser. Trots att det här är en sak som jag kräver av er som är lätt för er, är det inte den enda saken jag kräver av er. Oavsett vad, hoppas jag att ni inte kommer att skratta i enrum åt det här kravet, eller än värre, att ni inte kommer se ner på det eller ta det lättvindigt. Ta det på allvar, och avfärda det inte.

För det andra, för varje överträdelse eller olydnad från er sida, sök efter en motsvarande sanning och använd dessa sanningar för att lösa dem; byt sedan ut era överträdande handlingar och era olydiga tankar och handlingar mot sanningens praktik.

För det tredje, var en ärlig person och inte någon som alltid är smart, alltid är listig. (Här ber jag dig igen att vara en ärlig person).

Om du kan åstadkomma alla dessa tre punkter, då är du lyckligt lottad, en person vars drömmar besannas och som får god lycka. Ni kanske kommer att ta dessa tre oaptitliga önskemål på allvar, eller kanske behandla dem på ett oansvarigt sätt. Oavsett vilket, är mitt syfte att uppfylla era drömmar, omsätta era ideal i praktiken och inte att driva med er eller göra narr av er.

Utdrag ur "Överträdelser kommer att leda människan till helvetet" i "Ordet framträder i köttet"

613. Jag har en hel del önskemål. Jag önskar att ni kan uppföra er på ett korrekt och väluppfostrat sätt, vara trogna i att utföra er plikt, ha sanning och mänsklighet, vara sådana som kan ge upp allt och ge upp era liv för Gud, och så vidare. Alla dessa förhoppningar härstammar från era brister, ert fördärv och er olydnad. Om varje samtal som jag har haft med er inte har varit tillräckligt för att fånga er uppmärksamhet, då är att inte säga något mer förmodligen allt jag göra. Men ni förstår resultaten av det. Jag vilar aldrig, så om jag inte talar, kommer jag att göra något som människor kan titta på. Jag skulle kunna få någons tunga att ruttna, eller få någon att dö lemlästad, eller ge människor nervstörningar och få dem att se kusliga ut på många sätt. Eller så skulle jag kunna få folk att utstå plågor som jag skapat speciellt för dem. På så vis skulle jag känna mig glad, mycket glad och mycket nöjd. Det har alltid sagts att "gott återgäldas med gott och ont med ont", så varför inte i dag? Om ni vill motsätta er mig och vill fälla någon dom över mig, då kommer jag att ruttna i er mun, och det kommer att vara till gränslös glädje för mig. Det beror på att vad ni har gjort i slutänden inte är sanningen och än mindre har något med liv att göra, medan allt jag gör är sanningen; alla mina handlingar är relevanta för principerna för mitt verk och de administrativa förordningar jag utfärdar. Därför uppmanar jag er alla att skaffa er någon dygd, sluta göra så mycket ont och beakta mina krav på er fritid. Då kommer jag att känna mig lycklig. Om ni skulle bidra med (eller donera) en tusendel av den ansträngning som ni lägger på köttet till sanningen, då säger jag att ni inte skulle ha ständiga överträdelser och ruttnade munnar. Är inte det självklart?

Utdrag ur "Överträdelser kommer att leda människan till helvetet" i "Ordet framträder i köttet"

614. Som en av de skapade varelserna måste människan hålla sig på sin plats och uppträda samvetsgrant, och plikttroget vakta det som anförtros honom av Skaparen. Och människan får inte bete sig opassande, eller göra saker som är bortom hennes förmågor, eller göra saker som Gud avskyr. Människan får inte försöka vara storslagen, eller exceptionell, eller högre än någon annan, eller försöka bli Gud. Det är så människan inte ska sträva efter att vara. Att försöka bli storslagen eller exceptionell är löjligt. Att försöka bli Gud är ännu mer vanhedrande; det är avskyvärt och föraktligt. Det som är lovvärt, och det som de skapade varelserna borde hålla fast vid mer än någonting annat, är att bli en sann skapad varelse; detta är det enda mål som människor borde eftersträva.

Utdrag ur "Gud själv, den unike I" i "Ordet framträder i köttet"

615. Ni bör fullgöra er egen plikt efter bästa förmåga med öppna och rättrådiga hjärtan och vara villiga att göra vad som än krävs. Som ni har sagt, när dagen kommer, kommer Gud inte att vara försumlig mot någon som har lidit eller betalat ett pris för honom. Denna typ av övertygelse är värd att hålla fast vid och ni bör aldrig glömma det. Endast på detta sätt kan jag känna mig lugn i fråga om er. Annars kommer jag aldrig att kunna känna mig lugn angående er, och ni kommer alltid vara föremål för min motvilja. Om ni alla kan följa ert samvete och ge allt för mig, inte bespara er någon möda för mitt verk och ägna en livstid av ansträngning åt mitt evangelieverk, kommer då inte mitt hjärta ofta att hoppa till av glädje för er? Kommer jag inte att kunna känna mig helt lugn angående er?

Utdrag ur "Om slutmål" i "Ordet framträder i köttet"

616. Kan du förmedla det sinnelag som Gud uttryckt i varje tidsålder på ett konkret sätt med ett språk som på ett lämpligt sätt återger tidsålderns betydelse? Kan du, som upplever Guds arbete i de sista dagarna, beskriva Guds rättfärdiga sinnelag i detalj? Kan du vittna om Guds sinnelag på ett tydligt och passande sätt? Hur kommer du att föra vidare det du har sett och upplevt till de ömkliga, fattiga och de hängivna religiösa troende som hungrar och törstar efter rättfärdighet och väntar på att du ska leda dem? Vilka människor väntar på att du ska leda dem? Kan du föreställa dig det? Är du medveten om den börda som du bär på dina axlar, ditt uppdrag och det ansvar du har? Hur föreställer du dig att din uppgift ser ut, historiskt sett? Hur kommer du att tjäna

som en bra mästarenledare inför nästa tidsålder? Har du god känsla för att vara läromästare? Hur skulle du förklara mästaren över allting? Är det verkligen mästaren över alla levande varelser och allt annat som finns på jorden? Vilken plan har du för hur nästa steg i arbetet ska förlöpa? Hur många människor väntar på att du ska bli deras herde? Är din uppgift betungande? De är fattiga, ömkansvärda, blinda och förlorade och gråter i mörkret "Var är vägen?" Så som de längtar efter att ljuset, likt ett stjärnfall, plötsligt ska sänka sig ner och skingra mörkrets kraft som har förtryckt mänskligheten i så många år. Vem vet hur ängsligt de hoppas och hur de dag och natt längtar efter detta? Dessa djupt lidande människor som förblir fängslade i mörkrets fängelsehålor, utan hopp om frigörelse, inte ens på den dag då ljuset blixtrar till; då de inte skall behöva gråta mer? Dessa bräckliga själar som aldrig får vila lider sannerligen i denna misär. De har sedan länge avskärmats av hänsynslösa rep och historien som är fastfrusen. Vem har någonsin hört ljudet av deras klagorop? Vem har någonsin sett deras olyckliga anleten? Har du någonsin tänkt på hur sorgset och bekymrat Guds hjärta är? Hur kan han stå ut med att se den oskyldiga människan, som han skapade med sina egna händer, och som lider sådana kval? När allt kommer omkring är ju mänskligheten de olyckliga som har förgiftats. Trots det har de överlevt till denna dag, men vem skulle ha trott att de för länge sedan hade blivit förgiftade av den onde? Har du glömt att du är ett av offren? Är du inte villig att på grund av din kärlek till Gud sträva efter att rädda dem som har överlevt? Är du inte villig att använda all din kraft för att återgälda den Gud som älskar människan som sitt eget kött och blod? Hur tolkar du att du ska användas av Gud för att leva ditt extraordinära liv? Besitter du verkligen den beslutsamhet och den självkänsla som behövs för att leva ett meningsfullt liv som en from person som tjänar Gud?

Ur "Hur ska du sköta din framtida uppgift?" i "Ordet framträder i köttet"

617. Du är en skapad varelse – du borde naturligtvis tillbe Gud och sträva efter ett liv med mening. Om du inte tillber Gud utan lever i ditt smutsiga kött, är du då inte bara ett djur i mänsklig klädnad? Eftersom du är en människa bör du göra dig tillgänglig för Gud och uthärda allt lidande! Du bör bestämt och med glädje acceptera det lilla lidande som du är utsatt för i dag och leva ett meningsfullt liv, som Job, och som Petrus. I den här världen bär människan djävulens kläder, äter mat från djävulen och arbetar och tjänar under djävulens tumme och blir fullständigt nedtrampad i hans smuts. Om du

inte förstår meningen med livet eller det sanna levnadssättet, vilken betydelse har då ditt liv? Ni är människor som följer den rätta vägen och söker förbättring. Ni är människor som reser er upp i den stora röda drakens nation, de som Gud kallar rättfärdiga. Är det inte det mest meningsfulla livet?

Utdrag ur "Trosutövning (2)" i "Ordet framträder i köttet"

618. Ni måste sträva efter att göra ert bästa för att älska Gud i denna fridfulla miljö. Ni kommer inte att få några fler tillfällen att älska Gud i framtiden, för folk har bara tillfälle att älska Gud i köttet; när de lever i en annan värld kommer ingen att tala om att älska Gud. Är inte detta vad en skapad varelse är skyldig att göra? Så hur ska ni då älska Gud under ert livs dagar? Har du någonsin funderat över det? Väntar du med att älska Gud tills du har dött? Är inte det tomt prat? Varför strävar du inte efter att älska Gud i dag? Att älska Gud samtidigt som man fortsätter att vara fullt sysselsatt, kan det vara sann kärlek till Gud? Att det sägs att detta steg i Guds verk snart ska nå sitt slut beror på att Gud redan har vittnesbörd inför Satan. Därför finns det inget behov av att människan gör någonting; människan ombeds bara sträva efter att älska Gud de år hon lever – det är nyckeln. Eftersom Guds krav inte är höga och eftersom det finns en brinnande iver i hans hjärta, har han uppenbarat en sammanfattning av nästa steg i verket innan det nuvarande steget har avslutats, och det visar tydligt hur mycket tid som återstår; skulle Gud tala dessa ord så tidigt om han inte var ivrig i sitt hjärta? Att Gud arbetar på detta sätt beror på att tiden är kort. Förhoppningen är att ni ska kunna älska Gud av hela ert hjärta, av hela er själ och av all er kraft, precis så som ni älskar ert eget liv. Är inte detta ett ytterst meningsfullt liv? Var annars skulle du kunna finna livets mening?

Utdrag ur "Kapitel 42" i "Tolkningar av hemligheterna i Guds ord till hela universum" i "Ordet framträder i köttet"

619. Människan måste sträva efter att leva ut ett meningsfullt liv, och borde inte vara nöjd med sina nuvarande omständigheter. För att leva ut Petrus avbild måste hon inneha Petrus kunskap och upplevelser. Människan måste eftersträva sådant som är högre och mer djupgående. Hon måste eftersträva en djupare, renare kärlek till Gud, och ett liv som har värde och mening. Endast detta är liv; endast då blir människan likadan som Petrus. Du måste fokusera på att vara proaktiv inför ditt inträde på den positiva sidan, och får inte underdånigt låta dig glida bakåt för det tillfälliga välbehagets skull samtidigt som du ignorerar mer djupgående, mer specifika och mer praktiska

sanningar. Din kärlek måste vara praktisk, och du måste hitta sätt att frigöra dig från detta lastbara, lättsinniga liv som inte skiljer sig från ett djurs. Du måste leva ut ett meningsfullt liv, ett värdefullt liv, och du får inte lura dig själv eller behandla ditt liv som en leksak att leka med. För alla som siktar på att älska Gud, finns det inga oåtkomliga sanningar, och ingen rättvisa som de inte kan stå upp för. Hur borde du leva ditt liv? Hur borde du älska Gud, och använda denna kärlek för att tillfredsställa hans önskan? Det finns ingen större fråga i ditt liv. Framför allt måste du ha sådana ambitioner och sådan uthållighet, och borde inte vara som de där ryggradslösa veklingarna. Du måste lära dig hur man upplever ett meningsfullt liv, och upplever meningsfulla sanningar, och bör inte behandla dig själv slentrianmässigt på det sättet. Utan att du inser det kommer ditt liv att gå dig förbi; och kommer du att få ett annat tillfälle att älska Gud efter det? Kan människan älska Gud efter att hon har dött? Du måste ha samma ambitioner och samvete som Petrus; ditt liv måste vara meningsfullt, och du får inte leka lekar med dig själv. Som mänsklig varelse, och som en person som strävar efter Gud, måste du noggrant kunna överväga hur du behandlar ditt liv, hur du borde erbjuda dig själv åt Gud, hur du borde ha en mer meningsfull tro på Gud, och eftersom du älskar Gud, hur du borde älska honom på ett sätt som är renare, vackrare och godare.

Utdrag ur "Petrus upplevelser: hans kunskap om tuktan och dom" i "Ordet framträder i köttet"

620. Det här är Guds korrekta krav på mänskligheten och dem som följer honom. Han ställer fem krav på dem som följer honom: sann tro, trogen efterföljelse, absolut underkastelse, genuin kunskap och innerlig vördnad.

När det gäller de här fem punkterna fordrar Gud att folk inte längre ifrågasätter honom eller följer honom med hjälp av sina fantasier eller diffusa och abstrakta synvinklar; de får inte följa Gud med några fantasier eller föreställningar som grundval. Han kräver att alla som följer honom gör det troget, inte halvhjärtat eller oengagerat. När Gud ställer krav på dig, prövar dig, dömer dig, hanterar och beskär dig eller fostrar och slår dig, då ska du underkasta dig obetingat. Du ska inte fråga varför eller ställa villkor, än mindre ska du tala om skäl. Din lydnad måste vara total. Kunskap om Gud är det som folk lider mest brist på. Ofta tvingar de på Gud talesätt, yttranden och ord som inte har med honom att göra och tror att dessa ord uttrycker kunskapen om Gud bäst. De inser inte att de här talesätten, som har sitt ursprung i människors fantasi, deras eget förnuft och deras egen kunskap, inte har det minsta med Guds väsen att göra. Därför vill

jag tala om för er att när det gäller vilken kunskap Gud vill att folk ska ha, så begär han inte bara att du ska erkänna honom och hans ord, utan också att din kunskap om honom ska vara korrekt. Även om du bara kan säga en enda mening eller bara känner till lite grand, så ska denna lilla gnutta kunskap vara korrekt och sann och förenlig med Guds väsen. Gud avskyr nämligen all lovprisning och allt beröm som är orealistiskt eller mindre välbetänkt. Vad han avskyr ännu mer är när folk behandlar honom som luft. Han hatar när folk under diskussioner som berör honom talar utan att bry sig om fakta, pratar som det passar dem utan minsta tvekan och säger precis vad de behagar; vidare hatar han dessa som tror att de känner Gud, skrävlrar om sin kunskap om honom och utan hämningar och förbehåll diskuterar ämnen som rör honom. Det sista av de fem kraven jag nämnde var innerlig vördnad: Det här är Guds ultimata krav på alla dessa som följer honom. När en människa har korrekt och sann kunskap om Gud kan hon verkligen vörda honom och sky det onda. Denna vördnad kommer från djupet av hennes hjärta; denna vördnad ges med glädje och är inte resultatet av påtryckningar från Gud. Gud begär inte att du ska ha en trevlig attityd mot honom, uppföra dig trevligt eller ge honom ett trevligt bemötande; vad han begär är att du vördar honom och fruktar honom i djupet av ditt hjärta. Denna vördnad uppnår du genom att ditt livssinnelag förändras, genom att du vinner kunskap om Gud och förståelse av hans gärningar, genom att du lär känna Guds väsen och erkänner det faktum att du är en av Guds varelser. Att jag använde ordet "innerlig" för att definiera vördnad var för att människorna ska förstå att de måste vörda Gud av hela sitt hjärta.

Utdrag ur "Gud själv, den unike X" i "Ordet framträder i köttet"

621. Nu ska ni alla så snart som möjligt granska er själva för att se hur mycket svek mot mig som finns kvar i er. Jag väntar otåligt på ert svar. Var inte oengagerade när ni har med mig att göra. Jag leker aldrig med människor. Om jag säger något kommer jag absolut att göra det. Jag hoppas att ni alla kan vara människor som tar mina ord på allvar och inte tror att de bara är en science fiction-roman. Vad jag vill ha från er är konkret handling, inte era fantasier. Sedan måste ni svara på de här frågorna från mig: 1. Om du verkligen är en tjänstgörare, kan du då tjäna mig lojalt utan några oengagerade eller negativa inslag? 2. Om du får reda på att jag aldrig har uppskattat dig, kommer du ändå att kunna stanna och tjäna mig resten av livet? 3. Om du har gjort stora ansträngningar och jag ändå är väldigt kylig mot dig, kommer du att kunna fortsätta

arbeta för mig i oklarhet? 4. Om jag inte har tillfredsställt dina småaktiga krav efter att du har gjort något för mig, kommer du att bli nedslagen och besviken på mig eller till och med bli rasande och ropa skällsord? 5. Om du alltid har varit mycket lojal och kärleksfull mot mig och likväl lider av sjukdom, fattigdom och att du blir övergiven av dina vänner och släktingar eller måste uthärda andra motgångar i livet, kommer då din lojalitet och kärlek till mig ändå att bestå? 6. Om inget av det du har föreställt dig i ditt hjärta överensstämmer med vad jag har gjort, hur kommer du då att vandra din framtida väg? 7. Om du inte får något som du hoppades få, kan du då fortsätta att vara min anhängare? 8. Om du aldrig har förstått syftet och betydelsen av mitt verk, kan du då vara en lydig person som inte gör bedömningar och drar slutsatser på ett godtyckligt sätt? 9. Kan du värdesätta alla de ord jag uttalat och allt de arbete jag utfört när jag är tillsammans med mänskligheten? 10. Kan du vara min lojala anhängare, beredd att lida för mig resten av livet även om du inte får något i gengäld? 11. Kan du för min skull låta bli att överväga, planera eller förbereda din framtida överlevnadsväg? De här frågorna är mina sista krav på er och jag hoppas att ni allesamman kan svara mig.

Utdrag ur "Ett mycket allvarligt problem: Svek (2)" i "Ordet framträder i köttet"

622. Vad jag vill ha är din lojalitet och lydnad, just nu, din kärlek och ditt vittnesbörd, just nu. Även om du just nu inte vet vad vittnesbörd är eller vad kärlek är, bör du föra ditt allt till mig, och överlämna de enda skatter du har till mig: din lojalitet och lydnad. Du bör veta att beviset på min seger över Satan finns i människans lojalitet och lydnad, precis som beviset på min fullständiga erövring av människan. Din tro på mig förpliktigar dig att vittna om mig, att vara lojal mot mig och ingen annan, och att vara lydig till slutet. Innan jag börjar nästa steg i mitt verk, hur skall du vittna om mig? Hur skall du vara lojal och lydig mot mig? Fokuserar du hela din lojalitet på din uppgift eller kommer du bara att ge upp? Vill du hellre överlämna dig till vad jag än ordnar (även om det innebär död eller undergång) eller fly halvvägs för att försöka undkomma min tuktan? Jag tuktar dig så att du skall vittna om mig och vara lojal och lydig mot mig. Dessutom kommer den nuvarande tukten att avslöja nästa steg i mitt verk och låta det fortskrida obehindrat. Därför uppmanar jag dig att vara klok och inte behandla ditt liv eller betydelsen av din existens som värdelös sand. Kan du veta exakt vad mitt verk kommer att vara? Vet du hur jag kommer att verka i framtiden och hur mitt verk kommer att utspela sig? Du bör känna till betydelsen av din erfarenhet av mitt verk, och

dessutom betydelsen av din tro på mig. Jag har gjort så mycket; hur skulle jag kunna ge upp halvvägs som du föreställer dig? Jag har utfört ett så omfattande verk; hur skulle jag kunna förstöra det? Jag har verkligen kommit för att avsluta denna tidsålder. Det är sant, men dessutom måste du veta att jag skall inleda en ny tidsålder, inleda ett nytt verk och, framför allt, sprida evangeliet om riket. Du ska alltså veta att det nuvarande verket endast består av att inleda en tidsålder, lägga grunden för evangeliets utbredning i den kommande tiden och i framtiden avsluta tidsåldern. Mitt verk är inte så enkelt som du tror, inte heller så värdelöst eller meningslöst som du kan tro. Därför måste jag fortfarande säga till dig: Du borde ägna ditt liv åt mitt verk, och dessutom borde du hänge dig själv till min ära. Vidare är ditt vittnesbörd om mig det som jag länge har väntat på, och än mer har jag längtat efter att du skall sprida mitt evangelium. Du borde förstå vad som finns i mitt hjärta.

Utdrag ur "Vad vet du om tro?" i "Ordet framträder i köttet"

B. Guds uppmaningar och tröstande ord till människan

623. Gud dömer er idag, han tuktar er och fördömer er, men du måste vara medveten om att syftet med fördömandet är att du ska lära känna dig själv. Han fördömer, förbannar, dömer och tuktar dig så att du ska lära känna dig själv, så att ditt sinnelag ska kunna förändras. Han gör det för att du ska inse ditt värde och förstå att alla hans handlingar är rättfärdiga och i överensstämmelse med hans sinnelag och de krav hans verk ställer, att han verkar i överensstämmelse med sin plan för människans frälsning och att han är den rättfärdige Guden som älskar, frälser, dömer och tuktar människan. Om du bara vet att din status är oansenlig, att du är fördärvad och olydig, men inte vet att Gud önskar klargöra sin frälsning genom den dom och tuktan han utför i dig i dag, då finns det ingen möjlighet för dig att få erfarenhet, och än mindre är du kapabel att fortsätta framåt. Gud har inte kommit för att döda eller förstöra utan för att döma, förbanna, tukta och frälsa. Fram till dess att hans sextusenåriga förvaltningsplan når sitt slut – och han uppenbarar utfallet för varje kategori av människor – kommer målet med Guds verk på jorden att vara frälsning; dess enda syfte är att i grunden fullända dem som älskar honom och föra in dem i underkastelse under hans herravälde. Oavsett hur Gud frälser människor sker alltsamman genom att han får dem att göra sig fria från sin gamla sataniska natur; det vill säga, han räddar dem genom att få dem att söka livet. Om de inte gör det, kommer det inte att finnas något sätt för dem att ta emot Guds frälsning. Frälsningen är Guds eget verk, och att söka efter liv är något som människan måste åta sig för att kunna ta emot frälsningen. I människans ögon är frälsning lika med Guds kärlek, och Guds kärlek kan inte vara tuktan, dom och förbannelser; frälsning måste rymma kärlek, medkänsla och dessutom trösterika ord och gränslösa välsignelser. Folk tror att när Gud frälser människor så gör han det genom att beröra dem med sina välsignelser och sin nåd så att de kan ge sitt hjärta till Gud. Han frälser alltså människor genom att röra vid dem. Den sortens frälsning innebär att man ingår ett avtal. Inte förrän Gud lovar människorna hundrafalt tillbaka underkastar de sig hans namn och strävar efter att för hans skull göra det som är gott och förhålliga honom. Det är inte vad Gud har tänkt sig för människan. Gud har kommit för att verka på jorden för att rädda den fördärvade mänskligheten; det är absolut sant. Om det inte vore så, skulle han definitivt inte ha kommit för att utföra sitt verk personligen. Förr

innefattade hans frälsningsmetod att han visade den största kärlek och medkänsla, i så hög grad att han gav sitt allt till Satan i utbyte mot hela mänskligheten. Vår tid är inte alls som gångna tider: Den frälsning som skänks er i dag äger rum i de sista dagarna, samtidigt som alla klassificeras efter sin sort; de medel som används för er frälsning är inte kärlek eller medkänsla utan tuktan och dom så att människan ska bli mer grundligt frälst. Det enda ni får ta emot är följaktligen tuktan, dom och obarmhärtiga slag, men ni ska veta att det inte finns ett uns av bestraffning i dessa hjärtlösa slag. Oavsett hur stränga mina ord må vara, så är det enda som drabbar er några få ord som ni kanske uppfattar som extremt hjärtlösa, och oavsett hur arg jag må vara är det fortfarande ord av undervisning som regnar över er och jag har inte för avsikt att skada eller döda er. Är inte allt detta fakta? Ni ska veta att idag syftar allt till er frälsning, oavsett om det handlar om rättfärdigt dömande eller hjärtlös förädling och tuktan. Oavsett om var och en idag klassificeras efter sitt slag eller människans kategorier blottläggs, så är syftet med alla Guds ord och allt han gör att rädda dem som verkligen älskar honom. Den rättfärdiga domen syftar till att luttra människan, och den hjärtlösa förädlingen syftar till att rena henne; de stränga orden och tuktan syftar båda till att luttra henne och sker för frälsningens skull. Dagens frälsningsmetod skiljer sig följaktligen från gångna tiders. I dag bringas ni frälsning genom rättfärdigt dömande och det är ett bra redskap för att klassificera var och en av er efter sitt slag. Obarmhärtig tuktan tjänar dessutom som er största frälsning – och vad har ni att säga när ni står inför denna tuktan och dom? Har ni inte alltid åtnjutit frälsning, från början till slut? Ni har sett Gud i köttet och insett hans allmakt och visdom; därtill har ni gång på gång upplevt slag och fostran. Men har ni inte också mottagit enastående nåd? Är ni inte mer välsignade än alla andra? Den nåd ni erfarit är till och med rikligare än den härlighet och de rikedomar som Salomo njöt av! Tänk efter: Skulle era dagar ha kunnat vara så länge om jag inte hade kommit i avsikt att frälsa er utan för att fördöma och straffa er? Skulle ni syndfulla varelser av kött och blod ha kunnat överleva till idag? Om mitt mål bara hade varit att straffa er, varför skulle jag då ha blivit kött och gett mig in på ett så stort projekt? Skulle jag inte ha kunnat straffa er dödliga varelser bara genom att säga ett enda ord? Hade jag fortfarande varit tvungen att förgöra er efter att avsiktligt ha fördömt er? Tror ni fortfarande inte på dessa mina ord? Hade jag kunnat rädda människan enbart genom kärlek och medlidande? Eller hade jag kunnat använda enbart korsfästelsen för att frälsa människan? Bidrar inte mitt

rättfärdiga sinnelag ytterligare till att göra människan fullständigt lydig? Är inte det mer i stånd att frälsa människan helt och hållet?

Utdrag ur "Du bör lägga bort statusens välsignelser och förstå Guds vilja att skänka människan frälsning" i "Ordet framträder i köttet"

625. Alla människor har varit föremål för förfining på grund av Guds ord. Om det inte vore för Gud inkarnerad skulle människan absolut inte välsignas genom att lida på det sättet. Det kan också sägas på detta sätt – de som kan acceptera Guds ords prövningar är välsignade människor. Människor är, baserat på sin ursprungliga kaliber, sitt beteende och sina attityder gentemot Gud, inte värdiga att ta emot denna typ av förfining. Det är för att de har blivit upplyfta av Gud som de har kunnat glädja sig åt denna välsignelse. Folk brukade säga att de inte var värdiga att se Guds ansikte eller höra hans ord. Idag är det helt och hållet på grund av Guds upplyftande och hans barmhärtighet som människor har fått hans ords förfining. Detta är välsignelsen för varenda människa som föds i de sista dagarna – har ni personligen upplevt detta? I vilka aspekter människor bör lida och ha motgångar är fastställt av Gud och bygger inte på människors egna krav. Det är absolut sant. Varenda troende bör ha förmågan att genomgå Guds ords prövningar och lida inom hans ord. Är detta något ni kan se klart och tydligt? För det du har genomlidit har du i gengäld fått dagens välsignelser; om du inte lider för Gud, kan du inte erhålla hans beröm.

Utdrag ur "Genuin kärlek till Gud är spontan" i "Ordet framträder i köttet"

626. Det förutbestämde av Gud före tidsåldrarna att du skulle kunna acceptera domen, tuktan, slagen och förädlingen genom Guds ord och dessutom att du skulle kunna acceptera Guds uppdrag, så därför får du inte bli alltför olycklig när du tuktas. Ingen kan ta ifrån er det arbete som har utförts i ert inre eller de välsignelser som har skänkts er och ingen kan ta bort allt som har givits er. Religiösa människor kan inte tåla att mäta sig med er. Ni har ingen stor expertkunskap om Bibeln och är inte utrustade med religiösa teorier, men eftersom Gud har verkat i er har ni fått mer än någon genom alla tider – och detta är således er största välsignelse. Därför måste ni vara ännu mer hängivna och lojala mot Gud. Eftersom Gud reser dig upp måste du anstränga dig mer så att du är mogen och redo att acceptera Guds uppdrag. Du måste stå stadigt på den plats som Gud har tilldelat dig, sträva efter att tillhöra Guds folk, acceptera rikets utbildning, vinnas av Gud och slutligen bli ett härligt vittnesbörd om honom. Är du

uppfylld av dessa föresatser? Om du är uppfylld av sådana föresatser är det helt säkert att du slutligen kommer att vinnas av Gud och bli ett härligt vittnesbörd om honom. Du måste förstå att det viktigaste uppdraget är att vinnas av Gud och bli ett härligt vittnesbörd om honom. Detta är Guds vilja.

Utdrag ur "Känn till Guds senaste verk och följ i hans fotspår" i "Ordet framträder i köttet"

628. Idag kan du inte bara vara nöjd med hur du är erövrad, utan måste också tänka på den väg du kommer att gå i framtiden. Du måste ha ambitioner och modet att göras fullkomlig, och borde inte alltid tänka på dig själv som oförmögen. Har sanningen favoriter? Kan sanningen med avsikt motsätta sig människor? Om du eftersträvar sanningen, kan den överväldiga dig? Om du står upp för rättvisan, kommer den att slå ner dig? Om det verkligen är din ambition att eftersträva livet, kan livet gäcka dig? Om du är utan sanningen, så är det inte för att sanningen inte erkänner dig, utan för att du håller dig undan från sanningen; om du inte kan stå fast för rättvisan, så är det inte för att det är något fel på rättvisan, utan för att du tror att den inte överensstämmer med fakta; om du inte har vunnit livet efter att ha eftersträvat det i många år, så är det inte för att livet är samvetslöst gentemot dig, utan för att du är samvetslös gentemot livet, och har drivit bort livet; om du lever i ljuset, och har varit oförmögen att vinna ljuset, så beror det inte på att ljuset inte kan lysa upp dig, utan på att du inte har ägnat ljusets existens någon uppmärksamhet, och därför har ljuset tyst avlägsnat sig från dig. Om du inte strävar, så kan man bara säga att du är värdelöst skräp, och inte har något mod i ditt liv, och inte har anden för att motstå mörkrets krafter. Du är för svag! Du är oförmögen att undkomma Satans krafter som belägrar dig, och är bara villig att leva den här sortens säkra och trygga liv och dö i okunskap. Vad du borde uppnå är att sträva efter att bli erövrad; detta är din ovillkorliga skyldighet. Om du låter dig nöja med att bli erövrad, då kör du ut ljusets existens. Du måste lida vedermöda för sanningen, du måste ge dig själv till sanningen, du måste utstå förödmjukelse för sanningen, och för att vinna mer av sanningen måste du genomgå mer lidande. Detta är vad du borde göra. Du får inte kasta bort sanningen för ett fridfullt familjelivs skull, och du får inte förlora ditt livs värdighet och integritet för tillfällig njutnings skull. Du bör sträva mot allt som är vackert och gott, och bör eftersträva en väg i livet som är mer meningsfull. Om du lever ett så vulgärt liv, och inte eftersträvar några mål, slösar du då inte bort ditt liv? Vad kan du vinna av ett sådant liv? Du bör försaka alla köttets njutningar för en sannings skull,

och bör inte kasta bort alla sanningar för lite njutnings skull. Sådana människor har ingen integritet eller värdighet; det finns ingen mening med deras existens!

Utdrag ur "Petrus upplevelser: hans kunskap om tuktan och dom" i "Ordet framträder i köttet"

629. Tro inte att det är så lätt att följa Gud. Nyckeln är att du måste känna honom, du måste känna till hans verk och du måste ha viljan att uthärda svårigheter för hans skull, att offra ditt liv för honom och att göras fullkomlig av honom. Det är denna vision du bör ha. Det kommer inte att gå om du hela tiden har en tendens att tänka på utsikten att få nåd. Tro inte att Gud bara är här för människors nöjes skull eller bara för att skänka dem nåd. Då misstar du dig! Om man inte kan riskera sitt liv för att följa honom, och om man inte kan överge alla världsliga ägodelar för att följa honom, då kommer man med säkerhet inte att kunna följa honom ända till slutet! Du måste ha visioner som din grundval. Om olyckan kommer över dig en dag, vad bör du göra då? Skulle du fortfarande kunna följa honom? Svara inte lättsinnigt på frågan om du skulle kunna följa honom till slutet. Det är bäst att du först öppnar ögonen helt så att du kan se exakt vilken tid vi lever i nu. Även om ni just nu kan vara som pelare till ett tempel, kommer det en tid när alla sådana pelare kommer att gnagas sönder av maskar, så att templet rasar, för idag finns det så många visioner som ni saknar. Ni tänker bara på era egna små världar, och ni vet inte hur man söker på det mest pålitliga och lämpliga sättet. Ni följer inte visionen om dagens verk, inte heller bevarar ni detta i era hjärtan. Har ni tänkt på att er Gud en dag kommer att ta er till en helt okänd plats? Kan ni föreställa er vad det skulle bli av er den dag när jag kanske rycker allt ifrån er? Skulle er energi på den dagen vara som den är nu? Skulle er tro framträda på nytt? När ni följer Gud måste ni känna till den största visionen som är "Gud": Det här är viktigast av allt.

Utdrag ur "Ni måste förstå verket: Följ inte förvirringens väg!" i "Ordet framträder i köttet"

630. Att lära känna Gud genom att tro på honom; detta är det slutliga målet och det som människan skall söka. Du måste anstränga dig för att leva ut Guds ord så att de kan förverkligas i din praktik. Om du bara har dogmatisk kunskap, kommer din tro på Gud att bli till intet. Bara om du också praktiserar och lever ut hans ord kan din tro anses vara fullständig och i enlighet med Guds vilja. På den här vägen kan många människor tala om mycket kunskap, men i deras dödsstund svämmar deras ögon över av tårar, och de hatar sig själva för att ha slösat bort en livstid och levt för ingenting till hög ålder. De förstår bara dogmer men kan inte omsätta sanningen i praktiken och vittna om Gud,

utan springer istället bara hit och dit, flitiga som myror; när de står vid dödens rand ser de till sist att de saknar sant vittnesbörd, att de inte känner Gud alls. Är det inte för sent då? Varför fångar du inte dagen och söker den sanning som du älskar? Varför vänta till i morgon? Om du inte lider för sanningen i livet eller försöker vinna den, kan det vara så att du önskar känna ånger i dödens timme? Varför tror du i så fall på Gud? I själva verket finns det många områden där människan, om hon bara sätter till lite ansträngning, kan omsätta sanningen i praktiken och därmed tillfredsställa Gud. Människans hjärta är ständigt besatt av demoner och därför kan hon inte handla för Guds skull. Snarare färdas hon ständigt fram och tillbaka för köttet, och vinner ingenting i slutänden. Det är av dessa skäl som människan jämt har bekymmer och bedrövelser. Är inte de plågor från Satan? Är detta inte köttets fördärv? Du borde inte lura Gud genom att bara ge läpparnas bekännelse. Snarare måste du vidta konkreta åtgärder. Lura inte dig själv; vad är det för mening med det? Vad kan du vinna på att leva för köttets skull och slita för berömmelse och rikedom?

Utdrag ur "Du borde leva för sanningen eftersom du tror på Gud" i "Ordet framträder i köttet"

632. I dag är det tro som gör att du kan bli erövrad, och det är genom att bli erövrad som du kan tro på alla Jehovas gärningar. Det är enbart på grund av tro som du mottar denna tuktan och dom. Genom denna tuktan och dom blir du erövrad och fullkomliggjord. Utan den sortens tuktan och dom som du mottar i dag skulle din tro vara förgäves, för du skulle inte lära känna Gud; oavsett hur mycket du trodde på honom skulle din tro bara vara ett tomt uttryck utan grund i verkligheten. Det är först när du har tagit emot detta erövringsverk, detta verk som gör dig fullkomligt lydig, som din tro blir sann och pålitlig och ditt hjärta vänder sig till Gud. Även om du drabbas av allvarlig dom och förbannelse på grund av detta ord, "tro", har du likväl sann tro och du tar emot det sannaste, det verkligaste och det dyrbaraste. Det beror på att det endast är under pågående dom som du ser slutmålet för Guds skapelser; det är i denna dom som du inser att Skaparen ska älskas; det är i detta erövringsverk som du skådar Guds arm; det är i denna erövring som du lär dig förstå människolivet till fullo; det är i denna erövring som du vinner människolivets rätta väg och inser den sanna innebörden i begreppet "människa"; det är endast i denna erövring som du ser den Allsmäktiges rättfärdiga sinnelag och hans underbara, härliga anlete; det är i detta erövringsverk som du får kunskap om människans ursprung och förstår hela mänsklighetens "odödliga

historia”; det är i denna erövring du kommer att förstå mänsklighetens förfäder och ursprunget till mänsklighetens fördärv; det är i denna erövring som du mottar glädje och tröst liksom oändlig tuktan, fostran och tillrättavisande ord från Skaparen till den mänsklighet han skapade; det är i detta erövringsverk som du mottar såväl välsignelser såväl som de olyckor som är människans lott ... Beror inte allt detta på att du hade en liten gnutta tro? Och växte inte din tro efter det att du vunnit dessa ting? Har du inte vunnit oerhört mycket? Inte nog med att du har hört Guds ord och sett Guds visdom, utan du har dessutom personligen upplevt varje steg i hans verk. Du kanske invänder att om du inte haft tro så skulle du inte drabbats av denna sorts tuktan eller denna sorts dom. Men då ska du veta att utan tro skulle du inte bara varit oförmögen att ta emot denna sorts tuktan eller denna sorts omsorg från den Allsmäktige, utan du skulle också för evigt ha gått miste om möjligheten att möta Skaparen. Du skulle aldrig ha känt till mänsklighetens ursprung och aldrig förstått meningen med människans liv. Även om din kropp dog och din själ lämnade den, skulle du inte förstå alla Skaparens gärningar, och än mindre skulle du veta vilket stort verk Skaparen utförde på jorden efter det att han skapat mänskligheten. Som medlem av denna mänsklighet som han skapade, är du villig att okunnig falla ner i mörkret på det här viset och drabbas av evigt straff? Vad är det du kommer att möta om du separerar dig från dagens tuktan och dom? Tror du att du kommer att kunna fly från detta svåra liv bara du kommit bort från dagens tuktan? Är det inte så att vad du kommer att möta om du lämnar ”denna plats” är plågsam tortyr eller grym misshandel från djävulens sida? Är det inte outhärdliga dagar och nätter som väntar? Tror du att bara för att du lyckas undkomma denna dom i dag så kan du undgå den där framtida plågan för alltid? Vad kommer att dyka upp? Kommer det verkligen att vara det Shangri-La som du hopps på? Tror du att du kan undkomma den där framtida eviga tuktan bara genom att fly från verkligheten som du gör nu? Kommer du någonsin mer att få den här sortens tillfälle och den här sortens välsignelse? Kommer du att kunna finna dem när du drabbas av olycka? Kommer du att kunna finna dem när hela mänskligheten träder in i vila? Ditt nuvarande lyckliga liv och den där lilla harmoniska familjen du har – kan de ersätta ditt framtida eviga slutmål? Om du verkligen tror, och om denna tro ger dig riktigt mycket, då är allt det vad du – en skapad varelse – har att vinna och även vad du i första hand borde ha haft. Ingenting är till mer nytta för din tro och ditt liv än denna strävan.

633. När Mose slog på klippan och det vatten som Jehova skänkte rann fram, var det på grund av hans tro. När David med hjärtat fyllt av glädje spelade på lyran och prisade mig, Jehova, var det på grund av hans tro. När Job förlorade sin boskap som fyllde bergen och sina utsägliga rikedomar och hans kropp blev full av ömma bölder, var det på grund av hans tro. När han kunde höra min, Jehovas, röst och se min, Jehovas, härlighet, var det på grund av hans tro. Att Petrus kunde följa Jesus Kristus berodde på hans tro. Att han kunde spikas fast på korset för min skull och avge ett härligt vittnesbörd berodde också på hans tro. När Johannes såg Människosönens härliga gestalt berodde det på hans tro. När han såg visionen av de yttersta dagarna berodde det än mer på hans tro. Att de så kallade massorna från de hedniska folken har fått min uppenbarelse och fått veta att jag har återvänt i köttet för att utföra mitt verk bland människorna beror också på deras tro. Alla dessa som slagits ner av mina hårda ord och ändå tröstas av dem och är frälsta – har de inte blivit det på grund av sin tro? De som tror på mig men ändå drabbas av umbäranden, har de inte också förkastats av världen? De som lever utanför mitt ord och flyr undan prövningens lidande, driver de inte alla planlöst genom världen? De liknar höstlöv som fladdrar hit och dit, utan någonstans att vila, än mindre med mina ord till tröst. Är de inte tiggare som vandrar på gatorna utanför himmelriket och driver planlöst från plats till plats, även om min tuktan och förädling inte följer dem? Är världen verkligen din viloplats? Kan du verkligen få ens det blekaste belåtna leende från världen genom att undvika min tuktan? Kan du verkligen använda din flyktiga glädje till att täcka över tomheten i ditt hjärta, den tomhet som inte kan döljas? Du kanske kan lura alla i din familj, men du kan aldrig lura mig. Eftersom din tro är alltför torftig är du fortfarande, än i dag, oförmögen att hitta några av de fröjder som livet har att erbjuda. Jag uppmanar dig: det är bättre att du uppriktigt ägnar halva ditt liv åt mig än att du lever hela livet i medelmåttighet och ständigt slit för köttet samtidigt som du måste gå igenom allt det lidande en människa knappt förmår uthärda. Vad är det för mening med att värdera dig själv så högt och fly från min tuktan? Vad är det för mening med att gömma dig för min tillfälliga tuktan bara för att skörda en evighet av svårigheter, en evighet av tuktan? Jag tvingar faktiskt inte någon att lyda min vilja. Om någon vore verkligt villig att underordna sig alla mina planer skulle jag inte behandla honom illa. Men jag kräver att alla människor tror på

mig, precis som Job trodde på mig, Jehova. Om er tro är större än Tomas tro kommer jag att lovorda den, i er lojalitet kommer ni att finna min lycksalighet och ni kommer helt visst att finna min härlighet under era dagar.

Utdrag ur "Vad det innebär att vara en verklig människa" i "Ordet framträder i köttet"

634. Om jag nu skulle placera olika sorters skatter framför er och be er att välja fritt, skulle de flesta av er – om ni visste att^a jag inte skulle fördöma er – välja rikedomarna och överge sanningen. De bättre bland er skulle avstå från rikedomarna och motvilligt välja sanningen, medan de i mitten skulle ta rikedomarna i ena handen och sanningen i den andra. Skulle då inte ert rätta ansikte bli uppenbart? I valet mellan sanningen och vadhelst ni är lojala mot, kommer ni alla att göra ett sådan val och er inställning kommer att bestå. Är det inte så? Finns det inte många bland er som pendlar mellan rätt och fel? I kampen mellan positivt och negativt, svart och vitt, är ni säkert medvetna om de val ni gjorde mellan familj och Gud, barn och Gud, fred och splittring, rikedom och fattigdom, status och vanlighet, mellan att bli stöttad och övergiven, och så vidare. I valet mellan en fridfull och en brusten familj väljer ni den förra, och det utan tvekan; mellan rikedomar och plikt väljer ni också det förra, då ni till och med saknar viljan att lämna ondskans väg^b; mellan överflöd och fattigdom väljer ni det förra; mellan söner, döttrar, fruar, makar och mig väljer ni de förra; och mellan föreställning och sanning väljer ni åter igen det förra. Inför alla slags onda gärningar från er sida har jag bokstavligen förlorat mitt förtroende för er. Jag är alldeles förbluffad över att era hjärtan är så motvilliga mot att mjukas upp. Många års engagemang och ansträngning har uppenbarligen bara lett till min uppgivenhet och er misströstan om mig. Trots det växer mitt hopp om er för varje dag som går, för min dag har redan utförligt framställts för var och en. Trots det fortsätter ni att söka efter det som hör till mörkret och ondskan, och ni vägrar att släppa greppet. Vad kommer så att bli resultatet för er? Har ni noga övervägt detta någon gång? Om ni ombads att välja igen, vilken ståndpunkt skulle ni då ha? Skulle det fortfarande vara det förra? Skulle det som ni ger mig fortfarande vara besvikelse och hopplös sorg? Skulle era hjärtan fortfarande utgöra er enda rest av värme? Skulle ni fortfarande vara ovetande om vad ni skall göra för att trösta mitt hjärta? I den här stunden, vilket val gör ni? Kommer ni att underkasta er mina ord eller vara trötta på dem? Min dag har framställts inför era ögon och det ni står inför är ett nytt liv och en ny startpunkt. Trots det måste jag berätta för er att den här startpunkten inte utgör början

på tidigare nytt verk, utan slutet på det gamla. Med andra ord, detta är den sista akten. Jag tror att ni alla kommer att förstå vad som är ovanligt med den här startpunkten. Men en dag, inom kort, kommer ni att förstå den sanna meningen med denna startpunkt, så låt oss tillsammans gå förbi den och inleda den kommande finalen! Det jag däremot fortfarande oroar mig över är att ni, när ni står inför orättvisa och rättvisa, alltid väljer det förra. Men allt det tillhör ert förflutna. Jag hoppas också kunna sluta tänka på det som har hänt i ert förflutna, det ena efter det andra, även om det är väldigt svårt. Fast jag har väldigt goda medel för att uppnå det. Låt framtiden ersätta det förgångna och låt skuggorna från ert förflutna skingras i utbyte mot ditt sanna jag av idag. Därför måste jag besvära er att göra valet än en gång: Exakt mot vem är du lojal?

Utdrag ur "Mot vem är du lojal?" i "Ordet framträder i köttet"

635. Ungdomar borde inte sakna ideal, ambitioner eller entusiastisk framstegsiver. De borde inte känna sig modfälda när det gäller sina framtidsutsikter och de borde inte heller förlora sitt hopp i livet eller sin framtidstro. De borde ha uthållighet nog att fortsätta längs den sanningens väg som de nu har valt för att förverkliga sin önskan att offra hela sitt liv för mig. De borde inte vara utan sanningen, och inte heller borde de hysa skenhelighet och orättfärdighet i det fördolda, utan de borde ta rätt ställning och stå fast vid den. De borde inte bara driva omkring, utan de borde hysa en anda av mod att offra och kämpa för rättvisa och sanning. Unga människor borde ha mod att inte ge vika för mörkrets krafter förtryck och att förändra sin tillvaros mening. Unga människor borde inte resignera inför motgångar, utan vara öppna och uppriktiga med en överseende inställning till sina bröder och systrar. Det här är naturligtvis krav jag ställer på alla och även råd jag ger till alla. Men de är särskilt mina tröstande ord till alla de unga. Ni borde praktisera i enlighet med mina ord. I synnerhet unga människor borde inte sakna tåga att avgöra sakfrågor och söka rättvisa och sanning. Vad ni borde sträva efter är allt som är vackert och gott, ni borde skaffa er verklighet på allt positivt och även ta ansvar för ert liv – ni får inte ta lätt på det. Människor kommer till jorden och det är sällan man möter mig. Det är också sällan man har möjlighet att söka och att vinna sanningen. Varför skulle ni då inte sätta värde på denna underbara tid som den rätta vägen att sträva i detta liv? Och varför är ni alltid så avvisande mot sanningen och rättvisan? Varför låter ni den där orättfärdigheten och orenheten som leker med människor få er att alltid trampa på och förstöra er själva. Och varför ägnar ni er åt det

som de orättfärdiga gör, precis som de gamla? Varför imitera ni de gamla tingens gamla sätt? Ert liv borde vara fyllt av rättvisa, sanning och helighet; ert liv borde inte vara så depraverat i så tidig ålder och leda er till att falla ner i Hades. Tycker ni inte att det här är alltför beklagligt? Tycker ni inte att det här är alltför orättvist för er?

Ni borde allesamman utföra ert synnerligen perfekta arbete och offra det på mitt altare som de bästa, unika offergåvor ni ger mig. Ni borde alla ta personlig ställning och stå fasta och inte låta er svepas omkring av varenda vindfläkt som moln på himlen. Ni arbetar hårt halva livet, så varför skulle ni inte söka det slutmål ni borde ha? Ni sliter en halv livstid och ändå låter ni era gris- och hundlika föräldrar släpa sanningen och betydelsen av er personliga överlevnad ner i graven. Tycker du inte att det är en stor orättvisa mot dig? Tycker du inte att det är ytterst meningslöst att leva på det här sättet? Att söka sanningen och den rätta vägen på det här viset kommer till slut att ställa till problem så att grannarna blir oroliga och hela familjen olycklig, och det resulterar i dödliga katastrofer – är det inte ett synnerligen meningslöst liv att du är på det här viset? Vems liv skulle kunna vara mer lyckosamt än ditt, och vems liv skulle kunna vara mer absurt än ditt? Söker du inte mig för att du vill vinna min glädje och få höra tröstande ord? Men när du har virrat omkring ett halvt liv och sedan provocerar mig tills jag är full av vrede och varken bryr mig om dig eller berömmar dig, är då inte hela ditt liv bortkastat? Och hur skulle du kunna ha mage att gå och möta de heligas själar från alla tider som befriats ur skärselden? Ni är likgiltiga mot mig och det slutar med att ni utlöser en ödesdiger katastrof – det vore bättre att ta vara på den här möjligheten och få en lycklig resa över det stora havet och sedan lyssna till mitt ”uppdrag”. Jag sa till dig för länge sedan att du i dag – så likgiltig som du är och ändå ovillig att ge dig av – till slut skulle inordnas och slukas av vågorna som jag har framkallat. Kan ni verkligen skydda er? Är du verkligen helt säker på att ditt nuvarande tillvägagångssätt garanterar att du blir fullkomliggjord? Är inte ditt hjärta väldigt hårt? Den här sortens efterföljelse, den här sortens strävan, den här sortens liv och den här sortens karaktär – hur skulle det kunna få mitt beröm?

Utdrag ur ”Ord till de unga och de gamla” i ”Ordet framträder i köttet”

636. Gud vill inte erövra människor genom tuktan; han vill inte alltid ha människor helt i sitt våld. Han vill att människor skall lyda hans ord och arbeta på ett disciplinerat sätt, och därigenom tillfredsställa hans vilja. Men människor har ingen skam och de gör

ständigt uppror mot honom. Jag tror att det är bäst för oss att finna det enklaste sättet att tillfredsställa honom, det vill säga att lyda alla hans arrangemang och om du verkligen kan uppnå detta kommer du att göras fullkomlig. Är inte detta en enkel, rolig sak? Ta den väg som du borde ta, utan att bry dig alltför mycket om vad andra säger eller tänker. Har du din framtid och ditt öde i dina egna händer? Du rymmer alltid och vill ta en världslig väg, men varför kan du inte ta dig ut? Hur kommer det sig att du tvekar vid en korsning under många år och sedan till sist väljer den här vägen än en gång? Hur kommer det sig att du nu, efter att ha irrat i många år, mot din egen vilja har återvänt till det här huset? Är det här upp till dig? För dem av er i den här strömmen, om ni inte tror det, hör mig bara säga detta: Om du planerar att ge dig av, vänta bara och se om Gud låter dig göra det, och se hur den Helige Ande berör dig – upplev det själv. För att tala klarspråk, även om du drabbas av olycka, måste du genomlida det i denna ström, och om det finns lidande, måste du lida här idag, och du kan inte gå någon annanstans. Ser du det tydligt? Vart skulle du ta vägen? Detta är Guds administrativa förordning. Tror du att det är meningslöst för Gud att välja denna grupp människor? I Guds verk idag blir han inte lätt arg, men om människor vill störa hans plan kan han ändra sitt ansikte på ett ögonblick och vända det från klart till mulet. Så jag råder dig att du slår dig till ro och underkastar dig Guds plan, låter honom fullända dig. Detta är det enda sättet att vara en smart person.

Utdrag ur "Vägen ... (7)" i "Ordet framträder i köttet"

637. Ert slutmål och ert öde är mycket viktiga för er – de väcker allvarlig oro. Ni tror att om ni inte gör saker med stor omsorg, kommer det att vara likvärdigt med att inte ha något slutmål och ert ödes förstörelse. Men har det någonsin slagit er att om de ansträngningar som man gör bara utförs med tanke på deras slutmål så är de bara fruktlöst arbete? Sådana ansträngningar är inte äkta – de är falska och bedrägliga. Om så är fallet kommer de som arbetar för sitt slutmål att få sitt slutliga nederlag, eftersom misslyckanden i människors tro på Gud uppstår på grund av bedrägeri. Jag har tidigare sagt att jag inte tycker om att bli smickrad eller behandlas med inställsamhet eller översvallande förtjusning. Jag vill att ärliga människor ska möta min sanning och mina förväntningar. Än mer tycker jag om när människor är förmögna att visa den yttersta omsorg om och hänsyn till mitt hjärta, och när de till och med kan ge upp allt för min skull. Endast på detta sätt kan mitt hjärta tröstas. Hur många saker hos er tycker jag just

nu inte om? Hur många saker hos er tycker jag om? Har ingen av er begripit allt det fula som ni har visat upp för ert slutmåls skull?

I mitt hjärta vill jag inte såra något hjärta som är positivt och motiverat, och i synnerhet vill jag inte minska energin hos någon som troget gör sin plikt, men jag måste ändå påminna var och en av er om era brister och den smutsiga själen i era hjärtans djup. Syftet med att göra det är att hoppas att ni kommer att kunna frambära ert sanna hjärta när ni möter mina ord, eftersom det jag hatar mest är människors svek mot mig. Jag hoppas bara att ni i det sista stadiet av mitt verk är i stånd att handla utomordentligt väl, är helt hängivna och inte längre är halvhjärtade. Jag hoppas förstås också att ni alla har ett bra slutmål. Jag har trots det fortfarande mitt eget krav, nämligen att ni ska fatta det bästa beslutet när ni frambär er enda och slutgiltiga hängivenhet till mig. Om någon inte har denna enda hängivenhet, kommer den personen med säkerhet att bli Satans klenod och jag kommer inte att fortsätta att använda honom. Jag ska sända hem honom för att bli omhändertagen av sina föräldrar.

Utdrag ur "Om slutmål" i "Ordet framträder i köttet"

638. I framtiden kommer det att avgöras utifrån de handlingar du utför idag, om du blir välsignad eller fördömd. Om ni ska bli fullkomliggjorda av Gud kommer det ske just nu under denna era. Det kommer ingen annan möjlighet i framtiden. Just nu vill Gud verkligen göra er fullkomliga, och detta är inte något talesätt. I framtiden, oavsett vilka prövningar som drabbar er, vilka händelser som äger rum, eller vilka katastrofer som drabbar er, kommer Gud att göra er fullkomliga – detta är ett definitivt och obestridligt faktum. Hur kan man märka detta? Från det faktum att Guds ord genom tidsåldrar och generationer aldrig har uppnått sådan stor höjd som idag – det har trätt in i den högsta världen, och den Helige Andes verk bland människorna idag har tidigare ej skådats. Knappast någon från tidigare generationer har fått smaka detta. Inte ens under Jesus tid fanns dagens uppenbarelser. Stora höjder har nåtts i orden som talas till er, de saker ni förstår och saker ni upplever. Ni ger er inte av mitt i prövningarna och tuktan och detta är tillräckligt för att bevisa att Guds verk har uppnått aldrig tidigare skådad prakt. Detta är inte något som människan är förmögen att göra och inte något som människan upprätthåller, utan snarare är det Guds eget verk. Så från många av Guds verks fakta kan man se att Gud vill fullkomliggöra människan, och han är sannerligen förmögen att fullända er. Om ni har förmågan att se detta, om ni är förmögna att göra denna nya

upptäckt, kommer ni inte att vänta på Jesu andra återkomst, utan istället låter ni Gud fullända er i denna tidsålder. Sålunda ska ni alla göra ert yttersta och inte spara på några ansträngningar så att ni kan bli fullkomliggjorda av Gud.

Utdrag ur "Om att alla utför sina uppgifter" i "Ordet framträder i köttet"

639. Guds önskan är att varje människa skall bli fullkomlig, bli slutgiltigt vunnen av honom, bli fullständigt renad av honom och bli en som han älskar. Det spelar ingen roll om jag säger att ni är bakåtsträvande eller av dålig kaliber – detta är helt och hållet fakta. Att jag säger detta bevisar inte att jag tänker överge dig, att jag har förlorat hoppet om er, än mindre att jag är ovillig att frälsa er. Idag har jag kommit för att göra er frälsnings verk, det vill säga det verk jag gör är en fortsättning på frälsningens verk. Varje människa har möjligheten att göras fullkomlig: Förutsatt att du är villig, förutsatt att du strävar, kommer du till slut att kunna uppnå detta resultat och inte en enda av er kommer att försakas. Om du är av dålig kaliber kommer mina krav på dig att vara i enlighet med din dåliga kaliber; om du är av god kaliber kommer mina krav på dig att vara i enlighet med din goda kaliber; om du är okunnig och obildad kommer mina krav på dig att vara i enlighet med din obildning; om du är bildad kommer mina krav på dig att vara i enlighet med det faktum att du är bildad; om du är gammal kommer mina krav på dig att vara i enlighet med din ålder; om du har förmågan att visa gästfrihet kommer mina krav på dig att vara i enlighet med detta; om du säger att du inte kan erbjuda gästfrihet utan bara kan utföra en viss uppgift, vare sig det nu gäller att sprida evangeliet, ta hand om församlingen eller sköta om andra allmänna angelägenheter, så kommer min fullkomning av dig att vara i enlighet med den uppgift du utför. Att vara lojal, att lyda ända till slutet, och sträva efter Guds överlägsna kärlek – det är detta du måste åstadkomma, och det finns ingen bättre praxis än dessa tre ting. I slutändan måste människan åstadkomma dessa tre ting, och om hon kan åstadkomma dem kommer hon att göras fullkomlig. Men framför allt måste du sträva på riktigt, du måste aktivt pressa framåt och uppåt, och inte vara passiv i detta. Jag har sagt att varje människa har möjlighet att bli fullkomnad och är kapabel att göras fullkomlig, och det är sant, men du försöker inte bli bättre i din strävan. Om du inte uppnår dessa tre kriterier måste du till slut elimineras. Jag vill att alla skall komma ifatt, vill att alla skall få den Helige Andes verk och upplysning och kunna lyda ända fram till slutet, för det är den plikt som var och en av er har att utföra. När ni alla har utfört er plikt, kommer ni alla att ha gjorts

fullkomliga, och ni kommer också att ha ett genljudande vittnesbörd. Alla dessa som har vittnesbörd är de som har vunnit seger över Satan och vunnit Guds löfte, och de är de som kommer att fortsätta leva på det underbara slutmålet.

Utdrag ur "Att återställa människans normala liv och ta henne till ett underbart slutmål" i "Ordet framträder i köttet"

640. Mänskligheten, som har övergivit den Allsmäktiges levnadsförsörjning, känner inte till meningen med existensen, men är likväl rädd för döden. Utan hjälp eller stöd, och likväl ovilliga att sluta sina ögon, stålsätter människorna sig för att dra ut på en usel tillvaro i denna värld, påsar av kött som inte anar sina egna själar. Du lever på det här viset, utan hopp, liksom andra, utan mål. Enbart den Helige i legenden kommer för att rädda de människor som, klagande mitt i sitt lidande, desperat längtar efter hans ankomst. Än så länge har denna tro inte förverkligats i dem som saknar medvetande. Icke desto mindre längtar de efter det så. Den Allsmäktige förbarmar sig över de människor som lidit djupt. Samtidigt är hans tålmod slut med dessa människor som saknar medvetande, eftersom han har fått vänta allt för länge på att få svar från mänskligheten. Han önskar att söka, att söka ditt hjärta och din ande, för att ge dig vatten och bröd, och för att väcka dig så att du slipper törsta och hungra mer. När du är utmattad och börjar känna något av världens dystra tröstlöshet, var inte vilse, fäll inga tårar. Allsmäktige Gud, Väktaren, kommer alltid att välkomna din ankomst. Han vakar vid din sida, väntar på att du ska vända tillbaka. Han väntar på den dag du plötsligt erinrar dig dina minnen och inser faktumet att du kommer från Gud, men vid något tillfälle som ingen känner till förlorade riktningen, vid något tillfälle ingen känner till föll medvetslös vid dikesrenen och än en gång vid något tillfälle ingen känner till förvärvade en "fader". Utöver detta inser du att den Allsmäktige funnits där hela tiden, att han under lång, lång tid hållit vakt och inväntat din återkomst. Med förtvivlad längtan har han sett på, väntat på respons utan något svar. Hans tillsyn är ovärderlig, och den finns till för det mänskliga hjärtat och den mänskliga andens skull. Måhända är hans tillsyn oändlig, och måhända har den ett slut. Men du bör veta exakt var ditt hjärta och din ande är just nu.

Utdrag ur "Den Allsmäktiges suckande" i "Ordet framträder i köttet"

641. Guds kärlek och medlidande genomsyrar hans förvaltningsverk in i minsta detalj och Gud fortsätter outtröttligt, oberoende av om människor kan förstå hans goda intentioner, att utföra det verk som han avser att åstadkomma. Oavsett hur mycket

människor förstår av Guds förvaltning kan alla inse fördelarna och den hjälp som kommer av det verk som Gud utför. Kanske har du inte känt något av den kärlek eller det liv som Gud ger idag, men så länge du inte överger Gud och inte ger upp din föresats att sträva efter sanningen kommer det alltid en dag då Guds leende uppenbaras för dig. För syftet med Guds förvaltningsverk är att återvinna den mänsklighet som är under Satans domän, inte att överge den mänsklighet som har blivit fördärvad av Satan och motsätter sig Gud.

Utdrag ur "Människan kan endast bli räddad under Guds pågående förvaltning" i "Ordet framträder i köttet"

642. Medan Guds frälsningsverk pågår kommer varje människa som kan bli frälst att bli frälst så långt som möjligt, och ingen av dem kommer att förkastas, för syftet med Guds verk är att rädda människan. Alla dessa som är oförmögna att förändra sitt sinnelag under den tid då Gud frälser människan – liksom alla dessa som är oförmögna att underkasta sig Gud helt och hållet – kommer att bli föremål för straff. Detta stadium av verket – ordens verk – kommer att uppenbara för människorna alla de möjligheter och hemligheter som de inte förstår, så att de kan förstå Guds vilja och vad Gud kräver av dem, och så att de kan ha de förutsättningar som krävs för att omsätta Guds ord i handling och förändra sitt sinnelag. Gud utför sitt verk enbart med hjälp av ord och straffar inte folk för att de är lite upproriska; nu är nämligen frälsningsverkets tid. Om alla som agerar upproriskt straffades skulle ingen ha möjlighet att bli frälst; alla skulle straffas och falla ner i Hades. Syftet med att döma människorna med ord är att låta dem lära känna sig själva och underkasta sig Gud, inte att straffa dem med denna dom. Under den tid då ordens verk pågår kommer många människor att blotta sin upproriskhet och sitt trots liksom sin olydnad mot den inkarnerade Guden. Likväl kommer Gud inte att straffa alla dessa människor, utan han kommer bara att kasta bort dem som är alltigenom fördärvade och inte kan räddas. Han kommer att överlämna deras kött till Satan och, i några få fall, göra slut på deras kött. De som återstår kommer att fortsätta att följa och uppleva hur de blir åtgärdade och beskurna. Om dessa människor, medan de följer, fortfarande inte kan acceptera att bli åtgärdade och beskurna utan blir mer och mer degenererade, kommer de att ha förlorat sin möjlighet till frälsning. Varje människa som har accepterat att erövrats av ord kommer att ha rikliga tillfällen att bli frälst; Guds frälsning av var och en av dessa människor kommer att visa hans oerhörda mildhet. De kommer med andra ord att visas den största tolerans.

Så länge människor vänder tillbaka från den felaktiga vägen, och så länge de kan ångra sig, kommer Gud att ge dem möjligheter att vinna hans frälsning. Första gången människor gör uppror mot Gud har han ingen åstundan att döda dem, utan tvärtom gör han allt han kan för att rädda dem. Om någon verkligen inte har något utrymme för frälsning kommer Gud att förkasta honom. Skälet till att Gud dröjer med att straffa vissa människor är att han önskar rädda alla som kan räddas. Han dömer, upplyser och vägleder människor enbart med ord och använder inte en spira för att slå ihjäl dem. Syftet och meningen med verkets sista stadium är att skänka människor frälsning med hjälp av ord.

Utdrag ur "Du bör lägga bort statusens välsignelser och förstå Guds vilja att skänka människan frälsning" i "Ordet framträder i köttet"

643. I den vidsträckta världen har oräkneliga förändringar ägt rum – hav har slammat igen till fält, fält har svämmat över och blivit hav, om och om igen. Förutom han som härskar över alla ting i universum finns det ingen som kan leda och vägleda detta människosläkte. Det finns ingen mäktig som arbetar eller gör förberedelser för människosläktet, och än mindre någon som kan leda detta människosläkte till det ljusa slutmålet och befria det från jordiska orättvisor. Gud begråter mänsklighetens framtid, han sörjer över mänsklighetens fall och det smärtar honom att mänskligheten steg för steg går mot förfall och vägen utan återvändo. En mänsklighet som har krossat Guds hjärta och förnekat honom för att söka den onde: Har någon någonsin ägnat en tanke åt vart en sådan mänsklighet kan vara på väg? Det är av just denna orsak som ingen känner Guds vrede, som ingen söker ett sätt att behaga Gud eller försöker närma sig Gud, och dessutom, som ingen försöker förstå Guds sorg och smärta. Även efter att ha hört Guds röst fortsätter människan på sin egen väg, framhärdat i att irra bort från Gud, undviker Guds nåd och omvårdnad och skyr hans sanning och föredrar att sälja sig själv till Satan, Guds fiende. Och vem har ägnat någon tanke – om mänskligheten skulle framhärda i sin halsstarrighet – åt hur Gud kommer att agera gentemot denna mänsklighet som har avvisat honom utan en blick tillbaka? Ingen vet att orsaken till Guds upprepade påminnelser och förmaningar är att han i sina händer har förberett en katastrof utan like som kommer att vara outhärdlig för människans kött och själ. Denna katastrof är inte bara ett straff för köttet utan även för själen. Detta måste du veta: När Guds plan går om intet, och när hans påminnelser och förmaningar inte väcker något

gensvar, vad för slags vrede kommer han då att släppa lös? Det kommer inte att likna något som någon skapad varelse någonsin upplevt eller hört. Och därför säger jag att denna katastrof saknar motstycke och aldrig kommer att upprepas. För Guds plan är att enbart denna gång skapa mänskligheten och att enbart denna gång rädda mänskligheten. Detta är första gången och även den sista. Därför kan ingen förstå de omsorgsfulla avsikter och den ivriga förväntan med vilka Gud räddar mänskligheten denna gång.

Utdrag ur "Gud är källan till människans liv" i "Ordet framträder i köttet"

Fotnoter:

- a. I originaltexten utelämnas "om ni visste".
- b. "Lämna ondskans väg": i originalet "återvända till stranden", ett kinesiskt uttryck med denna betydelse.

C. Guds varningar till människan

644. De som vill vinna liv utan att förlita sig på den sanning som talas av Kristus är de mest löjeväckande människorna på jorden, och de som inte accepterar livets väg som Kristus för med sig har förlorat sig i fantasier. Och därför säger jag att de som inte accepterar Kristus av de sista dagarna ska för alltid föraktas av Gud. Kristus är människans ingång till riket under de sista dagarna, som ingen kan kringgå. Ingen kan bli fullkomnad av Gud utom genom Kristus. Du tror på Gud och därmed måste du acceptera hans ord och lyda hans väg. Du får inte bara tänka på att vinna välsignelser utan att ta emot sanningen eller acceptera livets försörjning. Kristus kommer under de sista dagarna, så att alla de som uppriktigt tror på honom kan försees med liv. Hans verk är till för att avsluta den gamla tidsåldern och träda in i den nya och utgör den väg som måste följas av alla de som vill träda in i den nya tidsåldern. Om du inte är i stånd att erkänna honom utan istället fördömer, hädar eller till och med förföljer honom ska du nödvändigt brinna i all evighet och kommer aldrig att träda in i Guds rike. För denne Kristus är själv den Helige Andes uttryck, Guds uttryck, den ende som Gud har anförtrott att uträtta hans verk på jorden. Och därför säger jag, att om du inte kan acceptera allt som Kristus av de sista dagarna gör, då hädar du mot den Helige Ande. Den vedergällning som ska drabba den som hädar mot den Helige Ande är uppenbar för alla. Jag säger också till dig att om du motsätter dig Kristus av de sista dagarna och förnekar honom, finns det ingen som kan bära konsekvenserna åt dig. Vidare kommer du från och med den dagen inte att få en ny möjlighet att vinna Guds godkännande; även om du försöker friköpa dig själv kommer du aldrig mer att skåda Guds ansikte. För det du motsätter dig är inte en människa, det du förnekar är inte någon ynklig varelse, utan Kristus. Är du medveten om denna konsekvens? Du har inte gjort ett litet misstag, utan begått ett avskyvärt brott. Och därför råder jag alla att inte visa tänderna inför sanningen eller komma med omdömeslös kritik, för endast sanningen kan ge dig liv och inget annat än sanningen kan låta dig födas på nytt och skåda Guds ansikte.

Utdrag ur "Endast de sista dagarnas Kristus kan ge människan det eviga livets väg" i "Ordet framträder i köttet"

645. Vi litar på att inget land och ingen makt kan stå i vägen för det som Gud vill uppnå. De som försvårar Guds verk, motsätter sig Guds ord samt stör och skadar Guds plan ska i slutändan bestraffas av Gud. Den som trotsar Guds verk kommer att skickas till helvetet. Varje land som trotsar Guds verk skall förstöras. Varje nation som reser sig

för att motsätta sig Guds verk ska rensas bort från den här jorden och upphöra att existera. Jag uppmanar folket i alla nationer, länder och till och med industrier att lyssna på Guds röst, betrakta Guds verk, vara uppmärksam på människosläktets öde och att därmed göra Gud till det heligaste, mest hedervärda, högsta och enda föremålet för tillbedjan bland mänskligheten och låta hela mänskligheten leva under Guds välsignelse, precis som Abrahams ättlingar levde under Jehovas löfte och precis som Adam och Eva, som ursprungligen skapades av Gud, levde i Edens lustgård.

Guds verk är likt mäktigt böljande vågor. Ingen kan hindra honom och ingen kan stoppa hans steg. Bara de som lyssnar uppmärksam på hans ord, och som söker och törstar efter honom, kan följa i hans fotspår och ta emot hans löfte. De som inte gör det skall utsättas för överväldigande katastrof och välförtjänt bestraffning.

Utdrag ur "Gud styr över hela mänsklighetens öde" i "Ordet framträder i köttet"

646. Gud söker dem som längtar efter att han ska visa sig. Han söker dem som kan höra hans ord, de som inte har glömt hans uppdrag och som ger honom sitt hjärta och sin kropp. Han söker dem som är lika lydiga som små barn inför honom och inte motsätter sig honom. Om du inte hindras av någon kraft i din hängivenhet till Gud, då ska Gud visa dig nåd och välsigna dig. Om du har en hög ställning, ett ärofyllt rykte, ett överflöd av kunskap, rikligt med tillgångar och många människors stöd, och dessa saker ändå inte hindrar dig från att komma inför Gud och ta emot hans kallelse och uppdrag, för att göra vad Gud begär av dig, då ska allt du gör vara det mest betydelsefulla på jorden och det mest rättfärdiga hos människosläktet. Om du avfärdar Guds kallelse för din status och dina egna måls skull, då ska allt du gör vara förbannat och till och med föraktat av Gud. Du är kanske en president, en vetenskapsman, en pastor eller en äldste. Hur hög din ställning än är, om du förlitar dig på din kunskap och förmåga i allt du företar dig, kommer du alltid att vara ett misslyckande, och aldrig få ta del av Guds välsignelser eftersom Gud inte accepterar någonting du gör och medger inte att din karriär är rättfärdig eller accepterar att du arbetar för människosläktets bästa. Han kommer att säga att allt du gör är att använda människosläktets kunskap och styrka för att beröva människan Guds beskydd och förneka Gud välsignelser. Han kommer att säga att du leder människosläktet mot mörker, mot död och mot början på en tillvaro utan begränsningar i vilken människan har förlorat Gud och hans välsignelse.

Utdrag ur "Gud styr över hela mänsklighetens öde" i "Ordet framträder i köttet"

647. Vill ni veta roten till att fariséerna motsatte sig Jesus? Vill ni veta fariséernas väsen? De var fulla av fantasier om Messias. Dessutom trodde de bara att Messias skulle komma men de sökte ändå inte livets sanning. Och därför väntar de än idag på Messias, för de har ingen kunskap om livets väg och vet inte vad sanningens väg är. Hur skulle ni säga att sådana dåraktiga, envisa och okunniga människor kan vinna Guds välsignelse? Hur skulle de kunna se Messias? De motsatte sig Jesus för att de inte kände riktningen för den Helige Andes verk, för att de inte kände sanningens väg som Jesus talade om och dessutom för att de inte förstod Messias. Och eftersom de aldrig hade sett Messias och aldrig hade varit i Messias sällskap gjorde de misstaget att fåfängt klamra sig fast vid namnet Messias samtidigt som de motsatte sig Messias väsen med alla tillgängliga medel. Dessa fariséer var till sitt väsen envisa och arroganta och hörsammade inte sanningen. Principen för deras tro på Gud är: Oavsett hur djup din förkunnelse är, oavsett hur hög din auktoritet är så är du inte Kristus om du inte kallas för Messias. Är det inte absurda och löjliga synpunkter? Jag frågar er igen: Är det inte extremt lätt för er att begå de första fariséernas misstag, med tanke på att ni inte har den ringaste förståelse av Jesus? Kan du urskilja sanningens väg? Kan du uppriktigt garantera att du inte kommer att motsätta dig Kristus? Har du förmåga att följa den Helige Andes verk? Om du inte vet om du kommer att motsätta dig Kristus så säger jag att du redan lever på dödens rand. De som inte kände Messias kunde alla motsätta sig Jesus, avvisa Jesus och baktala honom. Människor som inte förstår Jesus kan alla förneka honom och skymfa honom. Dessutom kan de se Jesu återkomst som Satans bedrägeri och fler människor ska fördöma Jesus som har återvänt till köttet. Blir ni inte rädda av allt det här? Det ni möter ska vara en hädelse av den Helige Ande, ödeläggelse av den Helige Andes ord till kyrkorna och avvisandet av allt som uttrycks av Jesus. Vad kan ni vinna från Jesus om ni är så förvirrade? Hur kan ni förstå Jesu verk när han återvänder till köttet på ett vitt moln, om ni envist vägrar inse era fel? Jag säger följande: Människor som inte accepterar sanningen utan blint väntar på Jesu ankomst på vita moln kommer säkert att häda den Helige Ande och de är den kategori som ska förgöras. Ni vill bara ha Jesu nåd och bara njuta av den lycksaliga himmelska världen men har aldrig hörsammat de ord som Jesus har talat och aldrig tagit emot den sanning som uttrycks av Jesus när han återvänder till köttet. Vad kommer ni att lyfta fram i utbyte mot Jesu återkomst på ett vitt moln? Är det er uppriktighet med vilken ni gång på gång begår synder och sedan

bekänner dem, om och om igen? Vad kommer ni att erbjuda som offer till Jesus som återvänder på ett vitt moln? Är det åren av arbete som ni berömmar er av? Vad kommer ni att lyfta fram för att få den Jesus som återvänt att lita på er? Är det er arroganta natur som inte hörsammar någon sanning?

Utdrag ur "När du skådar Jesu andliga kropp har Gud förnyat himmel och jord" i "Ordet framträder i köttet"

648. Jag säger er att de som tror på Gud på grund av tecknen säkert är den kategori som ska drabbas av förstörelse. De som är oförmögna att acceptera orden från Jesus som har återvänt till köttet är säkert helvetets avkommor, ärkeängelns ättlingar, den kategori som ska bli föremål för evig förstörelse. Många kanske inte bryr sig om vad jag säger, men jag vill ändå säga till alla så kallade helgon som följer Jesus att när ni med egna ögon ser Jesus stiga ner från himlen på ett vitt moln kommer det att vara det offentliga framträdandet av rättfärdighetens sol. Det kanske ska komma en tid av stark upprymdhet för dig, men då ska du veta att den tid då du bevittnar hur Jesus stiger ner från himlen också är den tid när du går ner till helvetet för att bli straffad. Det kommer att vara slutet på Guds förvaltningsplan och det är då Gud kommer att belöna de goda och straffa de onda. För Guds dom kommer att ha upphört innan människan ser tecken, då sanningens uttryck är allt som finns. De som accepterar sanningen och inte söker tecken och följaktligen har blivit renade ska ha kommit tillbaka inför Guds tron och låtit sig omfamnas av Skaparen. Endast de som framhärdar i tron att "den Jesus som inte rider på ett vitt moln är en falsk Kristus" ska bli föremål för evig bestraffning, för de tror bara på den Jesus som visar tecken men erkänner inte den Jesus som förkunnar allvarlig dom och kungör livets sanna väg. Och därmed kan det bara vara så att Jesus tar itu med dem när han öppet återvänder på ett vitt moln. De är för envisa, för självsäkra, för arroganta. Hur kan sådana vanartade personer belönas av Jesus? Jesu återkomst är en stor frälsning för dem som har förmåga att acceptera sanningen, men för dem som är oförmögna att acceptera sanningen är den ett tecken på fördömelse. Ni ska söka er egen väg och inte häda den Helige Ande och förkasta sanningen. Ni ska inte vara okunniga och arroganta utan sådana som följer den Helige Andes ledning och längtar efter och söker sanningen; endast på det sättet kommer ni att dra nytta. Jag råder er att vandra på Gudstrons väg med omsorg. Dra inga förhastade slutsatser; och var inte heller flyktiga och tanklösa i er tro på Gud. Ni ska veta att de som tror på Gud åtminstone ska vara ödmjuka och vördnadsfulla. De som har hört sanningen och ändå rynkar på näsan

åt den är dåraktiga och okunniga. De som har hört sanningen och ändå sorglöst drar förhastade slutsatser eller fördömer den är överöst med arrogans. Ingen som tror på Jesus är kvalificerad att förbanna eller fördöma andra. Ni ska alla vara personer som är rationella och accepterar sanningen. Kanske tror du, efter att ha hört sanningens väg och läst livets ord, att bara ett av 10 000 av dessa ord stämmer överens med dina övertygelser och Bibeln och då bör du fortsätta söka i det tiotusende ordet av dessa. Jag råder dig ändå att vara ödmjuk, att inte vara för självsäker och inte upphöja dig själv för mycket. Om du har en så ringa vördnad för Gud i ditt hjärta kommer du att vinna större upplysning. Om du ingående granskar och upprepade gånger begrundar dessa ord ska du förstå om de är sanningen eller inte, och om de är liv eller inte. Kanske kommer vissa människor blint att fördöma dessa ord efter bara att ha läst några få meningar och säga: "Det här är inget annat än någon slags upplysning från den Helige Ande" eller "Det här är en falsk Kristus som har kommit för att bedra människor". De som säger sådana saker är förblindade av okunskap! Du förstår för lite av Guds verk och visdom och jag råder dig att börja om från början! Ni får inte blint fördöma de ord som uttalas av Gud på grund av framträdandet av några falska Kristusfigurer i de sista dagarna, och ni får inte bli sådana som hädar den Helige Ande för att ni fruktar bedrägeri. Skulle inte det vara mycket beklagligt? Om du efter omfattande granskning fortfarande tror att dessa ord inte är sanningen, inte är vägen, inte är uttryckta av Gud, ska du slutligen bli straffad och utan välsignelser. Om du inte kan acceptera en sådan sanning som framförs så enkelt och så tydligt, är du då inte olämplig för Guds frälsning? Är du inte någon som inte är lycklig nog att komma tillbaka inför Guds tron? Fundera över det! Var inte obetänksam och impulsiv och behandla inte tron på Gud som en lek. Tänk för ditt slutmåls skull, för dina framtidsutsiktens skull, för ditt livs skull och ta dig själv på allvar. Kan du acceptera dessa ord?

Utdrag ur "När du skådar Jesu andliga kropp har Gud förnyat himmel och jord" i "Ordet framträder i köttet"

649. Kristus i de sista dagarna ska använda sanningen till att undervisa människor runt om på jorden och göra alla sanningar kända för dem. Det är domens verk av Gud. Många känner en oro inför den andra inkarnationen av Gud, för människan har svårt att tro att Gud skulle bli kött för att utföra domens verk. Jag måste ändå berätta för er att Guds verk ofta vida överskrider människans förväntningar och är svårt att acceptera för människans sinnen. För människor är endast maskar på jorden, medan Gud är den

Allrahögste som uppfyller universum. Människans sinne är likt ett hål med stinkande vatten som bara ger upphov till maskar, medan varje stadium av verket som styrs av Guds tankar är ett destillat av Guds visdom. Människan vill ständigt strida med Gud, om vilket jag säger att det är självklart vem som kommer att lida en förlust i slutändan. Jag uppmanar er alla att inte betrakta er själva som värda mer än guld. Om andra kan acceptera Guds dom, varför kan då inte du göra det? Hur mycket högre står du än andra? Om andra kan böja sina huvuden inför sanningen, varför kan inte du också göra det? Guds verk har en inneboende drivkraft som inte går att hejda. Han kommer inte att upprepa domens verk än en gång enbart på grund av den ”insats” du har gjort, och du kommer att bli överväldigad av ånger över att du låtit en sådan bra möjlighet gå dig förbi. Om du inte tror på mina ord, vänta då bara tills den stora vita tronen i skyn faller dom över dig! Du måste känna till att alla israeliter försmådde och förnekade Jesus, och ändå fortsätter faktumet med Jesu försoning av mänskligheten att spridas till universums gräns. Är inte detta en verklighet som Gud skapade för länge sedan? Om du fortfarande väntar på att Jesus ska ta dig upp till himlen, då säger jag att du är en trotsig bit dött trä.^a Jesus kommer inte att erkänna en falsk troende som du, som är illojal mot sanningen och endast söker välsignelser. Tvärtom kommer han, utan barmhärtighet, att kastar dig i eldsjön för att du ska brinna i tiotusentals år.

Utdrag ur ”Kristus utför domens verk med sanningen” i ”Ordet framträder i köttet”

650. Gud skapade den här världen. Han skapade den här mänskligheten och dessutom var han den grekiska kulturens och mänskliga civilisationens arkitekt. Enbart Gud tröstar detta människosläkte och enbart Gud bryr sig om detta människosläkte både natt och dag. Människans utveckling och framsteg går inte att skilja från Guds suveränitet, och människosläktets historia och framtid går inte att skilja från Guds arrangemang. Om du är en sann kristen, då tror du säkerligen att ett lands eller en nations uppgång och fall sker i enlighet med Guds arrangemang. Bara Gud själv känner till ett lands eller en nations öde och endast Gud kontrollerar människosläktets riktning. Om mänskligheten vill ha ett gott öde, om ett land vill ha ett gott öde, då behöver människan böja sig inför Gud i tillbedjan, ångra sig och erkänna sina synder inför Gud. Annars kommer människans öde och slutmål oundvikligen att bli katastrofala.

Utdrag ur ”Gud styr över hela mänsklighetens öde” i ”Ordet framträder i köttet”

651. För ert eget ödes skull bör ni söka Guds godkännande. Det betyder att ni, eftersom ni inser att ni räknas till Guds hus, bör ge honom sinnesfrid och behaga honom i allt. Med andra ord måste era handlingar vara principfasta och i enlighet med sanningen. Om detta ligger bortom din förmåga kommer du att föraktas och avvisas av Gud och stötas bort av alla människor. Om du har fallit dithän kan du inte längre räknas som tillhörig i Guds hus. Det är vad det innebär att inte ha Guds godkännande.

Utdrag ur "Tre förmaningar" i "Ordet framträder i köttet"

652. Mina krav må vara enkla, men vad jag säger är inte så enkelt som att ett plus ett är lika med två. Om allt ni gör är att tala på måfå om detta och svamla med tomma, välformulerade uttalanden, då kommer era ritningar och era önskemål för evigt att vara en tom sida. Jag har inget medlidande med dem av er som lider under många år och jobbar hårt utan något att visa upp. Tvärtom behandlar jag dem som inte tillgodoser mina krav med straff, inte med belöningar, än mindre med någon sympati. Du kanske tror att eftersom du har lagt ner hårt arbete, oavsett vilket, under många år med att vara en följare, så kommer du i alla fall kunna få en skål med ris i Guds hus för att du är en tjänstgörare. Jag skulle säga att de flesta av er tänker på det här sättet, eftersom ni fram till nu alltid har ägnat er åt principen om hur man utnyttjar något och inte blir utnyttjad. Så jag säger nu till er på allvar: Jag bryr mig inte om hur förtjänstfullt ert hårda arbete är, hur imponerande era kvalifikationer är, hur noga ni följer mig, hur kända ni är, eller hur förbättrad er attityd är; så länge ni inte har gjort vad jag har krävt, kommer ni aldrig att kunna vinna mitt beröm. Avskriv alla dessa av era idéer och beräkningar så tidigt som möjligt och börja ta mina krav på allvar. Annars kommer jag alla förvandla människor till aska för att få ett slut på mitt verk och i bästa fall förvandla mina år av verksamhet och lidande till ingenting, för jag kan inte föra in mina fiender och människor som osar av ondska efter Satans föredöme i mitt rike, in i nästa tidsålder.

Utdrag ur "Överträdelser kommer att leda människan till helvetet" i "Ordet framträder i köttet"

653. Nu är den tid då min Ande gör stora ting och jag påbörjar mitt verk bland de hedniska nationerna. Det är också den tid då jag klassificerar alla skapade varelser, och sätter var och en i sin respektive kategori, så att mitt verk kan fortskrida snabbare och mer effektivt. Det jag därmed ber dig om är fortfarande att du offrar hela din varelse för allt mitt verk och dessutom att du tydligt urskiljer och är säker på allt det verk jag har gjort i dig och lägger all din styrka på mitt verk så att det kan bli mer effektivt. Det här är

vad du måste förstå. Upphör med att kämpa mot varandra, söka efter en väg tillbaka eller leta efter köttsliga bekvämligheter, vilket skulle försena mitt verk och förstöra din underbara framtid. Att göra så skulle inte alls ge dig något skydd utan enbart förstörelse. Vore inte det väldigt dumt av dig? Det som du så girigt njuter av i dag är samma sak som förstör din framtid, medan smärtan som du lider av i dag är just det som kommer att skydda dig. Du måste vara ytterst medveten om dessa saker, så att du kan undvika att falla offer för de lockelser från vilka du kommer att få svårt att frigöra dig och undvika att hamna i den täta dimman och inte kunna hitta solen. När den täta dimman skingras kommer du att befinna dig vid den stora dagens dom. Vid den tiden kommer min dag att ha nått fram till mänskligheten. Hur ska du komma undan min dom? Hur ska du kunna stå ut med solens brännande hetta? När jag ger människan av mitt överflöd vårdar hon det inte vid sitt bröst. I stället kastar hon det åt sidan på en plats där ingen kommer att lägga märke till det. När min dag sänker sig över människan kommer hon inte längre att kunna hitta mitt överflöd eller den bittra sanningens ord som jag sade till henne för länge sedan. Hon kommer att gråta och jämra sig, eftersom hon har förlorat ljusets klara sken och fallit ner i mörker. Det ni ser i dag är bara min muns vassa svärd. Ni har inte sett staven i min hand eller lågan med vilken jag bränner människan, och det där därför ni fortfarande är högfärdiga och hårda i min närvaro. Det är därför ni fortfarande kämpar med mig i mitt hem och med den mänskliga tungan invänder mot det som jag har talat med min mun. Människan fruktar mig inte och trots att hon har fortsatt vara min fiende ända fram till i dag, fruktar hon mig inte över huvud taget. Ni har de orättfärdigas tungor och tänder i era munnar. Era ord och gärningar påminner om ormen som lockade Eva att synda. Av varandra begär ni öga för öga och tand för tand, och i min närvaro kämpar ni för att få ställning, berömmelse och vinst för er själva, samtidigt som ni inte vet att jag i hemlighet ser era ord och gärningar. Innan ni ens kommer inför mig har jag lodat era hjärtans djup. Människan vill alltid komma undan min hands grepp och undvika mina ögons betraktelse, men jag har aldrig flytt undan hennes ord eller gärningar. I stället låter jag medvetet de orden och gärningarna nå mina ögon så att jag kan tukta människan för hennes orättfärdighet och verkställa en dom över hennes uppror. Människans hemliga ord och gärningar förblir alltså alltid inför mitt domarsäte, och mitt domarsäte har aldrig lämnat människan eftersom hennes uppror är för mycket. Mitt verk är att bränna och rena alla människans ord och

gärningar som yttrades och utfördes i närvaro av min Ande. På så vis^b kommer människor förbli lojala mot mig när jag lämnar jorden och fortsätta tjäna mig som mina heliga tjänare gör i mitt verk och låta mitt verk på jorden fortsätta ända till den dag då det är slutfört.

Utdrag ur "Arbetet med att sprida evangeliet är också arbetet med att frälsa människorna" i "Ordet framträder i köttet"

654. På jorden stryker alla slags onda andar ständigt omkring på jakt efter en plats där de kan vila, och de söker oupphörligt efter mänskliga lik som de kan förtära. Hör, mitt folk! Ni måste stanna i min vård och mitt beskydd. Var aldrig otyglade! Uppför er aldrig vårdslöst! Du måste erbjuda din lojalitet i mitt hus, för det är bara med lojalitet du kan gå till motangrepp mot djävulens knep. Du får under inga omständigheter bete dig som du gjorde förr, handla på ett sätt framför mig och på ett annat sätt bakom min rygg; om du gör på det viset är du redan bortom all räddning. Har jag inte yttrat mer än tillräckligt många ord av det slaget? Det är just för att mänsklighetens gamla natur är oförbätterlig som jag har varit tvungen att påminna människorna gång på gång. Bli inte uttråkade! Allt som jag säger syftar till att säkerställa ert öde! En stinkande och smutsig plats är exakt vad Satan behöver; ju mer hopplöst oförbätterliga ni är och ju mer lastbara ni är och ovilliga att låta er tyglas, desto mer kommer dessa orena andar att utnyttja varje tillfälle att nästla sig in hos er. Om ni har kommit till denna punkt, då är er lojalitet inget annat än tomt prat utan någon som helst verklighetsförankring, och de orena andarna kommer att sluka er beslutsamhet och förvandla den till olydnad och sataniska ränker i syfte att avbryta mitt verk. Därefter kan du när som helst förgöras av mig. Ingen förstår allvaret i denna situation; alla människor slår helt enkelt dövörat till mot det de hör och är inte det minsta försiktiga. Jag minns inte vad som gjordes i det förgångna; väntar du verkligen fortfarande på att jag ska visa överseende mot dig och "glömma" en gång till?

Utdrag ur "Kapitel 10" i "Guds ord till hela universum" i "Ordet framträder i köttet"

655. Många blir hellre förvisade till helvetet än talar och handlar ärligt. Det är inte så konstigt att jag har en annan behandling på lager för dem som är oärliga. Jag begriper förstås mycket väl vilka svårigheter ni möter när ni försöker vara ärliga. Ni är mycket intelligenta allihop, och ni är duktiga på att ta måttet på en gentleman med er egen futtiga lilla tumstock – på grund av det blir mitt arbete mycket enklare. Och eftersom ni

alla bär era hemligheter nära bröstet ska jag skicka er, en efter en, in i katastrof för att "skolas" av eld, så att ni hädanefter blir fullständigt orubbliga i er tro på mina ord. Till sist ska jag rycka orden "Gud är en trofast Gud" från era läppar, varpå ni ska slå er för bröstet och klaga: "Bedrägligt är människans hjärta." Vad kommer er sinnesstämning vid denna kritiska punkt att vara? Jag föreställer mig att ni inte längre kommer att vara lika uppfyllda av er egen viktighet som ni är nu. Och än mindre kommer ni att vara "alltför djupsinniga för att kunna förstås", som ni är nu. En del betar sig propert och dygdigt och framstår som särskilt "väluppfostrade" i Guds närvaro, men de blir upproriska och tappar självbehärskningen i Andens närvaro. Skulle ni räkna en sådan person till de ärliga? Om du är en hycklare och skicklig på att ha med andra att göra, så säger jag att du definitivt är en som trilskas med Gud. Om dina ord är fulla av ursäkter och värdelösa rättfärdiganden, då säger jag att du är en person som är starkt motvillig till att omsätta sanningen i praktiken. Om du har många förtroenden som du inte vill berätta om, och om du är ovillig att blotta dina hemligheter – det vill säga, dina svårigheter – för andra så att du kan söka ljusets väg, då säger jag att du är en som inte med lätthet kommer att få ta emot frälsningen eller träda fram ur mörkret. ... Hur en människas öde blir hänger till sist på huruvida hon har ett ärligt och blodrött hjärta och huruvida hon har en ren själ. Om du är mycket oärlig, har ett illvilligt hjärta och en oren själ, då kommer du med säkerhet att sluta på den plats där människan straffas, så som det står skrivet i ditt ödes bok. Om du påstår att du är mycket ärlig, men ändå aldrig förmår agera i enlighet med sanningen eller tala ett sant ord, förväntar du dig då fortfarande att Gud ska belöna dig? Hoppas du fortfarande på att bli hans ögonsten? Är inte det en befängd förväntan? Du bedrar Gud i allt, så hur skulle Guds hus kunna hysa någon som dig, vars händer är smutsiga?

Utdrag ur "Tre förmaningar" i "Ordet framträder i köttet"

657. Jag har gett er många varningar och skänkt er många sanningar för att erövra er. Idag känner ni er mer berikade än förut, förstår många principer för hur en människa ska vara och besitter så mycket av det sunda förnuft som trofasta människor bör ha. Det här är vad ni har vunnit under många år nu. Jag förnekar inte era prestationer, men jag måste uppriktigt säga att jag inte heller förnekar mängden olydnad och uppror mot mig från er sida under de här många åren. Eftersom det inte finns någon helig bland er, är ni utan undantag människor som fördärvats av Satan, och

fiender till Kristus. Era överträdelser och er olydnad fram till idag är oräkneliga, så det är knappast konstigt att jag alltid upprepar mig inför er. Jag vill inte leva på det här sättet med er, men för er framtids skull, för era slutmåls skull, kommer jag här än en gång att gå igenom vad jag har sagt. Jag hoppas att ni kommer att ha överseende med mig, och jag hoppas än mer att ni kommer att kunna tro på varje ord som jag säger, och mer än så, att ni kan sluta er till de djupa följderna av mina ord. Tvivla inte på vad jag säger eller, än värre, ta upp mina ord som ni önskar och kasta godtyckligt bort dem; det är oacceptabelt för mig. Döm inte mina ord, ta dem än mindre lättvindigt, eller säg att jag alltid frestar er, eller, än värre, säg att vad jag har sagt er saknar riktighet. Allt det är oacceptabelt för mig. Eftersom ni behandlar mig och det jag säger med sådan misstanke och aldrig tar till er mina ord utan struntar i mig, säger jag med stort allvar till var och er: Relatera inte vad jag säger till filosofi, lägg det inte samman med bedragares lögnar, och än mer, svara inte med förakt på mina ord. Kanske kommer inte någon i framtiden att kunna berätta för er vad jag säger er, eller tala lika välgörande till er, än mindre lika tålmodigt gå igenom dessa punkter. Ni kommer att tillbringa kommande dagar med att minnas goda tider, eller med att snyfta högljutt eller kvida av smärta, eller så kommer ni att genomleva mörka nätter utan att vara försedda med en tillstymmelse till sanning eller liv, eller bara med att vänta i hopplöshet, eller i sådan bitter ånger att ni är bortom sans ... Dessa alternativa möjligheter är nästan oundvikliga för vem som helst bland er. Det beror på att inte någon av er besitter en plats från vilken ni verkligen tillber Gud; ni fördjupar er i lösaktighetens och onskans värld, och blandar in så många saker i era övertygelser, andar, själar och kroppar, som inte har något att göra med livet och sanningen – och som faktiskt gör motstånd mot dem. Så vad jag hoppas för er är att ni kan föras till ljusets väg. Mitt enda hopp är att ni ska bli kapabla att sörja för er själva, ta hand om er själva och inte lägga så mycket vikt vid ert slutmål samtidigt som ni ser med likgiltighet på ert beteende och era överträdelser.

Utdrag ur "Överträdelser kommer att leda människan till helvetet" i "Ordet framträder i köttet"

658. Ju fler era överträdelser är, desto färre möjligheter har ni att få ett bra slutmål. Omvänt, ju färre era överträdelser är, desto fler möjligheter har ni att berömmas av Gud. Om era överträdelser ökar till den grad att det är omöjligt för mig att förlåta er, då kommer ni att fullständigt ha slösat bort era möjligheter att bli förlåtna. I så fall kommer ert slutmål inte att vara ovan utan nedan. Om ni inte tror mig, var djärva och

gör fel, och se sedan vart det leder er. Om du är en uppriktig person som praktiserar sanningen, då kommer du säkerligen att ha en möjlighet att få dina synder förlåtna, och dina olydiga handlingars antal kommer att bli färre och färre. Om du är en person som är ovillig att utöva sanningen kommer dina överträdelser inför Gud med säkerhet att öka i antal och du kommer att vara olydig allt oftare, tills du når gränsen och du blir fullständigt utplånad. Då kommer din behagliga dröm om att motta välsignelser att bli till intet. Betrakta inte dina överträdelser som misstag som begåtts av en omogen eller dåraktig person, använd inte ursäkten att du inte praktiserade sanningen eftersom din dåliga kaliber gjorde det omöjligt att praktisera den och, än värre, betrakta inte bara de överträdelser som du har begått som handlingar av någon som inte visste bättre. Om du är bra på att förlåta dig själv och bra på att behandla dig själv med generositet, då säger jag att du är en fegis som aldrig kommer att vinna sanningen och dina överträdelser kommer aldrig att upphöra att förfölja dig, utan hindra dig från att någonsin uppfylla sanningens krav och för alltid göra dig till en trogen följeslagare till Satan. Mitt råd till dig är fortfarande: Ägna inte någon uppmärksamhet åt ditt slutmål och förbise inte dina dolda överträdelser; ta dina överträdelser på allvar och förbise inte alla dina överträdelser av oro för ditt slutmål.

Utdrag ur "Överträdelser kommer att leda människan till helvetet" i "Ordet framträder i köttet"

659. Även om Guds essens rymmer ett mått av kärlek och han är barmhärtig mot varenda människa, har folk förbisett och glömt det faktum att hans essens även består av värdighet. Att han hyser kärlek innebär inte att folk kan förnärma honom hur som helst, utan att väcka känslor eller en reaktion hos honom, och inte heller innebär det faktum att han är barmhärtig att han inte har några principer för hur han behandlar folk. Gud lever; han finns verkligen. Han är varken en inbillad marionett eller något annat föremål. Eftersom han finns ska vi alltid lyssna noggrant till hans hjärtas röst, vara mycket uppmärksamma på hans inställning och försöka förstå hans känslor. Vi ska varken använda mänskliga fantasier till att definiera Gud eller tvinga på honom mänskliga tankar och önskningar och få honom att behandla människor på människors vis, baserat på mänskliga fantasier. Om du gör det förargar du Gud, utmanar hans vrede och värdighet! Så när ni väl har kommit till insikt om allvaret i den här frågan uppmanar jag er var och en att vara varsamma och försiktiga i ert agerande. Var varsamma och försiktiga när ni talar också – när det gäller hur ni behandlar Gud, så är det bättre ju

varsammare och försiktigare ni är! När du inte förstår Guds inställning, avstå då från att uttala dig slarvigt, var inte vårdslös i ditt handlande och stämpla inte någonting obetänksamt. Och än viktigare, dra inte några godtyckliga slutsatser. I stället ska du vänta och söka; även de här handlingarna visar om du fruktar Gud och undviker det onda. Framför allt, om du kan uppnå det, och framför allt, om du har den här inställningen, kommer Gud inte att klandra dig för din enfald, okunnighet och brist på insikt om anledningarna till saker och ting. Tvärtom kommer Gud – om du i stället visar att du är rädd för att förnärma Gud, att du respekterar hans avsikter och är villig att lyda honom – att komma ihåg dig, vägleda dig, upplysa dig och tolerera din omognad och okunnighet. Om din attityd mot honom däremot är vanvördig – om du dömer honom som du har lust eller godtyckligt gissar om och definierar hans uppfattningar – då kommer Gud att fördöma dig, tillrättavisa dig och till och med straffa dig; eller så uttalar han sig om dig. Och det uttalandet kanske handlar om ditt slutliga öde. Därför vill jag betona det än en gång: Var och en av er måste vara varsam och försiktig med allt som kommer från Gud. Tala inte nonchalant och handla inte vårdslöst. Innan du säger något, stanna då upp och tänk: Kan den här handlingen förarga Gud? Vördar jag Gud när jag gör det? Även när det handlar om småsaker bör du försöka hitta svaret på de här frågorna och ägna mer tid åt att tänka på dem. Om du verkligen kan handla enligt de här principerna i alla avseenden, vid alla tillfällen, och ha en sådan inställning framför allt när det är något du inte förstår, då kommer Gud alltid att leda dig och ge dig en väg att gå. Oavsett hur människor framställer sig själva ser Gud dem klart och tydligt och han gör en korrekt och lämplig utvärdering av det han ser. När du har genomgått den sista prövningen tar Gud allt du har gjort och lägger samman alltihop för att kunna bestämma ditt slutliga öde. Det här resultatet kommer att övertyga var och en fullständigt. Det jag skulle vilja säga till er här är följande: Varje gärning, varje handling och varje tanke avgör ert öde.

Utdrag ur "Hur man lär känna Guds sinne och de resultat hans verk ska uppnå" i "Ordet framträder i köttet"

660. När det gäller hur människor söker och närmar sig Gud, är deras inställning av yttersta vikt. Försumma inte Gud som om han bara vore luft som du har kringsvävande i bakhuvudet; tänk alltid på den Gud du tror på som en levande Gud, en verklig Gud. Han sitter inte bara där uppe i tredje himlen utan att ha något att göra. Tvärtom ser han hela tiden in i vars och ens hjärta, iakttar vad du håller på med, vakar över vartenda litet ord

och varenda liten gärning, ser hur du uppför dig och vad du har för inställning till honom. Vare sig du är villig att överlåta dig åt Gud eller inte, blottas hela ditt uppförande och alla dina innersta känslor och tankar inför honom och betraktas av honom. Guds åsikt om och inställning till dig förändras ständigt beroende på ditt uppförande, dina gärningar och din inställning till honom. Jag skulle vilja ge ett råd till vissa människor. Lagg dig inte som ett spädbarn i Guds händer som om han skulle passa upp på dig, som om han aldrig skulle kunna lämna dig och som om hans inställning till dig var fast och oföränderlig, och jag råder dig att sluta drömma! Gud är rättfärdig i hur han behandlar var och en och han är nitisk i sin inställning till arbetet med att erövra och rädda människor. Det här är hans förvaltning. Han behandlar var och en med allvar och inte som ett sällskapsdjur att leka med. Guds kärlek till människorna är inte av det slaget som daltar och skämmer bort, inte heller är hans nåd och tolerans mot människosläktet slapphänt eller försummande. Tvärtom inbegriper Guds kärlek till människorna att värdesätta, hysa medlidande med och respektera livet. Hans nåd och tolerans ger uttryck för hans förväntningar på dem och är vad människosläktet behöver för att överleva. Gud lever och Gud finns faktiskt. Hans inställning till människosläktet följer principer, inte alls en samling dogmatiska regler, och den kan förändras. Hans avsikter för mänskligheten förändras gradvis och förvandlas över tid, beroende på omständigheter som uppstår och enligt vars och ens inställning. Därför måste du veta inom dig med fullständig klarhet att Guds innersta väsen är oföränderligt och att hans sinnelag visar sig vid olika tider och i olika sammanhang. Du kanske inte tycker att det är någon allvarlig sak och du kanske använder dina egna personliga uppfattningar till att föreställa dig hur Gud gör saker och ting. Men det finns tillfällen då den totala motsatsen till ditt synsätt gäller, och genom att använda dina egna personliga uppfattningar till att försöka bedöma Gud har du redan förargat honom. Detta beror på att Gud inte fungerar på det sättet du tror att han gör, och inte heller kommer han att hantera saken så som du anser att han ska. Därför påminner jag dig om att vara varsam och försiktig i din inställning till allt omkring dig och lära dig hur man följer principen om att gå Guds väg i alla avseenden, vilket innebär att frukta Gud och undvika det onda. Du måste utveckla en fast insikt när det gäller Guds vilja och inställning. Du måste hitta upplysta människor som kan förmedla de här sakerna till dig och du måste söka uppriktigt. Se inte på din tros Gud som en marionett – genom att döma honom som du

har lust, dra godtyckliga slutsatser om honom och inte behandla honom med den respekt han förtjänar. Samtidigt som Gud bringar dig frälsning och bestämmer ditt slutliga öde kan han ge dig nåd och tolerans eller dom och tuktan, men oavsett vad är hans inställning till dig inte fixerad. Den beror på din egen inställning till honom, såväl som hur du förstår honom. Tillåt inte en flyktig aspekt av din kunskap eller insikt om Gud definiera honom för all framtid. Tro inte på en död Gud; tro på den levande Guden.

Utdrag ur "Hur man lär känna Guds sinnelag och de resultat hans verk ska uppnå" i "Ordet framträder i köttet"

661. Ni längtar storligen efter att Gud skall glädja sig åt er, men ni är väldigt långt borta från Gud. Vad är det frågan om? Ni accepterar bara hans ord, men inte hans åtgärder eller hans beskärning; än mindre kan ni acceptera hans ordning, så att ni har fullständig tilltro till honom. Vad är det då frågan om? I den slutliga analysen är er tro ett tomt äggskal som aldrig kan ge upphov till en kyckling. För er tro har inte fört er närmare sanningen eller vunnit liv åt er, utan har i stället fört med sig en skenbar känsla av näring och hopp. Ert syfte med att tro på Gud är detta hopp och denna känsla av näring, snarare än sanningen och livet. Därför säger jag att vägen för er tro på Gud inte är något annat än att försöka ställa sig in hos Gud genom inställsamhet och skamlöshet, och den kan på intet sätt betraktas som en sann tro. Hur skall en kyckling kunna komma från en tro som denna? Med andra ord, hur kan detta slags tro bära frukt? Syftet med er tro på Gud är att använda Gud för att uppfylla era mål. Är inte detta ytterligare ett exempel på era brott mot Guds sinnelag? Ni tror att Gud i himlen existerar, men förnekar att Gud på jorden gör det. Men jag godtar inte era åsikter. Jag lovordar bara de människor som håller fötterna på jorden och tjänar Gud på jorden, men aldrig dem som aldrig erkänner Kristus som finns på jorden. Oavsett hur lojala sådana människor är mot Gud i himlen, kommer de inte undan min hand, som bestraffar de ondskefulla. Dessa människor är de ondskefulla; de är ondskefulla som motsätter sig Gud och som aldrig villigt har lytt Kristus. Naturligtvis innefattar deras skara alla de som inte vet och därtill de som inte erkänner Kristus. Tror du att du kan agera som du vill mot Kristus så länge du är lojal mot Gud i himlen? Fel! Din okunnighet om Kristus är okunnighet om Gud i himlen. Oavsett hur lojal du är mot Gud i himlen, är det bara tomt prat och förevändningar, för Gud på jorden är inte bara avgörande för att människan tar emot sanningen och en djupare kunskap, utan ännu mer för att fördöma människan och därefter för att samla in fakta för att straffa de ondskefulla. Har du förstått de

fördelaktiga och skadliga utfallen här? Har du upplevt dem? Jag önskar att ni en dag snart skall förstå denna sanning: För att känna Gud, måste man inte bara känna Gud i himlen, utan – ännu viktigare – Gud på jorden. Blanda inte samman dina prioriteringar och låt inte det underordnade ersätta det huvudsakliga. Endast på detta sätt kan du verkligen bygga en bra relation med Gud, komma närmare Gud och föra ditt hjärta närmare honom. Om du har varit troende i många år och länge har varit förbunden med mig, men ändå håller avstånd till mig, då säger jag att det måste vara så att du ofta kränker Guds sinnelag, och ditt slut kommer att bli mycket svårt att räkna ut. Om de många åren av förbindelse med mig inte bara har misslyckats med att göra dig till en person som har mänsklighet och sanningen, utan snarare har inpräntat ondskefulla sätt i din natur, och du inte bara har dubbelt så mycket storhetsvansinne som tidigare, utan dina missförstånd om mig har också mångdubblats, så att du börjar se på mig som din lilla hjälpreda, då säger jag att din plåga inte längre är yttlig utan har trängt ända in i benen på dig. Allt som återstår för dig är att vänta på att planeringen av din begravning görs. Då behöver du inte bönfälla mig att vara din Gud, för du har begått en synd som förtjänar döden, en oförlätlig synd. Även om jag kunde förbarma mig över dig, kommer Gud i himlen att insistera på att ta ditt liv, för dina brott mot Guds sinnelag är inget vanligt problem, utan av en mycket allvarlig natur. Skyll inte på mig, när stunden kommer, för att jag inte har informerat dig i förväg. Allt handlar om detta: När du förbinder dig med Kristus – Gud på jorden – som en vanlig människa, det vill säga när du tror att denna Gud inte är något annat än en människa, det är då du skall förgås. Detta är min enda varning till er alla.

Utdrag ur "Hur man lär känna Gud på jorden" i "Ordet framträder i köttet"

662. Varje människa har, under loppet av sitt liv med tro på Gud, gjort motstånd mot vilselett Gud vid flera tillfällen. En del missgärningar behöver inte noteras som brott, men några är oförlåtliga. Många gärningar innebär en överträdelse av Guds administrativa förordningar, det vill säga, de kränker Guds sinnelag. Många som oroar sig för sitt eget öde kanske frågar sig vilka dessa gärningar är. Ni ska veta att ni är arroganta och högmodiga av naturen, och att ni är ovilliga att underkasta er fakta. Av det skälet ska jag berätta mer efter hand, allteftersom ni reflekterar över er själva. Jag uppmanar er att tillägna er en bättre förståelse för vilka de administrativa förordningarna är, och att göra en ansträngning att lära känna Guds sinnelag. Annars

blir det svårt för er att hålla tand för tunga och inte hemfalla åt högmodigt tal, och då kommer ni ovetande att kränka Guds sinnelag, falla ner i mörkret och förlora ljuset och den Helige Andes närvaro. För era gärningar är utan principer. Om du gör eller säger någonting som du inte borde göra eller säga, då ska du drabbas av en passande bestraffning. Var viss om att även om du själv saknar principer för ord och gärning, saknar inte Gud sådana principer. Anledningen till att du blir bestraffad är att du har brutit mot Gud, inte mot en annan människa. Om du begår många brott mot Gud i ditt liv kommer du med säkerhet att bli ett helvetets barn. För en människa kanske det ser ut som om du bara har gjort några få saker som inte stämt överens med sanningen, men inte mer. Men är du medveten om att du i Guds ögon redan är en som inte har fler syndoffer? För du har brutit mer än en gång mot Guds administrativa förordningar, och dessutom utan att visa något tecken på ånger, så därför har du inget annat val än att falla ner i helvetet, där Gud straffar människan. Ett fåtal människor har, medan de följt Gud, begått några gärningar i strid mot principerna, men efter att ha åtgärdats och fått vägledning har de gradvis upptäckt sitt eget fördärvande, därefter slagit in på verklighetens rätta väg och de fortsätter, väl förankrade, än idag. Sådana människor är de som blir kvar till sist. Men det är de ärliga jag söker. Om du är ärlig och handlar principfast, då kan du bli Guds förtrogna. Om dina handlingar inte kränker Guds sinnelag, och om du söker Guds vilja och vördar Gud i ditt hjärta, då håller din tro måttet. Den som inte vördar Gud, och vars hjärta inte skälver av fruktan, överträder lätt Guds administrativa förordningar. Många tjänar Gud med hjälp av sin hänförelse, men de förstår inte Guds administrativa förordningar, och än mindre vad hans ord faktiskt innebär. Så trots att de haft goda avsikter slutar det ofta med att de gör saker som stör Guds förvaltning. I svårare fall blir de förvisade, mister chansen att fortsätta följa honom, kastas ner i helvetet och kan inte längre ha någonting med Guds hus att göra. Dessa människor arbetar i Guds hus utifrån sina okunniga men goda avsikter, och det slutar med att de förargar Guds sinnelag. Människor tar sitt sätt att tjäna herrar och övermän med sig in i Guds hus och försöker införa samma sätt där, i en fåfäng övertygelse om att de utan problem kan tillämpas där. Aldrig hade de föreställt sig att Gud hade ett lejons sinnelag, inte ett lamms. Därför kan de som möter Gud för första gången inte kommunicera med honom, för Guds hjärta är olikt människans. Först när du förstår många sanningar kan du stegvis lära känna Gud. Denna kunskap utgörs inte

av fraser eller dogmer, men den kan användas som en skatt genom vilken du kommer Gud nära, och som bevis för att du behagar honom. Om du saknar kunskapens verklighet och inte är rustad för sanningen, då kan ditt hängivna tjänande bara framkalla Guds avsky och vämjelse.

Utdrag ur "Tre förmaningar" i "Ordet framträder i köttet"

663. Varje mening jag har talat innefattar Guds sinnelag. Ni gör klokt i att noga fundera över mina ord, och ni kommer säkerligen att ha stor nytta av dem. Guds substans är mycket svår att förstå, men jag hoppas att ni alla åtminstone har en idé om Guds sinnelag. Jag hoppas därmed att ni kommer att visa mig och göra mer av det som inte förolämpar Guds sinnelag. Då kommer jag att bli uppmuntrad. Till exempel, bevara i alla lägen Gud i ditt hjärta. När du handlar, gör det i enlighet med hans ord. Sök hans avsikter i allt du gör, och avstå från att göra det som förolämpar och vanhedrar Gud. Än mindre bör du lägga Gud åt sidan för att fylla det framtida tomrummet i ditt hjärta. Om du gör det, kommer du att ha förolämpat Guds sinnelag. Återigen, förutsatt att du aldrig har gjort hädiska uttalanden eller klagomål mot Gud, i hela ditt liv, och förutsatt att du kan uppfylla ordentligt allt som han har anförtrott dig och dessutom kan underkasta dig alla hans ord, i hela ditt liv, så kommer du att ha undvikit att bryta mot de administrativa förordningarna. Till exempel, om du någonsin har sagt "Varför tror jag inte att han är Gud?", "Jag tror inte att dessa ord är mer än en upplysning från den Helige Ande", "Enligt min åsikt är inte allt som Gud gör nödvändigtvis rätt", "Guds mänsklighet är inte överlägsen min", "Guds ord är helt enkelt inte trovärdigt", eller andra sådana dömande kommentarer, då uppmanar jag dig att oftare bekänna och ångra dina synder. Annars kommer du aldrig att ha en chans att få förlåtelse, för du förolämpar inte en människa, utan Gud själv. Du kanske tror att du dömer en människa, men Guds Ande ser inte på det på det sättet. Din brist på respekt för hans kött är samma sak som att inte respektera honom. Eftersom det är så, har du inte förolämpat Guds sinnelag? Du måste komma ihåg att allt som är gjort av Guds Ande är gjort för att skydda hans verk i köttet och för att detta verk skall göras väl. Om du försummar detta, då säger jag att du är någon som aldrig kommer att kunna lyckas med att tro på Gud. För du har provocerat fram Guds vrede, så han skall använda ett passande straff för att lära dig en läxa.

Utdrag ur "Det är väldigt viktigt att förstå Guds sinnelag" i "Ordet framträder i köttet"

664. När ni har förstått Guds sinnelag och vad han har och är, har ni då dragit några slutsatser om hur ni bör behandla Gud? Som svar på den frågan skulle jag slutligen vilja ge er tre råd: För det första, pröva inte Gud. Oavsett hur mycket du förstår om Gud, oavsett hur mycket du vet om hans sinnelag, ska du absolut inte pröva honom. För det andra, strid inte med Gud om status. Oavsett vilken status Gud ger dig eller vilken typ av arbete han anförtror dig, oavsett vilken sorts plikt han utser dig att utföra, och oavsett hur mycket du har offrat dig själv och offrat för Gud, ska du absolut inte strida med honom om status. För det tredje, tävla inte med Gud. Oavsett om du förstår eller kan underordna dig det som Gud gör med dig, det han arrangerar för dig och de saker han ger dig, ska du absolut inte tävla med honom. Om du kan följa de här tre råden kommer du att vara fullkomligt trygg och du kommer inte att ha benägenhet att väcka Guds vrede.

Utdrag ur "Guds verk, Guds sinnelag och Gud själv III" i "Ordet framträder i köttet"

665. Du har kanske lidit mycket i dina dagar men förstår fortfarande ingenting; du är okunnig om allt som gäller livet. Fastän du har blivit tuktrad och dömd har du inte förändrats över huvud taget och innerst inne har du inte vunnit liv. När det är dags att pröva ditt verk kommer du att uppleva en prövning lika våldsamt som eld och en ännu värre vedermöda. Denna eld kommer att förvandla hela ditt väsen till aska. Som en människa utan liv, en människa som inte har ett ens rent guld inombords, en människa som fortfarande inte blivit fri från det gamla fördärvade sinnelaget och inte ens kan göra bra ifrån sig som kontrast – hur skulle du kunna undgå att elimineras? Kan en person som är värd mindre än ett öre och som inte äger liv vara till någon användning för erövringsverket? När stunden är inne kommer dina dagar att bli värre än Noas och Sodoms dagar! Då kommer inte dina böner att tjäna någonting till. Hur skulle du kunna komma tillbaka senare och börja omvända dig på nytt när frälsningsverket redan är avslutat? När frälsningsverket har utförts kommer det inte att upprepas; vad som då följer är arbetet med att straffa de onda. Du gör motstånd, du gör uppror och du gör sådant du vet är ont. Ska du då inte få ett hårt straff? Jag säger det här till dig i klartext i dag. Om du väljer att inte lyssna och du sedan drabbas av katastrof, kommer det då inte att vara för sent för dig att känna ånger och börja tro? Jag ger dig en chans att omvända dig i dag, men du vill inte göra det. Hur länge vill du vänta? Till tuktdans dag? I dag minns jag inte dina gamla överträdelser i dag; jag förlåter dig om och om igen och

vänder bort blicken från din negativa sida och ser bara på din positiva sida, för alla mina nuvarande ord och verk syftar till att frälsa dig och jag har inga onda avsikter mot dig. Ändå vägrar du träda in; du kan inte skilja gott från ont och vet inte att uppskatta godhet. Väntar inte sådana människor bara på att straffet och den rättfärdiga vedergällningen ska infinna sig?

Utdrag ur "Den inre sanningen om erövrarens verk (1)" i "Ordet framträder i köttet"

666. Mitt arbete bland er är inte alls likadant som Jehovas verk i Israel, och det är i synnerhet inte detsamma som den verksamhet Jesus bedrev i Judéen. Det är med stort överseende som jag talar och verkar, och det är med vrede såväl som med dom som jag erövrar dessa degenererade individer. Det är inte alls som när Jehova ledde sitt folk i Israel. Hans verk i Israel gick ut på att skänka föda och levande vatten, och han var fylld av medlidande och kärlek till sitt folk medan han försörjde dem. Dagens verk utförs i en fördömd nation av folk som inte är utvalda. Där finns inget överflöd av föda eller levande vatten som törstsläckande näring, och än mindre finns det något rikligt förråd av materiella varor; där finns bara ett rikligt förråd av dom, förbannelse och tuktan. Dessa maskar som lever i gödselstacken är absolut ovärdiga att erhålla berg fyllda av nötkreatur och får, väldig rikedom och de vackraste barnen i hela landet, likt det jag skänkte Israel. Vår tids Israel offrar på altaret den nötboskap, de får och de guld- och silverföremål som jag föder dess folk med, långt mer än det tionde som Jehova krävde under lagen, och därför har jag gett dem ännu mer – mer än hundra gånger det som Israel fick under lagen. Det som jag föder Israel med överstiger allt som Abraham fick och allt som Isak fick. Jag kommer att göra så att Israels familj blir fruktbar och förökar sig, och jag kommer att göra så att mitt folk Israel sprider sig över hela jorden. De människor som jag välsignar och bryr mig om – det vill säga, de människor som tillägnar mig allting och som har fått allting av mig – är fortfarande Israels utvalda folk. Det är tack vare att de inte glömmer mig som de offrar sina nyfödda kalvar och lamm på mitt heliga altare och bär fram allt de har till mig, och de offrar till och med sina nyfödda förstfödda söner i väntan på min återkomst. Men hur är det med er? Ni väcker min vrede, ställer krav på mig och stjälar offergåvorna från dem som bär fram offer till mig, och ni inser inte att ni kränker mig; därför är gråt och bestraffning i mörkret allt ni får. Ni har väckt min vrede många gånger och jag har låtit mina brinnande eldar regna ner så att åtskilliga människor har mött ett tragiskt slut och lyckliga hem har blivit till

ödsliga gravar. Allt jag känner gentemot dessa maskar är en oändlig ilska och jag har ingen avsikt att välsigna dem. Det är enbart för mitt verks skull som jag har gjort ett undantag och upphöjt er, utstått stor förödmjukelse och arbetat bland er. Skulle jag ha kunnat leva i samma hus som maskarna som krälar omkring i gödselstacken om det inte varit för min Faders viljas skull? Jag känner extrem vämjelse över alla era handlingar och ord, men eftersom jag har ett visst ”intresse” av er smutsighet och upproriskhet har detta blivit en stor samling av mina ord. Annars skulle jag absolut inte ha blivit kvar så länge bland er. Så ni ska veta att min inställning till er bara är medkänsla och beklagan; jag känner inte det minsta uns av kärlek till er. Vad jag känner för er är bara överseende, för jag gör det här uteslutande för mitt verks skull. Och att ni har sett mina gärningar beror enbart på att jag har valt ut smutsighet och upproriskhet som ”råmaterial”; annars skulle jag absolut inte uppenbara mina gärningar för dessa maskar. Jag verkar enbart motvilligt bland er, inte raskt och villigt som då jag utförde mitt verk i Israel. Jag uthärdar min ilska medan jag tvingar mig själv att tala bland er. Skulle jag acceptera att fortsätta se dessa maskar om det inte var för mitt större verks skull? Om det inte var för mitt namns skull, skulle jag för länge sedan ha stigit upp till de högsta höjder och förbränt dessa maskar fullständigt tillsammans med deras gödselstack! Skulle jag låta dessa onda demoner öppet göra motstånd mot mig och vagga med huvudet mitt framför mina ögon om det inte var för min härlighets skull? Skulle jag låta dessa maskliknande människor smäda mig efter behag om det inte var för att mitt verk ska kunna utföras smidigt utan minsta hinder? Om hundra människor i en by i Israel reste sig och motarbetade mig så här, skulle jag förinta dem även om de offrade till mig, och sedan skulle jag kasta ner dem i sprickor i marken för att förhindra att människor i andra städer någonsin mer gjorde uppror. Jag är en allt förtärande eld och tolererar inga kränkningar. Eftersom jag skapade alla människor ska de lyda allt jag säger och gör och de får inte göra uppror. Människor har ingen rätt att lägga sig i mitt verk, och än mindre är de kvalificerade att analysera vad som är rätt eller fel i mitt verk och i mina ord. Jag är skapelsens Herre och de skapade varelserna ska åstadkomma allt jag kräver med vördnad för mig i hjärtat; de ska inte försöka resonera med mig och de ska i synnerhet inte göra motstånd. Jag styr mitt folk med min auktoritet, och alla dessa som ingår i min skapelse ska underkasta sig min auktoritet. I dag möter jag er upproriskhet enbart med överseende även om ni är djärva och övermodiga inför mig, även om ni inte lyder de ord

jag undervisar er och inte känner någon fruktan; jag kommer inte att tappa humöret och att små obetydliga maskar har rört upp jorden i gödselstacken påverkar inte mitt verk. För min Faders viljas skull tolererar jag att allt jag avskyr och föraktar fortsätter att existera, och det kommer jag att fortsätta göra tills mina yttranden är fullbordade, ända till min sista stund. Oroa er inte. Jag kan inte sjunka till samma nivå som en namnlös mask och jag kommer inte att jämföra min färdighet med er. Ni äcklar mig, men jag kan härda ut. Ni lyder mig inte, men ni kan inte undfly den dagen då jag kommer att tukta er, vilket min Fader lovade mig. Kan en skapad mask jämföras med skapelsens Herre? På hösten faller löven och återvänder till sina rötter; ni kommer att återvända till er "faders" hem och jag kommer att återvända till min Faders sida. Jag kommer att åtföljas av hans ömsinta tillgivenhet och du kommer att följas av din fars trampande. Jag kommer att ha min Faders härlighet och du kommer att ha din faders skam. Jag kommer att låta dig åtföljas av den tuktan som jag länge har hållit tillbaka, och ditt stinkande kött som har varit fördärvat i tiotusentals år kommer att möta min tuktan. Jag kommer att ha avslutat mitt verk av ord i dig, min tolerans är också slut, och du börjar fylla funktionen som offer för de katastrofer mina ord bringar. Jag kommer att glädjas storligen och verka i Israel; du kommer att gråta och gnissla tänder, leva och dö i gyttn. Jag kommer att återta min ursprungliga form och inte längre vara kvar i smutsen hos dig, medan du kommer att återta din ursprungliga fulhet och fortsätta att gräva runt i gödselstacken. När mitt verk och mina ord är över kommer det att bli en glädjens dag för mig och en gråtens dag dig. Jag kommer inte att känna medlidande med dig och du kommer aldrig att se mig mer. Jag kommer inte längre att ägna mig åt några samtal med dig och du kommer aldrig att möta mig mer. Jag kommer att avsky din upproriskhet och du kommer att sakna min ljuvlighet. Jag kommer att slå dig och du kommer att längta efter mig. Jag kommer med glädje att lämna dig och du kommer att vara medveten om din skuld till mig. Jag kommer aldrig att se dig mer, men du kommer alltid att hoppas på mig. Jag kommer att hata dig därför att du gör motstånd mot mig i dag, och du kommer att sakna mig därför att jag tuktar dig i dag, men du kommer att längta bittert efter det och gråta in i evigheten, för du kommer att ångra allt du har gjort mig. Du kommer att känna ånger över din upproriskhet och ditt motstånd, du kommer till och med att ligga utsträckt på marken i ånger och falla på knä framför mig och svära att aldrig mer vägra lyda mig. I ditt hjärta kommer du aldrig att älska någon mer än mig,

men du kommer aldrig att kunna höra min röst. Jag ska få dig att skämmas över dig själv.

Utdrag ur "När fallande löv återvänder till sina rötter kommer du att ångra allt ont du gjort" i "Ordet framträder i köttet"

667. Nu ser jag på ditt släpphänta kött som skulle lirka med mig, och jag har bara en liten varning till dig, för jag kommer inte att "stå till tjänst" med att tukta dig. Du ska inse vilken uppgift du har i mitt verk och sedan kommer jag att vara nöjd. Vad gäller andra saker – om du motarbetar mig, slösar bort mina pengar eller äter vad som offrats till mig, Jehova, eller om ni maskar biter varandra eller ni hundliknande varelser slåss eller kränker varandra – så bryr jag mig inte om någonting av det. Om ni bara vet vad ni är för någonting så är jag nöjd. Om ni sedan önskar dra vapen mot varandra eller strida mot varandra med ord, så varsågod; jag har ingen åstundan att lägga mig i dessa saker och jag är inte det minsta engagerad i mänskliga angelägenheter. Det är inte så att jag inte bryr mig om era inbördes konflikter, men jag är inte en av er och därför lägger jag mig inte i sådant som är er emellan. Jag är själv inte en skapad varelse och jag är inte av världen, så jag avskyr människors jäktiga liv och deras röriga och otillständiga relationer. I synnerhet avskyr jag de skrämmande folkmassorna. Men jag har stor kunskap om orenheterna i alla skapade varelsers hjärtan, och redan innan jag skapade er visste jag om den orättfärdighet som fanns djupt inne i människohjärtat, och jag kände till allt svek och all oärlighet som fanns i människohjärtat. Så även om människors orättfärdiga handlingar inte lämnar några spår över huvud taget, vet jag att den orättfärdighet som finns i era hjärtan övergår rikedomerna hos allt jag skapade. Varenda en av er har stigit upp till massornas högsta tinnar; ni har upphöjt er till att vara massornas förfäder. Ni är ytterst egenmäktiga, ni löper amok bland alla maskarna och söker en plats av välbehag och försöker sluka de maskar som är mindre än ni. Ni är elaka och ondskefulla i era hjärtan, till och med värre än spökena som har sjunkit till havets botten. Ni bor längst ner i gödselstacken och stör maskarna från topp till botten tills de inte har någon frid, bekämpar varandra ett tag och lugnar sedan ner er. Ni vet inte er plats men ändå slåss ni mot varandra i gödseln. Vad kan ni vinna med denna kamp? Skulle ni slåss mot varandra bakom min rygg om ni verkligen vördade mig i era hjärtan? Oavsett hur hög position du har så är du ändå bara en stinkande liten mask i dyngan! Kommer du att kunna få vingar och bli en duva i skyn? Ni stinkande små maskar stjälar offergåvorna från

mitt, Jehovas, altare; kan ni rädda ert förstörda, dåliga rykte och bli Israels utvalda folk när ni gör på det viset? Ni är skamlösa kräk! Altarnas offergåvor bars fram till mig av människor, som ett uttryck för välvilja från dessa som vördar mig. De ska styras och användas av mig, så hur kan du råna mig på de små turturduvor som folk har gett mig? Är du inte rädd att bli en Judas? Är du inte rädd att ditt land ska bli ett fält av blod? Du skamlösa ting! Tror du att turturduvorna som folk offrar är till för att fylla buken på dig, din mask? Jag har gett dig vad jag är nöjd och villig att ge dig; det jag inte har gett dig tillhör mig. Du får helt enkelt inte stjäla mina offergåvor. Den som verkar är jag, Jehova – skapelsens Herre – och folk bär fram offergåvor för min skull. Tänker du att det här är ersättning för allt jobb du gör? Du är verkligen skamlös! Vem sliter du för? Är det inte för din egen skull? Varför stjäla du mina offergåvor? Varför stjäla du pengar från min penningpung? Är du Judas Iskariots son? Offren till mig, Jehova, ska prästerna ha. Är du en präst? Du vågar självbelåtet äta mina offergåvor och till och med duka fram dem på bordet; du har inget värde över huvud taget! Ditt värdelösa kräk! Min eld, Jehovas eld, kommer att förtära dig!

Utdrag ur "När fallande löv återvänder till sina rötter kommer du att ångra allt ont du gjort" i "Ordet framträder i köttet"

668. Jag har verkat och talat på detta sätt bland er, jag har lagt ner så mycket energi och möda, men när har ni någonsin lyssnat på vad jag säger rent ut till er? När har ni böjt knä inför mig, den Allsmäktige? Varför behandlar ni mig så här? Varför väcker allt ni säger och gör min ilska? Varför är era hjärtan så hårda? Har jag någonsin slagit er till marken? Varför gör ni mig alltid bedrövad och ängslig? Väntar ni på att min, Jehovas, vredes dag ska komma över er? Väntar ni på att jag ska sända ut den ilska som er olydnad framkallar? Är det inte för er skull jag gör allting? Ändå har ni alltid behandlat mig, Jehova, på det här sättet: ni stjäla mina offer, ni tar med er offergåvorna från mitt altare hem till vargylan för att föda ungarna och ungarnas ungar; folk kämpar mot varandra, vänder sig mot varandra med arga blickar och svärd och spjut, och slänger mina, den Allsmäktiges, ord i latrinerna så att de blir smutsiga som avföring. Var är er integritet? Er mänsklighet har blivit djuriskhet! Era hjärtan har för länge sedan förvandlats till sten. Vet ni inte att när min vredes dag är inne då kommer jag att döma det onda ni begår mot mig, den Allsmäktige, idag? Tror ni att ni genom att lura mig på det här sättet, genom att kasta mina ord i dyn och inte lyssna på dem – tror ni att ni kan

undkomma min vredgade blick genom att agera så här bakom min rygg? Vet ni inte att mina, Jehovas, ögon såg er redan när ni stal mina offer och traktade efter mina ägodelar? Vet ni inte att när ni stal mina offergåvor så gjorde ni det inför det altare till vilket offer bärs fram? Hur kunde ni tro att ni var smarta nog att bedra mig på det sättet? Hur skulle min vrede kunna vika från era fruktansvärda synder? Hur skulle min rasande vrede kunna förbise era onda gärningar? Det onda som ni gör i dag skapar ingen utväg åt er utan samlar tuktan för er morgondag; den framkallar min, den Allsmäktiges, tuktan av er. Hur skulle era onda gärningar och onda ord kunna undkomma min tuktan? Hur skulle era böner kunna nå mina öron? Hur skulle jag kunna öppna upp en utväg för er orättfärdighet? Hur skulle jag kunna slå bort tanken på era onda gärningar när ni trotsar mig? Hur skulle jag kunna annat än skära av era tungor som är lika giftiga som ormens? Ni ropar inte till mig för er rättfärdighets skull, utan istället samlar ni på er min vrede som resultat av er orättfärdighet. Hur skulle jag kunna förlåta er? I mina, den Allsmäktiges, ögon är era ord och handlingar smutsiga. Mina, den Allsmäktiges, ögon ser er orättfärdighet som obeveklig tuktan. Hur skulle min rättfärdiga tuktan och dom kunna vika från er? Eftersom ni gör detta mot mig och gör mig så bedrövad och vredgad – hur skulle jag kunna låta er undkomma mina händer och fly undan den dag då jag, Jehova, tuktar och förbannar er? Vet ni inte att alla era onda ord och yttranden redan har nått mina öron? Vet ni inte att er orättfärdighet redan har besudlat min heliga rättfärdighets dräkt? Vet ni inte att er olydnad redan har väckt min våldsamma ilska? Vet ni inte att ni för länge sedan har fått mig att koka och för länge sedan har provat mitt tålamod? Vet ni inte att ni redan har slitit sönder mitt kött och förvandlat det till trasor? Jag har uthärdat tills nu, men nu släpper jag lös min ilska och är inte längre tolerant mot er. Vet ni inte att era onda gärningar redan har nått mina ögon och att mina skrik redan har nått min Faders öron? Hur kunde han låta er behandla mig så här? Är det något av det verk jag utför i er som jag inte gör för er skull? Men vem av er har kommit att hysa större kärlek till mitt, Jehovas, verk? Skulle jag kunna svika min Faders vilja på grund av att jag är svag och på grund av den ångest jag har lidit? Förstår ni inte mitt hjärta? Jag talar till er som Jehova gjorde; har jag inte gett upp så mycket för er? Även om jag är villig att utstå allt detta lidande för min Faders verks skull, hur skulle ni kunna befrias från den tuktan som jag låter er drabbas av som resultat av mitt lidande? Har ni inte åtnjutit så mycket av mig? I dag har jag skänkts till er av min Fader; vet ni

inte att ni åtnjuter så mycket mer än mina frikostiga ord? Vet ni inte att mitt liv byttes mot ert liv och de ting ni åtnjuter? Vet ni inte att min Fader använde mitt liv för att strida mot Satan, och att han också skänkte mitt liv till er så att ni fick ta emot hundrafalt och lät er undvika så många frestelser? Vet ni inte att det enbart är genom mitt verk som ni har varit undantagna från många frestelser och från mycken brinnande tuktan? Vet ni inte att det enbart är på grund av mig som min Fader låter er glädja er tills nu? Hur kunde era hjärtan förbli så hårda och oböjliga idag, så att det är som om det växt valkar på era hjärtan? Hur skulle det onda som ni gör idag kunna undkomma den vredens dag som skall följa då jag lämnar jorden? Hur skulle jag kunna låta dem som är så hårda och oböjliga undkomma Jehovas ilska?

Utdrag ur "Ingen som är av köttet kan undkomma vredens dag" i "Ordet framträder i köttet"

669. Tänk tillbaka på gångna tider: När har min blick varit arg och min röst sträng mot er? När har jag ägnat mig åt hårklyveri med er? När har jag tillrättavisat er på ett orimligt sätt? När har jag tillrättavisat er öppet? Är det inte för mitt verks skull som jag väddar till min Fader att skydda er från alla frestelser? Varför behandlar ni mig så här? Har jag någonsin använt min auktoritet för att slå ert kött till marken? Varför återgäldar ni mig så här? Efter att ha velat hit och dit gentemot mig är ni varken varma eller kalla och dessutom försöker ni lura mig och döljer saker för mig, och era munnar är fulla av de orättfärdigas spott. Tror ni att era tungor kan lura min Ande? Tror ni att era tungor kan undkomma min vrede? Tror ni att era tungor kan kritisera mina, Jehovas, handlingar hur de vill? Är jag den Gud som människan kritiserar? Skulle jag låta en liten mask häda mig på det viset? Hur skulle jag kunna placera dessa olydnadens söner bland mina eviga välsignelser? Era ord och handlingar har för länge sedan avslöjat och fördömt er. När jag spände ut himlen och skapade alla ting, lät jag inte någon skapad varelse delta efter behag, än mindre lät jag något ting störa mitt verk och min förvaltning hur det ville. Jag tolererade vare sig människa eller ting; hur skulle jag kunna skona dem som är grymma och omänskliga mot mig? Hur skulle jag kunna förlåta dem som gör uppror mot mina ord? Hur skulle jag kunna skona dem som inte lyder mig? Är inte människans öde i mina, den Allsmäktiges, händer? Hur skulle jag kunna betrakta er orättfärdighet och olydnad som helig? Hur skulle era synder kunna få besudla min helighet? Jag vanhelgas inte av de orättfärdigas orenhet, och jag gläds inte heller åt de orättfärdigas offergåvor. Om ni var trogna mot mig, Jehova, skulle ni då

kunna ta offergåvorna på mitt altare för eget bruk? Skulle ni kunna använda era giftiga tungor till att häda mitt heliga namn? Skulle ni kunna göra uppror mot mina ord på detta sätt? Skulle ni kunna behandla min härlighet och mitt heliga namn som ett redskap för att tjäna Satan, den onde? Mitt liv är berett för de heligas njutning. Hur skulle jag kunna låta er leka hur ni vill med mitt liv och använda det som ett redskap för konflikter mellan er? Hur kunde ni vara så hjärtlösa och brista så i godhet i ert sätt mot mig? Vet ni inte att jag redan har skrivit era onda gärningar i dessa livets ord? Hur skulle ni kunna undkomma den vredens dag då jag tuktar Egypten? Hur skulle jag kunna låta er sätta er upp mot mig och trotsa mig på detta vis gång på gång? Jag säger det till er klart och tydligt, att när den dagen kommer då kommer er tuktan att vara mer outhärdlig än den som drabbade Egypten! Hur ska ni kunna undkomma min vredes dag? Sannerligen säger jag er: Min uthållighet bereddes för era onda gärningar och finns till för att tukta er den dagen. Är det inte ni som kommer att drabbas av en rasande dom när min uthållighet är slut? Är inte allt i mina, den Allsmäktiges, händer? Hur skulle jag kunna låta er bryta mot min vilja så här, under himlen? Ert liv kommer att bli mycket svårt eftersom ni har mött Messias, som man sa skulle komma men som aldrig kom. Är inte ni hans fiender? Jesus har varit vän med er, men ni är Messias fiender. Vet ni inte att fastän ni är Jesu vänner har era onda gärningar fyllt de vedervärdigas kär! Fastän ni står Jehova mycket nära, vet ni inte att era onda ord har nått Jehovas öron och väckt hans vrede? Hur skulle han kunna stå er nära, och hur skulle han kunna annat än bränna dessa era kär som är fyllda med onda gärningar? Hur skulle han kunna vara annat än er fiende?

Utdrag ur "Ingen som är av köttet kan undkomma vredens dag" i "Ordet framträder i köttet"

670. Ni sitter allesamman på eleganta stolar och föreläser för de yngre generationerna som är av samma sort som ni och får dem att allesamman sitta hos er. Ni är helt omedvetna om att era "ättlingar" för länge sedan tappade andan och förlorade mitt verk. Min härlighet skiner från landet i öster till landet i väster, men när den sprider sig till jordens ändar och börjar höja sig och lysa fram, då ska jag ta min härlighet från Öst och föra den till Väst så att mörkrets folk som har övergett mig i Öst fortsättningsvis inte kommer att få något ljus. När det händer kommer ni att leva i skuggans dal. Även om folk numera är hundra gånger bättre än förr, kan de likväl inte uppfylla mina krav och de utgör fortfarande inte något vittnesbörd om min härlighet.

Att ni kan vara hundra gånger bättre än förr är helt och hållet ett resultat av mitt arbete, frukten av mitt verk på jorden. Men jag känner mig fortfarande äcklad av era ord och gärningar, liksom av er karaktär, och jag känner otrolig harm över hur ni beter er inför mig, för ni har inte någon förståelse av mig. Hur ska ni då kunna leva ut min härlighet, och hur ska ni kunna vara fullkomligt trogna mitt framtida verk? Er tro är mycket vacker; ni säger att ni är villiga att offra hela ert liv för mitt verk och att ni är villiga att dö för det, men era sinnelag har inte förändrats mycket. Ni pratar arrogant trots att ert uppträdande i själva verket är synnerligen bedrövligt. Det är som om folks tungor och läppar är i himlen medan deras fötter är långt nere på jorden, och därför är deras ord och gärningar liksom deras rykten fortfarande i trasor och spillror. Era rykten är förstörda, ert beteende är depraverat, ert språk är fattigt och ert liv är uselt; till och med hela er mänsklighet har sjunkit till usel bottennivå. Ni är trängsynta mot andra och ni tjafsar om varenda småsak. Ni grälar över era egna rykten och er status, så till den grad att ni är villiga att fara ner i helvetet och i eldsjön. Era ord och gärningar idag räcker för att jag ska slå fast att ni är syndiga. Era attityder gentemot mitt verk är nog för att jag ska slå fast att ni är orättfärdiga, och alla era sinnelag visar tillräckligt att ni är orena själar som är fulla av styggelser. Det ni visar prov på och det ni avslöjar är tillräckligt för att säga att ni är människor som har druckit så mycket ni förmått av orena andars blod. Ni avslöjar inte vad ni känner när inträde i riket kommer på tal. Tror ni att det räcker att vara som ni är idag för att ni ska kunna gå in genom porten till mitt himmelrike? Tror ni att ni kan få komma in i mitt verks och mina ords heliga land utan att era ord och gärningar först provas av mig? Vem kan slå blå dunster i ögonen på mig? Hur skulle ert avskyvärda, lumpna beteende och prat kunna undgå min syn? Jag har konstaterat att era liv är liv som går ut på att dricka dessa orena andars blod och äta deras kött eftersom ni efterapar dem framför mig varje dag. Ert uppförande inför mig har varit synnerligen dåligt, så hur skulle jag kunna tycka annat än att ni är vidriga? Era ord innehåller orena andars orenheter: Ni lirkar, döljer och smickrar precis som de som sysslar med svartkonst och de som är falska och dricker de orättfärdigas blod. Alla människans uttryck är extremt orättfärdiga, så hur skulle alla människor kunna placeras i det heliga landet där de rättfärdiga är? Tror du att ditt avskyvärda beteende kan utmärka dig som helig jämfört med dessa orättfärdiga? Din ormlika tunga kommer till slut att förgöra ditt kött, detta kött som åstadkommer förödelse och utför vedervärdiga ting, och dina

händer som är täckta med orena andars blod kommer till slut att dra ner din själ i helvetet. Varför nappar du då inte på denna chans att två dina smutsiga händer? Och varför tar du då inte vara på möjligheten att skära av dig denna tunga som talar orättfärdiga ord? Är du verkligen villig att lida i helvetets lågor för händernas, tungans och läpparnas skull? Jag vakar över allas hjärtan med båda ögonen, för långt innan jag skapade mänskligheten hade jag greppat deras hjärtan i mina händer. Jag hade för länge sedan genomskådat människors hjärtan, så hur skulle deras tankar kunna undfly min blick? Måste det inte vara för sent för dem att undgå att brännas av min ande?

Utdrag ur "Ni har allesamman så usel karaktär!" i "Ordet framträder i köttet"

671. Jag har varit bland er, umgåtts med er åtskilliga vårar och höstar; jag har levt länge bland er och jag har levt tillsammans med er. Hur mycket av ert avskyvärda beteende har försvunnit mitt framför mina ögon? Era innerliga ord genljuder ständigt i mina öron: miljoner på miljoner av era önskningar har lagts på mitt altare – alltför många för att ens kunna räknas. Men när det gäller hängivenhet och uppoffringar ger ni inte ett dyft. Ni lägger inte minsta uns av uppriktighet på mitt altare. Var är frukterna av er tro på mig? Ni har tagit emot ändlös nåd från mig och ni har skådat ändlösa hemligheter från himlen; jag har till och med visat er himlens lågor, men jag har inte haft hjärta att bränna er. Trots det, hur mycket har ni gett mig i gengäld? Hur mycket är ni villiga att ge mig? Du vänder dig om med den föda jag gett dig i handen och erbjuder mig den, och du går till och med så långt att du säger att det var något du fick i utbyte mot svetten för ditt eget hårda arbete och att du erbjuder mig allt du äger. Inte kan du vara okunnig om att alla dina "bidrag" till mig bara är sådant som stulits från mitt altare? Och en sak till – nu när du erbjuder mig dem, är inte det att bedra mig? Inte kan du vara okunnig om att det jag åtnjuter i dag är alla offren på mitt altare, inte vad du har tjänat på ditt hårda arbete och sedan burit fram som offer till mig? Hur skulle jag kunna förlåta er när ni har mage att bedra mig på det här viset? Hur kan ni förvänta er att jag ska stå ut med det här längre? Jag har gett er allting. Jag har öppnat upp allting för er, gett er allt ni behöver och öppnat era ögon, och likväl bedrar ni mig på det här viset och struntar i era samveten. Jag har osjälviskt skänkt er allt, så även om ni lider har ni ändå fått allt av mig som jag har tagit med från himlen. Trots detta har ni ingen entusiasm alls och även om ni har gett ett litet bidrag försöker ni göra upp räkningen med mig efteråt. Betyder då inte ditt bidrag någonting? Vad du har gett till mig är ett ynka

sandkorn, men vad du har begärt av mig är ett ton guld. Är det inte rent ut sagt absurt? Jag är verksam bland er. Här finns absolut inte ett spår av de tio procent jag borde få, än mindre några extra offergåvor. Dessutom lägger de onda beslag på de där tio procenten som de uppriktigt troende ger. Är ni inte alla skingrade från mig? Är ni inte fientliga mot mig allihop? Raserar ni inte allesamman mitt altare? Hur skulle mina ögon kunna se sådana människor som dyrbara klenoder? Är de inte sådana svin och hundar som jag avskyr? Hur skulle jag kunna tala om era missdåd som en skatt? För vems skull är det egentligen jag utför mitt arbete? Inte kan väl dess enda syfte vara att krossa er allesamman för att visa min makt? Hänger inte allas era liv på ett enda ord från mig? Hur kommer det sig att jag bara använder ord för att undervisa er och inte har förvandlat ord till handling för att slå ner er så snart jag kunde? Är syftet med mina ord och mitt verk bara att ta kål på mänskligheten? Är jag en Gud som dödar de oskyldiga urskillningslöst? Hur många av er kommer just nu till mig med hela er varelse för att söka människolivets rätta väg. Det är bara era kroppar jag har framför mig; era hjärtan är fortfarande fria och befinner sig långt, långt bort från mig. Eftersom ni inte vet vad mitt verk egentligen går ut på, är ni ett antal som vill lämna mig och hålla er på avstånd från mig i hopp om att i stället få leva i ett paradiset där det inte finns någon tuktan eller dom. Är inte det här vad folk längtar efter innerst inne? Jag försöker absolut inte tvinga dig till något. Vilken väg du än tar så är det ditt eget val. Dagens väg är en väg som innebär dom och förbannelser, men ni ska alla veta att allt som jag har skänkt er – oavsett om det är domar eller tuktan – är de bästa gåvor jag kan ge er, och alltsamman är sådant som ni är i akut behov av.

Utdrag ur "Ni har allesamman så usel karaktär!" i "Ordet framträder i köttet"

672. Alla själar som fördärvats av Satan kontrolleras av Satans domän. Endast de som tror på Kristus har skiljts ut, räddats från Satans läger och förts in i dagens rike. Dessa människor lever inte längre under Satans inflytande. Trots det är människans natur fortfarande rotad i hennes kropp. Det innebär att fastän era själar har blivit frälsta, är er natur fortfarande densamma som förr och risken att ni kommer att svika mig förblir hundra procentig. Det är därför mitt verk är så långvarigt — därför att er natur är alltför orubblig. Nu lider ni alla så mycket ni kan när ni uppfyller era plikter, men ett obestridligt faktum är detta: Var och en av er är kapabel att svika mig och återvända till Satans domän, till hans läger, och gå tillbaka till ert gamla liv. Vid den tiden kommer det

inte att vara möjligt för er att ha en tillstymmelse till mänsklighet eller en människas utseende, som ni har nu. I allvarliga fall kommer ni att förgöras och dessutom vara fördömda för evigt och aldrig inkarneras mer utan straffas hårt. Det här är det problem ni står inför. Jag påminner er på detta sätt så att, för det första, mitt verk inte skall vara förgäves, och för det andra, ni alla kan leva i dagar av ljus. Huruvida mitt verk är förgäves är faktiskt inte det avgörande problemet. Huvudsaken är att ni skall kunna ha ett lyckligt liv och en underbar framtid. Mitt verk är att rädda människors själar. Om din själ faller i Satans händer, kommer din kropp inte att få frid. Om jag skyddar din kropp, kommer din själ säkerligen att vara i min vård. Om jag verkligen avskyr dig, kommer din kropp och själ omedelbart att falla i Satans händer. Kan ni föreställa er hur er situation kommer att vara då? Om mina ord en dag inte gör någon verkan på er kommer jag att lämna över er allesamman till Satan till dubbel tortyr tills min ilska har skingrats helt, eller också skall jag personligen straffa er, usla människor, eftersom era hjärtan som sviker mig aldrig har ändrats.

Utdrag ur "Ett mycket allvarligt problem: Svek (2)" i "Ordet framträder i köttet"

673. Jag hoppas bara att ni i det sista stadiet av mitt verk är i stånd att handla utomordentligt väl, är helt hängivna och inte längre är halvhjärtade. Jag hoppas förstås också att ni alla har ett bra slutmål. Jag har trots det fortfarande mitt eget krav, nämligen att ni ska fatta det bästa beslutet när ni frambär er enda och slutgiltiga hängivenhet till mig. Om någon inte har denna enda hängivenhet, kommer den personen med säkerhet att bli Satans klenod och jag kommer inte att fortsätta att använda honom. Jag ska sända hem honom för att bli omhändertagen av sina föräldrar. Mitt verk har varit till stor hjälp för er; vad jag hoppas få från er är ett hjärta som är ärligt och strävar uppåt, men hittills förblir mina händer tomma. Tänk efter: Om jag en dag fortfarande är så kränkt, bortom vad som kan beskrivas med ord, hur kommer jag då att vara mot er? Kommer jag att vara lika vänlig? Kommer mitt hjärta att vara lika fridfullt? Förstår ni känslorna hos en person som omsorgsfullt har odlat men inte har skördat ett enda korn? Förstår ni hur stor skadan är för någon som har fått ta emot ett hårt slag? Kan ni känna smaken av bitterhet hos en person som är full av hopp och som måste skiljas från någon när de är osams? Har du sett ilskan hos en person som har blivit provocerad? Känner du igen känslan av ivrig hämndlystnad hos en person som har behandlats med fientlighet och bedräglighet? Om ni förstår dessa människors kynne,

tror jag inte att det ska vara svårt för er att föreställa er den inställning Gud har vid tiden för hans vedergällning. Slutligen hoppas jag att ni alla gör allvarliga ansträngningar med tanke på era egna slutmål; ni bör dock inte använda bedrägliga metoder i era ansträngningar, för om ni gör det kommer jag fortfarande att vara besviken på er i mitt hjärta. Vad leder en sådan besvikelse till? Bedrar ni inte er själva? De som har omtanke om sitt slutmål men ändå förstör det är de människor som är minst förmögna att räddas. Vem skulle tycka synd om en sådan människa även om han skulle bli bitter och ursinnig? Allt som allt önskar jag fortfarande att ni ska ha ett slutmål som är både passande och gott, och än mer hoppas jag att ingen av er ska drabbas av katastrof.

Utdrag ur "Om slutmål" i "Ordet framträder i köttet"

674. Mitt slutliga verk är inte bara till för att straffa människan utan också för att ställa i ordning människans slutmål. Dessutom är det för att få erkännande från alla för allt som jag har gjort. Jag vill att varje människa skall se att allt jag har gjort är rätt, och att allt jag har gjort är ett uttryck för mitt sinne; det är inte människans gärning, och minst av allt naturens, som har frambringat mänskligheten. Tvärtom är det jag som livnär varje levande varelse i skapelsen. Utan min existens kommer mänskligheten bara att förgås och utsättas för olyckornas gissel. Ingen människa kommer någonsin mer att se den fagra solen och månen eller den gröna världen; mänskligheten skall endast möta den kyliga natten och den ostoppbara dödsskuggans dal. Jag är mänsklighetens enda frälsning. Jag är mänsklighetens enda hopp, och dessutom är jag han som hela mänsklighetens existens vilar på. Utan mig kommer mänskligheten omedelbart att bli helt stillastående. Utan mig kommer mänskligheten att drabbas av katastrofer och bli nedtrampade av alla slags spöken, fastän ingen fäster avseende vid mig. Jag har gjort verk som inte kan göras av någon annan, och mitt enda hopp är att människan kan återbetala mig med några goda gärningar. Fastän de som kan återbetala mig är mycket få, kommer jag fortfarande att slutföra min resa i den mänskliga världen och påbörja nästa steg i mitt verk som breder ut sig, för allt mitt rusande fram och tillbaka mitt bland människorna under de här många åren har burit frukt, och jag är mycket belåten. Det jag bryr mig om är inte antalet människor utan snarare deras goda gärningar. I varje fall hoppas jag att ni bereder tillräckligt många goda gärningar för ert eget slutmål. Då kommer jag att bli tillfredsställd; i annat fall kommer ingen av er att undkomma den katastrof som drabbar er. Katastrofen har sitt ursprung i mig och iscensätts naturligtvis

av mig. Om ni inte kan framstå som goda i mina ögon, kommer ni inte att kunna undgå att drabbas av katastrofen. Mitt i motgångarna ansågs inte era handlingar och gärningar helt lämpliga, för er tro och kärlek var ihåliga, och ni visade er bara vara antingen skygga eller hårdhudade. Angående detta kommer jag bara att utfärda en dom om huruvida det var gott eller dåligt. Det jag bekymrar mig för är fortfarande hur var och en av er handlar och uttrycker sig, och utifrån detta skall jag fastställa ert slut. Emellertid måste jag klargöra detta: Jag skall inte visa någon mer barmhärtighet till dem som inte visade mig minsta lojalitet i tider av motgång, för min barmhärtighet sträcker sig bara så långt. Dessutom tycker jag inte om någon som en gång har förrått mig, och än mindre tycker jag om att umgås med dem som säljer ut sina vänners intressen. Detta är mitt sinnelag, oavsett vem den personen må vara. Jag måste berätta detta för er: Var och en som krossar mitt hjärta skall inte få något förbarmande från mig en andra gång, och var och en som har varit trogen mot mig skall för alltid förbli i mitt hjärta.

Utdrag ur ”Du bör bereda goda gärningar så det räcker för ditt slutmål” i ”Ordet framträder i köttet”

Fotnoter:

- a. En bit dött trä: ett kinesiskt talesätt som betyder ”bortom all hjälp”.
- b. Ursprungstexten innehåller inte frasen ”på så vis”.

XIV. Ord om Guds normer för att fastställa utfallet för mänskligheten och slutet för alla typer av individer

675. Innan mänskligheten träder in i vila kommer det att avgöras om varje person blir straffad eller belönad beroende på om de söker sanningen, om de känner Gud, om de kan lyda den synlige Guden. De som har tjänat den synlige Guden men inte känner eller lyder honom saknar sanningen. Dessa människor är ogärningsmän, och ogärningsmän blir utan tvekan bestraffade, vidare ska de bli bestraffade i enlighet med sitt onda beteende. Gud är till för människan att tro på, och han är också värd människans lydnad. De som endast tror på den vage och osynlige Guden är de som inte tror på Gud, dessutom saknar de förmåga att lyda Gud. Om dessa människor fortfarande inte kan tro på den synlige Guden när hans erövrade verk är avslutat, och även envisas med att vara olydiga och motsätta sig den Gud som är synlig i köttet, kommer dessa förespråkare av den vaga Guden utan tvekan att tillintetgöras. Det är som det är med dem bland er – alla som verbalt erkänner den inkarnerade Guden men inte kan praktisera sanningen med lydnad mot den inkarnerade Guden kommer i slutänden att bli eliminerade och tillintetgjorda, och alla som verbalt erkänner den synlige Guden och även äter och dricker av den sanning som uttrycks av den synlige Guden men söker den vaga och osynlige Guden kommer att bli desto mer tillintetgjorda i framtiden. Inga av dessa människor kan finnas kvar till tiden för vila när Guds verk är avslutat; det kan inte finnas någon som påminner om dessa människor kvar till tiden för vila. De demoniska människorna är de som inte praktiserar sanningen, till sitt väsen motsätter de sig Gud och är olydiga mot honom och har inte minsta avsikt att lyda Gud. Sådana människor kommer alla att tillintetgöras. Om du har sanningen och om du motsätter dig Gud avgörs av ditt väsen, inte av ditt utseende eller hur du råkar tala eller bete dig. Varje människas väsen avgör om hon ska tillintetgöras; det avgörs av det väsen som blottläggs av hennes beteende och hennes sökande efter sanningen. Av de människor som på samma sätt verkar och dessutom uträttar lika mycket arbete är det de personer med ett gott mänskligt väsen som besitter sanningen som kan stanna kvar, medan de med ett ondskefullt mänskligt väsen som är olydiga mot den synlige Guden är de som ska tillintetgöras. Alla Guds verk eller ord som är riktade mot mänsklighetens slutmål ger mänskligheten en lämplig behandling utifrån varje persons väsen; det kommer inte

att ske några missöden och det kommer garanterat inte att ske ett enda misstag. Endast när människan utför ett verk kommer mänskliga känslor eller betydelser att vara inblandade. Det verk som Gud utför är det mest lämpliga; han anför garanterat inga falska påståenden mot någon enda skapelse.

Utdrag ur "Gud och människan ska träda in i vila tillsammans" i "Ordet framträder i köttet"

676. Varendra ogärningsman och varendra en som inte har blivit frälst kommer att tillintetgöras när de heliga bland mänskligheten träder in i vila, oberoende av om de är de dödas andar eller de som fortfarande lever i köttet. Oberoende av vilken tidsepok dessa syndiga andar och syndiga människor tillhör, eller andarna hos rättfärdiga människor samt de människor som handlar rättfärdigt, så kommer alla ogärningsmän att tillintetgöras och alla rättfärdiga människor att överleva. Om en individ eller ande mottar frälsning avgörs inte helt på grundval av den sista tidsålderns verk, utan bestäms snarare på grundval av om de har motsatt sig eller varit olydiga mot Gud. Om människor i den föregående tidsepoken begick onda handlingar och inte kunde bli frälsta, skulle de utan tvekan bli föremål för bestraffning. Om människor i den här tidsepoken begår onda handlingar och inte kan bli frälsta, blir de säkert också föremål för bestraffning. Människor skiljs åt på grundval av gott och ont, inte på grundval av tidsepoker. När de väl har blivit åtskilda på grundval av gott och ont blir de inte genast bestraffade eller belönade; Gud kommer istället att utföra sitt verk med att bestraffa det onda och belöna det goda först när han avslutat sitt erövringsverk de sista dagarna. Faktum är att han har använt sig av gott och ont för att särskilja mänskligheten ända sedan han började verka bland mänskligheten. Han kommer först att belöna de rättfärdiga och straffa de onda när han har fullbordat sitt verk, istället för att skilja de onda och de rättfärdiga åt medan han fullbordar sitt verk i slutet och sedan genast ta sig an sitt verk med att bestraffa det onda och belöna det goda. Han slutgiltiga verk med att bestraffa det onda och belöna det goda utförs enbart för att rena mänskligheten helt, så att han kan föra en allt igenom helig mänsklighet till evig vila. Detta stadium av hans verk är hans mest avgörande verk. Det är det slutliga stadiet i hela hans förvaltningsverk.

Utdrag ur "Gud och människan ska träda in i vila tillsammans" i "Ordet framträder i köttet"

677. Den standard som en människa dömer en annan människa efter grundar sig på hennes beteende; den som har ett gott uppträdande är en rättfärdig person medan den med ett avskyvärt uppträdande är ond. Den standard som Gud dömer människan

efter grundar sig på om hon lyder honom med sitt väsen; en som lyder Gud är en rättfärdig person, och en som inte lyder Gud är en fiende och en ond person, oberoende av om den personens beteende är bra eller dåligt, och oberoende av om den personens tal är korrekt eller felaktigt. Vissa vill använda goda gärningar till att uppnå ett gott slutmål i framtiden, och vissa vill använda gott tal som betalning för ett gott slutmål. Människor tror felaktigt att Gud avgör slutet för människan på grundval av hennes beteende eller tal, och därför kommer många att vilja använda sig av det för att vinna tillfällig gunst genom slughet. De människor som senare kommer att överleva genom vila kommer alla att ha utstått dagen av vedermödor och även vittnat om Gud. De kommer alla att vara människor som har gjort sin plikt och har för avsikt att lyda Gud. De som endast vill ta tillfället i akt att tjäna för att undvika att praktisera sanningen kommer inte att kunna stanna kvar. Gud har lämpliga standarder för planeringen av slutet för alla människor; han fattar inte bara de besluten i enlighet med någons ord eller beteende och han fattar dem inte heller i enlighet med personens uppförande under en avgränsad tidsperiod. Han kommer definitivt inte att vara överseende mot någons illvilliga beteende i sin helhet på grund av dennes tidigare tjänst hos Gud, inte heller skona någon från döden på grund av en engångsutgift för Gud. Ingen kan undgå vedergällning för sin ondska och ingen kan dölja sitt ondskefulla beteende och därigenom undvika tillintetgörrelsens storm. Om människor verkligen kan göra sin egen plikt innebär det att de är evigt trogna Gud och inte söker belöningar, oberoende av om de får välsignelser eller drabbas av olycka. Om människor är trogna Gud när de ser välsignelser men mister sin trohet när de inte kan se några välsignelser och i slutänden fortfarande är oförmögna att bära vittnesbörd om Gud och fortfarande är oförmögna att utföra sin plikt som de borde, kommer dessa människor, som en gång troget tjänade Gud, ändå att tillintetgöras. Kort sagt kan onda människor inte överleva genom evigheten och inte heller träda in i vila; endast de rättfärdiga är vilans mästare.

Utdrag ur "Gud och människan ska träda in i vila tillsammans" i "Ordet framträder i köttet"

678. Om man får välsignelser eller drabbas av olycka avgörs utifrån ens väsen och avgörs inte utifrån det gemensamma väsen som man delar med andra. I riket finns inte ett sådant talesätt eller en sådan regel. Om man i slutänden kan överleva beror det på att man har uppfyllt Guds krav, och kan man i slutänden inte stanna kvar vid tiden för vila beror det på att personen ifråga är olydig mot Gud och inte har tillgodosett Guds krav.

Alla har ett lämpligt slutmål. Dessa slutmål avgörs utifrån varje persons väsen och är helt utan samband med andras. Ett barns onda beteende kan inte överlåtas på barnets föräldrar, och ett barns rättfärdighet kan inte delas med barnets föräldrar. En förälders onda beteende kan inte överlåtas på hans eller hennes barn, och en förälders rättfärdighet kan inte delas med hans eller hennes barn. Var och en bär sina egna synder, och var och en åtnjuter sin egen lycka. Ingen kan ersätta någon annan. Detta är rättfärdighet. Enligt människans uppfattning kan barnen uppnå lycka om föräldrarna gör det, och föräldrarna måste sona för barnens synder om de begår onda gärningar. Det är människans perspektiv och människans sätt att göra saker på. Det är inte Guds perspektiv. Slutet för varje person avgörs utifrån det väsen som kommer av deras beteende, och det avgörs alltid på lämpligt sätt. Ingen kan bära en annans synder, än mindre kan någon ta emot bestraffning i någon annans ställe. Detta är ovillkorligt. Föräldrars kärleksfulla omvårdnad om sina barn betyder inte att de kan utföra rättfärdiga gärningar i barnens ställe, och barns plikt känsla och tillgivenhet mot sina föräldrar betyder inte heller att de kan uträtta rättfärdiga gärningar i föräldrarnas ställe. Det är den sanna betydelsen bakom orden: ”Då skall två män vara ute på fältet; en skall bli upptagen och den andra lämnas kvar. Två kvinnor skall mala vid kvarnen; en skall bli upptagen och den andra lämnas kvar.” Ingen kan föra in de barn som gör ont i vila på grundval av sin djupa kärlek till barnen, inte heller föra in sin hustru (eller man) i vila på grundval av sitt eget rättfärdiga beteende. Det är en administrativ regel; det kan inte finnas några undantag för någon. De som handlar rättfärdigt är de som handlar rättfärdigt, och ogärningsmän är ogärningsmän. De som handlar rättfärdigt kommer att kunna överleva och ogärningsmän kommer att tillintetgöras. De heliga är heliga; de är inte orena. De orena är orena och har inte minsta helighet i sig. Alla onda människor ska tillintetgöras och alla rättfärdiga ska överleva, även om barnen till ogärningsmän uträttar rättfärdiga gärningar, och även om föräldrarna till en rättfärdig person utför onda gärningar. Det finns ingen relation mellan en troende man och en icke-troende hustru, och det finns ingen relation mellan troende barn och icke-troende föräldrar. De är av två oförenliga slag. Innan man träder in i vila har man fysiska släktingar, men när man väl har trätt in i vila har man inte längre några fysiska släktingar att tala om. De som gör sin plikt och de som inte gör det är fiender; de som älskar Gud och de som hatar Gud står i ett motsatsförhållande till varandra. De som träder in i vila och de som har

blivit tillintetgjorda är två oförenliga slags skapade varelser. De skapade varelser som fullföljer sin plikt kommer att kunna överleva medan skapade varelser som inte fullföljer sin plikt ska tillintetgöras; detta ska dessutom vara genom hela evigheten.

Utdrag ur "Gud och människan ska träda in i vila tillsammans" i "Ordet framträder i köttet"

679. Ogärningsmän och de rättfärdiga är skapade varelser när allt kommer omkring. De skapade varelser som begår onda handlingar kommer slutligen att tillintetgöras och de skapade varelser som utför rättfärdiga gärningar kommer därigenom att överleva. Detta är den mest lämpliga planen för dessa båda slags skapade varelser. Ogärningsmän kan inte, på grund av sin olydnad, förneka att de är Guds skapade varelser men har blivit ödelagda av Satan och därför inte kan bli frälsta. Skapade varelser med ett rättfärdigt beteende kan inte förlita sig på det faktum att de kommer att överleva för att förneka att de är skapade av Gud men har tagit emot frälsning efter att ha blivit fördärvade av Satan. Ogärningsmän är skapade varelser som är lydiga mot Gud, de är skapade varelser som inte kan bli frälsta och redan har blivit fullständigt ödelagda av Satan. Människor som begår onda handlingar är också människor; de är människor som har blivit ytterst fördärvade och människor som inte kan bli frälsta. Liksom även de är skapade varelser har människor med ett rättfärdigt beteende blivit fördärvade, men de är människor som är beredda att befria sig från sitt fördärvade sinnelag och har förmåga att lyda Gud. Människor med ett rättfärdigt beteende flödar inte över av rättfärdighet; de har snarare tagit emot frälsning och befriat sig från sitt fördärvade sinnelag för att lyda Gud. De kommer att stå stadigt i slutet, men det innebär inte att de inte har blivit fördärvade av Satan. När Guds verk har upphört, bland alla hans skapade varelser, kommer det att finnas de som ska tillintetgöras och de som ska överleva. Det är en ofrånkomlig tendens i hans förvaltningsverk. Ingen kan förneka det. Ogärningsmän kan inte överleva; de som lyder och följer honom till slutet kommer garanterat att överleva. Eftersom detta verk handlar om förvaltningen av mänskligheten kommer vissa att stanna kvar och andra att elimineras. Det är olika slut för olika slags människor och det är de mest lämpliga planerna för hans skapade varelser.

Utdrag ur "Gud och människan ska träda in i vila tillsammans" i "Ordet framträder i köttet"

680. Många på jorden har jag sökt, för att de skall bli mina anhängare. Bland alla dessa anhängare, finns det de som tjänar som präster, de som är ledare, de som utbildar sönerna, de som utgör folket och de som tjänar. Jag delar in dem i dessa olika kategorier

utifrån den lojalitet som de visar mig. När alla människor har klassificerats enligt sin sort, det vill säga när naturen hos varje sorts människa har uppenbarats, så ska jag dela in varje människa i sin rätta sort och placera varje sort på lämplig plats, så att jag kan förverkliga mitt syfte vilket är mänsklighetens frälsning. I tur och ordning kallar jag på grupper med dem som jag vill rädda så att de får återvända till mitt hus, sedan tillåter jag att alla dessa människor accepterar mitt verk i de sista dagarna. Samtidigt klassificerar jag människan enligt sort och belönar eller straffar därefter var och en på grundval av hennes gärningar. Dessa är stegen som utgör mitt verk.

Utdrag ur "Många är kallade men få utvalda" i "Ordet framträder i köttet"

681. Vet du nu varför du verkligen tror på mig? Förstår du verkligen syftet och betydelsen av mitt verk? Känner du verkligen till din plikt? Känner du verkligen till mitt vittnesbörd? Om du bara tror på mig, men om varken min härlighet eller mitt vittnesbörd är synliga i dig, har jag för länge sedan kastat bort dig. Vad gäller de som vet allt, är de än mer törnen i mitt öga, och i mitt hus. De är inte mer än stötestenar. De är ogräset som fullständigt skall rensas ut från mitt verk, utan minsta funktion eller vikt; jag har avskytt dem under lång tid. De som saknar vittnesbörd vilar min vrede för evigt över, och min käpp lämnar dem aldrig. Jag har sedan länge lämnat över dem till den ondes hand, och de har inte någon av mina välsignelser. På den dagen kommer deras straff att bli mycket värre än dåraktiga kvinnors. Nu gör jag bara det verk som det är min plikt att utföra; jag kommer att binda allt vete i buntar, sida vid sida med detta ogräs. Det är mitt verk just nu. Allt detta ogräs skall fullständigt rensas ut vid tiden för min tröskning. Vetekornen skall då samlas i visthus och det ogräs som har rensats ut skall läggas i elden för att brännas till stoft. Mitt verk just nu är bara att binda alla människor i buntar, det vill säga att fullständigt erövra dem. Därefter skall jag börja tröska för att avslöja slutet för alla människor.

Utdrag ur "Vad vet du om tro?" i "Ordet framträder i köttet"

682. De som söker och de som inte söker är nu två olika slags människor, och de är två slags människor med olika slutmål. De som eftersträvar kunskap om sanningen och praktiserar sanningen är de människor som Gud kommer att frälsa. De som inte känner till den sanna vägen är demoner och fiender, de är ättlingar till ärkeängeln och kommer att tillintetgöras. Även de fromma som tror på en vag Gud – är de inte också demoner? Människor som har gott samvete men inte accepterar den sanna vägen är demoner; till

sitt väsen motsätter de sig Gud. De som inte accepterar den sanna vägen är de som motsätter sig Gud, och även om dessa människor utstår många umbäranden kommer de att tillintetgöras. De som är ovilliga att överge världen, som inte klarar att skiljas från sina föräldrar, som inte klarar att göra sig av med sina egna njutningar i köttet är alla olydiga mot Gud och ska alla tillintetgöras. Den som inte tror på den inkarnerade Guden är demonisk och ska också tillintetgöras. De som tror men inte praktiserar sanningen, de som inte tror på den inkarnerade Guden och de som inte tror på Guds existens över huvud taget kommer att tillintetgöras. Den som har förmåga att stanna kvar är en person som har genomgått förfiningens bitterhet och stått stadigt, det är en person som verkligen har utstått prövningar. Den som inte erkänner Gud är en fiende, vilket innebär att var och en inom eller utom denna ström som inte erkänner den inkarnerade Guden är en antikrist! Vem är Satan, vilka är demonerna och vilka är Guds fiender om inte de som sätter sig till motvärn och inte tror på Gud? Är det inte de personerna som är olydiga mot Gud? Är det inte de människorna som påstår verbalt att de tror men saknar sanning? Är det inte de personerna som bara strävar efter att få välsignelser men inte kan bära vittnesbörd om Gud? Du umgås fortfarande med dessa demoner idag och hyser samvete och kärlek till dem, men frambär du inte då goda intentioner till Satan? Umgås du inte med demoner? Om människor fortfarande i dessa dagar är oförmögna att skilja på gott och ont och fortsätter att blint visa kärlek och medlidande utan någon avsikt att söka Guds vilja och utan att kunna hysa Guds avsikter som sina egna, kommer slutet för dem att bli så mycket mera olyckligt.

Utdrag ur "Gud och människan ska träda in i vila tillsammans" i "Ordet framträder i köttet"

683. Gud blundar inte eller vänder dövärat till mot folk som hädar eller motarbetar honom, inte ens mot dem som baktalar honom – folk som avsiktligt angriper, svärta ner och förbannar honom – utan tvärtom har han en tydlig inställning till dem. Han föraktar dessa människor och han fördömer dem i sitt hjärta. Han förklarar till och med öppet vad resultatet kommer att bli för deras del, så att folk ska veta att han har en klar inställning till dem som hädar honom, och så att de ska veta hur han kommer att avgöra deras påföljd. Men efter det att Gud hade sagt dessa saker kunde folk sällan se att Gud verkligen tog itu med dessa människor, och de kunde inte förstå principerna bakom den påföljd och dom som Gud utfärdade över dem. Folk kan alltså inte se det speciella tillvägagångssätt och de metoder Gud använder för att ta itu med dem. Det här har att

göra med Guds principer för att göra saker. Gud använder omständigheter för att åtgärda vissa människors ondskefulla beteende. Han tillkännager alltså inte deras synd och bestämmer inte deras slutliga öde, utan i stället använder han omständigheter för att verkställa deras straff och rättvisa vedergällning. När dessa omständigheter infinner sig är det folks kött som drabbas av straffet, vilket betyder att straffet är någonting som kan ses med mänskliga ögon. När Gud tar itu med vissa människors ondskefulla uppträdande, förbannar han dem bara med ord och hans vrede kommer också över dem, men straffet de får kan vara någonting som folk inte kan se. Icke desto mindre kan denna typ av påföljd vara ännu allvarligare än de påföljder som folk kan se, som exempelvis att straffas eller dödas. Det beror på att Gud har bestämt att inte frälsa den här typen av människa, att inte längre visa barmhärtighet eller ha overseende med dem och att inte ge dem några fler möjligheter, och under de förhållandena är den inställning han intar mot dem att lägga dem åt sidan. Vad menas här med att "lägga dem åt sidan"? Innebörden i uttrycket är i grunden att "lägga undan någonting och inte bry sig om det mer". Men när Gud här "lägger något åt sidan" så finns det två olika förklaringar till vad som menas: Den ena förklaringen är att Gud har överlämnat en persons liv och allt som har med den personen att göra till Satan för åtgärd, och att Gud inte längre skulle ha något ansvar för och inte längre skulle förvalta den personen. Om vederbörande är sinnessjuk eller dum, om han är död eller levande, eller om han har stigit ner i helvetet för att straffas, så skulle inget av detta ha någonting med Gud att göra. Det skulle innebära att en sådan varelse inte har någon relation till Skaparen. Den andra förklaringen är att Gud har bestämt att han själv vill göra någonting med den här människan, med sina egna händer. Det är möjligt att han kommer att utnyttja hennes tjänster eller att han kommer att använda henne som kontrast. Det är möjligt att han kommer att ha ett speciellt sätt att hantera den här typen av människa, ett speciellt sätt att behandla henne, precis som när det gällde exempelvis Paulus. Det här är den princip och inställning i Guds hjärta utifrån vilken han har beslutat att ta itu med den här sortens människor. Så om folk retar Guds sinnelag eller pressar honom över gränsen för hans overseende när de sätter sig upp mot Gud och baktalar och hädar honom, då törs man inte ens tänka på följderna. Den allvarligaste konsekvensen är att Gud lämnar över deras liv och allt som rör dem till Satan en gång för alla. De kommer aldrig i evighet att

bli förlåtna. Det här betyder att denna människa har blivit föda i Satans mun, en leksak i hans hand, och i fortsättningen har Gud inget mer med henne att göra.

Utdrag ur "Guds verk, Guds sinnelag och Gud själv III" i "Ordet framträder i köttet"

684. Nu är den tid då jag avgör slutet för varje person, inte den fas då jag började arbeta med människan. I min förteckning skriver jag ner varje persons ord och gärningar, en i taget, och även deras väg när de följer mig, deras inneboende egenskaper, och deras slutprestation. På så sätt skall ingen slags människa undkomma min hand, och alla skall vara med sin egen sort, så som jag anvisar. Jag bestämmer slutmålet för alla personer, inte utifrån ålder, befattning, mängden lidande eller, minst av allt, i hur hög grad de ber om medömkan, utan efter om de innehar sanningen. Det finns inget annat val än detta. Ni måste inse att alla de som inte följer Guds vilja kommer att bli straffade. Detta är ett oåterkalleligt faktum. Alla de som blir straffade straffas därför på det sättet för Guds rättfärdighet och som vedergällning för sina åtskilliga onda gärningar.

Utdrag ur "Du bör bereda goda gärningar så det räcker för ditt slutmål" i "Ordet framträder i köttet"

685. Förstår du nu vad som är dom och vad som är sanning? Om du har förstått uppmanar jag dig att lydigt underkasta dig att bli dömd, annars ska du aldrig få möjlighet att bli prisad av Gud eller förd av honom in i hans rike. De som bara accepterar domen men aldrig kan bli renade, det vill säga de som flyr mitt under domens verk, ska för alltid bli avskydda och förkastade av Gud. Deras synder är fler och svårare än fariseernas, för de har förrått Gud och är upproriska mot Gud. Sådana människor som inte ens är värdiga att tjänstgöra ska få strängare straff, ett straff som dessutom är evigt. Gud ska inte skona någon förrädare som en gång visade lojalitet med orden men sedan förrådade honom. Sådana människor ska få vedergällning genom bestraffning av anden, själen och kroppen. Är det inte just en uppenbarelse av Guds rättfärdiga sinnelag? Är inte det Guds syfte med att döma människan och blotta henne? Gud sänder alla dem som utför alla slags onda gärningar under domens tid till en plats som hemsöks av onda andar och låter dessa onda andar förgöra deras köttsliga kroppar efter behag. Deras kroppar stinker som lik och sådan är deras lämpliga vedergällning. I dessa illojala falska troende, falska apostlar och falska arbetares loggböcker skriver Gud ner varenda en av deras synder. Sedan, när tiden är inne, kastar han in dem bland de orena andarna och låter dessa orena andar besmitta deras kroppar efter behag, så att de

aldrig kan bli återfödda och aldrig får se ljuset igen. Dessa hycklare som en gång tjänstgjorde men inte kan förbli lojala till slutet räknas av Gud till de onda, så de följer de ondas råd och får ingå i deras oregerliga patrask. I slutändan ska Gud förinta dem. Gud kastar dem åt sidan och tar ingen notis om dem som aldrig har varit lojala mot Kristus eller har gjort någon ansträngning och skall förinta dem alla vid övergången mellan tidsåldrar. De kommer inte längre att finnas på jorden, än mindre vinna inträde i Guds rike. De som aldrig har varit uppriktiga mot Gud men av omständigheterna tvingas att ha med honom att göra på ett oengagerat sätt räknas till dem som tjänstgör för hans folk. Endast ett mindre antal sådana människor kan överleva, medan majoriteten ska förgås tillsammans med dem som inte ens är kvalificerade nog att tjänstgöra. Slutligen ska Gud föra in alla dem är av samma sinne som Gud i sitt rike, Guds folk och Guds söner liksom de som är förutbestämda av Gud att bli präster. Sådant är det destillat som Gud har fått genom sitt verk. Vad gäller de som inte kan hamna i någon av de kategorier som Gud har ställt upp, ska de räknas till de icke-troende. Och ni kan säkert föreställa er vad resultatet blir för dem. Jag har redan sagt allt jag skulle säga till er. Det är ni som beslutar vilken väg ni ska ta. Det ni bör förstå är följande: Guds verk väntar aldrig på någon som inte håller jämna steg med honom, och Guds rättfärdiga sinnelag visar inget förbarmande med någon människa.

Utdrag ur "Kristus utför domens verk med sanningen" i "Ordet framträder i köttet"

XV. Ord om profeterande om rikets skönhet, mänsklighetens slutmål och Guds löften och välsignelser

686. Mitt verk varar endast i sextusen år, och jag lovade att den ondes kontroll över hela mänskligheten inte heller skulle vara mer än sextusen år. Nu är alltså tiden ute. Jag kommer varken att fortsätta eller fördröja mer: Under de sista dagarna kommer jag att besegra Satan. Jag kommer att ta tillbaka hela min härlighet och återkräva alla de själar som tillhör mig på jorden, så att dessa bedrövade själar ska kunna fly bort från lidandets hav, och därmed kommer hela mitt verk på jorden att vara avslutat. Från och med denna dag kommer jag aldrig mer att bli kött på jorden, och min Ande som styr allt kommer aldrig mer att vara verksam på jorden. Jag kommer bara att göra en enda sak på jorden: Jag kommer att återskapa mänskligheten, en mänsklighet som är helig och som är min trogna stad på jorden. Men ni ska veta att jag inte kommer att utplåna hela världen, och jag kommer inte heller att utplåna hela mänskligheten. Jag kommer att behålla den där återstående tredjedelen – den tredjedel som älskar mig och som har erövrats grundligt av mig, och jag ska göra så att denna tredjedel blir fruktsam och föröka sig på jorden, precis som israeliterna under lagen, och jag ska livnära dem med otaliga får och kreatur och all jordens rikedomar. Denna mänsklighet ska förbli hos mig för evigt, men det är inte dagens bedrövliga, smutsiga mänsklighet utan en mänsklighet som består av alla dem som jag har vunnit. Denna mänsklighet kommer inte att skadas, störas eller belägras av Satan, och den kommer att vara den enda mänsklighet som existerar på jorden efter att jag har besegrat Satan. Det är den mänsklighet som jag har erökrat i dag och som har fått mitt löfte. Den mänsklighet som har erövrats under de sista dagarna är därmed också den mänsklighet som kommer att skonas och vinna mina eviga välsignelser. Det kommer att vara det enda beviset på min seger över Satan och de enda krigsbytena från min strid mot Satan. Jag räddar dessa krigsbyten från Satans domän och de utgör min sextusenåriga förvaltningsplans enda kristallisering och frukt. De kommer från alla folk och samfund, från alla platser och länder i hela universum. De är av olika raser, har olika språk, sedvänjor och hudfärger, och de är utspridda i alla nationer och samfund på jordklotet och i alla världens hörn. Till slut kommer de att församlas och bilda en fullständig mänsklighet, en mänsklig församling som inte Satans styrkor kan komma åt.

Utdrag ur "Ingen som är av köttet kan undkomma vredens dag" i "Ordet framträder i köttet"

687. Allteftersom mina ord går i fullbordan tar riket successivt form på jorden och människan återförs successivt till sitt normala tillstånd, och därmed upprättas på jordenriket i mitt hjärta. I riket återfår allt Guds folk den normala människans liv. Borta är den kalla vintern, ersatt av en värld av vårliga städer där det är vår hela året om. Folk möter inte längre människans dystra och eländiga värld och lider inte längre av den kalla kylan i människans värld. Folk slåss inte med varandra, länder börjar inte kriga med varandra, det sker inte längre några massmord och inget blod spills längre i massakrer; hela jorden är fylld av glädje och överallt har människor varma känslor för varandra. Jag rör mig över hela världen, jag njuter från min höga tron, jag lever bland stjärnorna. Och änglarna framför nya sånger och nya danser för mig. Deras egen bräcklighet får inte längre tårarna att rinna nedför deras ansikten. Jag hör inte längre ljudet av änglar som gråter inför mig, och ingen klagar längre hos mig över umbäranden. Idag lever ni alla inför mig; i morgon kommer ni alla att vara i mitt rike. Kan jag skänka människan en större välsignelse?

Utdrag ur "Kapitel 20" i "Guds ord till hela universum" i "Ordet framträder i köttet"

688. När riket i sin helhet kommer ner på jorden kommer alla människor att återfå sitt ursprungliga utseende. Således säger Gud: "Jag njuter från min höga tron, jag lever bland stjärnorna. Och änglarna framför nya sånger och nya danser för mig. Deras egen bräcklighet får inte längre tårar att rinna nedför deras ansikten. Jag hör inte längre ljudet av änglar som gråter inför mig, och ingen klagar längre hos mig över umbäranden." Detta visar att den dag då Gud vinner fullkomlig ära är den dag då människan njuter sin vila. Människor jäktar inte längre omkring på grund av Satans störande påverkan, världens framåtskridande upphör och människorna lever i vila – för de otaliga stjärnorna på himlavalvet har förnyats, och solen, månen, stjärnorna och så vidare, liksom alla berg och floder i himlen och på jorden, har förändrats. Och eftersom människan har förändrats och Gud har förändrats kommer också alla ting att förändras. Detta är det slutliga målet med Guds förvaltningsplan och det som slutligen ska uppnås.

Utdrag ur "Kapitel 20" i "Tolkningar av hemligheterna i Guds ord till hela universum" i "Ordet framträder i köttet"

690. I mitt ljus ser människor ljuset igen. I mitt ord finner människor de ting som de gläder sig åt. Jag har kommit från Östern, jag är kommen från Östern. När min härlighet strålar fram blir det ljust i alla länder, allt förs in i ljuset och ingenting blir kvar

i mörker. I riket är det liv som Guds folk lever med Gud fyllt av omätlig glädje. Vattnen dansar av lycka över folkets välsignade liv och bergen fröjdas tillsammans med folket över mitt överflöd. Alla människor bemödar sig, arbetar hårt och visar sin lojalitet i mitt rike. I riket finns inte längre någon upproriskhet, inte längre något motstånd; himlarna och jorden är beroende av varandra, och jag och människorna lutar oss mot varandra och finner närhet i en djup känsla av livets ljuva sällhet ... I denna stund börjar jag formellt mitt liv i himlen. Satan orsakar inte längre oro och folket går in i vila. I hela universum lever mitt utvalda folk inneslutna i min härlighet, enastående välsignade, inte som människor som lever bland människor, utan som människor som lever med Gud. Hela mänskligheten har genomgått Satans fördärv och druckit livets bittra och ljuva kalk till dräggen. Hur kan man annat än glädjas nu då man lever i mitt ljus? Skulle väl någon kunna försaka detta underbara ögonblick i obetänksamhet och låta det försvinna bort? Mitt folk! Sjung sången i era hjärtan och dansa av glädje för mig! Lyft era sannfärdiga hjärtan och bär fram dem som offer till mig! Slå på era trummor och spela glatt för mig! Jag låter min förtjusning stråla ut i hela universum! Jag uppenbarar mitt underbara ansikte för folket! Jag ska ropa med hög röst! Jag ska höja mig över världsalltet! Jag härskar redan bland människorna! Människorna upphöjer mig! Jag svävar i den blåa himlarymden ovan och människorna vandrar fram med mig. Jag går bland människorna och mitt folk omger mig! Människornas hjärtan är glada, deras sånger får världsalltet att skälva och himlen att brista! Universum är inte längre höljt i dimma; det finns inte längre någon dy, inga samlingar av avloppsvatten. Universums heliga folk! När jag granskar er visar ni ert sanna anlete. Ni är inte människor täckta av smuts utan helgon rena som jade, ni är alla mina älskade, ni är alla min fröjd! Allting får liv igen! Alla de heliga har återvänt för att tjäna mig i himlen och de sluts i min varma omfamning, de gråter inte längre, de oroar sig inte längre, de bär fram sig själva som offer till mig, de återvänder till mitt hem och i sitt hemland kommer de aldrig upphöra att älska mig! Det förändras inte i all evighet! Var är sorgen? Var är tårarna? Var är köttet? Jorden förgår men himlarna består för evigt. Jag visar mig för alla folk och alla folken prisar mig. Detta liv, denna skönhet, sedan urminnes tider till tidens slut, ska inte förändras. Det här är livet i riket.

Ur "Gläd er, alla människor!" i "Guds ord till hela universum" i "Ordet framträder i köttet"

691. Riket expanderar i mänsklighetens mitt, det bildas i mänsklighetens mitt, det står upp i mänsklighetens mitt; det finns ingen kraft som kan förstöra mitt rike. Av mitt folk som finns i riket i dag, vem av er är inte en människa bland människor? Vem av er omfattas inte av människans villkor? Hur kommer mänskligheten att reagera när min nya utgångspunkt tillkännages för massan? Du har sett mänsklighetens tillstånd med egna ögon; du hyser väl inte fortfarande hopp om att för evigt uthärda här i världen? Jag vandrar nu ute mitt ibland mitt folk; jag bor mitt ibland mitt folk. Idag är människor likt de som hyser en äkta kärlek till mig saliga; saliga är de som underkastar sig mig, de kommer helt säkert att bo i mitt rike; saliga är de som känner mig, de kommer helt säkert att utöva makt i mitt rike; saliga är de som söker efter mig, de kommer helt säkert att undkomma satans bojar och njuta välsignelsen i mig; saliga är de som kan försaka sig själva, de kommer helt säkert att träda in i min besittning, och ärva mitt rikedom. De som far omkring för min skull ska jag minnas, de som lägger ut för min skull ska jag glatt omfamna, åt de som offrar till mig ska jag ge förnöjelser. De som finner nöje i mina ord ska jag välsigna; de kommer helt säkert att utgöra pelarna som håller upp taknocken i mitt rike, de kommer helt säkert att få överlägsen rikedom i mitt hus, och ingen kan jämföra sig med dem. Har ni någonsin accepterat de välsignelser som ni fick? Har ni någonsin sökt de löften som ni fick? Ni kommer helt säkert, vägleda av mitt ljus, bryta er ur mörkrets krafters strypgrepp. Ni kommer helt säkert inte, mitt i mörkret, att mista det ljus som vägleder er. Ni kommer helt säkert att bli hela skapelsens herrar. Ni kommer helt säkert att bli övervinnare inför Satan. Ni kommer helt säkert, när den stora röda drakens rike faller, att resa er upp i de otaliga folkmassorna för att vittna om min seger. Ni kommer helt säkert att vara beslutsamma och ihärdiga i sineernas land. Genom de lidanden ni uthärdar, kommer ni att ärva den välsignelse som kommer från mig, och ni kommer helt säkert att få hela universum att lysa upp av min härlighet.

Utdrag ur "Kapitel 19" i "Guds ord till hela universum" i "Ordet framträder i köttet"

692. Min visdom finns överallt på jorden och i hela universum. Bland alla ting finns frukten av min visdom, bland alla människor sprudlar min visdoms mästerverk; allt är som alla ting i mitt rike och alla människor lever i ro under min himmel likt fåren på mina betesmarker. Jag rör mig över alla människor och jag iakttar allt. Ingenting ser någonsin gammalt ut och ingen människa är som förut. Jag vilar på tronen, jag lutar

mig tillbaka ovan hela universum och jag är fullständigt tillfredsställd, för allt har återfått sin helighet och jag kan åter bo i frid i Sion och människorna på jorden kan leva i lugn och förnöjsamhet under min vägledning. Alla människor sköter allting i min hand, alla människor har återfått sin tidigare intelligens och sitt ursprungliga utseende; de är inte längre täckta av damm utan i mitt rike är de heliga som jade, var och en med ett anlete likt den helige i människans hjärta, för mitt rike har upprättats bland människorna.

Utdrag ur "Kapitel 16" i "Guds ord till hela universum" i "Ordet framträder i köttet"

694. Övervinnarna i riket kommer att tjäna som präster eller anhängare baserat på deras olika funktioner och vittnesbörd, och alla som segrar i vedermödan kommer att utgöra prästkåren i riket. Kåren av präster kommer att bildas när evangeliets verk i hela universum har avslutats. När den tiden är inne, kommer det som ska utföras av människan att vara fullgörandet av hennes plikt i Guds rike och hennes liv tillsammans med Gud i riket. Prästkåren kommer att bestå av överstepräster och präster, och resten kommer att vara Guds söner och folk. Allt detta bestäms av deras vittnesbörd om Gud under vedermödan; inga titlar delas ut godtyckligt. När människans status väl har fastställts kommer Guds verk att upphöra, för var och en klassificeras utifrån sitt slag och återbördas till sin ursprungliga position, och det är tecknet på att Guds verk är fullbordat, slutresultatet av Guds verk och människans trosutövning, och det är kristalliseringen av Guds verks visioner och människans samarbete. Till sist kommer människan att finna vila i Guds rike, och även Gud kommer att återvända till sin boning för att vila. Det här blir det slutgiltiga resultatet av sextusen års samarbete mellan Gud och människa.

Utdrag ur "Guds verk och människans trosutövning" i "Ordet framträder i köttet"

695. Så fort erövrاندets verk har slutförts, kommer människan att föras in i en vacker värld. Detta liv blir naturligtvis fortfarande på jorden, men det blir fullständigt olik människans liv idag. Det är det liv som mänskligheten kommer att ha efter att hela mänskligheten har erövrats, det blir en ny början för människan på jorden, och att mänskligheten får ett sådant liv blir beviset på att mänskligheten har trätt in i ett nytt och vackert rike. Det blir början på människans och Guds liv på jorden. Förutsättningen för ett så vackert liv måste vara att människan, efter att hon renats och erövrats, underkastar sig inför Skaparen. Och alltså är erövrاندets verk det sista skedet i Guds

verk innan mänskligheten träder in i det underbara slutmålet. Ett sådant liv är människans framtida liv på jorden, det är det vackraste livet på jorden, den sorts liv som människan längtar efter, den sort som människan aldrig tidigare har åstadkommit i världens historia. Det är slutresultatet av förvaltningens sextusenåriga verk, det är vad mänskligheten längtar mest efter, och det är också Guds löfte till människan. Men detta löfte kan inte inträffa genast: Människan kommer att träda in i det framtida slutmålet först när de sista dagarnas verk har slutförts och hon har erövrats fullkomligt, det vill säga så snart Satan har besegrats i grund. Människan kommer att vara utan en syndfull natur efter att hon har förfinats, därför att Gud kommer att ha besegrat Satan, vilket innebär att det inte kommer att finnas något intrång av fientliga krafter, och inga fientliga krafter som kan angripa människans kött. Och därför blir människan fri, och helig – hon kommer att ha trätt in i evigheten.

Utdrag ur "Att återställa människans normala liv och ta henne till ett underbart slutmål" i "Ordet framträder i köttet"

696. När människan uppnår människans sanna liv på jorden, kommer alla Satans krafter att bindas, och människan kommer att leva lätt på jorden. Saker och ting kommer inte att vara så komplicerade som de är idag: Mänskliga relationer, sociala relationer, komplicerade familjrelationer ... de är så besvärliga, så smärtsamma! Människans liv är så eländigt! Så snart människan har erövrats, kommer hennes hjärta och sinne att förändras: Hon kommer att ha ett hjärta som vördar Gud och ett hjärta som älskar Gud. Så snart alla de i universum som söker älska Gud har erövrats, det vill säga så snart Satan har besegrats, och så snart Satan – alla mörkrets krafter – har bundits, då kommer människans liv på jorden att bli obesvärat, och hon kommer att kunna leva fritt på jorden. Om människans liv är utan de köttliga relationerna, och är utan köttets komplikationer, då skulle det vara så mycket lättare. Människans relationer i köttet är för komplicerade, och att människan har sådana är bevis på att hon ännu inte har frigjort sig från Satans inflytande. Om du hade samma relation med var och en av dina bröder och systrar, om du hade samma relation med varje medlem av din familj, då skulle du inte ha några bekymmer, och skulle inte behöva oroa dig för någon. Ingenting kunde vara bättre, och på det sättet skulle människan befrias från hälften av sitt lidande. När människan lever ett normalt mänskligt liv på jorden, kommer hon att likna en ängel; fast hon fortfarande är av köttet, kommer hon att bli mycket lik en ängel. Detta är det slutliga löftet, det är det sista löftet som skänks till människan.

Utdrag ur "Att återställa människans normala liv och ta henne till ett underbart slutmål" i "Ordet framträder i köttet"

697. De som kommer att fullkomnas av Gud är de som kommer att ta emot Guds välsignelser och hans arv. De tar alltså in vad Gud har och är, så att det blir vad de har inom sig; de blir fullständigt genomsyrade av alla Guds ord; hur Guds vara än är så kan ni ta in alltsamman precis så som det är och därigenom leva ut sanningen. Det här är den sortens människa som fullkomnats av Gud och vunnits av Gud. Endast den sortens människa är berättigad att ärva de välsignelser som Gud skänker:

- 1) Att ta emot hela Guds kärlek.
- 2) Att i allting handla enligt Guds vilja.
- 3) Att ta emot Guds vägledning, leva i Guds ljus och bli upplyst av Gud.
- 4) Att leva ut den avbild som Gud älskade på jorden; att verkligen älska Gud som Petrus gjorde, korsfäst för Gud och värdig att dö för att återgälda Guds kärlek; att uppnå samma härlighet som Petrus.
- 5) Att bli älskad, respekterad och beundrad av alla på jorden.
- 6) Att övervinna dödens och Hades alla bojor, att inte ge Satans verk någon chans, att ägas av Gud, leva med en frisk och livlig ande och inte känna någon trötthet.
- 7) Att känna en outhärlig glädje och entusiasm under alla perioder i livet, som om man har sett Guds härlighets dag bli verklighet.
- 8) Att motta härlighet med Gud och bli lik Guds älskade heliga.
- 9) Att bli det som Gud älskar på jorden, det vill säga, Guds älskade son.
- 10) Att ändra form, lämna köttet bakom sig och tillsammans med Gud stiga upp till den tredje himlen.

Utdrag ur "Löften till dem som gjorts fullkomliga" i "Ordet framträder i köttet"

698. När människan träder in i det eviga slutmålet, kommer människan att tillbe Skaparen, och eftersom människan har vunnit frälsning och trätt in i evigheten, kommer människan inte att eftersträva några mål, och dessutom kommer hon inte att behöva oroa sig över att vara belägrad av Satan. Vid den tiden kommer människan att veta sin plats, och kommer att utföra sin plikt, och även om de inte tuktas eller döms kommer varje människa att utföra sin plikt. Vid den tiden kommer människan att vara en skapad varelse till både identitet och status. Det kommer inte längre att finnas någon åtskillnad mellan höga och låga; varje person kommer helt enkelt att utöva olika funktioner. Ändå kommer människan fortfarande att leva i ett ordnat, lämpligt slutmål

för mänskligheten, människan kommer att utföra sin plikt med tanke på att tillbe Skaparen, och en sådan mänsklighet kommer att vara evighetens mänsklighet. Vid den tiden kommer människan att ha vunnit ett liv upplyst av Gud, ett liv under Guds omsorg och skydd, och ett liv tillsammans med Gud. Mänskligheten kommer att leva ett normalt liv på jorden, och hela mänskligheten kommer att träda in på rätt spår. Den sextusenåriga förvaltningsplanen kommer att ha besegrat Satan i grund, vilket innebär att Gud kommer att ha återställt den ursprungliga bilden av människan efter att hon skapades, och därmed kommer Guds ursprungliga avsikt att ha uppfyllts.

Utdrag ur "Att återställa människans normala liv och ta henne till ett underbart slutmål" i "Ordet framträder i köttet"

699. Ett liv i vila är ett liv utan krig, utan orenhet, utan ständig orättfärdighet. Det vill säga ett liv utan Satans trakasserier ("Satan" syftar här på fientliga krafter), Satans fördärv samt invasioner av varje kraft som motsätter sig Gud. Allting följer sin egen sort och tillber skapelsens Herre. Himmel och jord är alldeles stilla. Detta är mänsklighetens vilsamma tillvaro. När Gud träder in i vila kommer ingen orättfärdighet att bestå på jorden, och det sker inga fler invasioner av fientliga krafter. Mänskligheten kommer också att träda in i ett nytt rike, det kommer inte längre att vara en mänsklighet som är fördärvad av Satan, utan snarare en mänsklighet som har blivit frälst efter att ha blivit fördärvad av Satan. Mänsklighetens vilodag är också Guds vilodag. Gud gick miste om sin vila till följd av mänsklighetens oförmåga att träda in i vila; det var inte så att Gud från början saknade förmåga att vila. Att träda in i vila innebär inte att allting stannar upp eller att allting slutar utvecklas, och det innebär inte heller att Gud kommer att sluta verka eller att människan kommer att sluta leva. Tecknet på inträdandet i vila är följande: Satan har blivit tillintetgjord, de illvilliga personer som ansluter sig till Satan med sina onda handlingar har blivit bestraffade och utplånade; alla krafter som är fientliga mot Gud upphör att existera. Att Gud träder in i vila innebär att han inte längre utför sitt verk med att frälsa mänskligheten. Att mänskligheten träder in i vila innebär att hela mänskligheten lever i Guds ljus, med hans välsignelser; det kommer inte att finnas något av Satans fördärv, och inga orättfärdigheter kommer att ske. Mänskligheten ska leva som vanligt på jorden och leva i Guds omsorg. När Gud och människan träder in i vila tillsammans innebär det att mänskligheten har blivit frälst och att Satan har blivit tillintetgjord, att Guds verk bland människan är helt avslutat. Gud kommer inte längre att fortsätta verka bland människorna och människorna

kommer inte längre att leva under Satans domän. Därför kommer Gud inte längre att vara upptagen och människan inte längre att skynda. Gud och människan kommer att träda in i vila på samma gång. Gud kommer att återgå till sin ursprungliga position och varje person återgår till sin respektive plats. Dessa är de slutmål som Gud och människan ska vistas vid när hela Guds förvaltning har upphört. Gud har Guds slutmål och människan har människans slutmål. Under tiden som han vilar kommer Gud att fortsätta vägleda hela mänskligheten i dess tillvaro på jorden. När människorna är i Guds ljus kommer de att tillbe den ende sanne Guden i himlen. Gud kommer inte längre att leva bland människorna och de kommer inte heller att kunna leva med Gud vid Guds slutmål. Gud och människan kan inte leva i samma rike; snarare har de båda sina egna sätt att leva. Gud är den som vägleder hela mänskligheten, samtidigt som hela mänskligheten är en utkristallisering av Guds förvaltningsverk. Det är mänskligheten som blir ledd, till sitt väsen liknar mänskligheten inte Gud. Att vila betyder att återgå till sin ursprungliga plats. När Gud träder in i vila betyder det därför att Gud återgår till sin ursprungliga plats. Gud kommer inte längre att leva på jorden eller dela människornas glädje och lidande under sin tid bland mänskligheten. När mänskligheten träder in i vila innebär det att människan har blivit en sann skapelse. Mänskligheten kommer att tillbe Gud från jorden och ha vanliga mänskliga liv. Människor kommer inte längre att vara olydiga mot Gud eller motsätta sig Gud, de återgår till det ursprungliga livet hos Adam och Eva. Det är Guds och mänsklighetens respektive tillvaro och slutmål när de har trätt in i vila. Satans nederlag är en ofrånkomlig tendens i kriget mellan Gud och Satan. Att Gud träder in i vila efter att ha fullbordat sitt förvaltningsverk blir därigenom, liksom människans fullständiga räddning och inträdande i vila, en ofrånkomlig tendens. Platsen för människans vila är jorden, och platsen för Guds vila är himlen. Medan människan tillber Gud i vila kommer hon att leva på jorden, och medan Gud leder resten av mänskligheten i vila, kommer han att leda den från himlen, inte från jorden. Gud kommer att fortsätta vara Anden medan människorna fortsätter att vara kött. Gud och människan har sina respektive sätt att vila. Medan Gud vilar kommer han och visar sig bland människor; medan människan vilar blir hon ledd av Gud att besöka himlen och njuta av livet i himlen.

Utdrag ur "Gud och människan ska träda in i vila tillsammans" i "Ordet framträder i köttet"

700. När mänskligheten har blivit återställd till sin ursprungliga skepnad, när människorna kan fullfölja sina respektive plikter, hålla sig på sin plats och hörsamma alla Guds planer, kommer Gud att ha fått en grupp människor på jorden som tillber honom, och då har han också upprättat ett rike på jorden där man tillber honom. Han kommer att ha en evig seger på jorden och de som motsätter sig honom ska förgås för all evighet. Detta kommer att återställa hans ursprungliga avsikt med att skapa människan; det kommer att återställa hans avsikt med att skapa allt och det kommer också att återställa hans auktoritet på jorden, hans auktoritet bland allt och auktoriteten bland hans fiender. Dessa är symbolerna för hans totala seger. Efter det ska mänskligheten träda in i vila och träda in i en tillvaro enligt det rätta spåret. Gud kommer också att träda in i evig vila med människan och träda in i ett evigt liv som delas av Gud och människan. Orenheten och olydnaden på jorden ska försvinna och likaså klagan på jorden. Inget av det som motsätter sig Gud på jorden kommer att existera. Endast Gud och de människor som han har frälst ska finnas kvar; endast hans skapelse ska finnas kvar.

Utdrag ur "Gud och människan ska träda in i vila tillsammans" i "Ordet framträder i köttet"

